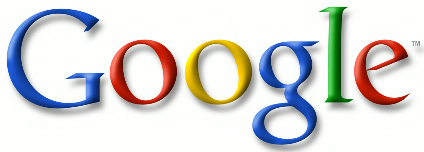

BIBLIOTHECA
RIPTORUM GRAECORUM ET ROMANORUM
TEUBNERIANA

AESCHINIS
ORATIONES

POST FR. FRANKIUM

CURAVIT

FRIDERICUS BLASS

EDITIO ALTERA CORRECTIOR

EDITIO MAIOR.

MDCCCCVIII
LIPSIAE
IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI

AESCHINIS

ORATIONES

POST FR. FRANKIUM

CURAVIT

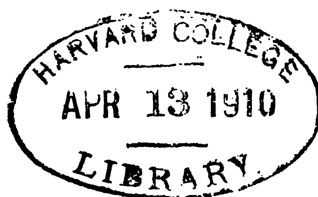
FRIDERICUS BLASS

EDITIO ALTERA CORRECTIOR

EDITIO MAIOR

MDCCCCVIII
LIPSIAE
IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI

Constantius fund

Cum Fr. Blass vir doctissimus alteram Aeschinis editionem parans usque ad p. 113 progressus praematura morte litteris ereptus esset, orationum textum, dum nova subsidia praesto essent, paucissimis locis exceptis intactum relinquere, apparatum criticum corrigendum et papyrorum lectionibus augendum curare optimum visum est. Epistulae tamen quae feruntur novis collationibus per E. Drerupium volgatis recognitae sunt.

B. G. Teubner.

LIPSIAE: TYPIS B. G. TEUBNERI.

PRAEFATIO.

Aeschinis editionis Frankianae recudendae cum mihi negotium impertitum esset, fugere me non potuit eius operae vel utilitas vel difficultas. Postquam enim Fridericus Franke, vir de hoc oratore optime meritus, a. h. s. LIX. operi suo ultimam manum admovit, mox et Ferdinandi Schultzii editio prodiit subsidiis novis codicum insigniter munita, et Andreae Weidneri, qui primus codicum tantopere inter se dissidentium veriorem aestimationem docuit. Mitto nunc enumerare viros doctissimos, qui ad emendanda Aeschinis verba post Frankii curas plurima contulerunt. Oportebat igitur huius editionem tandem aliquando ita refingi, ut eliminarentur quae quin vitiosa essent iam non posset dubitari, substituerentur quae veriora esse satis certa ratione cognossemus. Hoc igitur ut necessarium, ita non admodum difficile erat; verum quis nescit, etiam nunc pauca esse de quibus constet, prae eorum numero de quibus adhuc dubitari et possit et debeat? Ita enim verba Aeschinis per saeculorum decursum sunt male habita, ut de restituenda vera ubique forma ne cogitare quidem possis, neque exstant eius codices vel codex, quibus vel tantum fidei habeas quantum Isocratis Urbinati Demosthenisve Parisino. Quamquam etiam his talibus testibus diffidere iam didicimus. Quae cum ita essent, ego ut pauciora saltem vel corrumperem vel in veriorem formam restituere neglegerem quam fecerunt ei qui ante me idem opus tractarunt, hanc viam putavi esse tutissimam. Sunt enim quam paucissima vel ex codicum quorundam auctoritate vel ex generalibus quibusdam rationibus iudicanda, contra quam plurima ex singulorum locorum ratione

peculiari. Iniuria Frankius codicibus a(b)gm plus auctoritatis tribuerat quam codicibus ekl, et propter ipsam hanc auctoritatem falsam multa peius constituerat quam poterat facere. Reddito debito honore alteri librorum generi tamen caveri oportebat, ne contraria ratione his libris plus aequo tribueretur. Et cavit ab hoc peccato Weidnerus; sed idem in alterum non minus funestum incidit. Cum enim constaret varium in variis libris verborum quorundam ordinem inde saepe originem duxisse, quod verbum aliquod explicandi causa in aliquo codice superscriptum diversis sedibus in apographa eius codicis receptum esset: ille hanc unicam eius varietatis causam ratus ubique ex eis verbis, quorum sedes non constaret, unum aliquod tanquam spurium removere studuit. At sunt eiusdem huius rei complures causae, ut iam nequeamus ex effectu solo causam cognoscere: *σημεῖον* est interpolationis admissae varius verborum ordo, minime *τεκμήριον*. Itaque ubi adsunt aliae de aliquo verbo suspiciones, etiam hoc *σημείῳ* uti licebit; ubi desunt illae, nihil potius moliendum quam temere damnandum vocabulum neque convictum et fortasse quam maxime genuinum.

Est tamen quaedam generalium rationum species quam non recte spernas. Sicubi enim apparuit scriptorem constanter vel forma aliqua alicuius verbi uti vel norma aliqua scribendi, sine dubio corrigere debemus quae ei rationi contraria tradita sint. Et si non norma ea certa est sed tamen consuetudo, ad eam consuetudinem dubia dirigere tutissimum est. Hoc igitur et Frankius facere studuit et alii editores; sed mirum plane est ad hiatus vitandi legem eos omnino non animum attendisse, quasi constaret ea norma hunc quidem oratorem usum non esse. Quod contra esse facile cognoscere poterant. Etsi enim affirmari nequit Aeschinem ab hiatu ea cura quam vel Isocrates vel Demosthenes adhibuit cavisse, tamen plane manifestum per totam orationem alteram studium hiatus vitandi, nisi is membri vel periodi clausula excusetur sive vocula *καί* quaeque similes sunt existat sive elisione tolli possit. Quae res facillime demonstratur collectis eis hiatibus, qui in prima eius orationis parte et in media quadam et in ultima codicum

consensu traditi sunt. §§ 1. 7 *δέομαι ὑμῶν* (sed *δέομαι οὖν* vel apud Isocratem exstat). 7 *εὐνοίᾳ ἀκούοντας*. 12 *ἑάλω ὑπὸ*. 14 *εἰσῄει ἡ γραφὴ εἰς*. 15 *Στρομβίχου υἱός*. 16 *Φιλίππου ἄνευ*. 21 *ὁλοσχοίνῳ ἀβρόχῳ*. 28 *Εὐρυδίκη ἡ. πόλει οἰκείως. γεγενῆσθαι ἀδελφῷ. φίλῳ ἡμῖν*. 31 *ἐρρήθη ὡς*. 33 *ἀπέστη ὁ*. 35 *μεταστῆναι ἡμᾶς*. — § 70 *πολέμου ὑπὲρ. τἀληθῆ εἰπὼν*. 73 *θαυμάζει ὁ. ὅπου ἔστιν*. 78 *ἑαυτοῦ ἡλικίας*. 82 *μνεία ἐγένετο*. 87 *ψήφῳ ἐξορκίζεσθαι. ἐξώλη αὐτὸν. εἶναι ἐπαρᾶσθαι*. 88 *ἦ που ἀδίκου. δημοσίᾳ ἐτελεύτησαν*. 91 *κελεύει ἀπιέναι* vel *ἀπιέναι ἐπὶ*. 95 *βουλῇ ἐξόμνυσθαι*. 96 *λόγου ἀπὸ*. 97 *ὁδοῦ οὐκ*. 99 *αὐτῷ ἄνθρωποι*. 100 *πολέμῳ οὐδένα. γένηται, ἀφήσει*. (104 *δύνωνται ἀγαθόν* in formula plebisciti.) — §§ 149—151 nihil hiatuum. 152 *Ἀθηναῖοι εἰ* (an *Ἀθηναῖοι, εἰ?*). *δοκῶ ἂν*. 155 *μοι Ἀριστοφάνην*. 156 *ἑαυτοῦ αἰχμαλώτους. Φιλίππου ἀμπελουργείῳ*. 158 *αὐτῷ ἐπιστεύσατε*. 173 *χρόνῳ ἐτειχίσαμεν* (sed videtur pausa esse). 175 *τούτῳ ἑπτακισχίλια* (it.). 176—184 nihil hiatuum. Hi igitur omnes loci quique in reliquis partibus similes sunt de vitio suspecti erunt, quamvis emendandi ratio fortasse plerumque incerta sit. Ubi autem dissentiunt codices, aliis vitiosum hiatum inferentibus aliis tollentibus, hi potiores duces habendi, nisi certa ex loci ipsius condicione petita ratio adversetur; etenim casu quoque accidisse potest, ut lectio alioquin prava ab hiatu tamen libera sit.

In Ctesiphontea multo plures hiatus traditi sunt, non tamen ut certo appareat oratoris ipsius normam diversam in causa esse. Dabo speciminis causa eos, qui intra primas L paragraphos traditi sunt, omissis tamen eis qui in legum plebiscitorum similium formulis exstant. § 1 *γίγνεσθαι ἐν*. 2 *δοκεῖ ἡ*. 5 *προλέγω ὑμῖν*. 6 *εἰσίῃ εἰς*. 7 *ταχθῇ ἐν*. 9 *μοι ἐλπίζω*. 10 *οἶμαι οἱ. φανήσεται ὁ. αὐτῷ ἐνιαυτῷ*. 11 *μέτριοί εἰσιν*. 13 *θεσμοθέται ἀποκληροῦσιν*. 14 *ὀνόματι ὁ*. 15 *κληρωταὶ ἀρχαὶ οὐκ. δοκιμασθεῖσαι ἄρχουσι*. 16 *ὅσῳ ἂν* (it. Isocr. XV, 278). *ἀφιῇ ὁ νόμος*. 17 *ἀρχαίᾳ οὔσῃ*. 18 et 19 *κελεύει ὁ νόμος*. 19 *μόνοι οἱ*. 20 *στεφανωθήσεται ἡ βουλὴ ἡ*. 21 *ὑπολάβοι ἄν*. 22 *διδάσκει ὁ*. 23 *αὐτῷ ὑποβάλλετε*. 24 *θεωρικῷ ἀρχήν. πειράσομαι ὑμᾶς. μοι ἀνάγνωθι. τίνι ἡμέρᾳ. ποίᾳ ἐκκλησίᾳ ἐχειροτονήθη. κατηγορία ἡ*. 27 *ἔχοι ὑπεύθυνα*. 28 *ἐχειροτονήθη ὑπὸ*. 29 *γει-*

ροτονητοὶ ἄρχοντες. 30 δῆμοι ἐξ (an pausa est?). 31 φυλὴ ἄρχοντα. 33 οἶμαι ᾤετο. 35 προερῶ ὑμῖν. 40 ἤτοι δ. δήπου ἐξελέγχονται. 41 διδάξω ὑμᾶς. 42 στεφανούμενοι ἢ (an pausa est?) 44 ἐκκλησία ἠνωχλεῖτο. 46 τούτου ἐξ. 47 κηρύξαι ἐπετρέψατε. 48 προσγέγραπται ἐν. νόμῳ ἐξεῖναι. σοι ἔξω. μηδαμοῦ ὅ τι (an pausa est?). 50 κρῖναι εὐμαθής. Videri potest in quibusdam locis scriptor neglegentior fuisse, quamquam de plerisque certe hiatibus non aliter iudicandum atque de eis, qui in oratione secunda traditi sunt.

Neque vero orationis primae condicio prorsus diversa est, sed ex parte tantum. Sunt enim eius orationis particulae quae abundent hiatibus; at aliae aut nullos aut perpaucos traditos habent. Ut igitur ex illis temerarium sit removere velle hiatus, ita in his ei qui rari exstant non carebunt suspicione. Frequentiores autem sunt in universum per priorem partem orationis, rariores per posteriorem: velut statim § 2 haec exstat sententia: καὶ ὡς ἔοικεν ὦ ἄ. Ἀ. οἱ εἰωθότες λόγοι λέγεσθαι ἐπὶ τοῖς δημοσίοις ἀγῶσιν οὐκ εἰσὶ ψευδεῖς· αἱ γὰρ ἴδιαι ἔχθραι πολλὰ πάνυ τῶν κοινῶν ἐπανορθοῦσιν, excipitque (§ 3) altera haec: τοῦ μὲν οὖν ὅλου ἀγῶνος φανήσεται οὔθ' ἡ πόλις αἰτία οὖσα Τιμάρχῳ οὔθ' οἱ νόμοι οὔθ' ὑμεῖς κτέ. Sed in §§ 180—196 hi tantum traduntur hiatus non excusati: 181 ἔφη οἱ Λακεδαιμόνιοι ἀνδρὸς. 182 ἵππου εἰς. ὑμετέρῳ ἄστει. (183 legis formula est.) 187 ἀπολῦσαι ὁμολογήσετε. 193 ἐγὼ ὀνομαστὶ. ὀνομαστὶ ἐμνήσθη. ἑαυτῷ ἕκαστος. Itaque ego in his οἱ delevi (181), seclusi ἐγὼ et ὀνομαστὶ (193); reliquos autem hiatus ideo toleravi, quia medelam eorum certam non inveniebam.

Consentaneum autem esse videtur eum, qui hiatuum tantam curam gerat, ne numerorum quidem plane omittere, et apparent quaedam eius generis apud Aeschinem, quae casui non recte tribuas. Velut haec est sententia subarguta in or. I (§ 13): ἐκ γὰρ τοῦ πράττεσθαί τιν' ὧν οὐ προσῆκεν, ἐκ τούτου τοὺς νόμους ἔθενθ' οἱ παλαιοί, constans ex duobus membris pari numero structis (_ _ _ ⏑́ _ ⏑ _ _ ⏑ _ ⏑). Ubi ἔθενθ' pro ἔθηκαν reposui et propter sensum — Athenienses enim vetustos dicit, non legislatores — et propter testium auctoritatem maiorem, quibus tertium ex numero argumentum ac-

cedit. In or. III § 79 haec habes duo membra: *πόθεν οὖν ἐπὶ τὴν μεταβολὴν ἦλθε τῶν πραγμάτων — — ὅτι Φιλοκράτης μὲν ἀπὸ τῶν αὐτῶν πολιτευμάτων (Δημοσθένει)*, ⏑⏑ ⏓ ⏑⏑ – ⏑⏑ – (–) – ⏑ – – ⏑ – (– – ⏑ –). Sed in universum non multum huic rei tribuo, quia etiam ipso casu quaedam numerose cecidisse possunt, neque apparet in Aeschine id studium numerorum quod in Demosthene vel Isocrate.

In formis verborum grammaticis a normis severi Atticismi aliquanto magis quam Frankius recessi, non quod nostros libros ulla in talibus rebus fide dignos iudicarem, sed quod non putabam ab Aeschine quidem plus exigendum esse quam praestant eiusdem aetatis inscriptiones Atticae. Scimus illum scribam publicum fuisse et in legibus et populiscitis multum versatum esse: ubi cum videamus quarto quidem saeculo *Πειραιέως*, *Παιανιέων*, alia id genus fere non minus saepe exstare quam *Πειραιῶς Παιανιῶν*, non est cur confidamus eum in orationibus hanc antiquiorem rationem semper diligenter servasse. *Ἤισμεν* autem pro *ᾔδεμεν* et *ᾔειν* in persona tertia non puto huius aetatis fuisse, neque minus ab Aeschine quam a Demosthene aliena. In aliis, sicut in *λητουργία*, tutum esse duxi vetustiorem scribendi rationem vel contra libros adhibere, quae exstat non in titulis tantum sed etiam in charta Aristotelica. Satis mature in titulis sunt *κλείς* et *κλείω*, et in charta quam modo dixi et *κατακλῄσαντες* et *κατακλείσας κατακλισθείς*.

Iam quod ad librorum manuscriptorum usum auctoritatemque attinet, enumerat I. Bekkerus quos ipse adhibuit codices tredecim, quos minusculis litteris latinis notavit: a b c (Roman.) d e (Venet.) f g h i k l m n (Paris.). Quibus postea additi sunt eadem notandi ratione adhibita: o Hauniensis in Dindorfii usum collatus, p Helmstadiensis Reiskio cognitus, q Meadianus Taylori (ap. Reisk.), r Lockeranus Taylori, s eiusdem Harleïanus, t Gothanus Frankii, v Bremii Vindobonensis, denique Mosquensis z, quem ad Ctesiphonteam adhibuit Carol. Hofmann Hessus editor (1845). Tum Ferdinandus Schultzius, praeterquam quod Parisinum f (F) denuo contulit, hos libros novos in lucem protraxit: Vaticanum (Vat. vel V), Barberinum (Barb. vel Bb.) denique Laurentianae bibliothecae quattuor

(Laur., Laur. I, Flor[ent.], Abb[atian.]).[1]) Quibus additis Bekkeri numerus duplicatus est. Ex hoc tamen tanto numero nunc iam complurium ratio non est habenda. Nam egregiis M. Heysii studiis (Über die Abhängigkeit einiger jüngerer Aeschines-Handschriften, progr. Bunzlaviense a. 1904) demonstratum est r Lockeranum et o Hauniensem unum eundemque esse atque illum, o Vindobonensem, n Parisinum (praeter extremam partem) ex m Parisino, b Romanum ex a Romano, s Harleianum ex k Parisino, t Gothanum ex c Romano descriptos esse, p autem Helmstadiensem ex Vaticani apographo originem duxisse. Dolendum autem erat, quod plerique libri valde recentes essent. Ipse Parisinus f (F) saeculi X. exeuntis vel XI. ineuntis est (Schultzio videbatur Vaticano aetate fere suppar esse a. 1270 exarato). Saeculi XIIII. est etiam i Paris., XIIII. vel XIV. Par. k et Barberinus, XIV. Abbatianus (et d?), at XV. aeghmz Laur. Laur. I. Flor., XV. vel XVI. l; reliquorum aetates non indicantur. Sed quamvis per haec extrema medii aevi saecula aliquantum sit corruptelarum prioribus additum, scimus tamen in universum homines Byzantinos in describendis libris perquam laudabiliter se gessisse, ut inter archetypum saec. decimi et apographon decimi quinti non multum interesse soleat. Antiquiores aevo Byzantino sunt pleraeque corruptelae: quod et in aliis scriptoribus chartae sive membranae Aegyptiacae recens repertae docuerunt et in Aeschine ipso, cuius iam habemus fragmentum tertiae orationis in Aegypto inventum, a Guil. Hartel editum.[2]) Sunt folia duo membranacea, quibus continentur paragraphi minus novem, id est totius orationis pars fere trigesima. Verum profecto ne ad hanc quidem particulam rectius constituendam multum

1) Commemorandae praeterea schedae H. Scrimgeri (Reisk. vol. III p. XXIV) ab H. Stephano adhibitae, farrago e suspicionibus viri docti nescio cuius et lectionibus codicis nescio item cuius commixta (R.; cf. Troost N. Annal. 129, 101); tum exemplum Aldinae quod fuit Ed. Bernardi, scholiis et lectionibus manu scriptis auctum, quae lectiones videntur esse ab Ios. Scaligero et scriptae et profectae (cf. R. III, 715 sqq.).

2) W. von Hartel, über die griechischen Papyri Erzherzog Rainer (Wien 1886) p. 42 sqq.

lucrati sumus. Mitto *πότερα* pro *πότερον* § 178, quod honoris causa magis ab illa membrana accepi quam quod certum putarem; neque nimis confidenter eidem obsecutus omisi *ἤδη* in eadem paragrapho; certum sed leviusculum *τὰ* additum post *τὰ δὲ πράγματα* § 179. Tum *ἂν* scripsi pro *ἐὰν* § 180; omisi *ἔτι* § 181, *ἐστι* post *ἄξιον* 182; at *αὐτῷ πρώτῳ* 186 non visum est omitti posse, obstante auctoritate multo graviore Cornelii Nepotis. Gravissimum est omnium, quod 186 pro *τί οὖν ἐστιν, ὦ ἄ ᾿Α., ὃ ἐγὼ λέγω; ἐνταῦθα ἡ* — membrana exhibet *τί οὖν ἐστιν ὧν ἐγὼ λέγω ἐνταῦθα; ἡ* —. Potior videtur haec lectio, tamen hiatu eadem laborat intra membrum admisso. Sed exstat alter in sententia proxima non minus vitiosus: *ἐν τῇ ἀγορᾷ ἀνάκειται*, quem transpositione facta tollere possis: *ἐν τῇ ἀγ. τὰ ὑπομνήματα ἀνάκειται.* Verum sic si est medendum, eadem facilitate scripseris *τί οὖν ἐστιν ἐνταῦθα ὧν ἐγὼ λέγω*, et recte fortasse, quamvis nihil nobis de tali re constare possit. Profecto autem ne membranae quidem temere fides est habenda, quae non pauca continet aperte corrupta, interpolationisque monstrat haud obscura vestigia: § 181 *ἐπικαλούμενος* (cum AC) post *ὁ δίκαιος*, 182 *εἶναι* post *ἡγοῦμαι*; etiam clariora in eis quae ab altera manu superscripta sunt, ex collatione credo alterius libri ut assolet: 179 *ἄρα* post *οὐκοῦν* (nisi significatur *οὐκ ἄρα*), ibd. *ἢ νῦν* post *μᾶλλον* cum deterioribus nostris. Docuerunt etiam chartae Isocratis harum interpolationum antiquitatem, quas non recte solebamus Byzantinis magistellis tribuere. A quibus additamentis ut nullus inter nostros codices est intemeratus, ita ne hunc quidem antiquum fuisse videmus. Sed et est et fuit alius alio purior, confirmatumque est egregie membranis Aegyptiacis repertis eorum iudicium, qui in oratione Ctesiphontea codices e k l tutissimos duces esse arbitrati sunt. Plerumque enim cum his membranae faciunt, non quod aliquid cognationis intercedat — id quod non sinit credere mille fortasse annorum intervallum —, sed quod et hi sunt magis sinceri testes quam reliqui et illae. Neque vero ubique ab hac parte stant membranae, sed est ubi cum aliis codicibus contra libros e k l consentiant. — Accesserunt quattuor fragmenta papyracea, edita a Grenfell et Hunt, duo alterius

orationis: §§ 21. 26 sq. 29 sq. (Oxyrh. Pap. III 458), §§ 42. 74 sq. (ibd. III 440b), duo tertiae: §§ 94. 96 (ibd. IV 703), § 167 (ibd. III 457).

Itaque sicuti dixi, principem quidem locum tenent et in hac oratione et in altera codices ekl[1]), sed non ut ceterorum testimonia recte neglegas. Sunt hi propter arctissimam affinitatem unius codicis instar, quem Weidnerum secutus littera A notavi. Item unius archetypi exemplum referunt codices a(g)m (= B); item dfq Barb., inter quos longe princeps est f. Quos codices in Timarchea ceteris multum praestare rectissimo iudicio Weidnerus perspexit, cum Scheibius, Frankius, Schultzius satis perverse per omnes orationes codices B reliquis praetulissent. Est autem ideo orationis primae condicio a reliquarum diversa, quod abest ea oratio a codicibus ek, in l autem librum recentem aliunde neque ex vetere archetypo A illata esse videtur. Hinc nota A in hac et a Weidnero et a me ad f sociosque translata est, quos in reliquis ut et A et B deteriores littera C notavi. Verum segregatis omnibus his libris ABC, ordineque eorum ex meritis descripto, nondum editoris negotium absolutum est. Quid enim reliquis faciendum? an sine mora abiciendi ut nullius pretii? Quod ut non plane immerito eis accidat, est tamen aliquanto cautius agendum. Bekkerus quidem in oratione altera codici i satis multum tribuit (quam orationem is codex solam habet), quamvis manifestum sit eundem vitiis plurimis scatere, neque ego aliter facere potui, non propter antiquitatem codicis, qui est plerisque aliis antiquior, sed propter ipsarum lectionum indolem egregiam. 101 *ἐπρεσβεύομεν* i: falso *ἐπρεσβεύσαμεν* ceteri. 103 *τοῦτ' ἔστιν ἤδη πρέσβεων ἔργον ἀγαθῶν* i: *ἤδη ἔργον* (hiat.) *ἐστὶ πρ. ἀγ.*, qui est ordo verborum grammaticus (*ἡ σύνταξις*), non hoc uno loco a magistris explicandi gratia adscriptus pro genuinoque postea receptus.[2])

1) Accedere solet in or. III. cod. h.

2) Cf. schol. III, 228 (*τῆς γὰρ αἰτίας αἰσχρὸν τὸν αἰτιώμενον τὸ ἔργον μὴ ἔχειν ἐπιδεῖξαι*): *ἡ σύνταξις· αἰσχρὸν γάρ ἐστιν τὸν αἰτιώμενον τῆς αἰτίας τὸ ἔργον μὴ ἔχειν ἀποδεῖξαι.* It. ibd. ad initium paragrapbi, neque desunt alia scholia consimilia

111 τὴν αὑτοῦ i (Bk., Fr.): τὴν ἐπ' αὐτούς (ἐπ' αὐτοῦ). § 116 ἐλαχίστῳ i (Scalig): ἐλάττονι ceteri. § 118 ἀγαθὸν ἐργάσασθαι i, ἐργ. ἀγ. cum hiatu ceteri. 126 συγχωρήσει ταῦθ' i Vatic. (schol.): συγχ. (hiat.). 129 ἀκούετε i (Bk. Fr.): ἠκούσατε vel ἀκούσατε. 146 νόμων i (schol.): ἐμῶν. [Confirmatum est Blassii iudicium papyro Oxyrhynchica, quae duobus locis (§ 74 ναυμαχίας πρὸς τὸν Πέρσην, § 75 τούτων μὲν ἁπάντων) cum i consentit.]

Abhorruit autem ne Frankius quidem ab hac ratione lectiones potius quam codices eorumve genera eligendi: qui iam a. 1838, cum principium edendi huius oratoris faceret, pronuntiaverit nullum eius codicem aut tam bonum esse, quin aliquotiens nos falleret, aut tam malum, unde non aliquid interdum utilitatis peti posset. Tum satis acerbe nuper Wilamowitzius[1]) eos castigavit, qui ultra describendas codicum prosapias nihil saperent, postulans ut tandem aliquando secundum antiquissima testimonia nova Aeschinis recensio institueretur. Nescio an Vaticanum dicat a Schultzio et collatum et hic illic ad emendandum oratorem adhibitum: cui codici etsi aliquantum tribuendum sit, minime tamen pro fundamento huic editioni subici potuit. Ipsum illud ἐξαρέσασθαι III, 116, quod et Wilamowitzio et mihi genuinum esse videtur, in Vat. a secunda demum manu illatum est, cum a prima ibi exstet ἐξειγᾶσθαι, k autem codex Vaticano fortasse non recentior ἐξαρέσασθαι a prima manu neque correctum habeat; quidni igitur ad hunc potius nos applicemus? Sed etiam antiquior et hoc et illo f codex: cuius tamen qui nuper patronus exstitit Henr. Ortner, non potuit quin confiteretur, in altera tertiaque oratione eum etsi aliquantum, tamen non multum utilitatis habere. Itaque semper eo revertimur unde sumus profecti: non posse Aeschinis recensionem ad fidem vel unius alicuius vel plurium codicum constitui, sed singulas lectiones per se esse spectandas.

Fuit mihi in hac editione etiam altera ratione delectus adhibendus, cum apertum esset non posse in apparatu critico omnes omnium codicum lectiones commemorari. Quae res

1) Aristot. und Athen I, 36.

etiam multo magis dubitationis plena fuit, multaque rursus delevi, quae ab initio receperam. Manent autem priores aliorum editiones neque hac mea abrogantur; itaque qui plenius quid libris traditum sit cognoscere voluerit, illas poterit adire.

Ne coniecturas quidem virorum doctorum omnes apponere licuit, neque id utile putavi. Sunt multae multorum optimae, sunt aliae futtiles; recipiendae illae, tacendae haec; sed de intermedio genere erat dubitandum. Id certe recte a me exspectari potest, ut locos indicem, ubi qui volent quid praeterea propositum sit invenire queant. Sed video antea de epistulis quae feruntur Aeschinis pauca esse dicenda.

Hae igitur epistulae omnium consensu spuriae minime immerito prae orationibus genuinis adhuc neglectae sunt. Omisit eos in sua editione Schultzius, unde apparatus criticus quem dicimus in eis adhuc tenuissimus erat; etenim ne Bekkerus quidem plus duobus codicibus (a c) ad eas adhibuit, Hercherus autem epistolographorum Graecorum editor ne unum quidem addidit. Itaque ego occasione usus Florentiae codices Laurentianae bibliothecae ipse contuli, qui novem sunt numero L^1 (LVIII, 6). L^2 (LIX, 5). L^3 (LX, 28). L^4 (LXX, 19). L^5 (*Acquisti* 50). L^6 (LVII, 12). L^7 (LVII, 45. L^8 (*Conventi soppressi* 25); unum (pl. LX, 4) ut nullius pretii neglexi. Est codicum magnus numerus, cum non solum cum orationibus, sed etiam cum aliorum epistulis hae epistulae coniunctim describi solitae sint. Diligentissime nunc de his codicibus egit E. Drerup (Aeschinis quae feruntur epistolae, Lips. 1904[1]), qui duodequinquaginta enumerat, ex quibus quadraginta tres ipse inspexit, optimos contulit. Sunt autem codicum duo genera, alterum omnes duodecim epistulas continens, alterum quattuor epistularum (I, VI, VII, III) delectum. Ex illo genere sunt optimi f, a m, V Barb., huius archetypus est codex Harleianus 5610 saec. XIII. exeuntis vel XIV. ineuntis (Cumontio iudice), qui quamquam aliquot habet bonas lectiones, tamen cavendum est, ne pluris aestimetur quam par sit.

Editio Aeschinis Reiskiana (R.) prodiit a. 1771, orato-

1) Cf. L. Radermacher, Lit. Zentralbl. 1904, 1432 sq., K. Fuhr, Berl. Phil. Wochenschr. 1905, 660 sqq.

rum Atticorum volumen III. quartique priorem partem explens. Insunt notae et emendationes Hieronymi Wolfii, Henr. Stephani, J. J. Scaligeri, Jerem. Marklandi, Jo. Taylori, aliorum. Tum Bremii editio (Br.) est anni 1823, Imm. Bekkeri (Bk.) 1824 (Or. Att. vol. III), eiusdem anni Dindorfiana (Dd.); sequuntur a. 1840 Turicenses editores (Turr.) Baiterus Sauppiusque. Frankius (Fr.) Timarcheam edidit a. 1846, tres orationes a. 1851 iterumque 1859; ultimae autem eius curae in praefatione huius extremae editionis leguntur, quas nota Fr.[1] signavi. Intra hoc idem tempus, a. 1855, prodiit Benseleri editio; at Ferd. Schultzii codicum novis subsidiis scholiorumque insignibus incrementis aucta a. 1865. Andreas autem Weidner primum Ctesiphonteam edidit a. 1872, secundum tres orationes a. 1875, tertium (1878) eandem Ctesiphonteam cum commentario germanico (W.[3]). Est eiusdem epistula ad Cobetum data (progr. gymn. Gissensis a. 1874) et commentatiuncula Philologi vol. XXXV (1876) inserta (p. 561). Reliquorum scripta ex litterarum ordine breviter recenseo. Jo. Adam de codicibus Aeschineis, D. I. Berol. 1882, qui patronus existit codicum A (ekl). — Ferd. Baeker de interpolationibus orat. I, D. I. Gryphisw. 1875. — Jo. Bake in scholic. hypomnemat. vol. IV (1852) et in Mnemosyn. vol. VII (1858) p. 329. — Ric. Büttner quaest. Aeschin., D. I. Gotting. 1878, qui contendit codicum C (df Barb.) aliquam rationem habendam esse. — Cobet in Variis lectionibus (ed. 2 1873), Novis lectionibus, editionibus orationum Hyperidis. — Rud. Dahms Ann. Fleckeis. vol. 93 (1866) 221. — P. P. Dobree Advers. I, 322 sqq. (1831). — Ad. Emperius, Opusc. (1847) p. 317 sq. — A. H. G. P. van den Ess, Mnemos. VI (1857), 444. — Fr. Franke Qu. Aeschin., in Actis Societ. gr. II, 1 (1838); it. in programm. Fuld. 1841; Lectiones Aeschin. I, Philol. suppl. vol. I (1860), 427; II. libell. gratulator. Misniae 1867. — Herm. Frohberger, Philol. 29 (1870), 632. — C. v. Halm, Act. Academ. Monac. 1875, I, 1. — H. G. Hamaker, Mnem. VII (1858), 451. VIII (1859), 1. — W. Hardt de A. emendatione, D. I. Hal. 1882. — Rud. Hercher, Herm. II (1867), 319 (ad epist.

X, 2). — F. C. Hertlein, progr. gymn. Wertheim. 1862 (ad I, 72). Annal. Fleckeis. vol. 109 (1874) p. 63. Herm. XIII (1878), 13. — Henr. van Herwerden, Mnemos. N. S. V (1877), 192. — Hillebrand, progr. gymn. Weilburg. 1868. — G. Kaibel, Herm. XVII (1882), 408. — G. Klinke qu. Aesch. criticae, D. I. Gryphisw. 1887, qui praeter alia testimoniis veterum diligenter collectis apparatum criticum auxit. — C. G. Linder, Philol. 20 (1863), 127. — J. N. Madvig in Advers. crit. ad scr. Gr. p. 454 sq. (sed pauca ad A. vir egregius contulit). — Henr. Ortner, Krit. Unters. zu A. Reden. D.I. Erlang. 1886 (= progr. gymn. reg. Guil. Monach.), qui libellus collationem novam codicis f continet. — P. Pabst de additamentis quae in A. orat. inveniuntur, D. I. Jen. 1880. — A. Poutsma, quaest. Aesch., D. I. Amstelodam. 1888. — E. A. Richter, Ann. Fleckeis. 93 (1866), 30. — Godofr. Römheldt, qu. de A. or. Ctes., D. I. Marburg. 1869. — W. Rohdewald, progr. Burgsteinfurt. 1867. — Aem. Rosenberg, progr. Hirschberg. 1878. Philol. 35 (1876), 181. Ann. Fleckeis. 101 (1870), 529; 109 (1874), 93; 111 (1875), 59. — A. Th. Rüdiger, progr. gymn. Dresd. 1863. — G. Sakorraphos, Mnemos. N. S. XX (1892), 144; Ann. Fleckeis. 145 (1892), 309; Philol. 52 = N. S. VI (1893), 435. — H. Sauppe, Epist. crit. (1841) et Gött. Gel. Anz. 1886, nr. 12. — M. Schanz, Mus. Rh. 38 (1883), 140. — C. Scheibe, Observ. in or. Att. Hal., 1836; Ztschr. f. Altertumsw. 1845, nr. 27; Ann. Fleckeis. 68, 151 sqq. (censura edit. Frankianae). — Bernh. Schmidt, Mus. Rhen. 34 (1879), 109. — Maur. Schmidt, Mus Rhen. 20 (1865), 470. — R. Schöll, Act. Academ. Monac. 1886, 116. — C. Troost, Ann. Fleckeis. 129 (1884), 101. — Jo. Tschiedel, qu. Aesch. de verborum insiticiorum quodam genere, D. I. Berol. 1887. — G. F. Unger, Philol. 41 (1882), 159. — H. Usener, Mus. Rhen. 25 (1870), 593. — Hieron. Vitelli, Riv. di filologia VI (1878), 509. — H. Wachendorf, Coniectanea in orat. Att., Vratisl. 1875.

D.: Halis Sax. mense Oct. a. 1895.

Fridericus Blass.

1.

VITA AESCHINIS

ex vitis X oratorum Plutarcho adscriptis.

*Αἰσχίνης Ἀτρομήτου, φυγόντος μὲν ἐπὶ τῶν λ', συγκατ-
αγαγόντος δὲ τὸν δῆμον, καὶ Γλαυκοθέας, τῶν δήμων Κοθω-
κίδης, οὔτε κατὰ γένος τῶν ἐπιφανῶν οὔτε κατὰ περιουσίαν
χρημάτων. νέος δ' ὢν καὶ ἐρρωμένος τῷ σώματι περὶ τὰ* 2
*γυμνάσια ἐπόνει, λαμπρόφωνος δ' ὢν μετὰ ταῦτα τραγῳδίαν
ἤσκησεν· ὡς δὲ Δημοσθένης φησίν, ὑπογραμματεύων καὶ
τριταγωνιστῶν Ἀριστοδήμῳ ἐν τοῖς <κατὰ δήμους> Διονυσίοις
διετέλει, ἀναλαμβάνων ἐπὶ σχολῆς τὰς παλαιὰς τραγῳδίας.
καὶ ἔτι παῖς ὢν ἐδίδασκε γράμματα σὺν τῷ πατρί, καὶ μει-* 3
ράκιον ὢν ἐστρατεύετο ἐν τοῖς περιπόλοις. ἀκροατὴς δὲ γενό- 4
*μενος, ὡς μέν τινες λέγουσιν, Ἰσοκράτους καὶ Πλάτωνος,
ὡς δὲ Καικίλιος, Λεωδάμαντος, καὶ πολιτευόμενος οὐκ ἀφα-
νῶς ἐκ τῆς ἐναντίας μερίδος τοῖς περὶ Δημοσθένην, ἐπρέ-
σβευσεν ἄλλας τε πρεσβείας πολλὰς καὶ πρὸς Φίλιππον ὑπὲρ*

Scripsisse videtur de Aeschinis vita Caecilius Calactinus (cf. Plut. § 4; schol. Aesch. infra p. 6 adn.), qui Idomeneum Lampsacenum, Hermippum, alios auctores habuit. Ex hac Pseudoplutarchi vita sua deprompsit et Philostratus (Vit. Soph. I, 18) et Photius (cod. 264), nisi quod ille etiam oratores ipsos bene cognitos habet.

4 v. A. II, 78. — 5 *Κοθωκ.*] D. XVIII, 180. — 7 de patre haec erant narranda (A. II, 147). — 8 *λαμπρόφ.* D. XVIII, 313. — 9 Dem. XIX, 70. 249. 246. — 10 *κατὰ δήμους* addidi ex Phot. — 12 D. XVIII, 258. — 13 A. II, 167, unde *περιπόλοις* Hemsterh.: *πολλοῖς*. — 15 *Λεωδάμαντος*] A. III, 138. — 16 sq. *συνεπρ. τοῖς π. Δ.* Photius.

5 τῆς εἰρήνης· ἐφ᾽ ᾗ κατηγορήθη ὑπὸ Δημοσθένους, ἀνῃρη-
μένου τοῦ Φωκέων ἔθνους, ἔτι δ᾽ ὡς πόλεμον ἐξάψας, ἡνίκα
πυλαγόρας ᾑρέθη, Ἀμφικτύοσι πρὸς Ἀμφισσεῖς ⟨τὴν ἱερὰν
γῆν⟩ καὶ τὸν λιμένα ἐργαζομένους, ἐξ οὗ συνέβη τοὺς Ἀμ-
φικτύονας Φιλίππῳ προσφυγεῖν, τὸν δ᾽ ὑπὸ τοῦ Αἰσχίνου
συνεργούμενον ἐπιθέσθαι τοῖς πράγμασι καὶ τὴν Φωκίδα
λαβεῖν· ἀλλὰ συνειπόντος αὐτῷ Εὐβούλου τοῦ Σπινθάρου
6 Προβαλισίου δημαγωγοῦντος λ΄ ψήφοις ἀπέφυγεν. εἰσὶ δ᾽
οἵ φασι συγγράψαι μὲν τοὺς ῥήτορας τοὺς λόγους, ἐμποδὼν
δὲ γενομένων τῶν περὶ Χαιρώνειαν μηκέτι τὴν δίκην εἰσελ-
7 θεῖν. χρόνῳ δ᾽ ὕστερον Φιλίππου μὲν τετελευτηκότος, Ἀλε-
ξάνδρου δὲ διαβάντος εἰς τὴν Ἀσίαν, ἐγράψατο Κτησιφῶντα
παρανόμων ἐπὶ ταῖς Δημοσθένους τιμαῖς, οὐ μεταλαβὼν δὲ
τὸ πέμπτον μέρος τῶν ψήφων ἔφυγεν εἰς τὴν Ῥόδον, χιλίας
8 δραχμὰς ὑπὲρ τῆς ἥττης οὐ βουληθεὶς καταθέσθαι. οἱ δ᾽
ἀτιμίας αὐτῷ προστιμηθῆναι λέγουσιν οὐ θέλοντι ἐξελθεῖν
τῆς πόλεως, καὶ ἐλθεῖν εἰς Ἔφεσον ὡς Ἀλέξανδρον. τοῦ
δὲ τελευτήσαντος ταραχῆς οὔσης ἀπάρας εἰς τὴν Ῥόδον, ἐν-
9 ταῦθα σχολὴν καταστησάμενος ἐδίδασκεν. ἀνέγνω τε τοῖς
Ῥοδίοις τὸν κατὰ Κτησιφῶντος λόγον ἐπιδεικνύμενος· θαυμα-
ζόντων δὲ πάντων, εἰ ταῦτα εἰπὼν ἡττήθη, „οὐκ ἄν“ ἔφη
„ἐθαυμάζετε, Ῥόδιοι, εἰ πρὸς ταῦτα Δημοσθένους λέγοντος
ἠκούσατε“. σχολήν τ᾽ ἐκεῖ προσκατέλιπε, τὸ Ῥοδιακὸν διδα-
10 σκαλεῖον κληθέν. ἔπειτα πλεύσας εἰς Σάμον καὶ διατρίβων
11 ἐπὶ τῆς νήσου, ὀλίγον ὕστερον ἐτελεύτησεν. ἐγένετο δ᾽
εὔφωνος, ὡς δῆλον ἔκ τε ὧν φησι Δημοσθένης καὶ ἐκ τοῦ
12 Δημοχάρους λόγου. φέρονται δ᾽ αὐτοῦ λόγοι δ΄, ὅ τε κατὰ

1 κατηγορήθη R. ex Phot.: κατηγορηθεὶς. — Δημ.] ὡς δι᾽ αὐτὴν add. R., ὡς Duebn. — 3 τὴν ἱερ. γ. om. et. Phot. — 4 τοὺς pro καὶ Wolf. — 8 Προβ. Wyttenb.: Προβαλ(λ)ουσίου libri Phot. — 8 sqq. cf. Plut. Dem. 15, argum. A. or. II. — 8 εἰσὶ δ᾽ οἵ] Dionysius Hal., v. Att. Bereds. III, 1², p. 351. — 12 διαβαίνοντος codd. Phot. — 15 sqq. om. haec Phot.; disertius traduntur in Vit. II al., v. p. 4. Cf. et Plut. Demosth. c. 24. — 19 sqq. cf. schol. infr. ad Vit. II; Cic. de or. III, 213; Plin. Epist. II, 3, 10. Cram. An. Oxon. III, 163. — 24 διατρίψας Phot. — 26 Δημ.] XIX, 337 sqq. al. — 27 Δημοχάρους] cf. Vit. II p. 5, 4, Harp. Ἴσχανδρος, ubi est Δημοχ. ἐν τοῖς διαλόγοις.

Τιμάρχου καὶ ὁ περὶ τῆς παραπρεσβείας καὶ ὁ κατὰ Κτησι-
φῶντος, οἳ καὶ μόνοι εἰσὶ γνήσιοι· ὁ γὰρ ἐπιγραφόμενος
Δηλιακὸς οὐκ ἔστιν Αἰσχίνου. ἀπεδείχθη μὲν γὰρ ἐπὶ τὴν
κρίσιν τὴν περὶ τοῦ ἱεροῦ τοῦ ἐν Δήλῳ συσταθεῖσαν συνήγορος,
οὐ μὴν εἶπε τὸν λόγον· ἐχειροτονήθη γὰρ Ὑπερείδης ἀντ'
αὐτοῦ, ὥς φησι Δημοσθένης. ἔσχε δὲ καὶ ἀδελφούς, ὥς 13
φησιν αὐτός, Ἀφόβητον καὶ Φιλοχάρη. ἀπήγγειλε δὲ καὶ 14
τὴν ἐν Ταμύναις νίκην πρῶτος Ἀθηναίοις, ἐφ' ᾧ καὶ ἐστε-
φανώθη τὸ δεύτερον. οἱ δ' εἶπον μηδὲ μαθητεῦσαί τισι 15
τὸν Αἰσχίνην, ἀλλ' ἐκ τῆς ὑπογραμματείας ἀρθῆναι ἐν τοῖς
δικαστηρίοις τότε διάγοντα· πρῶτον δ' εἰπεῖν ἐν τῷ δήμῳ 16
κατὰ Φιλίππου, εὐδοκιμήσαντά τε πρεσβευτὴν χειροτονηθῆναι
πρὸς Ἀρκάδας, πρὸς οὓς ἀφικόμενος συστῆσαι τοὺς μυρίους
ἐπὶ Φίλιππον. ἐγράψατο δὲ καὶ Τίμαρχον ἑταιρήσεως· ὁ δ' 17
ἐκλιπὼν τὸν ἀγῶνα αὑτὸν ἀνήρτησεν, ὥς πού φησι Δη-
μοσθένης. ἐχειροτονήθη ⟨δὲ⟩ πρεσβευτὴς μετὰ Κτησι- 18
φῶντος καὶ Δημοσθένους περὶ τῆς εἰρήνης, ἐν ᾗ ἄμεινον
τοῦ Δημοσθένους ἠνέχθη· τὸ δεύτερον ⟨δὲ⟩ δέκατος ὢν
κυρώσας ὅρκοις τὴν εἰρήνην κριθεὶς ἀπέφυγεν, ὡς προείρηται.

2.

ΑΙΣΧΙΝΟΥ ΡΗΤΟΡΟΣ ΒΙΟΣ.

Αἰσχίνης υἱὸς μὲν ἦν Ἀτρομήτου τοῦ γραμματιστοῦ καὶ
Γλαυκοθέας τῆς τοὺς θιάσους τελούσης. φασὶ δὲ αὐτὸν 2

1 *ὁ παρὰ τῆς* H, *ὁ τῆς* cett. — 2 cf. Philostr. V. S. I, 18, 4. — 4 *τὴν περὶ* Duebn. Westerm.: *τοῦ περὶ*. — *συσταθεῖσαν* West.: *συσταθεὶς*. — 6 D. XVIII, 134. — 7 A. II, 149. *Ἄφοβον καὶ Δημοχάρη* codd. — 7 sq. A. II, 169. — 9 *τὸ δεύτ.* post *Ἀθηναίοις* hab. codd. Phot., transpos. Fr. West. — 9 sqq. cf. Vit. II, § 3. — 11 sqq. D. XIX, 14 sqq. al. — 15 nusquam hoc dicit D. (XIX, 2. 285); integra magis tradit arg. I or. c. Tim. — 16 *δὲ* add. Westerm. — *μετὰ* Fr. West.: *κατὰ*. — 17 *ἄμεινον κτὲ.*] A. II, 25 sqq. — 18 *δὲ* add. Fr. West. — *δέκατος*] A. II, 178 (West.). — 21 Vita anonymi haec est in codd. Aesch. — 22 *γραμματιστοῦ* p Fr.: *γραμματέως* d, *γραμματικοῦ* al. V. Dem. XIX, 281. — 22 sqq. Dem. XVIII, 258 sqq.

παῖδα μὲν ὄντα ἐν τῷ διδασκαλείῳ τοῦ πατρὸς ὑπουργεῖν
καὶ τῇ μητρὶ τὰς βίβλους ἀναγινώσκειν, ταύτην δὲ σκοτεινῶν
ἐκ τόπων ὁρμωμένην καὶ φοβοῦσαν παῖδας καὶ γυναῖκας
Ἔμπουσαν ὀνομασθῆναι, ἐπεὶ νυκτερινὸν φάντασμα ἡ Ἔμ-
3 πουσα· γενόμενον δὲ μειράκιον ὑποκριθῆναι τραγῳδίαν, ὥστε
τριταγωνιστεῖν, ὄντα δὲ λαμπρόφωνον γραμματεῦσαι Ἀριστο-
φῶντι καὶ μετὰ τοῦτον Εὐβούλῳ, καὶ ἀναγινώσκοντα ψηφι-
σμάτων ὁμοῦ καὶ νόμων ἔμπειρον γενόμενον ἐπιθέσθαι τῷ
4 βήματι, καὶ τῶν κατ' αὐτὸν διενεγκεῖν ὄντα εὐφυᾶ. μετὰ
δὲ τὴν Φιλίππου τελευτὴν δόξαντα πολεμεῖν τῷ δήμῳ καὶ
διαπέμπεσθαι τῷ Ἀντιπάτρῳ κατὰ τῆς πόλεως, διὰ τοῦτό τε
εἰληφέναι ἐν Θήβαις κτήματα, εὐθύνοντα Κτησιφῶντα, ὅτε
ἔγραψε Δημοσθένην ἐν τῷ θεάτρῳ ἀναγορεῦσαι στεφανω-
5 θέντα, μὴ μεταλαβεῖν τὸ πέμπτον μέρος τῶν ψήφων. ἀτιμω-
θέντα δὲ ἀπᾶραι εἰς τὴν Ἀσίαν, καὶ ἐλθεῖν εἰς Ἔφεσον
οἰηθέντα κατάξειν αὐτὸν εἰς Ἀθήνας Ἀλέξανδρον· πυθό-
μενον δὲ τετελευτηκέναι τὸν βασιλέα καὶ ταραχὴν εἶναι τῶν
6 διαδεχομένων, καταφυγεῖν εἰς Ῥόδον. ἔνθα δεομένων Ῥοδίων
τὴν τέχνην αὐτοὺς διδάξαι τὴν ῥητορικήν, ἀρνήσασθαι εἰπόντα
μηδ' αὐτὸν εἰδέναι. δίκας γοῦν κελευόντων εἰπεῖν οὐδὲ

2 ἐκ σκοτεινοῖς τόποις ὡρμημένην ἐκφοβ. κτἑ. V, ἐκ σκοτεινῶν τόπων τοῖς παισὶ καὶ ταῖς γυναιξὶν ὁρμωμ. Ἔμπ. al. Cf. Idomeneus, Bk. An. p. 250. — 4 Dem. XVIII, 130. — 6 τριταγ.] τριταγωνιστὴν γενέσθαι τραγῳδιῶν V, cf. p. 6, 7. — 7 μετ' αὐτὸν d. Dem. XVIII, 162. — 11 τε] γε a. — 12 ἐν Θήβαις] om. V. V. D. XVIII, 41. — 13 sq. στεφανωθέντα R. (Fr.): στεφάνῳ (-νούμενον Saupp.). — 16 πυθόμενος Bb., πειθόμενος V. — 18 καταφ. εἰς Ῥ.] pro v. l. Bk. affert (cf. schol. ad or. II, 1 R.; p. 5 Schultz): εἰς Ῥ. ἔπλευσε καὶ Ῥοδιακὸν διδασκαλεῖον συνέστησε, παιδεύων τε οὕτω (οὕτω om. f) τοὺς νέους καὶ τοῖς τελειοτέροις ἀνδράσιν ἀναγινώσκων τὸν κατὰ Κτησιφῶντος, ὃν εἶπε κατὰ τοῦ Δημοσθένους. καὶ θαυμαζόμενος σφόδρα παρ' αὐτῶν ἐπὶ τούτῳ καὶ ἐρωτώμενος· „πῶς οὖν ἐπὶ τοιούτῳ λόγῳ ἥττησαι;“ ἀπεκρίνατο· „θαυμάζετε πῶς ἥττημαι, καθὸ οὐκ ἠκούσατε ὑμεῖς τοῦ θηρίου ἐκείνου“. θηρίον γὰρ αὐτὸν ἐκάλει διὰ τὸ δεινὸν τῶν τρόπων καὶ ἀνελέημον. λέγεται δὲ ὅτι καὶ τὰς λεγομένας μελέτας καὶ τὰ πλάσματα τῶν ζητημάτων αὐτὸς πρῶτος ἐκεῖσε εὗρεν ἐν τῷ σχολάζειν. — 18 sq. Ῥοδ. τὴν τ. αὐτοὺς Fr.: it. sed αὐτοῖς codd., αὐτοῦ Ῥ. τ. τ. vulg. — 20 αὐτὸν om. V.

τοῦτο ἐθελῆσαι, συμβαλόντα, ὅτι ἐν τῇ πατρίδι ἡττηθεὶς
κομιδῇ γ' ἂν ἐπὶ γῆς ἀλλοτρίας διαφθαρείη. τέλος οὖν ἐπὶ
τὴν τοῦ πατρὸς ἐλθεῖν τέχνην καὶ διδάσκειν τοὺς παῖδας
γράμματα. Δημοχάρης δὲ ὁ ἀδελφιδοῦς Δημοσθένους, εἰ ἄρα 7
πιστευτέον αὐτῷ λέγοντι περὶ Αἰσχίνου, φησὶν Ἰσχάνδρου
τοῦ τραγῳδοποιοῦ τριταγωνιστὴν γενέσθαι τὸν Αἰσχίνην, καὶ
ὑποκρινόμενον Οἰνόμαον διώκοντα Πέλοπα αἰσχρῶς πεσεῖν,
καὶ ἀναστῆναι ὑπὸ Σαννίωνος τοῦ χοροδιδασκάλου (ἐνθένδ'
οὖν ὁ Δημοσθένης Οἰνόμαον αὐτὸν ὀνομάζει, πρὸς εἰδότας
τὸ πρᾶγμα ἐπισκώπτων), καὶ μετὰ Σωκράτους καὶ Σιμύλου
τῶν κακῶν ὑποκριτῶν ἀλᾶσθαι κατ' ἀγρούς· εἴη ἂν οὖν
ἐνθένδε ἀρουραῖος λεγόμενος. ἦν δὲ τῶν δήμων Αἰσχίνης 8
Κοθωκίδης.

3.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ ΠΕΡΙ ΑΙΣΧΙΝΟΥ ΡΗΤΟΡΟΣ.

Αἰσχίνης ὁ ῥήτωρ τὸ μὲν γένος ἦν Ἀθηναῖος, τῶν δή- 1
μων Κοθωκίδης, υἱὸς δὲ Ἀτρομήτου, ὅν φασι πρότερον Τρό-
μητα καλούμενον ὕστερον συλλαβῆς προσθέσει ἀντὶ Τρόμητος
Ἀτρόμητον προσαγορευθῆναι, γεγονέναι δὲ τὸ κατ' ἀρχὰς
δοῦλον, καὶ πέδας ἔχοντα διδάσκειν γράμματα πρὸς τῷ Θη-
σείῳ καὶ τῷ τοῦ Ἰατροῦ ἥρῳῳ, εἶτα ὕστερον εἰς τὴν πολιτείαν
ἐγγραφῆναι διὰ κακουργίας. μητρὸς δὲ ἦν ὁ Αἰσχίνης Γλαυ- 2
κοθέας ἤ, ὥς ἔνιοι, Γλαυκίδος, ἥν φασι τὴν πρώτην ἡλικίαν
ἡταιρηκέναι καθεζομένην ἐν οἰκήματι πρὸς τῷ τοῦ Καλαμί-

2 διαφθαρείη Dind.: διαφθαρῆναι (<μέλλει>δ. R.). — 4 Δημοχάρης] cf. Harp. Ἴσχανδρος. — 8 Σαννίωνος] Dem. XXI, 58. — 9. Dem. XVIII, 242. — 10 ibid. 262. — 12 ibid. 242. — τῶν δήμων a V Laur. (Fr.]: τὸν δῆμον. — 15 Apollonii vita it. in codd. Aeschineis traditur. Π.ΑΙΣΧ.Ρ. p Fr.: ΕΙΣ ΑΙΣΧΙΝΗΝ ΕΞΗΓΗΣΙΣ. Nempe commentariis in A. conscriptis haec vita praemissa fuit. — 16 τῶν δήμων a V (Fr.): τὸν δῆμον al. — 17 sqq. D. XVIII, 129 sq. — 20 πέδας Saupp. Fr.: παῖδας. — 21 Ἰατροῦ] D. XIX, 249. — 22 ὁ om. dm. — 23 Γλαυκίδος] fort. ex Demochare.

*του ἡρῴῳ, ἔπειτα ὕστερον ἀναστᾶσαν ἀπὸ τῆς ἐργασίας
ταύτης ἐπὶ τὸ τελεῖν καὶ καθαίρειν τοὺς βουλομένους ἀπο-*
3 *κλῖναι. γεγονὼς δ' ἐκ τούτων ὁ Αἰσχίνης, καὶ ἀδελφῶν αὐτῷ
δύο γενομένων, Ἀφοβήτου καὶ Φιλοχάρους τοῦ τὰς ἀλαβα-
στοθήκας καὶ τὰ τύμπανα γράφοντος, παῖς μὲν ὢν τῷ πατρὶ
ὑπηρέτει γράμματα διδάσκοντι, ἀνὴρ δὲ γενόμενος τὸ μὲν
πρῶτον ὑπεγραμμάτευσε ταῖς ἀρχαῖς χρόνον τινὰ σὺν τῷ
ἀδελφῷ Ἀφοβήτῳ· ἦν δὲ ἐπονείδιστον τοῦτο τὸ ἔργον· ἔπειτα
ἀποστὰς τούτου τριταγωνιστὴς ἐγένετο τραγῳδιῶν, καὶ ἐν*
4 *Κολλυτῷ ποτε Οἰνόμαον ὑποκρινόμενος κατέπεσε. μετὰ ταῦτα
δὲ προκόπτων τῇ ἡλικίᾳ ἐπὶ τὸ πολιτεύεσθαι καὶ τὰ κοινὰ
πράττειν ἀπέκλινε. καὶ δοκεῖ τὴν ὑπὲρ Φιλίππου καὶ Ἀλε-
ξάνδρου πολιτείαν ἐπανελέσθαι, κοινωσάμενος Φιλοκράτει
τὰ πράγματα, καὶ πρὸς τὴν ἐκείνων χάριν καὶ κολακείαν
ἄρασθαι πόλεμον πρὸς τοὺς περὶ Δημοσθένην, τοὺς τἀναντία
τοῖς Φιλίππου πράγμασι καὶ Ἀλεξάνδρου πολιτευσαμένους.*
5 *ὅτι δὲ πρὸς χάριν ἐπολιτεύσατο τοῖς βασιλεῦσιν, ἄλλα τε
πολλὰ μαρτύριά ἐστι, καὶ δὴ πάντων ἐκεῖνο ἐναργέστατον·
ἑλομένου γάρ ποτε αὐτὸν τοῦ δήμου σύνδικον ὑπὲρ τοῦ ἐν
Δήλῳ ἱεροῦ πρὸς τὴν γενομένην πρὸς Δηλίους Ἀθηναίων
διαδικασίαν, οὐκ ἐπέτρεπεν ἡ ἐν Ἀρείῳ πάγῳ βουλή, ἀλλ'
ἀπελάσασα αὐτὸν ὡς οὐκ ὄντα εὔνουν τῷ δήμῳ τῷ Ἀθη-*
6 *ναίων Ὑπερείδῃ λέγειν προσέταξε. φασὶ μέντοι τινὲς αὐτὸν
ἀκουστὴν γενέσθαι Πλάτωνός τε καὶ Σωκράτους, ψευδό-*

1 *ἡρώῳ*] *τεμένει* schol. V. — 2 Dem. XVIII, 259. XIX, 249. — 4 D. XIX, 237. — 5 D. XVIII, 258. — 7 ibid. 261; XIX, 237. — 7 *ὑπεγραμμάτευε* Bait. — 8 *τοῦτο τὸ*] Cf. Liban. arg. D XIX. — 9 sq. D. XVIII, 180. — 15 *πόλεμον* R.: *πολιτείαν* (Fr.). — 19 sqq. D. XVIII, 134. — 22 *τῷ Ἀθηναίῳ* a. — 23. *Ὑπερείδῃ* Turr. Fr.: *Ὑπερίδῃ*. — 24. Rectius *Ἰσοκρ.*, cf. Plut. § 4. — *ψευδ.*] pro v. l. Bk. affert (cf. schol. R. ad or. II, 1; p. 6 Schultz): *ὅτι μαθητὴς ἐγένετο, ὡς μὲν Δημήτριος ὁ Φαληρεύς φησι, Σωκράτους τοῦ φιλοσόφου, εἶθ' ὕστερον Πλάτωνος· ὡς δε Καικίλιος καὶ Ἰδομενεὺς καὶ Ἕρμιππος ἱστοροῦσιν, οὐκ ἤκουσε τούτων τῶν ἀνδρῶν μαθήσεως χάριν. φασὶ* (*φησὶ* i) *γὰρ ὡς ὅτι* (*ὅτι* om. i) *οὐδὲν τοῦ χαρακτῆρος τοῦ Πλατωνικοῦ σῴζει κτἑ.* (v. infra p. 12).

μενοι. ἦν δὲ καὶ ἕτερος ῥήτωρ Αἰσχίνης Ἐλευσίνιος, ὃς 7
καὶ τέχνας λέγεται ῥητορικὰς γεγραφέναι. λέγεται δὲ ὁ 8
Αἰσχίνης ἐρωτικὸς γεγονέναι. αὐτὸς δὲ ὁ Αἰσχίνης περὶ 9
τοῦ γένους αὐτοῦ ἐν τῷ περὶ παραπρεσβείας φησίν, ὡς ὁ
πατὴρ αὐτοῦ Ἀτρόμητος φατρίας μὲν ἦν καὶ γένους τοῦ
Ἐτεοβουταδῶν, ὅθεν ἡ τῆς Ἀθηνᾶς τῆς Πολιάδος ἐστὶν
ἱέρεια, νέος δ' ὢν ἤθλει, καὶ χρόνῳ ὕστερον τὴν οὐσίαν
ἀπολέσας ἐν τῷ πολέμῳ ἐξέπεσεν ὑπὸ τῶν τριάκοντα, καὶ
στρατευόμενος ἐν Ἀσίᾳ ἀριστείων ἠξιώθη, καὶ ἐν Κορίνθῳ
μετὰ τὴν ἔκπτωσιν διατρίψας συγκατήγαγε τὸν δῆμον· βιῶσαι
δ' ἀναμαρτήτως, εἶναι δ' αὐτὸν ἐτῶν ἐνενήκοντα τεσσάρων.
φησὶ δὲ καὶ τοὺς πρὸς μητρὸς αὐτῷ προσήκοντας ἐλευ- 10
θέρους εἶναι. τῶν δὲ ἀδελφῶν αὐτοῦ Φιλοχάρη μὲν ἐν
γυμνασίοις διατρίβειν καὶ μετ' Ἰφικράτους ἐστρατεῦσθαι καὶ
συνεχῶς στρατηγεῖν, Ἀφόβητον δὲ τὸν νεώτατον αὐτῶν ἀδελ-
φὸν πεπρεσβευκέναι μὲν ὡς βασιλέα ἀξίως τῆς πόλεως, ἐπὶ
δὲ τῆς διοικήσεως γενόμενον καλῶς τῶν δημοσίων προσό-
δων ἐπιμεληθῆναι. περὶ δὲ ἑαυτοῦ φησιν, ὡς ἐκ παίδων 11
ἀπαλλαγεὶς περίπολος τῆς Ἀττικῆς χώρας ἐγένετο δύο ἔτη,
ἔφηβος ὤν· οὗτοι γὰρ μεθ' ὅπλων τὴν χώραν περιήρχοντο
κατὰ πρόσταγμα νόμου· ἐστρατεύσατο δὲ πρώτην στρατείαν
τὴν ἐν τοῖς μέρεσι καλουμένην, καὶ συμπαραπέμπων μετ'
Ἀλκιβιάδου καὶ τῶν ξένων τὴν εἰς Φλειοῦντα παραπομπήν,
κινδύνου γενομένου περὶ τὴν καλουμένην Νεμεάδα χαράδραν,
ἀξιεπαίνως ἐμαχέσατο, καὶ τὰς ἄλλας τὰς ἐκ διαδοχῆς ἐξό-
δους πάσας ἐξῆλθε, καὶ ἐν Μαντινείᾳ γενναίως ἐμαχέσατο,
καὶ τὴν ἐν Ταμύναις μάχην ἐν τοῖς ἐπιλέκτοις, εἶτ' ἐστε-
φανώθη μαχόμενος. ἐτελεύτησε δ' Αἰσχίνης ἀναιρεθεὶς ὑπὸ 12
Ἀντιπάτρου καταλυθείσης τῆς πολιτείας, ὅτε καὶ οἱ περὶ

1 sq. cf. Diog. L. II, 64. — 3 cf. A. I, 136. — 4 π. παρ. Wolf: παραπρ. (Fr.). Cf. p. 3, 1. 8, 7. 13. V. II, 147 sqq. — 7 ἤθλει Wolf Fr.: κάλλει. — 9 ἐν Ἀσίᾳ Saupp. Fr.: καὶ εὐνοίας καὶ ad V Bb. — 13 τῶν δὲ ἀδελφῶν Bk. Fr.: τὸν δὲ ἀδελφὸν. — 18 sqq. A. II, 167 sqq. — 23 Φλιοῦντα omnes. — παραπομπήν ex A. scripsi: πομπήν. — 24 κινδ. (ex A.) R.: κ. δὲ Fr.

13 *Δημοσθένην ἐξεδόθησαν, βεβιωκὼς ἔτη οε΄. τριῶν δὲ ὄντων λόγων τῶν ὑπ᾽ αὐτοῦ γεγραμμένων, καὶ τούτων δημοσίων, ὁ γὰρ Δηλιακὸς νόθος ἐστί, τὸν μὲν κατὰ Κτησιφῶντος εὑρίσκομεν τελευταῖον γεγραμμένον· ἐπὶ γὰρ τῶν Ἀλεξάνδρου χρόνων γέγραπται· τῶν δὲ λοιπῶν περὶ τοὺς αὐτοὺς ὄντων χρόνους πρότερός ἐστι τῇ τάξει ὁ κατὰ Τιμάρχου· ἐν γὰρ τῷ μετ᾽ αὐτόν, τῷ περὶ τῆς παραπρεσβείας, μέμνηται ὁ Αἰσχίνης τούτου τοῦ λόγου.*

4.

DE VITA ET SCRIPTIS AESCHINIS

ex Photii Bibliotheca (cod. 61).

1 *Ἀνεγνώσθη Αἰσχίνου οἱ τρεῖς λόγοι, ὁ κατὰ Τιμάρχου,
ὅς ἐστι καὶ πρῶτος τῶν αὐτοῦ λόγων, καὶ ὁ ⟨περὶ⟩ παρα-
πρεσβείας, τρίτος δὲ καὶ τελευταῖος ὁ κατὰ Κτησιφῶντος.*
2 *τρεῖς γὰρ μόνους αὐτοῦ φασι γνησίους εἶναι, καὶ ἐννέα ἐπι-
στολάς· διὸ τοὺς μὲν λόγους αὐτοῦ τινες Χάριτας ὠνόμασαν,
διά τε τὸ χαρίεν τοῦ λόγου καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν Χαρίτων,
Μούσας δὲ τὰς ἐπιστολάς, διὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐννέα Μου-*
3 *σῶν. φέρεται δὲ αὐτοῦ καὶ ἄλλος λόγος, ὁ Δηλιακὸς λεγό-
μενος· οὐκ ἐγκρίνει δὲ αὐτὸν ὁ Καικίλιος, ἀλλ᾽ Αἰσχίνην
ἄλλον σύγχρονον τοῦδε Ἀθηναῖον τὸν πατέρα εἶναι τοῦ
λόγου φησίν.*
4. 5 *Οὗτος ὁ Αἰσχίνης εἷς ἦν τῶν δέκα ῥητόρων. κατη-
γορηθεὶς δὲ παραπρεσβείας ὑπὸ Δημοσθένους οὐχ ἑάλω,
ἅτε δὴ Εὐβούλου τοῦ δημαγωγοῦ, ᾧ ὑπηρέτησε, συναγωνι-
σαμένου αὐτῷ κατὰ Δημοσθένους, ἐν τῷ παρασκευάσαι
τοὺς δικαστὰς ἀναστῆναι, ἔτι τοῦ Δημοσθένους λέγοντος.*

3 *καὶ νόθος* adm Laur. Bb. — 11 de Phot. Bibl. cod. 264 v. supra ad Plut. init. — §§ 1—3 cf. Plut. § 11. — 15 *φησὶ* A. — 15 sq. cf. Philostr. V. S. I, 184: *ἐπιστ. οὐ πολλαὶ μέν, μεσταὶ δὲ κτέ.* — 19 *λεγόμενος* scr.: *νόμος.* — 20 *κικίλλος* A, *κικίλιος* vulg. — 20 cf. Apollon. § 7. — §§ 5—9 cf. schol. ap. Schultz. p. 5 sq., unde haec desumpsit Phot. (exstant ea partim supra p. 4 adn.).

ὕστερον δὲ κατηγορήσας τοῦ ψηφίσματος ὡς παρανόμου, ὃ 6
κατὰ Κτησιφῶντος ἔγραψε Δημοσθένης, καὶ ὁρίσας τὸ πρόσ-
τιμον αὐτὸς ἑαυτῷ, ἐὰν μὴ δείξῃ παράνομον, μὴ δείξας ὡς
ὑπέσχετο ἐξέπεσε τῆς πατρίδος. καὶ πρὸς μὲν Ἀλέξανδρον τὸν 7
Φιλίππου ἐν Ἀσίᾳ στρατεύοντα φεύγειν ὁρμηθεὶς ἐπεσχέθη,
τὸν ἐκείνου θάνατον ἀκούσας καὶ μεστοὺς θορύβων τοὺς
ἐκείνου μαθὼν διαδόχους· εἰς Ῥόδον δὲ πλεύσας κατέμεινε
χρόνον, ἐν ᾧ τοὺς νέους ἐπαίδευε. θαυμαζόντων δὲ τῶν 8
ἀκροατῶν, καὶ ἀπορούντων ὅπως τοσαύτην ἔχων δύναμιν
τοῦ γράφειν ὑπὸ Δημοσθένους ἡττήθη, ἔφη· „εἰ ἠκούσατε
τοῦ θηρίου ἐκείνου", θηρίον καλῶν τὸν Δημοσθένην, „οὐκ
ἂν ὑμῖν τοῦτο ἠπορεῖτο". λέγεται δὲ οὗτος πρῶτος ἐκεῖσε 9
σχολάζων τὰ πλάσματα καὶ τὰς λεγομένας μελέτας συν-
θεῖναι. γηράσας δὲ ἀπὸ Ῥόδου εἰς Σάμον μετέστη, κἀκεῖ 10
τελευτᾷ. ἦν δὲ πατρὸς μὲν Ἀτρομήτου, μητρὸς δὲ Γλαυκο- 11
θέας τῆς ἱερείας, ἀσήμου γένους· ἀδελφοὺς δὲ εἶχε δύο,
Ἀφόβητον καὶ Φιλοχάρην. τὸ μὲν οὖν πρῶτον ἐτριταγω- 12
νίστει μεγαλόφωνος ὤν, ἔπειτα ἐγραμμάτευε τῇ βουλῇ, καὶ
κατ' ὀλίγον ἐπὶ τὸ δημαγωγεῖν προῆλθε. τῆς δὲ τῶν φιλιππι-
ζόντων ἐν Ἀθήναις μοίρας ἦν· διὸ καὶ διεπολιτεύετο Δη-
μοσθένει. διακοῦσαι δὲ αὐτὸν Πλάτωνος καὶ Ἀλκιδάμαντί 13
φασι μαθητεῦσαι· καὶ εἶναί τι καὶ ἑκατέρου δεῖγμα διὰ τῶν
Αἰσχίνου λόγων, τὸ μέγεθος τῶν ὀνομάτων καὶ τὴν σεμνό-
τητα τῶν πλασμάτων. Διονύσιος δέ ποτε ὁ σοφιστὴς ἐν- 14
τυχὼν τῷ κατὰ Τιμάρχου λόγῳ, καὶ ἀναγνοὺς τὴν ἀρχὴν
τοῦ προοιμίου· „οὐδένα πώποτε οὔτε γραφὴν γραψάμενος
οὔτ' ἐν εὐθύναις λυπήσας", „εἴθε πολλοὺς ἐγράψω", ἔφη,
„εἴθε πολλοὺς ἐλύπησας, ἵνα πλείους καταλελοιπὼς ἐτύγχανες

1 foeda haec; schol. l. c. *τοῦ ψηφ. τοῦ Κτησιφῶντος τοῦ ὑπὲρ τοῦ Δημ. ὡς παρανόμου.* — §§ 7—10 cf. etiam Plut. §§ 8—10 (sed non sunt inde haec descripta). — 12 *ἠπορεῖτο* scr.: *ἠπόρητο.* — 14 non adduntur haec in nostris schol. libris. — 17 *Φιλόχαριν* codd. — 21 *Ἀλκιδάμαντι* Ruhnken coll. Suid. 1: *Ἀνταλκίδᾳ.* — 22 *εἶναί τι καὶ* A Bk.: *ἦν ἔτι.* — *διὰ τῶν...λόγων* A Bk.: *τὸν...λόγον.* — 23 *ἡ σεμνότης* A. — 24 *Διονύσιος*] num Pergamenus cognom. Atticus? an Milesius qui Hadriano imperante floruit?

15 λόγους“· οὕτως ἥσθη τῷ χαρακτῆρι τοῦ ῥήτορος. ἔστι δὲ
ὁ λόγος αὐτῷ ὥσπερ αὐτοφυὴς καὶ αὐτοσχέδιος, οὐ τοσοῦ-
τον διδοὺς τὴν τέχνην ἀποθαυμάζειν τοῦ ἀνδρός, ὅσον τὴν
16 φύσιν. καὶ γὰρ ὅσα δεινότητος ἔχεται, ταῦτα ἔστιν εὑρεῖν
παρὰ τοῖς λόγοις αὐτοῦ, καὶ ἃ φύσεως μᾶλλόν ἐστι δείγματα.
17 περί τε γὰρ τὴν ὀνομασίαν ἐστὶν ἀφελὴς καὶ εὔσημος, καὶ
περὶ τὴν τῶν λόγων σύνθεσιν οὔτε ἄγαν ἄτονος ὥσπερ Ἰσο-
κράτης, οὔτε πεπιεσμένος καὶ συνεσφιγμένος ὥσπερ ὁ Λυσίας·
πνεύματι δὲ καὶ τόνῳ οὐδὲν Δημοσθένους ἀπολείπει. σχή-
ματι δὲ κέχρηται διανοίας τε καὶ λέξεως, οὐ πρὸς τὸ δοκεῖν
τι σὺν τέχνῃ λέγειν, ἀλλὰ πρὸς τὸ ἀναγκαιότατον τοῖς ὑπο-
κειμένοις πράγμασιν. διὸ καὶ ἀπάνουργός πως ὁ λόγος εἶναι
δοκεῖ, καὶ πρὸς τὰς ἐν πλήθει ῥητορείας καὶ τοὺς ἰδιωτικοὺς
λόγους μάλιστα ἐμπρέπων· καὶ γὰρ οὐδὲ ἐπιχειρήμασιν οὐδὲ
ἐνθυμήμασι συνεχής τις καὶ λίαν ἐκβεβιασμένος.

5.

EX SUIDA.

1 Αἰσχίνης Ἀθηναῖος, ῥήτωρ, υἱὸς Ἀτρομήτου καὶ Γλαυκο-
θέας, μαθητὴς δὲ κατὰ τὴν ῥητορικὴν Ἀλκιδάμαντος τοῦ
Ἐλαΐτου. τινὲς δὲ καὶ δούλους τοὺς γονεῖς αὐτοῦ γεγρα-
2. 3 φήκασιν. — — ᾤκησε μέντοι ἐν Ῥόδῳ καὶ ἐπαίδευσεν,
ἡσσηθεὶς ὑπὸ Δημοσθένους τὸν περὶ τοῦ στεφάνου ἀγῶνα.
4 πρῶτος δὲ πάντων τὸ „θείως λέγειν“ ἤκουσε, διὰ τὸ σχε-

§ 16] pugnant haec cum superioribus, videnturque diversa duo iudicia commixta esse. Post φύσιν 4 excipere poterat 6 περί τε...εὔσημος, tum fort. 9 σχήματι τε...15 ἐκβεβ.; at post δείγματα 5 non inepte inferantur 6 sq. καὶ περὶ τὴν... 9 ἀπολείπει. Tamen 6 sq. καὶ περὶ...σύνθεσιν etiam prioribus recte adhaerent, scilicet ut lacuna sint intercepta quae de compositione verborum auctor dixerat. — 7 sq. cf. Phot. p. 492 a 10. — 13 πρὸς scr.: ὡς. — τὰς...ῥητορείας καὶ τοὺς ἰδιωτικοὺς λόγους A: ταῖς et sic porro casu dat. vulg. — 15 omisi quae de Aesch. Socrat. addit Photius. — 20 Ἐλαΐτου Bernhardy: Ἐλεάτου (Ἀλεάτου V). — τινὲς] Demosth. — 21 omisi quae interiecta sunt aperte ab A. aliena. — § 4 ex Philostr. V. Soph. 1, 18, 3.

διάζειν ὡς ἐνθουσιῶν. — *Αἰσχίνης Ἀθηναῖος, Ἀτρομήτου* II
γραμματοδιδασκάλου καὶ Γλαυκοθέας τῆς τελεστρίας, αὐτὸς ὑποκριτής, εἶτα γραμματεύς, εἶτα ῥήτωρ, προδότης, ὁ Κερσοβλέπτην καὶ Φωκέας προδούς. γραψάμενος δὲ παρανόμων Κτησιφῶντα, στεφανοῦν γραψάμενον Δημοσθένην, ἡττήθη καὶ ἔφυγεν εἰς Ῥόδον καὶ ἐπαίδευσεν ἐκεῖ.

DE AESCHINIS ELOQUENTIA

iudicia veterum.

Dionysius *Ἀρχαίων κρίσις* V, 5 (qui liber e Dionysii *περὶ μιμήσεως* commentario secundo excerptus est):

Ὁ δ' Αἰσχίνειος (sc. *λόγος*) *ἀτονώτερος μὲν τοῦ Δημοσθενικοῦ, ἐν δὲ τῇ τῶν λέξεων ἐκλογῇ πομπικὸς ἅμα καὶ δεινός· καὶ οὐ πάνυ μὲν ἔντεχνος, τῇ δὲ παρὰ τῆς φύσεως εὐχερείᾳ κεχορηγημένος· καὶ σφόδρα ἐνεργὴς καὶ βαρὺς καὶ αὐξητικὸς καὶ πικρός, καὶ ἡδὺς μὲν αὐτόθεν ἐντυχόντι, σφοδρὸς δ' ἐξετασθείς.*

Id. de Demosth. c. 35 p. 206 Rad.:

Αἰσχίνης ὁ ῥήτωρ, ἀνὴρ λαμπροτάτῃ φύσει περὶ λόγους χρησάμενος, ὅς. . . . οὐ πολὺ ἂν ἀπέχειν δοκεῖ, καὶ τῶν ἄλλων ῥητόρων μετὰ Δημοσθένην μηδενὸς δεύτερος ἀριθμεῖσθαι.

Antiquiorum Dionysio scriptorum Graecorum unus quod sciamus Agatharchides Cnidius (ap. Phot. p. 447 a 24) eloquentiam Aeschinis commemoravit, dicto quodam ex or. III (§ 133) allato collaudatoque. — 11 *ὁ Αἰσχίνειος* Usener: *Αἰσχίνης*. — 14 *ἐνεργὴς* Us.: *ἐναργὴς*.

Dionysius de A. egit in *συντάξει* secunda operis de antiquis oratoribus, quippe quem praestantissimis oratoribus sex adnumeraret. Cf. *π. τ. ἀρχ. ῥητ.* prooem. c. 4; de Isae. extr., de Din. c. 1 init., ubi bis postponitur Hyperidi, semel praeponitur (sicut fit in *Ἀρχ. κρίσει*). — 19 lacunosus locus esse vid. — *καὶ* quod erat post *ῥητ.* transposui ante *τῶν*.

Caecilius Calactinus ap. schol. Aesch. p. 5 Sch. (v. supra p. 6 adn.):

Οὐδὲν τοῦ χαρακτῆρος τοῦ Πλατωνικοῦ σῴζει, οὔτε τὸ ἀκριβὲς καὶ καθαρὸν καὶ ἀπέριττον καὶ εὔρυθμον, ἀλλὰ κεχηνυῖά πως ἐστὶν αὐτοῦ ἡ ἰδέα τοῦ λόγου, καὶ ἄτεχνος μὲν καὶ προπετὴς καὶ εὐχερῶς ἐπὶ τὸ λοιδορεῖν αἰσχρῶς καὶ ἀπρεπῶς ῥήτορι ἐξαγομένη, ἔχουσα δέ τι εὐφυὲς καὶ εὐάγωγον, καὶ οἷον ἂν γένοιτό τινι ἐκ φύσεως καὶ μελέτης ἀφανοῦς.

Dio Chrysost. XVIII, 11:

Πλὴν οὐκ ἂν ἐγώ σοι συμβουλεύσαιμι τὰ πολλὰ τούτοις (Lysiae et Demostheni) *ἐντυγχάνειν, ἀλλ' Ὑπερείδῃ τε μᾶλλον καὶ Αἰσχίνῃ· τούτων γὰρ ἁπλούστεραί τε αἱ δυνάμεις καὶ εὐληπτότεραι αἱ κατασκευαί, καὶ τὸ κάλλος τῶν ὀνομάτων οὐδὲν ἐκείνων λειπόμενον.*

Hermogenes *π. ἰδεῶν τόμ. β'* c. 11 p. 384 sq. W.:

Ὁ δ' Αἰσχίνης πολιτικὸς μέν ἐστιν, εἴπερ ἕτερός τις, σοφιστικὸς δὲ καὶ γαῦρος, καὶ τῷ μεγέθει μετὰ τοῦ κατὰ σχῆμα κάλλους πλεονάζων· οὐ γὰρ δὴ μετὰ παντὸς τοῦ ἐπιμελοῦς· ἐπεὶ τούτου γε αὐτῷ τοῦ κόσμου βραχύ τι μέτεστι,

Caecilius et in libro de X orator. de Aeschine egit et *σύγκρισιν Δημοσθένους καὶ Αἰσχίνου* edidit. — 4 *καὶ* post *καθαρὸν* f i. Laur. 1; om. cett.; ⟨*οὔτε τὸ*⟩ R. Ego lacunam esse post *ἀπέρ.* statuerim: ⟨*οὔτε τὸ μεγαλοπρεπὲς καὶ...*⟩ *καὶ εὔρυθμον* (cf. Dionys. *π. συνθ.* p. 117). Ad Caec. praeterea rettuleris Tiber. *π. σχημ.* p. 571 W. de usu *διατυπώσεως* ab Aeschine frequentato.

9 sq. Cf. etiam Theon progymn. I, 145 W.: *ἵνα δυνηθῶμεν μὴ μόνον τὰ μεγάλα προβλήματα καλῶς λέγειν ὡς Α., μηδὲ τὰ μικρὰ ὡς Λυσίας, ἀλλὰ καὶ πρὸς ἀμφότερα παρασκευὴν ἔχωμεν ὡς Δημοσθένης.*

Hermogenes Aeschini inter oratores Atticos septimum locum assignat, post Demosthenem Lysiam Isaeum Hyperidem Isocratem Dinarchum. — 16 *πολιτικὸς*] i. e. *σαφής*. — 17 *σοφιστικὸς*] cf. p. 387 *μεγέθει...κατὰ τὸν Α. σοφιστικῷ*. — 18 *δὴ* Portus: *διά*. — *μετὰ παντὸς τοῦ* scr.: *τοῦ μετὰ παντός*. — 19 *τούτου...τοῦ κόσμου*] cf. p. 277 sqq.

καὶ δι' ὀλίγου μέν ἐστιν ἐπιμελής, ⟨τὰ πολλὰ⟩ δὲ ἀμελέστερος καὶ ἀτονώτερός πως. τῷ δ' ἠθικῷ τῷ κατ' ἐπιείκειαν χρώμενος οὐκ ὀλίγῳ, τοῦ τύπου τοῦ ἀληθοῦς ἧττον μετέχει· διὸ καίτοι πολλῇ τῇ σφοδρότητί τε καὶ τραχύτητι χρώμενος, ἔστιν οὗ τόνον οὐδένα ἔχει, διὰ τὸ μὴ πεπονθότως μηδὲ ἀληθινῶς προφέρεσθαι τὸν λόγον. ταὐτὸ δὲ αἴτιον καὶ τοῦ μὴ πάνυ γοργὸν μηδὲ εὐκίνητον εἶναι. δεινότης δὲ ἡ κατὰ μέθοδον μέν ἐστιν οὐκ ὀλίγη παρ' αὐτῷ, ἡ δὲ φαινομένη τε ὁμοῦ καὶ οὖσα ἀναγκαίως ἐκ τῶν προειρημένων.

Philostratus Vit. Sophist. I, 18, 3:

Τὸν δὲ αὐτοσχέδιον λέγον ξὺν εὐροίᾳ καὶ θείως διατιθέμενος, τὸν ἔπαινον τοῦτον πρῶτος ἠνέγκατο. τὸ γὰρ θείως λέγειν οὔπω μὲν ἐπεχωρίασε σοφιστῶν σπουδαῖς, ἀπ' Αἰσχίνου δ' ἤρξατο θεοφορήτῳ ὁρμῇ ἀποσχεδιάζοντος, ὥσπερ οἱ τοὺς χρησμοὺς ἀναπνέοντες. Ἀκροατὴς δὲ Πλάτωνός τε καὶ Ἰσοκράτους γενόμενος, πολλὰ καὶ παρὰ τῆς ἑαυτοῦ φύσεως ἠγάγετο. σαφηνείας τε γὰρ φῶς ἐν τῷ λόγῳ, καὶ ἁβρὰ σεμνολογία, καὶ τὸ ἐπίχαρι σὺν δεινότητι, καὶ καθάπαξ ἡ ἰδέα τοῦ λόγου κρείττων ἢ μιμήσει ὑπαχθῆναι.

Quintilianus X, 1, 77:

Plenior Aeschines (scil. Demosthene) et magis fusus et grandiori similis, quo minus strictus est; carnis tamen plus habet, minus lacertorum.

1 ἀμελέστερος δὲ codd. — 5 πεπονθότως Monac. Ald. Port.: πεποιθότως. Cf. 340, 12 (ubi item πεπονθ. verum vid.). 343, 19 (344, 2?). Explicat haec Hermog. p. 343, 16. — 6 ταὐτὸ δὲ] cf. p. 341, 17. — 7 δεινότης κτέ.] v. p. 354 sqq. — 15 v. Plut. § 4. — 17 cf. Isidor. Pelus. epist. IV, 91, qui laudat in A. τὸ σαφὲς καὶ τὸ λευκόν. — Photii iudicium v. supra p. 8. 10.

Cicero saepe Aeschinem magnaque cum laude commemorat. V. de orat. II, 94. III, 28 (*sonitus*). 213. Brut. 36. 285. 290. Orat. 110 (*levitas et splendor verborum*). de opt. gen. orat. 14. 17. de fin. V, 5. Tusc. III, 63. de rep. IV, 13.

Quintiliani cf. et. XII, 10, 23 (*latior et audentior et excelsior*, scil. quam Lysias Hyperides Lycurgus alii). — V. et. Gell. N. A. XVIII, 3, 1 (*vel acerrimus prudentissimusque oratorum, qui apud contiones Atheniensium floruerunt*).

1.

ΚΑΤΑ ΤΙΜΑΡΧΟΥ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Ἀθηναῖοι πολεμήσαντες πρὸς Φίλιππον τὸν Ὀλυνθι πόλεμον, ὕστερον δόξαν αὐτοῖς εἰρήνην ἐποιήσαντο : Φίλιππον, καὶ συμμαχίαν αὐτῷ καὶ τοῖς ἐγγόνοις ψηφ μενοι, ἔπεμψαν πρὸς αὐτὸν δέκα πρέσβεις τοὺς ἀποληψ νους παρ' αὐτοῦ τοὺς ὅρκους, ἐν οἷς ἦσαν Δημοσθένη καὶ Αἰσχίνης. ἐπανηκούσης δὲ τῆς πρεσβείας, γράφο παραπρεσβείας Αἰσχίνην Δημοσθένης τε ὁ ῥήτωρ καὶ Τίμα Ἀριζήλου Σφήττιος, διάσημος ὢν ἐν τῇ πολιτείᾳ καὶ δ γορῶν καὶ πλέον ἢ ἑκατὸν ψηφίσματα γεγραφώς. ἐτύγ δὲ νεωστὶ γεγραφὼς ψήφισμα βουλεύων, τὸν ἐκφέροντα πρὸς Φίλιππον θανάτῳ ζημιοῦσθαι. ἀποτεθείσης οὖν γραφῆς, πρὶν τὸν ἀγῶνα εἰσελθεῖν, ἐγράψατο Αἰσχίνης Τίμαρχον ὡς δημηγοροῦντα παρὰ τοὺς νόμους· οὐκ ἐξ γὰρ αὐτῷ δημηγορεῖν ἡταιρηκότι. ἔνιοι μὲν οὖν φασιν ἀπήγξατο ὁ Τίμαρχος τὴν κρίσιν οὐχ ὑπομείνας· οἱ δέ ἁλοὺς ἠτιμώθη, ὡς Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τῆς παρα σβείας. οὕτω δὲ περιβόητον τὸ πρᾶγμα ἐγένετο, ὥστε τῆς κρίσεως ταύτης τοὺς πόρνους τὸ λοιπὸν ἐκάλουν μάρχους. τὸ δὲ προοίμιόν ἐστι τραγικώτερον· ἐν αὐτῷ δὲ συστήσας ἑαυτὸν μέτριον, ἵνα εὔνοιαν ἐπισπάσηται, καὶ Τίμαρχον διαβαλὼν καὶ περὶ τῆς πολιτείας εἰπών, μεταβ ἐπὶ κεφάλαια οὐ τῆς ὑποθέσεως ἴδια, ἀλλὰ κοινὰ κατὰ των τῶν ἑταιρήσεως κρινομένων. ἔστι δὲ τάδε· εἰ κ

Or. I. A = df Barb.; B = am.

9 γράφονται (ci. Bk.) Fr.: γράφουσι. — 19 v. Dem. XIX 284. — 23 συστήσας (HWolf.) Fr.

καὶ ἀκριβῶς τοὺς νόμους ἔθεντο οἱ παλαιοὶ τοὺς περὶ τῆς τῶν παίδων εὐκοσμίας καὶ μειρακίων καὶ τῶν ἄλλων ἡλικιῶν· εἰ ὀρθῶς ἀπεῖπον τοῖς ἡταιρηκόσι μὴ δημηγορεῖν. καὶ ἑξῆς, εἰ παρὰ τοὺς νόμους δημηγορεῖ Τίμαρχος ἡταιρηκώς, ἐν ᾧ, εἰ ἔνοχος τῇ γραφῇ ἑταιρήσας· εἰ παρὰ Μισγόλᾳ ἡταίρησε μισθοῦ περὶ τὰ τοιαῦτα ὄντι δεινῷ· εἰ παρὰ Ἀντικλεῖ· ⟨εἰ⟩ ἐν τῷ κυβευτηρίῳ διατρίβων καὶ κυβεύων ἀνελήφθη ὑπὸ Πιτταλάκου, δημοσίου δούλου τῆς πόλεως, καὶ παρ' αὐτῷ διέτριψεν ἑταιρῶν· εἰ παρὰ Ἡγησάνδρῳ τῷ Τιμομάχου ταμίᾳ διέτριψε χρόνον ἑταιρῶν.

ΑΛΛΩΣ.

Τοῦτον τὸν λόγον ὁ Αἰσχίνης γέγραφε δοκιμασίαν κατὰ Τιμάρχου. ἦν δὲ ὁ Τίμαρχος τῶν ἐπὶ τὸ βῆμα προσιόντων, καὶ αὐτὸν τὸν Αἰσχίνην σεσυκοφαντηκώς. νόμοι δέ εἰσι περὶ τῶν ῥητόρων κείμενοι, οὕστινας χρὴ εἴργεσθαι τοῦ λέγειν, οἷον τοὺς τὰ πατρῷα κατεδηδοκότας, τοὺς ἡταιρηκότας· εἰ δὲ μὴ πείθοιντο, ἐξεῖναι τὸν βουλόμενον αὐτοῖς δοκιμασίαν ἐπαγγεῖλαι, ὥστε δοκιμάζεσθαι, εἰ ἐπιτήδειοί εἰσι λέγειν. δύο δὲ ἐγκαλῶν Τιμάρχῳ Αἰσχίνης, καὶ ὅτι ἡταίρηκε καὶ ὅτι τὰ πατρῷα κατεδήδοκε, περὶ ἑταιρήσεως ἐπιγράφεται ὁ λόγος, ὅτι τὸ πλέον τῆς κατηγορίας διὰ ταύτην ἐστί. φαίνεται δὲ νενικηκὼς τὸν ἀγῶνα, ὥς φασιν οἱ παλαιοί. δοκοῦσι δέ μοι οἱ λόγοι μετὰ τὰς δίκας γεγράφθαι.

E Gregorio Corinthio
(W. Rh. Gr. VII, 1183 sq.).

Ἐπανελθόντος ἐκ τῆς δευτέρας πρεσβείας Αἰσχίνου, δύο ἐπέστησαν τούτου κατήγοροι, Δημοσθένης καὶ Τίμαρχος, τοῦτον ἐλέγχοντες. πρὸς μὲν οὖν Δημοσθένην εἰσέρχεται τὸν λόγον τῆς ἀπολογίας ποιούμενος ὕστερον, δεικνὺς ὡς οὐ

7 εἰ add. Bait. Fr. — 23 γεγράφθαι Bern. Scalig. (cf. Argum. or. II): γράφεσθαι. — 24 addidi argum. ex Gregor. Cor., qui id ex suo Aeschinis codice fere descripsisse putandus est.

παρεπρέσβευσεν, ὃν καὶ παραπρεσβείας ἐκάλεσεν. τέως νῦν πρῶτον τὸν Τίμαρχον παραγράφεται, μὴ ὀφείλειν αὐ κατηγορεῖν ὡς ἡταιρηκότα λέγων· τοὺς γὰρ τοιούτους ἐῶσιν οἱ νόμοι δημοσίᾳ δικάζεσθαι. καὶ πρὸς τοὺς θεσ θέτας τοιαύτην εἰσάγων κατηγορίαν εἰσέρχεται· παρ' αὐ γὰρ αἱ γραφαὶ τῶν ἡταιρηκότων ἐγίνοντο. ἡ μὲν οὖν ὑ θεσις τοιαύτη. ἡ δὲ τοῦ λόγου στάσις κατὰ μὲν Χειρίσο στοχασμός, καθὸ ζητεῖται, εἰ ἀληθῶς ἡταίρηκε Τίμαρχος γὰρ καὶ ἡ ὑπόθεσις τοῦ λόγου παραγραφή ἐστιν, ἀλλ' δεῖ, φησί, χαρακτηρίζειν ἀπὸ τῆς ὑποθέσεως τὴν στά ἀλλ' ἀπὸ τῆς ὕλης τοῦ λόγου τὸ εἶδος τῆς στάσεως νεσθαι. ὅμως δὲ κατ' ἄλλους τινὰς ἀπὸ τῆς ὑποθέ ἔσται μᾶλλον μετάληψις, καθὸ τὸν Τίμαρχον παραγράφε στοχαστικῶς δὲ προέρχεται, καὶ ἔχει τὰ σημεῖα καὶ τὴν ἐλέγχων ἀπαίτησιν. ὁ μὲν οὖν Αἰσχίνης κατηγορῶν Τιμάρχου φησὶν ὡς ἡταίρηκε, καθότι Πιτταλάκῳ κιναιδοπ συνῆν· ὁ δὲ προφέρει τὴν πιθανὴν ἀπολογίαν λέγων· „ οὐχ ὁ Πιτταλάκῳ συνὼν πάντως δὴ καὶ ἡταίρηκεν“. τησαν δέ τινες, εἰ παραγραφή ἐστιν ἡ στάσις τοῦ λόγο ἐστιν ἀπαγωγὴ τῆς εὐθυδικίας, ἐπανέρχεται ⟨δ'⟩ εἰς εὐθυδικίαν· οὕτω γὰρ γίνεται ἡ παραγραφή. ἦν δὲ ἡ εὐ δικία ἐν τῷ λόγῳ τούτῳ, ὅτι παρεπρέσβευσεν ὁ Αἰσχί πρὸς ἣν ὀφείλει ἀπολογήσασθαι. λέγομεν οὖν, ὅτι οὐ σ φερε τοῦτο τῷ Αἰσχίνῃ· διὸ ἀρκεῖται τῇ παραγραφῇ. ἰσ δέ, ὅτι ὁ Ἑρμογένης στοχασμὸν εἶναί φησι τὸν κατὰ Τιμάρχου λόγον, ἐν τῷ τρίτῳ τόμῳ τῶν εὑρέσεων λέ οὕτως· „ὅταν μὲν γὰρ ὁ λόγος ἄλλης στάσεως ᾖ, κεφαλα ἄλλοις διαιρουμένης, τῷ νομίμῳ δὲ οὐ κατασκευασθησομέ τότε προκατασκευὴ τὸ νόμιμον γίνεται, ὡς ἐν τῷ κατὰ μάρχου, στοχασμοῦ τῆς στάσεως ⟨οὔσης⟩, προκατασκευὴ νόμιμον ἐγένετο“.

20 addidi δ'. Cf. Syrian. W. IV, 781. — 25 Herı III, 103 W. — 30 *οὔσης* addidi ex Hermog.

Οὐδένα πώποτε τῶν πολιτῶν ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι οὔτε γραφὴν γραψάμενος οὔτ' ἐν εὐθύναις λυπήσας, ἀλλ' ὡς ἔγωγε νομίζω μέτριον ἐμαυτὸν πρὸς ἕκαστα τούτων παρεσχηκώς, ὁρῶν δὲ τήν τε πόλιν μεγάλα βλαπτομένην ὑπὸ Τιμάρχου τουτουὶ δημηγοροῦντος παρὰ τοὺς νόμους, καὶ αὐτὸς ἰδίᾳ συκοφαντούμενος (ὃν δὲ τρόπον, προϊόντος ἐπιδείξω τοῦ λόγου), ἕν τι 2
τῶν αἰσχίστων ἡγησάμην [εἶναι] μὴ βοηθῆσαι τῇ τε πόλει πάσῃ καὶ τοῖς νόμοις καὶ ὑμῖν καὶ ἐμαυτῷ· εἰδὼς δ' αὐτὸν ἔνοχον ὄντα οἷς ὀλίγῳ πρότερον ἠκούσατε ἀναγιγνώσκοντος τοῦ γραμματέως, ἐπήγγειλα αὐτῷ τὴν δοκιμασίαν ταυτηνί. καὶ ὡς ἔοικεν ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, οἱ εἰωθότες λόγοι λέγεσθαι ἐπὶ τοῖς δημοσίοις ἀγῶσιν οὐκ εἰσὶ ψευδεῖς· αἱ γὰρ ἴδιαι ἔχθραι πολλὰ πάνυ τῶν κοινῶν ἐπανορθοῦσι. τοῦ μὲν οὖν ὅλου 3
ἀγῶνος φανήσεται οὔθ' ἡ πόλις αἰτία οὖσα Τιμάρχῳ οὔθ' οἱ νόμοι οὔθ' ὑμεῖς οὔτ' ἐγώ, ἀλλ' αὐτὸς οὗτος ἑαυτῷ. οἱ μὲν γὰρ νόμοι προεῖπον αὐτῷ αἰσχρῶς βεβιωκότι μὴ δημηγορεῖν, ἐπίταγμα, ὥς γε δὴ ἐγὼ κρίνω, οὐ χαλεπὸν ἐπιτάξαντες, ἀλλὰ καὶ πάνυ ῥᾴδιον· ἐμὲ

orat. 1 *οὐδένα . . . 2 λυπήσας* affert Hermog. III, 330 W. (cf. schol. Herm. V, 368. 462. VI, 414. VII, 57; Phot. cod. 61); *οὐδένα . . . 15 ἐπανορθ.* Greg. Cor. VII, 1182 sq. — *ἄνδρες* A, Greg.: om. Fr. Item per totam or. *ὦ ἄ. Ἀ.* pro *ὦ Ἀ.* restitui. — 4 *δὲ* om. Greg. — *τε* om. B d V Fr. — 7 *ἐπιδείξω προϊόντος* B V Fr. Cf. 42. — 8 *εἶναι* om. Greg. Cf. III, 3. — 9 *καὶ τοῖς νόμοις* om. f¹. Cf. v. 17; Dem. XXI, 7. — 10 *εἰδὼς . . . 11 γραμμ.* aff. Hermog. p. 410 W.; *εἰδὼς . . . 15 ἐπανορθ.* Greg. VII, 1316. — 11 *ἐπήγγειλα . . . δοκιμ.* Lex. Cantabr. v. *ἐπαγγέλλειν*; schol. ad Dem. p. 600, 20. — 12 *ταύτην* f Greg. bis. — *καὶ ὡς . . . 15 ἐπαν.* Hermog. p. 410 W. — 13 *ἐπὶ*] *ἐν* B V. — 14 *αἱ . . . 15 ἐπανορθ.* Stob. Fl. 43, 57. — 15 *ἐπανορθοῦνται* B V. — *τοῦ . . . 18, 11 κειμένοις* Greg. VII, 1316. — 17 *οὔθ' οἱ νόμοι* om. Greg. et ut vid. f¹ (*οὔθ' οἱ . . . ὑμεῖς* in ras. f²). Cf. v. 9. — 19 *μὴ*] *μηδὲ* Vindob. Gregorii; cf. § 40.

δ' ἐξῆν αὐτῷ, εἰ ἐσωφρόνει, μὴ συκοφαντεῖν. περὶ μὲν οὖν τούτων μετρίως ἐλπίζω μοι προειρῆσθαι.

4 Οὐκ ἀγνοῶ δὲ ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ἃ μέλλω ἐν πρώτοις λέγειν, ὅτι φανεῖσθε καὶ ἑτέρων πρότερον ἀκηκοότες· ἀλλά μοι δοκεῖ καιρὸς εἶναι καὶ ἐμὲ νῦν πρὸς ὑμᾶς τῷ αὐτῷ λόγῳ χρήσασθαι. ὁμολογοῦνται γὰρ τρεῖς εἶναι πολιτεῖαι παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις, τυραννὶς καὶ ὀλιγαρχία καὶ δημοκρατία· διοικοῦνται δ' αἱ μὲν τυραννίδες καὶ ὀλιγαρχίαι τοῖς τρόποις τῶν ἐφεστηκότων, αἱ δὲ πόλεις αἱ δημοκρατούμεναι τοῖς
5 νόμοις τοῖς κειμένοις. εὖ δ' ἴστε ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ὅτι τὰ μὲν τῶν δημοκρατουμένων σώματα καὶ τὴν πολιτείαν οἱ νόμοι σῴζουσι, τὰ δὲ τῶν τυράννων καὶ ὀλιγαρχικῶν ἀπιστία καὶ ἡ μετὰ τῶν ὅπλων φρουρά. φυλακτέον δὴ τοῖς μὲν [ὀλιγαρχικοῖς καὶ τοῖς] τὴν ἄνισον πολιτείαν πολιτευομένοις τοὺς ἐν χειρῶν νόμῳ τὰς πολιτείας καταλύοντας, ὑμῖν δὲ τοῖς τὴν ἴσην καὶ ἔννομον πολιτείαν ἔχουσι τοὺς παρὰ τοὺς νόμους ἢ λέγοντας ἢ βεβιωκότας· ἐντεῦθεν γὰρ ἰσχύσετε, ὅταν εὐνομῆσθε καὶ μὴ καταλύησθε ὑπὸ τῶν παρανομούν-

1 αὐτὸν a[1]m d Barb. — περὶ . . . 2 προειρ. om. Greg. — 3 οὐκ . . . 4 λέγειν Hermog. 435 W. — ὦ ἄ. Ἀ. om. B V Hermog. Fr. — ἃ . . . 4 ὅτι φαν. A Greg. W.: ὅτι ἃ (ita et. Hermog.) . . . φαν. BhqV Fr. — 4 πρότερον A Greg. W.: πρότ. ἤδη (Fr.). — 6. λόγῳ Greg.: λ. τούτῳ (τούτῳ λόγῳ Laur. et v. ante Bk.; τούτοις ci. Sakorraphos). — χρῆσθαι df Greg. Cf. p. 19, 18. — 6 ff. cf. III, 6. — ὁμολογοῦνται . . . 11 κειμ. Stob. Fl. 43, 62. — 7 παρὰ om. Greg.; ἐν ἅπ. Stob. Cf. III, 6. — 8 prius καὶ om. Greg. — 11 ἄνδρες ōm. f ut saepius, v. Ortner p. 12. — 12 σώμ. κ. τ. πολ. del. W. — 13 τυραννίδων Auger W.; sed potius (Tayl., Bk., Fr.[1]) 14 ὀλιγαρχικῶν scr. erat pro -χιῶν codd. (τῶν ὀλ. A m). — 15 ὀλιγ. καὶ τοῖς δελ. Cob. W. — 18 καὶ] καὶ τὴν A. — 19 ἢ λέγ.] τι λέγ. A. — post βεβ. delevi κολάζειν (p. 19, 5) cum f[1] (Wolf, Tayl.) W.

των. προσήκειν δὲ ἔγωγε νομίζω, ὅταν μὲν νομοθε- 6
τῶμεν, τοῦθ' ἡμᾶς σκοπεῖν, ὅπως καλῶς ἔχοντας καὶ συμφέροντας νόμους τῇ πολιτείᾳ θησόμεθα, ἐπειδὰν δὲ νομοθετήσωμεν, τοῖς νόμοις τοῖς κειμένοις πείθεσθαι, τοὺς δὲ μὴ πειθομένους κολάζειν, εἰ δεῖ τὰ τῆς πόλεως καλῶς ἔχειν. σκέψασθε γὰρ ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ὅσην πρόνοιαν περὶ σωφροσύνης ἐποιήσατο ὁ Σόλων ἐκεῖνος, ὁ παλαιὸς νομοθέτης, καὶ ὁ Δράκων καὶ οἱ κατὰ τοὺς χρόνους ἐκείνους νομοθέται. πρῶτον 7
μὲν γὰρ περὶ τῆς σωφροσύνης τῶν παίδων τῶν ἡμετέρων ἐνομοθέτησαν, καὶ διαρρήδην ἀπέδειξαν, ἃ χρὴ τὸν παῖδα τὸν ἐλεύθερον ἐπιτηδεύειν, καὶ ὡς δεῖ αὐτὸν τραφῆναι, ἔπειτα δεύτερον περὶ τῶν μειρακίων, τρίτον δ' ἐφεξῆς περὶ τῶν ἄλλων ἡλικιῶν, οὐ μόνον περὶ τῶν ἰδιωτῶν, ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν ῥητόρων. καὶ τούτους τοὺς νόμους ἀναγράψαντες ὑμῖν παρακατέθεντο, καὶ ὑμᾶς αὐτῶν ἐπέστησαν φύλακας. βούλομαι 8
δὴ καὶ ἐγὼ νυνὶ πρὸς ὑμᾶς τὸν αὐτὸν τρόπον χρήσασθαι τῷ λόγῳ, ὅνπερ τοῖς νόμοις ὁ νομοθέτης. πρῶτον μὲν γὰρ διέξειμι πρὸς ὑμᾶς τοὺς νόμους, οἳ κεῖνται περὶ τῆς εὐκοσμίας τῶν παίδων τῶν ὑμετέρων, ἔπειτα δεύτερον τοὺς περὶ τῶν μειρακίων, τρίτον δ'

1 post παραν. add. καὶ ἀσελγῶς βιούντων A (sed om. f[1]) q Fr. — ὑμᾶς f Barb. — 3. πόλει hm W. — θησόμεθα Abb. Bremi: θησοίμεθα. — 5 κολάζεσθαι A. — 6 καλῶς] κ. καὶ εὖ A (sed om. καὶ εὖ f[1]). — γὰρ] δὲ Saupp. — ὁ om. d Barb. — 8 ὁ παλαιὸς νομ. (III, 175, cf. ibd. 194) del. Hamak. W. — Δράκων Harp. s. v. — 9 τοὺς καιροὺς A; del. W. — 10 ὑμετέρων? cf. v. 21, §§ 11. 14; sed et. p. 20, 10. — 11 ἐνομοθέτησαν post γὰρ (10) B V Fr. — 12 καὶ . . . 13 τραφ. del. Cob. — 13 δεύτερον del. W. (it. 22). Cf. v. l. III, 1. — 14 ἡλικιῶν] Ἀθηναίων (§ 22) Cob., πολιτῶν Sakorr. Cf. supr. p. 15, 2. — μόνον] δὲ add. A q. — 17 ἐποίησαν A. — 18 νυνὶ om. A W. — 19 ὅνπερ . . . νομοθέτης num delenda? — 21 ἡμετ. Laur. 1 Fr.

ἐφεξῆς τοὺς περὶ τῶν ἄλλων ἡλικιῶν, οὐ μόνον περὶ τῶν ἰδιωτῶν, ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν ῥητόρων· οὕτω γὰρ ἄν μοι μάλιστα ὑπολαμβάνω τοὺς λόγους εὐμαθεῖς γενέσθαι. ἅμα δὲ καὶ βούλομαι ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι προδιεξελθεῖν πρῶτον πρὸς ὑμᾶς, ὡς ἔχουσιν οἱ νόμοι [περὶ] τῆς πόλεως, πάλιν δὲ μετὰ τοῦτο ἀντεξετάσαι τοὺς τρόπους τοὺς Τιμάρχου· εὑρήσετε γὰρ αὐτὸν ἐναντίως ἅπασι τοῖς νόμοις βεβιωκότα.

9 Ὁ γὰρ νομοθέτης πρῶτον μὲν τοῖς διδασκάλοις, οἷς ἐξ ἀνάγκης παρακατατιθέμεθα τοὺς ἡμετέρους αὐτῶν παῖδας, οἷς ἐστιν ὁ μὲν βίος ἀπὸ τοῦ σωφρονεῖν, ἡ δ' ἀπορία ἐκ τῶν ἐναντίων, ὅμως ἀπιστῶν φαίνεται, καὶ διαρρήδην ἀποδείκνυσι, πρῶτον μὲν ἣν ὥραν προσήκει ἰέναι τὸν παῖδα τὸν ἐλεύθερον εἰς τὸ διδασκαλεῖον, ἔπειτα μετὰ πόσων παίδων εἰσιέναι, καὶ πηνίκα ἀπι-
10 έναι, καὶ τοὺς διδασκάλους τὰ διδασκαλεῖα καὶ τοὺς παιδοτρίβας τὰς παλαίστρας ἀνοίγειν μὲν ἀπαγορεύει μὴ πρότερον, πρὶν ἂν ἥλιος ἀνίσχῃ, κλῄειν δὲ προστάττει πρὸ ἡλίου δεδυκότος, τὰς ἐρημίας καὶ τὸ σκότος ἐν πλείστῃ ὑποψίᾳ ποιούμενος· καὶ τοὺς νεανίσκους τοὺς εἰσφοιτῶντας οὕστινας δεῖ εἶναι καὶ ἅστινας ἡλικίας ἔχοντας, καὶ ἀρχὴν ἥτις ἔσται ἡ τούτων ἐπιμελησομένη, καὶ περὶ παιδαγωγῶν ἐπιμελείας καὶ περὶ Μουσείων ἐν τοῖς διδασκαλείοις καὶ περὶ Ἑρμαίων ἐν

1 οὐ μόνον...2 ῥητόρων (= p. 19, 14 sq.) del. (Bk.) Fr., Aeschinem puto corrigentes (Cob. πρῶτον p. 19,19.. p. 20, 2 ῥητόρων del.). Cf. Bensel. — 5 διεξελθεῖν dfg W. — 6 περὶ secl. Dahms (v. οἱ τ. π. HWolf, περὶ τ. π. del. Turr., coll. 37. 196). — 7 τοῦ Τιμ. fg Barb. — 13 ἣν ὥραν] ὁπηνίκα Cob. Sed v. Dem. LIV, 4. — 15 μετὰ πόσων] μεταπο a corr. f. — πηνίκα ... ἀπ. f[1]. — 18 ἥλιος V Sch. (qui cf. III, 132; v. et. D. XLIII, 62): ὁ ἥλ. (Fr.) — κλῄειν Fr.: κλείειν. — 22 ἀρχὴ a[1] in V. — 24 sq. ἐν τοῖς διδ. et ἐν ταῖς παλ. del. Herw. Sakorr.

ταῖς παλαίστραις, καὶ τὸ τελευταῖον περὶ τῆς συμφοιτήσεως τῶν παίδων καὶ τῶν χορῶν τῶν κυκλίων.
κελεύει γὰρ τὸν χορηγὸν τὸν μέλλοντα τὴν οὐσίαν τὴν 11
ἑαυτοῦ εἰς ὑμᾶς ἀναλίσκειν ὑπὲρ τετταράκοντα ἔτη γεγονότα τοῦτο πράττειν, ἵν' ἤδη ἐν τῇ σωφρονεστάτῃ αὑτοῦ ἡλικίᾳ ὤν, οὕτως ἐντυγχάνῃ τοῖς ὑμετέροις παισίν. ἀναγνώσεται οὖν ὑμῖν τούτους τοὺς νόμους, ἵν' εἰδῆτε, ὅτι ὁ νομοθέτης ἡγήσατο τὸν καλῶς τραφέντα παῖδα ἄνδρα γενόμενον χρήσιμον ἔσεσθαι τῇ πόλει· ὅταν δ' ἡ φύσις τοῦ ἀνθρώπου εὐθὺς πονηρὰν ἀρχὴν λάβῃ τῆς παιδείας, ἐκ τῶν κακῶς τεθραμμένων παίδων παραπλησίους ἡγήσατο πολίτας ἔσεσθαι Τιμάρχῳ τουτῳί. λέγε αὐτοῖς τοὺς νόμους τούτους.

ΝΟΜΟΙ.

[Οἱ δὲ τῶν παίδων διδάσκαλοι ἀνοιγέτωσαν μὲν τὰ 12
διδασκαλεῖα μὴ πρότερον ἡλίου ἀνιόντος, κλειέτωσαν δὲ πρὸ ἡλίου δύνοντος. καὶ μὴ ἐξέστω τοῖς ὑπὲρ τὴν τῶν παίδων ἡλικίαν οὖσιν εἰσιέναι τῶν παίδων ἔνδον ὄντων, ἐὰν μὴ υἱὸς διδασκάλου ἢ ἀδελφὸς ἢ θυγατρὸς ἀνήρ· ἐὰν δέ τις παρὰ ταῦτ' εἰσίῃ, θανάτῳ ζημιούσθω. καὶ οἱ γυμνασιάρχαι τοῖς Ἑρμαίοις μὴ ἐάτωσαν συγκαθιέναι μηδένα τῶν ἐν ἡλικίᾳ τρόπῳ μηδενί· ἐὰν δὲ ἐπιτρέπῃ καὶ μὴ ἐξείργῃ τοῦ γυμνασίου, ἔνοχος ἔστω ὁ γυμνασιάρχης τῷ τῆς ἐλευθέρων φθορᾶς νόμῳ. οἱ δὲ χορηγοὶ οἱ καθιστάμενοι ὑπὸ τοῦ δήμου ἔστωσαν τὴν ἡλικίαν ὑπὲρ τετταράκοντα ἔτη.]

2 κυκλίων Fr.[1] (cf. schol.; III, 232): ἐγκυκλίων. — 3 sq. cf. Harp. s. ὅτι νόμος. — 4 εἰς ὑμᾶς om. B V Fr. (non Fr.[1]). Cf. III, 19. — 5 σώφρονι f[1]. — 7 οὖν] δὲ B q V, γοῦν g Abb. — post νόμους omisi ὁ γραμματεὺς cum f[1] (Ham.). — 10 εὐθὺς om. V. — 11 τὴν ἀρχὴν f Barb. — 12 παραπλήσιον B q V; πολίτῃ a[1]q, πολίτην a[2]m. — 13 λέγε m V: λ. δ' (Fr.). Cf §§ 15. 20. — 15 sqq. leges om. f; uncis incl. Turr. Fr. — 19 διδ. ⟨ἢ⟩ ἢ Bk, in Add. — ἀδελφοῦ a Barb.

13 Μετὰ ταῦτα τοίνυν ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι νομοθετεῖ περὶ ἀδικημάτων μεγάλων μέν, γιγνομένων δ' οἶμαι ἐν τῇ πόλει· ἐκ γὰρ τοῦ πράττεσθαί τιν' ὧν οὐ προσῆκεν, ἐκ τούτου τοὺς νόμους ἔθενθ' οἱ παλαιοί. διαρρήδην δ' οὖν λέγει [ὁ νόμος], ἐάν τινα ἐκμισθώσῃ ἑταιρεῖν πατὴρ ἢ ἀδελφὸς ἢ θεῖος ἢ ἐπίτροπος ἢ ὅλως τῶν κυρίων τις, κατ' αὐτοῦ μὲν τοῦ παιδὸς οὐκ ἐᾷ γραφὴν εἶναι, κατὰ δὲ τοῦ μισθώσαντος καὶ τοῦ μισθωσαμένου, τοῦ μὲν ὅτι ἐξεμίσθωσε, τοῦ δὲ ὅτι, φησίν, ἐμισθώσατο. καὶ ἴσα τὰ ἐπιτίμια ἑκατέρῳ πεποίηκε, καὶ μὴ ἐπάναγκες εἶναι τῷ παιδὶ ἡβήσαντι τρέφειν τὸν πατέρα μηδὲ οἴκησιν παρέχειν, ὃς ἂν ἐκμισθωθῇ ἑταιρεῖν· ἀποθανόντα δὲ θαπτέτω καὶ τἆλλα ποιείτω
14 τὰ νομιζόμενα. σκέψασθε δή, ὡς καλῶς, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ζῶντος μὲν αὐτοῦ ἀφαιρεῖται τὴν ὄνησιν τῆς παιδοποιίας, ὥσπερ ἐκεῖνος ἐκείνου τὴν παρρησίαν, τελευτήσαντα δὲ αὐτόν, ἡνίκα ὁ μὲν εὐεργετούμενος οὐκ αἰσθάνεται ὧν εὖ πάσχει, τιμᾶται δὲ ὁ νόμος καὶ τὸ θεῖον, θάπτειν ἤδη κελεύει καὶ τἆλλα ποιεῖν τὰ νομιζόμενα. καὶ τίνα ἕτερον νόμον ἔθηκε φύλακα τῶν ὑμετέρων παίδων; τὸν τῆς προαγωγείας, τὰ μέγιστα ἐπιτίμια ἐπιγράψας, ἐάν τις ἐλεύθερον παῖδα ἢ γυ-

4 ἔθεντο df W.: ἔθηκαν (Fr.). Est rhythmica h. l. oratio, duobus membris paene exaequatis. Aff. hanc sent. rhetores, sed liberius (W. IV, 50. (222.) V. 20. 234): γίνεσθαι . . . ὧν μὴ δεῖ . . . ἔθεντο. — 5 δ' οὖν Bk.: οὖν V Sch., γοῦν cett. Fr. — λέγει del. Herw.: sed cf. p. 23, 3. 7. — secl. ὁ νόμος. — 8 γραφὴν Am: γραφὰς (Fr.). Cf. schol. § 14. Add. codd. praet. A ἑταιρήσεως (Fr.); cf. schol. l. c. — 9 φησὶν ante ὅτι Aq, post ὅτι aV (Fr.), post ἐμισθ. m. — 12 ἐκμισθώσῃ m. — 13 αὐτὸν (cf. v. 17) post δὲ add. aV Fr. (ἀποθανόντι δὲ αὐτῷ m). — 14 post νομιζ. ΝΟΜΟΣ f[1] Abb. — δή] δέ q Bk. — 15 post Ἀθ. plene interpunxi ut § 24. — 16 ἐκείνου Aq[1]: τοῦ παιδὸς (Fr.). — 18 οὐκ af (Fr.): οὐκέτι. — 21 ἡμετ. (cf. § 7) Amq.

ναῖκα προαγωγεύῃ. καὶ ποῖον ἄλλον; τὸν τῆς ὕβρεως, 15
ὃς ἑνὶ κεφαλαίῳ πάντα τὰ τοιαῦτα συλλαβὼν ἔχει· ἐν ᾧ διαρρήδην γέγραπται, ἐάν τις ὑβρίζῃ εἰς παῖδα (ὑβρίζει δὲ δή που ὁ μισθούμενος) ἢ ἄνδρα ἢ γυναῖκα, ἢ τῶν ἐλευθέρων τινὰ ἢ τῶν δούλων, ἢ ἐὰν παράνομόν τι ποιῇ εἰς τούτων τινά, γραφὰς ὕβρεως εἶναι πεποίηκεν καὶ τίμημα ἐπέθηκεν, ὅ τι χρὴ παθεῖν ἢ ἀποτεῖσαι. λέγε τοὺς νόμους.

ΝΟΜΟΙ.

["Αν τις Ἀθηναίων ἐλεύθερον παῖδα ὑβρίσῃ, γραφέ- 16
σθω ὁ κύριος τοῦ παιδὸς πρὸς τοὺς θεσμοθέτας, τίμημα ἐπιγραψάμενος. οὗ δ' ἂν τὸ δικαστήριον καταψηφίσηται, παραδοθεὶς τοῖς ἕνδεκα τεθνάτω αὐθημερόν. ἐὰν δὲ εἰς ἀργύριον καταψηφισθῇ, ἀποτεισάτω ἐν ἕνδεκα ἡμέραις μετὰ τὴν δίκην, ἐὰν μὴ παραχρῆμα δύνηται ἀποτίνειν· ἕως δὲ τοῦ ἀποτεῖσαι εἰρχθήτω. ἔνοχοι δὲ ἔστωσαν ταῖσδε ταῖς αἰτίαις καὶ οἱ εἰς τὰ οἰκετικὰ σώματα ἐξαμαρτάνοντες.]

Ἴσως ἂν οὖν τις θαυμάσειεν ἐξαίφνης ἀκούσας, 17
τί δή ποτ' ἐν τῷ νόμῳ τῷ τῆς ὕβρεως προσεγράφη τοῦτο τὸ ῥῆμα, τὸ τῶν δούλων. τοῦτο δὲ ἐὰν σκοπῆτε ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, εὑρήσετε ὅτι πάντων ἄριστα ἔχει· οὐ γὰρ ὑπὲρ τῶν οἰκετῶν ἐσπούδασεν ὁ νομοθέτης,

1 προαγωγεύσῃ Aq. Cf. § 15; Mus. Rh. XLIV, 421 sq. — 2 ἑνὶ κεφ.] cf. Dem. XX, 78. — ἅπαντα BfV Fr. — 5 sq. ἢ ἐὰν] καὶ A (sed f in erasis) q; κἂν W. Cf. Dem. XXI, 47 (ἢ). — 7 πεποίηκεν (§ 20) del. W. — 8 ἀποτῖσαι (ἀποτίσαι f Barb.) omnes. — τοὺς νόμους. ΝΟΜΟΙ scr.: τὸν νόμον. ΝΟΜΟΣ. Cf. v. 19 adiectum τῷ τῆς ὕβρεως. — 10 sqq. legem om. df; uncis incl. Turr. Fr. — ἐὰν q Barb. — 12 οὗ δ' ἂν Dobr.: οὗ ἂν (Tayl.) V Fr., ᾧ ἂν plerique. — καταψηφίσηται (Wolf) hV Fr.: καταψηφισθῇ. Sed deesse vid. θάνατον (quod post ἐπιγρ. 12 add. Dobr.), cf. v. 14. — 14 καταψηφι.. V. — 14. 16 ἀποτισ. et ἀποτῖσαι omnes. — 19 cf. schol. ad Dem. p. 529, 3. — 21 ἄνδρες om. B ut fere semper. — ὅτι (R.) p: ὅτι τοῦτο (Fr.); sed τοῦτο ὅτι Laur. — 22 ὑπὲρ] περὶ BV Fr. — ἐσπούδακεν agq.

ἀλλὰ βουλόμενος ὑμᾶς ἐθίσαι πολὺ ἀπέχειν τῆς τῶν
ἐλευθέρων ὕβρεως, προσέγραψε μηδ' εἰς τοὺς δούλους
ὑβρίζειν. ὅλως δὲ ἐν δημοκρατίᾳ τὸν εἰς ὀντινοῦν ὑβρι-
στήν, τοῦτον οὐκ ἐπιτήδειον ἡγήσατο εἶναι συμπολι-
18 τεύεσθαι. κἀκεῖνο δέ μοι συνδιαμνημονεύσατε ὦ ἄνδρες
Ἀθηναῖοι, ὅτι ἐνταῦθ' ὁ νομοθέτης οὔπω διαλέγεται
αὐτῷ τῷ σώματι τοῦ παιδός, ἀλλὰ τοῖς περὶ τὸν παῖδα,
πατρί, ἀδελφῷ, ἐπιτρόπῳ, διδασκάλοις καὶ ὅλως τοῖς
κυρίοις· ἐπειδὰν δ' ἐγγραφῇ τις εἰς τὸ ληξιαρχικὸν
γραμματεῖον, καὶ τοὺς νόμους εἰδῇ τοὺς τῆς πόλεως,
καὶ ἤδη δύνηται διαλογίζεσθαι τὰ καλὰ καὶ τὰ μή,
οὐκέτι ἑτέρῳ διαλέγεται, ἀλλ' ἤδη αὐτῷ, ὦ Τίμαρχε.
19 καὶ πῶς λέγει; ἄν τις Ἀθηναίων, φησίν, ἑταιρήσῃ, μὴ
ἐξέστω αὐτῷ τῶν ἐννέα ἀρχόντων γενέσθαι, ὅτι οἶμαι
στεφανηφόρος ἡ ἀρχή, μηδ' ἱερωσύνην ἱερώσασθαι, ὡς
οὐδὲ καθαρεύοντι τῷ σώματι, μηδὲ συνδικησάτω, φησί,
τῷ δημοσίῳ, μηδὲ ἀρξάτω ἀρχὴν μηδεμίαν μηδέποτε,
μήτ' ἔνδημον μήτε ὑπερόριον, μήτε κληρωτὴν μήτε
20 χειροτονητήν· μηδὲ κηρυκευσάτω, μηδὲ πρεσβευσάτω,
μηδὲ τοὺς πρεσβεύσαντας κρινέτω, μηδὲ συκοφαντείτω
μισθωθείς, μηδὲ γνώμην εἰπάτω μηδέποτε μήτε ἐν τῇ

1 ἡμᾶς dl. — 3 τῇ ante δημ. om. cum df. — ὀντινοῦν Bern. Turr.: ὁτιοῦν (Fr). — 4 εἶναι ἡγήσατο BV Fr.; del. εἶναι W., def. Baeker (non deesse nisi I, 191. III, 3; cf. et. I, 2. 122. III, 182). — 9 τις add. AqW. — ληξιαρχικὸν γρ. Harp. s. v. — 10 εἰδῇ] γνῷ καὶ εἰδῇ B Fr. Schol. ad εἰδῇ: ἀντὶ τοῦ γνῷ καὶ μάθῃ. Cf. § 39. — 12 ὦ Τίμαρχε V Sch.: Τιμάρχῳ, quod agn. schol., del. R. Fr. — 13 ἐὰν f Barb. — 15 ἱερώσασθαι mV: ἱεράσασθαι. Cf. Meisterhans-Schwyzer 46, 5. — ὡς (R.) mV Sch. Fr.[1]: ὃς. — 16 οὐδὲ καθαρεύοντι (coll. II, 88) Fr.[1]: οὐδὲ καθαρῷ διαλέγεται (διαλ. del. Scheibe). — συνδικησάτω f[1] schol. (R.. Fr.[1]): συνδικήσῃ (-ῆσαι ut § 21 Turr. Fr.). — 17 ἀρξ. φησὶν Aq. — 19 πρεσβ. οὗτος Aq (sed f in mg). — 20 sq. συκ. μισθ. et schol. Fr[1]: ὁ μ. συκοφ. BV, it. del. ὁ Fr. — 21 sq. μήτε ἐν τῷ δήμῳ μήτε ἐν τῇ β. Aq.

βουλῇ μήτε ἐν τῷ δήμῳ, μηδ' ἂν δεινότατος ᾖ λέγειν. ἐὰν δέ τις παρὰ ταῦτα πράττῃ, γραφὰς ἑταιρήσεως πεποίηκε καὶ τὰ μέγιστα ἐπιτίμια ἐπέθηκεν. λέγε αὐτοῖς καὶ τοῦτον τὸν νόμον, ἵν' εἰδῆτε, οἵων νόμων ὑμῖν κειμένων, ὡς καλῶν καὶ σωφρόνων, τετόλμηκε Τίμαρχος δημηγορεῖν ὁ τοιοῦτος τὸν τρόπον, οἷον ὑμεῖς ἐπίστασθε.

ΝΟΜΟΣ.

[*Ἐάν τις Ἀθηναῖος ἑταιρήσῃ, μὴ ἐξέστω αὐτῷ τῶν* 21
ἐννέα ἀρχόντων γενέσθαι, μηδ' ἱερωσύνην ἱερώσασθαι, μηδὲ συνδικῆσαι τῷ δήμῳ, μηδὲ ἀρχὴν ἀρχέτω μηδεμίαν, μήτε ἔνδημον μήτε ὑπερόριον, μήτε κληρωτὴν μήτε χειροτονητήν, μηδ' ἐπὶ κηρυκείαν ἀποστελλέσθω, μηδὲ γνώμην λεγέτω, μηδ' εἰς τὰ δημοτελῆ ἱερὰ εἰσίτω, μηδ' ἐν ταῖς κοιναῖς στεφανηφορίαις στεφανούσθω, μηδ' ἐντὸς [*τῆς ἀγορᾶς*] *τῶν περιραντηρίων πορευέσθω. ἐὰν δέ τις* ⟨*παρὰ*⟩ *ταῦτα ποιῇ, καταγνωσθέντος αὐτοῦ ἑταιρεῖν θανάτῳ ζημιούσθω.*]

Τοῦτον μὲν τὸν νόμον ἔθηκε περὶ τῶν μειρακίων 22
τῶν προχείρως εἰς τὰ ἑαυτῶν σώματα ἐξαμαρτανόντων· οὓς δὲ ὀλίγῳ πρότερον ὑμῖν ἀνέγνω, περὶ τῶν παίδων· οὓς δὲ νυνὶ μέλλω λέγειν, περὶ τῶν ἄλλων Ἀθηναίων. ἀπαλλαγεὶς γὰρ τῶν νόμων τούτων ἐσκέ-

1 *λέγειν*] *Ἀθηναίων* add. A (§ 19 init.). — 3 *ἐπιτέθεικεν* (debebat *-τέθηκεν*) Herw. — 5 *ὑμῖν* m: *ἡμῖν* (Fr.). — *νόμων* post *κειμένων* A. — 6 *τὸν τρόπον* in mg. hab. f. — 9 sqq. legem om. f, uncis incl. Turr. Fr. — 9 *ἐξέστω αὐτῷ τῶν*] *ἐξ* BV. — 10 *ἱερωσύνην* om. BhqV Fr. (hab. d Barb.). — *ἱερώσασθαι* a[1] mqV: *ἱεράσασθαι*. — 12 *μηδὲ κλ. μηδὲ* BdqV Barb. — 15 sq. *τῆς ἀγορᾶς* del. W. (coll. Aristid. I p. 755 Dd. *εἴσω περ. παριέναι*); *τῆς ἀγ. περὶ τῶν ῥαντ.* gmV Barb., om. *τῶν* hq, *τῶν τ. ἀγ. περ.* Wolf al. Aut *μηδὲ τ. ἀγ. ἐντὸς τῶν περ.* — *περιρραντηρίων* codd. Cf. Meisterhans[3] 95 d. — 17 *παρὰ* (coll. § 20. 32) add. R. — 17 sq. *καταγνωσθὲν* mal. Bk. — 19 *μὲν* Aq: *μέντοι* (Fr.). — 21 *ἀνέγνω* af Fr.: *ἀνέγνων*.

ψατο, τίνα χρὴ τρόπον συλλεγομένους ἡμᾶς εἰς τὰς ἐκκλησίας βουλεύεσθαι περὶ τῶν σπουδαιοτάτων πραγμάτων. καὶ πόθεν ἄρχεται; „νόμοι“, φησί, „περὶ εὐκοσμίας“. ἀπὸ σωφροσύνης πρῶτον ἤρξατο, ὡς, ὅπου πλείστη εὐκοσμία ἐστί, ταύτην ἄριστα τὴν πόλιν οἰκησομένην.
23 καὶ πῶς κελεύει [τοὺς προέδρους] χρηματίζειν; ἐπειδὰν τὸ καθάρσιον περιενεχθῇ καὶ ὁ κῆρυξ τὰς πατρίους εὐχὰς εὔξηται, προχειροτονεῖν κελεύει τοὺς προέδρους περὶ ἱερῶν τῶν πατρίων καὶ κήρυξι καὶ πρεσβείαις καὶ ὁσίων, καὶ μετὰ ταῦτα ἐπερωτᾷ ὁ κῆρυξ· „τίς ἀγορεύειν βούλεται τῶν ὑπὲρ πεντήκοντα ἔτη γεγονότων;“ ἐπειδὰν δὲ οὗτοι πάντες εἴπωσι, τότ’ ἤδη κελεύει λέγειν τῶν ἄλλων Ἀθηναίων τὸν βουλόμενον, οἷς ἔξεστιν.
24 σκέψασθε δή, ὡς καλῶς, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι. οὐκ ἠγνόει οἶμαι ὁ νομοθέτης, ὅτι οἱ πρεσβύτεροι τῷ μὲν εὖ φρονεῖν ἀκμάζουσιν, ἡ δὲ τόλμα ἤδη αὐτοὺς ἄρχεται ἐπιλείπειν διὰ τὴν ἐμπειρίαν τῶν πραγμάτων. βουλόμενος δὴ συνεθίσαι τοὺς ἄριστα φρονοῦντας, τούτους ἐπάναγκες περὶ τῶν πραγμάτων λέγειν, ἐπειδὴ ὀνομαστὶ αὐτῶν ἕνα ἕκαστον ἀπορεῖ

1 ὑμᾶς h, sed cf. § 33. — 1 sq. τὰς ἐκκλησίας Aq: τὴν ἐκκλησίαν (Fr.). — 2 σπουδαιοτέρων B. — 4 ἀπὸ ... ἤρξατο del. Sakorraphos; contra 3 νόμοι ... εὐκοσμ. (cf. § 28) del. W. — 6 καὶ πῶς Abb. Fr.[1] W. (cf. § 19. 28): καὶ πῶς δὲ (καὶ π. δὴ Bk.). Cf. v. l. § 50. — τοὺς (hoc. om. f Barb. Abb.) προέδρ. del. W. — 7 ἐπειδὰν κτέ.] cf. schol. Ar. Ach. 44. — καθάρσιον Harp. s. v. — 8 προχειρ. ..9 προέδρους male del. Bake; cf. Aristot. Πολ. Ἀθ. c. 43, 6. — 9 ἱερ] τῶν ἱ. df. — 10 καὶ ὁσίων] v. Aristot. l. c. — 13 ἤδη] δὴ Laur. schol. Ar. — δημηγορεῖν schol. Ar. — Ἀθ. ἁπάντων τὸν Aq Abb. — 14 σκέψασθε ... 18 πραγμ. Stob. Fl. 115, 25. — δή] δέ Stob. Bk. Cf. § 14. — 15. ὡς ante οὐκ hab. Stob. — 16 ἡ δὲ ... 17 ἐπιλείπειν Thom. Mag. p. 116, 12. — 17 sq. διὰ ... πραγμ. suspecta G. Hermanno, del. Cob.; post 16 ἀκμ. collocata mal. Bk. — 20 ὀνομαστὶ (R.) W.: ὀνόματι (Fr.). Cf. 193. III, 96.

προσειπεῖν, τῇ ἐπωνυμίᾳ τῆς ὅλης ἡλικίας περιλαβὼν παρακαλεῖ ἐπὶ τὸ βῆμα καὶ προτρέπει δημηγορεῖν. ἅμα δὲ καὶ τοὺς νεωτέρους διδάσκει αἰσχύνεσθαι τοὺς πρεσβυτέρους, καὶ πάνθ' ὑστέρους πράττειν, καὶ τιμᾶν τὸ γῆρας, εἰς ὃ πάντες ἀφιξόμεθα, ἐὰν ἄρα διαγενώμεθα.
25 καὶ οὕτως ἦσαν σώφρονες οἱ ἀρχαῖοι ἐκεῖνοι ῥήτορες, ὁ Περικλῆς καὶ ὁ Θεμιστοκλῆς καὶ ὁ Ἀριστείδης, ὁ τὴν ἀνόμοιον ἔχων ἐπωνυμίαν Τιμάρχῳ τουτῳί, [ὁ δίκαιος ἐπικαλούμενος], ὥστε ὃ νυνὶ πάντες ἐν ἔθει πράττομεν, τὸ τὴν χεῖρα ἔξω ἔχοντες λέγειν, τότε τοῦτο θρασύ τι ἐδόκει εἶναι καὶ εὐλαβοῦντο αὐτὸ πράττειν. μέγα δὲ τούτου πάνυ σημεῖον ἔργῳ ὑμῖν οἶμαι ἐπιδείξειν. εὖ γὰρ οἶδ' ὅτι πάντες ἐκπεπλεύκατε εἰς Σαλαμῖνα καὶ τεθεωρήκατε τὴν Σόλωνος εἰκόνα, καὶ αὐτοὶ μαρτυρήσαιτ' ἄν, ὅτι ἐν τῇ ἀγορᾷ τῇ Σαλαμινίων ἀνάκειται ὁ Σόλων ἐντὸς τὴν χεῖρα ἔχων. τοῦτο δ' ἐστὶν ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι ὑπόμνημα καὶ μίμημα τοῦ Σόλωνος σχήματος, ὃν τρόπον ἔχων αὐτὸς διελέγετο τῷ δήμῳ [τῶν Ἀθηναίων].
26 σκέψασθε δή, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ὅσον διαφέρει ὁ Σόλων Τιμάρχου καὶ οἱ ἄνδρες

1 τὴν ἐπωνυμίαν (τ. κοινὴν ἐπ. a²dq Barb., ut II, 99) codd. Fr., em. Ham. — περιλαβὼν (coll. III, 14) Emp. Ham.: ὑπολαβὼν (Fr.) plerique, ἀπολ. gm. — 3 καὶ om. BV Fr. — νέους Aq (schol.). — 5 ἄρα] add. δὴ Bg. — διαγιγνώμεθα Aq W. (per διασωθῶμεν explic. schol.). — 6 καὶ . . 7 Ἀριστ. schol. Aristid. p. 464 Dd. Suid. s. ἀρχαῖον. — 7 ὁ ante Θεμ. om. BV Fr. — Ἀριστ. . . . 9 ἐπικαλ. Thom. Mag. p. 157. — 8 ἐπωνυμ. ἔχων Bg Fr., ὁ τὴν . . . ἐπικαλ. del. Sch. Cf. III, 181. — τουτῳί A Thom. Fr.: τούτῳ. — 9 ὁ om. Thom. — ὁ δίκ. ἐπ. del. Scheibe. Cf. II, 23. — 12 τούτου πάνυ Aq: πάνυ τ. al. Fr.: del. τούτου W. — οἶμαι ὑμῖν Aq: del. ὑμῖν W. Cf. II, 103. 141. III, 46. 177 (Baeker). — 13 διαπεπλ. Herw. — 14 τεθεωρήκατε Aq: τεθέασθε. Cf. 65. — 16 ὁ om. V. — τοῦτο δὲ Rhet. W. VII, 38 (ubi aff. τοῦτο . . . 19 Ἀθ.): τοῦτο (Fr.). — 19 τῶν] τῷ W.; del. τ. Ἀθ. Cob. — δὴ Aq: δὲ (Fr.).

ἐκεῖνοι, ὧν ὀλίγῳ πρότερον ἐπεμνήσθην. ἐκεῖνοι |
γε ᾐσχύνοντο ἔξω τὴν χεῖρα ἔχοντες λέγειν, οὑτοσὶ
οὐ πάλαι, ἀλλὰ πρώην ποτὲ ῥίψας θοἰμάτιον γυμ
ἐπαγκρατίαζεν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, οὕτω κακῶς καὶ αἰσχ
διακείμενος τὸ σῶμα ὑπὸ μέθης καὶ βδελυρίας, ὥ
τούς γε εὖ φρονοῦντας ἐγκαλύψασθαι, αἰσχυνθέν
ὑπὲρ τῆς πόλεως, εἰ τοιούτοις συμβούλοις χρώμε
27 *ἃ συνιδὼν ὁ νομοθέτης διαρρήδην ἀπέδειξεν, οὓς ;*
δημηγορεῖν καὶ οὓς οὐ δεῖ λέγειν ἐν τῷ δήμῳ.
οὐκ ἀπελαύνει ἀπὸ τοῦ βήματος, εἴ τις μὴ προγόι
ἐστὶν ἐστρατηγηκότων, οὐδέ γε εἰ τέχνην τινὰ ἐργο
ται ἐπικουρῶν τῇ ἀναγκαίᾳ τροφῇ, ἀλλὰ τούτους
μάλιστα ἀσπάζεται, καὶ διὰ τοῦτο πολλάκις ἐπερω
28 *τίς ἀγορεύειν βούλεται. τίνας δ' οὐκ ᾤετο δεῖν λέγε*
τοὺς αἰσχρῶς βεβιωκότας· τούτους οὐκ ἐᾷ δημηγορε
καὶ ποῦ τοῦτο δηλοῖ; „δοκιμασία", φησί, „ῥητόρι
ἐάν τις λέγῃ ἐν τῷ δήμῳ τὸν πατέρα τύπτων ἢ τ
μητέρα, ἢ μὴ τρέφων, ἢ μὴ παρέχων οἴκησιν·" τοὺ
οὐκ ἐᾷ λέγειν. νὴ Δία καλῶς γε, ὡς ἔγωγέ φημι.
τί; ὅτι εἴ τις, οὓς ἐξ ἴσου δεῖ τιμᾶν τοῖς θεοῖς,
τούτους ἐστὶ φαῦλος, τί ποτε, φησίν, ὑπ' αὐτοῦ π
σονται οἱ ἀλλότριοι καὶ ἡ πόλις ὅλη; καὶ τίσι δεύ
29 *ρον ἀπεῖπε μὴ λέγειν; „ἢ τὰς στρατείας", φησί, „*
ἐστρατευμένος, ὅσαι ἂν αὐτῷ προσταχθῶσιν, ἢ τ

1 *ἐγὼ* ante *ὀλ.* add. Aq. Cf. III, 12. — *πρότ.*] add. *ἐν λόγῳ* BqV Fr. (ead. post *ἐπεμν.* g). — *ἐμνήσθην* Ag. Cf. 84. 86 2 *οὑτοσὶ δὲ* A W.: *Τίμαρχος δὲ οὑτ.* B Fr., sed *T. δὲ οὑτ.* qV. — 9 *δεῖ . . . δήμῳ* del. W. (*οὓς ⟨οὐ⟩ χρὴ δημ.* deletis r quis Cob.). — 11 *τῶν* ante *ἐστρατ.* add. BgV Fr. — *υἱὸς* p *ἐστρ.* add. codd., del. (Bait.) Fr. Cf. [Dem.] LIX, 117. — 12 *ἀ* Aq Sch. W.: *ἀλλὰ καί.* — 16 *δοκιμασία* Harp. *δοκιμασθείς.* 17 sq. cf. Philodem. vol. rhet. II 189 fr. I Sudh. *τὸν πατέρ[α τύπτ* *ἢ μὴ τρέφω[ν ἢ μὴ πα]ρέχων οἴκησ[ιν.* — 19 *ἔγωγέ* A: *ἐγώ* (F — 21 *φησὶν* del. Ham. — 23 *ἢ*] *εἰ* f. — 24 *στρατευόμενος* Aq. — *αἰ*

ἀσπίδα ἀποβεβληκώς“, δίκαια λέγων. τί δή ποτε; ἄν-
θρωπε, τῇ πόλει, ὑπὲρ ἧς τὰ ὅπλα μὴ τίθεσαι ἢ διὰ
δειλίαν μὴ δυνατὸς εἶ ἐπαμῦναι, μηδὲ συμβουλεύειν
ἀξίου. τρίτον τίσι διαλέγεται; „ἢ πεπορνευμένος“,
φησίν, „ἢ ἡταιρηκώς“· τὸν γὰρ τὸ σῶμα τὸ ἑαυτοῦ ἐφ'
ὕβρει πεπρακότα, καὶ τὰ κοινὰ τῆς πόλεως ῥᾳδίως
ἡγήσατο ἀποδώσεσθαι. τέταρτον τίσι διαλέγεται; „ἢ 30
τὰ πατρῷα“, φησί, „κατεδηδοκώς, ἢ ὧν ἂν κληρονόμος
γένηται“· τὸν γὰρ τὴν ἰδίαν οἰκίαν κακῶς οἰκήσαντα,
καὶ τὰ κοινὰ τῆς πόλεως παραπλησίως ἡγήσατο δια-
θήσειν, καὶ οὐκ ἐδόκει οἷόν τ' εἶναι τῷ νομοθέτῃ τὸν
αὐτὸν ἄνθρωπον ἰδίᾳ μὲν εἶναι πονηρόν, δημοσίᾳ δὲ
χρηστόν, οὐδ' ᾤετο δεῖν τὸν ῥήτορα ἥκειν ἐπὶ τὸ βῆμα
τῶν λόγων ἐπιμεληθέντα πρότερον, ἀλλ' οὐ τοῦ βίου.
καὶ παρὰ μὲν ἀνδρὸς καλοῦ καὶ ἀγαθοῦ, κἂν πάνυ 31
κακῶς καὶ ἁπλῶς ῥηθῇ, χρήσιμα τὰ λεγόμενα ἡγήσατο
εἶναι τοῖς ἀκούουσι· παρὰ δὲ ἀνθρώπου βδελυροῦ,
καὶ καταγελάστως μὲν κεχρημένου τῷ ἑαυτοῦ σώματι,
αἰσχρῶς δὲ τὴν πατρῴαν οὐσίαν κατεδηδοκότος, οὐδ'
ἂν εὖ πάνυ λεχθῇ συνοίσειν ἡγήσατο [τοῖς ἀκούουσι].
τούτους οὖν ἐξείργει ἀπὸ τοῦ βήματος, τούτους ἀπα- 32
γορεύει μὴ δημηγορεῖν. ἐὰν δέ τις παρὰ ταῦτα μὴ

1 τί] διὰ τί Aq (διὰ τί (δή?) f, sed a m. 2, partim in ras., δίκαια ... ἄνθρ.). — ἄνθρ.... 2 τίθεσαι Harp. θέμενος. — 2 τέθεισαι? — 4 ἢ] Bdf²V. — 5 τὸ post σῶμα om. Aq. — 6 κοινὰ A: κ. τὰ (Fr.). Cf. v. 10 (τὰ κ. del. Cob.). — 7 ἢ] εἰ df² Barb. — 8 ὁ τὰ BV. — 9 τὸν ... 10 διαθ. Stob. Fl. 43, 32. Thom. Mag. 261, 3. — 10 τῆς πόλ. del. Cob. — διαθεῖναι mqV Fr. — 13 οὐδ'... 14 βίου Stob. Fl. 44, 13. — οὐδ'] οὐδ' ὡς Stob. — δεῖν Bait. Sch. W.: δεῖν ὁ νομοθέτης codd. Stob. (Fr.). — 14 οὐ om. Stob. — 15 καὶ ... κἂν] κἂν df ... καὶ A. — 16 ῥηθῇ (Bk.) Turr.: ῥ. λόγος codd. Cf. [Dem.] LX, 14 (Fr.) — 18 ἑαυτοῦ om. A W. — 20 λέγῃ mqV. — secl. τοῖς ἀκούουσι (17); ἡγήσ. del. Cob. — 21 ἀπὸ om. Aq; cf. 46. III, 117.

μόνον λέγῃ, ἀλλὰ καὶ συκοφαντῇ καὶ ἀσελγαίνῃ, καὶ μηκέτι τὸν τοιοῦτον ἄνθρωπον δύνηται φέρειν ἡ πόλις, „δοκιμασίαν μέν“, φησιν, „ἐπαγγειλάτω Ἀθηναίων ὁ βουλόμενος, οἷς ἔξεστιν“, ὑμᾶς δ' ἤδη κελεύει περὶ τούτων ἐν τῷ δικαστηρίῳ διαγιγνώσκειν· καὶ νῦν ἐγὼ κατὰ τοῦτον τὸν νόμον ἥκω πρὸς ὑμᾶς.

33 *Ταῦτα μὲν οὖν πάλαι νενομοθέτηται· ὑμεῖς δ' ἔτι προσέθεσθε καινὸν νόμον μετὰ τὸ καλὸν παγκράτιον, ὃ οὗτος ἐπαγκρατίασεν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, ὑπεραισχυνθέντες ἐπὶ τῷ πράγματι, καθ' ἑκάστην ἐκκλησίαν ἀποκληροῦν φυλὴν ἐπὶ τὸ βῆμα, ἥτις προεδρεύσει. καὶ τί προσέταξεν ὁ τιθεὶς τὸν νόμον; καθῆσθαι [κελεύει] τοὺς φυλέτας βοηθοῦντας τοῖς νόμοις καὶ τῇ δημοκρατίᾳ, ὡς εἰ μὴ βοήθειάν ποθεν μεταπεμψόμεθα ἐπὶ τοὺς οὕτω βεβιωκότας, οὐδὲ βουλεύεσθαι δυνησομένους ἡμᾶς περὶ τῶν σπουδαιοτάτων πραγμάτων.*
34 *ἔστι δ' οὐδὲν ὄφελος ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ζητεῖν τοὺς τοιούτους ἀνθρώπους ἀπελαύνειν ἀπὸ τοῦ βήματος ταῖς κραυγαῖς· οὐ γὰρ αἰσχύνονται· ἀλλὰ τιμωρίαις τούτους ἀπεθίζειν χρή· μόνως γὰρ ἂν οὕτως ἀνεκτοὶ γένοιντο.*

Ἀναγνώσεται οὖν ὑμῖν τοὺς νόμους τοὺς περὶ τῆς εὐκοσμίας κειμένους τῶν ῥητόρων. τὸν γὰρ περὶ τῆς προεδρίας τῶν φυλῶν νόμον Τίμαρχος οὑτοσὶ καὶ

3 *φησὶν* in mg. f. — 10 *ἐπὶ* A (Fr.). *γὰρ ἐπὶ*; tum post *ἐκκλ.* add. cett. *νόμον ἐθήκατε καινόν* (om. A, Fr.). Cf. schol. — 11 *προσεδρ.* Foucart non recte, v. Philippi. — 12 *κελεύει* del. Cob. — 13 *βοηθήσοντας* Hamak. — 15 sq. *ἡμᾶς δυνησ.* (hiat.) A. — 16 *ὑμᾶς* B. — 17 *ζητεῖν . . . 19 κραυγαῖς* del. Herm. non recte; commendat enim Aesch. hanc legem nondum ratam factam. — 19 *τιμωρ.* a¹mV (v. Sch.): *ταῖς τιμωρ.* (Fr.). — 22 *τὸν γὰρ* ghq Tayl. Fr.¹: *καὶ τὸν* cett. (sed f *. τὸν .*, erasis singulis litt.); tum 23 *νόμων* f (in erasis) h (*νόμων* q) Tayl. Fr.¹: *νόμον ὃν*.

ἕτεροι τοιοῦτοι ῥήτορες συνελθόντες γεγραμμένοι εἰσὶ μὴ ἐπιτήδειον εἶναι, ἵν' ἐξῇ αὐτοῖς καὶ λέγειν καὶ ζῆν, ὡς αὐτοὶ βούλονται.

ΝΟΜΟΙ.

35 [Τῶν ῥητόρων ἐάν τις λέγῃ ἐν ⟨τῇ⟩ βουλῇ ἢ ἐν τῷ δήμῳ ⟨μὴ⟩ περὶ τοῦ εἰσφερομένου, ἢ μὴ χωρὶς περὶ ἑκάστου, ἢ δὶς περὶ τοῦ αὐτοῦ ὁ αὐτὸς τῆς αὐτῆς, ἢ λοιδορῆται, ἢ κακῶς ἀγορεύῃ τινά, ἢ ὑποκρούῃ, ἢ χρηματιζόντων μεταξὺ ἀνεστηκὼς λέγῃ περί του μὴ ἐπὶ τοῦ βήματος, ἢ παρακελεύηται, ἢ ἕλκῃ τὸν ἐπιστάτην, ἀφειμένης τῆς ἐκκλησίας ἢ τῆς βουλῆς κυριευέτωσαν οἱ πρόεδροι μέχρι πεντήκοντα δραχμῶν καθ' ἕκαστον ἀδίκημα ἐγγράφειν τοῖς πράκτορσιν. ἐὰν δὲ πλέονος ἄξιος ᾖ ζημίας, ἐπιβαλόντες μέχρι πεντήκοντα δραχμῶν εἰσφερέτωσαν εἰς τὴν βουλὴν ἢ εἰς τὴν πρώτην ἐκκλησίαν [ἐν τῷ βουλευτηρίῳ]. ὅταν δ' ἐξίωσιν ⟨αἱ⟩ κλήσεις, κρινάτωσαν· καὶ ἐὰν καταγνωσθῇ αὐτοῦ κρύβδην ψηφιζομένων, ἐγγραψάτωσαν οἱ πρόεδροι τοῖς πράκτορσιν.]

2 μὴ] μηδ' f W. — ἐξῇ f W.: ἐξῇ πράττειν (Fr.). — ζῆν καὶ λέγ. fhq. — 5 sqq. leg. om. df Abb.; uncis incl. Turr. Fr. — 5 ἐν τῇ β. Bake Sch.; contra ἐν δήμῳ ante Sch. Cf. Dem. XX, 100. XXIV, 50. — 6 μὴ add. Schoem. Fr. — ἢ μὴ χωρὶς (Wolf Fr.) V: μὴ χωρῇ (χωρεῖ) cett. — 7 sq. ἢ λοιδ. Bern. (Fr.): ὅτι δὲ λ. V, ὅτι ἢ λ. cett. — 8 ἢ post ὑποκρ. om. dV. — 9 ἀνεστηκώς V Brunck (Fr.): ἀνηκέστως. — 10 post ἐπιστ. interp. Matthiae. — 12 καθ' ἕκ.] εἴθεκ V, εἶθ' ἕκαστον d Barb., εἰ καθ' ἕκ. am[1]q. — 13 ἐγγράφειν Tayl., cf. v. 18, Demosth. XLIII, 71: ἐπιγράφειν (Dem. LVIII, 48 v. l.: Andoc. I, 77, ubi ἐγγεγραμμένων pro ἐπιγ. Emper.) — ἐὰν codd.: εἰ Turr. Fr. — ᾖ mg. Bern.: ἐστὶ (Fr.). In lege Dem. XLIII, 75 ἐὰν δὲ μείζονος ζ. δοκῇ ἄ. εἶναι. — 14 πεντήκ.] πεντακοσίων (ci. Fr.) Sch. — 15 sq. ἐν τῷ βουλ. del. (Turr.) W. — 16 δὲ διεξίωσι h et fort. q, διεξίωσι plerique, δ' ἐξ. r[2] Saupp. Fr. Rectum est δ' ἐξήκωσιν, Plut. V. X or. 833 F. — αἱ add. Matthiae (Fr.). — 17 ψηφιζομένων R. (Fr.): ψηφίζον (-ζων, -ζειν) ἓν codd., addentes τῶν βουλευτῶν, quod del. Turr. (Fr.). — 18 πράκτορσιν R. (Fr.): πρ. τῶν νόμων.

36 *Τῶν μὲν οὖν νόμων ἀκηκόατε ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ εὖ οἶδ' ὅτι δοκοῦσιν ὑμῖν καλῶς ἔχειν. τούτους μέντοι τοὺς νόμους εἶναι χρησίμους ἢ ἀχρήστους ἐφ' ὑμῖν ἐστιν· ἐὰν μὲν γὰρ κολάζητε τοὺς ἀδικοῦντας, ἔσονται ὑμῖν οἱ νόμοι καλοὶ καὶ κύριοι, ἐὰν δ' ἀφιῆτε, καλοὶ μέν, κύριοι δὲ οὐκέτι.*

37 *Βούλομαι δ', ὥσπερ ὑπεθέμην ἀρχόμενος τοῦ λόγου, ἐπειδὴ περὶ τῶν νόμων εἴρηκα, πάλιν τὸ μετὰ τοῦτο ἀντεξετάσαι τοὺς τρόπους τοὺς Τιμάρχου, ἵν' εἰδῆτε, ὅσον διαφέρουσι τῶν νόμων τῶν ὑμετέρων. δέομαι δ' ὑμῶν ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, συγγνώμην [μοι] ἔχειν, ἐὰν ἀναγκαζόμενος λέγειν περὶ ἐπιτηδευμάτων φύσει μὲν μὴ καλῶν, τούτῳ δὲ πεπραγμένων, ἐξαχθῶ τι ῥῆμα*
38 *εἰπεῖν, ὅ ἐστιν ὅμοιον τοῖς ἔργοις τοῖς Τιμάρχου. οὐδὲ γὰρ ἂν δικαίως ἐμοὶ ἐπιτιμήσαιτε, εἴ τι σαφῶς εἴποιμι διδάσκειν βουλόμενος, ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον τούτῳ, εἰ αἰσχρῶς οὕτω τυγχάνει βεβιωκώς, ὥστε τὸν τὰ τούτῳ πεπραγμένα διεξιόντα ἀδύνατον εἶναι εἰπεῖν ὡς αὐτὸς βούλεται, ἐὰν μή τι καὶ τῶν τοιούτων φθέγξηται ῥημάτων. εὐλαβήσομαι δ' αὐτὸ ποιεῖν ὡς ἂν δύνωμαι μάλιστα.*

39 *Σκέψασθε δὲ ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ὡς μετρίως μέλλω προσφέρεσθαι Τιμάρχῳ τουτῳί. ἐγὼ γάρ, ὅσα μὲν παῖς ὢν εἰς τὸ σῶμα τὸ ἑαυτοῦ ἡμάρτηκεν, ἀφίημι, καὶ ἔστω ταῦτα ὥσπερ τὰ ἐπὶ τῶν τριάκοντα ἢ τὰ πρὸ*

5 ⟨*καὶ*⟩ *καλοὶ* HWolf. — *ἀφῆτε* A. Cf. 177. — 6 *μὲν* f Barb. (omnes 177) Dobr. Fr.[1]: *μόνον*. — 7 *ὑπεθ.* post *λόγου* Aq. — 9 *τοὺς Τ.*] *τοῦ Τιμ.* adf, om. artic. gm. — 11 *μοι* om. Abb. — 13 *προεξαχθῶ* A. Cf. 70. — 16 *διδάσκειν*] add. *ὑμᾶς* Aq. — 16 sq. *εἰ* .. *οὕτω*] *οὕτω γὰρ αἰσχρ.* Aq[1]. — 15 *φθέγγηται* A W. Cf. v. 13 sq. — 20 *μάλιστα* om. A. — 22 *τουτῳί* om. A; *Τιμ.* del. W. (coll. § 26). — 24 post *ταῦτα* om. *ἄκυρα* cum V. Cf. schol. (alterum schol. in explic. *ἄκυρα εἶναι*, alterum *ἀνεξέταστα ἐγένετο*, tum rursus *ἀνεξετάστως ἀφεῖσθαι*). — *ἢ* A: *καὶ* (Fr.).

Εὐκλείδου, ἢ εἴ τις ἄλλη πώποτε τοιαύτη γέγονε προθεσμία· ἃ δὲ ἤδη φρονῶν καὶ μειράκιον ὢν καὶ τοὺς νόμους ἐπιστάμενος τοὺς τῆς πόλεως διαπέπρακται, περὶ τούτων ἐγώ τε τὰς κατηγορίας ποιήσομαι, καὶ ὑμᾶς ἐπ᾽ αὐτοῖς ἀξιῶ σπουδάζειν.

Οὗτος γὰρ πάντων μὲν πρῶτον, ἐπειδὴ ἀπηλλάγη 40
ἐκ παίδων, ἐκάθητο ἐν Πειραιεῖ ἐπὶ τοῦ Εὐθυδίκου ἰατρείου, προφάσει μὲν τῆς τέχνης μαθητής, τῇ δ᾽ ἀληθείᾳ πωλεῖν αὐτὸν προῃρημένος, ὡς αὐτὸ τοὖργον ἔδειξεν. ὅσοι μὲν οὖν τῶν ἐμπόρων ἢ τῶν ἄλλων ξένων ἢ τῶν πολιτῶν τῶν ἡμετέρων κατ᾽ ἐκείνους τοὺς χρόνους ἐχρήσαντο τῷ σώματι ⟨τῷ⟩ Τιμάρχου, ἑκὼν καὶ τούτους ὑπερβήσομαι, ἵνα μή με τις εἴπῃ ὡς ἄρα λίαν ἅπαντ᾽ ἀκριβολογοῦμαι· ὧν δ᾽ ἐν ταῖς οἰκίαις γέγονε καταισχύνων τὸ σῶμα τὸ ἑαυτοῦ καὶ τὴν πόλιν, μισθαρνῶν ἐπ᾽ αὐτῷ τούτῳ, ὃ ἀπαγορεύει ὁ νόμος μὴ πράττειν ἢ μηδὲ δημηγορεῖν, περὶ τούτων ποιήσομαι τοὺς λόγους. Μισγόλας ἔστι τις Ναυκράτους ὦ ἄνδρες 41
Ἀθηναῖοι Κολλυτεύς, ἀνὴρ τὰ μὲν ἄλλα καλὸς κἀγαθός, καὶ οὐδαμῇ ἄν τις αὐτὸν μέμψαιτο, περὶ δὲ τὸ πρᾶγμα τοῦτο δαιμονίως ἐσπουδακώς, καὶ ἀεί τινας εἰωθὼς ἔχειν περὶ αὐτὸν κιθαρῳδοὺς ἢ κιθαριστάς.

1 ἐγένετο (hiat.) A. — 2 καὶ μειρ. ὢν del. Herw. — 4 τούτων ⟨δ᾽⟩? — ἐγώ τε Emperius: ἔγωγε. — 6 πάντων μὲν πρ. Aq: πρ. μὲν πάντων (Fr.). — 9 τοὖργον] τὸ πρᾶγμα Aq, om. vett. edd. Cf. II, 13. III, 62. 141. — 12 addidi τῷ, cf. 55. 74. 82 al. — 13 με] τε V, om. Aq Cob. — 13 sq. λ. ἅπαντα ἀκρ. V: πάντα λ. ἀκρ. q, πάντα ἀκρ. f. Barb., λ. ἀκρ. ἅπ. cett. Fr. (del. ἅπαντα Sch.) — 15 τὸ post σῶμα om. f Barb. — 16 αὐτὸ τοῦτο f Barb. cf. 72. — 17 μηδὲ p (R.): μὴ. Cf. p. 29, 3. — τούτων ⟨δὲ⟩? Cf. v. 4. — 18 Μισγ. … p. 34, 2 ἐστίν Athen. VIII, 339 B. — ἔστι Μ. A (om. τις cum Ath.), ἔστι Μ. τις hq, ἔστι τις Μ. W. coll. §§ 54. 62. — ὦ om. Ath. — 19 Κολλυτεύς (Bk. ap. Harp.) Turr. Fr.: Κολυττεύς (et. Athenaei A). Cf. Harp. s. v. — 22 εἰωθὼς ἔχειν Ath.: ἔχων dfq W. (qui conf. III, 13): ἔχων εἰ. Barb. ἔχειν εἰ. cett. Fr. — κιθαριστὰς καὶ κιθαρῳδούς Ammon. v. κίθαρις, Bachm. An

ταυτὶ δὲ λέγω οὐ τοῦ φορτικοῦ ἕνεκα, ἀλλ' ἵνα γνωρίσητε αὐτὸν ὅστις ἐστίν. οὗτος αἰσθόμενος ὧν ἕνεκα τὰς διατριβὰς ἐποιεῖτο Τίμαρχος οὑτοσὶ ἐπὶ τοῦ ἰατρείου, ἀργύριόν τι προαναλώσας ἀνέστησεν αὐτὸν καὶ ἔσχε παρ' ἑαυτῷ, εὔσαρκον ὄντα καὶ νέον καὶ βδελυρὸν καὶ ἐπιτήδειον πρὸς τὸ πρᾶγμα, ὃ προῃρεῖτο
42 ἐκεῖνος μὲν πράττειν, οὗτος δὲ πάσχειν. καὶ ταῦτα οὐκ ὤκνησεν, ἀλλ' ὑπέστη Τίμαρχος οὑτοσί, οὐδενὸς ὢν τῶν μετρίων ἐνδεής· πολλὴν γὰρ πάνυ κατέλιπεν ὁ πατὴρ αὐτῷ οὐσίαν, ἣν οὗτος κατεδήδοκεν, ὡς ἐγὼ προϊόντος ἐπιδείξω τοῦ λόγου· ἀλλ' ἔπραξε ταῦτα δουλεύων ταῖς αἰσχίσταις ἡδοναῖς, ὀψοφαγίᾳ καὶ πολυτελείᾳ δείπνων καὶ αὐλητρίσι καὶ ἑταίραις καὶ κύβοις καὶ τοῖς ἄλλοις, ὑφ' ὧν οὐδενὸς χρὴ κρατεῖσθαι τὸν γενναῖον καὶ ἐλεύθερον. καὶ οὐκ ᾐσχύνθη ὁ μιαρὸς οὗτος ἐκλιπὼν μὲν τὴν πατρῴαν οἰκίαν, διαιτώμενος δὲ παρὰ Μισγόλᾳ οὔτε πατρικῷ ὄντι φίλῳ οὔθ' ἡλικιώτῃ [οὔτε παρ' ἐπιτρόπῳ], ἀλλὰ παρ' ἀλλοτρίῳ καὶ πρεσβυτέρῳ ἑαυτοῦ, καὶ παρ' ἀκολάστῳ περὶ ταῦτα
43 ὡραῖος ὤν. πολλὰ μὲν οὖν καὶ ἄλλα καταγέλαστα πέπρακται Τιμάρχῳ κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους, ἓν δέ, ὃ καὶ διηγήσασθαι ὑμῖν βούλομαι. ἦν μὲν Διονυσίων τῶν ἐν ἄστει ⟨ἡ⟩ πομπή, ἐπόμπευον δ' ἐν ταὐτῷ ὅ τε Μισγόλας ὁ τοῦτον ἀνειληφὼς καὶ Φαῖδρος Καλλίου

1 ταυτὶ et. Athen.: ταῦτα Aq. — 2 αὐτὸν γνωρ. BgV Fr. — 5 βδελυρὸν schol. ad Arist. Nub. 446. — 7 post ταῦτα om. ποιεῖν A. Cf. 54 (Dem. XVIII, 197). — 12 ὀψοφαγίᾳ καὶ πολυτελείᾳ A (Ortner): ὀψοφαγίαις καὶ πολυτελείαις. Cf. v. l. p. 54, 8. Ὀψοφαγία Pollux VI, 37. — 13 δείπνων] καὶ δείπνῳ f Barb. — 14 χρὴ Aq: δεῖ (Fr.). — 18 οὔτε παρ' ἐπιτρ. del. W. (παρ' del. HWolf Fr.). — 18 sq. καὶ παρὰ πρ. Aq. — 23 ἡ add. Saupp. Fr. Cf. II, 151. — ἐπόμπευεν A, πομπεύων gmqV. — 24 Καλλίου r Fr.: ὁ K.

Σφήττιος. συνθεμένου δ' αὐτοῖς συμπομπεύειν Τιμάρχου τουτουί, οἱ μὲν περὶ τὴν ἄλλην παρασκευὴν διέτριβον, οὗτος δὲ οὐκ ἐπανῆκε. παρωξυμμένος δὲ πρὸς τὸ πρᾶγμα ὁ Μισγόλας, ζήτησιν αὐτοῦ ἐποιεῖτο μετὰ τοῦ Φαίδρου, ἐξαγγελθέντος δ' αὐτοῖς εὑρίσκουσι τοῦτον ἐν συνοικίᾳ μετὰ ξένων τινῶν συναριστῶντα. διαπειλησαμένου δὲ τοῦ Μισγόλα καὶ τοῦ Φαίδρου τοῖς ξένοις, καὶ κελευόντων ἤδη ἀκολουθεῖν εἰς τὸ δεσμωτήριον, ὅτι μειράκιον ἐλεύθερον διέφθειραν, φοβηθέντες οἱ ξένοι φεύγοντες ᾤχοντο, καταλιπόντες τὰ παρεσκευασμένα. καὶ ταῦθ' ὅτι ἀληθῆ λέγω, πάντες, 44 *ὅσοι κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους ἐγίγνωσκον Μισγόλαν καὶ Τίμαρχον, ἴσασιν. ᾗ δὴ καὶ πάνυ χαίρω, ὅτι μοι γέγονεν ἡ δίκη πρὸς ἄνθρωπον οὐκ ἠγνοημένον ὑφ' ὑμῶν, οὐδ' ἀπ' ἄλλου γιγνωσκόμενον οὐδενός, ἢ ἀπ' αὐτοῦ τοῦ ἐπιτηδεύματος, περὶ οὗ καὶ τὴν ψῆφον μέλλετε φέρειν. περὶ μὲν γὰρ τῶν ἀγνοουμένων σαφεῖς ἴσως προσήκει τὰς ἀποδείξεις ποιεῖσθαι τὸν κατήγορον, περὶ δὲ τῶν ὁμολογουμένων οὐ λίαν ἔγωγε μέγα ἔργον εἶναι νομίζω τὸ κατηγορεῖν· ἀναμνῆσαι γὰρ μόνον προσήκει τοὺς ἀκούοντας. ἐγὼ τοίνυν καίπερ ὁμολο-* 45 *γουμένου τοῦ πράγματος, ἐπειδὴ ἐν δικαστηρίῳ ἐσμέν, γέγραφα μαρτυρίαν τῷ Μισγόλᾳ ἀληθῆ μέν, οὐκ ἀπαίδευτον δέ, ὥς γ' ἐμαυτὸν πείθω. αὐτὸ μὲν γὰρ τοὔνομα τοῦ ἔργου, ὃ ἔπραττε πρὸς τοῦτον, οὐκ ἐγγράφω,*

5 *ἐξαγγελθὲν*? — 10 *φεύγοντες ᾤχ.* Aq: *ᾤχ. φ.* (Fr.). — 11 *ὅτι* Aq W.: *ὅτι ἐγὼ* (Fr.). Cf. § 65. — *πάντες* A W.: *ἅπαντες* (Fr.). — 12 *ὅσοι*] *οἳ* Aq, qui inser. (praet. Barb.) *ὅσοι* ante *ἐγίγν.* — 13 *ᾗ δὴ*] *ἤδη* Aq. — 16 *ἐμέλλετε* A. — 18 *ποι. τὰς ἀποδ.* Aq. — 20 *τὸ* om. A. — 21 sq. *ὄντος* post *ὁμολ.* add. A, post *πράγμ.* q. — 23 *τῷ* om. BV Fr. — 24 *ὥς γ'* Sakorr. *ὡς ἐγώ.* — 25 *οὐκ ἐγγέγραφα* del. *γέγρ.* 36, 1 Cob.

οὐδ' ἄλλο γέγραφα οὐδέν, ὃ ἐπιζήμιόν ἐστιν ἐκ τῶν
νόμων τῷ τἀληθῆ μαρτυρήσαντι· ἃ δέ ἐστιν ὑμῖν τε
ἀκοῦσαι γνώριμα, ἀκίνδυνά τε τῷ μαρτυροῦντι καὶ μὴ
46 αἰσχρά, ταῦτα γέγραφα. ἐὰν μὲν οὖν ἐθελήσῃ ὁ Μι-
σγόλας δεῦρο παρελθὼν τἀληθῆ μαρτυρεῖν, τὰ δίκαια
ποιήσει· ἐὰν δὲ προαιρῆται ἐκκλητευθῆναι μᾶλλον [ἢ
τἀληθῆ μαρτυρεῖν], ὑμεῖς τὸ ὅλον πρᾶγμα συνίδετε.
εἰ γὰρ ὁ μὲν πράξας αἰσχυνεῖται καὶ προαιρήσεται
χιλίας μᾶλλον δραχμὰς ἀποτεῖσαι τῷ δημοσίῳ, ὥστε
μὴ δεῖξαι τὸ πρόσωπον τὸ ἑαυτοῦ ὑμῖν, ὁ δὲ πεπον-
θὼς δημηγορήσει, σοφὸς ὁ νομοθέτης ὁ τοὺς οὕτω
47 βδελυροὺς ἐξείργων ἀπὸ τοῦ βήματος. ἐὰν δ' ἄρα
ὑπακούσῃ μέν, τράπηται δὲ ἐπὶ τὸ ἀναιδέστατον, ἐπὶ
τὸ ἐξόμνυσθαι τὰς ἀληθείας, ὡς Τιμάρχῳ μὲν χάριτας
ἀποδιδούς, ἑτέροις δ' ἐπίδειξιν ποιούμενος, ὡς εὖ
ἐπίσταται τὰ τοιαῦτα συγκρύπτειν, πρῶτον μὲν εἰς
ἑαυτὸν ἐξαμαρτήσεται, ἔπειτα οὐδὲν ἔστ' αὐτῷ πλέον.
ἑτέραν γὰρ ἐγὼ γέγραφα μαρτυρίαν τοῖς εἰδόσι Τί-
μαρχον τουτονὶ καταλιπόντα τὴν πατρῴαν οἰκίαν καὶ
διαιτώμενον παρὰ Μισγόλᾳ, πρᾶγμα οἶμαι χαλεπὸν

2 ἀληθῆ A. — ὑμῖν τε df: om. τε cett. (Fr.), ὑμῖν μὲν H. Wolf, Fr.[1]. Cf. II, 81. III, 90 al. — 3 ἀκοῦσαι f Barb.: ἀκούουσι cett., τοῖς ἀκ. R. Fr. — ἀκ. τε scripsi: ἀκίνδ. δὲ. — τῷ μαρτ. καὶ μὴ A Fr.: καὶ μὴ τῷ μ. — 5 μαρτυρεῖν Aq: μαρτυρῆσαι (Fr.). Cf. 48. 50. 69; aliter comparatus locus 72. — 6 ἐὰν δὲ ... μᾶλλον aff. schol. Aesch. Patm. p. 154. — 6 sq. secl. ἢ τάλ. μαρτ. — 7 συνίδετε B, συνείδετε A (-ται Barb.) q, συνειδήσετε Bern., σύνιστε Turr., συνείσεσθε Sch., συνήσετε Fr. — 9 χιλ. δρ. μᾶλλον Aq, χιλίας δρ. Laur., del. μᾶλλον Cob. Baeker (qui conf. II, 76 al.). — ἀποτῖσαι omnes. — 11 σοφός ⟨γ'⟩ Cob. — 17 post ἐξαμ. add. ἐπιορκῶν a[2]df[2] Barb. (ante ἐξ. hq). Cf. schol. — ἔστ' αὐτῷ A (ἐπ' αὐτῷ q): αὐτῷ ἔσται (Fr.). — 19 καταλιπόντα Aq (§ 75): ἐκλιπόντα (§ 42; hiat.).

[ἐξεργάζεσθαι] ἐπιχειρῶν· οὔτε γάρ με δεῖ τοὺς ἐμαυτοῦ φίλους μάρτυρας παρασχέσθαι, οὔτε τοὺς τούτων ἐχθρούς, οὔτε τοὺς μηδετέρους ἡμῶν γιγνώσκοντας, ἀλλὰ τοὺς τούτων φίλους. ἂν δ' ἄρα καὶ τούτους 48
πείσωσι μὴ μαρτυρεῖν, ὡς οὐκ οἴομαι· εἰ δὲ μή, ἀλλ' οὐχ ἅπαντάς γε· ἐκεῖνό γε οὐ μήποτε δυνήσονται, ἀφελέσθαι τὴν ἀλήθειαν, οὐδὲ τὴν ἐν τῇ πόλει περὶ Τιμάρχου φήμην, ἣν οὐκ ἐγὼ τούτῳ παρεσκεύασα, ἀλλ' αὐτὸς οὗτος ἑαυτῷ. οὕτω γὰρ χρὴ καθαρὸν εἶναι τὸν βίον τοῦ σώφρονος ἀνδρός, ὥστε μηδ' ἐπιδέχεσθαι δόξαν αἰτίας πονηρᾶς.

Βούλομαι δὲ κἀκεῖνο προειπεῖν, ἐὰν ἄρα ὑπακούσῃ 49
ὁ Μισγόλας τοῖς νόμοις καὶ ὑμῖν. εἰσὶ φύσεις ἀνθρώπων πολὺ διαφέρουσαι ὀφθῆναι τῶν ἄλλων τὰ περὶ τὴν ἡλικίαν· ἔνιοι μὲν γὰρ νέοι ὄντες, προφερεῖς δέ, πρεσβύτεροι φαίνονται, ἕτεροι δὲ πολὺν ἀριθμὸν χρόνου γεγονότες παντάπασι νέοι. τούτων δ' ἐστὶ τῶν ἀνδρῶν ὁ Μισγόλας. τυγχάνει μὲν γὰρ ἡλικιώτης ὢν ἐμὸς καὶ συνέφηβος, καὶ ἔστιν ἡμῖν τουτὶ πέμπτον

1 ἐξεργάσασθαι A (ἐξειργάσ. q); sed del. vid., cf. Plat. Criton. 45 C. — ἐπιχειρῶν (Fr.): ἐγχειρῶν Aq. — γάρ με ci. Fr.: γὰρ ἐμὲ. — 3 οὔτε dq Barb. Fr.[1]: οὐ f, οὐδὲ cett. Fr. — 5 omisi γε post οἴομαι cum A, inserui post ἅπαντας 6 (post δὲ hab. Abb.). Cf. 53. — 6 οὐ μήποτε δυνήσονται Emper. Fr.[1]: οὐδὲ μήποτε δύνωνται A, it. sed δυνήσονται hq, οὐδέποτε δυνήσονται B (οὐ μήπ. δύνωνται W.). Cf. III, 177. — 8 παρεσκ. τούτῳ Aq; del. τούτῳ W. — 9 οὗτος om. Aq. Cf. § 57. — οὕτω... 11 πονηρᾶς Stob. Fl. 5, 74 (19 Hense); Flor. Monac. Mein. IV, 277. — χρὴ καθ. εἶναι τὸν βίον A Stob. Flor.: καθ. χρὴ τ. β. εἶναι BV Fr., κ. ε. χρὴ τ. β. hq. — 10 μηδ' A: μὴ (Flor. Fr.); μηδὲν δέχεσθαι Stob. — 13 τῷ νόμῳ Aq. — 14 τῶν ἄλλων q: ἀλλήλων (Fr.). — 15 ἔνιοι ... 16 φαίν. Mant. proverb. II, 71. — 16 προφ. καὶ πρεσβ. codd.; καὶ πρεσβ. secl. Cob.; cf. schol. (Harp. v. προφ.). Agnoscit sed vituperat καὶ πρεσβ. schol. gm (hab. Mant. pr.). — 17 νέοι a Fr.: ν. φαίνονται gmV, ν. δοκοῦσιν (-οῦντες f Barb.) εἶναι Aq. — 18 τυγχάνει ... 19 συνέφ. Lex. Vindob. 165, [illegible]

καὶ τετταρακοστὸν ἔτος· καὶ ἐγὼ μὲν τοσαυτασὶ πολιὰς ἔχω, ὅσας ὑμεῖς ὁρᾶτε, ἀλλ' οὐκ ἐκεῖνος. διὰ τί οὖν ταῦτα προλέγω; ἵνα μὴ ἐξαίφνης αὐτὸν ἰδόντες θαυμάσητε καὶ τοιοῦτόν τι τῇ διανοίᾳ ὑπολάβητε· „ὦ Ἡράκλεις, ἀλλ' οὗτός γε τούτου οὐ πολὺ διαφέρει." ἅμα μὲν γὰρ ἡ φύσις ἐστὶ τοιαύτη τοῦ ἀνδρός, ἅμα δὲ ἤδη μειρακίῳ ὄντι αὐτῷ ἐπλησίαζεν.

50 Ἵνα δὲ μὴ διατρίβω, πρῶτον μὲν κάλει μοι τοὺς εἰδότας Τίμαρχον τουτονὶ διαιτώμενον ἐν τῇ Μισγόλα οἰκίᾳ, ἔπειτα τὴν Φαίδρου μαρτυρίαν ἀναγίγνωσκε, τελευταίαν δέ μοι λαβὲ τὴν αὐτοῦ Μισγόλα μαρτυρίαν, ἐὰν ἄρα καὶ τοὺς θεοὺς δεδιὼς καὶ τοὺς συνειδότας αἰσχυνόμενος καὶ τοὺς ἄλλους πολίτας καὶ ὑμᾶς τοὺς δικαστὰς ἐθελήσῃ τἀληθῆ μαρτυρεῖν.

ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ.

[*Μισγόλας Νικίου Πειραιεὺς μαρτυρεῖ. ἐμοὶ ἐγένετο ἐν συνηθείᾳ Τίμαρχος ὁ ἐπὶ τοῦ Εὐθυδίκου ἰατρείου ποτὲ καθεζόμενος, καὶ κατὰ τὴν γνῶσίν μου τὴν πρότερον αὐτὸν πολυωρῶν εἰς τὴν νῦν οὐ διέλιπον.*]

51 Εἰ μὲν τοίνυν ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι Τίμαρχος οὑτοσὶ διέμεινε παρὰ τῷ Μισγόλᾳ καὶ μηκέτι ὡς ἄλλον

2 ὅσας dfhq: ἃς (Er.). — *οὖν*] *δὴ* Aq. Cf. 67 (29). — 6 *ἐστιν* ante *ἡ φύσις* Aq (del. W.). — *ἀνδρός* Aq; *ἀνθρώπου*. — 8 *κάλει μοι πρῶτον μὲν* Aq. — 11 *καὶ τελ. δὲ* BgV Fr. Cf. § 23. — 12 *ἐὰν ἄρα* Dahms W. (cf. 49 init.): *ἵνα* (Fr.); *ἐὰν* Tayl. — 14 *ἐθέλῃ* df. Cf. 46. — 15 ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ q Bens. Fr.; ΜΑΡΤΥΡΙΑ. — 16 sqq. test. om. A; uncos add. Turr. Fr. — *Νικίου* om. in lac. V. — 17 *συνηθ.* mq Laur. Fr.[1]: *τῇ συν.* — 18 *μου* Bern. Fr.: *μοι*. — *πρότερον* Emper.: *πρὸς* (Fr.). — 19 *πολυωρῶν* om. in lac. V. — 20 *εἰ μὲν* ... *εἶναι* p. 39, 17 Gregor. Cor. W. VII, 1185 sq. — *παρέμεινε* Aq Greg.

ἧκε, μετριώτερ' ἂν διεπέπρακτο, εἰ δή τι τῶν τοιούτων ἐστὶ μέτριον, καὶ ἔγωγε οὐκ ἂν ἐτόλμησα αὐτὸν οὐδὲν αἰτιᾶσθαι ἢ ὅπερ ὁ νομοθέτης παρρησιάζεται, ἡταιρηκέναι μόνον· ὁ γὰρ πρὸς ἕνα τοῦτο πράττων, ἐπὶ μισθῷ δὲ τὴν πρᾶξιν ποιούμενος, αὐτῷ μοι δοκεῖ τούτῳ ἔνοχος εἶναι. ἐὰν δ' ὑμᾶς ἀναμνήσας ἐπιδείξω, 52
ὑπερβαίνων τούσδε τοὺς ἀγρίους, Κηδωνίδην καὶ Αὐτοκλείδην καὶ Θέρσανδρον, [καὶ ἐπιδείξω] αὐτοὺς ⟨δὲ⟩ λέγων ὧν ἐν ταῖς οἰκίαις ἀνειλημμένος γέγονε, μὴ μόνον παρὰ τῷ Μισγόλᾳ μεμισθαρνηκότα αὐτὸν ἐπὶ τῷ σώματι, ἀλλὰ καὶ παρ' ἑτέρῳ καὶ πάλιν παρ' ἄλλῳ, καὶ παρὰ τούτου ὡς ἕτερον ἐληλυθότα, οὐκέτι δήπου φανεῖται μόνον ἡταιρηκώς, ἀλλὰ (μὰ τὸν Διόνυσον οὐκ οἶδ' ὅπως δυνήσομαι περιπλέκειν ὅλην τὴν ἡμέραν) καὶ πεπορνευμένος· ὁ γὰρ εἰκῇ τοῦτο καὶ πρὸς πολλοὺς πράττων καὶ μισθοῦ, αὐτῷ μοι δοκεῖ τούτῳ ἔνοχος εἶναι.

Ἐπειδὴ τοίνυν ὁ Μισγόλας τῇ τε δαπάνῃ ἀπεῖπε 53
καὶ τοῦτον ἐξέπεμψε παρ' ἑαυτοῦ, [μετὰ τοῦτον] ἀνα-

1 ἦλθε Aq Greg. Cf. v. 12. — μετριώτερον q Greg. — 2 μέτριόν ἐστι Greg. — ἐτόλμησα ci. R. (cf. 55): ὤκνησα (42); ἔγωγε κἂν ὤκν. Ham. — 3 οὐδὲ Greg. — οὐδὲν ⟨ἄλλο⟩ Bern. — ⟨ἄλλ'⟩ ἢ Sakorr. — παρρησιάζεται Bachm. An. I, 333. — 4 ἕνα ⟨μὲν⟩ R. — 5 ⟨οὐκ⟩ ἐπὶ Herw., sed v. infr 10. — 6 εἰ Gebauer. — ἀποδείξω Greg. — 7 ἀγρίους f¹ Harp. p. 110 (qui aff. ὑπερβ.... Κηδ.) Greg.: ἀγρίους ἄνδρας (Fr.). Cf. Harp. ἀγρίους, Phot. Reitzenst. 24, 11. — Κηδων. — 8 Θέρσ. Harp. Αὐτοκλείδης. — καὶ om. Greg. — καὶ (hq Br.: ἀλλ' cett.) ἐπιδ. del. et δὲ ins. Sakorr. (ἀλλ' ... λέγων om. Greg. Rosenberg). — 9 μὴ Greg. Fr.: καὶ μὴ. — 11 sq. καὶ παρὰ ... ἐληλ. del. Rosenberg W. Dicuntur Anticles, Pittalacus, Hegesander. — 12 φανήσεται οὖν (Vindob. δὲ) οὐ μόνον ... 15 πεπορν. Hermog. III, 411 W.; οὐκέτι ... πεπορν. Thom. Mag. p. 129 sq. — 12 sq. μόνον φαίνεται Aq Greg. Thom., φαίν. μ. cett.; scripsi cum Cob. φανεῖται. — 13 ἀλλὰ l Hermog. Thom. W.: ἀλλὰ καὶ (Fr). — 14 δυνήσομαι] δεῖ Hermog. (sed om. Vindob.). — ὅλην πῃ τὴν Vind. Hermogenis. — 16 δοκεῖ τούτῳ Aq Greg. (ut § 51): τούτῳ δοκεῖ (Fr.). — 18 παρ'] ἀφ' Aq. Cf. 58.

λαμβάνει αὐτὸν Ἀντικλῆς Καλλίου Εὐωνυμεύς. οὗτος
μὲν οὖν ἄπεστιν ἐν Σάμῳ μετὰ τῶν κληρούχων· ἀλλὰ
τὰ μετὰ ταῦτα ἐρῶ. ὡς γὰρ ἀπηλλάγη παρὰ τοῦ Ἀντι-
κλέους καὶ τοῦ Μισγόλα Τίμαρχος οὑτοσί, οὐκ ἐνου-
θέτησεν ἑαυτόν, οὐδὲ βελτιόνων διατριβῶν ἥψατο, ἀλλὰ
διημέρευεν ἐν τῷ κυβείῳ, οὗ ἡ τηλία τίθεται καὶ τοὺς
ἀλεκτρυόνας συμβάλλουσιν [καὶ κυβεύουσιν]· ἤδη γὰρ
οἶμαί τινας ὑμῶν ἑωρακέναι, εἰ δὲ μή, ἀλλ' ἀκηκοέναι
54 γε. τῶν δὲ ἐκ τῆς διατριβῆς ταύτης ἐστί τις Πιττάλα-
κος, ἄνθρωπος δημόσιος οἰκέτης τῆς πόλεως. οὗτος
εὐπορῶν ἀργυρίου καὶ ἰδὼν τοῦτον ἐν τῇ διατριβῇ,
ἀνέλαβεν αὐτὸν καὶ ἔσχε παρ' ἑαυτῷ. καὶ ταῦτ' οὐκ
ἐδυσχέρανεν ὁ μιαρὸς οὑτοσί, μέλλων ἑαυτὸν καται-
σχύνειν πρὸς ἄνθρωπον δημόσιον οἰκέτην τῆς πόλεως·
ἀλλ' εἰ λήψεται χορηγὸν τῇ βδελυρίᾳ τῇ ἑαυτοῦ, τοῦτο
μόνον ἐσκέψατο, τῶν δὲ καλῶν ἢ τῶν αἰσχίστων οὐ-
55 δεμίαν πώποτε πρόνοιαν ἐποιήσατο. καὶ τοιαῦτα ἁμαρ-
τήματα καὶ τοιαύτας ὕβρεις ἐγὼ ἀκήκοα γεγονέναι ὑπὸ
τοῦ ἀνθρώπου τούτου εἰς τὸ σῶμα τὸ Τιμάρχου, οἵας
ἐγὼ μὰ τὸν Δία τὸν Ὀλύμπιον οὐκ ἂν τολμήσαιμι

4 οὗτος B. — 5 ἀλλὰ...7 τινὲς συμβάλλουσι Schol. Patm. p. 154 Sakk. — 7 καὶ κυβ. del. W. (οὗ...κυβ. delebat Tayl.; contra ἐν τῷ κυβ. del. Cob.). — 8 ὑμῶν τινας Aq. — post ἑωρ. om. ἃ λέγω (cf. 71) cum A. — 9 γε om. dfq. Cf. 48. — 10 ἄνθρωπος...πόλεως om. f[1] (del. Ortner); et. Harp. v. δημόσιος non haec priora sed proxima v. 14 ἄνθρωπον ... πόλ. aff. Sunt autem haec utroque loco necessaria. Οἰκ. τ. π. et hic et v. 14 et § 62 del. (Dobr., qui tamen conf. Dem. XLII, 32) Bak. Herw. Fr.[1] — 11 ὁρῶν Aq (propter εὐπορῶν? W. Cf. 57. — ταύτῃ ad διατρ. (cf. v. 9) add. codd. (Fr.) praet. glmV. — 12 ἔσχε fq Barb.: εἶχε. Cf. 41. Nihildum describitur ante § 55. — τοῦτ' A. Cf. 42. — 13 ἐδυσχέρανεν scr : -αινεν. Cf. ὤκνησεν 42. — οὗτος A. — 14 v. ad v. 10. — 16 αἰσχίστων A; αἰσχρῶν (Fr.). — 17 sq. ἁμαρτ.] πράγματα A. — 18 puto ἔγωγ'. — 19 τὸ T. df: τοῦ T. (Fr.).

πρὸς ὑμᾶς εἰπεῖν· ἃ γὰρ οὗτος ἔργῳ πράττων οὐκ
ᾐσχύνετο, ταῦτ' ἐγὼ λόγῳ σαφῶς ἐν ὑμῖν εἰπὼν οὐκ
ἂν δεξαίμην ζῆν. ὑπὸ δὲ τοὺς αὐτοὺς χρόνους τού-
τους, ἐν οἷς οὗτος ἦν παρὰ τῷ Πιτταλάκῳ, καταπλεῖ
δεῦρο ἐξ Ἑλλησπόντου Ἡγήσανδρος, περὶ οὗ πάλαι εὖ
οἶδ' ὅτι θαυμάζετε διότι οὐ μέμνημαι· οὕτως ἐναργές
ἐστιν ὃ ἐρῶ. οὗτος ὁ Ἡγήσανδρος ἀφικνεῖται, ὃν 56
ὑμεῖς ἴστε κάλλιον ἢ ἐγώ. ἔτυχε δὲ τότε συμπλεύσας
εἰς Ἑλλήσποντον ταμίας Τιμομάχῳ τῷ Ἀχαρνεῖ τῷ
στρατηγήσαντι, καὶ ἧκε δεῦρο ἀπολελαυκώς, ὡς λέγε-
ται, τῆς ἐκείνου εὐηθείας, ἔχων οὐκ ἐλάττους ὀ-
γδοήκοντα μνᾶς ἀργυρίου· καὶ τρόπον τινὰ οὐχ ἥκιστα
αἴτιος ἐγένετο Τιμομάχῳ τῆς συμφορᾶς. ὢν δ' ἐν τοι- 57
αύτῃ ἀφθονίᾳ καὶ εἰσφοιτῶν ὡς τὸν Πιττάλακον συγ-
κυβευτὴν ὄντα, καὶ τοῦτον ἐκεῖ πρῶτον ἰδών, ἥσθη
τε καὶ ἐπεθύμησε καὶ ἐβουλήθη ὡς αὐτὸν ἀναλαβεῖν,
καί πως ἡγήσατο αὐτὸν ἐγγὺς εἶναι τῆς αὑτοῦ φύσεως.
πρῶτον μὲν οὖν τῷ Πιτταλάκῳ διελέχθη δεόμενος
παραδοῦναι τοῦτον· ὡς δ' οὐκ ἔπειθεν, αὐτῷ τούτῳ
προσβάλλει, καὶ οὐ πολὺν ἀνήλωσε λόγον, ἀλλ' εὐθὺς
ἐπεπείκει· καὶ γὰρ εἰς αὐτὸ τὸ πρᾶγμα δεινὴ ἡ κακία
καὶ ἀπιστία, ὥστε καὶ ἐξ αὐτῶν τούτων εἰκότως ἂν

1 αὐτὸς Aq. — 2 λόγῳ om. a[1]glmV (Sch., qui conf. § 73); contra λόγῳ μόνον Aq. — 3 δεξαίμην Cob. (coll. II, 179): ἐδεξάμην (Fr.). — 5 post Ἡγ. om. ὁ τοῦτον ἀνειληφώς cum f[1] (Ortner) Ham. Sch. — 11 ὀγδ. A: ἢ ὀγδ. — 13 post ἐγέν. om. οὗτος cum A. — 13 sq. ταύτῃ τῇ dfhq, ταύτῃ Barb. — 14 εἰσφοιτῶν Aq: φοιτῶν (Fr.). — 15 ἰδὼν ἐκεῖ πρῶτον Aq. — 17 πως Cob. W. πως ἴσως (Fr.). — εἶναι αὐτὸν ἐγγὺς BV Fr. — 19 post ἔπειθεν (ἔπεισεν Fr.[1]) om. αὐτὸν cum A. — τούτῳ om. A. — 20 ἀνήλωσε A Fr.: ἀνάλωσε. — λόγον Aq: χρόνον (Fr.) — 21 κακία Am[1] (Fr.): ἀκακία. — 22 ἀπιστία lqV Barb. (Fr.): εὐπιστία.

58 μισοῖτο. ὡς δ' ἀπήλλακτο μὲν παρὰ τοῦ Πιτταλάκου,
ἀνείληπτο δὲ ὑπὸ τοῦ Ἡγησάνδρου, ὠδυνᾶτο οἶμαι ὁ
Πιττάλακος, μάτην, ὥς γ' ᾤετο, τοσοῦτον ἀργύριον
ἀνηλωκώς, καὶ ἐζηλοτύπει τὰ γιγνόμενα, καὶ ἐφοίτα
ἐπὶ τὴν οἰκίαν. ὅτε δὲ αὐτοῖς ἠνώχλει, σκέψασθε
μεγάλην ῥώμην Ἡγησάνδρου καὶ Τιμάρχου· μεθυ-
σθέντες γάρ ποτε καὶ αὐτοὶ καὶ ἄλλοι τινές, ὧν οὐ
59 βούλομαι τὰ ὀνόματα λέγειν, εἰσπηδήσαντες νύκτωρ
εἰς τὴν οἰκίαν, οὗ ᾤκει ὁ Πιττάλακος, πρῶτον μὲν
συνέτριβον τὰ σκευάρια καὶ διερρίπτουν εἰς τὴν ὁδόν,
ἀστραγάλους τέ τινας διασείστους καὶ φιμοὺς καὶ κυ-
βευτικὰ ἕτερα ὄργανα, καὶ τοὺς ὄρτυγας καὶ τοὺς ἀλεκ-
τρυόνας, οὓς ἠγάπα ὁ τρισκακοδαίμων ἄνθρωπος,
ἀπέκτειναν, τὸ δὲ τελευταῖον δήσαντες πρὸς τὸν κίονα
αὐτὸν τὸν Πιττάλακον ἐμαστίγουν τὰς ἐξ ἀνθρώπων
πληγὰς οὕτω πολὺν χρόνον, ὥστε καὶ τοὺς γείτονας
60 αἰσθέσθαι τῆς κραυγῆς. τῇ δ' ὑστεραίᾳ ὑπεραγανα-
κτήσας τῷ πράγματι ὁ Πιττάλακος, ἔρχεται γυμνὸς εἰς
τὴν ἀγορὰν καὶ καθίζει ἐπὶ τὸν βωμὸν τὸν τῆς μη-
τρὸς τῶν θεῶν. ὄχλου δὲ συνδραμόντος, οἷον εἴωθε
γίγνεσθαι, φοβηθέντες ὅ τε Ἡγήσανδρος καὶ ὁ Τίμ-
αρχος, μὴ ἀνακηρυχθῇ αὐτῶν ἡ βδελυρία εἰς πᾶσαν
τὴν πόλιν (ἐπῄει δὲ ἐκκλησία), θέουσι πρὸς τὸν βωμὸν

1 παρὰ A a (Fr.): ἀπὸ. Cf. 53. — 3 μάτην ὥς γ' ᾤετο Aq post Πιττ.: μάτην ὡς ᾤ. BV post ἀργ. (Fr.). — τοσοῦτον] τὸ A W. (sed τοσ. q). — 5 ὅτε Tayl.: ὅτι. Cf. 62; per ἐπειδὴ expl. schol. — 7 ἄλλοι τινές f Barb. (Saupp. Turr.): add. τῶν (om. d) συγκυβευτῶν dhq (Fr.[1]); καὶ τ. συγκ. τινες καὶ ἄλλοι BV Fr. Cf. p. 43, 1. — 11 τε om. Aq. Cf. Harp. διασείστους. — καὶ φιμοὺς . . . 12 ὄργανα Harp. φιμοί, BV Fr.: καὶ φ. καὶ κύβους καὶ ἕτερά τινα ὄργ. Aq. — 19 βωμὸν τὸν Aq: βωμὸν (Fr.). — 21 ὁ (ὅ τε hq) Τίμ. καὶ ὁ Ἡγ. Ahq. Malim autem καὶ Τίμ. — 22 μὴ ἀνακηρυχθῆναι αὐτ. τὴν βδελυρίαν Phot. Reitzenst. 113, 18.

καὶ αὐτοὶ καὶ τῶν συγκυβευτῶν τινες, καὶ περιστάντες 61
ἐδέοντο τοῦ Πιτταλάκου ἀναστῆναι, λέγοντες, ὅτι τὸ
ὅλον πρᾶγμα παροινία γέγονεν, καὶ αὐτὸς οὗτος, οὔπω
μὰ Δία ὥσπερ νῦν ἀργαλέος ὢν τὴν ὄψιν, ἀλλ' ἔτι
χρήσιμος, ὑπογενειάζων τὸν ἄνθρωπον καὶ πάντα φά-
σκων πράξειν, ἃ ἂν ἐκείνῳ συνδοκῇ. πέρας πείθουσιν
ἀναστῆναι ἀπὸ τοῦ βωμοῦ [τὸν ἄνθρωπον], ὡς τευ-
ξόμενόν τινος τῶν δικαίων. ὡς δ' ἀπῆλθεν ἐκ τῆς
ἀγορᾶς, οὐκέτι προσεῖχον αὐτῷ τὸν νοῦν. βαρέως δὲ 62
φέρων τὴν ὕβριν αὐτῶν ὁ ἄνθρωπος, δίκην ἑκατέρῳ
αὐτῶν λαγχάνει. ὅτε δ' ἐδικάζετο, σκέψασθε μεγάλην
ῥώμην Ἡγησάνδρου· ἄνθρωπον οὐδὲν αὐτὸν ἠδικη-
κότα, ἀλλὰ τὸ ἐναντίον ἠδικημένον, οὐδὲ προσήκοντα
αὐτῷ, ἀλλὰ δημόσιον οἰκέτην τῆς πόλεως, ἦγεν εἰς
δουλείαν φάσκων ἑαυτοῦ εἶναι [δοῦλον]. ἐν παντὶ δὲ
κακοῦ γενόμενος ὁ Πιττάλακος, προσπίπτει ἀνδρὶ καὶ
μάλα χρηστῷ. ἔστι τις Γλαύκων Χολαργεύς· οὗτος
αὐτὸν ἀφαιρεῖται εἰς ἐλευθερίαν. τὸ δὲ μετὰ τοῦτο 63
δικῶν λήξεις ἐποιήσαντο. προϊόντος δὲ τοῦ χρόνου
ἐπέτρεψαν διαγνῶναι τὸ πρᾶγμα Διοπείθει τῷ Σουνιεῖ,
δημότῃ τε ὄντι τοῦ Ἡγησάνδρου καὶ ἤδη ποτὲ καὶ
χρησαμένῳ, ὅτ' ἦν ἐν ἡλικίᾳ· παραλαβὼν δὲ τὸ πρᾶγμα
ὁ Διοπείθης, ἀνεβάλλετο χαριζόμενος τούτοις χρόνους

2 ἀναστῆναι... 3 γέγονεν Thom. Mag. p. 283, 19. — 3 αὐτὸς Aq W: α. δὲ (Fr.). — οὔπω Aq: οὐδέπω (Fr.). — 7 τὸν ἄνθρ. ante ἀπὸ Aq; seclusi (ἀπὸ τοῦ β. om. W.). — 11 ὅτε h Steph.: ὅτι; cf. p. 42, 5. — ἐδικάσατο Aq. — 12 οὐδὲν Agq (Fr.): μηδὲν. — 13 οὐδὲ Aq: οὐδὲν. — 14 οἰκ. τ. πόλ. ut p. 40, 10 del. Dobr. Bak. (Fr.[1]). — 15 δοῦλον del. Sakorr. — 16 κακοῦ Blomf. Fr.: κακῷ. — προσπ. πρὸς τὰ γόνατα df (sed f προσπ... ἀνδρὶ a m. sec. hab.), post ἀνδρὶ add. πρὸς τὰ γόν. hq. — καὶ om. df. Cf. 83. — 17 Γλαῦκος df. — 19 λήξεις δικῶν Aq. — 21 post ποτὲ om. Aq. — 23 ὁ om. gmV.

64 ἐκ χρόνων. ὡς δὲ παρῄει ἐπὶ τὸ βῆμα τὸ ὑμέτερον ὁ Ἡγήσανδρος, ὅτε καὶ προσεπολέμει Ἀριστοφῶντι τῷ Ἀζηνιεῖ, πρὶν αὐτῷ τὴν αὐτὴν ταύτην ἐν τῷ δήμῳ ἠπείλησεν ἐπαγγελίαν ἐπαγγελεῖν, ἥνπερ ἐγὼ Τιμάρχῳ, καὶ ἐπειδὴ Κρωβύλος ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἐδημηγόρει, καὶ ὅλως ἀπετόλμων ὑμῖν οὗτοι περὶ τῶν Ἑλληνικῶν συμβουλεύειν, ἐνταῦθα ἤδη καταμεμψάμενος ἑαυτὸν ὁ Πιττάλακος καὶ ἐκλογισάμενος, ὅστις ὢν πρὸς οὕστινας ἐπολέμει, εὖ ἐβουλεύσατο (δεῖ γὰρ τἀληθὲς λέγειν)· ἡσυχίαν ἔσχεν, καὶ ἠγάπησεν, εἴ τι μὴ προσλάβοι καινὸν κακόν. ἐνταῦθα δὴ τὴν καλὴν ταύτην νίκην νενικηκὼς ὁ Ἡγήσανδρος ἀκονιτί, εἶχε παρ' ἑαυτῷ
65 Τίμαρχον τουτονί. καὶ ταῦτα ὅτι ἀληθῆ λέγω, πάντες ἴστε· τίς γὰρ ὑμῶν πώποτε εἰς τοὔψον ἀφῖκται καὶ τὰς δαπάνας τὰς τούτων οὐ τεθεώρηκεν; ἢ τίς τοῖς τούτων κώμοις καὶ μάχαις περιτυχὼν οὐκ ἠχθέσθη ὑπὲρ τῆς πόλεως; ὅμως δ', ἐπειδήπερ ἐν δικαστηρίῳ ἐσμέν, κάλει μοι Γλαύκωνα Χολαργέα τὸν ἀφελόμενον εἰς ἐλευθερίαν τὸν Πιττάλακον, καὶ τὰς ἑτέρας μαρτυρίας ἀναγίγνωσκε.

1 παρῄει gm(V) Fr.: παρῆν (παρῄειν Cob. W.). — ἡμέτερον A. — 3 αὐτὴν ταύτην om. A. — ἐν τῷ δ. h. l. Ahq, ante 4 ἥνπερ BV Fr. — 4 ἀπειλήσαιεν A. — ἐπαγγελίαν Harp. s. v. — ἐπαγγελεῖν scr.: ἐπαγγέλλει A, om. cett. Fr. Cf. 81. — ὥσπερ A; post Τιμ. om. ἐπήγγειλα cum A. Cf. 87. — 6 ὑμῖν] ἐν ὑμῖν (ἡμ. d) Aa²q. — πρῶτοι οὗτοι Aa²q (ἐν πρώτοις οὗτοι Ham.). — 7 ἤδη Aglq: δὴ (Fr.), quod aptum infra v. 11. — 8 ὅστις A: τίς (Fr.). — 9 τἀληθὲς Aq: τἀληθῆ (Fr.). — 10 ἔσχεν lmV (Fr.[1]): ἔχειν (Fr.); del. ἡσ. ἔ. Cob. — τι del. Cob.; Dem. XX, 139 conf. Fr. — 13 τοῦτον Aq. — ὅτι] ὅτι ἐγὼ A(q). Cf. 44. — 14 πώποτε] praemitt. ὃς οὐ hq, οὗτος ὃς οὐ (ὃς in f a m. sec.) A, οὐ cett. Fr. — 15 οὐ post τίς om. cum a² Abb. Fr. — 16 μάχαις Ham. (coll. Isae. III, 13): μοιχείαις. § 136, Eur. Cycl. 534 confert Fr.[1]. — 17 ἐπειδήπερ fq Abb.: ἐπειδὴ (Fr.). § 45 antecedit καίπερ. — 18 ⟨τὸν⟩ Χολ. Fr. (ut II, 67 al.). — τὸν ... 19 Πιττ. del Sakorr.

ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ.

[Μαρτυρεῖ Γλαύκων Τιμαίου Χολαργεύς. ἐγὼ ἀγόμε- 66
νον εἰς δουλείαν ὑπὸ Ἡγησάνδρου Πιττάλακον ἀφειλόμην εἰς ἐλευθερίαν. χρόνῳ δ' ὕστερον ἐλθὼν πρὸς ἐμὲ Πιττάλακος, ἔφη βούλεσθαι διαλυθῆναι τὰ πρὸς Ἡγήσανδρον προσπέμψας αὐτῷ, ⟨ὥστε⟩ ἄρασθαι τὰς δίκας, ἥν τε αὐτὸς ἐνεκαλέσατο Ἡγησάνδρῳ καὶ Τιμάρχῳ, καὶ ἣν Ἡγήσανδρος τῆς δουλείας αὐτῷ· καὶ διελύθησαν.

Ὡσαύτως Ἀμφισθένης μαρτυρεῖ. ἐγὼ ἀγόμενον εἰς δουλείαν ὑπὸ Ἡγησάνδρου Πιττάλακον ἀφειλόμην εἰς ἐλευθερίαν, καὶ τὰ ἑξῆς.]

Οὐκοῦν καὶ αὐτὸν ὑμῖν καλῶ τὸν Ἡγήσανδρον. 67
γέγραφα δ' αὐτῷ μαρτυρίαν κοσμιωτέραν μὲν ἢ κατ' ἐκεῖνον, μικρῷ δὲ σαφεστέραν ἢ τῷ Μισγόλᾳ. οὐκ ἀγνοῶ δ', ὅτι ἀπομεῖται καὶ ἐπιορκήσει. διὰ τί οὖν αὐτὸν καλῶ [ἐπὶ τὴν μαρτυρίαν]; ἵν' ὑμῖν ἐπιδείξω, οἵους ἀπεργάζεται ἀνθρώπους τὸ ἐπιτήδευμα τοῦτο, ὡς καταφρονοῦντας μὲν τῶν θεῶν, ὑπερορῶντας δὲ τοὺς νόμους, ὀλιγώρως δὲ ἔχοντας πρὸς ἅπασαν αἰσχύνην. κάλει μοι τὸν Ἡγήσανδρον.

2 sqq. test. om. f, uncis incl. Turr. Fr. — 5 τὰ del. Scheib. — post Ἡγ. om. καὶ cum adgV Barb Fr. — 6 προσπέμψας R. Fr.: προπέμψας V, προπέμψαι plerique (καὶ προσπέμψαι HWolf Fr.[1]).— ⟨ὥστε⟩ ἄρ. τὰς δ. scripsi (τὰς δ. ἄρ. Bern., HWolf): ἄρ. τῆς δίκης r, mg. h, τῆς δίκης ἄρ. Ald. Steph., ἄρ. adgm[1]V Barb. (Fr.). Cf. [Dem.] LIX, 53sq., ubi ἀναιρεῖσθαι. — 7 Ἡγησάνδρῳ et Τιμάρχῳ, 8 αὐτῷ (hlq) Fr.[1] Sch.: accusativ. cett. — 8 καὶ οὕτω διελ. p Fr., om. ὡσαύτως quod cett. post διελ. hab. Id ad Ἀμφισθ. μαρτ. recte ut vid. rettulit Scheib. (del. Emp. W.; idem Scheib. postea ci. καὶ διελ. οὕτως); inde delendum (W.) ΜΑΡΤΥΡΙΑ, quod codd. add. ante Ἀμφ.; cf. supra ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ. — 12 καλῶ h Fr.[1]: καλέσω.—16 καλῶ αὐτὸν fq (del. αὐτὸν W.). — secl. ἐπὶ τ. μαρτ. — 17 τοῦτο om. f. Cf. 74. — 20 τὸν om. f.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ.

68 [*Ἡγήσανδρος Διφίλου Στειριεὺς μαρτυρεῖ. ὅτε κατέπλευσα ἐξ Ἑλλησπόντου, κατέλαβον παρὰ Πιτταλάκῳ τῷ κυβευτῇ διατρίβοντα Τίμαρχον τὸν Ἀριζήλου, καὶ ἐξ ἐκείνης τῆς γνώσεως ἐχρησάμην Τιμάρχῳ ὁμιλῶν τῇ αὐτῇ χρήσει, ᾗ καὶ τὸ πρότερον Λεωδάμαντι.*]

69 *Οὐκ ἠγνόουν, ὅτι ὑπερόψεται τὸν ὅρκον ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ἀλλὰ καὶ προεῖπον ὑμῖν. κἀκεῖνό γε πρόδηλόν ἐστιν, ὅτι ἐπειδὴ νῦν οὐκ ἐθέλει μαρτυρεῖν, αὐτίκα πάρεισιν ἐν τῇ ἀπολογίᾳ. καὶ οὐδὲν μὰ Δία θαυμαστόν· ἀναβήσεται γάρ οἶμαι δεῦρο πιστεύων τῷ ἑαυτοῦ βίῳ, ἀνὴρ καλὸς κἀγαθὸς καὶ μισοπόνηρος καὶ τὸν Λεωδάμαντα ὅστις ἦν οὐ γιγνώσκων, ἐφ' ᾧ ὑμεῖς*
70 *ἐθορυβήσατε τῆς μαρτυρίας ἀναγιγνωσκομένης. ἆρά γε ἐξαχθήσομαί τι σαφέστερον εἰπεῖν ἢ κατὰ τὴν ἐμαυτοῦ φύσιν; εἴπατέ μοι πρὸς τοῦ Διὸς καὶ τῶν ἄλλων θεῶν ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ὅστις αὐτὸν κατῄσχυνε πρὸς Ἡγήσανδρον, οὐ δοκεῖ ὑμῖν πρὸς τὸν πόρνον πεπορνεῦσθαι; ἢ τίνας αὐτοὺς οὐκ οἰόμεθ' ὑπερβολὰς ποιεῖσθαι βδελυρίας παροινοῦντας καὶ μονουμένους; οὐκ οἴεσθε τὸν Ἡγήσανδρον ἀπολυό-*

2 sqq. test. om. f; uncos add. Turr. Fr. — *Σπειριεὺς* Bdglq, *Σουνιεὺς* (63) (Tayl.) Sch. — 4 *Τίμ.* p Bk.: *τὸν Τίμ.* (Fr.). — 5 *χρήσει* Wolf Emp. Fr.: *ἄρσει* codd., *πράξει* R. W. — 8 *γε* A W.: *δέ μοι* (Fr.). — 10 *οὐδὲν γοῦν θ.* ... 13 *ὅστις ἐστὶν ἀγνοῶν* (sic) Herodian. W. VIII, 589. — 11 *οἶμαι* A W.: *ὑμῖν* (Fr.); om. *οἶμ. δεῦρο* Her. — *καὶ πιστ. τ. ἑ. βίῳ* post *μισοπ.* 12 Her. — 12 *καλός τε* Her. — 13 *ἦν*] *ἐστὶν* Her. — 14 *ἆρα* ... 15 *εἰπεῖν* Bachm. An. I, 362. — 15 *ἐξαχθ.* A: *προαχθ.* (Anecd.) Fr. Cf. § 37. — *τι*] *ὅτι* BgV. — 16 *τοῦ* (om. l) et *τῶν ἄλλων* del. Cob. W. Cf. 79. 87. III, 156; Dem. IX, 54. — 17 *καταισχύνει* f Barb. — 19 *αὐτοὺς* (*ἂν τοὺς* Barb.) post *οἰόμεθ'* Aq; om. Bk. — *οἴεσθ'* ci. Bait. — 21 *ἀπολυόμενον* Sakorr. (I, 122. II, 2. Thuc. VIII, 87): *ἀπολογούμενον*.

ενον τὰς πρὸς τὸν Λεωδάμαντα πράξεις τὰς περι-
οήτους, ἃς ὑμεῖς ἅπαντες σύνιστε, ὑπερήφανα ἐπι-
άγματα ἐπιτάττειν, ὡς ταῖς τούτου ὑπερβολαῖς αὐτὸν
όξοντα μέτρια διαπεπρᾶχθαι; ἀλλ' ὅμως ὄψεσθε, ὅτι 71
αὶ μάλα ἐπιστρεφῶς καὶ ῥητορικῶς αὐτὸς καὶ ὁ ἀδελ-
ὸς αὐτοῦ Κρωβύλος αὐτίκα μάλα δεῦρο ἀναπηδήσαντες
αῦτα μὲν εἶναι πολλῆς ἀβελτερίας φήσουσιν, ἃ ἐγὼ
έγω, ἀξιώσουσι δέ με μάρτυρας παρασχέσθαι διαρρή-
ην μαρτυροῦντας, ὅπου ἔπραττεν, [ὅπως ἐποίει,] ἢ
ίς εἶδεν, ἢ τίς ἦν ὁ τρόπος, πρᾶγμα οἶμαι ἀναιδὲς
έγοντες. οὐ γὰρ ἔγωγε ὑπολαμβάνω οὕτως ὑμᾶς ἐπι- 72
ήσμονας εἶναι, ὥστε ἀμνημονεῖν ὧν ὀλίγῳ πρότερον
κούσατε ἀναγιγνωσκομένων [τῶν] νόμων, ἐν οἷς γέ-
ραπται, ἐάν τις μισθώσηταί τινα Ἀθηναίων ἐπὶ ταύ-
ην τὴν πρᾶξιν, ἢ ἐάν τις ἑαυτὸν μισθώσῃ, ἔνοχον εἶναι
οῖς μεγίστοις καὶ τοῖς ἴσοις ἐπιτιμίοις. τίς οὖν οὕτω
αλαίπωρός ἐστιν ἄνθρωπος, ὅστις ἂν ἐθελήσειε σα-
ῶς τοιαύτην μαρτυρίαν μαρτυρῆσαι, ἐξ ἧς ὑπάρχει
ὑτῷ, ἐὰν τἀληθῆ μαρτυρήσῃ, ἐπιδεικνύναι ἔνοχον
ντα ἑαυτὸν τοῖς ἐσχάτοις ἐπιτιμίοις; οὐκοῦν ὑπόλοι- 73
όν ἐστι τὸν πεπονθότα ὁμολογεῖν. ἀλλὰ διὰ τοῦτο
ρίνεται, ὅτι ταῦτα πράξας παρὰ τοὺς νόμους ἐδημη-
όρει. βούλεσθε οὖν τὸ ὅλον πρᾶγμα ἀφῶμεν καὶ μὴ
ητῶμεν; νὴ τὸν Ποσειδῶ καλῶς ἄρα τὴν πόλιν οἰκή-
ομεν, εἰ ἃ αὐτοὶ ἔργῳ ἴσμεν γιγνόμενα, ταῦτα ἐὰν

2 ὑπερήφ.] add. τούτῳ dmV, τε τούτῳ h, τὰ af Fr. — τούτῳ ἐπιτάττειν fq Barb. — 4 δόξοντά Laur. R. Fr.: δό-αντα. — ὅτι . . . 5 ῥητορικῶς Thom. 157. 21. — mal. ⟨καὶ⟩ αὐτὸς. — 9 ὅπως ἐποίει secl. W. — 11 οὐ γὰρ οἶμαι ἔγωγε (cf. 85) μᾶς οὕτως Aq. — 12 ὧν om. Aq, 13 ἀκούσαντας A. Cf. § 2. — 3 τῶν del. Cob. — 19 μαρτυρῇ A. Cf. 90. — ἐπιδεικνύειν lm. — 20 ὑπόλ.] τὸ λοιπὸν A. — 22 δημηγορεῖ Cob. — 4 καλῶς V Barb. (Fr.): κακῶς.

μή τις δεῦρο παρελθὼν σαφῶς ἅμα καὶ ἀναισχύντως μαρτυρήσῃ, διὰ τοῦτο ἐπιλησόμεθα.

74 Σκέψασθε δὲ καὶ ἐκ παραδειγμάτων· ἀνάγκη δ' ἴσως ἔσται παραπλήσια τὰ παραδείγματα εἶναι τοῖς τρόποις τοῖς Τιμάρχου. ὁρᾶτε τουτουσὶ τοὺς ἐπὶ τῶν οἰκημάτων καθημένους, τοὺς ὁμολογουμένως τὴν πρᾶξιν πράττοντας. οὗτοι μέντοι ὅταν πρὸς τῇ ἀνάγκῃ ταύτῃ γίγνωνται, ὅμως πρό γε τῆς αἰσχύνης προβάλλονταί τι καὶ συγκλῄουσι τὰς θύρας. εἰ δή τις ὑμᾶς ἔροιτο τοὺς ὁδῷ πορευομένους, τί νῦν οὗτος ὁ ἄνθρωπος πράττει, εὐθὺς ἂν εἴποιτε τοῦ ἔργου τοὔνομα, οὐχ ὁρῶντες, ⟨οὐδ' ἰδόντες⟩ τὸν εἰσεληλυθότα ὅστις ἦν, ἀλλὰ τὴν προαίρεσιν τῆς ἐργασίας τοῦ ἀνθρώπου
75 συνειδότες καὶ τὸ πρᾶγμα γνωρίζετε. οὐκοῦν τὸν αὐτὸν τρόπον προσήκει ὑμᾶς καὶ περὶ Τιμάρχου ἐξετάζειν, καὶ μὴ σκοπεῖν, εἴ τις εἶδεν, ἀλλ' εἰ πέπρακται τούτῳ ἡ πρᾶξις. ἐπεὶ πρὸς θεῶν [τί χρὴ λέγειν], Τίμαρχε, τί ἂν εἴποις αὐτὸς περὶ ἑτέρου ἀνθρώπου ἐπὶ τῇ αἰτίᾳ ταύτῃ κρινομένου; ἢ τί χρὴ λέγειν, ὅταν μειράκιον νέον καταλιπὸν τὴν πατρῴαν οἰκίαν ἐν ἀλλοτρίαις οἰκίαις νυκτερεύῃ, τὴν ὄψιν ἑτέρων διαφέρον, καὶ πολυτελῆ δεῖπνα δειπνῇ ἀσύμβολον, καὶ αὐλητρί-

1 ἡμῖν (ὑμῖν fhq Barb.) δεῦρο fghq Barb. — 2 αὐτὸς μαρτ. Aq. — 4 τὰ add. Aq (Fr.[1]). — 5 τοῖς] τοῦ Aq. — 6 οἰκημάτων Harp. s. v. — καθημένους Aq Bk.: καθεζομένους (Fr.). — πρᾶξιν ταύτην A W. — 9 ὑμᾶς hq (Fr.): ὑμῶν (ὑμᾶς ἔρ. τῶν ὁδοιπόρων Hamak., it. sed τῶν. ὁδῷ πορευομένων Wolf). — 10 τί] ὅ τι A. — ὁ ἄνθρ. οὗτος Agq. — 11 λέγοιτε hq, λέγοιτο A. — 12 οὐχ ὁρ.] οὐκ εἰδότες Agq; inserui οὐδ' ἰδόντες. Cf. schol. § 75. — τὸν] καὶ τὸν dfh Abb. — 14 εἰδότες Ahq. — γνωρίζετε (-ται d) Ahq: γνωρίζοντες (Fr.) — 15 καὶ περὶ Ahq W.: περὶ (Fr.). — 17 τί χρὴ (δεῖ BV Fr.) λέγειν del. Pabst. — 18 τί A: ἢ τί σὺ (Fr.). — 18 sq. τῇ αὐτῇ αἰτίᾳ Aq. — 20 ἐκλιπὸν Poutsma. Cf. 47. — 20 sq. νυκτ. ἐν ἀλλ. Aq. — 22 cf. Athen. XIII, 572c.

δας ἔχῃ καὶ ἑταίρας τὰς πολυτελεστάτας, καὶ κυβεύῃ,
καὶ μηδὲν ἐκτίνῃ αὐτός, ἀλλ' ἕτερος ὑπὲρ ἐκείνου; ἔτι 76
ταῦτα μαντείας προσδεῖται; οὐκ εὔδηλον, ὅτι πᾶσα
ἀνάγκη τὸν τὰ τηλικαῦτα ἐπιτάγματά τισιν ἐπιτάτ-
τοντα καὶ αὐτὸν ἀντὶ τούτων ἡδονάς τινας παρασκευ-
άζειν τοῖς τὸ ἀργύριον προαναλίσκουσιν; οὐ γὰρ ἔχω
μὰ τὸν Δία τὸν Ὀλύμπιον, τίνα τρόπον εὐφημότερον
μνησθῶ τῶν σοὶ καταγελάστως πεπραγμένων ἔργων.

Θεωρήσατε δ', εἰ βούλεσθε, τὸ πρᾶγμα καὶ ἐκ πο- 77
λιτικῶν τινων παραδειγμάτων, καὶ μάλιστα ἐκ τού-
των, ἃ νυνὶ μετὰ χεῖρας ἔχετε. γεγόνασι διαψηφίσεις
ἐν τοῖς δήμοις, καὶ ἕκαστος ἡμῶν ψῆφον δέδωκε περὶ
τοῦ σώματος, ὅστις Ἀθηναῖος ὄντως ἐστὶ καὶ ὅστις μή.
καὶ ἔγωγε, ἐπειδὰν προσστῶ πρὸς τὸ δικαστήριον καὶ
ἀκροάσωμαι τῶν ἀγωνιζομένων, ὁρῶ, ὅτι ἀεὶ τὸ αὐτὸ
παρ' ὑμῖν ἰσχύει. ἐπειδὰν γὰρ εἴπῃ ὁ κατήγορος· 78
„ἄνδρες δικασταί, τουτουὶ κατεψηφίσαντο οἱ δημόται
ὀμόσαντες, οὐδενὸς ἀνθρώπων οὔτε κατηγορήσαντος
οὔτε καταμαρτυρήσαντος, ἀλλ' αὐτοὶ συνειδότες,“ εὐθὺς
θορυβεῖτε ὑμεῖς ὡς οὐ μετὸν τῷ κρινομένῳ τῆς πό-
λεως· οὐδὲν γὰρ οἶμαι δοκεῖ προσδεῖσθαι ὑμῖν λόγου
οὐδὲ μαρτυρίας, ὅσα τις σαφῶς οἶδεν αὐτός. φέρε δὴ 79

1 τὰς fg Barb.: om. cett. Fr. — 2 ἐκείνου Ahq: αὐτοῦ (Fr.). Cf. § 14. — ἔτι] τί Ahq. — 6 προαναλ. lmV (Fr.): προσαναλ. — 8 ἔργων del. Sakorr. — 9sqq. cf. Hermog. III, 113 W. Stephan. ad. Arist. rhet. 289, 4 Rabe. — 11 νῦν Aq. — διαψηφίσεις Harp. s. v. — 42 ἡμῶν A: ὑμῶν (Fr.). — 14 προσ(σ)τῶ Abb. (f?), προσ.. Barb.[1], στῶ d: προσίω (Fr.). — 16 ἰσχ. παρ' ὑμῖν dhq Barb. — 17 τούτου Agq; τουτουὶ ἀπεψηφ. Ham. — 18 ἀν-θρώπου A. — 19 καταμαρτυρ. AqW.: μαρτυρ. — εἰδότες A; cf. p. 48, 14. 55, 8. — εὐθὺς r[1] (Iurin., Tayl.): εὐθὺς οἶμαι (v. 21) Fr.; sed ε. ὑμεῖς οἶμαι θορ. ὡς Agq (cf. § 82); confusa vid. ὑμεῖς et οἶμαι, cf. p. 46, 11. — 21 λόγων Aq. Cf. § 92. — 22 αὐτὸς σαφ. οἶδεν df, it. sed εἶδεν q Abb.

μή τις δεῦρο παρελθὼν σαφῶς ἅμα καὶ ἀναισχύντως μαρτυρήσῃ, διὰ τοῦτο ἐπιλησόμεθα.

74 Σκέψασθε δὲ καὶ ἐκ παραδειγμάτων· ἀνάγκη δ' ἴσως ἔσται παραπλήσια τὰ παραδείγματα εἶναι τοῖς τρόποις τοῖς Τιμάρχου. ὁρᾶτε τουτουσὶ τοὺς ἐπὶ τῶν οἰκημάτων καθημένους, τοὺς ὁμολογουμένως τὴν πρᾶξιν πράττοντας. οὗτοι μέντοι ὅταν πρὸς τῇ ἀνάγκῃ ταύτῃ γίγνωνται, ὅμως πρό γε τῆς αἰσχύνης προβάλλονταί τι καὶ συγκλήουσι τὰς θύρας. εἰ δή τις ὑμᾶς ἔροιτο τοὺς ὁδῷ πορευομένους, τί νῦν οὗτος ὁ ἄνθρωπος πράττει, εὐθὺς ἂν εἴποιτε τοῦ ἔργου τοὔνομα, οὐχ ὁρῶντες, ⟨οὐδ' ἰδόντες⟩ τὸν εἰσεληλυθότα ὅστις ἦν, ἀλλὰ τὴν προαίρεσιν τῆς ἐργασίας τοῦ ἀνθρώπου
75 συνειδότες καὶ τὸ πρᾶγμα γνωρίζετε. οὐκοῦν τὸν αὐτὸν τρόπον προσήκει ὑμᾶς καὶ περὶ Τιμάρχου ἐξετάζειν, καὶ μὴ σκοπεῖν, εἴ τις εἶδεν, ἀλλ' εἰ πέπρακται τούτῳ ἡ πρᾶξις. ἐπεὶ πρὸς θεῶν [τί χρὴ λέγειν], Τίμαρχε, τί ἂν εἴποις αὐτὸς περὶ ἑτέρου ἀνθρώπου ἐπὶ τῇ αἰτίᾳ ταύτῃ κρινομένου; ἢ τί χρὴ λέγειν, ὅταν μειράκιον νέον καταλιπὸν τὴν πατρῴαν οἰκίαν ἐν ἀλλοτρίαις οἰκίαις νυκτερεύῃ, τὴν ὄψιν ἑτέρων διαφέρον, καὶ πολυτελῆ δεῖπνα δειπνῇ ἀσύμβολον, καὶ αὐλητρί-

1 ἡμῖν (ὑμῖν fhq Barb.) δεῦρο fghq Barb. — 2 αὐτὸς μαρτ. Aq. — 4 τὰ add. Aq (Fr.[1]). — 5 τοῖς] τοῦ Aq. — 6 οἰκημάτων Harp. s. v. — καθημένους Aq Bk.: καθεζομένους (Fr.). — πρᾶξιν ταύτην A W. — 9 ὑμᾶς hq (Fr.): ὑμῶν (ὑμᾶς ἔρ. τῶν ὁδοιπόρων Hamak., it. sed τῶν. ὁδῷ πορευομένων Wolf). — 10 τί] ὅ τι A. — ὁ ἄνθρ. οὗτος Agq. — 11 λέγοιτε hq, λέγοιτο A. — 12 οὐχ ὁρ.] οὐκ εἰδότες Agq; inserui οὐδ' ἰδόντες. Cf. schol. § 75. — τὸν] καὶ τὸν dfh Abb. — 14 εἰδότες Ahq. — γνωρίζετε (-ται d) Ahq: γνωρίζοντες (Fr.) — 15 καὶ περὶ Ahq W.: περὶ (Fr.). — 17 τί χρὴ (δεῖ B V Fr.) λέγειν del. Pabst. — 18 τί A: ἢ τί σὺ (Fr.). — 18 sq. τῇ αὐτῇ αἰτίᾳ Aq. — 20 ἐκλιπὸν Poutsma. Cf. 47. — 20 sq. νυκτ. ἐν ἀλλ. Aq. — 22 cf. Athen. XIII, 572c.

δας ἔχῃ καὶ ἑταίρας τὰς πολυτελεστάτας, καὶ κυβεύῃ,
καὶ μηδὲν ἐκτίνῃ αὐτός, ἀλλ' ἕτερος ὑπὲρ ἐκείνου; ἔτι 76
ταῦτα μαντείας προσδεῖται; οὐκ εὔδηλον, ὅτι πᾶσα
ἀνάγκη τὸν τὰ τηλικαῦτα ἐπιτάγματά τισιν ἐπιτάτ-
τοντα καὶ αὐτὸν ἀντὶ τούτων ἡδονάς τινας παρασκευ-
άζειν τοῖς τὸ ἀργύριον προαναλίσκουσιν; οὐ γὰρ ἔχω
μὰ τὸν Δία τὸν Ὀλύμπιον, τίνα τρόπον εὐφημότερον
μνησθῶ τῶν σοὶ καταγελάστως πεπραγμένων ἔργων.
Θεωρήσατε δ', εἰ βούλεσθε, τὸ πρᾶγμα καὶ ἐκ πο- 77
λιτικῶν τινων παραδειγμάτων, καὶ μάλιστα ἐκ τού-
των, ἃ νυνὶ μετὰ χεῖρας ἔχετε. γεγόνασι διαψηφίσεις
ἐν τοῖς δήμοις, καὶ ἕκαστος ἡμῶν ψῆφον δέδωκε περὶ
τοῦ σώματος, ὅστις Ἀθηναῖος ὄντως ἐστὶ καὶ ὅστις μή.
καὶ ἔγωγε, ἐπειδὰν προσστῶ πρὸς τὸ δικαστήριον καὶ
ἀκροάσωμαι τῶν ἀγωνιζομένων, ὁρῶ, ὅτι ἀεὶ τὸ αὐτὸ
παρ' ὑμῖν ἰσχύει. ἐπειδὰν γὰρ εἴπῃ ὁ κατήγορος· 78
„ἄνδρες δικασταί, τουτουὶ κατεψηφίσαντο οἱ δημόται
ὀμόσαντες, οὐδενὸς ἀνθρώπων οὔτε κατηγορήσαντος
οὔτε καταμαρτυρήσαντος, ἀλλ' αὐτοὶ συνειδότες,“ εὐθὺς
θορυβεῖτε ὑμεῖς ὡς οὐ μετὸν τῷ κρινομένῳ τῆς πό-
λεως· οὐδὲν γὰρ οἶμαι δοκεῖ προσδεῖσθαι ὑμῖν λόγου
οὐδὲ μαρτυρίας, ὅσα τις σαφῶς οἶδεν αὐτός. φέρε δὴ 79

1 τὰς fg Barb.: om. cett. Fr. — 2 ἐκείνου Ahq: αὐτοῦ (Fr.). Cf. § 14. — ἔτι] τί Ahq. — 6 προαναλ. lmV (Fr.): προσαναλ. — 8 ἔργων del. Sakorr. — 9sqq. cf. Hermog. III, 113 W. Stephan. ad. Arist. rhet. 289, 4 Rabe. — 11 νῦν Aq. — διαψηφίσεις Harp. s. v. — 42 ἡμῶν A: ὑμῶν (Fr.). — 14 προσ(σ)τῶ Abb. (f?), προσ.. Barb.[1], στῶ d: προσίω (Fr.). — 16 ἰσχ. παρ' ὑμῖν dhq Barb. — 17 τούτου Agq; τουτουὶ ἀπεψηφ. Ham. — 18 ἀν-θρώπου A. — 19 καταμαρτυρ. AqW.: μαρτυρ. — εἰδότες A; cf. p. 48, 14. 55, 8. — εὐθὺς r[1] (Iurin., Tayl.): εὐθὺς οἶμαι (v. 21) Fr.; sed ε. ὑμεῖς οἶμαι θορ. ὡς Agq (cf. § 82); confusa vid. ὑμεῖς et οἶμαι, cf. p. 46, 11. — 21 λόγων Aq. Cf. § 92. — 22 αὐτὸς σαφ. οἶδεν df, it. sed εἶδεν q Abb.

πρὸς τοῦ Διός, εἰ, ὥσπερ περὶ τοῦ γένους, οὕτω καὶ
περὶ τοῦ ἐπιτηδεύματος τούτου ἐδέησε δοῦναι ψῆφον
Τίμαρχον, εἴτ' ἔνοχός ἐστιν εἴτε μή, ἐκρίνετο δὲ τὸ
πρᾶγμα ἐν τῷ δικαστηρίῳ, εἰσήγετο δ' εἰς ὑμᾶς ὥσπερ
νυνί, μὴ ἐξῆν δ' ἐκ τοῦ νόμου ἢ τοῦ ψηφίσματος μήτε
ἐμοὶ κατηγορεῖν μήτε τούτῳ ἀπολογεῖσθαι, ὁ δὲ κῆρυξ
οὑτοσὶ [ὁ νυνὶ παρεστηκὼς ἐμοὶ] ἐπηρώτα ὑμᾶς τὸ ἐκ
τοῦ νόμου κήρυγμα· „τῶν ψήφων ἡ τετρυπημένη, ὅτῳ
δοκεῖ πεπορνεῦσθαι Τίμαρχος, ἡ δὲ πλήρης, ὅτῳ μή,“
τί ἂν ἐψηφίσασθε; ἀκριβῶς οἶδ' ὅτι κατέγνωτ' ἂν αὐτοῦ.
80 εἰ δή τις με ἔροιτο ὑμῶν· „σὺ δὲ τί οἶσθα, εἰ ἡμεῖς
ἂν τούτου κατεψηφισάμεθα;“ εἴποιμ' ἄν· „διότι πεπαρ-
ρησίασθέ μοι καὶ διείλεχθε.“ καὶ ὁπότε καὶ ὅπου
ἕκαστος, ἐγὼ ὑμᾶς ὑπομνήσω. ὅταν οὗτος ἀναβῇ ἐπὶ
τὸ βῆμα ἐν τῷ δήμῳ, καὶ ἡ βουλή, ὅτε ἐβούλευε πέ-
ρυσιν. εἰ γὰρ μνησθείη τειχῶν ἐπισκευῆς ἢ πύργου,
ἢ ὡς ἀπήγετό ποι τις, εὐθὺς ἐβοᾶτε καὶ ἐγελᾶτε, καὶ
αὐτοὶ ἐλέγετε τὴν ἐπωνυμίαν τῶν ἔργων ὧν σύνιστε
81 αὐτῷ. καὶ τὰ μὲν πολλὰ καὶ παλαιὰ ἐάσω, τὰ δὲ ἐν
αὐτῇ τῇ ἐκκλησίᾳ γενόμενα, ὅτε ἐγὼ τὴν ἐπαγγελίαν

1 τοῦ prius om. m[1] W. Cf. 70. 87. — 3 Τίμαρχον del. (Fr.[1], qui dubius haeret) Sch. — ἔναγχος BV. — 5 νῦν A. — ἔκ του aV Fr. — τοῦ ψηφ. Ahq W.: ψηφ. (Fr.). — 7 οὑτοσὶ add. cum Aq, secludens ὁ νυνὶ παρ. ἐμοί (ὁ νῦν ἐμοὶ παρ. Ahq [προεστ. q]). — 8 τετρυπημένη Harp. Bachm. An. II, 333. — 9 Τίμαρχος A: Τίμαρχον (Fr.). — 10 ἀκριβῶς Ahq Fr.[1] Sch.: ἀκρ. εὖ. — 11 δή] δὲ dgm. — τί δὲ σὺ A. — 12 πεπαρρησίασθε scr.: ἐπαρρησίασθε V, ἐπαρρησιάσασθε cett. (Fr.). — 13 ποῦ B Fr. — 14 ὑμᾶς ὑπ.] ὑμῖν ἐρῶ Ahq; suntne haec omnino delenda, ut scribatur πότε et ποῦ? Cf. §§ 28. 33. — οὗτος scripsi: οὑτοσί. Cf. Mus. Rhen. XLIV, 1 sqq. — 15 ἐν τῷ δήμῳ ante ἀναβῇ Aq; om. (cum r?) W. — ἐβούλευε Emper. Bait. (Fr.), coll. schol.: ἐβούλευσε. — πέρυσιν om. A. — 16 εἰ γὰρ μνησθείη scr. coll. schol.: ὅταν μνησθῇ af Barb. (Fr.), ὅταν ἐμνήσθη dhq, ἢ ἐὰν μνησθῇ cett. — 17 ποι R.: που (Fr.). — 19 πολλὰ καὶ om. BqV (Fr.).

τὴν ἐκκλησίαν καὶ τἆλλα δικαστήρια, ὥσπερ καὶ νυνὶ
Νικόστρατος· καὶ περὶ τούτων κρίσεις αἱ μὲν ἐγένοντο
[πάλαι], αἱ δὲ ἐνεστᾶσιν ἔτι. φέρε δὴ πρὸς τοῦ Διὸς 87
καὶ θεῶν, εἰ ἐπὶ τὴν αὐτὴν ἐτράποντο ἀπολογίαν ἥν-
περ Τίμαρχος νυνὶ καὶ οἱ συναγορεύοντες αὐτῷ, καὶ
ἠξίουν διαρρήδην τινὰ μαρτυρεῖν περὶ τῆς αἰτίας ἢ
τοὺς δικαστὰς μὴ πιστεύειν· πᾶσα δήπου ἀνάγκη ἦν
ἐκ τοῦ λόγου τούτου μαρτυρεῖν τὸν μέν, ὡς ἐδέκαζε,
τὸν δέ, ὡς ἐδεκάζετο, προκειμένης ἑκατέρῳ ζημίας ἐκ
τοῦ νόμου θανάτου, ὥσπερ ἐνθάδ', ἐάν τις μισθώση-
ταί τινα Ἀθηναίων ἐφ' ὕβρει, καὶ πάλιν ἐάν τις Ἀθη-
ναίων ἐπὶ τῇ τοῦ σώματος αἰσχύνῃ ἑκὼν μισθαρνῇ.
ἔστιν οὖν ὅστις ἂν ἐμαρτύρησεν, ἢ κατήγορος ὃς 88
ἐνεχείρησε τοιαύτην ποιεῖσθαι τὴν ἀπόδειξιν τοῦ πρά-
γματος; οὐ δῆτα. τί οὖν; ἀπέφυγον οἱ κρινόμενοι;
μὰ τὸν Ἡρακλέα, ἐπεὶ θανάτῳ ἐζημιώθησαν, πολὺ νὴ
τὸν Δία καὶ τὸν Ἀπόλλω ἔλαττον ἁμάρτημα ἡμαρτη-
κότες τουτουὶ τοῦ ἀνθρώπου. ἐκεῖνοι μέν γε οἱ ταλαί-
πωροι οὐ δυνάμενοι γῆρας ἅμα καὶ πενίαν ἀμύνεσθαι,
τὰ μέγιστα τῶν ἐν ἀνθρώποις κακῶν, ταύταις ἐχρή-
σαντο ταῖς συμφοραῖς, οὗτος δ' οὐκ ἐθέλων τὴν ἑαυ-
τοῦ βδελυρίαν κατέχειν.

Εἰ μὲν τοίνυν ἦν ὁ ἀγὼν οὑτοσὶ ἐν πόλει ἐκκλήτῳ, 89
ὑμᾶς ἂν ἔγωγε ἠξίωσα μάρτυράς μοι γενέσθαι, τοὺς

1 *νῦν* Ahq. — 2 sq. *πάλαι γεγόνασιν* Ahq; del. *πάλαι* W. — 3 *αἱ δὲ νεωστὶ νῦν ἔτ' εἰσί* BV, *αἱ δὲ νῦν ἐνεστᾶσιν ἔτι* Aq Fr., it. sine *νῦν* W. — *τοῦ* del. W. (cf. 70. 79). — 4 *θεῶν* fhq Abb. W.: *τῶν θ.* (Fr.). — 6 *τινὰ* om. BV Fr. — 7 *πᾶσα* A: *ἅπασα* (Fr.). — 8 sq. cf. Lex. Cantabr. v. *δεκάζειν*. — 10 *ἄν τις* f, ut saepius. — 13 *ἂν* om. df Bk. (Fr.[1]). *ὃς* om. A. — 14 *ποιεῖσθαι τὴν ἀπόδ.* Ahq: *ἀπόδ. π.* (Fr.). — 16 *ἐπεὶ* om. a[1]gmqV. — 18 *τούτου* Aq. — 19 *ἀμύνεσθαι* f[1]q: *ὑπενεγκεῖν* (Fr.) — 22 lac. post *κατέχ.* stat. Hertlein Rosenberg. — 23 *οὗτος* Ahq.

84 λωτος θόρυβος. ὡς δ' ἐπεμνήσθη τῶν οἰκοπέδων καὶ τῶν λάκκων, οὐδ' ἀναλαβεῖν αὑτοὺς ἐδύνασθε. ἔνθα δὴ καὶ παρέρχεται Πύρρανδρος ἐπιτιμήσων ὑμῖν, καὶ ἤρετο τὸν δῆμον, εἰ οὐκ αἰσχύνοιντο γελῶντες παρούσης τῆς βουλῆς τῆς ἐξ Ἀρείου πάγου. ὑμεῖς δ' ἐξεβάλλετε αὐτὸν ὑπολαμβάνοντες· „ἴσμεν ὦ Πύρρανδρε, ὅτι οὐ δεῖ γελᾶν τούτων ἐναντίον· ἀλλ' οὕτως ἰσχυρόν ἐστιν ἡ ἀλήθεια, ὥστε πάντων ἐπικρατεῖν τῶν ἀνθρω-

85 πίνων λογισμῶν.“ ταύτην ἐγὼ ὑπολαμβάνω μαρτυρίαν μεμαρτυρῆσθαι ὑμῖν ὑπὸ τοῦ δήμου τοῦ Ἀθηναίων, ὃν ἁλῶναι ψευδομαρτυρίων οὐ καλῶς ἔχει. οὐκοῦν ἄτοπον ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, εἰ μηδὲν μὲν ἐμοῦ λέγοντος αὐτοὶ βοᾶτε τὴν ἐπωνυμίαν τῶν ἔργων ὧν σύνιστε τούτῳ, ἐμοῦ δὲ λέγοντος ἐπιλέλησθε, καὶ μὴ γενομένης μὲν κρίσεως περὶ τοῦ πράγματος ἑάλω ἄν, γεγονότος δὲ ἐλέγχου ἀποφεύξεται.

86 Ἐπεὶ δὲ ἐμνήσθην τῶν διαψηφίσεων καὶ τῶν Δημοφίλου πολιτευμάτων, βούλομαί τι καὶ ἄλλο παράδειγμα περὶ τούτων εἰπεῖν. ὁ γὰρ αὐτὸς οὗτος ἀνὴρ καὶ πρότερόν τι τοιοῦτον πολίτευμα ἐπολιτεύσατο. ᾐτιάσατό τινας εἶναι, οἳ ἄρα ἐνεχείρουν συνδεκάζειν

2 ἠδύνασθε ag (ἐδ. 1 Fr.): ἐδυνήθητε. — 2 sq. ἔνθα δὴ καὶ] ἔνθεν καὶ A, ἔνθα δὲ hq. — 5 ἐν Ἀρείῳ πάγῳ (81) a¹mV. — ὑμεῖς ... 9 λογισμῶν Stob. Flor. 11, 23 (24 Hense). — ἐξεβάλλετε fhqm¹: ἐξεβάλετε (Fr.). — 6 ὑπολαμβάνοντες f Abb. Stob.: ὑπολαβόντες (Fr.). — οἴδαμεν fhq. — Πύρανδρε d Stob. (praet. Mᵈ). — 8 ἡ om. Stob. — ἐπικρατεῖν d Stob. Cob.: ἐπικρατεῖ. — 9 ἔγωγε ut 72? — ante μαρτ. om. τὴν cum fhg Abb. — 10 τοῦ Ἀθ. f Bk.: τῶν Ἀθ. (Fr.). — ὃν Fr.: ἣν. — 11 scribebant ψευδομαρτυριῶν; cf. Cob. V. L. 623²; Aristot. Πολ. Ἀθ. c. 59, 6 — post ἄτοπον om. ἂν εἴη c. dfhq. — 14 ἐπιλήσεσθε Cob.; ἐπιλελήσεσθε? — 15 ἑάλω Fr¹: ἥλω. — 16 φεύξεται A. — 17 ἐπεὶ δὲ ... διαψ. Bachm. An. I, 217. — ἐπεὶ BV (Bachm. An.) Fr.: ἐπειδὴ. — 18 τι καὶ ἄλλο Ahq: καὶ ἄλλο τι (Fr.). — 21 ᾐτ. τινας Bachm. An. I, 253. — οἳ f Barb.: οἵπερ. — δεκάζειν Cob.

τὴν ἐκκλησίαν καὶ τἆλλα δικαστήρια, ὥσπερ καὶ νυνὶ
Νικόστρατος· καὶ περὶ τούτων κρίσεις αἱ μὲν ἐγένοντο
[πάλαι], αἱ δὲ ἐνεστᾶσιν ἔτι. φέρε δὴ πρὸς τοῦ Διὸς 87
καὶ θεῶν, εἰ ἐπὶ τὴν αὐτὴν ἐτράποντο ἀπολογίαν ἥν-
περ Τίμαρχος νυνὶ καὶ οἱ συναγορεύοντες αὐτῷ, καὶ
ἠξίουν διαρρήδην τινὰ μαρτυρεῖν περὶ τῆς αἰτίας ἢ
τοὺς δικαστὰς μὴ πιστεύειν· πᾶσα δήπου ἀνάγκη ἦν
ἐκ τοῦ λόγου τούτου μαρτυρεῖν τὸν μέν, ὡς ἐδέκαζε,
τὸν δέ, ὡς ἐδεκάζετο, προκειμένης ἑκατέρῳ ζημίας ἐκ
τοῦ νόμου θανάτου, ὥσπερ ἐνθάδ', ἐάν τις μισθώση-
ταί τινα Ἀθηναίων ἐφ' ὕβρει, καὶ πάλιν ἐάν τις Ἀθη-
ναίων ἐπὶ τῇ τοῦ σώματος αἰσχύνῃ ἑκὼν μισθαρνῇ.
ἔστιν οὖν ὅστις ἂν ἐμαρτύρησεν, ἢ κατήγορος ὃς 88
ἐνεχείρησε τοιαύτην ποιεῖσθαι τὴν ἀπόδειξιν τοῦ πρά-
γματος; οὐ δῆτα. τί οὖν; ἀπέφυγον οἱ κρινόμενοι;
μὰ τὸν Ἡρακλέα, ἐπεὶ θανάτῳ ἐζημιώθησαν, πολὺ νὴ
τὸν Δία καὶ τὸν Ἀπόλλω ἔλαττον ἁμάρτημα ἡμαρτη-
κότες τουτουὶ τοῦ ἀνθρώπου. ἐκεῖνοι μέν γε οἱ ταλαί-
πωροι οὐ δυνάμενοι γῆρας ἅμα καὶ πενίαν ἀμύνεσθαι,
τὰ μέγιστα τῶν ἐν ἀνθρώποις κακῶν, ταύταις ἐχρή-
σαντο ταῖς συμφοραῖς, οὗτος δ' οὐκ ἐθέλων τὴν ἑαυ-
τοῦ βδελυρίαν κατέχειν.

Εἰ μὲν τοίνυν ἦν ὁ ἀγὼν οὑτοσὶ ἐν πόλει ἐκκλήτῳ, 89
ὑμᾶς ἂν ἔγωγε ἠξίωσα μάρτυράς μοι γενέσθαι, τοὺς

1 νῦν Ahq. — 2 sq. πάλαι γεγόνασιν Ahq; del. πάλαι W. — 3 αἱ δὲ νεωστὶ νῦν ἔτ' εἰσί BV, αἱ δὲ νῦν ἐνεστᾶσιν ἔτι Aq Fr., it. sine νῦν W. — τοῦ del. W. (cf. 70. 79). — 4 θεῶν fhq Abb. W.: τῶν θ. (Fr.). — 6 τινὰ om. BV Fr. — 7 πᾶσα A: ἅπασα (Fr.). — 8 sq. cf. Lex. Cantabr. v. δεκάζειν. — 10 ἄν τις f, ut saepius. — 13 ἂν om. df Bk. (Fr.[1]). ὃς om. A. — 14 ποιεῖσθαι τὴν ἀπόδ. Ahq: ἀπόδ. π. (Fr.). — 16 ἐπεὶ om. a[1]gmqV. — 18 τούτου Aq. — 19 ἀμύνεσθαι f[1]q: ὑπενεγκεῖν (Fr.) — 22 lac. post κατέχ. stat. Hertlein Rosenberg. — 23 οὗτος Ahq.

ἄριστα εἰδότας, ὅτι ἀληθῆ λέγω· εἰ δ' ὁ μὲν ἀγὼν ἐστιν Ἀθήνησιν, οἱ δ' αὐτοί μοι δικασταὶ καὶ μάρτυρές ἐστε τῶν λόγων, ἐμοὶ μὲν ἀναμιμνήσκειν προσήκει, ὑμᾶς δέ μοι μὴ ἀπιστεῖν. καὶ γάρ ἔμοιγε δοκεῖ Τίμαρχος οὑτοσὶ ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι οὐχ ὑπὲρ αὑτοῦ μόνου ἐσπουδακέναι, ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν ἄλλων τῶν ταὐτὰ διαπεπραγμένων αὐτῷ. εἰ γὰρ ἡ μὲν πρᾶξις αὕτη ἔσται, ὥσπερ

90 εἴωθε γίγνεσθαι, λάθρᾳ καὶ ἐν ἐρημίαις καὶ ἐν ἰδίαις οἰκίαις, ὁ δὲ ἄριστα μὲν εἰδώς, καταισχύνας δέ τινα τῶν πολιτῶν, ἐὰν τἀληθῆ μαρτυρήσῃ, ἔνοχος ἔσται τοῖς μεγίστοις ἐπιτιμίοις, ὁ δὲ κρινόμενος καταμεμαρτυρημένος ὑπὸ τοῦ ἑαυτοῦ βίου καὶ τῆς ἀληθείας ἀξιώσει μὴ ἐξ ὧν γιγνώσκεται, ἀλλ' ἐκ τῶν μαρτυριῶν κρίνεσθαι, ἀνῄρηται ὁ νόμος καὶ ἡ ἀλήθεια, καὶ δέδεικται φανερὰ ὁδός, δι' ἧς οἱ τὰ μέγιστα κακουργοῦντες ἀποφεύξονται.

91 τίς γὰρ ἢ τῶν λωποδυτῶν ἢ τῶν κλεπτῶν ἢ τῶν μοιχῶν ἢ τῶν ἀνδροφόνων, ἢ τῶν τὰ μέγιστα μὲν ἀδικούντων, λάθρᾳ δὲ τοῦτο πραττόντων, δώσει δίκην; καὶ γὰρ τούτων οἱ μὲν ἐπ' αὐτοφώρῳ ἁλόντες, ἐὰν ὁμολογῶσι, παραχρῆμα θανάτῳ ζημιοῦνται, οἱ δὲ λαθόντες καὶ ἔξαρνοι γιγνόμενοι κρίνονται ἐν τοῖς δικαστηρίοις, εὑρίσκεται δὲ ἡ ἀλήθεια ἐκ τῶν εἰκότων.

1 ἐπεὶ δ' Cob. Cf. Gebauer, de arg. ex. c. form. p. 388. — 2 δ. μοι BV Fr. — 3 ἐστέ μοι f Abb. — 4 ἔμοιγε Ahq: μοι (Fr.). — 5 οὑτοσὶ om. Ahq. — ὦ (ἄ.) Ἀθ. h. l. Ahq: post μόνον cett. (Fr.). — 7 del. αὕτη? — 8 ἐρημίαις A (cf. § 10): ἐρημίᾳ (Fr.) — 9 καταισχύνων Ahq. — τινας BV. — 10 μαρτυρῇ A (cf. 72). — 12 τοῦ βίου τοῦ ἑαυτοῦ B Fr.; τοῦ βίου W. Cf. 69. 125, sed et. 122. — 13 τῶν μαρτυριῶν] μαρτύρων A. Cf. 92. 99 al. — 14 ἀνῄρητ' ἂν BV. — 16 ἢ τῶν κλεπτῶν om. BV Sch. — 19 post ἐὰν om. cum f[1] Abb. μὲν. — 20 τῷ θαν. Aq. — 21 γι(γ)νόμενοι Ahq: γενόμενοι (Fr.). Opponitur ὁμολογῶσι. — 22 δὲ Ahq: γὰρ (Fr.).

Χρήσασθε δὴ παραδείγματι τῇ βουλῇ τῇ ἐξ Ἀρείου πάγου, τῷ ἀκριβεστάτῳ συνεδρίῳ τῶν ἐν τῇ πόλει. πολλοὺς γὰρ [ἤδη] ἔγωγε τεθεώρηκα ἐν τῷ βουλευτηρίῳ τούτῳ εὖ πάνυ εἰπόντας καὶ μάρτυρας πορισαμένους ἁλόντας· ἤδη δέ τινας κακῶς πάνυ διαλεχθέντας καὶ πρᾶγμα ἀμάρτυρον ἔχοντας οἶδα νικήσαντας. οὐ γὰρ ἐκ τοῦ λόγου μόνον οὐδ' ἐκ τῶν μαρτυριῶν, ἀλλ' ἐξ ὧν αὐτοὶ συνίσασι καὶ ἐξητάκασι, τὴν ψῆφον φέρουσι. τοιγάρτοι διατελεῖ τοῦτο τὸ συνέδριον εὐδοκιμοῦν ἐν τῇ πόλει. τὸν αὐτὸν τοίνυν τρόπον ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι καὶ ὑμεῖς τὴν κρίσιν ταύτην ποιήσασθε. πρῶτον μὲν μηδὲν ὑμῖν ἔστω πιστότερον ὧν αὐτοὶ σύνιστε καὶ πέπεισθε περὶ Τιμάρχου τουτουί, ἔπειτα τὸ πρᾶγμα θεωρεῖτε μὴ ἐκ τοῦ παρόντος, ἀλλ' ἐκ τοῦ παρεληλυθότος χρόνου. οἱ μὲν γὰρ ἐν τῷ παρεληλυθότι χρόνῳ λόγοι λεγόμενοι περὶ Τιμάρχου καὶ τῶν τούτου ἐπιτηδευμάτων διὰ τὴν ἀλήθειαν ἐλέγοντο, οἱ δ' ἐν τῇδε τῇ ἡμέρᾳ ῥηθησόμενοι διὰ τὴν κρίσιν τῆς ὑμετέρας ἀπάτης ἕνεκα. ἀπόδοτε οὖν τὴν ψῆφον τῷ πλείονι χρόνῳ καὶ τῇ ἀληθείᾳ καὶ οἷς αὐτοὶ σύνιστε. 92 93

Καίτοι λογογράφος γέ τις φησίν, ὁ μηχανώμενος αὐτῷ τὴν ἀπολογίαν, ἐναντία με λέγειν ἐμαυτῷ. οὐ γὰρ δὴ δοκεῖν εἶναι αὐτῷ δυνατὸν τὸν αὐτὸν ἄνθρω- 94

1 δὴ] δὲ Ahq. — 3 ἔγωγ' ἤδη R., om. ἤδη (v. 5, hiat.) Laur. 1 (δὴ Cob.). — post ἔγωγε omisi ἔναγχος cum d¹f¹. — 5 ἁλόντας ἤδη· τινὰς δὲ Ahq et om. ἤδη W. — κακῶς πάνυ Ahq W.: πάνυ κακῶς (Fr.). Cf. v. 4; §§ 2. 25. 42 al. — 8 μαρτύρων A. Cf. v. p. 54, 13. — συνίσασι Ahq: ἴσασι (hiat.). Cf. 74. 78. 93 al. — 12 καὶ ante πρῶτον om. cum a¹lmV. — ὑμῖν μηδὲν Ahq. — 14 τουτουί Bak. Fr.: τούτου. — 18 sq. ῥηθ.] λόγοι ῥηθ. Aq. — 21 αὐτοὶ df Abb.: αὐτοὶ ὑμεῖς (hiat.). — 23 αὐτῷ Saupp.: αὐτοῖς. — τὴν om. a Fr. — 24 δοκεῖν Cob. (cf. 134): δοκεῖ (hiat.).

*που πεπορνεῦσθαι καὶ τὰ πατρῷα κατεδηδοκέναι· τὸ
μὲν γὰρ ἡμαρτηκέναι τι περὶ τὸ σῶμα παιδὸς εἶναί
φησι, τὸ δὲ τὰ πατρῷα κατεδηδοκέναι ἀνδρός. ἔτι δὲ
τοὺς καταισχύνοντας αὑτοὺς μισθούς φησι πράττεσθαι
τοῦ πράγματος· ἀποθαυμάζων οὖν περιέρχεται καὶ τερα-
τευόμενος κατὰ τὴν ἀγοράν, εἰ ὁ αὐτὸς πεπόρνευταί
95 τε καὶ τὰ πατρῷα κατεδήδοκεν. εἰ δέ τις ἀγνοεῖ ταῦθ'
ὅπως ἔχει, ἐγὼ σαφέστερον αὐτὰ πειράσομαι διορίσαι
τῷ λόγῳ. ἕως μὲν γὰρ ἀντήρκει ἡ τῆς ἐπικλήρου
οὐσία, ἣν Ἡγήσανδρος ὁ τοῦτον ἔχων ἔγημε, καὶ τὸ
ἀργύριον, ὃ ἦλθεν ἔχων ἐκ τῆς μετὰ Τιμομάχου ἀπο-
δημίας, ἦσαν ἐπὶ πολλῆς ἀσελγείας καὶ ἀφθονίας·
ἐπειδὴ δὲ ταῦτα μὲν ἀπωλώλει καὶ κατεκεκύβευτο καὶ
κατωψοφάγητο, οὑτοσὶ δ' ἔξωρος ἐγένετο, ἐδίδου δ' εἰ-
κότως οὐδεὶς ἔτι οὐδέν, ἡ δὲ βδελυρὰ φύσις καὶ ἀνό-
σιος ἡ τούτου ἀεὶ τῶν αὐτῶν ἐπεθύμει, καὶ καθ' ὑπερ-
βολὴν ἀκρασίας ἕτερον ἐφ' ἑτέρῳ ἐπίταγμα ἐπέταττε,
96 καὶ ἀπεφέρετο εἰς τὸ καθ' ἡμέραν ἔθος, ἐνταῦθα ἤδη
ἐτράπετο ἐπὶ τὸ καταφαγεῖν τὴν πατρῴαν οὐσίαν. καὶ
οὐ μόνον κατέφαγεν, ἀλλ' εἰ οἷόν τ' ἐστὶν εἰπεῖν, καὶ
κατέπιεν. καὶ γὰρ οὐδὲ τῆς ἀξίας ἕκαστον τῶν κτη-
μάτων ἀπέδοτο, οὐδ' ἐδύνατ' ἀναμένειν τὸ πλέον οὐδὲ
τὸ λυσιτελοῦν, ἀλλὰ τοῦ ἤδη εὑρίσκοντος ἀπεδίδοτο·*

1 *πεπορν.* ⟨*τε*⟩ ut v. 6 sq. Bait. W. — 3 *φησι* del. Herw. — 5 *καὶ* ... 6 *ἀγοράν* Bachm. An. I, 384. — 6 *κατὰ τὴν ἀγοράν* del. Sakorr. — *ὁ αὐτὸς*] *οὗτος* A. — 10 *ὁ Ἡγήσ.* aV Fr. *ὀγήσανδρος* m. — 11 *ἔχων ἦλθεν* Ahq. — 13 *ἀπωλώλει* Bf Fr.: *ἀπολώλει.* — 14 *ἐγί(γ)νετο* Ahq W. — 15 *ἔτι* om. A. — 16 *ἡ τούτου ἀεὶ*] *ἀεὶ τούτου* A. — 18 *ἤδη* Ahq: *δή.* Cf. 64. — 19 *οὐσίαν* om. f[1]h Rosenberg (cf. 170); an *τὰ πατρῷα*? — 20 *κατέφαγεν* A Sch.: *κατ. τὰ πατρῷα* (Fr.). — 22 *ἀπεδίδοτο* (v. 23) Ahq. — 23 *εὑρισκομένου* Aahq. Cf. Xen. Mem. 2, 5, 5. C. I. A. II, 1055, 36 sq.

ὕτως ἠπείγετο σφόδρα πρὸς τὰς ἡδονάς. τούτῳ γὰρ 97
ατέλιπεν ὁ πατὴρ οὐσίαν, ἀφ' ἧς ἕτερος μὲν κἂν
λῃτούργει, οὗτος δὲ οὐδ' αὑτῷ διαφυλάξαι ἐδυνήθη·
ἰκίαν μὲν ὄπισθεν τῆς πόλεως, ἐσχατιὰν δὲ Σφηττοῖ,
Ἀλωπεκῆσι δ' ἕτερον χωρίον, χωρὶς δὲ οἰκέτας δημι-
υργοὺς τῆς σκυτοτομικῆς τέχνης ἐννέα ἢ δέκα, ὧν
ἕκαστος τούτῳ δύ' ὀβολοὺς ἀποφορὰν ἔφερε τῆς ἡμέ-
ρας, ὁ δ' ἡγεμὼν τοῦ ἐργαστηρίου τριώβολον· ἔτι δὲ
ρὸς τούτοις γυναῖκα ἀμόργινα ἐπισταμένην ἐργάζεσθαι
αὶ [ἔργα λεπτὰ] εἰς τὴν ἀγορὰν ἐκφέρουσαν, καὶ ἄνδρα
οικιλτήν, καὶ ὀφείλοντάς τινας αὐτῷ ἀργύριον, καὶ
πιπλα. ὅτι δὲ ταῦτ' ἀληθῆ λέγω, ἐνταῦθα μέντοι νὴ 98
Δία σαφῶς πάνυ καὶ διαρρήδην ἐγὼ μαρτυροῦντας
μῖν τοὺς μάρτυρας παρέξομαι· οὐδεὶς γὰρ κίνδυνος,
ὥσπερ ἐκεῖ, οὐδ' αἰσχύνη πρόσεστιν οὐδεμία τῷ τἀληθῆ
αρτυροῦντι. τὴν μὲν γὰρ οἰκίαν τὴν ἐν ἄστει ἀπέ-
οθ' οὗτος Ναυσικράτει τῷ κωμικῷ ποιητῇ, ὕστερον
' αὐτὴν ἐπρίατο παρὰ τοῦ Ναυσικράτους εἴκοσι μνῶν
Κλεαίνετος ὁ χοροδιδάσκαλος· τὴν δ' ἐσχατιὰν ἐπρίατο
αρ' αὐτοῦ Μνησίθεος ὁ Μυρρινούσιος, τόπον μὲν
ολύν, δεινῶς δ' ἐξηγριωμένον ὑπὸ τούτου· τὸ δ' 99
Ἀλωπεκῆσι χωρίον, ὃ ἦν ἄπωθεν τοῦ τείχους ἕνδεκα
 δώδεκα στάδια, ἱκετευούσης καὶ ἀντιβολούσης τῆς
ητρός, ὡς ἐγὼ πυνθάνομαι, ἐᾶσαι καὶ μὴ ἀποδόσθαι,

1 ἀπήγετο afq[1]. — σφόδρα om. A W. — 2 ἐφ' Aglm. — ἂν Cob.: ἂν A, ἂν καὶ cett. Fr. — 3 ἐλειτούργει omnes. — ὑτῷ] αὐτὴν A. — 4 μὲν f Abb.: μὲν γὰρ (Fr.). — 7 ἀποφ. φερε] ἀπέφερε Ahq. — 9 ἀμοργὸν? v. Harp. v. ἀμοργός; sed μόργινα sec. DE. καὶ ἔργα λεπτὰ et ἐκφέρ. del. Cob. — 12 ἔπιπλα Bachm. An. I, 231. — ὅτι δὲ] καὶ ὅτι fq Barb. Abb. W. — 3 ἔργῳ A. — 15 προσέσται A. — ἀληθῆ BV Fr. — 17 ποιητῇ hq: ὑποκριτῇ (Fr.). Cf. Kock Frg. Com. II, 295 (Baeker). Sed lterum quoque verum esse tituli testantur, Wilhelm, Urk. dramat. Aufführ. (1906). — 22 ἄπωθεν a[2]d Fr.: ἄποθεν.

ἀλλ' εἰ μή τι ἄλλο, ἐνταφῆναί ⟨γ'⟩ ὑπολιπεῖν αὐτῇ, οὐκ ἀπέσχετο, ἀλλὰ καὶ τοῦτ' ἀπέδοτο δισχιλίων δραχμῶν. καὶ τῶν θεραπαινῶν καὶ τῶν οἰκετῶν οὐδένα κατέλιπεν, ἀλλ' ἅπαντας πέπρακε. καὶ ταῦθ' ὅτι οὐ ψεύδομαι, ἐγὼ μὲν, ὡς κατέλιπεν αὐτῷ ὁ πατήρ, μαρτυρίας παρέξομαι, οὗτος δ', εἰ μή φησι πεπρακέναι,
100 τὰ σώματα τῶν οἰκετῶν ἐμφανῆ παρασχέτω. ὡς δὲ καὶ ἀργύριόν τισιν ἐδάνεισεν, ὃ κομισάμενος οὗτος ἀνήλωκε, μάρτυρα παρέξομαι Μεταγένην ὑμῖν τὸν Σφήττιον, ὃς ὠφείλησε μὲν ἐκείνῳ πλείους ἢ τριάκοντα μνᾶς, ὃ δ' ἦν ὑπόλοιπον τελευτήσαντος τοῦ πατρός, τούτῳ ἀπέδωκεν ἑπτὰ μνᾶς [Τιμάρχῳ]. καί μοι κάλει Μεταγένη Σφήττιον. πασῶν δὲ πρώτην ἀνάγνωθι τὴν Ναυσικράτους μαρτυρίαν τοῦ τὴν οἰκίαν πριαμένου· καὶ τὰς ἄλλας ἁπάσας λαβέ, περὶ ὧν ἐμνήσθην ἐν τῷ αὐτῷ [λόγῳ].

ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ.

101 Ὡς τοίνυν ἐκέκτητο ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἀργύριον οὐκ ὀλίγον, ὃ οὗτος ἠφάνικε, τοῦθ' ὑμῖν ἐπιδείξω. φοβηθεὶς γὰρ τὰς λῃτουργίας ἀπέδοτο ἃ ἦν αὐτῷ κτήματα ἄνευ τῶν ἀρτίως εἰρημένων, χωρίον Κηφισιᾶσιν, ἐπε-

1 γ' add. R. — αὐτήν BV. — 2 οὐκ scr.: τοῦτο· τὸ χωρίον οὐκ Ahq, οὐδὲ τούτου τοῦ χωρίου cett. Fr. — 4 ἅπαντα aV Barb. Fr. (ἀλλὰ πάντας dfq). — μάρτυρας Ahq, cf. 90. 92. 135. — 6 φησι Amq W.: φήσει. — 7 παρασχέτω A (cf. Dem. LVI, 38 sqq.): παρασχέσθω hq, παρεσχέσθω BV (Fr.). — 8 ἐδάνειζεν Ahq. — 9 ὑμῖν Μεταγ. Ahq. — 10 ὃς ... 11 μνᾶς Thom. Mag. p. 260 (om. μὲν). — 12 τούτου A. — Τιμάρχῳ del. Fr. — 13 Σφ. scr.: τὸν Σφ. (9 sq.). Cf. 65. 104. — 14 sq. τοῦ ... πριαμ. del. Sakorr. — 16 αὐτῷ om. f Barb. — λόγῳ del. Sakorr. Cf. § 146. — 20 λειτουργ. omnes. — 21 χωρίων Ahq.

ν [ἀγρὸν] Ἀμφιτροπῆσιν, ἐργαστήρια δύο ἐν τοῖς
γυρείοις, ἓν μὲν ἐν Αὐλῶνι, ἕτερον δ' ἐπὶ Θρασύλλῳ.
θεν δὲ ταῦτ' ηὐπόρησεν, ἐγὼ ἐρῶ. ἦσαν οὗτοι τρεῖς 102
δελφοί, Εὐπόλεμός τε ὁ παιδοτρίβης καὶ Ἀρίζηλος ὁ
ύτου πατὴρ καὶ Ἀρίγνωτος, ὃς ἔτι καὶ νῦν ἔστι,
ρεσβύτης διεφθαρμένος τοὺς ὀφθαλμούς. τούτων
ρῶτος ἐτελεύτησεν Εὐπόλεμος, ἀνεμήτου τῆς οὐσίας
ύσης, δεύτερος δ' Ἀρίζηλος ὁ Τιμάρχου πατήρ· ὅτε
ἔζη, πᾶσαν τὴν οὐσίαν διεχείριζε διὰ τὴν ἀσθένειαν
αὶ τὴν συμφορὰν τὴν περὶ τὰ ὄμματα τοῦ Ἀριγνώτου
αὶ διὰ τὸ τετελευτηκέναι τὸν Εὐπόλεμον, καί τι καὶ
ς τροφὴν συνταξάμενος ἐδίδου τῷ Ἀριγνώτῳ. ἐπεὶ 103
καὶ ὁ Ἀρίζηλος ἐτελεύτησεν [ὁ Τιμάρχου τουτουὶ
ατήρ], τοὺς μὲν πρώτους χρόνους, ἕως παῖς ἦν οὗτος,
ταντα τὰ μέτρια ἐγίγνετο παρὰ τῶν ἐπιτρόπων τῷ
ριγνώτῳ· ἐπειδὴ δ' ἐνεγράφη Τίμαρχος εἰς τὸ ληξι-
ρχικὸν γραμματεῖον καὶ κύριος ἐγένετο τῆς οὐσίας,
ρωσάμενος ἄνδρα πρεσβύτην καὶ ἠτυχηκότα, θεῖον
υτοῦ, τήν τε οὐσίαν ἠφάνισε, καὶ τῶν ἐπιτηδείων
ὐδὲν ἐδίδου τῷ Ἀριγνώτῳ, ἀλλὰ περιεῖδεν ἐκ το-
ύτης οὐσίας ἐν τοῖς ἀδυνάτοις μισθοφοροῦντα. καὶ 104
τελευταῖον, ὃ καὶ δεινότατον, ἀπολειφθέντος τοῦ
ρεσβύτου τῆς γιγνομένης τοῖς ἀδυνάτοις δοκιμασίας,
καὶ⟩ ἱκετηρίαν θέντος εἰς τὴν βουλὴν ὑπὲρ τοῦ μι-

1 ἀγρὸν del. Cob. W. — 2 ἐν cum Laur. 1 del. Cob. — εὐπόρησεν 1 Fr. — 5 ὃς ἔστι (ἔτι Barb.) καὶ νῦν (om. ἔτι) Aq. — Εὐπόλεμος post οὔσης 8 Aq (οὔσης om. Barb.). — 8 δεύτερον V. — Τιμ. τουτουὶ hq. — 9 ἀσθένειαν] νόσον Ahq. — 11 καί ... 12 Ἀρ. Bachm. An. I, 376. — 12 ἐπειδὴ Ahq. — 13 τού-ν A; del. ὁ.. πατήρ 14 Cob. — 15 πάντα dfh. — παρὰ τῶν . ἐγίγν. Ahq. — 16 Τίμ. hq Fr.[1]; Τ. οὗτος. — 19 ἠφάνικε BV. 23 ἀδυνάτοις Harp. s. v. — 24 καὶ add. Fr.[1] Sch. (vulg. ante Bk.).

σθοῦ, βουλευτὴς ὢν καὶ προεδρεύων ἐκείνην τὴν ἡμ
ραν, οὐκ ἠξίωσεν αὐτῷ συνειπεῖν, ἀλλὰ περιεῖδ
ἀπολέσαντα τὸν τῆς πρυτανείας μισθόν. ὅτι δ' ἀλη
λέγω, κάλει μοι καὶ Ἀρίγνωτον Σφήττιον, καὶ τ
μαρτυρίαν ἀναγίγνωσκε.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ.

105 Ἀλλ' ἴσως ἄν τις εἴποι, ὡς ἀποδόμενος τὴν
τρῴαν οἰκίαν ἑτέραν ἄλλοθί που τοῦ ἄστεως ἐκτήσ
ἀντὶ δὲ τῆς ἐσχατιᾶς καὶ τοῦ χωρίου τοῦ Ἀλωπεκ
καὶ τῶν δημιουργῶν καὶ τῶν ἄλλων εἰς τἀργύρει
κατεσκευάσατο, ὥσπερ καὶ ὁ πατὴρ αὐτοῦ πρότε
ἀλλ' οὐκ ἔστι τούτῳ λοιπὸν οὐδέν, οὐκ οἰκία, οὐ
οικία, οὐ χωρίον, οὐκ οἰκέται, οὐ δάνεισμα, οὐκ
οὐδὲν ἀφ' ὧν ἄνθρωποι μὴ κακοῦργοι ζῶσιν.
τούτῳ ἀντὶ τῶν πατρῴων περίεστι βδελυρία, σ
φαντία, θράσος, τρυφή, δειλία, ἀναίδεια, τὸ μὴ
στασθαι ἐρυθριᾶν ἐπὶ τοῖς αἰσχροῖς· ἐξ ὧν ἂν ὁ κ
στος καὶ ἀλυσιτελέστατος πολίτης γένοιτο.

106 Οὐ τοίνυν μόνον τὰ πατρῷα κατεδήδοκεν,
καὶ τὰ κοινὰ τὰ ὑμέτερα, ὅσων πώποτε κύριος γ
νεν. οὗτος γὰρ ταύτην τὴν ἡλικίαν ἔχων, ἣν ὑ
ὁρᾶτε, οὐκ ἔστιν ἥντινα [πώποτ'] οὐκ ἦρξεν ἀρ
οὐδεμίαν λαχὼν οὐδὲ χειροτονηθείς, ἀλλὰ πάσας
τοὺς νόμους πριάμενος. ὧν τὰς μὲν πλείστας παρ
107 δυοῖν δ' ἢ τριῶν μόνον μνησθήσομαι. λογιστὴς

4 καὶ prius om. Ahq (hiat.). — Σφ. df: τὸν Σφ. Cf. 100. — 8 ἄστεως d: ἄστεος (Fr.). — 10 καὶ τῶν ἄλλων f[1]. — 12 τούτῳ] τοῦτο ὡς Ahq, τοῦτο V. — 18 γενήσετ Abb. — 22 πώποτε (v. 20) secl. Cob. — 25 δυεῖν af. — νων hmq.

γενόμενος πλεῖστα μὲν τὴν πόλιν ἔβλαψε δῶρα λαμβάνων παρὰ τῶν μὴ δικαίως ἀρξάντων, μάλιστα δ' ἐσυκοφάντησε τῶν ὑπευθύνων τοὺς μηδὲν ἠδικηκότας. ἦρξε δ' ἐν Ἄνδρῳ πριάμενος τριάκοντα μνῶν τὴν ἀρχήν, δανεισάμενος ἐπ' ἐννέα ὀβολοῖς τὴν μνᾶν, εὐπορίαν τῇ βδελυρίᾳ τῇ ἑαυτοῦ τοὺς συμμάχους τοὺς ὑμετέρους ποιούμενος· καὶ τοσαύτην ἀσέλγειαν ἐπεδείξατο εἰς ἐλευθέρων ἀνθρώπων γυναῖκας, ἡλίκην οὐδεὶς πώποθ' ἕτερος. ὧν οὐδένα ἐγὼ παρακαλῶ δεῦρο τὴν αὑτοῦ συμφοράν, ἣν εἵλετο σιγᾶν, εἰς πολλοὺς ἐκμαρτυρήσοντα, ἀλλ' ὑμῖν τοῦτο καταλείπω σκοπεῖν. τί 108
δὲ προσδοκᾶτε; τὸν Ἀθήνησιν ὑβριστὴν οὐκ εἰς τοὺς ἄλλους μόνον, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ σῶμα τὸ ἑαυτοῦ, νόμων ὄντων, ὑμῶν ὁρώντων, ἐχθρῶν ἐφεστηκότων, τοῦτον ⟨τὸν⟩ αὐτὸν λαβόντα ἄδειαν καὶ ἐξουσίαν καὶ ἀρχήν, τίς ἂν ἐλπίσειεν ἀπολελοιπέναι τι τῶν ἀσελγεστάτων ἔργων; ἤδη νὴ τὸν Δία καὶ τὸν Ἀπόλλω πολλάκις ἐνεθυμήθην τὴν εὐτυχίαν τὴν τῆς ὑμετέρας πόλεως, κατὰ πολλὰ μὲν καὶ ἄλλα, οὐχ ἥκιστα δὲ καὶ κατὰ τοῦτο, ὅτι κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους οὐδεὶς ἐγένετο τῆς Ἀνδρίων πόλεως ὠνητής.

Ἀλλὰ καθ' αὑτὸν μὲν ἄρχων φαῦλος ἦν, μετὰ 109
πλειόνων δὲ ἐπιεικής. πόθεν; οὗτος ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι βουλευτὴς ἐγένετο ἐπὶ ἄρχοντος Νικοφήμου.

2 μὴ Sauppe coll. v. 3: οὐ, sed om. BV (ἀδίκως p Scheib.) — 4 τὴν ἀρχὴν ante τριάκ. Ahq. — 6 τῇ ἑαυτοῦ om. A. Cf. 54. — 7 ἐπεδ. βδελυρίαν Ahq¹ (ἀσέλγ. mg. q). — 9 δεῦρο παρακ. f Abb. — 10 sq. ἐκμαρτυρήσοντα f¹: ἐκμαρτυρῆσαι (Fr.). — 14 τούτων A. — 15 τὸν add. Emper. (αὐτῷ pro αὐτὸν W.). — 16 τί ...τις Ham. — 18 ἡμετέρας f Barb. — 19 sq. [καὶ] κατὰ τοῦτο Cob.: κ. κ. ταῦτα (Fr.). — 22 ἀλλὰ f¹g Abb.: ἀλλ' ἴσως (Fr.). — post ἦν Ah(q) add. οὗτος. — 23 πόθεν; οὗτος om. f (in litura) Abb., οὗτος om. pW., qui ὦ ἄ. Ἀ. coniungit cum πόθεν.

ἅπαντα μὲν οὖν διεξελθεῖν, ἃ ἐν τούτῳ τῷ ἐνιαυτῷ
ἐκακούργησε, πρὸς μικρὸν μέρος ἡμέρας οὐκ ἄξιον ἐπι-
χειρεῖν· ἃ δ' ἐστὶν ἐγγυτάτω τῆς αἰτίας, καθ' ἣν ἡ
110 παροῦσα κρίσις ἐστί, ταῦτ' ἐρῶ διὰ βραχέων. ἐπὶ τοί-
νυν τοῦ αὐτοῦ ἄρχοντος, ὅθ' οὗτος ἐβούλευεν, ταμίας
ἦν τῶν τῆς θεοῦ Ἡγήσανδρος ὁ Κρωβύλου ἀδελφός,
ἔκλεπτον δὲ τῆς πόλεως κοινῇ καὶ μάλα φιλεταίρως
χιλίας δραχμάς. αἰσθόμενος δὲ τὸ πρᾶγμα ἀνὴρ ἐπι-
εικὴς Πάμφιλος ὁ Ἀχερδούσιος, προσκρούσας τι τούτῳ
καὶ παροξυνθείς, ἐκκλησίας οὔσης εἶπεν ἀναστάς· „ὦ
ἄνδρες Ἀθηναῖοι, κλέπτουσιν ὑμῶν ἀνὴρ καὶ γυνὴ
111 κοινῇ χιλίας δραχμάς.“ θαυμασάντων δ' ὑμῶν, πῶς
ἀνὴρ καὶ γυνὴ καὶ τίς ὁ λόγος, εἶπε μικρὸν διαλιπών·
„ἀγνοεῖτε“ ἔφη, „ὅ τι λέγω; ὁ μὲν ἀνήρ ἐστιν Ἡγή-
σανδρος ἐκεῖνος νυνί“ ἔφη, „πρότερον δ' ἦν καὶ αὐτὸς
Λεωδάμαντος γυνή· ἡ δὲ γυνὴ Τίμαρχος οὑτοσί. ὃν
δὲ τρόπον κλέπτεται τὸ ἀργύριον, ἐγὼ ἐρῶ.“ μετὰ
ταῦτα ἤδη διεξῄει περὶ τοῦ πράγματος καὶ μάλα εἰδό-
τως καὶ σαφῶς. διδάξας δὲ ταῦτα, „τί οὖν ἐστιν“
ἔφη „ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ἃ συμβουλεύω ὑμῖν; ἐὰν
μὲν ἡ βουλὴ καταγνοῦσα τουτουὶ καὶ ἐκφυλλοφορή-
σασα δικαστηρίῳ παραδῷ, δότε τὴν δωρεὰν αὐτοῖς, ἐὰν
δὲ μὴ κολάσωσι, μὴ δῶτε, ἀλλ' εἰς ἐκείνην αὐτοῖς τὴν
112 ἡμέραν ἀπομνημονεύσατε.“ μετὰ ταῦτα ὡς ἐπανῆλθεν

1 τούτῳ om. f[1]. — 2 ἡμέρας f Barb. Abb.: τῆς ἡμ. Cf. III, 148. Dem. XX, 26. — 6 Ἡγήσ. Aq Fr.[1]: Ἡγ. οὗτος. — 7 μάλα] ἅμα A. — 9 ἀχαρδούσιος f. — 11 (κλέ)πτουσιν ἡμῶν .. 13 ἀνὴρ om. f[1] in ras. — ἀνὴρ καὶ γυνὴ post δραχμὰς 12 f Abb., post κοινῇ d Barb., sed om. d χιλ. δρ. (cf. ad 12); κοινῇ del. W. recte fort. — 12 sq. θαυμ. . . . γυνὴ om. d. — 18 καὶ μάλα . . . 19 ταῦτα Thom. Mag. p. 158. — 19 δὲ] δὴ dfgh Thom. — 20 ἔφη om. Ah. — ἃ A: ὃ (Fr.). Cf. III, 165 (W.). — 21 τουτουὶ Fr.: τουτονὶ. — delevi ἀδικεῖν post τουτ. (hiat.), cf. II, 6. — 23 κολάσωσι del. Cob.

ἡ βουλὴ εἰς τὸ βουλευτήριον, ἐξεφυλλοφόρησε μὲν
αὐτόν, ἐν δὲ τῇ ψήφῳ κατεδέξατο. ὅτι δ' οὐ παρέδωκε
δικαστηρίῳ οὐδ' ἐξήλασεν ἐκ τοῦ βουλευτηρίου, ἄχθο-
μαι μὲν λέγων, ἀνάγκη δ' ἐστὶν εἰπεῖν, ὅτι τῆς δωρεᾶς
ἀπέτυχε. μὴ τοίνυν φανῆτε ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τῇ
μὲν βουλῇ χαλεπήναντες καὶ πεντακοσίους ἄνδρας τῶν
πολιτῶν ἀστεφανώτους ποιήσαντες, ὅτι τοῦτον οὐκ
ἐτιμωρήσατο, αὐτοὶ δὲ ἀφῆτε, καὶ τὸν τῇ βουλῇ μὴ
συνενεγκόντα ῥήτορα, τοῦτον τῷ δήμῳ περιποιήσητε.

Ἀλλὰ περὶ μὲν τὰς κληρωτὰς ἀρχάς ἐστι τοιοῦτος, 113
περὶ δὲ τὰς χειροτονητὰς βελτίων. καὶ τίς ὑμῶν οὐκ
οἶδεν, ὡς περιβοήτως ἐξηλέγχθη κλέπτης ὤν; πεμφθεὶς
γὰρ ὑφ' ὑμῶν ἐξεταστὴς τῶν ἐν Ἐρετρίᾳ ξένων, μόνος
τῶν ἐξεταστῶν ὡμολόγει λαβεῖν ἀργύριον, καὶ οὐ περὶ
τοῦ πράγματος ἀπελογεῖτο, ἀλλ' εὐθὺς περὶ τοῦ τιμή-
ματος ἱκέτευεν ὁμολογῶν ἀδικεῖν. ὑμεῖς δὲ τοῖς μὲν
ἐξάρνοις ἐτιμήσατε ταλάντου ἑκάστῳ, τούτῳ δὲ τριά-
κοντα μνῶν. οἱ δὲ νόμοι κελεύουσι τῶν κλεπτῶν τοὺς
μὲν ὁμολογοῦντας θανάτῳ ζημιοῦσθαι, τοὺς δ' ἀρνου-
μένους κρίνεσθαι. τοιγαροῦν οὕτως ὑμῶν κατεφρό- 114
νησεν, ὥστ' εὐθὺς ἐπὶ ταῖς [ἐν τοῖς δήμοις] διαψηφί-
σεσι δισχιλίας δραχμὰς ἔλαβε. φήσας γὰρ Φιλωτάδην
τὸν Κυδαθηναιᾶ, ἕνα τῶν πολιτῶν, ἀπελεύθερον εἶναι
ἑαυτοῦ, καὶ πείσας ἀποψηφίσασθαι τοὺς δημότας,

1 μὲν hq Fr.: om. cett. — 5 ἀπέτυχε W.: οὐκ ἔτυχε Ahq, ἀπετύγχανε cett. Fr. — 8 ἐτιμωρήσατο aV Fr.: -σαντο. — ἀφέντες Cob. — 9 δήμῳ fhq Barb. Abb.: δήμῳ μὴ (Fr.). — περιποιήσετε d (interrogationis signo posito Gebauer aut v. 9 μηδὲ .. περιποιήσητε). — 13 τῶν ξ. ἐν Ἐρ. A. — 17 ἐπετιμήσατε Ahq. — 19 θαν. ζημ.] ἀποθνήσκειν Ah W. Cf. 91. — 20 τοιγαροῦν Ahq W.: τοιγάρτοι. — 21 ἐν τοῖς δήμοις Aq (Fr.): δημοσίαις; del. Saupp. W., cf. II, 182. — 22 ἔλαβε δραχμάς Ahq. — Φυλωτάδην A. — 23 Κυδαθηναιᾶ f Barb. Fr.: Κυδαθηναιέα. — ἀπελεύθερον Harp. p. 31, 19 n.

ἐπιστὰς τῇ κατηγορίᾳ ἐπὶ τοῦ δικαστηρίου, καὶ λαβὼν εἰς τὴν ἑαυτοῦ χεῖρα τὰ ἱερά, καὶ ὀμόσας μὴ λαβεῖν δῶρα μηδὲ λήψεσθαι, καὶ ἐπομόσας τοὺς ὁρκίους θεοὺς
115 καὶ ἐξώλειαν ἐπαρασάμενος ἑαυτῷ, εἰληφὼς ἠλέγχθη παρὰ Λευκωνίδου τοῦ Φιλωτάδου κηδεστοῦ διὰ Φιλήμονος τοῦ ὑποκριτοῦ εἴκοσι μνᾶς, ἃς ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ πρὸς Φιλοξένην ἀνήλωσε τὴν ἑταίραν, καὶ προὔδωκε τὸν ἀγῶνα, καὶ τὸν ὅρκον ἐπιώρκησεν. ὅτι δ' ἀληθῆ λέγω, κάλει μοι Φιλήμονα τὸν δόντα τὸ ἀργύριον [Τιμάρχῳ] καὶ Λευκωνίδην τὸν Φιλωτάδου κηδεστήν, καὶ τῶν συνθηκῶν ἀνάγνωθι τὰ ἀντίγραφα, καθ' ἃς τὴν πρᾶσιν ἐποιήσατο τοῦ ἀγῶνος.

ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ. ΣΥΝΘΗΚΑΙ.

116 Περὶ μὲν οὖν τοὺς πολίτας καὶ τοὺς οἰκείους οἷος γεγένηται, καὶ τὴν πατρῴαν οὐσίαν ὡς αἰσχρῶς ἀνήλωκε, καὶ τὴν ὕβριν τὴν εἰς τὸ ἑαυτοῦ σῶμα ὡς ὑπερεώρακε, συνῇστε μὲν καὶ πρὶν ἐμὲ λέγειν, ἱκανῶς δ' ὑμᾶς ὑπομέμνηκε καὶ ὁ παρ' ἐμοῦ λόγος· δύο δέ μοι τῆς κατηγορίας εἴδη λείπεται, ἐφ' οἷς ἐμαυτόν τ' εἰπεῖν εὔχομαι τοῖς θεοῖς πᾶσι καὶ πάσαις ὑπὲρ τῆς

1 τῇ κατηγορίᾳ] puto κατήγορος ut III, 79. — 3 μηδὲ] μήτε Ahq. — 4 ἐξώλειαν Bait. Fr.: τὴν ἐξ. Cf. III, 99 al. (Bait.). — ἐπαρ. ἑαυτῷ Ahq: αὑτῷ ἐπαρ. (Fr.). — εἰλ. ἠλ. f[2] in ras. — 5 κηδ.] τοῦ κηδ. Bq. — Φιλήμονος] v. Wilhelm, Urk. dramat. Aufführ. p. 161. Scil. κωμικοῦ. — 9 sq. Τιμ. τὸ ἀργ. Ahq, del. Τιμ. W. — 10 τὸν Φιλ. κηδ. del. Baeker Sakorr. — 11 καθὼς (-ῶς d) Ahq. — 14 περὶ ... 19 λείπεται [Cornut.] τέχν. ῥητ. Sp. I, 428 = Hammer I, 354. — 16 τὴν post ὕβρ. et ὡς ὑπερ. om. [Corn.]. — 17 συνῇστε Cob. Fr.: σύνιστε ([Corn.] libere ὑμεῖς ἴστε pro σύνιστε ... λέγειν). — 18 ὑπομέμνηκε Cob.: ὑπομιμνήσκει (ὑπέμνησε Ham.; ap. Corn. est καὶ ἱκ. ὑμᾶς ἀνέμνησεν δ). — 19 τῆς κατ. εἴδη (τὰς κατ. [Corn.]) del. Ham. — λείπεται Ahq [Corn.]: λέλειπται (Fr.). Cf. 161; III, 175.

πόλεως ὡς προῄρημαι, ὑμᾶς τε βουλοίμην ἂν οἷς ἐγὼ
μέλλω λέγειν προσέχειν [τὸν νοῦν] καὶ παρακολουθεῖν
εὐμαθῶς. ἔστι δ' ὁ μὲν πρότερός μοι λόγος προδιή- 117
γησις τῆς ἀπολογίας ἧς ἀκούω μέλλειν γίγνεσθαι, ἵνα
μὴ τοῦτο ἐμοῦ παραλιπόντος ὁ τὰς τῶν λόγων τέχνας
κατεπαγγελλόμενος τοὺς νέους διδάσκειν ἀπάτῃ τινὶ
παραλογισάμενος ὑμᾶς ἀφέληται τὸ τῆς πόλεως συμ-
φέρον. ὁ δὲ δεύτερός ἐστί μοι λόγος παράκλησις τῶν
πολιτῶν πρὸς ἀρετήν. ὁρῶ δὲ πολλοὺς μὲν τῶν νεω-
τέρων προσεστηκότας πρὸς τῷ δικαστηρίῳ, πολλοὺς
δὲ τῶν πρεσβυτέρων, οὐκ ἐλαχίστους δὲ ἐκ τῆς ἄλλης
Ἑλλάδος συνειλεγμένους ἐπὶ τὴν ἀκρόασιν· οὓς μὴ 118
νομίζετ' ἐμὲ θεωρήσοντας ἥκειν, ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον
ὑμᾶς εἰσομένους, εἰ μὴ μόνον εὖ νομοθετεῖν ἐπίστασθε,
ἀλλὰ καὶ κρίνειν τὰ καλὰ καὶ τὰ μὴ καλὰ δύνασθε,
καὶ εἰ τιμᾶν ἐπίστασθε τοὺς ἀγαθοὺς ἄνδρας, καὶ εἰ
θέλετε κολάζειν τοὺς ὀνείδη τὸν ἑαυτῶν βίον τῇ πόλει
κατασκευάζοντας. λέξω δὲ πρῶτον πρὸς ὑμᾶς περὶ τῆς
ἀπολογίας.

Ὁ γὰρ περιττὸς ἐν τοῖς λόγοις Δημοσθένης ἢ τοὺς 119
νόμους φησὶν ὑμᾶς ἐξαλείφειν δεῖν, ἢ τοῖς ἐμοῖς λόγοις
οὐκ εἶναι προσεκτέον. ἀποθαυμάζει γάρ, εἰ μὴ πάντες
μέμνησθ' ὅτι καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν ἡ βουλὴ πωλεῖ τὸ

1 βουλ. ἂν A Fr.: β. ἂν ἀκοῦσαι. — οἷς A (Fr.): ἐφ' οἷς (p. 64, 19). — 2 προσέχειν A (Fr.): καὶ πρ. — τὸν νοῦν] τὴν γνώμην Ahq; del. W. Cf. 119. II, 34. 63. 150 (Baeker). — 3 πρότερος hq W.: πρῶτος (Fr.). — (λό)γος προ in ras. f (itaque f[1] διήγησις ut l). — 4 γενέσθαι gmV. — 5 τοῦτό μου A. — 7 τὰ... συμφέροντα Ahq. — 11 ἐλαχίστους δὲ τῶν Ahq, ὀλίγους δὲ (Fr.). — 13 νομίζετ' A: νομίσητ' (Fr.). — 16 τοὺς ἄνδρας τοὺς ἀγαθούς Aq; τοὺς ἄνδρας secl. W. Cf. III, 152. — 17 ὄνειδος (R.) Cob. — 18 κατασκευάζ. scr.: παρασκ. Cf. 183. — 23 ἐμεμνήμεθα B, μεμνήμεθα lV (Fr.).

πορνικὸν τέλος· καὶ τοὺς πριαμένους τὸ τέλος οὐκ εἰκάζειν, ἀλλ' ἀκριβῶς εἰδέναι τοὺς ταύτῃ χρωμένους τῇ ἐργασίᾳ. ὁπότε δὴ οὖν τετόλμηκα ἀντιγράψασθαι πεπορνευμένῳ Τιμάρχῳ μὴ ἐξεῖναι δημηγορεῖν, ἀπαιτεῖν φησι τὴν πρᾶξιν αὐτὴν οὐκ αἰτίαν κατηγόρου, ἀλλὰ μαρτυρίαν τελώνου τοῦ παρὰ Τιμάρχου τοῦτο
120 ἐκλέξαντος τὸ τέλος. ἐγὼ δὲ πρὸς ταῦτ' ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι σκέψασθ' ἂν ἁπλοῦν ὑμῖν καὶ ἐλευθέριον δόξω λόγον λέγειν. αἰσχύνομαι γὰρ ὑπὲρ τῆς πόλεως, εἰ Τίμαρχος, ὁ τοῦ δήμου σύμβουλος καὶ τὰς εἰς τὴν Ἑλλάδα τολμῶν πρεσβείας πρεσβεύειν, μὴ τὸ πρᾶγμα ὅλον ἀποτρίψασθαι ἐπιχειρήσει, ἀλλὰ τοὺς τόπους ἐπερωτήσει, ὅπου ἐκαθέζετο, καὶ τοὺς τελώνας, εἰ πώποτε
121 παρ' αὐτοῦ τὸ πορνικὸν τέλος εἰλήφασιν. ταύτης μὲν οὖν τῆς ἀπολογίας ὑμῶν ἕνεκα παραχωρησάτω· ἕτερον δ' ἐγώ σοι λόγον ὑποβαλῶ καλὸν καὶ δίκαιον, ᾧ χρήσῃ, εἰ μηδὲν αἰσχρὸν σαυτῷ σύνοισθα. τόλμησον γὰρ εἰς τοὺς δικαστὰς βλέψας εἰπεῖν ἃ προσήκει λέγειν ἀνδρὶ σώφρονι τὰ περὶ τὴν ἡλικίαν· „ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τέθραμμαι μὲν ἐκ παιδὸς καὶ μειρακίου παρ' ὑμῖν, οὐκ ἀφανεῖς δὲ διατριβὰς διατρίβω, ἀλλ' ἐν ταῖς ἐκκλησίαις
122 μεθ' ὑμῶν ὁρῶμαι. οἶμαι δ' ἄν, εἰ πρὸς ἄλλους τινὰς ἦν ὁ λόγος μοι περὶ τῆς αἰτίας ἧς κρίνομαι, ταῖς ὑμετέραις μαρτυρίαις ῥᾳδίως ἂν ἀπολύσασθαι τοὺς τοῦ κατηγόρου λόγους. μὴ γὰρ ὅτι, εἰ πέπρακταί μοι τι

1 τὸ τέλος] add. τοῦτο Aqa². — 2 εἰδέναι] οἴεται ἐξετάζειν Ahqa². — 3 δὴ οὖν] οὖν δὴ m; alterutrum del. vid., cf. v. l. p. 38, 2. — 8 ὑμῖν post λόγον 9 BqV Fr. — 9 δοκῶ Cob.; sed v. III, 151 (W.). — λέγειν BV Fr.: εἰπεῖν. — 12 ἐγχειρήσει df Abb. — 14 τὸ om. Ahq. — 16 ὑποβάλλω λόγον Ahq. — 18 λέγειν om. Aq Cob. (hiat.). — 20 παρ' ὑμῖν] μεθ' ὑμῶν ut v. 22 Ahq. — 25 εἰ ὅτι gmV. — τί μοι Ahq W.

τούτων, ἀλλ' εἰ δοκῶ ὑμῖν παραπλησίως βεβιωκέναι
ταῖς λεγομέναις ὑπὸ τούτου αἰτίαις, ἀβίωτον [εἶναι]
ἡγούμενος ἐμαυτῷ τὸν λοιπὸν βίον, παραδίδωμι τὴν
εἰς ἐμαυτὸν τιμωρίαν ἐναπολογήσασθαι τῇ πόλει πρὸς
τοὺς Ἕλληνας, οὐδ' ἥκω παραιτησόμενος ὑμᾶς, ἀλλὰ
καταχρήσασθέ μοι, εἰ δοκῶ τοιοῦτος εἶναι." αὕτη μέν
ἐστιν, ὦ Τίμαρχε, ἀνδρὸς ἀγαθοῦ καὶ σώφρονος ἀπο-
λογία καὶ πεπιστευκότος τῷ βίῳ καὶ καταφρονοῦντος
εἰκότως ἁπάσης βλασφημίας· ἃ δὲ πείθει σε Δημο- 123
σθένης λέγειν, οὐκ ἀνδρός ἐστιν ἐλευθέρου, ἀλλὰ
πόρνου περὶ τῶν τόπων διαφερομένου. ἐπειδὴ δ' εἰς
τὰς ἐπωνυμίας τῶν οἰκήσεων καταφεύγεις, κατ' οἴκημα
τὸ πρᾶγμα ἐξετάζεσθαι ἀξιῶν, ὅπου ἐκαθέζου, ἃ μέλλω
λέγειν ἀκούσας εἰσαῦθις οὐ χρήσῃ τοιούτῳ λόγῳ, ἐὰν
σωφρονῇς. οὐ γὰρ τὰ οἰκήματα οὐδ' αἱ οἰκήσεις τὰς
ἐπωνυμίας τοῖς ἐνοικήσασι παρέχουσιν, ἀλλ' οἱ ἐνοική-
σαντες τὰς τῶν ἰδίων ἐπιτηδευμάτων ἐπωνυμίας τοῖς
τόποις παρασκευάζουσιν. ὅπου μὲν γὰρ πολλοὶ μι- 124
σθωσάμενοι μίαν οἴκησιν διελόμενοι ἔχουσι, συνοικίαν
καλοῦμεν, ὅπου δ' εἷς ἐνοικεῖ, οἰκίαν. ἐὰν δ' εἰς ἓν
δήπου τούτων τῶν ἐπὶ ταῖς ὁδοῖς ἐργαστηρίων ἰατρὸς
εἰσοικίσηται, ἰατρεῖον καλεῖται· ἐὰν δ' ὁ μὲν ἐξοικίση-
ται, εἰς δὲ τὸ αὐτὸ τοῦτο ἐργαστήριον χαλκεὺς εἰσοι-
κίσηται, χαλκεῖον ἐκλήθη, ἐὰν δὲ κναφεύς, κναφεῖον,
ἐὰν δὲ τέκτων, τεκτονεῖον· ἐὰν δὲ πορνοβοσκὸς καὶ

2 sq. ἡγούμενος εἶναι Ahq; del. εἶναι W. — 4 ἀπολογήσασθαι (ci. Fr.) W., mire. — 6 μοι] με ci. Wolf. Cf. II, 70. — 7 ἀπολογία ante ἀνδρὸς Ahq. — 8 τῷ ἑαυτοῦ βίῳ (69. 90. 118) p. — 10 λέγειν Δημοσθένης Ah. — 18 ὅπου μὲν ... 20 οἰκίαν del. Valck. W. (ἐὰν μὲν W. 20), quae tuta sunt vocibus οὐδ' αἱ οἰκήσεις 15. — 22 εἰσοικίσηται (ci. Steph.) qV (Fr.): εἰσοικήσ.; ἐξοικίσηται ... 23 εἰσοικίσ. Steph. (Fr.): ἐξοικήσηται ... εἰσοικήσηται codd. — 24 ἐκλήθη del. W. — γναφεύς. γναφ. Ahq.

πόρναι, ἀπὸ τῆς ἐργασίας αὐτῆς ἐκλήθη πορνεῖον.
ὥστε σὺ πολλὰ πορνεῖα τῇ τῆς πράξεως εὐχερείᾳ κε-
ποίηκας. μὴ οὖν, ὅπου ποτὲ ἔπραττες, ἐρώτα, ἀλλ'
ὡς οὐ πεποίηκας, τοῦτο ἀπολογοῦ.
125 Ἥξει δ' ὡς ἔοικε καὶ ἕτερος λόγος τις ὑπὸ τοῦ
αὐτοῦ σοφιστοῦ συγκείμενος. λέγει γάρ, ὡς οὐδέν
ἐστιν ἀδικώτερον φήμης, ἀγοραῖα τεκμήρια καὶ παν-
τελῶς ἀκόλουθα τῷ αὐτοῦ βίῳ παρεχόμενος. πρῶτον
μὲν γὰρ τὴν ἐν Κολωνῷ συνοικίαν τὴν Δήμωνος κα-
λουμένην ψευδῆ φησι τὴν ἐπωνυμίαν ἔχειν· οὐ γὰρ
εἶναι Δήμωνος· ἔπειτα τὸν Ἑρμῆν τὸν Ἀνδοκίδου
καλούμενον οὐκ Ἀνδοκίδου, ἀλλ' Αἰγῇδος φυλῆς εἶναι
126 ἀνάθημα. παραφέρει δ' αὐτὸν ἐν σκώμματος μέρει, ὡς
ἡδὺς ⟨ὢν⟩ ἀνὴρ καὶ περὶ τὰς ἰδίας διατριβὰς γελοῖος·
„εἰ μὴ καὶ ἐμὲ δεῖ" φησὶν „ὑπακούειν τοῖς ὄχλοις μὴ
Δημοσθένην καλούμενον, ἀλλὰ Βάταλον, ὅτι ταύτην
ἐξ ὑποκορίσματος τίτθης τὴν ἐπωνυμίαν ἔχω". εἰ δὲ
Τίμαρχος ὡραῖος ἐγένετο καὶ σκώπτεται τῇ τοῦ πρά-
γματος διαβολῇ καὶ μὴ τοῖς αὐτοῦ ἔργοις, οὐ δήπου
127 διὰ τοῦτ' αὐτόν φησι δεῖν συμφορᾷ περιπεσεῖν. ἐγὼ
δὲ ὦ Δημόσθενες περὶ μὲν τῶν ἀναθημάτων καὶ τῶν
οἰκιῶν καὶ τῶν κτημάτων καὶ πάντων ὅλως τῶν ἀφώ-
νων πολλοὺς καὶ παντοδαποὺς καὶ οὐδέποτε τοὺς αὐ-
τοὺς ἀκούω λόγους λεγομένους· οὐ γάρ εἰσιν ἐν αὐτοῖς
οὔτε καλαὶ οὔτε αἰσχραὶ πράξεις, ἀλλ' ὁ προσαψά-

1 αὐτῆς BV: εὐθὺς Ahq Fr. (cf. v. l. 70, 8), αὖθις (ci. Turr.) Sch. Cf. § 119 p. 66, 5. — 4 τοῦτο οὐ plerique, οὐ τοῦτο m[2], τοῦτο πεπ. om. οὐ m[1] V: transposui. — 9 μὲν lm V: μὲν γάρ. — 11 ἔπειτα ... 13 ἀνάθημα Harpocr. Ἀνδοκίδου Ἑρμῆς. — 12 Αἰγηΐδος omnes. — 14 ἀνὴρ (aut ⟨ὢν⟩ ἀνὴρ) Dobr. Turr. Cf. 132. — 16 Βάταλον (Fr.): Βάτταλον l. Cf. Radermacher, Berl. Phil. Woch. 1907 p. 301 sq. — 17 ὑποκορίσματός τινος fhq Barb. — 22 καὶ περὶ τῶν κτημ. AhV.

μενος αὐτῶν καὶ παρατυχών, ὅστις ἂν ᾖ, κατὰ τὸ
μέγεθος τῆς αὑτοῦ δόξης λόγον παρέχει· περὶ δὲ τὸν
τῶν ἀνθρώπων βίον καὶ τὰς πράξεις ἀψευδής τις ἀπὸ
ταὐτομάτου πλανᾶται φήμη κατὰ τὴν πόλιν, καὶ διαγ-
γέλλει τοῖς πολλοῖς τὰς ἰδίας πράξεις, πολλὰ δὲ καὶ
μαντεύεται περὶ τῶν μελλόντων ἔσεσθαι. καὶ οὕτως 128
ἐναργές ἐστι καὶ οὐ πεπλασμένον ὃ λέγω, ὥσθ' εὑρή-
σετε καὶ τὴν πόλιν ἡμῶν καὶ τοὺς προγόνους φήμης
ὡς θεοῦ μεγίστης βωμὸν ἱδρυμένους, καὶ τὸν Ὅμηρον
πολλάκις ἐν τῇ Ἰλιάδι λέγοντα πρὸ τοῦ τι τῶν μελλόν-
των γενέσθαι· „φήμη δ' εἰς στρατὸν ἦλθε", καὶ πάλιν
τὸν Εὐριπίδην ἀποφαινόμενον τὴν θεὸν ταύτην οὐ
μόνον τοὺς ζῶντας ἐμφανίζειν δυναμένην, ὁποῖοί τινες
ἂν τυγχάνωσιν ὄντες, ἀλλὰ καὶ τοὺς τετελευτηκότας,
ὅταν λέγῃ,

φήμη τὸν ἐσθλὸν κἀν μυχῷ δείκνυσι γῆς.

ὁ δ' Ἡσίοδος καὶ διαρρήδην θεὸν αὐτὴν ἀποδείκνυσι, 129
πάνυ σαφῶς φράζων τοῖς βουλομένοις συνιέναι· λέ-
γει γάρ,

φήμη δ' οὔτις πάμπαν ἀπόλλυται, ἥντινα λαοὶ
πολλοὶ φημίξωσι· θεός νύ τίς ἐστι καὶ αὐτή.

1 περιτυχών Hamaker. — 3 καὶ τὰς Scheibe Fr.: καὶ (τὸν add. BV) λόγον κ. τὰς. — καὶ ante ἀψ. add. Ahq. — 5 πολλάκις Cob. — 8 κἀν τῇ πόλει ἡμ. τοὺς πρ. Hamaker, del. ci. καὶ τοὺς πρ. et scr. ἱδρυμένην Fr., καὶ τὴν π. ἡμ. del. Sch., καὶ τὸ πάλαι ἡμῶν τοὺς πρ. W. — 10 Ἰλιάδι] nusquam in nostra quidem. — 12 Εὐριπίδην] frg. 857 N. — 16 μυχοῖς Suid. v. φήμη, Valckenaer, W. — 18 λέγεται A. — 20 Hes. Op. 763 sq., ubi πολλοὶ λαοί; it. hic. BV et II, 144 paene omnes; sed λαοὶ πολλοὶ (Fr.). et. Dem. XIX, 243, Aristot. Eth. Nic. p. 1153 b 27, Dio Chrys. or. 37 extr. — 21 φημίξωσι fh Barb. (Fr.): φημίζωσι dq, φημίξουσι B, φημίζουσι al.; simil. variant libri Hesiodi. Cf. II, 144.

καὶ τούτων τῶν ποιημάτων τοὺς μὲν εὐσχημόνως βε-
βιωκότας εὑρήσετε ἐπαινέτας ὄντας· πάντες γὰρ οἱ
δημοσίᾳ φιλότιμοι παρὰ τῆς ἀγαθῆς φήμης ἡγοῦνται
τὴν δόξαν κομιεῖσθαι· οἷς δ' αἰσχρός ἐστιν ὁ βίος, οὐ
τιμῶσι τὴν θεὸν ταύτην· κατήγορον γὰρ αὐτὴν ἀθά-
130 νατον ἔχειν ἡγοῦνται. ἀναμνήσθητε οὖν ὦ ἄνδρες,
τίνι κέχρησθε φήμῃ περὶ Τιμάρχου. οὐχ ἅμα τοὔνομα
λέγεται καὶ τὸ ἐρώτημα ἐρωτᾶτε· „ποῖος Τίμαρχος; ὁ
πόρνος“; ἔπειτα εἰ μὲν μάρτυρας παρειχόμην περί
τινος, ἐπιστεύετ' ἄν μοι· εἰ δὲ τὴν θεὸν μάρτυρα
παρέχομαι, οὐ πιστεύσετε; ἣ οὐδὲ ψευδομαρτυρίων
131 θέμις ἐστὶν ἐπισκήψασθαι. ἐπεὶ καὶ περὶ τῆς Δημο-
σθένους ἐπωνυμίας, οὐ κακῶς ὑπὸ τῆς φήμης, ἀλλ'
οὐχ ὑπὸ τῆς τίτθης Βάταλος προσαγορεύεται, ἐξ
ἀνανδρίας καὶ κιναιδίας ἐνεγκάμενος τοὔνομα. εἰ γάρ
τίς σου τὰ κομψὰ ταῦτα χλανίσκια περιελόμενος καὶ
τοὺς μαλακοὺς χιτωνίσκους, ἐν οἷς τοὺς κατὰ τῶν
φίλων λόγους γράφεις, περιενέγκας δοίη εἰς τὰς χεῖρας
τῶν δικαστῶν, οἶμαι ἂν αὐτούς, εἴ τις μὴ προειπὼν
τοῦτο ποιήσειεν, ἀπορῆσαι, εἴτε ἀνδρὸς εἴτε γυναικὸς
εἰλήφασιν ἐσθῆτα.
132 Ἀναβήσεται δ' ἐν τῇ ἀπολογίᾳ καὶ τῶν στρατη-
γῶν τις, ὡς ἀκούω, ὑπτιάζων καὶ κατασκοπούμενος
ἑαυτόν, ὡς ἐν παλαίστραις καὶ διατριβαῖς γεγονώς·

3 ἀγαθῆς del. Cob. Hamaker (Fr.[1]). — 6 ὦ ἄνδρες sine Ἀθ. hic omnes ut vid. — 8 ἐρωτᾶτε df Abb.: εὐθὺς ἐρ. (Fr.); ἐρωτᾶται dR. (om. V). — 10 ἐπεὶ δὲ Cob. (cf. 89). — 11 πιστεύσετε AW. (qui cf. 85): πιστεύετε (Fr.). — ψευδομαρτυριῶν omnes, v. ad 85. — 12 ἐπισκήψασθαι Bachm. An. I, 231. — 14 ὁ Βάτ. BV Fr. — 15 ἀνδρίας τινὸς A. Cf. 126. — εἰ γάρ . . . 16 περιελ. Thom. Mag. p. 399; cf. Tzetz. Chil. VI, 139. — 16 χλανίσκια, 17 χιτωνίσκους Bachm. An. I, 415. — 23 ὑπτιάζων . . . 24 γεγονώς Thom. Mag. p. 372.

ὃς ἐπιχειρήσει διασύρειν τὴν ὅλην ἔνστασιν τοῦ ἀγῶ-
νος, οὐ κρίσιν ἐξευρηκέναι με φάσκων, ἀλλὰ δεινῆς
ἀπαιδευσίας ἀρχήν, παραφέρων πρῶτον μὲν τοὺς εὐ-
εργέτας τοὺς ὑμετέρους, Ἁρμόδιον καὶ Ἀριστογείτονα,
καὶ τὴν πρὸς ἀλλήλους πίστιν καὶ τὸ πρᾶγμα ὡς συν-
ήνεγκε τῇ πόλει διεξιών· οὐκ ἀφέξεται δ᾽, ὥς φασιν, 133
οὐδὲ τῶν Ὁμήρου ποιημάτων οὐδὲ τῶν ὀνομάτων τῶν
ἡρωικῶν, ἀλλὰ καὶ τὴν λεγομένην γενέσθαι φιλίαν
δι᾽ ἔρωτα Πατρόκλου καὶ Ἀχιλλέως ὑμνήσει, καὶ τὸ
κάλλος, ὥσπερ οὐ πάλαι μακαριζόμενον, ἂν τύχῃ σω-
φροσύνης, νῦν ἐγκωμιάσεται. εἰ γὰρ τὴν τοῦ σώματος
εὐπρέπειαν ταύτην τινὲς διαβάλλοντες συμφορὰν τοῖς
ἔχουσι καταστήσουσιν, οὐ ταὐτὰ κοινῇ ψηφιεῖσθαί
φησιν ὑμᾶς καὶ ἰδίᾳ εὔχεσθαι· ἄτοπον γὰρ εἶναι 134
δοκεῖν αὐτῷ, εἰ τοὺς μὲν υἱεῖς τοὺς μηδέπω γεγονότας
ἅπαντες εὔχεσθε οἱ μέλλοντες παιδοποιεῖσθαι καλοὺς
κἀγαθοὺς τὰς ἰδέας φῦναι καὶ τῆς πόλεως ἀξίους,
τοὺς δ᾽ ἤδη γεγονότας, ἐφ᾽ οἷς προσήκει σεμνύνεσθαι
τὴν πόλιν, ἐὰν κάλλει καὶ ὥρᾳ διενεγκόντες ἐκπλήξωσί
τινας καὶ περιμάχητοι ἐξ ἔρωτος γένωνται, τούτους
ὡς ἔοικεν Αἰσχίνῃ πεισθέντες ἀτιμώσετε. κἀνταῦθα 135
δή τινα καταδρομήν, ὡς ἀκούω, μέλλει ποιεῖσθαι περὶ
ἐμοῦ, ἐπερωτῶν, εἰ οὐκ αἰσχύνομαι αὐτὸς μὲν ἐν τοῖς
γυμνασίοις ὀχληρὸς ὢν καὶ πλείστων ἐραστὴς γεγονώς,
τὸ δὲ πρᾶγμα εἰς ὄνειδος καὶ κινδύνους καθιστάς.
καὶ τὸ τελευταῖον, ὡς ἀπαγγέλλουσί τινές μοι, εἰς

6 τῇ πόλει om. V. — 11 νῦν om. glmV (Sch.). — 14 φησιν post ταὐτὰ 13 A, φήσουσιν lmV (propter καταστήσουσιν); del. W.; φήσει Bk., quod non necessarium, cf. 119. 125 al. (Sch.). — 15 δοκεῖν Turr. Fr.: δοκεῖ BhqV, ὡς δοκεῖ Barb., ὡς δοκεῖν df Abb. — υἱεῖς] add. αὐτοὺς A. — 22 sq. περὶ ἐμοῦ ποι Ahq (κατ᾽ ἐμοῦ Ortner, del. περὶ Cob.).

γέλωτα καὶ λῆρόν τινα προτρεπόμενος ὑμᾶς, ἐπιδείξε-
σθαί μου φησὶν ὅσα πεποίηκα ἐρωτικὰ εἴς τινας ποιή-
ματα, καὶ λοιδοριῶν τινων καὶ πληγῶν ἐκ τοῦ πρά-
γματος, αἳ περὶ ἐμὲ γεγένηνται, μαρτυρίας φησὶ παρ-
136 έξεσθαι. ἐγὼ δὲ οὔτε ἔρωτα δίκαιον ψέγω, οὔτε τοὺς
κάλλει διαφέροντάς φημι πεπορνεῦσθαι, οὔτ᾽ αὐτὸς
ἐξαρνοῦμαι μὴ οὐ γεγονέναι ⟨τ᾽⟩ ἐρωτικὸς καὶ ἔτι καὶ
νῦν εἶναι, τάς τε ἐκ τοῦ πράγματος γιγνομένας πρὸς
ἑτέρους φιλονικίας καὶ μάχας οὐκ ἀρνοῦμαι μὴ οὐχὶ
συμβεβηκέναι μοι. περὶ δὲ τῶν ποιημάτων ὧν φασιν
οὗτοί με πεποιηκέναι, τὰ μὲν ὁμολογῶ, τὰ δὲ ἐξαρ-
νοῦμαι μὴ τοῦτον ἔχειν τὸν τρόπον, ὃν οὗτοι δια-
137 φθείροντες παρέξονται. ὁρίζομαι δ᾽ εἶναι τὸ μὲν ἐρᾶν
τῶν καλῶν καὶ σωφρόνων φιλανθρώπου πάθος καὶ
εὐγνώμονος ψυχῆς, τὸ δὲ ἀσελγαίνειν ἀργυρίου τινὰ
μισθούμενον ὑβριστοῦ καὶ ἀπαιδεύτου ἀνδρὸς ἔργον
εἶναι [ἡγοῦμαι]· καὶ τὸ μὲν ἀδιαφθόρως ἐρᾶσθαί φημι
καλὸν εἶναι, τὸ δ᾽ ἐπαρθέντα μισθῷ πεπορνεῦσθαι
αἰσχρόν. ὅσον δ᾽ ἑκάτερον τούτων ἀπ᾽ ἀλλήλων διέ-
στηκε καὶ ὡς πολὺ διαφέρει, ἐν τοῖς ἐφεξῆς ὑμᾶς πει-
138 ράσομαι λόγοις διδάσκειν. οἱ γὰρ πατέρες ἡμῶν, ὅθ᾽
ὑπὲρ τῶν ἐπιτηδευμάτων καὶ τῶν ἐκ φύσεως ἀναγ-
καίων ἐνομοθέτουν, ἃ τοῖς ἐλευθέροις ἡγοῦντο εἶναι
πρακτέα, ταῦτα τοῖς δούλοις ἀπεῖπον μὴ ποιεῖν.

1 sq. ἐπιδείξεσθαι (Wolf) Fr.: ἐπιδείξασθαι. — 3 τινων post λοιδ. Ahq: post πληγῶν cett. (Fr.). — 7—17 cf. Hermias ad Phaedr. p. 78 Ast. — 7 addidi τ᾽ (hiat.). — 9 φιλονικίας Cob. W.: φιλονεικίας. — οὐχὶ om. Ah. — 10 συμβεβ.] γεγενῆσθαι Aq^1 (γεγονέναι Hermias). — 12 sq. διαφθείραντες R. — 13 παρέχονται A. — 14 πάθος (Markl.) adflV Abb. (Fr.): πάθους (ἤθους καὶ πάθους Herm.). — 15 τινὰς Ahq. — 16 sq. ἔργον εἶναι ἡγ. codd. εἶναι ἔργον Hermias; del. εἶναι ἡγ. (hiat.) Saupp. — 17 ἀδιαφθόρως Phot. s. v. et Reitzenst. 30, 27. — 21 λόγοις del. Cob. — 22 sq. post ἀναγκ. add. κακῶν καὶ ἀγαθῶν BVhq in mg. (Fr.).

„δοῦλον“ φησὶν ὁ νόμος „μὴ γυμνάζεσθαι μηδὲ ξηρα-
λοιφεῖν ἐν ταῖς παλαίστραις.“ καὶ οὐκέτι προσέγραψε·
„τὸν δ' ἐλεύθερον ἀλείφεσθαι καὶ γυμνάζεσθαι“. ὁπότε
γὰρ [οἱ νομοθέται] τὸ καλὸν τὸ ἐκ τῶν γυμνασίων κατι-
δόντες ἀπεῖπον τοῖς δούλοις μὴ μετέχειν, τῷ αὐτῷ
ἡγοῦντο, ᾧ ἐκείνους ἐκώλυον, τοὺς ἐλευθέρους προτρέ-
πειν [ἐπὶ τὰ γυμνάσια]. πάλιν ὁ αὐτὸς εἶπε νομοθέτης· 139
„δοῦλον ἐλευθέρου παιδὸς μήτ' ἐρᾶν μήτ' ἐπακολου-
θεῖν, ἢ τύπτεσθαι τῇ δημοσίᾳ μάστιγι πεντήκοντα
πληγάς“. ἀλλ' οὐ τὸν ἐλεύθερον ἐκώλυσεν ἐρᾶν [καὶ
ὁμιλεῖν] καὶ ἀκολουθεῖν, οὐδὲ βλάβην τῷ παιδί, ἀλλὰ
μαρτυρίαν σωφροσύνης ἡγήσατο συμβαίνειν. ἀκύρου
δ' οἶμαι καὶ ἀδυνάτου ἔτι ὄντος κρῖναι τὸν ὄντως
εὔνουν καὶ μή, τὸν ἐρῶντα σωφρονίζει, καὶ τοὺς τῆς
φιλίας λόγους εἰς τὴν φρονοῦσαν καὶ πρεσβυτέραν
ἡλικίαν ἀναβάλλεται· τὸ δ' ἐπακολουθεῖν καὶ ἐφορᾶν
φρουρὰν καὶ φυλακὴν σωφροσύνης ἡγήσατο εἶναι με-
γίστην. τοιγάρτοι τοὺς τῆς πόλεως μὲν εὐεργέτας, 140
ταῖς δ' ἀρεταῖς ὑπερενηνοχότας, Ἁρμόδιον καὶ Ἀρι-
στογείτονα, ὁ σώφρων καὶ ἔννομος, εἴτε ἔρωτα εἴτε
⟨ὅντινα⟩ τρόπον χρὴ προσειπεῖν, τοιούτους ἐπαίδευσεν,

1 sq. ξηραλοιφεῖν Harp. s. v., schol. Plat. Phaedr. 231 E. — 3 οἱ νομοθ. delevi. — 5 μὴ om. f. — ταὐτῷ ci. W.: αὐτῷ νόμῳ Ahq, τούτῳ αὐτῷ λόγῳ BV, τούτῳ αὐτῷ Bait. Fr. — 6 ἐπιτρέπειν BglV. — 7 ἐπὶ om. V. — ἐπὶ τὰ γυμν. cum Cob. seclusi; superscripta olim fuisse hoc quoque docet, quod in V ἐπὶ a reliquis separatum corrupit verbum προτρέπειν. — πάλιν δ' Aq. — ὁ αὐτὸς V: ὁ αὐτὸς οὗτος (Fr). — 8 μὴ ἐρᾶν Ahq W.; μηδ' ἐπακ. fh Barb. W. — 10 sq. seclusi καὶ ὁμιλεῖν, cf. 14 sq. τοὺς τῆς φιλίας λόγους κτέ. — 14 καὶ ⟨τὸν⟩ μή Cob. — 15 καὶ πρεσβυτέραν del. Cob. — 16 καὶ ἐφορᾶν del. Cob., καὶ ἐρᾶν Baeker. — 21 ὅντινα add. ci. Turr. (ὅντινα δὴ Herw.). Cf. Dem. XVIII, 20, 270. XXIII, 156. — τρόπον A: τρ. αὐτὸν (Fr.). Cf. schol.

ὥστε τοὺς ἐπαινοῦντας τὰ ἐκείνων ἔργα καταδεεστέρους δοκεῖν εἶναι ἐν τοῖς ἐγκωμίοις τῶν ἐκείνοις πεπραγμένων.

141 Ἐπειδὴ δὲ Ἀχιλλέως καὶ Πατρόκλου μέμνησθε καὶ Ὁμήρου καὶ ἑτέρων ποιητῶν, ὡς τῶν μὲν δικαστῶν ἀνηκόων παιδείας ὄντων, ὑμεῖς δὲ εὐσχήμονές τινες [προσποιεῖσθε εἶναι] καὶ περιφρονοῦντες ἱστορίᾳ τὸν δῆμον, ἵν᾽ εἰδῆτε, ὅτι καὶ ἡμεῖς τι ἤδη ἠκούσαμεν καὶ ἐμάθομεν, λέξομέν τι καὶ [ἡμεῖς] περὶ τούτων. ἐπειδὴ γὰρ ἐπιχειροῦσι φιλοσόφων ἀνδρῶν μεμνῆσθαι καὶ καταφεύγειν ἐπὶ τοὺς εἰρημένους ἐν τῷ μέτρῳ λόγους, θεωρήσατε ἀποβλέψαντες ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι εἰς τοὺς ὁμολογουμένως ἀγαθοὺς καὶ χρηστοὺς ποιητάς, ὅσον κεχωρίσθαι ἐνόμισαν τοὺς σώφρονας καὶ τῶν ὁμοίων ἐρῶντας, καὶ τοὺς ἀκρατεῖς ὧν οὐ χρὴ καὶ τοὺς
142 ὑβριστάς. λέξω δὲ πρῶτον μὲν περὶ Ὁμήρου, ὃν ἐν τοῖς πρεσβυτάτοις καὶ σοφωτάτοις τῶν ποιητῶν εἶναι τάττομεν. ἐκεῖνος γὰρ πολλαχοῦ μεμνημένος περὶ Πατρόκλου καὶ Ἀχιλλέως, τὸν μὲν ἔρωτα καὶ τὴν ἐπωνυμίαν αὐτῶν τῆς φιλίας ἀποκρύπτεται, ἡγούμενος τὰς τῆς εὐνοίας ὑπερβολὰς καταφανεῖς εἶναι τοῖς πεπαι-
143 δευμένοις τῶν ἀκροατῶν. λέγει γάρ που Ἀχιλλεὺς ὀδυρόμενος τὸν τοῦ Πατρόκλου θάνατον, ὡς ἕν τι τοῦτο τῶν λυπηροτάτων ἀναμιμνησκόμενος, ὅτι τὴν ὑπόσχεσιν τὴν πρὸς τὸν πατέρα τὸν Πατρόκλου Μενοίτιον

7 προσπ. εἶναι del. Cob. Cf. 126. 132. — ὑπερφρονοῦντες Ahq. — 9 ἡμεῖς del. Ham. (καὶ ἡμ. del. Sch.). — 11 τῷ del. Cob. — 13 ὁμολογουμένους d Barb. — 15 alterum τοὺς del. Fr.[1] Sch. — 16 λέξω (om. δὲ πρ. μὲν)...18 τάττομεν schol. Aristid. p. 545 Dd. — 18 πολλὰ Ahq. — 19 τὸν μὲν ἔρ. καὶ τὴν] τὴν μὲν? — 20 ἀποκέκρυπται A, cf. 116 al. — 25 Μενοίτιον A Turr.: τὸν Μ. (Fr.).

ἄκων ἐψεύσατο· ἐπαγγείλασθαι γὰρ εἰς Ὀποῦντα σῶν ἀπάξειν, εἰ συμπέμψειεν αὐτὸν εἰς τὴν Τροίαν καὶ παρακαταθεῖτο αὐτῷ. ᾧ καταφανής ἐστιν, ὡς δι' ἔρωτα τὴν ἐπιμέλειαν αὐτοῦ παρέλαβεν. ἔστι δὲ τὰ ἔπη, ἃ 144
ἐγὼ νυνὶ μέλλω λέγειν·

ὢ πόποι, ἦ ῥ' ἅλιον ἔπος ἔκβαλον ἤματι κείνῳ
θαρσύνων ἥρωα Μενοίτιον ἐν μεγάροισιν.
φῆν δέ οἱ εἰς Ὀπόεντα περικλυτὸν υἱὸν ἀπάξειν,
Ἴλιον ἐκπέρσαντα λαχόντα τε ληίδος αἶσαν.
ἀλλ' οὐ Ζεὺς ἄνδρεσσι νοήματα πάντα τελευτᾷ·
ἄμφω γὰρ πέπρωται ὁμοίην γαῖαν ἐρεύθειν.

οὐ τοίνυν ἐνταῦθα μόνον σχετλιάζων φαίνεται, ἀλλ' 145
οὕτως αὐτὸν ἰσχυρῶς ἐπένθησεν, ὥστε παρὰ Θέτιδος τῆς αὑτοῦ μητρὸς προακούσας, ὅτι μὴ μετελθὼν μὲν τοὺς ἐχθρούς, ἀλλ' ἐάσας ἀτιμώρητον τὸν τοῦ Πατρόκλου θάνατον, ἐπανελθὼν οἴκαδε γηραιὸς [ἐν τῇ αὑτοῦ πατρίδι] ἀποθανεῖται, τιμωρησάμενος δὲ διὰ ταχέων μέλλοι τὸν βίον τελευτᾶν, εἵλετο τὴν τοῦ τεθνεῶτος πίστιν μᾶλλον ἢ τὴν σωτηρίαν. οὕτω δὲ μεγαλοψύχως ἠπείγετο τὸν φονέα τὸν ἐκείνου τιμωρήσασθαι, ὥστε πάντων αὐτὸν παραμυθουμένων καὶ κελευόντων λούσασθαι καὶ σῖτον προσενέγκασθαι, ἀπό-

1 post γὰρ om. αὐτὸν cum A Turr. (hab. Fr.); cf. infr. 2. — 2 ἀπάξειν Ahq Turr.: ἀπ. τὸν Πάτροκλον, ἦν γὰρ Ὀπούντιος BV, ἀπ., ἦν γὰρ Ὀπ. Fr., ἐπανάξειν Poutsma.— αὐτὸν] αὐτῷ BfhqV. Saupp. hic pron. delendum, reponendum ci. v. 1 post ἐπαγγ. γάρ, ut ap. Hom. est φῆν δέ οἱ (hiat.). — 3 παρακαταθεῖτο a² (Fr.): παρακατάθοιτο. — 4 δὲ] γὰρ V Sch. — 5 νυνὶ] νῦν ὑμῖν B Fr. (it. omisso μέλλω V). — 6 sqq. Il. Σ 324 sqq. — 11 ἐρεῦσαι rectius libri Homeri (et. Laur. 1, ερευθειναι q). — 16 sq. deleo ἐν τῇ αὑτοῦ πατρίδι (hiat.); cf. Plat. Symp. 179 E (Hug Mus. Rh. XXIX, 444). — 17 ἀποθανοῖτο? cf. Plat. l. c. (μέλλει v. 18 gl Laur.). — 19 τὴν ⟨αὑτοῦ⟩ σωτ. ci. W., del. ἢ τὴν σωτ. Sakorr.

μνυσι μηδὲν τούτων πράξειν, πρὶν ἂν τὴν τοῦ Ἕκτορος
146 *κεφαλὴν ἐπὶ τὸν τοῦ Πατρόκλου τάφον ἐνέγκῃ. καθεύ-*
δοντος δ' αὐτοῦ ἐπὶ τῇ πυρᾷ, ὥς φησιν ὁ ποιητής,
εἴδωλον ἐφίσταται Πατρόκλου, καὶ τοιούτων ἐπεμνήσθη
καὶ τοιαῦτα ἐπέσκηψε τῷ Ἀχιλλεῖ, ἐφ' οἷς καὶ δακρῦσαι
καὶ ζηλῶσαι τὴν ἀρετὴν καὶ τὴν φιλίαν ἄξιον αὐτῶν
ἐστιν. ἐπισκήπτει μὲν γὰρ αὐτῷ, προειπών, ὅτι οὐδὲ
ἐκεῖνος ἀπέχει μακρὰν τῆς τοῦ βίου τελευτῆς, εἴ πως
εἴη δυνατόν, προδιοικήσασθαι, ὅπως τὸν αὐτὸν τρόπον,
ὥσπερ καὶ ἐτράφησαν καὶ ἐβίωσαν ἐν τῷ αὐτῷ, οὕτω
καὶ τελευτησάντων αὐτῶν τὰ ὀστᾶ ἐν τῇ αὐτῇ σορῷ
147 *κείσεται· ὀδυρόμενος δὲ καὶ τὰς διατριβὰς διεξιών, ἃς*
μετ' ἀλλήλων ζῶντες διέτριβον, λέγει, ὅτι „οὐκέτι περὶ
τῶν μεγίστων, ὥσπερ τὸ πρότερον, καθεζόμενοι μετ'
ἀλλήλων [μόνοι] ἄπωθεν τῶν ἄλλων φίλων βουλευσό-
μεθα", τὴν πίστιν οἶμαι καὶ τὴν εὔνοιαν ποθεινοτάτην
ἡγούμενος εἶναι. ἵνα δὲ καὶ διὰ τοῦ μέτρου τὰς
γνώμας ἀκούσητε τοῦ ποιητοῦ, ἀναγνώσεται ὑμῖν ὁ
γραμματεὺς τὰ ἔπη τὰ περὶ τούτων, ἃ Ὅμηρος πε-
148 *ποίηκε. λέγε πρῶτον τὰ περὶ τῆς Ἕκτορος τιμωρίας.*

ἀλλ' ἐπεὶ οὖν, φίλ' ἑταῖρε, σεῦ ὕστερος εἶμ' ὑπὸ γαῖαν,
οὔ σε πρὶν κτεριῶ, πρίν γ' Ἕκτορος ἐνθάδ' ἐνεῖκαι
τεύχεα καὶ κεφαλήν, μεγαθύμου σεῖο φονῆος.

1 *μηδὲν* a (Fr.): *μηδὲν ἂν*. — 3 [*αὐτοῦ*] (hiat.)? cf. p. 73, 12 sq. — *πυρᾷ*] *ἀκτῇ*? Sakorr. Sed male meminit Homeri narrationem, id quod etiam in v. 1 sq. apparet. — 4 *τοῦ Π.* Ah, *τὸ Π.* q (R., Turr., al.). Cf. Hermog. p. 436 W. — 11 puto *καὶ τὰ ὀστᾶ τελευτησάντων* [*αὐτῶν*] (hiat.); *αὐτῶν* del. Cob. — 15 secl. *μόνοι* (hiat.). — *ἄπωθεν* Laur. Fr.: *ἄποθεν*. Cf. 99. — 18 sq. *ὁ γραμμ.* del. Ham. — 19 *ἃ περὶ τ. Ὅμ.* Cob. — 20 *τῆς τοῦ Ἕκτ.* Ahq. — 21 sqq. Il. Σ 333 sqq. — *νῦν δ' ἐπεὶ οὖν Πάτροκλε* Homeri libri; cf. Σ 101. Placere potest *ἀλλὰ*, si quidem omittatur v. 332 *οὐδὲ Θέτις μήτηρ, ἀλλ' αὐτοῦ γαῖα καθέξει*. — 22 *ἐνείκω* a¹mV, ut Homeri libr. pars. — 23 *σοῖο* Fr. (Thiersch, Bk.); at ap. Hom.

ἀναγίγνωσκε δὴ τὰ περὶ τοῦ ὁμοτάφους αὐτοὺς γενέ- 149
σθαι καὶ περὶ τῶν διατριβῶν, ἃς συνδιέτριβον ἀλλήλοις.

οὐ γὰρ ἔτι ζωοί γε φίλων ἀπάνευθεν ἑταίρων
βουλὰς ἑζόμενοι βουλεύσομεν· ἀλλ' ἐμὲ μὲν Κὴρ
ἀμφέχανε στυγερή, ἥπερ λάχε γεινόμενόν περ·
καὶ δὲ σοὶ αὐτῷ μοῖρα, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ,
τείχει ὕπο Τρώων εὐηγενέων ἀπολέσθαι,
μαρνάμενον δηίοις Ἑλένης ἕνεκ' ἠυκόμοιο.
ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν·
μὴ ἐμὰ σῶν ἀπάνευθε τιθήμεναι ὀστέ', Ἀχιλλεῦ,
ἀλλ' ἵνα περ σε καὶ αὐτὸν ὁμοίη γαῖα κεκεύθῃ,
χρυσέῳ ἐν ἀμφιφορεῖ, τόν τοι πόρε πότνια μήτηρ,
ὡς ὁμοῦ ἐτράφεμέν περ ἐν ὑμετέροισι δόμοισιν,
εὖτέ με τυτθὸν ἐόντα Μενοίτιος ἐξ Ὀπόεντος
ἤγαγεν ὑμέτερόνδ' ἀνδροκτασίης ὕπο λυγρῆς,
ἤματι τῷ, ὅτε παῖδα κατέκτανον Ἀμφιδάμαντος,

quoque paene omnes libri *σεῖο* exhibent. — 1 *τὰ* A: *ἃ* (Fr.). Recepto *τὰ* delenda erant *λέγει* (*ἃ λέγει* f Barb.) *ἐν τῷ ὕπνῳ ὁ Πάτροκλος* (hiat.), quae post *γενέσθαι* add. codd. (Fr.) — 3 Il. Ψ 77 sqq. — *οὐ γὰρ ἔτι*] ita et. Hermog. p. 436; *οὐ μὲν γὰρ* Hom., sed *ἔν τισι τῶν πολιτικῶν γὰρ ἔτι* adnot. Didym. — 5 *γεινόμενον* omnes Hom. libri, it. hic AqV: *γινόμενον* cett. (*γιγν.* Bk. in Hom., Fr.). — 7 *εὐηφενέων* W., quod ap. Hom. legebant Aristophanes et Rhianus. — 8 *μαρνάμενον . . . ἠυκόμοιο* om. libri Hom.; cf. I 317 et 339. — 9 *σὺ δ' ἐνὶ . . . σῇσιν* (= A 297 al.)] *καὶ ἐφήσομαι, αἴ κε πίθηαι γρ.* mg. q libri Hom. Ipse Aesch. supra § 146 *εἴ πως εἴη δυνατόν*. — 10 *τιθείμεναι* mV. — 11 sq. *ἀλλ' ἵνα . . . μήτηρ*] ignorant hos duos v. libri Hom. (om. et. hic q); cum altero cf. v. 92, quem om. Aeschines damnatque Aristarchus. Verum ne Aeschines quidem supra § 146 horum versuum rationem habet; itaque apparet non ipsum sed alium haec ex suo Homero adscripsisse (v. et. ad v. 9). — 11 *κεύθῃ* A, *κεκεύθοι* Saupp. — 13 *ὡς ὁμοῦ*] *ἀλλ' ὁμοῦ ὡς* q ut Hom.; *ἐτράφημεν* om. *περ* mq al., ut pars libr. Hom. (*ὡς ἐτράφην περ* alii); *ἐτράφεμεν* AVa; *ἐτράφομεν* Scaliger, ut ap. Hom. *τράφομεν* La Roche. — *ἡμετέροισι* plerique (*ὑμ.* a[2]). — 14 *εὖτέ με . . .* p. 78, 3 *ὀνόμηνεν* in mg. hab. f recens addita.

νήπιος, οὐκ ἐθέλων, ἀμφ' ἀστραγάλοισι χολωθεί
ἔνθα με δεξάμενος ἐν δώμασιν ἱππότα Πηλεὺς
ἔτρεφέ τ' ἐνδυκέως καὶ σὸν θεράποντ' ὀνόμηνεν·
ὣς δὲ καὶ ὀστέα νῶιν ὁμὴ σορὸς ἀμφικαλύπτοι.

150 ὡς τοίνυν ἐξῆν αὐτῷ σωθῆναι μὴ τιμωρησαμένῳ ι τοῦ Πατρόκλου θάνατον, ἀνάγνωθι [, ἃ λέγει ἡ Θέτι

ὠκύμορος δή μοι τέκος ἔσσεαι, οἷ' ἀγορεύεις·
αὐτίκα γάρ τοι ἔπειτα μεθ' Ἕκτορα πότμος ἑτοῖμ
τὴν δ' αὖτε προσέειπε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
αὐτίκα τεθναίην, ἐπεὶ οὐκ ἄρ' ἔμελλον ἑταίρῳ
κτεινομένῳ ἐπαμῦναι, ὅ μοι πολὺ φίλτατος ἔσκει

151 Ὁ τοίνυν οὐδενὸς ἧττον σοφὸς τῶν ποιητῶν Εὐ πίδης, ἕν τι τῶν καλλίστων ὑπολαμβάνων εἶναι σωφρόνως ἐρᾶν, ἐν εὐχῆς μέρει τὸν ἔρωτα ποιούμε λέγει που·

ὁ δ' εἰς τὸ σῶφρον ἐπ' ἀρετήν τ' ἄγων ἔρως
ζηλωτὸς ἀνθρώποισιν, ὧν εἴην ἐγώ.

152 πάλιν τοίνυν ὁ αὐτὸς ἐν τῷ Φοίνικι ἀποφαίνει ὑπὲρ τῆς γεγενημένης αὐτῷ πρὸς τὸν πατέρα διαβο ἀπολογούμενος, καὶ ἀπεθίζων τοὺς ἀνθρώπους μὴ

3 ἔτραφέ τ' Laur. Homeri A al. — 4 add. hq χρύσεος ἀμ φορεύς, τόν τοι πόρε πότνια μήτηρ. ut Homeri libri (v. sup — 5 ἐξῆν ἂν f²a (Fr.). — post τιμωρ. 2—3 verba erasa f. 6 ἃ . . . Θέτις (hiat.) secl., cf. § 149. — 7 Il. Σ 95 sqq. — δὲ Am. — 9 τὴν δ . . . Ἀχιλλεύς] τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσ πόδας ὠκὺς Ἀ. ap. Hom. — 11 ὅ μοι . . . ἔσκεν] ap. Hom. ὁ μάλα τηλόθι πάτρης ἔφθιτ', ἐμεῖο δὲ δῆσεν ἀρῆς ἀλκτῆρα γενέσ — 12 ὁ τοίνυν . . . 17 εἴην ἐγώ aff. Gregor. Cor. W. VII, 1321 cf. Hermog. p. 436. — 16 Eurip. Stheneb. frg. 671 N. — 18 τοί del. Hillebrand. — ὁ αὐτὸς] ποιητὴς add. Ahq. — Eur. Phoe frg. 809 N.

ιίας μηδ' ἐκ διαβολῆς, ἀλλ' ἐκ τοῦ βίου τὰς κρίσεις ἴσθαι·

ἤδη δὲ πολλῶν ᾑρέθην λόγων κριτής,
καὶ πόλλ' ἁμιλληθέντα μαρτύρων ὕπο
τἀναντί' ἔγνων συμφορᾶς μιᾶς πέρι.
κἀγὼ μὲν οὕτω, χὤστις ἔστ' ἀνὴρ σοφός,
λογίζομαι τἀληθές, εἰς ἀνδρὸς φύσιν
σκοπῶν δίαιτάν θ', ἥντιν' ἡμερεύεται.
ὅστις δ' ὁμιλῶν ἥδεται κακοῖς ἀνήρ,
οὐ πώποτ' ἠρώτησα, γιγνώσκων, ὅτι
τοιοῦτός ἐσθ' οἷοισπερ ἥδεται ξυνών.

153 ιασθε δ' ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι τὰς γνώμας, ἃς ἀπο- ιεται ὁ ποιητής. ἤδη δὲ πολλῶν πραγμάτων φησὶ νῆσθαι κριτής, ὥσπερ νῦν ὑμεῖς δικασταί, καὶ τὰς εις οὐκ ἐκ τῶν μαρτυριῶν, ἀλλ' ἐκ τῶν ἐπιτηδευ- ον καὶ τῶν ὁμιλιῶν φησι ποιεῖσθαι, ἐκεῖσε ἀπο- ιων, πῶς τὸν καθ' ἡμέραν βίον ζῇ ὁ κρινόμενος, ὅντινα τρόπον διοικεῖ τὴν ἑαυτοῦ οἰκίαν, ὡς ιπλησίως αὐτὸν καὶ τὰ τῆς πόλεως διοικήσοντα, τίσι χαίρει πλησιάζων· καὶ τελευτῶν οὐκ ὤκνησεν ρήνασθαι τοιοῦτον εἶναι οἷοισπερ ἥδεται ξυνών.

3 πολλῶν . . . 5 μιᾶς πέρι om. f Abb. — κριτὴς λόγων Io. Dam. 59 M. — 6 καὶ ἐγὼ μὲν AB, καὶ ὅστις omnes codd. et Io. — τἀληθὲς BVd. — 8 βλέπων Io. Dam. — θ' ex Io. (Boissonad.) — ἡμερεύεται Gaisf.: ἱμερεύεται Io., ἐμπορεύεται codd. (Fr.). . 17. Post h. v. lac. esse stat. Scheibe Meineke, non sine ι (cf. 153). — 10 οὐ — 11 ξυνώ[ν in tract. rhet. pap. Oxyrh. 10, 103—107 (II saec. p. Chr.). — ἐσθ' οἷοισπερ HWolf R.: οἷσπερ h Abb. f in erasis et Greg. Vind. pr. m.; ἐστιν . . . . . . ἥδ. (Fr.); ἐ. ἕκαστος οἷσπερ BV al., quae forma versus etiam ap. testes est. — 13 δὲ del. (Saupp.) Sch.; contra conf. Fr. Dem. 181. 243. — 15 μαρτύρων V. — 16 πεποιῆσθαι Steph. — ιl. ὁ κριν. (hiat.)? — 18 del. ἑαυτοῦ (hiat.)? — 21 post τοιοῦ- ιm. αὐτὸν cum Ahq (retinet Fr.). — οἷοισπερ Tayl. R.: οἷσπερ.

οὐκοῦν δίκαιον καὶ περὶ Τιμάρχου τοῖς αὐτοῖς ὑμᾶς
154 *Εὐριπίδῃ χρήσασθαι λογισμοῖς. πῶς διῴκηκε τὴν*
ἑαυτοῦ οὐσίαν; κατεδήδοκε τὰ πατρῷα καὶ [τὰ τῶν
φίλων] μεμισθαρνηκὼς τῷ σώματι καὶ δωροδοκῶν δη-
μοσίᾳ πάντ' ἠφάνικεν, ὥστε μηδὲν ἄλλ' ἢ τὰς αἰσχύνας
αὐτῷ περιεῖναι. χαίρει δὲ τῷ συνών; Ἡγησάνδρῳ.
ὁ δ' Ἡγήσανδρος ἐκ τίνων ἐστὶν ἐπιτηδευμάτων; ἐξ
ὧν αὐτὸν οἱ νόμοι ἀπαγορεύουσι μὴ δημηγορεῖν. ἐγὼ
δὲ τί λέγω κατὰ Τιμάρχου, καὶ τίνα ποτ' ἐστὶν ἃ
ἀντιγέγραμμαι; [μὴ] δημηγορεῖν Τίμαρχον πεπορνευ-
μένον καὶ τὴν πατρῴαν οὐσίαν κατεδηδοκότα. ὑμεῖς
δὲ τί ὀμωμόκατε; ὑπὲρ αὐτῶν ψηφιεῖσθαι ὧν ἂν ἡ
δίωξις ᾖ.
155 *Ἵνα δὲ μὴ μακρολογῶ περὶ τῶν ποιητῶν διεξιών,*
ἀνδρῶν ἐρῶ πρεσβυτέρων καὶ γνωρίμων ὑμῖν ὀνόματα
καὶ μειρακίων καὶ παίδων, ὧν τοῖς μὲν διὰ τὴν εὐ-
πρέπειαν πολλοὶ γεγόνασιν ἐρασταί, ἐνίοις δὲ τῶν ἐν
ἡλικίᾳ ἔτι καὶ νῦν εἰσίν, ὧν οὐδεὶς πώποτ' εἰς τὰς
αὐτὰς αἰτίας ἀφῖκται Τιμάρχῳ· καὶ πάλιν ὑμῖν ἀντι-
διέξειμι ἀνθρώπων πεπορνευμένων αἰσχρῶς καὶ φανε-
ρῶς ὀνόματα, ἵνα ὑμεῖς ἀναμνησθέντες κατανείμητε εἰς
156 *τὴν προσήκουσαν τάξιν Τίμαρχον. πρῶτον δὲ λέξω*
τὰ τῶν ἐλευθερίως καὶ καλῶς βεβιωκότων ὀνόματα.
γιγνώσκετε ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι Κρίτωνα τὸν Ἀστυόχου

3 del. *ἑαυτοῦ* (p. 79, 18; hiat.)? — 3 sq. *τὰ τῶν φίλων* del. Ham. Fr. — 6 *συνών* fmV (Sch.); *ξυνών* (Fr.). — 7 ante *ἐξ* delevi *ἐκ τούτων* cum Brem. — 7 sq. *ἐξ ὧν αὐτὸν* Sch..: *ἐξ ὧν αὐτὸν πράξαντα* a^{1}glmV; *ἃ τὸν πρ.* Aa^{2}hq (Fr.). — 8 *μὴ* om. fmV Barb. — 9 *τίνα*] *τί* ci. W. (at v. Dem. XXIII, 24). — 10 secl. *μή*. — 12 *τί* om. Ahq, *ὅτι* gm. — *ψηφίσασθαι* Ahq. — *ὧν*] *περὶ ὧν* Ah W. (qui delet *ὑπὲρ αὐτῶν*). Cf. Dem. XXIV, 151. — 19 sq. *ἀντιδιέξειμι* Phot. Reitzenst. 148, 5. — 23 *ἐλευθέρως* R., *ἐλευθερίως* W.: *ἐλευθέρων*.

καὶ Περικλείδην τὸν Περιθοίδην καὶ Πολεμαγένην καὶ
Πανταλέοντα τὸν Κλεαγόρου καὶ Τιμησίθεον τὸν δρο-
μέα, καλλίστους οὐ μόνον τῶν πολιτῶν, ἀλλὰ καὶ τῶν
Ἑλλήνων γεγενημένους, καὶ πλείστων καὶ σωφρονε-
στάτων τυχόντας ἐραστῶν· ἀλλ' ὅμως οὐδεὶς πώποτε
αὐτοὺς ἔψεξε. πάλιν ἐκ τῶν μειρακίων καὶ τῶν ἐν 157
παισὶν ἔτι καὶ νῦν ὄντων πρῶτον μὲν τὸν ἀδελφιδοῦν
τὸν Ἰφικράτους, υἱὸν δὲ Τεισίου τοῦ Ῥαμνουσίου,
ὁμώνυμον δὲ τοῦ νυνὶ κρινομένου [Τιμάρχου]· ὃς
εὐπρεπὴς ὢν ἰδεῖν τοσοῦτον ἀπέχει τῶν αἰσχρῶν, ὥστε
πρώην ἐν τοῖς κατ' ἀγροὺς Διονυσίοις κωμῳδῶν ὄντων
ἐν Κολλυτῷ, καὶ Παρμένοντος τοῦ [κωμικοῦ] ὑποκριτοῦ
εἰπόντος τι πρὸς τὸν χορὸν ἀνάπαιστον, ἐν ᾧ ἦν εἶναί
τινας πόρνους μεγάλους Τιμαρχώδεις, οὐδεὶς ὑπελάμ-
βανεν εἰς τὸ μειράκιον, ἀλλ' εἰς σὲ πάντες· οὕτω
κληρονόμος εἶ τοῦ ἐπιτηδεύματος. πάλιν Ἀντικλέα τὸν
σταδιοδρόμον καὶ Φειδίαν τὸν ἀδελφὸν τὸν Μελησίου.
ἔτι δὲ εἰπεῖν ἔχων πολλοὺς παύσομαι, ἵνα μὴ δοκῶ τὸν
ἔπαινον θεραπείᾳ τινὶ κατ' αὐτῶν ποιεῖσθαι. περὶ δὲ 158
τῶν ὁμοτρόπων τῶν Τιμάρχου, φεύγων τὰς ἀπεχθείας,
ὧν ἥκιστά μοι μέλει μνησθήσομαι. τίς γὰρ ὑμῶν
τὸν ὀρφανὸν καλούμενον Διόφαντον οὐκ οἶδεν, ὃς
τὸν ξένον πρὸς τὸν ἄρχοντα ἀπήγαγεν, ᾧ παρήδρευεν
Ἀριστοφῶν ὁ Ἀζηνιεύς, ἐπαιτιασάμενος τέτταρας δρα-
χμὰς αὐτὸν ὑπὲρ τῆς πράξεως ταύτης ἀπεστερηκέναι,

1 *Περιθοίδην* BgV (Fr.): *Περιθοίδου*. — *Πολυμαγένη* f Barb. — 2 *Πανταλέοντα* fh (Fr): *Παντολ*. — 3 *καὶ* om. mV. — 8 *τὸν τοῦ Ἰφ*. Ahq, *τοῦ Ἰφ*. a. — scribebatur *Τισίου*. — 9 *Τιμ*. del. Cob. — 12 *Κολλυτῷ* a (Fr.): *Κολυττῷ* A. — *Παραμένοντος* Ahmq. — *κωμικοῦ* del. W. Cf. 98. 115. II, 156. V. Wilhelm, Urk. dram. Aufführ. 150 sq. — 17 *ἀδελφὸν τὸν* Bk.: *ἀδ. τοῦ* (Fr.). — *Μελησίου* Saupp. Dind. (Fr.): *Μιλησίου*. — 20 *τῶν* post *ὁμοτρόπων* om. A. Cf. Dem. III, 21.

καὶ τοὺς νόμους λέγων, οἳ κελεύουσι τὸν ἄρχοντα τῶν ὀρφανῶν ἐπιμελεῖσθαι, τοὺς ὑπὲρ τῆς σωφροσύνης κειμένους αὐτὸς ὑπερβεβηκώς; ἢ τίς τῶν πολιτῶν οὐκ ἐδυσχέρανε Κηφισόδωρον τὸν τοῦ Μόλωνος καλούμενον, καλλίστην ὥραν ὄψεως ἀκλεέστατα διεφθαρκότα; ἢ Μνησίθεον τὸν τοῦ μαγείρου καλούμενον; ἢ
159 πολλοὺς ἑτέρους, ὧν ἑκὼν ἐπιλανθάνομαι; οὐ γὰρ ἐπεξελθεῖν αὐτῶν ἕκαστον κατ' ὄνομα πικρῶς βούλομαι, ἀλλὰ μᾶλλον τῶν τοιούτων ἀπορεῖν ἂν εὐξαίμην ἐν τῷ λόγῳ διὰ τὴν πρὸς τὴν πόλιν εὔνοιαν. ἐπειδὴ δὲ ἑκατέρων προελόμενοί τινας διεξεληλύθαμεν, χωρὶς μὲν τοὺς διὰ σωφροσύνης ἐρωμένους, χωρὶς δὲ τοὺς εἰς ἑαυτοὺς ἐξαμαρτάνοντας, ὑμεῖς ἤδη τοῦτ' ἐρωτηθέντες ἀποκρίνασθε πρὸς ἐμέ, εἰς ὁποτέραν ⟨τὴν⟩ τάξιν Τίμαρχον κατανέμετε, πότερα εἰς τοὺς ἐρωμένους ἢ εἰς τοὺς πεπορνευμένους. οὐκοῦν μὴ καταλιπὼν ἣν εἵλου συμμορίαν αὐτομολήσῃς εἰς τὰς τῶν ἐλευθέρων διατριβάς.

160 Ἐὰν δ' ἐπιχειρῶσι λέγειν, ὡς οὐχ ἡταίρηκεν ὅστις μὴ κατὰ συγγραφὰς ἐμισθώθη, καὶ γραμματεῖον καὶ μάρτυρας ἀξιῶσί με τούτων παρασχέσθαι, πρῶτον μὲν τοὺς περὶ τῆς ἑταιρήσεως νόμους μέμνησθε, ἐν οἷς οὐδαμοῦ μνείαν ὁ νομοθέτης περὶ συνθηκῶν πεποίηται. οὐ γάρ, εἰ κατὰ γραμματεῖόν τις ἑαυτὸν κατῄσχυνε,

2 ἐπιμέλεσθαι (III, 255) Fr.[1]. — 3 αὐτὸς Bk. Dobr.: αὐτοὺς BV, om. Ahq. — post ὑπερβεβ. add. ἐμίσει Ah (est explicatio verbi ἐδυσχέραινε, cf. schol. f Dobr.). — 4 ἐδυσχέραινε omnes. Cf. 54. — 9 ἀλλὰ om. f[1] Abb. — τοιούτων f[1] Sch.: τοιούτων ἃ Abb., τοι. ἔργων cett. (Fr.). — 11 προελόμενος . . διεξελήλυθα Ahq Fr.[1]. — 12 σωφροσύνης l Cob. Hillebrand W.: σωφροσύνην (Fr.). — 14 πρός με df Barb. Abb. — addidi τὴν, cf. III, 168. — 15 τὸν ante Τίμ. om. cum BV Fr. — πότερον A W. — 21 ἀξιώσει fhmqV.

τοῦτ' ἐξήτασεν, ἀλλὰ παντελῶς, ὅπως ἂν ἡ πρᾶξις
γένηται, τὸν πράξαντα κελεύει μὴ μετέχειν τῶν τῆς
πόλεως κοινῶν. εἰκότως· ὅστις γὰρ νέος ὢν ἀπέστη
δι' αἰσχρὰς ἡδονὰς τῆς εἰς τὰ καλὰ φιλοτιμίας, τοῦτον
οὐκ ᾠήθη δεῖν πρεσβύτερον γενόμενον [ὁ τοὺς νόμους
εἰσφέρων] ἐπίτιμον εἶναι. ἔπειτα καὶ τὴν εὐήθειαν τοῦ 161
λόγου τούτου ῥᾴδιόν ἐστιν ἐξετάσαι. πάντες γὰρ ἂν
τοῦθ' ὁμολογήσαιμεν, ὅτι τὰς συνθήκας τῆς πρὸς ἀλλή-
λους ἀπιστίας ἕνεκα ποιούμεθα, ἵνα ὁ μὴ παραβὰς
τὰ γεγραμμένα δίκην λάβῃ τῇ ψήφῳ παρὰ τοῦ παρα-
βάντος. οὐκοῦν, εἴπερ τὸ πρᾶγμα δίκης προσδεῖται,
τοῖς κατὰ γραμματεῖον ἡταιρηκόσιν, ἂν ἀδικῶνται, ἡ
τῶν νόμων ὡς οὗτοί φασιν ἐπικουρία καταλείπεται.
καὶ τίς ἂν λόγος ἑκατέρου φανείη; μὴ γὰρ ὑπ' ἐμοῦ
λεγόμενον, ἀλλὰ γιγνόμενον τὸ πρᾶγμα νομίσαθ' ὁρᾶν.
ἔστω γὰρ ὁ μὲν μισθωσάμενος δίκαιος εἰς τὸ πρᾶγμα, 162
ὁ δὲ μισθωθεὶς ἄδικος καὶ μὴ βέβαιος, ἢ πάλιν τοὐ-
ναντίον ὁ μὲν μισθωθεὶς μέτριος καὶ ποιῶν τὰ ὡμολο-
γημένα, ὁ δὲ τὴν ἡλικίαν προλαβὼν καὶ μισθωσάμενος
ἐψεύσθω· καὶ δικαστὰς ὑμᾶς αὐτοὺς ὑπολάβετε κα-
θῆσθαι. οὐκοῦν ὁ πρεσβύτερος, ἀποδοθέντος τοῦ
ὕδατος αὐτῷ καὶ λόγου, κατηγορῶν μετὰ σπουδῆς,
βλέπων δηλονότι πρὸς ὑμᾶς, λέξει· „ἐμισθωσάμην ὦ 163
ἄνδρες Ἀθηναῖοι Τίμαρχον ἑταιρεῖν ἐμαυτῷ κατὰ τὸ

1 ἂν ὁπωσοῦν Dobr. (165). — 4 εἰς τὰ καλὰ om. A W. — 5 sq. ὁ τοὺς ν. εἰσφ. del. Ham. Sch. (Fr.¹). — 7 πάντως a. — 8 τῆς df Abb. W.: τὰς (Fr.). — 10 λάβῃ τῇ] λάβηται A (λάβῃ τε d). — 13 ὡς (ci. Br.) Turr.: ὧν (Fr.) libri (ἣν l), ἐξ ὧν ci. R. — 14 λόγος dfhq Abb.: ὁ λόγος (Fr.). — 18 μέτριος] δίκαιος Ahq. — 22 καὶ λόγου del. Cob. — κατηγορῶν R. Turr. Fr.: κατηγορίαν a, κατηγορίας V, κατηγοριῶν Ah. — 23 λέξει] ἐρεῖ Ahq, ut est 164.

γραμματεῖον τὸ παρὰ Δημοσθένει κείμενον·“ οὐδὲν] κωλύει οὕτως εἰρῆσθαι· „ὁ δ' οὐ ποιεῖ μοι τὰ ὡμο γημένα“. καὶ ταῦτ' ἤδη διέξεισι δηλονότι πρὸς τ δικαστάς, λέγων ἃ χρὴ τὸν τοιοῦτον ποιεῖν. ἔπειτα καταλευσθήσεται ὁ μισθούμενος τὸν Ἀθηναῖον π τοὺς νόμους, καὶ προσοφλὼν ἄπεισιν ἐκ τοῦ δικασ ρίου οὐ τὴν ἐπωβελίαν μόνον, ἀλλὰ καὶ πολλὴν ὕβ(

164 ἀλλ' οὐχ οὗτος, ἀλλ' ὁ μισθωθεὶς δικάζεται. λεγ δὴ παρελθών, ⟨ἢ⟩. ὁ σοφὸς Βάταλος ὑπὲρ αὐτοῦ, εἰδῶμεν, τί ποτ' ἐρεῖ. „ἄνδρες δικασταί, ἐμισθώσατό ἑταιρεῖν αὐτῷ ἀργυρίου δστισδηποτοῦν·“ οὐδὲν ; διαφέρει [οὕτως εἰρῆσθαι]· „κἀγὼ μὲν ἅπαντα καὶ ποίηκα καὶ ἔτι καὶ νῦν ποιῶ κατὰ τὸ γραμματεῖον χρὴ ποιεῖν τὸν ἑταιροῦντα· οὗτος δὲ ὑπερβαίνει συνθήκας.“ ἔπειτ' οὐ πολλὴ κραυγὴ παρὰ τῶν δι στῶν ἀπαντήσεται; τίς γὰρ οὐκ ἐρεῖ· „ἔπειτα ἐμβάλ εἰς τὴν ἀγοράν, ἢ στεφανοῖ, ἢ πράττεις τι τῶν αὐ

165 ἡμῖν;“ οὐκοῦν οὐδὲν ὄφελος τῆς συγγραφῆς. πό οὖν ἴσχυκε καὶ σύνηθες γεγένηται λέγειν, ὡς κ γραμματεῖον ἤδη τινὲς ἡταίρησαν, ἐρῶ. ἀνὴρ εἷς τ

2 ὁ δ' οὐ] οὐ δὴ A, quod non deterius est. — 3 καὶ τα κἀνταῦθ' Herw. — 6 ἄπεισιν ... 7 ὕβριν aff. schol. Patm. p. Sakk. — 7 πολλὴν schol. Patm.: ἄλλην. — 9 ἢ addidi. —] ταλος q. — ὑπὲρ αὐτοῦ Turr., cf. Meutzner Ztschr. f. AW. 1844, — 11 ἀργυρίου] ἐπὶ ἀργ. Ahq. — δστισδήποτε vel δστισοῦν (— 12 οὕτως εἰρῆσθαι (163) del. Hamaker W. — 15 πολλὴ κρ(καὶ θόρυβος ἀπαντήσεται παρ' ὑμῶν. W. Rh. VII, 152 in li loci relatione; sed delevi inde αὐτῷ, quod codd. post δικ. (hiat.). — 16 ἔπειτα A Fr.: ἐπεὶ V in lit., ἐπειδὰν hq, ἐπὰν ἐπὴν a¹m, εἶτ' W. (ἔτ' οὖν vel del. Hillebr.). — ἐμβάλλεις (Br Fr.: ἐμβαλλεῖς V, ἐμβαλεῖς A, ἐμβάλλῃ B. — 17 πράττῃ Bh τι f in ras. — 19 καὶ σύνηθες γεγ. del. Sakorr. — 20 delevi ante ἐρῶ repetitum (hiat.). — εἷς] τις p Cob.; cf. 182. II, τούτων εἷς sine v. l. 180.

πολιτῶν (τὸ δ' ὄνομα οὐ λέξω· τὰς γὰρ ἀπεχθείας φεύγω) οὐδὲν προϊδόμενος ὧν ὀλίγῳ πρότερον ἐγὼ διεξῆλθον πρὸς ὑμᾶς, λέγεται κατὰ συνθήκας ἡταιρηκέναι τὰς παρ' Ἀντικλεῖ κειμένας· οὐκ ὢν ⟨δ'⟩ ἰδιώτης, ἀλλὰ πρὸς τὰ κοινὰ προσιὼν καὶ λοιδορίαις περιπίπτων, εἰς συνήθειαν ἐποίησε τοῦ λόγου τούτου τὴν πόλιν καταστῆναι, καὶ διὰ τοῦτο ἐρωτῶσί τινες, εἰ κατὰ γραμματεῖον ἡ πρᾶξις γεγένηται. ὁ δὲ νομοθέτης οὐχ ὅπως τὸ πρᾶγμα γεγένηται ἐφρόντισεν, ἀλλ' ἐὰν ὁπωσοῦν μίσθωσις γένηται, κατέγνωκε τοῦ πράξαντος αἰσχύνην.

Ἀλλ' ὅμως οὕτω σαφῶς τούτων διωρισμένων, πολλαὶ 166
παρεμβολαὶ λόγων ὑπὸ Δημοσθένους εὑρεθήσονται. καὶ ταῖς μὲν ὑπὲρ τοῦ πράγματος κακοηθείαις λεγομέναις ἧττον ἄν τις ἀγανακτήσειεν· ἃ δὲ ἔξωθεν ἐπεισάξεται λυμαινόμενος τὰ τῆς πόλεως δίκαια, ἐπὶ τούτοις ἄξιόν ἐστιν ὀργισθῆναι. πολὺς μὲν γὰρ ὁ Φίλιππος ἔσται, ἀναμειχθήσεται δὲ καὶ τὸ τοῦ παιδὸς ὄνομα Ἀλεξάνδρου. καὶ γὰρ πρὸς τοῖς ἄλλοις κακοῖς ἄμουσός τις οὗτος καὶ ἀπαίδευτος ἄνθρωπός ἐστι. τὸ 167
μὲν γὰρ εἰς τὸν Φίλιππον τῷ λόγῳ πλημμελεῖν ἀμαθὲς μὲν καὶ ἄκαιρον, ἔλαττον δ' οὗ μέλλω λέγειν ἁμάρτημα· ὁμολογουμένως γὰρ εἰς ἄνδρα, καίπερ οὐκ ὢν αὐτὸς ἀνήρ, τὰς βλασφημίας ποιήσεται· ὅταν δὲ ταῖς εἰς τὸν παῖδα πεπραγματευμέναις μεταφοραῖς ὀνομάτων αἰσχρὰς ὑποψίας παρεμβάλλῃ, καταγέλαστον τὴν

1 τὸ δ' om. A. — 2 προϊδόμενος Va[1] (Fr.): προειδ. — 3 κατὰ BV (Fr.): παρὰ (W.). — τὰς συνθ. fq Barb. Abb. — 4 δ' add. ci. Bk. — 10 γένηται a[2]V Abb. (Fr.): γεγένηται. — 13 παρεκβολαὶ a[1]. Cf. 174. — 14 ὑπὲρ (HWolf R. al.) Fr.: ὑπὸ. — 18 ἐνέσται Herw. — ἀναμιχθήσεται omnes. — 26 παρεμβάλῃ AB (Fr.), παραβάλῃ V.

168 πόλιν ποιεῖ. ὡς γὰρ τὰς ἐμὰς εὐθύνας βλάπτων, ἃς
ὑπὲρ τῆς πρεσβείας μέλλω διδόναι, φησί με, ὅτ' αὐτὸς
πρώην πρὸς τὴν βουλὴν ὑπὲρ τοῦ παιδὸς Ἀλεξάνδρου
διεξῄει, ὡς ἔν τῳ πότῳ [ἡμῶν] κιθαρίζοι καὶ λέγοι
ῥήσεις τινὰς καὶ ἀντικρούσεις πρὸς ἕτερον παῖδα, καὶ
περὶ τούτων ἃ δή ποτε αὐτὸς ἐτύγχανε γιγνώσκων
πρὸς τὴν βουλὴν ἀπεφήνατο, οὐχ ὡς συμπρεσβευτήν,
ἀλλ' ὡς συγγενῆ τοῖς εἰς τὸν παῖδα σκώμμασιν ἀγα-
169 νακτῆσαι. ἐγὼ δ' Ἀλεξάνδρῳ μὲν εἰκότως διὰ τὴν
ἡλικίαν οὐ διείλεγμαι, Φίλιππον δὲ νῦν μὲν διὰ τὴν
τῶν λόγων εὐφημίαν ἐπαινῶ· ἐὰν δ' ὁ αὐτὸς πρὸς
ἡμᾶς ἐν τοῖς ἔργοις γένηται, οἷος νῦν ἐστιν ἐν τοῖς
ἐπαγγέλμασιν, ἀσφαλῆ καὶ ῥᾴδιον τὸν καθ' αὑτοῦ
ποιήσει ἔπαινον. ἐπετίμησα δ' ἐν τῷ βουλευτηρίῳ
Δημοσθένει οὐ τὸν παῖδα ἐκθεραπεύων, ἀλλ' ἐὰν τὰ
τοιαῦτα ἀποδέχησθε, ὁμοίαν νομίζων τὴν πόλιν φανή-
σεσθαι τῇ τοῦ λέγοντος ἀκοσμίᾳ.
170 Ὅλως δ' ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι τὰς ἔξωθεν τοῦ πρά-
γματος ἀπολογίας μὴ προσδέχεσθε, πρῶτον μὲν τῶν
ὅρκων ἕνεκα, οὓς ὠμόσατε, δεύτερον δὲ ὑπὲρ τοῦ μὴ
παρακρουσθῆναι ὑπὸ ἀνθρώπου τεχνίτου λόγων. μικρὸν
δ' ἄνωθεν ἄρξομαι διδάσκειν ὑμᾶς. Δημοσθένης γάρ,
ἐπειδὴ τὴν πατρῴαν οὐσίαν ἀνήλωσε, περιῄει [περὶ]
τὴν πόλιν θηρεύων νέους πλουσίους ὀρφανούς, ὧν οἱ

3 πρὸς τὴν βουλὴν (7) om. A. — 4 διεξίη A (διεξῄειν Fr.^{1}). — ἐν τῷ omnes. — secl. ἡμῶν (hiat.). — 10 Φίλιππον . . . 11 ἐπαινῶ Thom. Mag. p. 158. — 11 ὁ om. Ahq. — 12 ὑμᾶς Ahq W. — πρὸς ἡμ. (ἐν) τοῖς ἔργ. ci. Saupp.: ἐν τοῖς πρὸς ἡμ. ἔ. (sed τοῖς ἔ. pro ἔ. BV); del. τοῖς πρὸς ἡμᾶς Scheib. — 14 ποιήσει (Bk.) Fr.: ποιήσεται. — 16 νομίζω gmV. — 16 sq. malim φανεῖσθαι. — 20 ἕνεκα Fr. Bens.: ἕνεκεν. — 21 ἀνθρώπου om. fl Barb. Abb. — 23 οὐσίαν om. a^{1}mV (Sch.). — ἀνήλωσε Turr. Fr.: ἀνάλ. — secl. περὶ (κατὰ W.), cf. Andoc. 1, 99 al. — 24 ὀρφανούς del. Cob.

ὧν πατέρες ἐτετελευτήκεσαν, αἱ δὲ μητέρες διῴκουν
τὰς οὐσίας. πολλοὺς δ' ὑπερβὰς ἑνὸς τῶν δεινὰ πε-
πονθότων [ὑπὸ τούτου] μνησθήσομαι. κατιδὼν γὰρ 171
οἰκίαν πλουσίαν καὶ οὐκ εὐνομουμένην, ἧς ἡγεμὼν
μὲν ἦν γυνὴ μέγα φρονοῦσα καὶ νοῦν οὐκ ἔχουσα,
νεανίσκος δὲ ὀρφανὸς ἡμιμανὴς διεχείριζε τὴν οὐσίαν,
Ἀρίσταρχος ὁ τοῦ Μόσχου, τούτου προσποιησάμενος
ἐραστὴς εἶναι, καὶ τὸ μειράκιον εἰς τὴν φιλανθρωπίαν
ταύτην προκαλεσάμενος, ἐλπίδων κενῶν ἐμπλήσας, ὡς
αὐτίκα δὴ μάλα τῶν ῥητόρων πρωτεύσοντα, κατά-
λογον ἀποφαίνων, τοιούτων εἰσηγητὴς αὐτῷ καὶ δι- 172
δάσκαλος ἔργων ἐγένετο, ἐξ ὧν ἐκεῖνος μὲν φεύγει τὴν
πατρίδα, οὗτος δ' αὐτοῦ τὰ τῆς φυγῆς ἐφόδια προλα-
βὼν τρία τάλαντα ἀπεστέρηκε, Νικόδημος δ' ὁ Ἀφι-
δναῖος ὑπ' Ἀριστάρχου τετελεύτηκε βιαίῳ θανάτῳ, ἐκ-
κοπεὶς ὁ δείλαιος ἀμφοτέρους τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ τὴν
γλῶτταν ἐκτμηθείς, ᾗ ἐπαρρησιάζετο πιστεύων τοῖς
νόμοις καὶ ὑμῖν. ἔπειθ' ὑμεῖς ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι 173
Σωκράτην μὲν τὸν σοφιστὴν ἀπεκτείνατε, ὅτι Κριτίαν
ἐφάνη πεπαιδευκώς, ἕνα τῶν τριάκοντα τῶν τὸν δῆμον
καταλυσάντων, Δημοσθένης δ' ὑμῖν ἑταίρους ἐξαιτή-
σεται, ὁ τηλικαύτας τιμωρίας λαμβάνων παρὰ τῶν
ἰδιωτῶν καὶ δημοτικῶν ἀνθρώπων ὑπὲρ τῆς ἰσηγορίας;

1 ἐτετελευτήκεσαν Fr.[1]: τετελευτήκεσαν a[1]V (Fr.), τετελευτή-κεισαν al. — 2 τὴν οὐσίαν B Fr. §§ 194. III, 19. 21. 255 conf. Sch. — 3 ὑπὸ τούτου om. f Barb. Abb. — 3 sq. κατιδὼν .. εὐνομουμένην Thom. Mag. p. 158. — 7 τοῦ del. GHermann. Sed cf. 158. III, 162. — τούτου...9 προσκ. Thom. Mag. p. 388. — 9 προκαλεσ. Linder: προσκαλ. — 10 sq. κατάλογον] ῥητόρων ὑπ' αὐτοῦ γεγενημένων add. a[1] ex schol. — 14 Νικόδημος...17 sq. τοῖς νόμοις Suid v. παρρησία. — δ'] γὰρ Herw. — 17 ἐκτμηθείς Suid. Halbertsma Cob. Fr.[1]: ἀποτμηθείς. — 21 ἑτέρους HWolf. — 21 sq. puto ἐξαιρήσεται, cf. [Dem.] XXV, 80.

ᾧ παρακεκλημένοι τινὲς τῶν μαθητῶν ἥκουσιν ἐπὶ τὴν
ἀκρόασιν· κατεπαγγέλλεται γὰρ πρὸς αὐτούς, ἐργολα-
βῶν ἐφ' ὑμᾶς, ὡς ἐγὼ πυνθάνομαι, λήσειν μεταλλάξας
174 τὸν ἀγῶνα καὶ τὴν ὑμετέραν ἀκρόασιν, καὶ περι-
στήσειν τῷ μὲν φεύγοντι θαρρεῖν, ὅταν αὐτὸς δεῦρο
παρέλθῃ, ἐκπεπλῆχθαι δὲ τῷ κατηγόρῳ καὶ πεφοβῆσθαι
περὶ αὑτοῦ, τοσούτους δὲ καὶ τηλικούτους ἐκκαλεῖσθαι
παρὰ τῶν δικαστῶν θορύβους, παρεμβάλλων τὰς ἐμὰς
δημηγορίας καὶ ψέγων τὴν εἰρήνην τὴν δι' ἐμοῦ καὶ
Φιλοκράτους γεγενημένην, ὥστ' οὐδὲ ἀπαντήσεσθαί με
ἐπὶ τὸ δικαστήριον ἀπολογησόμενον, ὅταν τὰς [τῆς
πρεσβείας] εὐθύνας διδῶ, ἀλλ' ἀγαπήσειν, ἐὰν μετρίῳ
175 τιμήματι περιπέσω καὶ μὴ θανάτῳ ζημιῶμαι. μηδενὶ
δὴ τρόπῳ καθ' ὑμῶν αὐτῶν γέλωτα τῷ σοφιστῇ καὶ
διατριβὴν παράσχητε, ἀλλ' ὑπολαμβάνεθ' ὁρᾶν εἰσεληλυθότα [ἀπὸ τοῦ δικαστηρίου] οἴκαδε καὶ σεμνυνόμενον ἐν τῇ τῶν μειρακίων διατριβῇ, [καὶ] διεξιόντα, ὡς εὖ τὸ πρᾶγμα ὑφείλετο τῶν δικαστῶν· „ἀπαγαγὼν γὰρ αὐτοὺς ἀπὸ τῶν περὶ Τίμαρχον αἰτιῶν, ἐπέστησα φέρων ἐπὶ τὸν κατήγορον καὶ Φίλιππον καὶ Φωκέας, καὶ φόβους ἐπήρτησα τοῖς ἀκροωμένοις, ὥσθ' ὁ μὲν

4 sq. καὶ παρασχεῖν (sic) τῷ...6 παρέλθῃ Suid. v. δεῦρο. — περιστήσειν hq Bk.: παραστ. (Fr.). Cf. Dem. XVIII, 218. — 5 φεύγοντι Suid. Turr. (Fr.): φυγόντι. — 7 ἐκκαλεῖσθαι Cob. Sch. (Fr.[1]): ἐκκαλέσασθαι dfm, ἐκκαλέσεσθαι cet. — 8 παρεκβάλλων Aa[2]. Cf. 166. — 10 οὐδὲ] οὐκ A. — 11 ἐπὶ] εἰς fhq Barb. Cob. Cf. Dem. XVIII, 15 al. — 11 sq. ὅταν τῆς πρεσβ. τὰς Ahq W.; secl. τῆς πρ. — 13 μηδενὶ ... 20 Φωκέας Alexand. π. σχημ. VIII, 449. — 15 ὑπολαμβάνεθ' df (-νηθ' Barb. Abb.) Alex.: ὑπολάβεθ' cett. et. Alex. Paris. 2 (Fr.). Scil. non nunc (ut § 161 sq.), sed mox loquente Demosthene. — 15 sq. ὑπ. αὐτὸν εἰσελ. οἴκ. ὁρᾶν (ὁ. οἴκ. Paris. 2) Al., om. ἀπὸ τοῦ δικαστ., quae seclusi (hiat.). — 16 καὶ (om. f[1] Abb. Alex.)...17 διατρ. Pollux IX, 42. — 17 καὶ om. Alex. (praet. Paris. 2) (Schanz). — 18 ὑφειλόμην Alex. Paris. 2.

φεύγων κατηγόρει, ὁ δὲ κατήγορος ἐκρίνετο, οἱ δὲ δικασταί, ὧν μὲν ἦσαν δικασταί, ἐπελάθοντο, ὧν δ’ οὐκ ἦσαν κριταί, περὶ τούτων ἤκουον.“ ὑμέτερον δ’ 176 ἐστὶν ἔργον πρὸς ταῦτα ἀντιτετάχθαι, καὶ πανταχῇ παρακολουθοῦντας μηδαμῇ παρεκκλίνειν αὐτὸν ἐᾶν, μηδὲ τοῖς ἐξαγωνίοις λόγοις διισχυρίζεσθαι· ἀλλ’ ὥσπερ ἐν ταῖς ἱπποδρομίαις εἰς τὸν τοῦ πράγματος αὐτὸν δρόμον εἰσελαύνετε. κἂν ταῦτα ποιῆτε, οὐ καταφρονηθήσεσθε, καὶ τὴν αὐτὴν ἕξετε γνώμην νομοθετοῦντες καὶ δικάζοντες· εἰ δὲ μή, δόξετε μελλόντων μὲν γίγνεσθαι τῶν ἀδικημάτων προαισθάνεσθαι καὶ ὀργίζεσθαι, γεγονότων δὲ οὐκέτι φροντίζειν.

Ὡς δ’ ἐν κεφαλαίῳ εἰρῆσθαι, ἐὰν μὲν κολάζητε 177 τοὺς ἀδικοῦντας, ἔσονται ὑμῖν οἱ νόμοι καλοὶ καὶ κύριοι, ἐὰν δ’ ἀφιῆτε, καλοὶ μέν, κύριοι δ’ οὐκέτι. ὧν δ’ ἕνεκα ταῦτα λέγω, οὐκ ὀκνήσω πρὸς ὑμᾶς παρρησιάσασθαι. ἔσται δ’ ὁ λόγος ἐπὶ παραδείγματος. διὰ τί οἴεσθε ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι τοὺς νόμους μὲν καλῶς κεῖσθαι, τὰ δὲ ψηφίσματα εἶναι τῆς πόλεως καταδεέστερα, καὶ τὰς κρίσεις ἐνίοτε τὰς ἐν τοῖς δικαστηρίοις ἔχειν ἐπιπλήξεις; ἐγὼ τὰς τούτων αἰτίας ἐπιδείξω. 178 ὅτι τοὺς μὲν νόμους τίθεσθε ἐπὶ πᾶσι δικαίοις, οὔτε

1 κατήγορος Cob. (cf. 178): κατηγορῶν (Fr.). — 3 κριταί del. Fr.[1] Sch. Cf. III, 193. — 4 ἔργον ἐστὶ aV Fr., del. ἐστὶν W. Cob. — καὶ om. A, ἀντιτ. καὶ del. Schanz. — 5 μηδαμῇ μηδαμῶς a. — 6 ἐξαγωνίοις Bk. An. 260, Suid. s. v. (Αἰσχίνης, sed orat. non indicata) Saupp.: ἔξω τοῦ ἀγῶνος (Fr.). — ἀλλ’ ...8 εἰσελ. Plin. Ep. IX, 26, 12. — 7 αὐτοῦ a, Plinii ϛ ap. K. (rell. testes ap. Plin. omnino locum mutilant); om. A W. Cf. III, 206. — 9 καὶ f[1] W.: ἀλλὰ καὶ f[2]d Barb. Abb., ἀλλὰ cett. Fr. — 13 ἐὰν ... 15 οὐκέτι = 36; οἱ om. f. — 15 ἀφῆτε BV. — 18 Ἀθηναῖοι om. df. — 19 ⟨τὰ⟩ τῆς Saupp. — 22 πᾶσι δικαίοις Hillebrand W.: π. τοῖς δικ. (Fr.). Cf. III, 170.

κέρδους ἕνεκ' ἀδίκου, οὔτε χάριτος οὔτ' ἔχθρας, ἀλλὰ πρὸς αὐτὸ μόνον τὸ δίκαιον καὶ τὸ συμφέρον ἀποβλέποντες· ἐπιδέξιοι δ' οἶμαι φῦντες ἑτέρων μᾶλλον, εἰκότως καλλίστους νόμους τίθεσθε. ἐν δὲ ταῖς ἐκκλησίαις καὶ τοῖς δικαστηρίοις πολλάκις ἀφέμενοι τῶν εἰς αὐτὸ τὸ πρᾶγμα λόγων, ὑπὸ τῆς ἀπάτης καὶ τῶν ἀλαζονευμάτων ὑπάγεσθε, καὶ πάντων ἀδικώτατον ἔθος εἰς τοὺς ἀγῶνας παραδέχεσθε· ἐᾶτε γὰρ τοὺς ἀπολογουμένους
179 ἀντικατηγορεῖν τῶν κατηγόρων. ἐπειδὰν δ' ἀπὸ τῆς ἀπολογίας ἀποσπασθῆτε καὶ τὰς ψυχὰς ἐφ' ἑτέρων γένησθε, εἰς λήθην ἐμπεσόντες τῆς κατηγορίας, ἐξέρχεσθ' ἐκ τῶν δικαστηρίων οὐδὲ παρ' ἑτέρου δίκην εἰληφότες, οὔτε παρὰ τοῦ κατηγόρου, ψῆφος γὰρ κατ' αὐτοῦ οὐ δίδοται, οὔτε παρὰ τοῦ ἀπολογουμένου, ταῖς γὰρ ἀλλοτρίαις αἰτίαις ἀποτριψάμενος τὰ ὑπάρχοντα [αὐτῷ] ἐγκλήματα ἐκπέφευγεν ἐκ τοῦ δικαστηρίου· οἱ δὲ νόμοι καταλύονται καὶ ἡ δημοκρατία διαφθείρεται, καὶ τὸ ἔθος ἐπὶ πολὺ προβαίνει· εὐχερῶς γὰρ ἐνίοτε λόγον ἄνευ χρηστοῦ βίου προσδέχεσθε.

180 Ἀλλ' οὐ Λακεδαιμόνιοι· καλὸν δ' ἐστὶ καὶ τὰς ξενικὰς ἀρετὰς μιμεῖσθαι. δημηγοροῦντος γάρ τινος ἐν τῇ τῶν Λακεδαιμονίων ἐκκλησίᾳ, ἀνδρὸς βεβιωκότος μὲν αἰσχρῶς, λέγειν δ' εἰς ὑπερβολὴν δυνατοῦ, καὶ τῶν Λακεδαιμονίων, ὥς φασι, κατὰ τὴν ἐκείνου γνώμην ψηφίζεσθαι μελλόντων, παρελθών τις τῶν γερόν-

1 οὔτε χάριτος om. A. — 3 ἐπιδέξιοι . . . μᾶλλον Thom. p. 158 sq. — 7 ὑπάγεσθε Ahq: ἄγεσθε (Fr.). — ἐς τοὺς f. — 8 παραδέδεχθε Cob. (cf. III, 193). — 9 κατηγορούντων omnes, cf. 175. — 10 ἀποσπασθ. ante ἀπὸ A. — ταῖς ψυχαῖς ci. Wolf (Fr.[1]), cf. III, 186; sed et. III, 153. Dem. LII, 2 (W.). — 11 ἐμπεσόντε V (Bait. Fr.).: ἐκπεσ. — τῆς om. BV. — 14 δέδοται Orell. — 16 secl. αὐτῷ (hiat.). — ἐκ τοῦ δικ. del. Cob.; cf. III, 7. — 19 καὶ (III, 174) post λόγον add. Cob. — 21 sqq. cf. Gell. N. A. XVIII, 3.

των, οὓς ἐκεῖνοι καὶ αἰσχύνονται καὶ δεδίασι, καὶ τὴν τῆς ἡλικίας αὐτῶν ἐπωνυμίαν ἀρχὴν μεγίστην εἶναι νομίζουσι, καθιστᾶσι δ' αὐτοὺς ἐκ τῶν ἐκ παιδὸς εἰς γῆρας σωφρόνων, τούτων εἷς, ὡς λέγεται, παρελθὼν ἰσχυρῶς ἐπέπληξε τοῖς Λακεδαιμονίοις, καί τι ⟨καὶ⟩ τοιοῦτον κατ' αὐτῶν ἐβλασφήμησεν, ὡς οὐ πολὺν χρόνον τὴν Σπάρτην ἀπόρθητον οἰκήσουσι, τοιούτοις ἐν ταῖς ἐκκλησίαις συμβούλοις χρώμενοι. ἅμα δὲ παρακαλέσας 181
ἄλλον τινὰ τῶν Λακεδαιμονίων, ἄνδρα λέγειν μὲν οὐκ εὐφυᾶ, τὰ δὲ κατὰ πόλεμον λαμπρὸν καὶ πρὸς δικαιοσύνην καὶ ἐγκράτειαν διαφέροντα, ἐπέταξεν αὐτῷ τὰς αὐτὰς εἰπεῖν γνώμας οὕτως ὅπως ἂν δύνηται, ἃς εἶπεν ὁ πρότερος ῥήτωρ, „ἵν'" ἔφη „Λακεδαιμόνιοι ἀνδρὸς ἀγαθοῦ φθεγξαμένου ψηφίσωνται, τὰς δὲ τῶν ἀποδεδειλιακότων καὶ πονηρῶν ἀνθρώπων φωνὰς μηδὲ τοῖς ὠσὶ προσδέχωνται". ταῦθ' ὁ γέρων ὁ ἐκ παιδὸς σεσωφρονηκὼς παρῄνεσε τοῖς ἑαυτοῦ πολίταις. ταχύ γ' ἂν Τίμαρχον ἢ τὸν κίναιδον Δημοσθένην εἴασε πολιτεύεσθαι.

Ἵνα δὲ μὴ δοκῶ Λακεδαιμονίους θεραπεύειν, καὶ 182
τῶν ἡμετέρων προγόνων μνησθήσομαι. οὕτω γὰρ ἦσαν πρὸς τὰς αἰσχύνας χαλεποί, καὶ περὶ πλείστου τῶν τέκνων τὴν σωφροσύνην ἐποιοῦντο, ὥστ' ἀνὴρ εἷς τῶν πολιτῶν, εὑρὼν τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα διεφθαρμένην, καὶ τὴν ἡλικίαν οὐ καλῶς διαφυλάξασαν μέχρι γάμου,

1 καὶ prius om. Ahq. — 2 ἐπώνυμον Dobr. — εἶναι del. Cob. — 5 addidi καί, cf. 102. — 7 sq. ἐν ταῖς ἐκκλ. del. Herw.; non habet Gellius. — 8 παρακαλέσας V (Steph., Fr., al.): παρακελεύσας. — 10 εὐφυῆ A — 12 sq. ἃς ... ῥήτωρ del. Cob. — 13 delevi οἱ ante Λακεδ. (hiat.). — 14 sq. ἀποδεδειλιακότων Wolf Taylor: ὑποδεδ. (Fr.). — 17 γ' ἂν Porson; γὰρ. ἂν add. Wolf. — 22 πλείστου] πλείονος Ahq. — 24 διεφθαρμένην καὶ del. Cob.

ἐγκατῳκοδόμησεν αὐτὴν μεθ' ἵππου εἰς ἔρημον οἰκίαν,
ὑφ' οὗ προδήλως ἔμελλεν ἀπολεῖσθαι [διὰ λιμὸν] συγκα-
θειργμένη. καὶ ἔτι καὶ νῦν τῆς οἰκίας ταύτης ἕστηκε
τὰ οἰκόπεδα ἐν τῷ ὑμετέρῳ ἄστει, καὶ ὁ τόπος οὗτος
183 καλεῖται παρ' ἵππον καὶ κόρην. ὁ δὲ Σόλων ὁ τῶν
νομοθετῶν ἐνδοξότατος γέγραφεν ἀρχαίως καὶ σεμνῶς
περὶ τῆς τῶν γυναικῶν εὐκοσμίας. τὴν γὰρ γυναῖκα,
ἐφ' ᾗ ἂν ἁλῷ μοιχός, οὐκ ἐᾷ κοσμεῖσθαι, οὐδὲ εἰς τὰ
δημοτελῆ ἱερὰ εἰσιέναι, ἵνα μὴ τὰς ἀναμαρτήτους τῶν
γυναικῶν ἀναμειγνυμένη διαφθείρῃ· ἐὰν δ' εἰσίῃ ἢ
κοσμῆται, τὸν ἐντυχόντα κελεύει καταρρηγνύναι τὰ
ἱμάτια καὶ τὸν κόσμον ἀφαιρεῖσθαι καὶ τύπτειν, εἰργό-
μενον θανάτου καὶ τοῦ ἀνάπηρον ποιῆσαι, ἀτιμῶν τὴν
τοιαύτην γυναῖκα καὶ τὸν βίον ἀβίωτον αὐτῇ κατα-
184 σκευάζων. καὶ τὰς προαγωγοὺς καὶ τοὺς προαγωγοὺς
γράφεσθαι κελεύει, κἂν ἁλῶσι, θανάτῳ ζημιοῦν, ὅτι
τῶν ἐξαμαρτάνειν ἐπιθυμούντων ὀκνούντων καὶ αἰ-
σχυνομένων ἀλλήλοις ἐντυγχάνειν, αὐτοὶ τὴν αὑτῶν
ἀναίδειαν παρασχόντες ἐπὶ μισθῷ τὸ πρᾶγμα εἰς διά-
πειραν καὶ λόγον κατέστησαν.

185 Ἔπειθ' οἱ μὲν πατέρες ὑμῶν οὕτω περὶ τῶν αἰ-
σχρῶν καὶ καλῶν διεγίγνωσκον, ὑμεῖς δὲ Τίμαρχον
τὸν τοῖς αἰσχίστοις ἐπιτηδεύμασιν ἔνοχον ἀφήσετε;
τὸν ἄνδρα μὲν καὶ ἄρρενα τὸ σῶμα, γυναικεῖα δὲ
ἁμαρτήματα ἡμαρτηκότα; τίς οὖν ὑμῶν γυναῖκα λαβὼν

2 διὰ λιμὸν del. Dobr. W., cf. Dio Chr. or. XXXII, p. 692 R. — 5 κόρην d Barb. (Phot. p. 397 al.) W.: κόραν. — ὁ δὲ… 6 ἀρχαίως Suid. v. ἀρχαῖον. — 6 ἐνδοξότατος] μάλιστα εὐδοκιμῶν Suid. — 10 ἀναμιγνυμένη scribebatur (μιγνυμένη Ah). — 11 περιρρηγν. Cob.; sed v. Dem. XXI, 63. — 13 ἀτιμάζων Cob. Fr.[1] (II, 9). — 14 sq. κατασκευάζων l: παρασκευάζων (Fr.).. Cf. 118. — 15 τὰς προαγ. καὶ om. Aldin. R. Fr. — 23 τὸν] ὄντα Ahq.

ἀδικοῦσαν τιμωρήσεται; ἢ τίς οὐκ ἀπαίδευτος εἶναι
δόξει τῇ μὲν κατὰ φύσιν ἁμαρτανούσῃ χαλεπαίνων,
τῷ δὲ παρὰ φύσιν ἑαυτὸν ὑβρίσαντι συμβούλῳ χρώ-
μενος; τίνα δ' ἔχων ἕκαστος ὑμῶν γνώμην ἐπάνεισιν 186
οἴκαδε ἐκ τοῦ δικαστηρίου; οὔτε γὰρ ὁ κρινόμενος
ἀφανής, ἀλλὰ γνώριμος, οὔθ' ὁ νόμος ὁ περὶ τῆς τῶν
ῥητόρων δοκιμασίας φαῦλος, ἀλλὰ κάλλιστος, τό τ'
ἐρέσθαι τοῖς παισὶ καὶ τοῖς μειρακίοις τοὺς ἑαυτῶν
οἰκείους, ὅπως τὸ πρᾶγμα κέκριται, πρόχειρον. τί οὖν 187
δὴ λέξετε οἱ τῆς ψήφου νυνὶ γεγονότες κύριοι, ὅταν
οἱ ὑμέτεροι παῖδες ὑμᾶς ἔρωνται, εἰ κατεδικάσατε ἢ
ἀπεψηφίσασθε; οὐχ ἅμα Τίμαρχον ἀπολῦσαι ὁμολογή-
σετε, καὶ τὴν κοινὴν παιδείαν ἀνατρέψετε; τί δ' ὄφελος
παιδαγωγοὺς τρέφειν ἢ παιδοτρίβας καὶ διδασκάλους
τοῖς παισὶν ἐφιστάναι, ὅταν οἱ τὴν τῶν νόμων παρα-
καταθήκην ἔχοντες πρὸς τὰς αἰσχύνας κατακάμπτωνται;

Θαυμάζω δ' ὑμῶν ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι κἀκεῖνο, εἰ 188
τοὺς μὲν πορνοβοσκοὺς μισεῖτε, τοὺς δ' ἑκόντας πε-
πορνευμένους ἀφήσετε· καὶ ὡς ἔοικεν ὁ αὐτὸς οὗτος
ἀνὴρ ἱερωσύνην μὲν οὐδενὸς θεῶν κληρώσεται, ὡς οὐκ
ὢν ἐκ τῶν νόμων καθαρὸς τὸ σῶμα, γράψει δ' ἐν τοῖς
ψηφίσμασιν εὐχὰς ὑπὲρ τῆς πόλεως ταῖς σεμναῖς θεαῖς.
εἶτ' ἔτι θαυμάζομεν τὴν κοινὴν ἀπραξίαν, τοιούτων
ῥητόρων ἐπὶ τὰς τοῦ δήμου γνώμας ἐπιγραφομένων;
καὶ τὸν αἰσχρῶς οἴκοι βεβιωκότα ἔξω τῆς πόλεως
πρεσβευτὴν πέμψομεν, καὶ τούτῳ περὶ τῶν μεγίστων

2 ἁμαρτούσῃ V Sch. — 9 sq. οὖν δὴ] cf. ad 119. — 10 νυνὶ om. Ahq Cob. — 14 καὶ διδασκ.] ἢ διδ. Ah W. — 18 ἔχοντας A. — 20 ἱερωσύνης Cob.; sed v. Arist. Πολ. Ἀθ. 7, 4. — 21 ἐν om. Ahq. — 23 εἶτ' ἔτι scripsi: εἶτα (ἔπειτα Büttner) rl. Cf. Dem. VIII, 20.

διαπιστεύσομεν; τί δ' οὐκ ἂν ἀποδοῖτο ὁ τὴν τοῦ σώ-
ματος ὕβριν πεπρακώς; τίνα δ' ἂν οὗτος ἐλεήσειεν ὁ
αὑτὸν οὐκ ἐλεήσας;

189 Τίνι δ' ὑμῶν οὐκ εὔγνωστός ἐστιν ἡ Τιμάρχου
βδελυρία; ὥσπερ γὰρ τοὺς γυμναζομένους, κἂν μὴ
παρῶμεν ἐν τοῖς γυμνασίοις, εἰς τὰς εὐεξίας αὐτῶν
ἀποβλέποντες γιγνώσκομεν, οὕτω τοὺς πεπορνευμένους,
κἂν μὴ παρῶμεν αὐτῶν τοῖς ἔργοις, ἐκ τῆς ἀναιδείας
καὶ τοῦ θράσους καὶ τῶν ἐπιτηδευμάτων γιγνώσκομεν.
ὁ γὰρ ἐπὶ τῶν μεγίστων τοὺς νόμους καὶ τὴν σωφρο-
σύνην ὑπεριδών, ἔχει τινὰ ἕξιν τῆς ψυχῆς, ἣ διάδηλος
ἐκ τῆς ἀκοσμίας τοῦ τρόπου γίγνεται.

190 Πλείστους δ' ἂν εὕροιτ' ἐκ τῶν τοιούτων ἀνθρώ-
πων πόλεις ἀνατετροφότας καὶ ταῖς μεγίσταις συμφο-
ραῖς αὐτοὺς περιπεπτωκότας. μὴ γὰρ οἴεσθε ὦ ἄνδρες
Ἀθηναῖοι τὰς τῶν ἀδικημάτων ἀρχὰς ἀπὸ θεῶν, ἀλλ'
οὐκ ἀπ' ἀνθρώπων ἀσελγείας γίγνεσθαι, μηδὲ τοὺς
ἠσεβηκότας, καθάπερ ἐν ταῖς τραγῳδίαις, Ποινὰς ἐλαύ-
191 νειν καὶ κολάζειν δᾳσὶν ἡμμέναις· ἀλλ' αἱ προπετεῖς
τοῦ σώματος ἡδοναὶ καὶ τὸ μηδὲν ἱκανὸν ἡγεῖσθαι,
ταῦτα πληροῖ τὰ λῃστήρια, ταῦτ' εἰς τὸν ἐπακτροκέ-
λητα ἐμβιβάζει, ταῦτά ἐστιν ἑκάστῳ Ποινή, ταῦτα

2 sq. τίνα δ' ἂν ἐλ. ὁ αὐτὸς αὐτὸν bene Cob. — 8 αὐτῶν τοῖς Ahq Fr.: ἐν τοῖς αὐτῶν V, τοῖς αὐτῶν B. — 9 γιγνώσκ. (7) del. Cob. — 10 ἐπὶ gl Fr.[1]: περὶ. — 11 ἣ f Barb. (Turr. Fr.): ᾗ. — 15 ἀνατετραφότας AV. — 15 μὴ γὰρ ... 17 γίνεσθαι Theo Progymn. I, 224 W. — 15 sq. ἄνδρες Ἀθ. Theo: om. ἄνδρες codd. — 16 ἀτυχημάτων g Theo (HWolf Dobr. Sch. Fr.[1]); adversatur Klinke. Cf. Hom. α 32 (Dobr.); A. III, 117 (Kl.). — 17 οὐκ ἀπ' Brem.: ἀπ' (καὶ Med.) Theo, οὐχ ὑπ' nostri (Fr.). — 17 sq. cf. Cic. p. Sex. Rosc. 67, in Pis. 46, de leg. I 40. — 18 ἐν τραγῳδίᾳ dfhq (ἐν τραγῳδίαις Barb.) W. — 19 καὶ κολ. del. Cob. — ἀλλ' ... 22 ἐμβιβάζει Ammon. v. κέλης. — 20 ἡγεῖσθαι] εἶναι Ammon. — 21 τοῦτ' (sic) εἰς ... 22 ἐμβ. schol. Patm. p. 154. — 21 sq. ἐπακτροκέλητα Harp. s. v. — 22 ἐστιν om. gm. Verba ταῦτά ... Ποινή ponit Dobr. ante 21 ταῦτα πληροῖ.

παρακελεύεται σφάττειν τοὺς πολίτας, ὑπηρετεῖν τοῖς
τυράννοις, συγκαταλύειν τὸν δῆμον. οὐ γὰρ τὴν αἰσχύ-
νην οὐδ' ἃ πείσονται λογίζονται, ἀλλ' [ἐφ'] οἷς κατορ-
θώσαντες εὐφρανθήσονται, τούτοις κεκήληνται. ἐξαι-
ρεῖτ' οὖν ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι τὰς τοιαύτας φύσεις, καὶ
τὰ τῶν νέων ζηλώματα ἐπ' ἀρετὴν προτρέψεσθε.

Εὖ δ' ἐπίστασθε, καί μοι σφόδρα τὸ μέλλον ῥη- 192
θήσεσθαι διαμνημονεύετε, εἰ μὲν δώσει τῶν ἐπιτηδευ-
μάτων Τίμαρχος δίκην, ἀρχὴν εὐκοσμίας ἐν τῇ πόλει
κατασκευάσετε· εἰ δ' ἀποφεύξεται, κρείττων ἦν ὁ ἀγὼν
μὴ γεγενημένος. πρὶν μὲν γὰρ εἰς κρίσιν Τίμαρχον
καταστῆναι, φόβον τισὶ παρεῖχεν ὁ νόμος καὶ τὸ τῶν
δικαστηρίων ὄνομα· εἰ δ' ὁ πρωτεύων βδελυρίᾳ καὶ
γνωριμώτατος εἰσελθὼν περιγενήσεται, πολλοὺς ἁμαρ-
τάνειν ἐπαρεῖ, καὶ τελευτῶν οὐχ ὁ λόγος, ἀλλ' ὁ καιρὸς
ὑμᾶς ἐξοργιεῖ. μὴ οὖν εἰς ἀθρόους, ἀλλ' εἰς ἕνα ἀπο- 193
σκήψατε, καὶ τὴν παρασκευὴν καὶ τοὺς συνηγόρους
αὐτῶν παρατηρεῖτε· ὧν οὐδενὸς [ἐγὼ] ὀνομαστὶ μνη-
σθήσομαι, ἵνα μὴ ταύτην ἀρχὴν τοῦ λόγου ποιήσωνται,
ὡς οὐκ ἂν παρῆλθον, εἰ μή τις αὐτῶν [ὀνομαστὶ]
ἐμνήσθη. ἀλλ' ἐκεῖνο ποιήσω· ἀφελὼν τὰ ὀνόματα,
διεξιὼν δὲ τὰ ἐπιτηδεύματα, καὶ τὰ σώματα αὐτῶν
γνώριμα καταστήσω. ἔσται δ' αὐτὸς ἑαυτῷ ἕκαστος
αἴτιος, ἐὰν δεῦρο ἀναβῇ καὶ ἀναισχυντῇ. τούτῳ γὰρ 194
παρίασιν ἐκ τριῶν εἰδῶν συνήγοροι, οἱ μὲν ταῖς καθ'

1 παρακελ.] τοῖς νέοις add. Ahq. — τοὺς om. f Barb. — 3 secl. ἐφ', cf. Dem. VI, 17. — 4 κέκληνται A. — 6 προτρέψεσθε Cob. W.: προτρέψασθε. — 7 εὖ δὲ] ἓν δὲ εὖ Ahq. Cf. III, 6 (ibd. 17 εὖ kl pro ἐν). — 18 αὐτοῦ HWolf, αὐτῷ (Turr.) Sch. — secl. ἐγὼ (hiat.). — 20 ὀνόματι A; sed delendum (hiat.). — 22 αὐτῶν post σώματα Ahq Cob.: post ἐπιτ. (Fr.). — 25 παρίασιν Aa²hq: πάρεισιν Fr. (ut II, 179, cuius loci alia est ratio).

ἡμέραν δαπάναις ἀνηλωκότες τὰς πατρῴας οὐσίας, οἱ δὲ ταῖς ἡλικίαις ταῖς ἑαυτῶν οὐ καλῶς κεχρημένοι, καὶ δεδιότες οὐ περὶ Τιμάρχου, ἀλλὰ περὶ ἑαυτῶν καὶ τῶν ἐπιτηδευμάτων μή ποτε εἰς κρίσιν καταστῶσιν· ἕτεροι δ' ἐκ τῶν ἀκολάστων καὶ τῶν τοῖς τοιούτοις κεχρημένων ἀφθόνως, ἵνα ταῖς βοηθείαις αὐτῶν πι-
195 *στεύοντες ῥᾷόν τινες ἐξαμαρτάνωσιν. ὧν πρὶν τῆς συνηγορίας ἀκοῦσαι τοὺς βίους ἀναμιμνῄσκεσθε, καὶ τοὺς μὲν εἰς τὰ σώματα ἡμαρτηκότας μὴ ὑμῖν ἐνοχλεῖν, ἀλλὰ παύσασθαι δημηγοροῦντας κελεύετε· οὐδὲ γὰρ ὁ νόμος τοὺς ἰδιωτεύοντας, ἀλλὰ τοὺς πολιτευομένους ἐξετάζει· τοὺς δὲ τὰ πατρῷα κατεδηδοκότας ἐργάζεσθαι καὶ ἑτέρωθεν κτᾶσθαι τὸν βίον κελεύετε· τοὺς δὲ τῶν νέων, ὅσοι ῥᾳδίως ἁλίσκονται, θηρευτὰς ὄντας εἰς τοὺς ξένους καὶ τοὺς μετοίκους τρέπεσθαι κελεύετε, ἵνα μήτ' ἐκεῖνοι τῆς προαιρέσεως ἀποστερῶνται μήθ' ὑμεῖς βλάπτησθε.*

196 *Τὰ μὲν οὖν παρ' ἐμοῦ δίκαια πάντα ἀπειλήφατε· ἐδίδαξα τοὺς νόμους, ἐξήτασα τὸν βίον τοῦ κρινομένου. νῦν μὲν οὖν ὑμεῖς ἐστε τῶν ἐμῶν λόγων κριταί, αὐτίκα δ' ὑμέτερος ἐγὼ θεατής· ἐν γὰρ ταῖς ὑμετέραις γνώμαις ἡ πρᾶξις καταλείπεται. εἰ οὖν βουλήσεσθε, τὰ δίκαια καὶ τὰ συμφέροντα ὑμῶν ποιησάντων, φιλοτιμότερον ἡμεῖς ἕξομεν τοὺς παρανομοῦντας ἐξετάζειν.*

2 *ταῖς ἑαυτῶν* scr.: *τοῖς ἑ. σώμασιν* Aq, *καὶ τοῖς ἑ. σ.* cett. Fr.; cf. 182. Del. *καὶ τοῖς ἑ. σ.* Cob. — 5 *τοῖς* om. a[1]dmV. — 7 *ῥᾴδιόν* Ah. — 7 sq. *τὴν συνηγορίαν* A. — 13 *τὸν* del. Cob. — 15 *κελεύετε* del. W. — 16 *ἀποστέρωνται* B (Bk.). — 19 *βίον τὸν τοῦ* V Sch. (qui conf. II, 5. III, 203). — 22 *εἰ οὖν* ... 24 *ἐξετ.* add. Ahq Abb. (uncis incl. R., del. Br. al. Fr.). Schol. B: *λείπει ταῦτα ἔν τινι* (scr. *τισι*) *τῶν ἀντιγράφων*. Neque sunt haec indigna Aeschine (cf. II, 183. III, 260), neque casu a parte librorum abesse videntur.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΙΑΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Ἀθηναῖοι Φιλίππῳ πολεμήσαντες, ὕστερον ἐπείσθησαν ὑπὸ Ἀριστοδήμου καὶ Νεοπτολέμου καὶ Κτησιφῶντος εἰρήνην πρὸς αὐτὸν ποιήσασθαι, καὶ ἔπεμψαν δύο πρεσβείας, τὴν μὲν προτέραν περὶ τῆς εἰρήνης, τὴν δευτέραν δὲ ἀποληψομένην τοὺς ὅρκους, ἐν αἷς ἀμφοτέραις ἦσαν πρεσβευταὶ Δημοσθένης καὶ Αἰσχίνης. ὡς οὖν ἐπανῆκον ἐκ τῆς ὑστέρας πρεσβείας τῆς ἐπὶ τοὺς ὅρκους, ἐγράψαντο παραπρεσβείας Αἰσχίνην Δημοσθένης τε καὶ Τίμαρχος. τὸν μὲν οὖν Τίμαρχον πρὸ τοῦ τῆς παραπρεσβείας ἀγῶνος γραψάμενος Αἰσχίνης ἑταιρήσεως ἠτίμωσε, πρὸς δὲ Δημοσθένην ἀπολογεῖται. ἔνιοι μὲν οὖν φασι γεγράφθαι μὲν τοὺς λόγους ἀμφοτέρους, οὐ μέντοι γε εἰρῆσθαι· οἱ δὲ καὶ εἰρῆσθαί φασι, καὶ κεκινδυνευκέναι τὸν Αἰσχίνην τριάκοντα ψήφοις ἁλῶναι, ὅμως μέντοι ἀποφυγεῖν Εὐβούλου αὐτῷ τοῦ δημαγωγοῦ συναγωνισαμένου, οὐ μέντοι παρὰ πᾶσιν ἀπογνωσθῆναι αὐτοῦ τὸ φιλιππίζειν, ὡς αὐτὸς ἐν τῷ προοιμίῳ παραδηλοῖ καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τοῦ στεφάνου. ἐν μὲν οὖν τῷ πρώτῳ προοιμίῳ κατ᾽ ἀρχὴν εἰς εὔνοιαν παρακαλεῖ τοὺς δικαστάς, τὸν ἀντίδικον καὶ τὴν κατηγορίαν διαβάλλων, καὶ τοῦ κινδύνου τὸ μέγεθος, καὶ ὡς ψευδῶς συκοφαντεῖται· ἐν δὲ τῷ

Or. II. A = ekl, B = agm, C = dfq Barb.

14 *γεγράφθαι* scr. (*γραφῆναι* Tayl.): *γεγραφέναι*. Cf. arg. 2 or. I; Vit. Plut. § 5 sq. — 23 *μέγεθος*] *δεικνύων* add. Bern. Sch. — *ψευδῶς συκοφαντεῖται* H Wolf (Fr.): *ψεῦδος συκοφαντοῦντα* codd.

δευτέρῳ νοήματι πρᾶγμα εἰρημένον ἐν τῇ κατηγορίᾳ διαβάλλει, καὶ πιστοῦται ἀξιοπίστως, ὡς καὶ αὐτῶν εἰδότων, ὅτι ψεῦδός ἐστι. καὶ τοῦτο δὲ εἰς διαβολὴν τοῦ ἀντιδίκου· καὶ τὰ ἑξῆς ὁμοίως εἰς εὔνοιαν ἑαυτοῦ καὶ διαβολὴν τοῦ ἀντιδίκου.

Δέομαι ὑμῶν ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ἐθελῆσαί μου μετ' εὐνοίας ἀκοῦσαι λέγοντος, ὑπολογιζομένους τό τε μέγεθος τοῦ κινδύνου καὶ τὸ πλῆθος τῶν αἰτιῶν, πρὸς ἃς ἀπολογήσασθαί με δεῖ, καὶ τὰς τέχνας καὶ τὰς κατασκευὰς τοῦ κατηγόρου καὶ τὴν ὠμότητα, ὃς ἐτόλμησε παρακελεύσασθαι πρὸς ἄνδρας ὀμωμοκότας τῶν ἀντιδίκων ὁμοίως ἀμφοτέρων ἀκούσεσθαι τοῦ κινδυ-
2 νεύοντος φωνὴν μὴ ὑπομένειν. καὶ ταῦτ' εἶπεν οὐ δι' ὀργήν· οὐδεὶς γὰρ τῶν ψευδομένων τοῖς ἀδίκως διαβαλλομένοις ὀργίζεται, οὐδ' οἱ τἀληθῆ λέγοντες κωλύουσι λόγου τυχεῖν τὸν φεύγοντα· οὐ γὰρ πρότερον ἡ κατηγορία παρὰ τοῖς ἀκούουσιν ἰσχύει, πρὶν ἂν ὁ φεύγων ἀπολογίας τυχὼν ἀδυνατήσῃ τὰς προ-
3 ειρημένας αἰτίας ἀπολύσασθαι. ἀλλ' οἶμαι Δημοσθένης οὐ χαίρει δικαίοις λόγοις, οὐδ' οὕτω παρεσκεύασται, ἀλλὰ τὴν ὑμετέραν ὀργὴν ἐκκαλέσασθαι βεβούληται. καὶ κατηγόρηκε δωροδοκίας, ἀπίθανος ὢν πρὸς τὴν ὑποψίαν ταύτην· τὸν γὰρ ἐπὶ ταῖς δωροδοκίαις προτρεπόμενον [τοὺς δικαστὰς] ὀργίζεσθαι, αὐτὸν χρὴ

2 καὶ ante αὐτῶν om. V. — 6 ἄνδρες add. eik Flor. Bk. (om. Fr.). — 6 sq. μου ante μετ' Ai Flor. Bk.: ante λέγοντος (7) cett. (Fr.). — 10 παρασκευὰς Hertl. — 12 ἀκροάσεσθαι Cob. — τοῦ A W.: τὴν τοῦ (Fr.). — 17 ἡ κατηγορία Ai Bk. (Fr.[1]): κατηγορία f Barb., κατήγορος cett. (Fr.). — ἰσχύει ante παρὰ C. — 19 ἀπολύσ.] λύειν Ai. Cf. § 24; I, 122. — 21 βούλεται A Bk. — 23 ὑπόληψιν ikl Fl. — 23 sq. τοὺς δικ. post προτρ. BV Fr., ante προτρ. cett., del. W. — προτρέποντα A. Cf. I, 135. III, 139 (I, 138).

πολὺ τῶν τοιούτων ἔργων ἀφεστάναι. ἐμοὶ δ' ὦ ἄνδρες 4
Ἀθηναῖοι συμβέβηκε τῆς Δημοσθένους ἀκούοντι κατηγορίας μήτε δεῖσαι πώποθ' οὕτως, ὡς ἐν τῇδε τῇ ἡμέρᾳ, μήτ' ἀγανακτῆσαι μᾶλλον ἢ νῦν, μήτ' εἰς ὑπερβολὴν ὁμοίως ἡσθῆναι. ἐφοβήθην μὲν γάρ, καὶ ἔτι καὶ νῦν τεθορύβημαι, μή τινες ὑμῶν ἀγνοήσωσί με ψυχαγωγηθέντες τοῖς ἐπιβεβουλευμένοις καὶ κακοήθεσι τούτοις ἀντιθέτοις· ἐξέστην δ' ἐμαυτοῦ καὶ τὴν αἰτίαν βαρέως ἤνεγκα, ὅθ' ὕβριν καὶ παροινίαν εἰς γυναῖκα ἐλευθέραν καὶ τὸ γένος Ὀλυνθίαν κατηγόρει· ἥσθην δέ, ὅτ' αὐτὸν ἐπὶ τῆς αἰτίας ὄντα ταύτης ἐξεβάλετε, καὶ τῶν σεσωφρονημένων ἐν τῷ βίῳ μοι χάριν ἀπειληφέναι νομίζω. ὑμᾶς μὲν οὖν ἐπαινῶ καὶ διαφερόντως ἀγαπῶ, 5
ὅτι τῷ βίῳ μᾶλλον τῷ τῶν κρινομένων πιστεύετε, ἢ ταῖς παρὰ τῶν ἐχθρῶν αἰτίαις· αὐτὸς δ' οὐκ ἂν ἀποσταίην τῆς πρὸς ταῦτ' ἀπολογίας. εἰ γάρ τις ἢ τῶν ἔξωθεν περιεστηκότων πέπεισται, σχεδὸν δ' οἱ πλεῖστοι τῶν πολιτῶν πάρεισιν, ἢ τῶν δικαζόντων ὑμῶν, ὡς ἐγὼ τοιοῦτόν τι διαπέπραγμαι, μὴ μόνον εἰς ἐλεύθερον σῶμα, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ τυχόν, ἀβίωτον εἶναί μοι τὸν λοιπὸν βίον νομίζω· κἂν μὴ προϊούσης τῆς ἀπολογίας ἐλέγξω καὶ τὴν αἰτίαν οὖσαν ψευδῆ, καὶ τὸν τολμήσαντ' εἰπεῖν ἀνόσιον καὶ συκοφάντην, κἂν τἆλλα πάντα μηδὲν ἀδικῶν φαίνωμαι, θανάτου τιμῶμαι. παράδοξος 6
δέ μοι κἀκεῖνος ὁ λόγος ἐφάνη καὶ δεινῶς ἄδικος, ὅθ'

1 *πολὺ* ante *τῶν* ik Flor.: om. el, ante *ἀφεστ.* cett. Fr. (hiat.). — *ἀπέχεσθαι* Ai, *ἀπέχειν* W. — 3 *ὡς* ... *ἡμέρᾳ*] *ἢ νῦν* fh (*τῇ ἡμέρᾳ* add. V[2]; *ἐν* om. i; del. et haec et *ἢ νῦν* 4 Cob.). — 4 *εἰς* om. A. — 5 sqq. cf. lex. Vind. 195; Phot. Reitzensteini 148, 13. Harp. *ἀντίθεσις*, Bk. An. 410, Bachm. An. I, 105, schol. ad Dem. 385, 12. — 6 *ἀγνοοῦσι* A. — 6 sq. cf. Tiber. W VIII, 545. — 8 *τὴν αἰτίαν* om. s, secl. R. — 10 *κατηγόρει* A: *κατ. μου.* — 11 *ἐξεβάλλετε* dfimV Barb. — 18 *ὑμῶν* om. A. — 22 *ἐξελέγξω* Ai Bk. — 25 *ὅθ'*] *ὃς* (*ὅσ'*) Ai.

ὑμᾶς ἐπηρώτα, εἰ οἷόν τ' ἐστὶν ἐν τῇ αὐτῇ πόλει
Φιλοκράτους μὲν θάνατον καταψηφίσασθαι, ὅτι κατα-
γνοὺς ἑαυτοῦ τὴν κρίσιν οὐχ ὑπέμεινεν, ἐμοῦ δ' ἀπο-
γνῶναι. ἐγὼ δ' ἐπ' αὐτῷ τούτῳ δικαίως ἂν ὑπολαμ-
βάνω μάλιστα σῴζεσθαι· εἰ γὰρ ὁ καταγνοὺς ἑαυτοῦ
καὶ μὴ παρὼν ἀδικεῖ, ὅ γε ἀπογνοὺς καὶ τὸ σῶμα τοῖς
νόμοις καὶ τοῖς πολίταις παραδοὺς οὐκ ἀδικεῖ.
7 Περὶ δὲ τῆς ἄλλης κατηγορίας δέομαι ὑμῶν ὦ
ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ἐάν τι παραλίπω καὶ μὴ μνησθῶ,
ἐπερωτᾶν με καὶ δηλοῦν, ὅ τι ἂν ποθῆτε ἀκοῦσαι,
μηδὲν προκατεγνωκότας, [ὡς ἀδικῶ], ἀλλ' ἴσῃ τῇ εὐ-
νοίᾳ ἀκούοντας. ἀπορῶ δ', ὁπόθεν χρὴ πρῶτον ἄρ-
ξασθαι, διὰ τὴν ἀνωμαλίαν τῆς κατηγορίας. σκέψασθε
8 δ', ἂν ὑμῖν εἰκός τι πρᾶγμα δόξω πάσχειν. εἰμὶ μὲν
γὰρ ὁ κινδυνεύων ἐγὼ νυνὶ περὶ τοῦ σώματος, τῆς δὲ
κατηγορίας τὴν πλείστην πεποίηται Φιλοκράτους καὶ
Φρύνωνος καὶ τῶν ἄλλων συμπρέσβεων, καὶ Φιλίππου
καὶ τῆς εἰρήνης καὶ τῶν Εὐβούλου πολιτευμάτων, ἐν
ἅπασι δὲ τούτοις ἐγὼ τέταγμαι. μόνος δ' ἐν τῷ λόγῳ
φαίνεται κηδεμὼν τῆς πόλεως Δημοσθένης, οἱ δ' ἄλλοι
προδόται· διατετέλεκε γὰρ εἰς ἡμᾶς ὑβρίζων, καὶ λοι-
δορίας ψευδεῖς οὐκ ἐμοὶ μόνον λοιδορούμενος, ἀλλὰ
9 καὶ τοῖς ἄλλοις. ὃν δ' οὕτως ἀτιμάζει, πάλιν ἐκ μετα-

1 αὐτῇ om. A (ante τῇ hab. i). — 2 ὅτι] ὅστις Flor. — 3 ἀδικεῖν post ἑαυτοῦ add. el W. (hiat.), post καταγν. B al. Fr., om. gmV. Cf. I, 111. III, 214. — ἀπογνῶναι Bachm. An. I, 122, Bk. An. 425. — 5 σῴζεσθαι Ai Bk. (Fr.[1] aut sic aut deleto ἂν): σωθήσεσθαι. — 6 ὅ γε Ai Bk.: ὁ δὴ (hiat.). — 7 παραδιδοὺς V Sch. — 8 ἄλλης] ὅλης Tayl. Usener. — 9 παραλείπω eil al. (Bk.). — 10 ὃ ἂν (ἐὰν e) Ai; ὅ τι ἐὰν al. (emend. Ald. Steph.). — ποθῆτε] μου (hiat.) add. codd. praet. afhm, del. Turr. Fr. — 11 προκατεγνωκότες ... 12 ἀκούοντες Ai. — ὡς ἀδικῶ del. Hamak. Usener (coll. Dem. XVIII, 2) W. — 14 δόξω πάσχειν Ai Bk.: π. δόξω (Fr.). — 21 γὰρ] δὲ Ai[1]. — ὑμᾶς BCi.

βολῆς, ὅπου ἂν τύχῃ, ὥσπερ Ἀλκιβιάδην ἢ Θεμιστοκλέα
κρίνων, οἳ πλεῖστον τῶν Ἑλλήνων δόξῃ διήνεγκαν,
ἀνῃρηκέναι μὲν αἰτιᾶται [με] τὰς ἐν Φωκεῦσι πόλεις,
ἀπηλλοτριωκέναι δ' ὑμῶν τὸν ἐπὶ Θρᾴκης τόπον, ἐκ-
βεβληκέναι δὲ τῆς ἀρχῆς Κερσοβλέπτην[, ἄνδρα φίλον
καὶ σύμμαχον τῆς πόλεως]. ἐνεχείρησε δ' ἀπεικάζειν 10
με Διονυσίῳ τῷ Σικελίας τυράννῳ, καὶ μετὰ σπουδῆς
καὶ κραυγῆς πολλῆς παρεκελεύσαθ' ὑμῖν φυλάξασθαι,
καὶ τὸ τῆς ἱερείας ἐνύπνιον τῆς ἐν Σικελίᾳ διηγήσατο.
οὕτω δ' ἄνω τὸ πρᾶγμα ἐξάρας, ἐφθόνησέ μου ταῖς
διαβολαῖς, τὰς αἰτίας ἀνατιθεὶς τῶν πεπραγμένων οὐ
τοῖς ἐμοῖς λόγοις, ἀλλὰ τοῖς ὅπλοις τοῖς Φιλίππου.
πρὸς δὴ τοσαύτην τόλμαν καὶ τερατείαν ἀνθρώπου 11
χαλεπὸν καὶ διαμνημονεῦσαι τὰ λεχθέντα καθ' ἕκαστα,
καὶ λέγειν μετὰ κινδύνου πρὸς ἀπροσδοκήτους δια-
βολάς. ὅθεν δ' ἡγοῦμαι σαφεστάτους τέ μοι τοὺς λόγους
ἔσεσθαι καὶ γνωρίμους ὑμῖν καὶ δικαίους, ἐντεῦθεν
ἄρξομαι, ἀπὸ τῶν περὶ τῆς εἰρήνης λόγων καὶ τῆς
αἱρέσεως τῆς πρεσβείας· οὕτω γὰρ μάλιστα καὶ μεμνή-
σομαι, καὶ εἰπεῖν δυνήσομαι, καὶ ὑμεῖς μαθήσεσθε.

1 τύχοι Aa[2] Fr., τύχῃ cett., ἂν τύχῃ (schol., ci. Bk.) Sch. W. — 2 οἳ ... διήνεγκαν del. Dobr. W. — 3 με del. Cob. — 4 ὑμῶν Ai W. (Fr.[1]): ἀφ' ὑμῶν. — 5 δὲ A Bk.: δὲ καὶ (Fr.). — τὸν Κερσ. ehik Flor. — 5sq. φίλον καὶ om. ikl; τῆς πόλεως om. i[1]kl. Cf. III, 61, unde haec ἄνδρα .. πόλεως desumpta puto; del. Bak. — 7 τῷ BiV (Fr.): τῷ γενομένῳ. — 8 πολλῆς om. A. — διεκελεύσαθ' eik. — ὑμῖν A W. (Bk.): ὑμῖν τὸ θηρίον (§ 20). — φυλάττειν i. — 9 ἱερείας] Ἱμεραίας ci. (Didym.) ap. schol.; <Ἱμ.> ἱερ. del. τῆς ἐν Σ. Sakorraphos. Cf. Bk. An. 266; Paroem. Gr. L. I, 421. — 12 τοῖς post ὅπλ. om. A. — 13 δὴ eik Flor. Bk.: δὲ (Fr.). — τἀνθρώπου Markl. Cf. 22. 57. 153. — 14 τὰ λεχθ. διαμνημονεῦσαι A (τ. λ. διαμν. i), del. τὰ λεχθ. W. — 16 ὅθεν Ai Bk.: ᾗ (Fr.). Cf. III, 61. — ἡγοῦμαι] οἶμαι (Gebauer) vel οἴομαι C. — τε addidi ex el. — 18 καὶ] καὶ περὶ A. — 19 γὰρ Aa[2]i Bk. (Fr.[1]): γὰρ ἂν. — 20 εἰπεῖν δυνήσομαι amV (Fr.): δυν. εἰπ. (hiat.).

12 *Ἅπαντας γὰρ ὑμᾶς οἶμαι τοῦτό γε αὐτὸ μνημονεύειν, ὅθ' οἱ πρέσβεις οἱ τῶν Εὐβοέων, ἐπειδὴ περὶ τῆς πρὸς αὐτοὺς εἰρήνης τῷ δήμῳ διελέχθησαν, εἶπον, ὅτι καὶ Φίλιππος αὐτοὺς κελεύσειεν ὑμῖν ἀπαγγεῖλαι, ὅτι βούλεται διαλύσασθαι πρὸς ὑμᾶς καὶ [τὴν] εἰρήνην ἄγειν. οὐ πολλῷ δ' ὕστερον χρόνῳ Φρύνων ὁ Ῥαμνούσιος ἑάλω ὑπὸ λῃστῶν ἐν ταῖς σπονδαῖς ταῖς Ὀλυμπιακαῖς, ὡς αὐτὸς ᾐτιᾶτο· ἐπειδὴ δ' ἐπανῆλθε δεῦρο λυτρωθείς, ἐδεῖτο ὑμῶν πρεσβευτὴν αὐτῷ πρὸς Φίλιππον ἑλέσθαι, ἵν', εἴ πως δύναιτο, ἀπολάβοι τὰ λύτρα. πεισθέντες δ' ὑμεῖς εἵλεσθ' αὐτῷ Κτησιφῶντα
13 πρεσβευτήν. ἐπειδὴ δὲ ἐπανῆκε δεῦρ' ἀπὸ τῆς πρεσβείας ὁ Κτησιφῶν, ἀπήγγειλε πρὸς ὑμᾶς ὑπὲρ ὧν ἐπέμφθη, καὶ πρὸς τούτοις, ὅτι φαίη Φίλιππος ἄκων μὲν πολεμῆσαι πρὸς ὑμᾶς, βούλεσθαι δὲ καὶ νῦν ἀπαλλαγῆναι τοῦ πολέμου. εἰπόντος δὲ ταῦτα τοῦ Κτησιφῶντος, καὶ πολλήν τινα ἐξαγγείλαντος πρὸς τούτοις φιλανθρωπίαν, καὶ τοῦ δήμου σφόδρα ἀποδεξαμένου καὶ τὸν Κτησιφῶντα ἐπαινέσαντος, ἀντειπόντος δ' οὐδενός, ἐνταῦθα ἤδη δίδωσι ψήφισμα Φιλοκράτης ὁ Ἁγνούσιος, καὶ ὁ δῆμος ἅπας ὁμογνωμονῶν ἐχειροτόνησεν, ἐξεῖναι Φιλίππῳ δεῦρο κήρυκα καὶ πρέσβεις πέμπειν ὑπὲρ εἰρήνης. πρότερον μὲν γὰρ καὶ αὐτὸ*

1 *γὰρ* ikl (Bk.): *γὰρ ἂν* (Fr.). — *οἶμαι ὑμᾶς* ik Flor., *ὑμᾶς* el (*οἴομαι* BC). — *αὐτοὺς* Herw. — 2 *ὅθ'*] *ὅτι* Ai. — *οἱ* CkV: *οἱ παρὰ* a Fr., *παρὰ* h, *οἱ περὶ* egilm. — *ἐπειδὴ* om. A. — 3 *εἶπόν τε* gimV, *εἰπόντες* A. — 4 *κελεύσοι* A. — *ἐπαγγεῖλαι* A. 5 *τὴν* del. Bait. W. — 7 *ἥλω* A W. — 8 *Ὀλυμπικαῖς* fhklq. — 9 *δεῦρο*] *πάλιν δεῦρο* A, *δ. π.* i. — *πρὸς*] *καὶ πρὸς* A. — 10 *ἵν' ... ἀπολάβοι*] *εἴ ... ἀπολαβεῖν* Cob. — 11 *εἵλεσθε* Ai[1]: *προείλ.* BC, *προσείλ.* i[2]V Flor. Fr. — 12 *ἐπανῆλθε* BV Fr. Cf. § 16. — 19 *ἀντειπόντος* Ai (Fr.): *ἀντιστάντος*. — 20 *δὴ* Ai Bk. — 22 *δεῦρο Φιλ.* Chm. Cf. III, 62. — *κήρυκα* Bk. Fr.: *κήρυκας*.

ἐκωλύετο ὑπό τινων, οἷς ἦν τοῦτ' ἐπιμελές, ὡς
ὸ πρᾶγμα ἔδειξεν. γράφονται γὰρ οὗτοι παρα- 14
τὸ ψήφισμα, Λυκῖνον ἐπὶ τὴν γραφὴν ἐπιγρα-
ι, καὶ τίμημα ἑκατὸν τάλαντα. καὶ μετὰ ταῦτ'
ἡ γραφὴ εἰς τὸ δικαστήριον, ἀρρώστως δ' ἔχων
κράτης ἐκάλεσεν αὑτῷ συνήγορον Δημοσθένην,
κ ἐμέ. παρελθὼν δ' ὁ μισοφίλιππος Δημοσθέ-
τέτριψε τὴν ἡμέραν ἀπολογούμενος· καὶ τὸ τε-
ν ἀποφεύγει Φιλοκράτης, ὁ δὲ γραψάμενος τὸ
ν μέρος τῶν ψήφων οὐ μεταλαμβάνει. καὶ ταῦθ'
ἅπαντες ἴστε. ὑπὸ δὲ τοὺς αὐτοὺς καιροὺς 15
ος ἑάλω, καὶ πολλοὶ τῶν ἡμετέρων ἐγκατελή-
ν πολιτῶν, ὧν ἦν Ἰατροκλῆς ὁ Ἐργοχάρους
ς καὶ Εὐήρατος ὁ Στρομβίχου υἱός. ὑπὲρ δὴ
ἱκετηρίαν θέντες οἱ οἰκεῖοι, ἐδέοντο ὑμῶν ἐπι-
ποιήσασθαι. παρελθόντες δ' αὐτοῖς συνηγό-
Φιλοκράτης καὶ Δημοσθένης, ἀλλ' οὐκ Αἰσχίνης.
μπουσι πρεσβευτὴν Ἀριστόδημον τὸν ὑποκριτὴν
Φίλιππον, διὰ τὴν γνῶσιν καὶ φιλανθρωπίαν
χνης. ὡς δ' ἐπανήκων ἀπὸ τῆς πρεσβείας ὁ 16
δημος διά τινας ἀσχολίας οὐ προσῄει πρὸς τὴν
, ἀλλ' ἔφθασεν αὐτὸν Ἰατροκλῆς ἐλθὼν ἐκ

ὰρ A Bk.: δὲ (Fr.). — 3 sq. ἐγγραψ. C. — 4 τίμημα A): τίμ. ἐπέθηκαν. — 5 εἰσῄειν Cob. Sch. — 6 Δημοσθ. C: ι. — 8 ἡμέραν AgW. (Dem. LVII, 9, Herw.): ἡμ. ὅλην 9 Φιλοκρ. Flor.: ὁ Φιλ. (Fr., hiat.). Cf. III, 62. — 12 ἑάλω ι.: ἥλω. Cf. p. 102, 7. — 12 sq. κατελήφθ. Aai. — οκλῆς A Bk. Fr.: Στρατοκλῆς. — Ἑρμοχάρους eh. — ρατος dfq R.: Εὔκρατος (Fr.). — υἱός (hiat.) del. Sakorr. k Bk.: δὲ (Fr.). — 15 ἱκετηρίας Agim. Cf. Harp. ἱκε- – θέντες] add. Ai ἐν τῷ δήμῳ (hiat.). — 16 αὐτοὶ C. — ιὰ ... τέχνης Thom. p. 388. — 20 ἐπαν.] add. δεῦρο Ai. ι. A. — 22 ἐκ] ἀπὸ Ai.

διαπιστεύσομεν; τί δ' οὐκ ἂν ἀποδοῖτο ὁ τὴν
ματος ὕβριν πεπρακώς; τίνα δ' ἂν οὗτος ἐλει
αὐτὸν οὐκ ἐλεήσας;
189 *Τίνι δ' ὑμῶν οὐκ εὔγνωστός ἐστιν ἡ Τ*
βδελυρία; ὥσπερ γὰρ τοὺς γυμναζομένους,
παρῶμεν ἐν τοῖς γυμνασίοις, εἰς τὰς εὐεξίας
ἀποβλέποντες γιγνώσκομεν, οὕτω τοὺς πεπορνει
κἂν μὴ παρῶμεν αὐτῶν τοῖς ἔργοις, ἐκ τῆς ἀ
καὶ τοῦ θράσους καὶ τῶν ἐπιτηδευμάτων γιγνώ
ὁ γὰρ ἐπὶ τῶν μεγίστων τοὺς νόμους καὶ τὴν
σύνην ὑπεριδών, ἔχει τινὰ ἕξιν τῆς ψυχῆς, ἣ δ
ἐκ τῆς ἀκοσμίας τοῦ τρόπου γίγνεται.
190 *Πλείστους δ' ἂν εὕροιτ' ἐκ τῶν τοιούτων*
πων πόλεις ἀνατετροφότας καὶ ταῖς μεγίσταις
ραῖς αὐτοὺς περιπεπτωκότας. μὴ γὰρ οἴεσθε ὦ
Ἀθηναῖοι τὰς τῶν ἀδικημάτων ἀρχὰς ἀπὸ θεῶ
οὐκ ἀπ' ἀνθρώπων ἀσελγείας γίγνεσθαι, μηδ
ἠσεβηκότας, καθάπερ ἐν ταῖς τραγῳδίαις, Ποινὰ
191 *νειν καὶ κολάζειν δᾳσὶν ἡμμέναις· ἀλλ' αἱ π*
τοῦ σώματος ἡδοναὶ καὶ τὸ μηδὲν ἱκανὸν ἡ
ταῦτα πληροῖ τὰ λῃστήρια, ταῦτ' εἰς τὸν ἐπα
ληστα ἐμβιβάζει, ταῦτά ἐστιν ἑκάστῳ Ποινή,

2sq. *τίνα δ' ἂν ἐλ. ὁ αὐτὸς αὐτὸν* bene Cob. — 8 *αἰ* Ahq Fr.: *ἐν τοῖς αὐτῶν* V, *τοῖς αὐτῶν* B. — 9 *γιγνώσκ.* (7) — 10 *ἐπὶ* gl Fr.[1]: *περὶ*. — 11 *ἣ* f Barb. (Turr. Fr.): *ἡ*. — 1 *τραφότας* AV. — 15 *μὴ γὰρ* ... 17 *γίνεσθαι* Theo Progymn. — 15 sq. *ἄνδρες Ἀθ.* Theo: om. *ἄνδρες* codd. — 16 *ἀτυχ* Theo (HWolf Dobr. Sch. Fr.[1]); adversatur Klinke. Cf. H (Dobr.); A. III, 117 (Kl.). — 17 *οὐκ ἀπ'* Brem.: *ἀπ'* (*καὶ* Me *οὐχ ὑπ'* nostri (Fr.). — 17 sq. cf. Cic. p. Sex. Rosc. 67, in de leg. I 40. — 18 *ἐν τραγῳδίᾳ* dfhq (*ἐν τραγῳδίαις* I — 19 *καὶ κολ.* del. Cob. — *ἀλλ'* ... 22 *ἐμβιβάζει* Ammon. — 20 *ἡγεῖσθαι*] *εἶναι* Ammon. — 21 *τοῦτ'* (sic) *εἰς* .. schol. Patm. p. 154. — 21 sq. *ἐπακτροκέλητα* Harp. s. v. — om. gm. Verba *ταῦτά* ... *Ποινή* ponit Dobr. ante 21 *ταῦτ*

παρακελεύεται σφάττειν τοὺς πολίτας, ὑπηρετεῖν τοῖς τυράννοις, συγκαταλύειν τὸν δῆμον. οὐ γὰρ τὴν αἰσχύνην οὐδ' ἃ πείσονται λογίζονται, ἀλλ' [ἐφ'] οἷς κατορθώσαντες εὐφρανθήσονται, τούτοις κεκήληνται. ἐξαιρεῖτ' οὖν ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι τὰς τοιαύτας φύσεις, καὶ τὰ τῶν νέων ζηλώματα ἐπ' ἀρετὴν προτρέψεσθε.

Εὖ δ' ἐπίστασθε, καί μοι σφόδρα τὸ μέλλον ῥη- 192
θήσεσθαι διαμνημονεύετε, εἰ μὲν δώσει τῶν ἐπιτηδευμάτων Τίμαρχος δίκην, ἀρχὴν εὐκοσμίας ἐν τῇ πόλει κατασκευάσετε· εἰ δ' ἀποφεύξεται, κρείττων ἦν ὁ ἀγὼν μὴ γεγενημένος. πρὶν μὲν γὰρ εἰς κρίσιν Τίμαρχον καταστῆναι, φόβον τισὶ παρεῖχεν ὁ νόμος καὶ τὸ τῶν δικαστηρίων ὄνομα· εἰ δ' ὁ πρωτεύων βδελυρίᾳ καὶ γνωριμώτατος εἰσελθὼν περιγενήσεται, πολλοὺς ἁμαρτάνειν ἐπαρεῖ, καὶ τελευτῶν οὐχ ὁ λόγος, ἀλλ' ὁ καιρὸς
ὑμᾶς ἐξοργιεῖ. μὴ οὖν εἰς ἀθρόους, ἀλλ' εἰς ἕνα ἀπο- 193
σκήψατε, καὶ τὴν παρασκευὴν καὶ τοὺς συνηγόρους αὐτῶν παρατηρεῖτε· ὧν οὐδενὸς [ἐγὼ] ὀνομαστὶ μνησθήσομαι, ἵνα μὴ ταύτην ἀρχὴν τοῦ λόγου ποιήσωνται, ὡς οὐκ ἂν παρῆλθον, εἰ μή τις αὐτῶν [ὀνομαστὶ] ἐμνήσθη. ἀλλ' ἐκεῖνο ποιήσω· ἀφελὼν τὰ ὀνόματα, διεξιὼν δὲ τὰ ἐπιτηδεύματα, καὶ τὰ σώματα αὐτῶν γνώριμα καταστήσω. ἔσται δ' αὐτὸς ἑαυτῷ ἕκαστος
αἴτιος, ἐὰν δεῦρο ἀναβῇ καὶ ἀναισχυντῇ. τούτῳ γὰρ 194
παρίασιν ἐκ τριῶν εἰδῶν συνήγοροι, οἱ μὲν ταῖς καθ'

1 παρακελ.] τοῖς νέοις add. Ahq. — τοὺς om. f Barb. — 3 secl. ἐφ', cf. Dem. VI, 17. — 4 κέκληνται A. — 6 προτρέψεσθε Cob. W.: προτρέψασθε. — 7 εὖ δὲ] ἓν δὲ εὖ Ahq. Cf. III, 6 (ibd. 17 εὖ kl pro ἐν). — 18 αὐτοῦ HWolf, αὐτῷ (Turr.) Sch. — secl. ἐγὼ (hiat.). — 20 ὀνόματι A; sed delendum (hiat.). — 22 αὐτῶν post σώματα Ahq Cob.: post ἐπιτ. (Fr.). — 25 παρίασιν Aa²hq: πάρεισιν Fr. (ut II, 179, cuius loci alia est ratio).

ἡμέραν δαπάναις ἀνηλωκότες τὰς πατρῴας οὐσίας, οἱ δὲ ταῖς ἡλικίαις ταῖς ἑαυτῶν οὐ καλῶς κεχρημένοι, καὶ δεδιότες οὐ περὶ Τιμάρχου, ἀλλὰ περὶ ἑαυτῶν καὶ τῶν ἐπιτηδευμάτων μή ποτε εἰς κρίσιν καταστῶσιν· ἕτεροι δ' ἐκ τῶν ἀκολάστων καὶ τῶν τοῖς τοιούτοις κεχρημένων ἀφθόνως, ἵνα ταῖς βοηθείαις αὐτῶν πι-
195 στεύοντες ῥᾷόν τινες ἐξαμαρτάνωσιν. ὧν πρὶν τῆς συνηγορίας ἀκοῦσαι τοὺς βίους ἀναμιμνῄσκεσθε, καὶ τοὺς μὲν εἰς τὰ σώματα ἡμαρτηκότας μὴ ὑμῖν ἐνοχλεῖν, ἀλλὰ παύσασθαι δημηγοροῦντας κελεύετε· οὐδὲ γὰρ ὁ νόμος τοὺς ἰδιωτεύοντας, ἀλλὰ τοὺς πολιτευομένους ἐξετάζει· τοὺς δὲ τὰ πατρῷα κατεδηδοκότας ἐργάζεσθαι καὶ ἑτέρωθεν κτᾶσθαι τὸν βίον κελεύετε· τοὺς δὲ τῶν νέων, ὅσοι ῥᾳδίως ἁλίσκονται, θηρευτὰς ὄντας εἰς τοὺς ξένους καὶ τοὺς μετοίκους τρέπεσθαι κελεύετε, ἵνα μήτ' ἐκεῖνοι τῆς προαιρέσεως ἀποστερῶνται μήθ' ὑμεῖς βλάπτησθε.

196 Τὰ μὲν οὖν παρ' ἐμοῦ δίκαια πάντα ἀπειλήφατε· ἐδίδαξα τοὺς νόμους, ἐξήτασα τὸν βίον τοῦ κρινομένου. νῦν μὲν οὖν ὑμεῖς ἐστε τῶν ἐμῶν λόγων κριταί, αὐτίκα δ' ὑμέτερος ἐγὼ θεατής· ἐν γὰρ ταῖς ὑμετέραις γνώμαις ἡ πρᾶξις καταλείπεται. εἰ οὖν βουλήσεσθε, τὰ δίκαια καὶ τὰ συμφέροντα ὑμῶν ποιησάντων, φιλοτιμότερον ἡμεῖς ἕξομεν τοὺς παρανομοῦντας ἐξετάζειν.

2 ταῖς ἑαυτῶν scr.: τοῖς ἑ. σώμασιν Aq, καὶ τοῖς ἑ. σ. cett. Fr.; cf. 182. Del. καὶ τοῖς ἑ. σ. Cob. — 5 τοῖς om. a¹dmV. — 7 ῥᾴδιόν Ah. — 7 sq. τὴν συνηγορίαν A. — 13 τὸν del. Cob. — 15 κελεύετε del. W. — 16 ἀποστέρωνται B (Bk.). — 19 βίον τὸν τοῦ V Sch. (qui conf. II, 5. III, 203). — 22 εἰ οὖν ... 24 ἐξετ. add. Ahq Abb. (uncis incl. R., del. Br. al. Fr.). Schol. B: λείπει ταῦτα ἔν τισι (scr. τισι) τῶν ἀντιγράφων. Neque sunt haec indigna Aeschine (cf. II, 183. III, 260), neque casu a parte librorum abesse videntur.

2.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΙΑΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Ἀθηναῖοι Φιλίππῳ πολεμήσαντες, ὕστερον ἐπείσθησαν ὑπὸ Ἀριστοδήμου καὶ Νεοπτολέμου καὶ Κτησιφῶντος εἰρήνην πρὸς αὐτὸν ποιήσασθαι, καὶ ἔπεμψαν δύο πρεσβείας, τὴν μὲν προτέραν περὶ τῆς εἰρήνης, τὴν δευτέραν δὲ ἀποληψομένην τοὺς ὅρκους, ἐν αἷς ἀμφοτέραις ἦσαν πρεσβευταὶ Δημοσθένης καὶ Αἰσχίνης. ὡς οὖν ἐπανῆκον ἐκ τῆς ὑστέρας πρεσβείας τῆς ἐπὶ τοὺς ὅρκους, ἐγράψαντο παραπρεσβείας Αἰσχίνην Δημοσθένης τε καὶ Τίμαρχος. τὸν μὲν οὖν Τίμαρχον πρὸ τοῦ τῆς παραπρεσβείας ἀγῶνος γραψάμενος Αἰσχίνης ἑταιρήσεως ἠτίμωσε, πρὸς δὲ Δημοσθένην ἀπολογεῖται. ἔνιοι μὲν οὖν φασι γεγράφθαι μὲν τοὺς λόγους ἀμφοτέρους, οὐ μέντοι γε εἰρῆσθαι· οἱ δὲ καὶ εἰρῆσθαί φασι, καὶ κεκινδυνευκέναι τὸν Αἰσχίνην τριάκοντα ψήφοις ἁλῶναι, ὅμως μέντοι ἀποφυγεῖν Εὐβούλου αὐτῷ τοῦ δημαγωγοῦ συναγωνισαμένου, οὐ μέντοι παρὰ πᾶσιν ἀπογνωσθῆναι αὐτοῦ τὸ φιλιππίζειν, ὡς αὐτὸς ἐν τῷ προοιμίῳ παραδηλοῖ καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τοῦ στεφάνου. ἐν μὲν οὖν τῷ πρώτῳ προοιμίῳ κατ' ἀρχὴν εἰς εὔνοιαν παρακαλεῖ τοὺς δικαστάς, τὸν ἀντίδικον καὶ τὴν κατηγορίαν διαβάλλων, καὶ τοῦ κινδύνου τὸ μέγεθος, καὶ ὡς ψευδῶς συκοφαντεῖται· ἐν δὲ τῷ

Or. II. A = ekl, B = agm, C = dfq Barb.

14 *γεγράφθαι* scr. (*γραφῆναι* Tayl.): *γεγραφέναι*. Cf. arg. 2 or. I; Vit. Plut. § 5 sq. — 23 *μέγεθος*] *δεικνύων* add. Bern. Sch. — *ψευδῶς συκοφαντεῖται* H Wolf (Fr.): *ψεῦδος συκοφαντοῦντα* codd.

δευτέρῳ νοήματι πρᾶγμα εἰρημένον ἐν τῇ κατηγορίᾳ διαβάλλει, καὶ πιστοῦται ἀξιοπίστως, ὡς καὶ αὐτῶν εἰδότων, ὅτι ψεῦδός ἐστι. καὶ τοῦτο δὲ εἰς διαβολὴν τοῦ ἀντιδίκου· καὶ τὰ ἑξῆς ὁμοίως εἰς εὔνοιαν ἑαυτοῦ καὶ διαβολὴν τοῦ ἀντιδίκου.

Δέομαι ὑμῶν ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ἐθελῆσαί μου
μετ' εὐνοίας ἀκοῦσαι λέγοντος, ὑπολογιζομένους τό τε
μέγεθος τοῦ κινδύνου καὶ τὸ πλῆθος τῶν αἰτιῶν, πρὸς
ἃς ἀπολογήσασθαί με δεῖ, καὶ τὰς τέχνας καὶ τὰς
κατασκευὰς τοῦ κατηγόρου καὶ τὴν ὠμότητα, ὃς ἐτόλ-
μησε παρακελεύσασθαι πρὸς ἄνδρας ὀμωμοκότας τῶν
ἀντιδίκων ὁμοίως ἀμφοτέρων ἀκούσεσθαι τοῦ κινδυ-
2 νεύοντος φωνὴν μὴ ὑπομένειν. καὶ ταῦτ' εἶπεν οὐ
δι' ὀργήν· οὐδεὶς γὰρ τῶν ψευδομένων τοῖς ἀδίκως
διαβαλλομένοις ὀργίζεται, οὐδ' οἱ τἀληθῆ λέγοντες
κωλύουσι λόγου τυχεῖν τὸν φεύγοντα· οὐ γὰρ πρό-
τερον ἡ κατηγορία παρὰ τοῖς ἀκούουσιν ἰσχύει, πρὶν
ἂν ὁ φεύγων ἀπολογίας τυχὼν ἀδυνατήσῃ τὰς προ-
3 ειρημένας αἰτίας ἀπολύσασθαι. ἀλλ' οἶμαι Δημοσθένης
οὐ χαίρει δικαίοις λόγοις, οὐδ' οὕτω παρεσκεύασται,
ἀλλὰ τὴν ὑμετέραν ὀργὴν ἐκκαλέσασθαι βεβούληται.
καὶ κατηγόρηκε δωροδοκίας, ἀπίθανος ὢν πρὸς τὴν
ὑποψίαν ταύτην· τὸν γὰρ ἐπὶ ταῖς δωροδοκίαις προ-
τρεπόμενον [τοὺς δικαστὰς] ὀργίζεσθαι, αὐτὸν χρὴ

2 *καὶ* ante *αὐτῶν* om. V. — 6 *ἄνδρες* add. eik Flor. Bk. (om. Fr.). — 6 sq. *μου* ante *μετ'* Ai Flor. Bk.: ante *λέγοντος* (7) cett. (Fr.). — 10 *παρασκευὰς* Hertl. — 12 *ἀκροάσεσθαι* Cob. — *τοῦ* A W.: *τὴν τοῦ* (Fr.). — 17 *ἡ κατηγορία* Ai Bk. (Fr.[1]): *κατηγορία* f Barb., *κατήγορος* cett. (Fr.). — *ἰσχύει* ante *παρὰ* C. — 19 *ἀπολύσ.*] *λύειν* Ai. Cf. § 24; I, 122. — 21 *βούλεται* A Bk. — 23 *ὑπόληψιν* ikl Fl. — 23 sq. *τοὺς δικ.* post *προτρ.* BV Fr., ante *προτρ.* cett., del. W. — *προτρέποντα* A. Cf. I, 135. III, 139 (I, 138).

πολὺ τῶν τοιούτων ἔργων ἀφεστάναι. ἐμοὶ δ' ὦ ἄνδρες 4
Ἀθηναῖοι συμβέβηκε τῆς Δημοσθένους ἀκούοντι κατηγορίας μήτε δεῖσαι πώποθ' οὕτως, ὡς ἐν τῇδε τῇ ἡμέρᾳ, μήτ' ἀγανακτῆσαι μᾶλλον ἢ νῦν, μήτ' εἰς ὑπερβολὴν ὁμοίως ἡσθῆναι. ἐφοβήθην μὲν γάρ, καὶ ἔτι καὶ νῦν τεθορύβημαι, μή τινες ὑμῶν ἀγνοήσωσί με ψυχαγωγηθέντες τοῖς ἐπιβεβουλευμένοις καὶ κακοήθεσι τούτοις ἀντιθέτοις· ἐξέστην δ' ἐμαυτοῦ καὶ τὴν αἰτίαν βαρέως ἤνεγκα, ὅθ' ὕβριν καὶ παροινίαν εἰς γυναῖκα ἐλευθέραν καὶ τὸ γένος Ὀλυνθίαν κατηγόρει· ἥσθην δέ, ὅτ' αὐτὸν ἐπὶ τῆς αἰτίας ὄντα ταύτης ἐξεβάλετε, καὶ τῶν σεσωφρονημένων ἐν τῷ βίῳ μοι χάριν ἀπειληφέναι νομίζω. ὑμᾶς μὲν οὖν ἐπαινῶ καὶ διαφερόντως ἀγαπῶ, 5
ὅτι τῷ βίῳ μᾶλλον τῷ τῶν κρινομένων πιστεύετε, ἢ ταῖς παρὰ τῶν ἐχθρῶν αἰτίαις· αὐτὸς δ' οὐκ ἂν ἀποσταίην τῆς πρὸς ταῦτ' ἀπολογίας. εἰ γάρ τις ἢ τῶν ἔξωθεν περιεστηκότων πέπεισται, σχεδὸν δ' οἱ πλεῖστοι τῶν πολιτῶν πάρεισιν, ἢ τῶν δικαζόντων ὑμῶν, ὡς ἐγὼ τοιοῦτόν τι διαπέπραγμαι, μὴ μόνον εἰς ἐλεύθερον σῶμα, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ τυχόν, ἀβίωτον εἶναί μοι τὸν λοιπὸν βίον νομίζω· κἂν μὴ προϊούσης τῆς ἀπολογίας ἐλέγξω καὶ τὴν αἰτίαν οὖσαν ψευδῆ, καὶ τὸν τολμήσαντ' εἰπεῖν ἀνόσιον καὶ συκοφάντην, κἂν τἆλλα πάντα μηδὲν ἀδικῶν φαίνωμαι, θανάτου τιμῶμαι. παράδοξος 6
δέ μοι κἀκεῖνος ὁ λόγος ἐφάνη καὶ δεινῶς ἄδικος, ὅθ'

1 πολὺ ante τῶν ik Flor.: om. el, ante ἀφεστ. cett. Fr. (hiat.). — ἀπέχεσθαι Ai, ἀπέχειν W. — 3 ὡς ... ἡμέρᾳ] ἢ νῦν fh (τῇ ἡμέρᾳ add. V[2]; ἐν om. i; del. et haec et ἢ νῦν 4 Cob.). — 4 εἰς om. A. — 5 sqq. cf. lex. Vind. 195; Phot. Reitzensteini 148, 13. Harp. ἀντίθεσις, Bk. An. 410, Bachm. An. I, 105, schol. ad Dem. 385, 12. — 6 ἀγνοοῦσι A. — 6 sq. cf. Tiber. W VIII, 545. — 8 τὴν αἰτίαν om. s, secl. R. — 10 κατηγόρει A: κατ. μου. — 11 ἐξεβάλλετε dfimV Barb. — 18 ὑμῶν om. A. — 22 ἐξελέγξω Ai Bk. — 25 ὅθ'] ὃς (ὅσ') Ai.

ὑμᾶς ἐπηρώτα, εἰ οἷόν τ' ἐστὶν ἐν τῇ αὐτῇ πόλει
Φιλοκράτους μὲν θάνατον καταψηφίσασθαι, ὅτι κατα-
γνοὺς ἑαυτοῦ τὴν κρίσιν οὐχ ὑπέμεινεν, ἐμοῦ δ' ἀπο-
γνῶναι. ἐγὼ δ' ἐπ' αὐτῷ τούτῳ δικαίως ἂν ὑπολαμ-
βάνω μάλιστα σῴζεσθαι· εἰ γὰρ ὁ καταγνοὺς ἑαυτοῦ
καὶ μὴ παρὼν ἀδικεῖ, ὅ γε ἀπογνοὺς καὶ τὸ σῶμα τοῖς
νόμοις καὶ τοῖς πολίταις παραδοὺς οὐκ ἀδικεῖ.
7 Περὶ δὲ τῆς ἄλλης κατηγορίας δέομαι ὑμῶν ὦ
ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ἐάν τι παραλίπω καὶ μὴ μνησθῶ,
ἐπερωτᾶν με καὶ δηλοῦν, ὅ τι ἂν ποθῆτε ἀκοῦσαι,
μηδὲν προκατεγνωκότας, [ὡς ἀδικῶ], ἀλλ' ἴσῃ τῇ εὐ-
νοίᾳ ἀκούοντας. ἀπορῶ δ', ὁπόθεν χρὴ πρῶτον ἄρ-
ξασθαι, διὰ τὴν ἀνωμαλίαν τῆς κατηγορίας. σκέψασθε
8 δ', ἂν ὑμῖν εἰκός τι πρᾶγμα δόξω πάσχειν. εἰμὶ μὲν
γὰρ ὁ κινδυνεύων ἐγὼ νυνὶ περὶ τοῦ σώματος, τῆς δὲ
κατηγορίας τὴν πλείστην πεποίηται Φιλοκράτους καὶ
Φρύνωνος καὶ τῶν ἄλλων συμπρέσβεων, καὶ Φιλίππου
καὶ τῆς εἰρήνης καὶ τῶν Εὐβούλου πολιτευμάτων, ἐν
ἅπασι δὲ τούτοις ἐγὼ τέταγμαι. μόνος δ' ἐν τῷ λόγῳ
φαίνεται κηδεμὼν τῆς πόλεως Δημοσθένης, οἱ δ' ἄλλοι
προδόται· διατετέλεκε γὰρ εἰς ἡμᾶς ὑβρίζων, καὶ λοι-
δορίας ψευδεῖς οὐκ ἐμοὶ μόνον λοιδορούμενος, ἀλλὰ
9 καὶ τοῖς ἄλλοις. ὃν δ' οὕτως ἀτιμάζει, πάλιν ἐκ μετα-

1 αὐτῇ om. A (ante τῇ hab. i). — 2 ὅτι] ὅστις Flor. — 3 ἀδικεῖν post ἑαυτοῦ add. el W. (hiat.), post καταγν. B al. Fr., om. gmV. Cf. I, 111. III, 214. — ἀπογνῶναι Bachm. An. I, 122, Bk. An. 425. — 5 σῴζεσθαι Ai Bk. (Fr.[1] aut sic aut deleto ἂν): σωθήσεσθαι. — 6 ὅ γε Ai Bk.: ὁ δὴ (hiat.). — 7 παραδιδοὺς V Sch. — 8 ἄλλης] ὅλης Tayl. Usener. — 9 παραλείπω eil al. (Bk.). — 10 ὃ ἂν (ἐὰν e) Ai; ὅ τι ἐὰν al. (emend. Ald. Steph.). — ποθῆτε] μου (hiat.) add. codd. praet. afhm, del. Turr. Fr. — 11 προκατεγνωκότες ... 12 ἀκούοντες Ai. — ὡς ἀδικῶ del. Hamak. Usener (coll. Dem. XVIII, 2) W. — 14 δόξω πάσχειν Ai Bk.: π. δόξω (Fr.). — 21 γὰρ] δὲ Ai[1]. — ὑμᾶς BCi.

βολῆς, ὅπου ἂν τύχῃ, ὥσπερ Ἀλκιβιάδην ἢ Θεμιστοκλέα κρίνων, οἳ πλεῖστον τῶν Ἑλλήνων δόξῃ διήνεγκαν, ἀνῃρηκέναι μὲν αἰτιᾶται [με] τὰς ἐν Φωκεῦσι πόλεις, ἀπηλλοτριωκέναι δ' ὑμῶν τὸν ἐπὶ Θρᾴκης τόπον, ἐκβεβληκέναι δὲ τῆς ἀρχῆς Κερσοβλέπτην[, ἄνδρα φίλον καὶ σύμμαχον τῆς πόλεως]. ἐνεχείρησε δ' ἀπεικάζειν 10
με Διονυσίῳ τῷ Σικελίας τυράννῳ, καὶ μετὰ σπουδῆς καὶ κραυγῆς πολλῆς παρεκελεύσαθ' ὑμῖν φυλάξασθαι, καὶ τὸ τῆς ἱερείας ἐνύπνιον τῆς ἐν Σικελίᾳ διηγήσατο. οὕτω δ' ἄνω τὸ πρᾶγμα ἐξάρας, ἐφθόνησέ μου ταῖς διαβολαῖς, τὰς αἰτίας ἀνατιθεὶς τῶν πεπραγμένων οὐ τοῖς ἐμοῖς λόγοις, ἀλλὰ τοῖς ὅπλοις τοῖς Φιλίππου. πρὸς δὴ τοσαύτην τόλμαν καὶ τερατείαν ἀνθρώπου 11
χαλεπὸν καὶ διαμνημονεῦσαι τὰ λεχθέντα καθ' ἕκαστα, καὶ λέγειν μετὰ κινδύνου πρὸς ἀπροσδοκήτους διαβολάς. ὅθεν δ' ἡγοῦμαι σαφεστάτους τέ μοι τοὺς λόγους ἔσεσθαι καὶ γνωρίμους ὑμῖν καὶ δικαίους, ἐντεῦθεν ἄρξομαι, ἀπὸ τῶν περὶ τῆς εἰρήνης λόγων καὶ τῆς αἱρέσεως τῆς πρεσβείας· οὕτω γὰρ μάλιστα καὶ μεμνήσομαι, καὶ εἰπεῖν δυνήσομαι, καὶ ὑμεῖς μαθήσεσθε.

1 *τύχοι* Aa^2 Fr., *τύχῃ* cett., *ἂν τύχῃ* (schol., ci. Bk.) Sch. W. — 2 *οἳ* ... *διήνεγκαν* del. Dobr. W. — 3 *με* del. Cob. — 4 *ὑμῶν* Ai W. (Fr.^{1}): *ἀφ' ὑμῶν*. — 5 *δὲ* A Bk.: *δὲ καὶ* (Fr.). — *τὸν Κερσ.* ehik Flor. — 5sq. *φίλον καὶ* om. ikl; *τῆς πόλεως* om. i^1kl. Cf. III, 61, unde haec *ἄνδρα .. πόλεως* desumpta puto; del. Bak. — 7 *τῷ* BiV (Fr.): *τῷ γενομένῳ*. — 8 *πολλῆς* om. A. — *διεκελεύσαθ'* eik. — *ὑμῖν* A W. (Bk.): *ὑμῖν τὸ θηρίον* (§ 20). — *φυλάττειν* i. — 9 *ἱερείας*] *Ἱμεραίας* ci. (Didym.) ap. schol.; ⟨*Ἱμ.*⟩ *ἱερ.* del. *τῆς ἐν Σ.* Sakorraphos. Cf. Bk. An. 266; Paroem. Gr. L. I, 421. — 12 *τοῖς* post *ὅπλ.* om. A. — 13 *δὴ* eik Flor. Bk.: *δὲ* (Fr.). — *τἀνθρώπου* Markl. Cf. 22. 57. 153. — 14 *τὰ λεχθ. μνημονεῦσαι* A (*τ. λ. διαμν.* i), del. *τὰ λεχθ.* W. — 16 *ὅθεν* Ai Bk.: *ᾗ* (Fr.). Cf. III, 61. — *ἡγοῦμαι*] *οἶμαι* (Gebauer) vel *οἴομαι* C. — *τε* addidi ex el. — 18 *καὶ*] *καὶ περὶ* A. — 19 *γὰρ* Aa^2i Bk. (Fr.^{1}): *γὰρ ἂν*. — 20 *εἰπεῖν δυνήσομαι* amV (Fr.): *δυν. εἰπ.* (hiat.).

12 Ἅπαντας γὰρ ὑμᾶς οἶμαι τοῦτό γε αὐτὸ μνημο-
νεύειν, ὅθ᾽ οἱ πρέσβεις οἱ τῶν Εὐβοέων, ἐπειδὴ περὶ
τῆς πρὸς αὐτοὺς εἰρήνης τῷ δήμῳ διελέχθησαν, εἶπον,
ὅτι καὶ Φίλιππος αὐτοὺς κελεύσειεν ὑμῖν ἀπαγγεῖλαι,
ὅτι βούλεται διαλύσασθαι πρὸς ὑμᾶς καὶ [τὴν] εἰρήνην
ἄγειν. οὐ πολλῷ δ᾽ ὕστερον χρόνῳ Φρύνων ὁ Ῥα-
μνούσιος ἑάλω ὑπὸ λῃστῶν ἐν ταῖς σπονδαῖς ταῖς
Ὀλυμπιακαῖς, ὡς αὐτὸς ᾐτιᾶτο· ἐπειδὴ δ᾽ ἐπανῆλθε
δεῦρο λυτρωθείς, ἐδεῖτο ὑμῶν πρεσβευτὴν αὐτῷ πρὸς
Φίλιππον ἑλέσθαι, ἵν᾽, εἴ πως δύναιτο, ἀπολάβοι τὰ
λύτρα. πεισθέντες δ᾽ ὑμεῖς εἵλεσθ᾽ αὐτῷ Κτησιφῶντα
13 πρεσβευτήν. ἐπειδὴ δὲ ἐπανῆκε δεῦρ᾽ ἀπὸ τῆς πρε-
σβείας ὁ Κτησιφῶν, ἀπήγγειλε πρὸς ὑμᾶς ὑπὲρ ὧν
ἐπέμφθη, καὶ πρὸς τούτοις, ὅτι φαίη Φίλιππος ἄκων
μὲν πολεμῆσαι πρὸς ὑμᾶς, βούλεσθαι δὲ καὶ νῦν ἀπαλ-
λαγῆναι τοῦ πολέμου. εἰπόντος δὲ ταῦτα τοῦ Κτησι-
φῶντος, καὶ πολλήν τινα ἐξαγγείλαντος πρὸς τούτοις
φιλανθρωπίαν, καὶ τοῦ δήμου σφόδρα ἀποδεξαμένου
καὶ τὸν Κτησιφῶντα ἐπαινέσαντος, ἀντειπόντος δ᾽ οὐ-
δενός, ἐνταῦθα ἤδη δίδωσι ψήφισμα Φιλοκράτης ὁ
Ἁγνούσιος, καὶ ὁ δῆμος ἅπας ὁμογνωμονῶν ἐχειροτό-
νησεν, ἐξεῖναι Φιλίππῳ δεῦρο κήρυκα καὶ πρέσβεις
πέμπειν ὑπὲρ εἰρήνης. πρότερον μὲν γὰρ καὶ αὐτὸ

1 γὰρ ikl (Bk.): γὰρ ἂν (Fr.). — οἶμαι ὑμᾶς ik Flor., ὑμᾶς el (οἴομαι BC). — αὐτοὺς Herw. — 2 ὅθ᾽] ὅτι Ai. — οἱ CkV: οἱ παρὰ a Fr., παρὰ h, οἱ περὶ egilm. — ἐπειδὴ om. A. — 3 εἰπόν τε gimV, εἰπόντες A. — 4 κελεύσοι A. — ἐπαγγεῖλαι A. 5 τὴν del. Bait. W. — 7 ἥλω A W. — 8 Ὀλυμπικαῖς fhklq. — 9 δεῦρο] πάλιν δεῦρο A, δ. π. i. — πρὸς] καὶ πρὸς A. — 10 ἵν᾽ ... ἀπολάβοι] εἴ ... ἀπολαβεῖν Cob. — 11 εἵλεσθε Ai[1]: προσείλ. BC, προσείλ. i[2]V Flor. Fr. — 12 ἐπανῆλθε BV Fr. Cf. § 16. — 19 ἀντειπόντος Ai (Fr.): ἀντιστάντος. — 20 δὴ Ai Bk. — 22 δεῦρο Φιλ. Chm. Cf. III, 62. — κήρυκα Bk. Fr.: κήρυκας.

τ' ἐκωλύετο ὑπό τινων, οἷς ἦν τοῦτ' ἐπιμελές, ὡς
ὸ τὸ πρᾶγμα ἔδειξεν. γράφονται γὰρ οὗτοι παρα- 14
ων τὸ ψήφισμα, Λυκῖνον ἐπὶ τὴν γραφὴν ἐπιγρα-
ιενοι, καὶ τίμημα ἑκατὸν τάλαντα. καὶ μετὰ ταῦτ'
ῄει ἡ γραφὴ εἰς τὸ δικαστήριον, ἀρρώστως δ' ἔχων
Φιλοκράτης ἐκάλεσεν αὑτῷ συνήγορον Δημοσθένην,
' οὐκ ἐμέ. παρελθὼν δ' ὁ μισοφίλιππος Δημοσθέ-
, κατέτριψε τὴν ἡμέραν ἀπολογούμενος· καὶ τὸ τε-
ταῖον ἀποφεύγει Φιλοκράτης, ὁ δὲ γραψάμενος τὸ
πτον μέρος τῶν ψήφων οὐ μεταλαμβάνει. καὶ ταῦθ'
ῖς ἅπαντες ἴστε. ὑπὸ δὲ τοὺς αὐτοὺς καιροὺς 15
ινθος ἑάλω, καὶ πολλοὶ τῶν ἡμετέρων ἐγκατελή-
ησαν πολιτῶν, ὧν ἦν Ἰατροκλῆς ὁ Ἐργοχάρους
λφὸς καὶ Εὐήρατος ὁ Στρομβίχου υἱός. ὑπὲρ δὴ
των ἱκετηρίαν θέντες οἱ οἰκεῖοι, ἐδέοντο ὑμῶν ἐπι-
ειαν ποιήσασθαι. παρελθόντες δ' αὐτοῖς συνηγό-
ν Φιλοκράτης καὶ Δημοσθένης, ἀλλ' οὐκ Αἰσχίνης.
πέμπουσι πρεσβευτὴν Ἀριστόδημον τὸν ὑποκριτὴν
ς Φίλιππον, διὰ τὴν γνῶσιν καὶ φιλανθρωπίαν
τέχνης. ὡς δ' ἐπανῆκων ἀπὸ τῆς πρεσβείας ὁ 16
ιστόδημος διά τινας ἀσχολίας οὐ προσῄει πρὸς τὴν
λήν, ἀλλ' ἔφθασεν αὐτὸν Ἰατροκλῆς ἐλθὼν ἐκ

2 γὰρ A Bk.: δὲ (Fr.). — 3 sq. ἐγγραψ. C. — 4 τίμημα A
Fr.): τίμ. ἐπέθηκαν. — 5 εἰσῄειν Cob. Sch. — 6 Δημοσθ. C:
Δημ. — 8 ἡμέραν AgW. (Dem. LVII, 9, Herw.): ἡμ. ὅλην
. — 9 Φιλοκρ. Flor.: ὁ Φιλ. (Fr., hiat.). Cf. III, 62. — 12 ἑάλω
Sch.: ἥλω. Cf. p. 102, 7. — 12 sq. κατελήφθ. Aai. —
Ἰατροκλῆς A Bk. Fr.: Στρατοκλῆς. — Ἑρμοχάρους eh. —
Εὐήρατος dfq R.: Εὔκρατος (Fr.). — υἱός (hiat.) del. Sakorr.
δὴ ek Bk.: δὲ (Fr.). — 15 ἱκετηρίας Agim. Cf. Harp. ἱκε-
α. — θέντες] add. Ai ἐν τῷ δήμῳ (hiat.). — 16 αὐτοὶ C. —
. διὰ … τέχνης Thom. p. 388. — 20 ἐπαν.] add. δεῦρο Ai.
om. A. — 22 ἐκ] ἀπὸ Ai.

Μακεδονίας ἀφεθεὶς [ὑπὸ Φιλίππου] ἄνευ λύτρων
[γενόμενος αἰχμάλωτος], ἐνταῦθ' ἠγανάκτουν πολλοί,
ὅτι τὴν πρεσβείαν οὐκ ἀπήγγελλεν ὁ Ἀριστόδημος,
τοὺς αὐτοὺς λόγους ἀκούοντες τοῦ Ἰατροκλέους περὶ
17 τοῦ Φιλίππου. τελευταῖον δ' εἰς τὴν βουλὴν εἰσελθὼν
Δημοκράτης ὁ Ἀφιδναῖος, ἔπεισε τὴν βουλὴν ἀνακαλέ-
σασθαι τὸν Ἀριστόδημον· εἷς δὲ τῶν βουλευτῶν ἦν
Δημοσθένης ὁ ἐμὸς κατήγορος. παρελθὼν δ' ὁ Ἀρι-
στόδημος, πολλήν τινα εὔνοιαν ἀπήγγειλε τοῦ Φιλίπ-
που πρὸς τὴν πόλιν, καὶ προσέθηκεν, ὅτι καὶ σύμ-
μαχος βούλοιτο τῇ πόλει γενέσθαι. καὶ ταῦτ' οὐκ ἐν
τῇ βουλῇ μόνον εἶπεν, ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ δήμῳ. κἀν-
ταῦθ' οὐδὲν ἀντεῖπε Δημοσθένης, ἀλλὰ καὶ στεφανῶσαι
18 τὸν Ἀριστόδημον ἔγραψε. ῥηθέντων δὲ τούτων, ψή-
φισμα ἔγραψεν ὁ Φιλοκράτης ἑλέσθαι πρέσβεις πρὸς
Φίλιππον ἄνδρας δέκα, οἵτινες διαλέξονται Φιλίππῳ
περὶ εἰρήνης καὶ τῶν κοινῇ συμφερόντων Ἀθηναίοις
καὶ Φιλίππῳ. χειροτονουμένων δὲ τῶν δέκα πρέσβεων,
ἐγὼ μὲν προεβλήθην ὑπὸ Ναυσικλέους, Δημοσθένης δ'
ὑπ' αὐτοῦ Φιλοκράτους, ὁ νυνὶ Φιλοκράτους κατηγο-
19 ρῶν. οὕτω δ' ἦν πρόθυμος εἰς τὰ πράγματα, ὥστε ἐν
τῇ βουλῇ γράφει, ἵνα ἀζήμιος ὢν ἡμῖν ὁ Ἀριστόδημος
συμπρεσβεύῃ, ἑλέσθαι πρέσβεις ἐπὶ τὰς πόλεις, ἐν αἷς
ἔδει τὸν Ἀριστόδημον ἀγωνίζεσθαι, οἵτινες ὑπὲρ αὐτοῦ
παραιτήσονται τὰς ζημίας. καὶ ὅτι ταῦτ' ἐστὶν ἀληθῆ,

1 secl. ὑπὸ Φιλ. (hiat.). — 2 γενόμενος αἰχμ. del. Dobr. Fr. — 3 ἀπήγγειλεν omnes. — 4 περὶ Ai (Fr.): παρὰ. — 5 καὶ om. k. — εἰσελθὼν ε. τ. β. ikl. — 7 βουλευόντων fhq Barb. — 8 δ' ὁ Ai Bk.: δ' (Fr.). — 14 λεχθέντων Ai. — τούτων Ai W.: τούτων ἐν τῷ δήμῳ (12). — 14 sq. ψήφισμά τι A. — 15 πρὸς A W.: ὑμᾶς πρὸς (Fr.). — 17 περὶ τῆς εἰρ Ai W. — 17 sq. Ἀθ' καὶ Φιλ. del. Tayl. — 20 alterum Φιλοκρ. om. A. — 22 sq. ὁ Ἀρ. συμπρ. Ai W.: συμπρ. ὁ Ἀρ. (hiat.). — 23 πρεσβευτὴν BV.

λαβέ μοι τὰ ψηφίσματα, καὶ τὴν ἐκμαρτυρίαν ἀνάγνωθι τὴν Ἀριστοδήμου, καὶ κάλει πρὸς οὓς ἐξεμαρτύρησεν, ἵν' εἰδῶσιν οἱ δικασταί, τίς ὁ Φιλοκράτους ἑταῖρος, καὶ τίς ὁ τὰς δωρεὰς Ἀριστοδήμῳ φάσκων πείσειν δοῦναι τὸν δῆμον.

ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ. ΕΚΜΑΡΤΥΡΙΑ.

Ἡ μὲν τοίνυν ἐξ ἀρχῆς ἔνστασις τῶν ὅλων πρα- 20
γμάτων ἐγένετο οὐ δι' ἐμοῦ, ἀλλὰ διὰ Δημοσθένους καὶ Φιλοκράτους· ἐν δὲ τῇ πρεσβείᾳ συσσιτεῖν ἡμῖν ἐσπούδασεν, οὐκ ἐμὲ πείσας, ἀλλὰ τοὺς μετ' ἐμοῦ, Ἀγλαοκρέοντα τὸν Τενέδιον, ὃν ἐκ τῶν συμμάχων εἵλεσθε, καὶ Ἰατροκλέα. ἐν δὲ τῇ πορείᾳ παρακελεύεσθαί με φησὶν αὐτῷ, ὅπως τὸ θηρίον κοινῇ φυλάξομεν, τὸν Φιλοκράτην, πρᾶγμα λέγων πεπλασμένον. πῶς γὰρ ἂν ἐγὼ Δημοσθένην ἐπὶ Φιλοκράτην παρεκάλουν, ὃν ᾔδειν συνειπόντα μὲν Φιλοκράτει, ὅτ' ἦν ἡ τῶν παρανόμων γραφή, προβληθέντα δ' εἰς τὴν
πρεσβείαν ὑπὸ Φιλοκράτους; πρὸς δὲ τούτοις οὐκ ἐν 21
τοιούτοις ἦμεν λόγοις [οἱ συμπρέσβεις], ἀλλ' ὅλην τὴν πορείαν ἠναγκαζόμεθα Δημοσθένην ὑπομένειν ἀφόρητον [ὄντα] καὶ βαρὺν ἄνθρωπον· ὃς διασκοπούντων, ὅ τι

1 τὴν ... 2 ἐξεμ. Thom. p. 242. — 3 ἦν post τίς add. al. (Fr.), om. A; cf. p. 114, 5; III, 75. — ὁ τοῦ Φιλ. Ai Bk., ὁ Φιλ. W.: τοῦ Φ. gh, Φ. cett. Fr. — 6 ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ s. Markl. (Fr.): ΨΗΦΙΣΜΑ. — ἐκμαρτυρίαι adfV Fl., μαρτυρία ikl; μαρτυρίαι (R.) add. Fr. — 7 sq. ἡ ... πραγμ. Thom. p. 159. — 9 ἡμᾶς Ai Bk. — 13 sq. φυλάξωμεν Ai V. — 16 sq. ὅτ' ... γρ.] ἐν τῇ τῶν π. γραφῇ A; del. W. — 19 οἱ συμπρέσβεις del. Bait.; ead. post ἠναγκ. add. kl. Cf. § 36. — 20 Δημ. ὑπομένειν Ai Bk.: ὑπομ. Δημ. (Fr.). — 21 ὄντα om. dfq. — διασκ. A: διασκ. ἡμῶν (Fr.). — ὅ] τι 21 — Ἀμφιπόλεως 106, 4 hab. pap. Oxyrh. III, 458 (III. saec. p. Chr.) frg. a. — post λέγειν p. 106, 1 add. ἡμᾶς τῶν συμπρέσβεων AB pap. al. (τῶν σ. om. Flor.), quae del. Tayl. Fr.

τι χρὴ λέγειν, καὶ Κίμωνος εἰπόντος, ὅτι φοβοῖτο, μὴ δικαιολογούμενος περιγένοιτο ἡμῶν ὁ Φίλιππος, πηγὰς δὴ λόγων ἀφθόνους ἐπηγγέλλετο, καὶ περὶ τῶν δικαίων τῶν ὑπὲρ Ἀμφιπόλεως καὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ πολέμου τοιαῦτα ἐρεῖν ἔφη, ὥστε ἀπορράψειν τὸ Φιλίππου στόμα ὁλοσχοίνῳ ἀβρόχῳ, καὶ πείσειν Ἀθηναίους μὲν καταδέξασθαι Λεωσθένην, Φίλιππον δ' Ἀθηναίοις Ἀμ-
22 φίπολιν ἀποδοῦναι. ἵνα δὲ μὴ μακρολογῶ τὴν τούτου διεξιὼν ὑπερηφανίαν, ὡς τάχιστα ἥκομεν εἰς Μακεδονίαν, συνετάξαμεν ⟨πρὸς⟩ ἡμᾶς αὐτούς, ὅταν προσίωμεν Φιλίππῳ, τὸν πρεσβύτατον πρῶτον λέγειν καὶ τοὺς λοιποὺς καθ' ἡλικίαν· ἐτύγχανε δ' ἡμῶν νεώτατος ὤν, ὡς ἔφη, Δημοσθένης. ἐπειδὴ δὲ εἰσεκλήθημεν, — καὶ τούτοις ἤδη μοι σφόδρα προσέχετε τὸν νοῦν· ἐντεῦθεν γὰρ κατόψεσθε ἀνθρώπου φθόνον ὑπερβάλλοντα καὶ δεινὴν δειλίαν ἅμα καὶ κακοήθειαν, καὶ τοιαύτας ἐπιβουλὰς κατ' ἀνδρῶν συσσίτων καὶ συμπρέσβεων, ἃς οὐδ' ἂν κατὰ τῶν ἐχθίστων τις εἰκῇ ποιήσαιτο. τοὺς γὰρ τῆς πόλεως ἅλας [καὶ τὴν δημοσίαν τράπεζαν] περὶ πλείστου δή φησι ποιεῖσθαι, οὐκ
23 ὢν ἐπιχώριος, εἰρήσεται γάρ, οὐδ' ἐγγενής. ἡμεῖς δέ, οἷς ἱερὰ καὶ τάφοι προγόνων ὑπάρχουσιν ἐν τῇ πα-

1 φοβεῖται pap. pr. — 3 δὴ] δὲ el, δὲ δὴ gmC, ... δὴ a, τε δὴ R. Turr. Quid pap. habuerit incertum est. — ἀφθόνους d W. (cf. 156): ἔχειν ἀφθ. A Bk., ἀφθ. ἔχειν pap. al. (Fr.), ἔχειν post ἐπηγγ. Laur. — ἀπηγγέλλετο f. — καὶ ante περὶ om. pap.? — 4 τῶν post δικ. om. A. — 5 τὸ τοῦ Φιλ. Ai. — 6 ὅλῳ σχοίνῳ A. Cf. Harp. s. v. Tzetz. Ch. VI, 190. — μὲν om. A. — 10 πρὸς add. R. Fr.[1]. — 10 sq. ὅταν ... πρεσβ. om. A. — 11 τὸν πρεσβύτατον πρῶτον Herw.: τοὺς πρ-ους πρώτους. — 15 κατόψεσθε] καὶ ὄψεσθαι V, ὄψεσθε B Fl. — τἀνθρώπου Markl. ut § 11. — 17 sq. συμπρ.] συσπόνδων Sakorr. coll. 163. 183. — 18 ἂν add. eikm (Fr.). — 19 τοὺς .. 21 ἐγγ. ἡμῖν aff. schol. III, 224. — 19 sq. καὶ ... τράπ. del. Cob. — 20 δή om. Ai. — 21 ἐγγ.] add. ὑμῖν (ἡμῖν d sch.) C sch.

ίδι, καὶ διατριβαὶ καὶ συνήθειαι μεθ' ὑμῶν ἐλευ-
ϱιοι, καὶ γάμοι κατὰ τοὺς νόμους καὶ κηδεσταὶ καὶ
κνα, Ἀθήνησι μὲν ἦμεν ἄξιοι τῆς ὑμετέρας πίστεως,
γὰρ ἄν ποτε ἡμᾶς εἵλεσθε, ἐλθόντες δ' εἰς Μακε-
νίαν ἐξαίφνης ἐγενόμεθα προδόται. ὁ δὲ οὐδὲν
ϱατον ἔχων μέρος τοῦ σώματος, [οὐδ' ὅθεν τὴν
ονὴν προΐεται], ὡς ὢν Ἀριστείδης ὁ τοὺς φόρους
ξας τοῖς Ἕλλησιν, [ὁ δίκαιος ἐπικαλούμενος], δυσχε-
ίνει καὶ καταπτύει δωροδοκίας. ἀκούσατε δὴ τούς 24
ἡμετέρους λόγους, οὓς εἴπομεν ὑπὲρ ὑμῶν, καὶ
λιν οὓς τὸ μέγα ὄφελος τῆς πόλεως εἴρηκε Δημο-
ένης, ἵν' ἐφεξῆς καὶ κατὰ μικρὸν πρὸς ἕκαστα τῶν
τηγορημένων ἀπολογήσωμαι. ἐπαινῶ δ' εἰς ὑπερ-
λὴν ὑμᾶς ὦ ἄνδρες δικασταί, ὅτι σιγῇ καὶ δικαίως
ῶν ἀκούετε· ὥστε, ἐάν τι μὴ λύσω τῶν κατηγορη-
νων, οὐχ ὑμᾶς, ἀλλ' ἐμαυτὸν αἰτιάσομαι.
Ἐπειδὴ γὰρ οἱ πρεσβύτεροι ταῖς ἡλικίαις ὑπὲρ τῆς 25
εσβείας εἰρήκεσαν, καὶ καθῆκεν εἰς ἡμᾶς ὁ λόγος,
μὲν καθ' ἕκαστα τῶν ἐκεῖ ῥηθέντων ὑπ' ἐμοῦ, καὶ
ὺς πρὸς ταῦτα λεχθέντας ὑπὸ Φιλίππου λόγους, ἐν
δήμῳ σαφῶς ἀπήγγειλα πρὸς ἅπαντας Ἀθηναίους,
νὶ δὲ πειράσομαι διὰ κεφαλαίων ὑμᾶς ὑπομιμνήσκειν.
ῶτον μὲν γὰρ πρὸς αὐτὸν διεξῆλθον τὴν πατρικὴν 26
νοιαν καὶ τὰς εὐεργεσίας, ἃς ὑμεῖς ὑπήρξατε Ἀμύντᾳ

1 sq. ἐλευθέριοι C (Fr.): ἐλεύθεροι. — 5 ἐγεν. ἐξαίφνης Ai. ὁ δ' … 9 δωροδ. aff. schol. III, 258. — ἄπρακτον C et schol.; ον ἄπρ. Ai. Cf. Tzetz. Chil. VI, 141 sq. — 6 sq. οὐδ' … προΐεται . A W. Cf. 88. — 7 sq. ὁ τάξας φόρους B V; ὁ … Ἑλλ. del. h. W.; ὁ τοὺς … ἐπικ. del. Scheibe. Cf. III, 258; ὁ δικ. ἐπικ. . schol; cf. (I, 25) III, 181. — 9 δὴ] δὲ A, om. f[1]. — 14 ὑμᾶς W.: πάντας ὑμᾶς (Fr.). — δικασταί add. Ai (om. Fr.). — ῥηθέντας Aim Fl. — 22 νῦν Ai. — 23 πρὸς αὐτὸν om. k.

τῷ Φιλίππου πατρί, οὐδὲν παραλείπων, ἀλλ' ἐφεξῆς
ἅπαντα ὑπομιμνήσκων, δεύτερον δέ, ὧν αὐτὸς ἦν
μάρτυς εὖ παθών. Ἀμύντου μὲν γὰρ νεωστὶ τετελευ-
τηκότος καὶ Ἀλεξάνδρου τοῦ πρεσβυτάτου τῶν ἀδελ-
φῶν, Περδίκκου δὲ καὶ Φιλίππου παίδων ὄντων, Εὐ-
ρυδίκης δὲ τῆς μητρὸς αὐτῶν προδεδομένης ὑπὸ τῶν
27 δοκούντων αὐτῆς εἶναι φίλων, Παυσανίου δ' ἐπὶ
τὴν ἀρχὴν αὐτῶν κατιόντος, φυγάδος μὲν ὄντος, τῷ
καιρῷ δ' ἰσχύοντος, πολλῶν δ' αὐτῷ συμπραττόντων,
ἔχοντος δὲ Ἑλληνικὴν δύναμιν, εἰληφότος δὲ Ἀνθε-
μοῦντα καὶ Θέρμαν καὶ Στρέψαν καὶ ἄλλ' ἄττα χωρία,
Μακεδόνων δὲ οὐχ ὁμονοούντων, ἀλλὰ τῶν πλείστων
τὰ Παυσανίου φρονούντων, ἐπὶ τῶν καιρῶν τούτων
ἐχειροτόνησαν Ἀθηναῖοι στρατηγὸν ἐπ' Ἀμφίπολιν Ἰφι-
κράτην, Ἀμφιπολιτῶν αὐτῶν ἐχόντων τότε τὴν πόλιν
28 καὶ τὴν χώραν καρπουμένων. ἀφικομένου δ' εἰς τοὺς
τόπους Ἰφικράτους μετ' ὀλίγων τὸ πρῶτον νεῶν, ἐπὶ
κατασκοπῇ μᾶλλον τῶν πραγμάτων ἢ πολιορκίᾳ τῆς
πόλεως, ἐνταῦθ', ἔφην ἐγώ, μετεπέμψατο αὐτὸν [Εὐ-
ρυδίκη] ἡ μήτηρ ἡ σή, καὶ ὥς γε δὴ λέγουσιν οἱ
παρόντες πάντες, Περδίκκαν μὲν τὸν ἀδελφὸν τὸν σὸν
καταστήσασα εἰς τὰς χεῖρας τὰς Ἰφικράτους, σὲ δὲ εἰς
τὰ γόνατα τὰ ἐκείνου θεῖσα παιδίον ὄντα, εἶπεν,

1 παραλιπών Ai. — 3 Ἀμύντου ... 14 sq. Ἰφικρ. aff. Aristid. II, 375 sq. W. — 3 μὲν ex Ar. add. Fr.[1]. — 5 sq. Εὐρυδίκης ... 7 φίλων om. Ar. — 6 προδιδομ. A. — τῶ[ν ... 8 sq. τῷ [καιρῷ pap. Oxyrh. (t. p. 105, 21) frg. b. — 7 αὐτῆς Aiq Barb.: αὐτοῖς (pap.); del. Cob. — 8 αὐτῶν del. Cob. (hab. pap.). — φυγ. μὲν ὄντος om. pap. pr. — 11 Θέρμαν Harp. s. v.; Θέρμην eik. — καὶ Στρ. (Harp. s. v.) ... χωρία om. Ar. — 12 δὲ om. A. — 14 στρατ. Ἀθ. C, Ἀθ. καὶ στρ. Paris. 1741 Aristid. — ἐπ' Ἀμφ. om. Ar.; εἰς Ἀ. Ai. — 15 αὐτῶν om. kl. — τότε ante τὴν πόλιν Ai Bk., ante καρπ. cett. Fr., om. W. — 16 sq. Ἰφ. εἰς τοὺς τ. Ai. — 19 sq. secl. Εὐρ. (hiat.). — 20 ἡ σὴ μήτηρ A W., cf. v. 21. — 21 τὸν σὸν ἀδ. e W. — 23 τὰ post γόν. om. Agi. — εἶπεν A.

„Ἀμύντας ὁ πατὴρ τῶν παίδων τούτων, ὅτ' ἔζη, υἱὸν
ἐποιήσατό σε, τῇ δὲ Ἀθηναίων πόλει οἰκείως ἐχρήσατο,
ὥστε συμβαίνει σοι καὶ ἰδίᾳ τῶν παίδων τούτων γεγε-
νῆσθαι ἀδελφῷ, καὶ δημοσίᾳ φίλῳ ἡμῖν εἶναι“. καὶ 29
μετὰ ταῦτα ἤδη δέησιν ἰσχυρὰν ἐποιεῖτο καὶ ὑπὲρ αὐ-
τῆς καὶ ὑπὲρ ὑμῶν καὶ ὑπὲρ τῆς ἀρχῆς καὶ ὅλως ὑπὲρ
τῆς σωτηρίας. ἀκούσας δὲ ταῦτα Ἰφικράτης, ἐξήλασε
Παυσανίαν ἐκ Μακεδονίας, καὶ τὴν δυναστείαν ὑμῖν
ἔσωσε. καὶ μετὰ ταῦτα εἶπον περὶ Πτολεμαίου, ὃς ἦν
ἐπίτροπος καθεστηκὼς τῶν πραγμάτων, ὡς ἀχάριστον
καὶ δεινὸν ἔργον διεπράξατο, διδάσκων, ὅτι πρῶτον
μὲν ὑπὲρ Ἀμφιπόλεως ἀντέπραττε τῇ πόλει, καὶ πρὸς
Θηβαίους διαφερομένων Ἀθηναίων συμμαχίαν ἐποιή-
σατο, καὶ πάλιν ὡς Περδίκκας εἰς τὴν ἀρχὴν καταστὰς
ὑπὲρ Ἀμφιπόλεως ἐπολέμησε τῇ πόλει. καὶ τὴν ὑμε- 30
τέραν ἠδικημένων ὅμως φιλανθρωπίαν διεξῄειν, λέγων,
ὅτι κρατοῦντες τῷ πολέμῳ Περδίκκαν Καλλισθένους
ἡγουμένου, ἀνοχὰς πρὸς αὐτὸν ἐποιήσασθε, ἀεί τινος
προσδοκῶντες τῶν δικαίων τεύξεσθαι. καὶ τὴν δια-
βολὴν ταύτην ἐπειρώμην λύειν, διδάσκων, ὅτι Καλλι-
σθένην ὁ δῆμος ἀπέκτεινεν οὐ διὰ τὰς πρὸς Περδίκκαν
ἀνοχάς, ἀλλὰ δι' ἑτέρας αἰτίας. καὶ πάλιν οὐκ ὤκνουν
κατ' αὐτοῦ λέγειν Φιλίππου, ἐπιτιμῶν, ὅτι τὴν ἐκδοχὴν
ἐποιήσατο τοῦ πρὸς τὴν πόλιν πολέμου. καὶ πάντων 31

1 παίδων] παιδίων eik. — 3 συμβαίνειν A. — παιδίων dfqil. — 4 φίλων dl, φίλον ek. — 5 ἤδη] ἡμῖν f^{1}. — ἐποιήσατο df. — 5 sq. καὶ ὑπὲρ ὑμῶν κ. ὑπ. αὐτῆς BCV Fr. — 7 ἐξήλασε … 9 ἔσωσε Thom. p. 101. — 12 puto ⟨εἶτα⟩ καὶ. — 13 συμ]μαχίαν … 16 ἠδι-κημέ]νων pap. Oxyrh. (v. p. 105, 21) frg. c. — 14 ὡς] ὁ A. — 15 sq. τη ὑμ[ετερα ηδικημε]νην (e) pap. pr. — 18 ἡγουμένου Bait. Fr.: ἡγ. Ἀθηναίων Ai, Ἀθ. ἡγ. cett. — 20 λύειν Ai (cf. 24): διαλύειν (Fr.). — 22 ἁμαρτίας A. — 23 Φιλίππῳ BCV del. Turr. Fr. — 23 τὴν … 24 πολέμου Thom. Mag. p. 160, 1. — 24 τοῦ πρ. τ. π. scr.: πρ. τ. π. τοῦ codd. Fr.; del. πρ. τ. π. Cob.

ὧν εἴποιμι μάρτυρας τὰς ἐκείνων ἐπιστολὰς παρειχόμην
καὶ τὰ ψηφίσματα τοῦ δήμου καὶ τὰς Καλλισθένους
ἀνοχάς. περὶ μὲν οὖν τῆς ἐξ ἀρχῆς κτήσεως τῆς χώρας,
καὶ τῶν καλουμένων Ἐννέα ὁδῶν, καὶ περὶ τῶν Θησέως
παίδων, ὧν Ἀκάμας λέγεται φερνὴν ἐπὶ τῇ γυναικὶ
λαβεῖν τὴν χώραν ταύτην, τότε μὲν ἥρμοττέ τε λέγειν καὶ
ἐρρήθη ὡς ἐνεδέχετο ἀκριβέστατα, νυνὶ δὲ ἴσως ἀνάγκη
συντέμνειν τοὺς λόγους· ἃ δὲ ἦν τῶν σημείων οὐκ ἐν
τοῖς ἀρχαίοις μύθοις, ἀλλ' ἐφ' ἡμῶν γεγενημένα, τού-
32 των ἐπεμνήσθην. συμμαχίας γὰρ Λακεδαιμονίων καὶ
τῶν ἄλλων Ἑλλήνων συνελθούσης, εἷς ὢν τούτων
Ἀμύντας ὁ Φιλίππου πατὴρ καὶ πέμπων σύνεδρον καὶ
τῆς καθ' αὑτὸν ψήφου κύριος ὤν, ἐψηφίσατο Ἀμφί-
πολιν τὴν Ἀθηναίων συνεξαιρεῖν μετὰ τῶν ἄλλων
Ἑλλήνων Ἀθηναίοις. καὶ τούτων τὸ κοινὸν δόγμα
τῶν Ἑλλήνων καὶ τοὺς ψηφισαμένους ἐκ τῶν δημοσίων
33 γραμμάτων μάρτυρας παρειχόμην. ὧν δὲ Ἀμύντας
ἀπέστη [ὁ Φιλίππου πατὴρ] ἐναντίον τῶν Ἑλλήνων
ἁπάντων οὐ μόνον λόγοις, ἀλλὰ καὶ ψήφῳ, τούτων,
ἔφην ἐγώ, σὲ τὸν ἐξ ἐκείνου γεγενημένον οὐκ εἰκὸς
δίκαιον ἀντιποιεῖσθαι. εἰ δ' ἀντιποιῇ κατὰ πόλεμον
λαβὼν εἰκότως ἔχειν, εἰ μὲν πρὸς ἡμᾶς πολεμήσας
δοριάλωτον τὴν πόλιν εἷλες, κυρίως ἔχεις τῷ τοῦ

1 εἴπ. A (Fr.): ἂν εἴπ. — μαρτυρίας el. — 3 ante περὶ lac. esse vid. paullo maior, cf. σημείων 8. — κτίσεως? Dobr. — 4 Ἐν. ὁδ. cf. Harp. — 6 αὐτήν C. — ἡρμόττετε i, ἥρμοττέ τε Bk.: ἥρμοττε — 7 sq. συντ. ἀνάγκη gm. — 9 sq. τ. ἐπιμνησθήσομαι HWolf, καὶ τ. ἐπεμνήσθην ci. Fr., τ. ἐπιμνησθῆναι Hillebrand, τ. καὶ ἐν ἡμῖν ἐπιμνησθείην W. — 10 εἷς (om. e[1]) συμμαχίας (-ίαν e[2]) A. — 11 συνελθόντων A. — 12 ὁ πατὴρ Φιλ. Ai, del. W. — 13 ἑαυτὸν f. — 15 τοῦτο BC. — 17 παρειχόμην Adfiq Bk. (cf. v. 1): παρεσχ. (Fr.) — 18 ὁ Φιλ. πατὴρ del. Bait. Sch. — 19 ἐν λόγοις gm, λόγῳ k, τῷ eil. — 21 ἀντιλέγεις Cob. — 23 τὴν πόλιν ante δορ. Ai Bk. — εἷλες] ἔχεις Ham. W. Cf. Gebauer ad Lys. XIII p. 408.

πολέμου νόμῳ κτησάμενος· εἰ δ' Ἀμφιπολίτας ἀφείλου τὴν Ἀθηναίων πόλιν, οὐ τἀκείνων ἔχεις, ἀλλὰ τὴν Ἀθηναίων χώραν.

Ῥηθέντων δὲ καὶ τούτων καὶ ἑτέρων λόγων, ἤδη 34
καθῆκεν εἰς Δημοσθένην τὸ τῆς πρεσβείας μέρος, καὶ
πάντες προσεῖχον ὡς ὑπερβολάς τινας δυνάμεως ἀκουσόμενοι
λόγων· καὶ γὰρ πρὸς αὐτὸν τὸν Φίλιππον,
ὡς ἦν ὕστερον ἀκούειν, καὶ πρὸς τοὺς ἑταίρους ἐξήγγελτο
ἡ τῶν ἐπαγγελιῶν ὑπερβολή. οὕτω δὲ ἁπάντων
διακειμένων πρὸς τὴν ἀκρόασιν, φθέγγεται τὸ θηρίον
τοῦτο προοίμιον σκοτεινόν τι καὶ τεθνηκός [δειλίᾳ],
καὶ μικρὸν προαγαγὼν ἄνω τῶν πραγμάτων, ἐξαίφνης
ἐσίγησε καὶ διηπορήθη, τελευτῶν δὲ ἐκπίπτει τοῦ
λόγου. ἰδὼν δὲ αὐτὸν ὁ Φίλιππος ὡς διέκειτο, θαρ- 35
ρεῖν τε παρεκελεύετο καὶ μὴ νομίζειν, ὥσπερ ἐν τοῖς
θεάτροις, διὰ τοῦτο [οἴεσθαί] τι πεπονθέναι, ἀλλ'
ἡσυχῇ καὶ κατὰ μικρὸν ἀναμιμνήσκεσθαι καὶ λέγειν
ὡς προείλετο. ὁ δ' ὡς ἅπαξ ἐταράχθη καὶ τῶν γεγραμμένων
διεσφάλη, οὐδ' ἀναλαβεῖν αὑτὸν ἐδυνήθη,
ἀλλὰ καὶ πάλιν ἐπιχειρήσας λέγειν ταὐτὸν ἔπαθεν.
ὡς δ' ἦν σιωπή, μεταστῆναι ἡμᾶς ὁ κῆρυξ ἐκέλευεν.

2 *οὐχὶ* kl W. — 4 *καὶ* prius add. Ai (om. Fr.). — 6 *δυνάμεως* (cum i[1]) om. Cob. W.; *λόγων* del. Dobr. coll. D. XIX, 339. — 8 *ἀκοῦσαι* A. — 8 sq. *ἐξήγγελτο* (Bk.) W.: *ἐξηγγέλ(λ)ετο* A, *ἐξηγγέλθη* (hiat.) cett. Fr. Delevi *αὐτοῦ* (hiat.), quod post *ἐξ.* hab. A, ante *ἐξ.* cett. Fr. — 10 sq. imitans Dio Cass. XLVI, 7 *φθεγξάμενος ταπεινόν τι καὶ τεθνηκός* (Dobr.); aff. *καὶ σκ. καὶ τεθν. πρ. τι* Tzetz. Chil. VI, 196 (cf. XII, 577). — 11 *τι* (*τε* q) post *σκοτ.* add. C; *προοίμιόν τε τεθνηκός τι καὶ σκοτ.* A. — *δειλίᾳ* om. Dio Tz. (Sakorr.). — 13 *ἐκπίπτει* aV Fl.: *ἐκπ. ἐκ* (hiat.) cett. Fr. — 15 *νομίζειν* vel *οἴεσθαι* 16 del. Steph. — 19 *διεσφάλη*] *παρεσφ.* i[1] et *γρ.* in schol. B. — *ἀναλ.*] *ἔτι* add. AV. — 20 *ἐπιχ. λέγειν* A: *λ. ἐπιχ.* (Fr.). — 21 *ἐκέλευσεν* Ai W.; cf. p. 112, 14.

36 Ἐπειδὴ δ' ἐφ' ἡμῶν αὐτῶν [οἱ συμπρέσβεις] ἐγενόμεθα, σφόδρα πάνυ σκυθρωπάσας ὁ χρηστὸς οὗτος Δημοσθένης, ἀπολωλεκέναι με ἔφη τὴν πόλιν καὶ τοὺς συμμάχους. ἐκπλαγέντος δὲ οὐκ ἐμοῦ μόνον, ἀλλὰ καὶ τῶν συμπρέσβεων ἁπάντων, καὶ τὴν αἰτίαν πυνθανομένων, δι' ἣν ταῦτ' εἶπεν, ἤρετό με, εἰ τῶν Ἀθήνησι πραγμάτων ἐπιλέλησμαι, καὶ τὸν δῆμον κατακεκοπωμένον καὶ σφόδρα ἐπιθυμοῦντα εἰρήνης εἰ μὴ μέμνη-
37 μαι. „ἢ μέγα φρονεῖς“ ἔφη „ἐπὶ ταῖς ἐψηφισμέναις μὲν πεντήκοντα ναυσίν, οὐδέποτε δὲ πληρωθησομέναις; οὕτω γὰρ ἠρέθικας Φίλιππον καὶ τοιαῦτα εἴρηκας, ἐξ ὧν οὐκ εἰρήνη γένοιτ' ἂν ἐκ πολέμου, ἀλλ' ἐξ εἰρήνης πόλεμος ἀκήρυκτος.“ ἀρχομένου δ' ἐμοῦ πρὸς ταῦτα ἀντιλέγειν, ἐκάλουν ἡμᾶς οἱ ὑπηρέται [οἱ τοῦ Φιλίπ-
38 που]. ὡς δ' εἰσήλθομεν καὶ ἐκαθεζόμεθα, ἐξ ἀρχῆς πρὸς ἕκαστον τῶν εἰρημένων ἐνεχείρει τι λέγειν ὁ Φίλιππος, πλείστην δὲ εἰκότως ἐποιήσατο διατριβὴν πρὸς τοὺς ἐμοὺς λόγους· ἴσως γὰρ οὐδὲν τῶν ἐνόντων εἰπεῖν, ὥς γε οἶμαι, παρέλιπον· καὶ πολλάκις μου τοὔνομα ἐν τοῖς λόγοις ὠνόμαζε· πρὸς δὲ Δημοσθένην τὸν οὕτω καταγελάστως ἀπαλλάξαντα οὐδ' ὑπὲρ ἑνὸς οἶμαι διελέχθη. τοῦτο δὲ ἦν ἄρα ἀγχόνη [καὶ λύπη]
39 τούτῳ. ἐπειδὴ δὲ κατέστρεψεν εἰς φιλανθρωπίαν τοὺς λόγους, καὶ τὸ συκοφάντημα, ὃ προειρήκει κατ' ἐμοῦ

1 οἱ συμπρ. (οἱ πρ. i) del. Turr. Sch. W.; cf. § 21. — 2 πάνυ σφ. MSchmidt sec. Hesych. Phot. πάνυ σφ.; del. πάνυ W. — οὗτος B al. Fr. — 3 Δημ. secl. W. Cf. Mus. Rhen. XLIV, 4 sq.; Dem. XIX, 175. — 4 μόνον ad al. Fr. — 8 εἰρήνης Adf Barb. Bk.: τῆς εἰρ. (Fr.). — εἰ μὴ] οὐ A. — 10 μὲν om. A — οὐδεπώποτε (om. δὲ) A. — 14 sq. secl. οἱ (om. i Fl.) τοῦ Φιλ. (hiat.). — 15 εἰσήλθομεν Ai Bk.: ἤλθομεν (Fr.). — 20 ὠνομάζετο Ai. — 22 ἄρ(α) ἦν efm. — καὶ λύπη del. Dobr. W. — 24 Φίλ. (ὁ Φίλ. Fl.) post λόγ. om. cum kl.

ὸς τοὺς συμπρέσβεις οὗτος, ὡς ἐσομένου πολέμου διαφορᾶς αἰτίου, διέπιπτεν αὐτῷ, ἐνταῦθα ἤδη καὶ ντελῶς ἐξιστάμενος αὑτοῦ καταφανὴς ἦν, ὥστε καὶ ϑέντων ἡμῶν ἐπὶ ξένια δεινῶς ἀσχημονεῖν.

40 Ἀφορμώντων δ' ἡμῶν οἴκαδε ἐκ τῆς πρεσβείας, ἰφνης κατὰ τὴν ὁδὸν παραδόξως καὶ φιλανϑρώπως ς ἕκαστον διελέγετο. ὅ τι μὲν οὖν ποτ' ἦν ὁ κέρ- ὴ ἢ τὸ καλούμενον παιπάλημα ἢ τὸ παλίμβολον ἢ τοιαῦτα ῥήματα, οὐκ ᾔδειν πρότερον· νυνὶ δ' ἐξη- ὴν τοῦτον λαβὼν τῆς ἁπάσης κακοηϑείας μεμάϑηκα.

41 λαμβάνων γὰρ ἕκαστον ἡμῶν ἐν μέρει, τῷ μὲν νον συστήσειν ἐπηγγέλλετο καὶ βοηϑήσειν τοῖς ις, τὸν δὲ εἰς στρατηγίαν καταστήσειν· ἐμοὶ δὲ ακολουϑῶν καὶ τὴν φύσιν μακαρίζων καὶ τοὺς λό- ς οὓς εἶπον ἐγκωμιάζων πολὺς ἦν τοῖς ἐπαίνοις ἐπαχϑής. συνδειπνούντων δ' ἡμῶν ἁπάντων ἐν ρίσῃ, αὑτὸν μὲν ἔσκωπτε καὶ τὴν ἀπορίαν τὴν ἐν λόγῳ συμβᾶσαν ἑαυτῷ, τὸν δὲ Φίλιππον τῶν ὑπὸ ἥλιον ἀνϑρώπων ἔφη πάντων εἶναι δεινότατον.

42 αποφηναμένου δὲ κἀμοῦ τι τοιοῦτον, ὡς καὶ μνη- ικῶς εἴποι πρὸς τὰ παρ' ἡμῶν ῥηϑέντα, Κτησιφῶν- δέ, ὅσπερ ἦν ἡμῶν πρεσβύτατος, ὑπερβολήν τινα τοῦ παλαιότητος καὶ πλήϑους ἐτῶν εἰπόντος, καὶ σϑέντος, ὡς ἐν τοσούτῳ χρόνῳ καὶ βίῳ οὐ πώποϑ'

2 αἰτίου] ἐκ τοῦ ἐναντίου Ai al. — 3 καὶ om. A. — 5 ἐκ τῆς ·β. ante οἴκαδε Ai Bk.; del. W. — 6 καὶ] ὡς Cob. — 7 οὖν] τί add.). — ποτ' ἦν dfi, schol. Patm. p. 154 (qui aff. ὅ τι ... παλίμβ.): οϑ' (Fr.). — 7 sq. κέρκωψ Harp. s. v. Tzetz. Chil. VI, 143. — λίμβοτον Harp. s. v. — 9 νυνὶ de: νῦν (Fr.). — 10 πάσης A al. — 14 sq. καὶ τοὺς ... ἐγκωμ. om. ehkmq. — 15 τοῖς] ἐν τοῖς hi — 17 Λαρίσῃ a[1] Sch. W.: Λαρίσσῃ. — αὑτὸν ekmC: εἰς αὑτὸν r. — 18 αὑτῷ e. — 20 καὶ add. ag V Fl. Fr. — 21 Κτ]ησ[ιφῶντος 4 ὡς ἐν pap. Oxyrh. III, 440 (frg. b), III. saec. p. Chr. Cf. ad . — 22 ὥσπερ ilm V. — 24 καὶ βίῳ del. Herw. W. Finitur

οὕτως ἡδὺν οὐδ' ἐπαφρόδιτον ἄνθρωπον ἑωρακὼς εἴη.
43 ἀνακροτήσας ὁ Σίσυφος ὅδε τὰς χεῖρας, „ταῦτα μέντοι" ἔφη „ὦ Κτησιφῶν, οὔτ' ἂν σὺ πρὸς τὸν δῆμον εἴποις, οὔτ' ἂν οὗτος" ἐμὲ δὴ λέγων „τολμήσειεν εἰπεῖν πρὸς Ἀθηναίους, ὡς ὁ Φίλιππος δεινὸς εἰπεῖν καὶ μνημονικός." ἀναισθήτως δὲ ἡμῶν ἐχόντων καὶ τὴν ἐπιβουλὴν οὐ προορωμένων, ἣν αὐτίκα ἀκούσεσθε, συνθήκην τινὰ ἡμᾶς κατέκλησεν ὑπὲρ τοῦ ταῦτ' ἐρεῖν πρὸς ὑμᾶς. ἐμοῦ δὲ καὶ δέησιν ἰσχυρὰν ἐδεήθη μὴ παραλιπεῖν, ἀλλ' εἰπεῖν, ὡς ὑπὲρ Ἀμφιπόλεώς τι Δημοσθένης εἴποι.

44 Μέχρι μὲν οὖν τούτων οἱ συμπρέσβεις εἰσί μοι μάρτυρες, οὓς προπηλακίζων οὗτος καὶ διαβάλλων ἐν τῇ κατηγορίᾳ διατετέλεκε· τῶν δ' ἐπὶ τοῦ βήματος παρ' ὑμῖν λόγων ὑμεῖς ἀκηκόατε, ὥστε οὐκ ἐνέσται μοι ψεύδεσθαι. δέομαι δὲ ὑμῶν προσεπιπονῆσαι ἀκούοντας καὶ τὴν λοιπὴν διήγησιν. ὅτι μὲν γὰρ ἕκαστος ὑμῶν ποθεῖ τὰ περὶ Κερσοβλέπτην ἀκούειν καὶ τὰς περὶ Φωκέων αἰτίας, σαφῶς οἶδα, καὶ πρὸς ταῦτα σπεύδω· ἀλλ' ἐὰν μὴ τὰ πρὸ τούτων ἀκούσητε, οὐδ' ἐκείνοις ὁμοίως παρακολουθήσετε. ἐὰν δ' ἐμοὶ τῷ κινδυνεύοντι δῶτε εἰπεῖν ὡς βούλομαι, καὶ σῶσαί με, εἰ μηδὲν ἀδικῶ, δυνήσεσθε, ἱκανὰς εἰληφότες ἀφορμάς, καὶ θεάσεσθε ἐκ τῶν ὁμολογουμένων καὶ τἀντιλεγόμενα.

45 Ὡς γὰρ δεῦρ' ἤλθομεν καὶ πρὸς τὴν βουλὴν ἐπ...

membrum post βίῳ (hiat.), quod his deletis nimis exile fit. — 3 ἔφη om. g, post Κτ. pon. e. — 5 ὡς ὁ A C Bk.: ὡς ἦν agi... Fl. (Fr.), ὡς ἦν ὁ m. Cf. p. 105, 3. — 9 τινα (v. 8) post ἡμᾶς add. C. — 13 οὗτος om. A. — 16 ἐπιπονῆσαι mal. Fr.[1] — 22 δῶτε εἰπεῖν i: εἰπεῖν δῶτε (hiat.). — 23 ἀφ. εἰλ. i. — 24 θεάσεσθε (Wolf) q: θεάσασθε ek[1]hf Barb., θεάσασθαι (hiat.) cett. Fr. — καὶ om. A W.

φαλαίων τὴν πρεσβείαν ἀπηγγείλαμεν, καὶ τὴν ἐπι-
:ολὴν ἀπέδομεν τὴν παρὰ Φιλίππου, ἐπαινέτης ἦν
ιῶν Δημοσθένης πρὸς τοὺς συμβουλευτάς, καὶ τὴν
στίαν ἐπώμοσε τὴν βουλαίαν συγχαίρειν τῇ πόλει,
:ι τοιούτους ἄνδρας ἐπὶ τὴν πρεσβείαν ἐξέπεμψεν, οἳ
ιὶ τῇ πίστει καὶ λέγοντες ἦσαν ἄξιοι τῆς πόλεως.
τὲρ ἐμοῦ δὲ εἶπέ τι τοιοῦτον, ὡς οὐ ψευσαίμην τὰς 46
ὃν ἑλομένων με ἐπὶ τὴν πρεσβείαν ἐλπίδας. τέλος
πάντων· ἔγραψε γὰρ ἡμᾶς στεφανῶσαι θαλλοῦ στε-
ἀνῳ ἕκαστον εὐνοίας ἕνεκα τῆς εἰς τὸν δῆμον, καὶ
:λέσαι ἐπὶ δεῖπνον εἰς τὸ πρυτανεῖον εἰς αὔριον. ὅτι
οὐδὲν ψεῦδος εἴρηκα πρὸς ὑμᾶς, λαβέτω μοι τὸ
ήφισμα ὁ γραμματεύς, καὶ τὰς τῶν συμπρέσβεων
αρτυρίας ἀναγνώτω.

ΨΗΦΙΣΜΑ. ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ.

Ἐπειδὴ τοίνυν ἀπηγγέλλομεν τὴν πρεσβείαν ἐν τῷ 47
ήμῳ, εἶπε παρελθὼν πρῶτος ἡμῶν διὰ τὴν ἡλικίαν
Κτησιφῶν ἄλλους τέ τινας λόγους καὶ τοὺς πρὸς
Δημοσθένην αὐτῷ συγκειμένους ἐρεῖν, περί τε τῆς
ντεύξεως τῆς Φιλίππου καὶ τῆς ἰδέας αὐτοῦ καὶ τῆς
ν τοῖς πότοις ἐπιδεξιότητος. καὶ μετὰ τοῦτον Φιλο-
ράτους εἰπόντος μικρὰ καὶ Δερκύλου, παρῆλθον ἐγώ·

3 τοὺς αὐτοὺς συμβουλευτάς i, τοὺς βουλεύοντας rell. (Fr.), ὺς βουλευτάς Ham., πρὸς τ. β. del. Fr.[1]. — 5 ἔπεμψεν A. — καὶ τῇ πίστει κ. λέγ. scr.: καὶ τοῖς λόγοις καὶ τῇ π. λέγ. codd., el. λέγοντες Bremi (Fr.). — 9 γὰρ add. Af.[1]. Cf. Hyper. c. thenog. § 3. — στεφανοῦσθαι egl (cf. ad III, 243). — 9 sq. στε-άνῳ om. A Bk. Cf. III, 187. — 17 διὰ τὴν ἡλ. ante πρῶτος i, l. W. — 19 συγκ. ἡμῖν kBCV, συγκ. ὑμῖν Fl. (Fr.). — 20 τῆς ... 21 ἐπιδ. Thom. p. 159; τοῦ Φ. ehlm. — 21 δεξιότητος el; . ἐπιδέξιος 124; I, 178.

48 ἐπειδὴ δὲ τὴν ἄλλην διεξῆλθον πρεσβείαν, ἀπήντησ
καὶ πρὸς τὸν λόγον, ὃν ἐν τοῖς συμπρέσβεσι διωμολο-
γησάμην, εἰπών, ὅτι καὶ μνημονικῶς καὶ δυνατῶς
Φίλιππος εἴποι· καὶ τὴν δέησιν οὐκ ἐπελαθόμην τὴ
Δημοσθένους, ὅτι ταχθείη λέγειν, ἐάν τι παραλίπωμε
49 ἡμεῖς, ὑπὲρ Ἀμφιπόλεως. ἐφ' ἅπασι δ' ἡμῖν ἀνίσταται
τελευταῖος Δημοσθένης, καὶ τερατευσάμενος, ὥσπε
εἴωθε, τῷ σχήματι καὶ τρίψας τὴν κεφαλήν, ὁρῶν ἐπι-
σημαινόμενον τὸν δῆμον καὶ ἀποδεδεγμένον τοὺς πα
ἐμοῦ λόγους, ἀμφοτέρων ἔφη θαυμάζειν, καὶ τῶν ἀκου-
όντων καὶ τῶν πρεσβευσάντων, ὅταν παρέντες τὸ
χρόνον, οἱ μὲν τὸν τοῦ βουλεύεσθαι, οἱ δὲ τὸν τοῦ
συμβουλεύειν, ἀποδιατρίβωσι τὴν ὑπερόριον λαλιὰ
ἀγαπῶντες ἐν τοῖς οἰκείοις πράγμασιν· οὐδὲν γὰρ
50 εἶναι ῥᾷον ἢ πρεσβείαν ἀπαγγεῖλαι. „βούλομαι δ' ὑμῖν"
ἔφη „καὶ ἐπιδεῖξαι, ὡς δεῖ τὸ πρᾶγμα γίγνεσθαι."
ἅμα δ' ἐκέλευεν ἀναγνωσθῆναι τὸ ψήφισμα τοῦ δήμου.
ἀναγνωσθέντος δὲ εἶπεν, ὅτι „κατὰ τοῦτο ἐξεπέμφθη-
μεν, καὶ ταῦτα ἐπράττομεν, ἃ ἐνταυθοῖ γέγραπται.
λαβὲ δή μοι καὶ τὴν ἐπιστολήν, ἣν ἥκομεν παρὰ Φι-
λίππου φέροντες". ἐπειδὴ δὲ ἀνεγνώσθη, „ἀπέχετε"
ἔφη „τὴν ἀπόκρισιν, καὶ λοιπὸν ὑμῖν ἐστι βουλεύ-
51 σασθαι". θορυβησάντων δ' ἐπ' αὐτῷ τῶν μέν, ὡς
δεινός τις εἴη καὶ σύντομος, τῶν δὲ πλειόνων, ὡς
φθονερὸς καὶ πονηρός, „σκέψασθε δὲ" ἔφη, „ὡς συν-

3 καὶ prius om. Adq. — 6 sqq. cf. Tzetz. Chil. VI, 149 sq. — 7 τελευταῖον el, om. q W. — 8 εἰώθει iB. — 9 ἀποδεδεγμ. Scalig. (W.): δεδεγμ. — 12 βουλεύεσθαι i: βουλεύσασθαι. — 15 ἢ om. Af[1]. — 16 ἐπιδείξασθαι i, cf. 64. — γενέσθαι s Fl. Fr. — 17 ἐκέλευσεν Agq. — 19 ἐξεπράττ. (propter ἐξεπ.) Adf. — 19 ἐνταῦθα i Fl. ἐνταυθὶ Fr. — 20 μοι ἔφη i. — 22 ἐστιν ὑμῖν i. — 25 φθον. καὶ πον. i: πον. καὶ φθ. — 25 om. καὶ ante σκέψ. cum i.

ὑμως καὶ τἆλλα πάντα ἀπαγγελῶ. ἐδόκει δεινὸς εἶναι
ἔγειν Αἰσχίνῃ Φίλιππος, ἀλλ' οὐκ ἐμοί, ἀλλ' εἴ τις
ὐτοῦ τὴν τύχην περιελὼν ἑτέρῳ περιθείη, οὐκ ἂν
ολύ τι καταδεὴς εἴη. ἐδόκει Κτησιφῶντι τὴν ὄψιν 52
αμπρὸς εἶναι, ἐμοὶ δ' οὐ χείρων Ἀριστόδημος ὁ ὑπο-
ριτής," παρῆν δ' ἡμῖν καὶ συνεπρέσβευε. „μνημονικόν
ς αὐτόν φησιν εἶναι· καὶ γὰρ ἕτεροι. συμπιεῖν δεινὸς
ν· Φιλοκράτης ὁ μεθ' ἡμῶν δεινότερος. λόγον τίς
ησιν ἐμοὶ καταλιπεῖν ὑπὲρ Ἀμφιπόλεως· ἀλλ' οὔτ' ἂν
μῖν ὁ ῥήτωρ οὗτος οὔτ' ἂν ἐμοὶ λόγου μεταδοίη.
αυτὶ μὲν οὖν „ἔφη" λῆρός ἐστιν· ἐγὼ δὲ ψήφισμα 53
ράψω καὶ τῷ κήρυκι σπείσασθαι τῷ παρὰ Φιλίππου
κοντι, καὶ τοῖς μέλλουσι παρ' αὐτοῦ δεῦρο ἰέναι
ρέσβεσι, καὶ τοὺς πρυτάνεις, ἐπειδὰν ἥκωσιν οἱ πρέ-
βεις, ἐκκλησίαν ἐπὶ δύο ἡμέρας ποιεῖν μὴ μόνον ὑπὲρ
ἰρήνης, ἀλλὰ καὶ περὶ συμμαχίας, καὶ τοὺς πρέσβεις
μᾶς, εἰ δοκοῦμεν ἄξιοι εἶναι, ἐπαινέσαι καὶ καλέσαι
πὶ δεῖπνον εἰς τὸ πρυτανεῖον εἰς αὔριον." ὅτι δ' 54
ληθῆ λέγω, λαβέ μοι τὰ ψηφίσματα, ἵνα εἰδῆτε ὦ
νδρες δικασταὶ καὶ τὴν ἀνωμαλίαν αὐτοῦ καὶ τὸν
θόνον, καὶ τὴν τῶν πραγμάτων μετὰ Φιλοκράτους
οινωνίαν, καὶ τὸ ἦθος, ὡς ἐπίβουλον καὶ ἄπιστον.
άλει δέ μοι καὶ τοὺς συμπρέσβεις, καὶ τὰς μαρτυρίας
ὐτῶν ἀνάγνωθι [καὶ τὰ ψηφίσματα τὰ Δημοσθένους].

1 πάντα om. Adf. — δεινὸς Auger. Turr.: μνημονικὸς (cf. 6) καὶ δ., sed καὶ om. A. — 4 καταδεέστερος Cob. — εἶναι obr. — 5 λαμπρὸς] θαυμαστὸς i. — 6 παρῆν δ' Af² Bk.: ὃς αρῆν (Fr.). — 7 φησιν αὐτὸν iV, cf. v. 9. — ἑτέροις συμπιεῖν ποιεῖν i) kligfq, συμπιεῖν ἑτέροις e. — πιεῖν R., sed v. 112. lut. Dem. 16. — 8 ἀλλὰ Φιλ. df²q Barb. gim. — 11 ταυτὶ ἐν οὖν ἔφη λ. ἐ. i: ταῦτα μ. ο. λ. ἐ. ἔφη (Fr.). — 20 δικασταὶ ld. i (om. Fr.). — 24 τὰ τοῦ Δ. B Fr., τοῦ Δ. V, Δημ. hkldf l.; καὶ τὰ ψ. τ. Δημ. del. Tayl.

ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ.

55 *Οὐ τοίνυν μόνον ταῦτα ἔγραψεν, ἀλλὰ καὶ μετὰ ταῦτα ἐν τῇ βουλῇ θέαν εἰς τὰ Διονύσια κατανεῖμαι τοῖς πρέσβεσιν, ἐπειδὰν ἥκωσι, τοῖς Φιλίππου. λέγε καὶ τοῦτο τὸ ψήφισμα.*

ΨΗΦΙΣΜΑ.

Ἀνάγνωθι δὴ καὶ τὴν τῶν συμπρέσβεων μαρτυρίαν, ἵν' εἰδῆτε ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ὅτι Δημοσθένης οὐχ ὑπὲρ τῆς πόλεως εἰπεῖν δύναται, ἀλλ' ἐπὶ τοὺς συσσίτους καὶ ὁμοσπόνδους μελετᾷ.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ.

56 *Τὴν μὲν τοίνυν κοινωνίαν τῶν περὶ τῆς εἰρήνης πράξεων οὐκ ἐμὴν καὶ Φιλοκράτους, ἀλλὰ Δημοσθένους καὶ Φιλοκράτους εὑρίσκετε, καὶ τὰς πίστεις τῶν εἰρημένων ἱκανὰς ὑμῖν οἶμαι παρεσχῆσθαι· τῶν μὲν γὰρ ἀπηγγελμένων ὑμεῖς ἐστέ μοι μάρτυρες, τῶν δ' ἐν Μακεδονίᾳ ῥηθέντων καὶ τῶν κατὰ τὴν πορείαν ἡμῖν συμβάντων τοὺς συμπρέσβεις ὑμῖν μάρτυρας παρεσχόμην. τῆς δὲ ὑπὸ Δημοσθένους ἀρτίως εἰρημένης κατηγορίας ἠκούσατε, καὶ μέμνησθε, ἧς τὴν ἀρχὴν ἐποιήσατο ἀπὸ τῆς δημηγορίας, ἣν εἶπον περὶ τῆς*
57 *εἰρήνης. πάντα δὲ ἐν τῷ μέρει τούτῳ τῆς κατηγορίας*

1 *Ψήφισμα (ψηφίσματα) Δημοσθένους* f Barb. Fl., sed cf. § 110. — 2 *ταῦτα μόνον* elV. — 3 *εἶπε θέαν* gmdq. — *κατένειμε* Aa[2]f[1]W. — 6 *Ψήφισμα* i: *Δημοσθένους* add. ek al. — 7 *πρέσβεων* elV. — 8 *ἄνδρες* add. i Bk. — 15 *παρασχέσθαι* ACW. — 21 *ἀπὸ*] *ὑπὲρ* Af. — *ἣν*] *ἧς* gm. — *εἶπον*] *ε. ἐγὼ* eB Fr. (post 22 *εἰρ.* add. *ἐγώ* i).

υσμένος, ἐπὶ τῷ καιρῷ [τούτῳ] δεινῶς ἐσχετλίασε.
ς γὰρ λόγους τούτους ἐναντίον φησὶ τῶν πρέσβεων
εσθαι, οὓς ἔπεμψαν πρὸς ὑμᾶς οἱ Ἕλληνες μετα-
ιφθέντες ὑπὸ τοῦ δήμου, ἵνα κοινῇ καὶ πολεμοῖεν,
δέοι, Φιλίππῳ μετὰ Ἀθηναίων, καὶ τῆς εἰρήνης, εἰ
ῦτο εἶναι δοκοίη συμφέρον, μετέχοιεν. σκέψασθε δὴ
άγματος μεγάλου κλοπὴν καὶ δεινὴν ἀναισχυντίαν
θρώπου. τῶν γὰρ πρεσβειῶν, ἃς ἐξεπέμψατε εἰς 58
Ἑλλάδα, ἔτι τοῦ πολέμου τοῦ πρὸς Φίλιππον ὑμῖν
στηκότος, οἱ μὲν χρόνοι τῆς αἱρέσεως[, ὅτε ἐξεπέμ-
ησαν,] καὶ τὰ τῶν πρεσβευσάντων ὀνόματα ἐν τοῖς
ιοσίοις ἀναγέγραπται γράμμασι, τὰ δὲ σώματά ἐστιν
τῶν οὐκ ἐν Μακεδονίᾳ, ἀλλ' Ἀθήνησι· ταῖς δὲ
ικαῖς πρεσβείαις ἡ βουλὴ τὰς εἰς τὸν δῆμον προσ-
ους προβουλεύει· οὗτος δ' ἐφεστάναι τὰς ἀπὸ τῶν
λήνων φησὶ πρεσβείας. παρελθὼν τοίνυν Δημό- 59
ενες ἐπὶ τὸ βῆμα τοῦτο ἐν τῷ ἐμῷ λόγῳ, εἰπὲ
λεως ἥστινος βούλει τῶν Ἑλληνίδων τοὔνομα, ἐξ ἧς
ῖχθαι τότε φῂς τοὺς πρέσβεις· καὶ τὰ προβουλεύ-
τα αὐτῶν ἐκ τοῦ βουλευτηρίου δὸς ἀναγνῶναι, καὶ
ὺς Ἀθηναίων κάλει πρέσβεις, οὓς ἐξέπεμψαν ἐπὶ τὰς

1 ψευσάμενος i. — secl. τούτῳ. — 3 ὑμᾶς Adi Bk.: ἡμᾶς
·). — οἱ Ἕλλ. ante πρὸς i. — 3 sq. μεταπεμφθέντας e Tayl.
(coll. Dem. XIX, 16). — 5 μετ' Ἀθ. del. W. — 6 δοκεῖ Ai.
σύμφορον klC (praet. q), Thom. Mag. p. 328, 1, qui aff.
..σύμφ. — 7 μεγάλην Bi (-λου a²). — κλοπὴν] βουλὴν i. —
ἀνθρ. Markl. W. Cf. ad § 11. — τῶν ⟨μὲν⟩ Dobr. — πρεσβειῶν
ci. Dobr.: πρέσβεων οὓς. — 9 alt. τοῦ add. p. — ὑμῖν d (Fr.):
ῖν. — 10 αἱρ.] χειροτονίας γρ. i (cf. schol.). — 10 sq. secl. ὅτε
π., cum Dobr. — 12 sq. ἐστιν αὐτῶν i: α. ἐ. (Fr.). — 13 ἐν
ήναις A. — 15 ἐφεστάναι] ἀπεστάλθαι gmiV Fl. — ἀπὸ B
·: παρὰ. Cf. § 61; Dem. XIX, 16. — 16 φησι post Ἕλλ. AC
·: post δέ 15 cett. Fr. — 18 πόλεως] τῶν πόλεων AC. —
ν Ἑλληνίδων AC Bk.: Ἑλληνίδος (Fr., hiat.). Cf. § 115 (W.).

πόλεις, μάρτυρας. κἂν παρεῖναι καὶ μὴ ἀποδημεῖν, ὅτι ἡ πόλις τὴν εἰρήνην ἐποιεῖτο, μαρτυρήσωσιν, ἢ τὰς πρὸς τὴν βουλὴν αὐτῶν προσόδους καὶ τὰ ψηφίσματα ἂν παράσχῃ ἐν ᾧ σὺ φῂς ὄντα χρόνῳ, καταβαίνω καὶ θανάτου τιμῶμαι.

60 Ἀνάγνωθι δὴ καὶ τὸ τῶν συμμάχων δόγμα τί λέγει, ἐν ᾧ διαρρήδην γέγραπται, ἐπειδὴ βουλεύεται ὁ δῆμος ὁ Ἀθηναίων ὑπὲρ εἰρήνης πρὸς Φίλιππον, οἱ δὲ πρέσβεις οὔπω πάρεισιν, οὓς ἐξέπεμψεν ὁ δῆμος εἰς τὴν Ἑλλάδα παρακαλῶν τὰς πόλεις ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας τῶν Ἑλλήνων, δεδόχθαι τοῖς συμμάχοις, ἐπειδὰν ἐπιδημήσωσιν οἱ πρέσβεις καὶ τὰς πρεσβείας ἀπαγγείλωσιν Ἀθηναίοις καὶ τοῖς συμμάχοις, προγράψαι τοὺς πρυτάνεις ἐκκλησίας δύο κατὰ τὸν νόμον, ἐν δὲ ταύταις βουλεύσασθαι περὶ τῆς εἰρήνης Ἀθηναίους· ὅ τι δ' ἂν βουλεύσηται ὁ δῆμος, τοῦτ' εἶναι κοινὸν δόγμα τῶν συμμάχων. ἀνάγνωθι δή μοι τὸ τῶν συνέδρων δόγμα.

ΔΟΓΜΑ ΣΥΝΕΔΡΩΝ.

61 Παρανάγνωθι δή μοι καὶ τὸ Δημοσθένους ψήφισμα, ἐν ᾧ κελεύει τοὺς πρυτάνεις μετὰ τὰ Διονύσια τὰ ἐν ἄστει καὶ τὴν ἐν Διονύσου ἐκκλησίαν προγράψαι δύο ἐκκλησίας, τὴν μὲν τῇ ὀγδόῃ ἐπὶ δέκα, τὴν δὲ τῇ ἐνάτῃ [ἐπὶ δέκα], ὁρίζων τὸν χρόνον καὶ προϋφαιρῶν

4 ἂν om. A W. — ἐν ᾧ] ᾧ e Fl., ὡς klf[1]. — χρόνῳ ὄντα i, ὄντα χρόνον f[1](kl). — 10 παρακαλῶν a V (Fr.): παρακαλεῖν gmh, παρακαλοῦντες e, -οῦντας cett. Bk. W. Cf. III, 58. 64. 65 (68). — 13 καὶ τοῖς συμμάχοις del. Tayl. — 14 τὸν om. e, τοὺς νόμους ikgd. — 15 συμβουλ. gmhV. — 15—17 ὅ τι ... συμμάχων om. el. — 16 ψηφίσηται Cob. — κοινὸν om. i. — 19 μοι om. i. — Δημ. iklC Bk.: τοῦ Δ. — 23 ἐπὶ δέκα del. Cob.

τὰς ἐκκλησίας, πρὶν ἐπιδημῆσαι τοὺς ἀπὸ τῶν Ἑλλήνων πρέσβεις. καὶ τὸ μὲν τῶν συμμάχων δόγμα κελεύει, ᾧ συνειπεῖν καὶ ἐγὼ ὁμολογῶ, ὑπὲρ εἰρήνης μόνον ὑμᾶς βουλεύσασθαι, Δημοσθένης δὲ καὶ περὶ συμμαχίας κελεύει. λέγε αὐτοῖς τὸ ψήφισμα.

ΨΗΦΙΣΜΑ.

62 Τῶν μὲν ψηφισμάτων ἀμφοτέρων ἠκούσατε ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ὑφ' ὧν ἐξελέγχεται Δημοσθένης τὰς ἀποδημούσας πρεσβείας ἐπιδημεῖν φάσκων, καὶ βουλομένων ὑμῶν ἀκροάσασθαι, τὸ τῶν συμμάχων ἄκυρον πεποιηκὼς δόγμα. οἱ μὲν γὰρ ἀπεφήναντο ἀναμεῖναι τὴν πόλιν τὰς Ἑλληνικὰς πρεσβείας, Δημοσθένης δὲ οὐ λόγῳ μόνον κεκώλυκε περιμεῖναι, ὁ πάντων αἴσχιστα καὶ τάχιστα μετατιθέμενος, ἀλλ' ἔργῳ καὶ ψηφίσματι, προστάξας ἤδη βεβουλεῦσθαι.

63 Εἴρηκε δέ, ὡς ἐν τῇ προτέρᾳ τῶν ἐκκλησιῶν δημηγορήσαντος Φιλοκράτους, ὕστερον ἀναβὰς ἐγὼ κατεμεμψάμην ἣν εἰσηγεῖτο ἐκεῖνος εἰρήνην, αἰσχρὰν καὶ τῆς πόλεως ἀναξίαν εἶναι φάσκων, τῇ δ' ὑστεραίᾳ πάλιν [ἡμέρᾳ] ὡς συναγορεύοιμι τῷ Φιλοκράτει, καὶ τὴν ἐκκλησίαν εὐημερήσας οἰχοίμην φέρων, πείθων ὑμᾶς μὴ προσέχειν τοῖς τὰς μάχας καὶ τὰ τῶν προγόνων

1 ἀπὸ] παρὰ i W. Cf. p. 119, 15. — 3 ᾧ om. A. — τῆς ante εἰρ. (p. 120, 15) om. cum ekC. Cf. III, 68. — 5 λέγε kldfh: λ. δὲ (Fr.). Cf. I, 11. 15. 20. — 7 ἀκηκόατε i. — addidi ἄνδρες. — ὦ Ἀθ. post ἀμφοτ. (hiat.) AC. — 9 ἐπιδημεῖν ante πρεσβ. i, post φάσκων e. — 11 sq. τῇ πόλει e; τὴν πόλιν del. Cob. — 13 ἐκώλυσε q Fr¹. — 14 μεταθέμενος q. — 15 βουλεύεσθαι AC. — 18 ἐκεῖνος εἰσηγ. A. — 20 ἡμέρᾳ del. Cob. Fr. — συνηγόρευον Sch. — 21 οἰχοίμην scr.: ᾠχόμην (φέρων ᾠχ. i). — 22 μὴ προσέχειν om. A.

64 λέγουσι τρόπαια, μηδὲ τοῖς Ἕλλησι βοηθεῖν. ὅτι δ' οὐ
ψευδῆ μόνον κατηγόρηκεν, ἀλλὰ καὶ ἀδύνατα γενέσθαι,
μίαν μὲν αὐτὸς καθ' αὑτοῦ [Δημοσθένης] μαρτυρίαν
μαρτυρήσει, ἑτέραν δὲ πάντες Ἀθηναῖοι καὶ ὑμεῖς ἀνα-
μιμνησκόμενοι, τρίτην δὲ ἡ τῆς αἰτίας ἀπιθανότης,
τετάρτην δὲ ἀνὴρ ἀξιόλογος, εἷς τῶν πολιτευομένων,
Ἀμύντωρ, ᾧ ψήφισμα ἐπεδείξατο Δημοσθένης καὶ ἀνε-
κοινοῦτο, εἰ δῷ τῷ γραμματεῖ, οὐχ ὑπεναντία, ἀλλὰ
65 ταὐτὰ γεγραφὼς Φιλοκράτει. καί μοι λαβὲ τὸ ψήφισμα
καὶ ἀνάγνωθι τὸ Δημοσθένους, ἐν ᾧ φαίνεται γεγρα-
φώς, τῇ μὲν προτέρᾳ τῶν ἐκκλησιῶν συμβουλεύειν τὸν
βουλόμενον, τῇ δ' ὑστέρᾳ τοὺς προέδρους ἐπιψηφίζειν
τὰς γνώμας, λόγον δὲ μὴ προτιθέναι, ἐν ᾗ μέ φησιν
αὐτὸς Φιλοκράτει συνειπεῖν.

ΨΗΦΙΣΜΑ.

66 Οὐκοῦν τὰ μὲν ψηφίσματα, ὡς ἐξ ἀρχῆς ἐγράφη,
μένει, οἱ δὲ τῶν συκοφαντῶν λόγοι πρὸς τοὺς ἐφ'
ἡμέραν καιροὺς λέγονται. ποιεῖ δέ μου τὴν δημηγο-
ρίαν ὁ μὲν κατήγορος διαιρετήν, τὸ ψήφισμα δὲ καὶ
τἀληθὲς μίαν· λόγον γὰρ μὴ προτιθέντων εἰς τὴν
ὑστέραν ἐκκλησίαν τῶν προέδρων, οὐκ ἐνῆν εἰπεῖν.
τί δ' ἂν καὶ βουλόμενος, εἴπερ ταὐτὰ Φιλοκράτει προ-

3 Δημ. ante καθ' i, post μαρτ. klf, del. Cob. W. — 4 ἅπαντες i. — 7 delevi τὸ ante ψήφ. — 8 ὑπεναντία scr.: ὑπεναντίαν el, ὑπεναντίον cett. Fr. — 9 ταὐτὰ scr.: ταὐτόν. — 11 sq. ⟨ἐν⟩ τῇ ... ⟨ἐν⟩ τῇ Fr.[1]. — 12 ὑστέρᾳ V Barb. (Fr.): ὑστεραίᾳ. — 13 ᾗ Bk. Turr.: ᾧ. — 17 οἱ δὲ (om. τῶν σ.) ... 18 λέγονται Thom. p. 215. — 19 διττήν HWolf Cob. Sch. — 20 λόγον ... προτιθ. Cob. Sch.: λόγων ... προτεθ. — 21 τῶν a[1]m[1] Cob. Sch.: τῶν δὲ. Post προ. add. codd. κωλυόντων; del Cob. Sch. — 22 τί δ' ἂν gm[2]iV: τί δὲ. Cf. 86. — καὶ om. el.

ην, κατηγόρουν μὲν πρὸς τοὺς αὐτοὺς ἀκροατὰς
ροτεραίᾳ, μίαν δὲ νύκτα διαλιπὼν συνηγόρουν;
α ὡς αὐτὸς εὐδοξήσων, ἢ ὡς ἐκεῖνον ὠφελήσων;
οὐκ ἐνῆν οὐδέτερα ἐξενέγκασθαι, ἀλλ' ὑπὸ πάν-
μὲν μισεῖσθαι, περαίνειν δὲ μηδέν.
άλει δέ μοι καὶ Ἀμύντορα Ἐρχιέα, καὶ τὴν μαρ- 67
ν ἀνάγνωθι. ὃν δὲ τρόπον γέγραπται, προδιελ-
ὑμῖν βούλομαι. μαρτυρεῖ Ἀμύντωρ Αἰσχίνῃ, ὅτε
εύετο ὁ δῆμος περὶ τῆς ⟨εἰρήνης καὶ τῆς⟩ συμ-
ς τῆς πρὸς Φίλιππον κατὰ τὸ Δημοσθένους ψή-
, ἐν τῇ ὑστέρᾳ τῶν δυοῖν ἐκκλησιῶν, ὅτε οὐκ
δημηγορεῖν, ἀλλὰ τὰ περὶ τῆς εἰρήνης καὶ συμ-
ς ψηφίσματα ἐπεψηφίζετο, ἐν ταύτῃ τῇ ἐκκλησίᾳ 68
σθένην ἐπιδείξασθαι παρακαθήμενον ψήφισμα [γε-
μένον] ἑαυτῷ, ἐφ' ᾧ ἐπεγέγραπτο ⟨τὸ⟩ Δημοσθέ-
ὄνομα, καὶ ἀνακοινοῦσθαι αὐτὸν αὐτῷ, εἰ δῷ
προέδροις ἐπιψηφίσαι, καὶ εἶναι, ἐφ' οἷς τὴν εἰ-
καὶ τὴν συμμαχίαν ἔγραψε ποιεῖσθαι, ἐπὶ τοῖς
ς, ἐφ' οἷσπερ καὶ Φιλοκράτης ἐγεγράφει. κάλει
ι Ἀμύντορα Ἐρχιέα, καὶ ἐκκλήτευε, ἐὰν μὴ θέλῃ
παρεῖναι.

κατηγορούντων μὲν πρὸς αὐτοὺς f¹. — 4 οὐδέτερα Sakor-
s: ἀμφότερα. — 6 Ἀμ. ⟨τὸν⟩ Fr.; it. 20. Cf. § 155. I, 100.
ρχιᾶ Fr.; it. 20. — 9 εἰρήνης καὶ τῆς add. Hamak. —
τοῦ e. — 11 ἐν om. Fl. — ὑστέρᾳ V Bk. Fr.: ὑστεραίᾳ.
εῖν kBfV, δύο i. — 15 ἑαυτοῦ A, secl. γεγραμμένον. —
l. Markl. (Fr.). — 16 δῷ Markl. (Fr.): δῷ τῷ γραμματεῖ. —
ς πρ. ἐπιψηφίσαι schol. Aristid. 458: ἐπιψ. (Markl. Fr.;
ται codd.) τοῖς πρ. (hiat.). — 20 v. ad v. 6. — ἐκκλήτευε
rp. s. v.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ.

69 Τῆς μὲν μαρτυρίας ἀκηκόατε ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι·
σκοπεῖτε δέ, πότερα ὑμῖν δοκεῖ Δημοσθένης ἐμοῦ κατη-
γορηκέναι, ἢ τοὐναντίον αὐτὸς αὑτοῦ [ἐπὶ τῷ ἐμῷ
ὀνόματι]. ἐπειδὴ δὲ καὶ τὴν δημηγορίαν μου δια-
βάλλει, καὶ τοὺς εἰρημένους λόγους ἐπὶ τὰ χείρω
διεξέρχεται, οὔτ᾽ ἂν ἀποδραίην, οὔτ᾽ ἂν τῶν τότ᾽ εἰρη-
μένων οὐδὲν ἀρνησαίμην, οὔτ᾽ αἰσχύνομαι ἐπ᾽ αὐτοῖς,
70 ἀλλὰ καὶ φιλοτιμοῦμαι. βούλομαι δ᾽ ὑμᾶς καὶ τοὺς
καιροὺς ὑπομνῆσαι, ἐν οἷς ἐβουλεύεσθε. τὴν μὲν γὰρ
ἀρχὴν ἐποιησάμεθα τοῦ πολέμου ὑπὲρ Ἀμφιπόλεως,
συνέβαινε δ᾽ ἡμῶν τὸν στρατηγὸν ἐν τῷ πολέμῳ
ἑβδομήκοντα μὲν καὶ πέντε πόλεις συμμαχίδας ἀπο-
βεβληκέναι, ἃς ἐκτήσατο Τιμόθεος ὁ Κόνωνος καὶ κατέ-
στησεν εἰς τὸ συνέδριον· (προῄρημαι γὰρ παρρησιάσα-
σθαι, καὶ ἐλευθέρως ἅμα καὶ τἀληθῆ εἰπὼν σῴζεσθαι·
ἐὰν δὲ ἄλλως πως γιγνώσκητε, καταχρήσασθέ μοι· οὐ
71 γὰρ ἂν ὑποστειλαίμην·) ἑκατὸν δὲ καὶ πεντήκοντα
τριήρεις λαβόντα ἐκ τῶν νεωρίων μὴ κατακεκομικέναι,
καὶ ταῦτα ὑμῖν ἐν τοῖς ἀγῶσιν ἀεὶ τοῖς Χάρητος οἱ
κατήγοροι δεικνύουσι, χίλια δὲ καὶ πεντακόσια τάλαντα
οὐκ εἰς στρατιώτας, ἀλλ᾽ εἰς ἡγεμόνων ἀλαζονείας ἀνη-
λωκέναι, Δηιάρην τε καὶ Δηίπυρον καὶ Πολυφόντην,

2 *Ἀθηναῖοι* addidi cum i. — 3 *δὲ* elV Barb. Bk.: *δὴ* (Fr.). — 3 sq. *κατηγορ. μου* (*ἐμοῦ* q) C. — 3 sq. secl. *ἐπὶ … ὀνόματι* (hiat.). — 9 *καὶ μᾶλλον* a²gmi. — 10 *γὰρ* om. A. — 15 *προῄρημαι δὲ … 16 σῴζ.* Suid. v. *παρρησία*. — 16 *καὶ* prius om. A. — 17 *μοι*] *με* h Fl. Dobr. coll. Thom. p. 81 sq. Cf. I, 122. — 20 *ἀεὶ* om. a¹gmV. — *τοῖς* post *ἀεὶ* om. A. — 22 *εἰς* om. a¹. — 23 *τε*] *δὲ* adfqV, om. Fl. — *Δηΐπυλον* i. — *Πολυσφόντην* el, *Πολυφῶντα* Bi Fl.

απέτας ἀνθρώπους ἐκ τῆς Ἑλλάδος συνειλεγμένους,
ὶ χωρὶς εἰς τοὺς περὶ τὸ βῆμα καὶ τὴν ἐκκλησίαν
ισθοφόρους, οἳ τοὺς μὲν ταλαιπώρους νησιώτας
κθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν ἑξήκοντα τάλαντα εἰσέπραττον
ύνταξιν, κατῆγον δὲ τὰ πλοῖα καὶ τοὺς Ἕλληνας ἐκ
ῆς κοινῆς θαλάττης. ἀντὶ δὲ ἀξιώματος καὶ τῆς τῶν 72
λλήνων ἡγεμονίας, ἡ πόλις ἡμῶν ⟨τῆς⟩ Μυοννήσου
κὶ τῆς τῶν λῃστῶν δόξης ἀνεπίμπλατο· Φίλιππος δὲ
ρμηθεὶς ἐκ Μακεδονίας, οὐκέθ' ὑπὲρ Ἀμφιπόλεως
ρὸς ἡμᾶς ἠγωνίζετο, ἀλλ' ἤδη περὶ Λήμνου καὶ Ἴμβρου
κὶ Σκύρου, τῶν ἡμετέρων κτημάτων· ἐξέλειπον δὲ
ερρόνησον ἡμῶν οἱ πολῖται, τὴν οὖσαν ὁμολογου-
ένως Ἀθηναίων· πλείους δὲ ἐκκλησίας συγκλήτους
ναγκάζεσθε ἐκκλησιάζειν μετὰ φόβου καὶ θορύβου, ἢ
ὰς τεταγμένας ἐκ τῶν νόμων· οὕτω δ' ἦν σφαλερὰ 73
αὶ ἐπικίνδυνα τὰ πράγματα, ὥστε ἠναγκάσθη γράψαι
ήφισμα Κηφισοφῶν ὁ Παιανιεύς, εἷς τῶν φίλων καὶ
ταίρων τῶν Χάρητος, ἐκπλεῖν τὴν ταχίστην Ἀντίοχον
ὸν ἐπὶ τῶν ὑπηρετικῶν, καὶ ζητεῖν τὸν στρατηγὸν
ὸν ἐπὶ τῇ δυνάμει τεταγμένον, κἂν ἐντύχῃ που, φρά-
ειν, ὅτι θαυμάζει ὁ δῆμος ὁ Ἀθηναίων, εἰ Φίλιππος
ὲν ἐπὶ Χερρόνησον τὴν Ἀθηναίων πορεύεται, Ἀθη-
αῖοι δὲ οὐδὲ τὸν στρατηγὸν ἴσασιν οὐδὲ τὴν δύναμιν,
ν ἐξέπεμψαν, ὅπου ἐστίν. ὅτι δ' ἀληθῆ λέγω, ἀκού-
ατε τοῦ ψηφίσματος, καὶ ἀναμνήσθητε τοῦ πολέμου,

7 τῆς add. (Br.) Fr.[1]. — 10 ὑμᾶς Ai W. — 11 ὑμετ. e W. — ἐξέλειπον Steph.: ἐξέλιπον. — 12 sq. ὡμολογημένως kfq Barb. V Fl. (Fr.), ὡμολογημένους a, ὡμολογημένην e. — 15 σφαλ.] ἤδη σφ. i. — 17 ψηφίσματα ghiV. — 17 sq. εἰς τὸν φίλον καὶ τὸν ἑταῖρον A. — 18 τῶν X. BhifV Barb. (Fr.): τὸν X. k, τῆς χάριτος l, τοῦ X. cett. — 20 καὶ ἣν τύχῃ A. — 21 ὁ Ἀθ. im[1] W.: ὁ τῶν Ἀθ. Adfq, τῶν Ἀ. cett. (Fr.). — 24 ἔπεμψαν i.

καὶ τὴν εἰρήνην τοὺς τῶν ὅπλων ἡγεμόνας, ἀλλὰ μὴ
τοὺς πρέσβεις ἀπαιτεῖτε.

ΨΗΦΙΣΜΑ.

74 *Οἱ μὲν καιροὶ τῆς πόλεως τοιοῦτοι, ἐν οἷς οἱ περὶ*
τῆς εἰρήνης ἐγίγνοντο λόγοι· ἀνιστάμενοι δὲ οἱ συν-
τεταγμένοι ῥήτορες, περὶ μὲν τῆς σωτηρίας τῆς πόλεως
οὐδ' ἐνεχείρουν λέγειν, ἀποβλέπειν δὲ εἰς τὰ προπύλαια
τῆς ἀκροπόλεως ἐκέλευον ὑμᾶς, καὶ τῆς ἐν Σαλαμῖνι
πρὸς τὸν Πέρσην ναυμαχίας μεμνῆσθαι, καὶ τῶν τάφων
75 *τῶν προγόνων καὶ τῶν τροπαίων. ἐγὼ δὲ ἁπάντων*
μὲν τούτων ἔφην δεῖν μεμνῆσθαι, μιμεῖσθαι μέντοι
τὰς τῶν προγόνων εὐβουλίας, τὰ δὲ ἁμαρτήματα αὐ-
τῶν καὶ τὴν ἄκαιρον φιλονικίαν φυλάττεσθαι, τὴν μὲν
ἐν Πλαταιαῖς πρὸς τοὺς Πέρσας πεζομαχίαν, καὶ τοὺς
ἀγῶνας τοὺς περὶ Σαλαμῖνα, καὶ τὴν ἐν Μαραθῶνι
μάχην, καὶ τὴν ἐπ' Ἀρτεμισίῳ ναυμαχίαν, καὶ τὴν
Τολμίδου ζηλοῦν στρατηγίαν κελεύων, ὃς χιλίους ἐπι-
λέκτους ἔχων Ἀθηναίων, διὰ μέσης Πελοποννήσου
76 *πολεμίας οὔσης ἀδεῶς διεξῄει, τὴν δ' εἰς Σικελίαν*
στρατείαν φυλάττεσθαι, ἣν ἐξέπεμψαν Λεοντίνοις βοη-
θήσοντες, τῶν πολεμίων ἐμβεβληκότων εἰς τὴν χώραν
ἡμῶν, καὶ Δεκελείας ἐπιτετειχισμένης, καὶ τὴν τελευ-

1 *ὅπλων* i: *πόλεων* l, *πολέμων* cett. Fr. (del. *τῶν πολ.* Fr.[1] Sch.). — 4 *τοιοῦτοι* i: *τ. ἦσαν* (hiat.). — 5 *ἐγί(γ)νοντο* i: *ἐγένοντο*. — 5 sq. *οἱ συντ. ῥ.* Bachm. An. I, 376. — 7 *οὐδ'* Ad W.: *οὐδὲν* (Fr.). — 8 *τῆς ἀκροπ.* del. Herw. Ham. Cf. 105. — *ὑμᾶς* iq Fl. W.: *ἡμᾶς*. — *καὶ* 8 — [α]ὐτῶ[ν] 12 pap. Oxyrh. III, 440 (frg. a) III. saec. p. Chr. Cf. ad § 42. — 9 *ναυμ. πρὸς τ. Π.* i pap.; *πρὸς τ. Π.* del. Cob. — 10 *τῶν προγ.* A m, pap. ut vid. (Fr.): *καὶ τῶν πρ.* — 10 sq. *τούτων μὲν ἀπ.* i pap. — 11 *μει[μεῖσθαι]* pap. — 13 *φιλονικίαν* Cob. W.: *φιλονεικίαν*. — 14 *τὸν Πέρσην* (v. 9) i; *πρὸς τ. Π.* del. Cob. — 17 *στρατηγίαν ζ.* i. — *κελεύων* del. Cob. — 18 *ἔχων ἐπιλ.* el. — 20 *ἣν*] *λέγων ἣν* A.

ταίαν ἀβουλίαν [φυλάξασθαι], ὅθ' ἡττημένοι τῷ πολέμῳ, προκαλουμένων αὐτοὺς Λακεδαιμονίων εἰρήνην ἄγειν, ἔχοντας πρὸς τῇ Ἀττικῇ Λῆμνον καὶ Ἴμβρον καὶ Σκῦρον, καὶ δημοκρατουμένους κατὰ τοὺς νόμους, τούτων μὲν οὐδὲν ἤθελον ποιεῖν, πολεμεῖν δὲ προῃροῦντο οὐ δυνάμενοι, Κλεοφῶν δὲ ὁ λυροποιός, ὃν πολλοὶ δεδεμένον ἐν πέδαις ἐμνημόνευον, παρεγγραφεὶς αἰσχρῶς πολίτης καὶ διεφθαρκὼς νομῇ χρημάτων τὸν δῆμον, ἀποκόψειν ἠπείλει μαχαίρᾳ τὸν τράχηλον, εἴ τις εἰρήνης μνησθήσεται· τελευτῶντες δὲ εἰς τοῦτο τὴν 77
πόλιν προήγαγον, ὥστε ἀγαπητῶς τὴν εἰρήνην ποιήσασθαι, ἀποστάντας πάντων καὶ τὰ τείχη καθελόντας, καὶ παραδεξαμένους φρουρὰν καὶ Λακεδαιμόνιον ἁρμοστήν, καὶ τῆς δημοκρατίας τοῖς τριάκοντα ἀφεμένους, οἳ χιλίους καὶ πεντακοσίους τῶν πολιτῶν ἀκρίτους ἀπέκτειναν. τὴν μὲν τοιαύτην ἀβουλίαν ὁμολογῶ παραγγέλλειν φυλάττεσθαι, τὰ δ' ὀλίγῳ πρότερον εἰρημένα μιμεῖσθαι. οὐ γὰρ παρὰ τῶν ἀλλοτρίων, ἀλλὰ παρὰ τοῦ πάντων οἰκειοτάτου ταῦτα ἐπυνθανόμην. Ἀτρό- 78
μητος γὰρ ὁ πατὴρ ὁ ἡμέτερος, ὃν σὺ λοιδορεῖς οὔτ' εἰδὼς οὔτ' ἐπιδὼν τῆς ἑαυτοῦ ἡλικίας ὅστις ἦν, καὶ ταῦτα ὦ Δημόσθενες ἐκ τῶν νομάδων Σκυθῶν τὸ πρὸς μητρὸς ὢν γένος, ἔφυγε μὲν ἐπὶ τῶν τριάκοντα, συγκατήγαγε δὲ τὸν δῆμον· καὶ ὁ τῆς μητρὸς τῆς ἡμε-

1 φυλάξασθαι del. Bait. Cf. v. 17; sed offendit aor. — 2 προκ. δὲ V Saupp., καὶ πρ. i, προκ. τε B Fl. — αὐτοὺς del. Cob. — 5 sq. προῃροῦντο οὐ] οὐ προῃρ. A. — 7 πολλοὶ] οἱ π. i. — 10 εἰρήνης AC Bk.: τῆς εἰρ. (Fr.). — 13 Λακεδαιμόνιον elm: -μονίων (Fr.). — 14 τοῖς] τοὺς Bd. — 15 ἀκρίτους (-ως elm(?)) ante τῶν πολ. BV Fr. (sed v. Fr.[1]). Cf. III, 235. — 16 sq. παρ. τῇ πόλει φυλ. i. — 23 ὢν γένος A: γ. ὤν (del. γένος W.).

τέρας ἀδελφός, θεῖος δὲ ἡμέτερος, Κλεόβουλος ὁ Γλαύκου τοῦ Ἀχαρνέως υἱός, μετὰ Δημαινέτου τοῦ Βουζύγου συγκατεναυμάχησε Χείλωνα τὸν Λακεδαιμονίων ναύαρχον· ὥστε οἰκεῖά μοι καὶ συνήθη τὰ τῆς πόλεως ἀτυχήματα εἶναι τοῖς ὠσὶν ἀκούειν.

79 Ἐπιτιμᾷς δέ μοι καὶ τὴν ἐν τοῖς μυρίοις ἐν Ἀρκαδίᾳ δημηγορίαν καὶ πρεσβείαν, καὶ μεταβεβλῆσθαί με φής, αὐτὸς ὢν ἀνδραποδώδης καὶ μόνον οὐκ ἐστιγμένος αὐτόμολος. ἐγὼ δ' ἐν μὲν τῷ πολέμῳ συνίστην, καθ' ὅσον ἦν δυνατός, Ἀρκάδας καὶ τοὺς ἄλλους Ἕλληνας ἐπὶ Φίλιππον· οὐδενὸς δ' ἀνθρώπων ἐπικουροῦντος τῇ πόλει, ἀλλὰ τῶν μὲν περιορώντων, ὅ τι συμβήσεται, τῶν δὲ συνεπιστρατευόντων, τῶν δ' ἐν τῇ πόλει ῥητόρων χορηγὸν ταῖς καθ' ἡμέραν δαπάναις τὸν πόλεμον ποιουμένων, ὁμολογῶ συμβουλεῦσαι τῷ δήμῳ διαλύσασθαι πρὸς Φίλιππον καὶ τὴν εἰρήνην συνθέσθαι, ἣν σὺ νομίζεις νῦν αἰσχρὰν ⟨ὁ⟩ οὐδὲ πώποθ' ἁψάμενος ὅπλων, ἐγὼ δὲ αὐτὴν εἶναί φημι πολλῷ καλλίω τοῦ

80 πολέμου. χρὴ δὲ ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι τοὺς μὲν πρέσβεις θεωρεῖν πρὸς τὸν καιρόν, καθ' ὃν ἐπρέσβευον, τοὺς δὲ στρατηγοὺς πρὸς τὰς δυνάμεις, ὧν ἡγοῦντο. καὶ γὰρ τὰς εἰκόνας ἵστατε καὶ τὰς προεδρίας καὶ τοὺς στεφάνους καὶ τὰς ἐν πρυτανείῳ σιτήσεις δίδοτε οὐ τοῖς τὴν εἰρήνην ἀπαγγείλασιν, ἀλλὰ τοῖς

2 *Δημαινέτου*] cf. Theopompus (?), pap. Oxyrh. V, 842 col. I, 3, 24; II, 38. — 3 *Χειλ.* A: *Χίλ.* et. Harp. (Fr.). C. I. A. II, 1049. *Μίλων* appellatur pap. Oxyrh. V, 842 col. I, 22; II, 35. — 10 *δυνατὸν* glm. — 11 *ἀνθρώπων* ah (Fr.): *ἀνθρώπου.* — 12 *ἀλλὰ* ... 13 *πόλει* om. A. — 12 *μὲν*] *μὲν διαπειθούντων, τῶν δὲ* i. An *τῶν μὲν διαπιστούντων, τῶν δὲ*? — 15 *συμβουλεύσασθαι τῇ πόλει* (vv. 11 sq. 13) A, del. *τῷ δήμῳ* W. — 17 *νομ. νῦν αἰσχρ.* BV Fl. Fr.: *α. νῦν νομ.* i, *νῦν α. ν.* cett. — *ὀνομάζεις* Cob. — *ὁ* add. Cob. — 18 *αὐτὴν* i: *ταύτην.* — *πολλῷ φημι* AC Bk. — 19 *ἄνδρες* addidi ex i. — 23 *ἐν τῷ πρ.* AC (Fr.); del. W. Cf. III, 178. 196.

τὰς μάχας νικήσασιν. εἰ δ' ἔσονται τῶν πολέμων αἱ μὲν εὔθυναι τῶν πρέσβεων, αἱ δὲ δωρεαὶ τῶν στρατηγῶν, ἀσπόνδους καὶ ἀκηρύκτους τοὺς πολέμους ποιήσετε· οὐδεὶς γὰρ ἐθελήσει πρεσβεύειν.

Περὶ δὲ Κερσοβλέπτου καὶ Φωκέων καὶ τῶν ἄλλων, 81 ἃ πρὸς τούτοις διαβέβλημαι, ὑπόλοιπον εἰπεῖν. ἐγὼ γὰρ ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι καὶ ἐν τῇ προτέρᾳ καὶ ἐν τῇ ὑστέρᾳ πρεσβείᾳ, ἃ μὲν εἶδον, ὡς εἶδον, ὑμῖν ἀπήγγελλον, ἃ δ' ἤκουσα, ὡς ἤκουσα. τίνα οὖν ἦν ἑκάτερα τούτων, ἅ τε εἶδον ἅ τε ἤκουσα περὶ Κερσοβλέπτου; εἶδον μὲν καὶ ἐγὼ καὶ οἱ συμπρέσβεις ἅπαντες ὁμηρεύοντα τὸν υἱὸν τὸν Κερσοβλέπτου παρὰ Φιλίππῳ· καὶ ἔτι καὶ νῦν τοῦθ' οὕτως ἔχει. συνέβαινε δ', ὅτε 82 τὴν προτέραν ἐπρέσβευον πρεσβείαν, ἐμοὶ μὲν μετὰ τῶν συμπρέσβεων ἀπιέναι δεῦρο, Φιλίππῳ δ' ἐπὶ Θρᾴκην ἐξιέναι, πρὸς δ' ἡμᾶς ὡμολογηκέναι, ἕως ἂν ὑμεῖς περὶ τῆς εἰρήνης βουλεύσησθε, μὴ ἐπιβήσεσθαι μεθ' ὅπλων Χερρονήσου. ἐν ἐκείνῃ μὲν οὖν τῇ ἡμέρᾳ, ᾗ ὑμεῖς ἐψηφίσασθε τὴν εἰρήνην, οὐδεμία μνεία ἐγένετο περὶ Κερσοβλέπτου· ἤδη δὲ ἡμῶν κεχειροτονημένων ἐπὶ τοὺς ὅρκους, οὔπω δὲ ἀπηρκότων ἐπὶ τὴν ὑστέραν πρεσβείαν, ἐκκλησία γίγνεται, ἐν ᾗ Δημοσθένης ὁ νυνὶ κατηγορῶν ἐμοῦ λαγχάνει προεδρεύειν. ἐν δὲ ταύτῃ 83 τῇ ἐκκλησίᾳ Κριτόβουλος ὁ Λαμψακηνὸς εἶπε παρελθών, ὅτι πέμψειε μὲν αὐτὸν Κερσοβλέπτης, ἀξιοίη δὲ

1 τὰς μάχας i: μάχην l, μάχη e, τὴν μάχην cett. Fr. — 4 θελήσει AC. — 8 sq. ἀπήγγειλα i. — 9 ἃ δ' ἤκουσα i Bk. Fr.[1]: ἃ δ' ἤκουον (propter ἀπήγγελλον). — 11 εἶδον μὲν] εἴδομεν elf[1]. — καὶ ἐγὼ f[1]V: ἐγὼ (Fr.). — 13 νυνὶ e W. — ταῦθ' i. — 14 ἐπρέσβευον i: -εύομεν (Fr.). — 16 sq. περὶ τ. ε. ὑμεῖς e. — 18 ἐν om. i. — ἐν ᾗ i. — 21 ἐπὶ ... 22 πρεσβ. del. Ham. W. — 22 νῦν A. — 24 Δημόκριτος i; cf. § 86. — 25 ἀξιοίη Fr.: ἀξιοῖ. Cf. III, 226.

ἀποδοῦναι τοὺς ὅρκους τοῖς Φιλίππου πρέσβεσι, καὶ
συναναγραφῆναι Κερσοβλέπτην ἐν τοῖς ὑμετέροις συμ-
μάχοις. ῥηθέντων δὲ τῶν λόγων τούτων, Ἀλεξίμαχος
ὁ Πήληξ δίδωσιν ἀναγνῶναι ψήφισμα τοῖς προέδροις,
ἐν ᾧ ἐγέγραπτο ἀποδοῦναι τοὺς ὅρκους Φιλίππῳ μετὰ
τῶν ἄλλων συμμάχων τὸν ἥκοντα παρὰ Κερσοβλέπτου.
84 ἀναγνωσθέντος δὲ τοῦ ψηφίσματος, καὶ ταῦτα οἶμαι
πάντας ὑμᾶς μνημονεύειν, ἀναστὰς ἐκ τῶν προέδρων
Δημοσθένης, οὐκ ἔφη τὸ ψήφισμα ἐπιψηφιεῖν, οὐδὲ
λύσειν τὴν πρὸς Φίλιππον εἰρήνην, οὐδὲ γιγνώσκειν
τῶν συμμάχων τοὺς ὥσπερ συνεφαπτομένους τοῖς
σπένδουσι τῶν ἱερῶν· ἀποδοθῆναι γὰρ περὶ τούτων
ἑτέραν ἐκκλησίαν. βοώντων δὲ ὑμῶν καὶ τοὺς προέ-
δρους ἐπὶ τὸ βῆμα καλούντων, οὕτως ἄκοντος αὐτοῦ
85 τὸ ψήφισμα ἐπεψηφίσθη. ὅτι δ' ἀληθῆ λέγω, κάλει
μοι τὸν γράψαντα τὸ ψήφισμα Ἀλεξίμαχον καὶ τοὺς
συμπροέδρους τοὺς Δημοσθένους, καὶ τὴν μαρτυρίαν
ἀνάγνωθι.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ.

Ὁ μὲν τοίνυν ἐπιδακρύσας ἀρτίως ἐνταυθοῖ Δημο-
σθένης μνησθεὶς Κερσοβλέπτου, φαίνεται τῆς συμμα-
χίας ἐκκλήων αὐτόν. ὡς δ' ἡ παροῦσα ἐκκλησία διε-
λύθη, ἐξώρκιζον τοὺς συμμάχους οἱ τοῦ Φιλίππου
86 πρέσβεις ἐν τῷ στρατηγίῳ τῷ ὑμετέρῳ. τετόλμηκε δὲ
πρὸς ὑμᾶς εἰπεῖν ὁ κατήγορος, ὡς ἀπὸ τῶν ἱερῶν ἐγὼ

2 ἡμετέροις A. — 7 δὲ] δὴ i, om. a¹gmV. — 10 sqq. οὐκ ἔφη γιν. ὥσπερ τοὺς συνεφ. τ. ἱερ. schol. Aristid. 325 (cf. Apostol. XVI, 46). — 11 συμμαχιῶν a¹ R. Sch. — ὥσπερ (= ὡσπερανεὶ, *quasi*) ante τοὺς schol. Arist. Apost. — τοῖς i (schol. f): ἐν τοῖς (Fr.). — 14 καλ.] κατ' ὄνομα καλ. i. Cf. Xen. Hell. I, 7, 14. — 17 τοὺς alt. add. i Bk. (om. Fr.). — 20 ἐνταυθὶ Fr.; ἐνταῦθα ἀρτίως i.

όβουλον ἀπήλασα τὸν πρεσβευτὴν τὸν παρὰ Κερ-έπτου, παρόντων μὲν τῶν συμμάχων, ἐψηφισμένου οῦ δήμου, παρακαθημένων δὲ τῶν στρατηγῶν, ν τοσαύτην ῥώμην λαβών; ἢ πῶς ἂν τὸ πρᾶγμα ήθη; εἰ δ' ἄρα ἐγὼ τοῦτο ἐτόλμων ποιεῖν, ἐπέ-ας ἂν ὦ Δημόσθενες, καὶ οὐκ ἐνέπλησας βοῆς καὶ γῆς τὴν ἀγοράν, ὁρῶν με, ὥς ἔφησθ' ἀρτίως, ὕντα ἀπὸ τῶν ἱερῶν τὸν πρεσβευτήν; καλείτω δέ τοὺς στρατηγοὺς ὁ κῆρυξ καὶ τοὺς συνέδρους τῶν ιάχων, καὶ τὰς μαρτυρίας αὐτῶν ἀκούσατε.

ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ.

Οὐκ οὖν δεινὸν ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, εἴ τις κατ' 87
ὸς πολίτου, οὐχ ἑαυτοῦ, ἀλλ' ὑμετέρου, τοῦτο γὰρ ϑδιορθοῦμαι, τολμᾷ τηλικαῦτα καταψεύδεσθαι, κιν-ύνοντος ὑπὲρ τοῦ σώματος; ἢ πῶς οὐκ εἰκότως οἱ ρες ἡμῶν ἐν ταῖς φονικαῖς δίκαις ⟨ταῖς⟩ ἐπὶ Παλ-ῳ κατέδειξαν, τέμνοντες τὰ τόμια, τὸν νικῶντα τῇ ῳ ἐξορκίζεσθαι, καὶ τοῦτο ὑμῖν πάτριόν ἐστιν ἔτι νῦν, τἀληθῆ καὶ τὰ δίκαια ἐψηφίσθαι τῶν δικα-, ὅσοι τὴν ψῆφον ἤνεγκαν αὐτῷ, καὶ ψεῦδος μηδὲν κέναι, εἰ δὲ μή, ἐξώλη αὐτὸν εἶναι ἐπαρᾶσθαι καὶ

2 συμμ. ἁπάντων i. — 5 τοῦτο ἐτόλμων i: om. τοῦτο V Sch., οῦτο cett. Fr. (hiat.). — ποιεῖν om. i. — 6 sq. καὶ κραυγῆς A. — 7 ἔφησθ' Fr.[1] (III, 164. 224): ἔφης. — 8 δέ] δή i. 2 ἄνδρες om. Fr., add. aV Fl. Bk. — 14 προδιορθ. ehl lf Sch. W. — 16 ὑμῶν efq Barb. — ἐν] ἐπὶ A. — ⟨ταῖς⟩ g. Sch. — 17 τέμνοντας iklV Fr., -ντα Laur. Scalig., τε-ες Cob. — τὰ om. i. — τὸν νικῶντα Scalig., cf. v. 21 sqq.: νικῶντας (Fr.). — 19 ἐψηφίσθαι Scalig. Sch.: ἐψηφίσθη i, ζεσθαι cett. (Fr.). — 21 ἐξώλη Af[1] (Fr.): ἐξώλη τε; fort. ν.

τὴν οἰκίαν τὴν αὑτοῦ, τοῖς δὲ δικασταῖς
πολλὰ καὶ ἀγαθὰ εἶναι; καὶ μάλα ὀρθῶς καὶ
88 ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι· εἰ γὰρ μηδεὶς ἂν ὑμᾶ
ἀναπλῆσαι φόνου δικαίου βούλοιτο, ἤ που
φυλάξαιτ' ἄν, τὴν ψυχὴν ἢ τὴν οὐσίαν ἢ τὴν
τινὸς ἀφελόμενος, ἐξ ὧν αὐτοὺς ἀνῃρήκασί
δὲ καὶ δημοσίᾳ ἐτελεύτησαν. ἆρ' οὖν ὦ ἄνδ
ναῖοι δοίητ' ἄν μοι συγγνώμην, εἰ κίναιδ
προσειπὼν καὶ μὴ καθαρεύοντα τῷ σώματι,
τὴν φωνὴν ἀφίησιν, ἔπειτα τὸ λοιπὸν μέρος
γορήματος τοῦ περὶ Κερσοβλέπτην ἐπ' αὐτοῖ
ξαιμι ψεῦδος ὄν;
89 Κάλλιστον γὰρ οἶμαι πρᾶγμα καὶ χρη
τοῖς διαβαλλομένοις παρ' ὑμῖν γίγνεται· καὶ
χρόνους καὶ τὰ ψηφίσματα καὶ τοὺς ἐπιψηφί
τοῖς δημοσίοις γράμμασι τὸν ἅπαντα χρόνον
εἴρηκε δὲ οὗτος πρὸς ὑμᾶς, παρὰ τοῦτο διο
τὰ Κερσοβλέπτου πράγματα, ὅτι τῆς πρε
ἡγεμὼν ἐγὼ καὶ κατευημερηκὼς παρ' ὑμῖν,
λεύοντος εἰς Θρᾴκην ἡμᾶς ἰέναι Κερσοβλέπτ
κουμένου, καὶ διαμαρτύρασθαι Φιλίππῳ
ποιεῖν, οὐκ ἠθέλησα, ἀλλ' ἐκαθήμην ἐν Ὠρε
90 συμπρέσβεις, προξενίας κατασκευαζόμενοι. ἀκ
τῆς Χάρητος ἐπιστολῆς, ἣν ἐπέστειλε τότε
ὅτι Κερσοβλέπτης ἀπολώλεκε τὴν ἀρχὴν

3 ἡμῶν e. — 5 ἢ prius om. A. — 7 ἀδημονίᾳ
7 sqq. ἆρα...ἀφίησιν Alex. π. σχημ. p. 432 W.; c
p. 343 W.; Theon p. 170 W. — ἆρά μοι δ. συγγι
9 προσείποιμι et καθαρὸν τὸ σῶμα id. (καθαρεύει
libri Theonis). — 10 προΐεται Theon, cf. § 23. — 11
om. i. — 17 οὗτος i: οὑτοσὶ (Fr.). V. Mus. Rhen.

ὅρος κατείληφε Φίλιππος ἐλαφηβολιῶνος μηνὸς ἑβδόμη φθίνοντος· Δημοσθένης δ' ἐν τῷ δήμῳ προήδρευε τούτου τοῦ μηνός, εἷς ὢν τῶν πρέσβεων, ἕκτη φθίνοντος.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ.

91 Οὐ μόνον τοίνυν διετρίψαμεν τὰς λοιπὰς ἡμέρας τοῦ μηνός, ἀλλὰ μουνιχιῶνος ἐξωρμήσαμεν. καὶ τούτου τὴν βουλὴν μάρτυρα ὑμῖν παρέξομαι· ἔστι γὰρ αὐτῆς ψήφισμα, ὃ κελεύει ἀπιέναι τοὺς πρέσβεις ἐπὶ τοὺς ὅρκους. καί μοι λέγε τὸ τῆς βουλῆς ψήφισμα.

ΨΗΦΙΣΜΑ.

Παρανάγνωθι δὴ καὶ τὸν χρόνον, ὅστις ἦν.

ΧΡΟΝΟΣ.

92 Ἀκούετε, ὅτι μουνιχιῶνος ἐψηφίσθη τρίτη ἱσταμένου. ὁ δὲ Κερσοβλέπτης πόσαις πρότερον ἡμέραις ἀπώλεσε τὴν ἀρχὴν πρὶν ἐμὲ ἀπιέναι; ὥς φησι Χάρης ὁ στρατηγός [καὶ ἡ ἐπιστολή], τοῦ προτέρου μηνός, εἴπερ ἐλαφηβολιών ἐστι μουνιχιῶνος πρότερος. ἐδυνάμην ἂν οὖν ἐγὼ σῶσαι Κερσοβλέπτην, ὃς πρὶν ἐμὲ

1 ἑβδόμη...3 ἕκτη Spengel ASchäfer Fr.[1] (sec. III, 73): ἕκτη (et. Theodor., v. ad 14)...ἑβδόμη. — 3 εἷς...πρέσβ. male del. Fr.[1]. — 7 μουνυχ. omnes; it. v. 14. 18. — 9 τοὺς πρ. ἀπ. i. Cf. Dem. XIX, 154. — 10 τὸ ψ. τῆς β. i. — 12 παρανάγν. (61. 135) a g Fl. Steph. Fr.[1]: προσαν. Omiserat antea (v. 10 sq.) praescriptiones Aeschines, ne appareret Demosthenis hanc rogationem esse (D. XIX, 154); iam particulam earum eam quae sibi utilis erat recitari iubet. — 14 ἀκούετε ... 18 πρότερος Theodor. Gaz. Petav. Uranol. 282. — 16 ἀρχὴν] Θρᾴκην Theod. — 17 ὁ om. Theod., ὁ στρ. del. Cob. — καὶ ἡ (ἡ add. i V Fl.) ἐπιστολὴ del. (Bait.) W. — 19 ἂν οὖν A W.: οὖν ἂν f (ἂν del.) a[2], οὖν al. Fr.

ἐξορμᾶν οἴκοθεν ἀπωλώλει; ἔπειτα οἴεσθέ τι τούτων
ἀληθὲς εἰρηκέναι ἢ περὶ τῶν ἐν Μακεδονίᾳ πραχθέν-
των ἢ [περὶ] τῶν ἐν Θετταλίᾳ, ὃς τοῦ βουλευτηρίου
καὶ τῶν δημοσίων γραμμάτων καὶ τοῦ χρόνου τῶν
93 ἐκκλησιῶν καταψεύδεται; καὶ τὸν Κερσοβλέπτην Ἀθή-
νησι μὲν ἔκσπονδον ἐποίεις πρόεδρος ὤν, ἐν Ὠρεῷ δ'
ἠλέεις; καὶ νῦν μὲν δωροδοκίας κατηγορεῖς, πρότερον
δ' ὑπέμεινας τὴν ἐπιβολὴν τῆς βουλῆς τῆς ἐξ Ἀρείου
πάγου, οὐκ ἐπεξιὼν τῇ τοῦ τραύματος γραφῇ, ἣν
ἐγράψω Δημομέλην τὸν Παιανιέα, ἀνεψιὸν ὄντα, ἐπι-
τεμὼν τὴν σαυτοῦ κεφαλήν; καὶ σεμνολογεῖ, ὡς οὐκ
εἰδόσι τούτοις, ὅτι Δημοσθένους υἱὸς εἶ νόθος τοῦ
μαχαιροποιοῦ;

94 Ἐπεχείρησας δ' εἰπεῖν, ὡς καὶ τὴν ἐπὶ τοὺς Ἀμφι-
κτύονας πρεσβείαν ἐξομοσάμενος παρεπρέσβευσα, καὶ
ψήφισμα τὸ μὲν ἀνέγνως, τὸ δὲ ὑπερέβης. ἐγὼ δ' αἱ-
ρεθεὶς πρεσβευτὴς ἐπὶ τοὺς Ἀμφικτύονας, ἀρρώστως
δ' ἔχων, μετὰ πολλῆς προθυμίας ἀπαγγέλλων ἀφ' ἧς
ἧκον πρεσβείας πρὸς ὑμᾶς, τὴν μὲν πρεσβείαν οὐκ
ἐξωμοσάμην, ἀλλ' ὑπεσχόμην πρεσβεύσειν, ἐὰν ὦ δυ-
νατός, πρὸς δὲ τὴν βουλὴν ἀπιόντων τῶν συμπρέσβεων
τὸν ἀδελφὸν τὸν ἐμαυτοῦ καὶ τὸν ἀδελφιδοῦν καὶ τὸν
95 ἰατρὸν ἔπεμψα, οὐκ ἐξομουμένους· οὐδὲ γὰρ ὁ νόμος

1 ἐξορμῆσαι i. — 3 τῶν ἐν περὶ i; delendum vid. περὶ. — 4 delevi καὶ post χρόνου. — 6 μὲν] μὲν ὢν (ὤν) amV, μέλλων ik, μέλλλων el, μὲν … f¹. — ἐποίει … 7 ἠλέει AC. — 7 πρόεδρος ὤν del. W. — 8 ἐπιβουλὴν A al. — 9 τοῦ om. dA. — 10 Παιανιέα Fr. — 11 σεμνολογεῖ Cob. W.: σεμνολογεῖς. Cf. D. XIX, 286. Quod sequeb. ἡμῖν del. Steph. Fr. — 12 τοῦτο i (v. l. in schol.); εἰδότας τούτους Ham. — 14 ἐνεχ. eldfq. — 16 sq. Ἀμφ. αἱρεθεὶς. — 17 ἐπὶ] πρὸς i. — 18 καὶ post ἔχων delevi cum Dobr., ut haec μετὰ κτέ. rationem infirmitatis continerent. Violenter transponunt Ham. W. — 23 post ἐξομ. add. ἐμέ f².

ἐᾷ τὰς ἐκ τοῦ δήμου χειροτονίας ἐν τῇ βουλῇ ἐξόμνυσθαι· ἀλλὰ τὴν ἀρρωστίαν μου δηλώσοντας· ἐπειδὴ δὲ οἱ συμπρέσβεις πυθόμενοι τὰ περὶ τοὺς Φωκέας συμβάντα ἀνέστρεψαν, γενομένης ἐκκλησίας ἤδη παρὼν καὶ δυνάμενος τῷ σώματι, προσαναγκάζοντος τοῦ δήμου μηδὲν ἧττον πρεσβεύειν ἡμᾶς τοὺς ἐξ ἀρχῆς αἱρεθέντας ἅπαντας, ἀψευδεῖν πρὸς Ἀθηναίους ᾤμην δεῖν. καὶ 96 ταύτης τῆς πρεσβείας οὐ κατηγόρεις μου διδόντος τὰς εὐθύνας, ἀλλ' ἐπὶ ταύτην ἥκεις τὴν ἐπὶ τοὺς ὅρκους, ὑπὲρ ἧς ἐγὼ σαφῶς καὶ δικαίως ἀπολογήσομαι. σοὶ μὲν γὰρ ἁρμόττει καὶ πᾶσι τοῖς ψευδομένοις μεταφέρειν τοὺς χρόνους, ἐμοὶ δ' ἐφεξῆς λέγειν, ἀναλαβόντι τὴν ἀρχὴν τοῦ λόγου ἀπὸ τῆς πορείας τῆς ἐπὶ τοὺς ὅρκους.

Πρῶτον μὲν γὰρ δέκα πρέσβεων ὄντων, ἑνδεκάτου 97 δὲ τοῦ συμπεμφθέντος ἡμῖν ἀπὸ τῶν συμμάχων, οὐδεὶς αὐτῷ συσσιτεῖν, ὅτ' ἐξῇμεν ἐπὶ τὴν ὑστέραν πρεσβείαν, ἤθελεν, οὐδὲ ἐν ταῖς ὁδοῖς, ὅπου δυνατὸν ἦν, εἰς ταὐτὸν πανδοκεῖον καταλύειν, ὁρῶντες αὐτὸν ἐν τῇ προτέρᾳ πρεσβείᾳ πᾶσιν αὐτοῖς ἐπιβεβουλευκότα. περὶ μὲν οὖν τῆς ἐπὶ Θρᾴκης ὁδοῦ οὐκ ἐγένετο μνεία· 98 οὔτε γὰρ τὸ ψήφισμα τοῦθ' ἡμῖν προσέταττεν, ἀλλ' ἀπολαβεῖν μόνον τοὺς ὅρκους καὶ ἄλλ' ἅττα, οὔτ' ἐλθόντας πράττειν οὐδὲν ἐνεδέχετο, τῶν περὶ Κερσοβλέπτην ἤδη γεγενημένων, ὡς ἀρτίως ἠκούσατε, οὔθ' οὗτος οὐδὲν ἀληθὲς εἶπεν, ἀλλὰ ψεύδεται καὶ κατηγο-

2 δηλώσαντας f. — 9 ταύτην Bk. Fr.: τ. τὴν πρεσβείαν codd. — 13 πορείας] ἀπορίας A. — 14 post ὅρκους add. καὶ τῆς πρεσβείας codd., del. Bk. Fr. — 16 ἀπὸ] ὑπὸ def Barb. Cf. §§ 58. 61. — 17 ἐξῇμεν Fr.[1]: ἐξῄειμεν. — 18 οὐδὲ Bk. Fr.: οὔτε. — 22 οὔτε Bk. Fr.: οὐδὲ. — 23 οὐδὲ fV Barb. Fl. — 24 οὐδὲ f[1]. τῶν om. ai. — 25 ὧν pro ὡς efhil (ita Turr.).

99 ῥεῖν οὐδὲν ἀληθὲς ἔχων τερατεύεται. συνηκολούθουν
δ' αὐτῷ ἄνθρωποι δύο στρωματόδεσμα φέροντες· ἐν δὲ
τῷ ἑτέρῳ τούτων, ὡς αὐτὸς ἔφη, τάλαντον ἐνῆν ἀργυ-
ρίου. ὥστε τοὺς συμπρέσβεις ἀναμιμνῄσκεσθαι τὰς
ἀρχαίας ἐπωνυμίας αὐτοῦ· ἐν παισὶ μὲν γὰρ ὢν ἐκλήθη
δι' αἰσχρουργίαν τινὰ καὶ κιναιδίαν Βάταλος, ἐκ παί-
δων δὲ ἀπαλλαττόμενος καὶ δεκαταλάντους δίκας ἑκάστῳ
τῶν ἐπιτρόπων λαγχάνων Ἀργᾶς [ἐκλήθη], ἀνὴρ δὲ
γενόμενος προσείληφε τὴν τῶν πονηρῶν κοινὴν ἐπω-
100 νυμίαν, συκοφάντης. ἐπορεύετο δὲ λυσόμενος τοὺς
αἰχμαλώτους, ὡς ἔφη καὶ πρὸς ὑμᾶς ἀρτίως εἴρηκεν,
εἰδὼς μὲν Φίλιππον ἐν τῷ πολέμῳ οὐδένα πώποτε
Ἀθηναίων λύτρα πραξάμενον, ἀκούων δὲ τῶν ἐκείνου
φίλων ἁπάντων, ὅτι καὶ τοὺς λοιπούς, ἐὰν εἰρήνη γέ-
νηται, ἀφήσει, πολλῶν δ' ἠτυχηκότων τάλαντον φέρων,
ἑνὸς ἀνδρός, οὐδὲ τούτου λίαν εὐπόρου, ἱκανὰ λύτρα.
101 ὡς δ' ἦμεν ἐν Μακεδονίᾳ καὶ συνήλθομεν εἰς ταὐτὸν
καὶ Φίλιππον ἐκ Θρᾴκης παρόντα κατειλήφεμεν, ἀνε-
γνώσθη μὲν τὸ ψήφισμα, καθ' ὃ ἐπρεσβεύομεν, καὶ τὰ
προστεταγμένα ἡμῖν πρὸς τῷ τοὺς ὅρκους ἀπολαβεῖν
συνηριθμούμεθα· ὡς δὲ οὐδεὶς ὑπὲρ τῶν μεγίστων
ἐμέμνητο, ἀλλὰ περὶ πραγμάτων ἐλαττόνων τὴν δια-
τριβὴν ἐποιοῦντο, εἶπον ἐγὼ λόγους, οὓς ἀναγκαῖόν

1 ἀληθὲς deletum mav. Sch. — 2 ἄνθ. … φέρ. Thom. Mag. p. 332. — 5 sq. ἐν … Βάταλος schol. ad I, 126; cf. Harp. Βάτ. — 6 καὶ] ἢ C schol. — Βάτταλος i. — 7 ἑκάστῳ] ἑαυτῷ C. — 8 Ἀργᾶς (Hesych. Harp.) Fr.: Ἀργὰς (Ἄργας schol. Patm. p. 154, ubi affer. 6 sq. ἐκ παίδων ἀπ. … Ἄργας). — secl. ἐκλήθη (v. 5), quod non add. schol. Patm. — 11 ἔφη del. Cob. — 17 sq. καὶ … ταὐτὸν post κατειλήφ. transp. Hillebrand secundum Bremium. — 18 κατειλήφεμεν Fr.[1] Sch.: -ειμεν V Laur., -αμεν cett. — 19 ἐπρεσβεύομεν i Ham.: -σαμεν falso cett. (Fr.). — 20 τῷ] τὸ ek, om. 1 Fl.

ρὸς ὑμᾶς ῥηθῆναι. καὶ πρὸς τῶν θεῶν, ὦ ἄνδρες 102
αί, ὥσπερ καὶ τῆς κατηγορίας ἠκούσατε ὡς αὐτὸς
γορος ἐβούλετο εἰπεῖν, οὕτω καὶ τῆς ἀπολογίας
ως ἀκούσατε, καὶ τὸν αὐτόν μοι τρόπον διαμεί-
ὅνπερ ἐξ ἀρχῆς ἐν τοῖς προειρημένοις ἤδη λόγοις
ισθε. ὅπερ γὰρ καὶ ἀρτίως ὑπεθέμην ὦ ἄνδρες
ῖοι, εἶπον συνειλεγμένων τῶν πρέσβεων, ὅτι μοι
ν τὸ μέγιστον πρόσταγμα τοῦ δήμου δεινῶς
ν. „τὸ μὲν γὰρ τοὺς ὅρκους ἀπολαβεῖν, καὶ περὶ 103
λλων διαλεχθῆναι, καὶ περὶ τῶν αἰχμαλώτων
κἂν εἰ τοὺς ὑπηρέτας ἔπεμψεν ἡ πόλις περι-
πίστιν αὐτοῖς, ἅπαντ᾽ ἂν πραχθῆναι νομίζω· τὸ
ρ τῶν ὅλων ὀρθῶς βουλεύσασθαι, ὅσα καθ᾽ ἡμᾶς
ἢ Φίλιππον, τοῦτο ἔστιν ἤδη πρέσβεων ἔργον
ιων. λέγω δὲ“ ἔφην ἐγὼ „περὶ τῆς εἰς Πύλας
ίας, ἣν ὁρᾶτε οὖσαν ἐν παρασκευῇ. ὅτι δὲ οὐ
στοχάζομαι περὶ τοῦ πράγματος, μεγάλα τούτων
ημεῖα δείξω. πάρεισι μὲν γὰρ Θηβαίων, ἥκουσι 104
κεδαιμονίων πρέσβεις, ἀφίγμεθα δ᾽ ἡμεῖς ἔχοντες
μου ψήφισμα, ἐν ᾧ γέγραπται „πράττειν δὲ τοὺς
ις καὶ ἄλλ᾽ ὅ τι ἂν δύνωνται ἀγαθόν·“ ἅπαντες
Ἕλληνες πρὸς τὸ μέλλον ἔσεσθαι βλέπουσιν. εἰ
ὂν ἡγεῖτο ὁ δῆμος αὐτῷ καλῶς ἔχειν ἐξενεγκεῖν
παρρησίας πρὸς Φίλιππον, Θηβαίων μὲν περιε-

q. ἄνδρες δικασταί i Bk.: Ἀθηναῖοι (Fr.). — 3 εἰπεῖν
; del. εἰπ. Cob. — 5 ἤδη προειρ. i. — 6 ἄνδρες add. i,
pro Ἀθ. est Ἀθ. δικασταί. — 8 δοκοῖεν Steph. Fr.[1]: δο-
. — 9 sq. περὶ τῶν om. i, περί ⟨τε⟩ τ. Cob. — 11 εἰπεῖν
ipp. Cob. — 13 ἡμᾶς i Fl. (Bk. Fr.): ὑμᾶς. — 14 ἢ Φίλ.
.[1] Sch. W. — ἔστιν ἤδη πρ. ἔργ. i: ἤδη ἔργ. (hiat.) ἐστὶ
). — 18 σημ. ὑμῖν el; potest deleri ὑμ. (cf. III, 177. 238).
post παρρησίας add. codd. ἐν τῷ ψηφίσματι (p. 138, 2);
rkl. Fr.

λεῖν τὴν ὕβριν, Βοιωτῶν δὲ ἀναστῆσαι τὰ τείχη, ταῦτ' ἂν ἠξίωσεν ἐν τῷ ψηφίσματι· νῦν δὲ αὐτοῖς μὲν κατέλιπον τὴν εἰς τὸ ἀφανὲς ἀναφοράν, ἂν μὴ πείθωμεν,
105 ἐν ἡμῖν δὲ ἀποκινδυνεύειν ᾠήθησαν δεῖν. δεῖ δὴ τοὺς πρὸς τὰ κοινὰ φιλοτιμουμένους μὴ κατέχειν μὲν ἑτέρων χώραν πρέσβεων, οὓς ἐξῆν πέμπειν ἀνθ' ἡμῶν Ἀθηναίους, αὐτοὺς δὲ τὰς πρὸς Θηβαίους ἀπεχθείας φεύγειν, ὧν εἷς ὢν Ἐπαμεινώνδας, οὐχ ὑποπτήξας τὸ τῶν Ἀθηναίων ἀξίωμα, εἶπε διαρρήδην ἐν τῷ πλήθει τῷ Θηβαίων, ὡς δεῖ τὰ τῆς Ἀθηναίων ἀκροπόλεως προπύλαια μετενεγκεῖν εἰς τὴν προστασιὰν τῆς Κα-
106 δμείας.“ ταῦτα δ' ἐμοῦ μεταξὺ λέγοντος, ἀναβοᾷ παμμέγεθες Δημοσθένης, ὡς ἴσασι πάντες οἱ συμπρέσβεις ἡμῶν· καὶ γὰρ πρὸς τοῖς ἄλλοις κακοῖς βοιωτιάζει. ἦν δ' οὖν παρ' αὐτοῦ τοιαυτὶ τὰ λεγόμενα· „ἄνθρωπος οὑτοσὶ ταραχῆς καὶ τόλμης ἐστὶ μεστός· ἐγὼ δὲ ὁμολογῶ μαλακὸς εἶναι καὶ τὰ δεινὰ πόρρωθεν δεδιέναι, ἀπαγορεύω μέντοι μὴ συνταράττειν ἡμᾶς πρὸς ἀλλήλας τὰς πόλεις, τὸ μὴ πολυπραγμονεῖν ἡμᾶς τοὺς πρέσβεις
107 μηδέν, τοῦτ' ἀγαθὸν ὑπολαμβάνων εἶναι. πορεύεται Φίλιππος εἰς Πύλας, ἐγὼ δὲ ἐγκαλύπτομαι. οὐδείς με τῶν ὅπλων ἕνεκα τῶν Φιλίππου κρινεῖ, ἀλλ' ὧν ἂν εἴπω τι μὴ δέον, ἢ πράξω τι τῶν μὴ προστεταγμένων.“

2 ἠξίωσαν eilC, recte puto, ut restituatur Ἀθηναῖοι (cf. schol.) pro ἐν τῷ ψηφ. — 3 μὴ] μή τι B Fr. — πείθωμεν scr.: πείθωσιν (-σωσιν Fr.[1]). — 6 πέμψειν A (πέμψαι W.). — 8 Ἐπαμειν. f Bark. (Fr.): Ἐπαμιν.; add. στρατηγὸς codd., quod del. Dobr. Fr. — 10 τῷ Θηβ. scr.: τῶν Θηβ. — ὡς ... 11 sq. Καδμ. Harpocr. v. προστ. — 11 προστασιὰν Sch. W.: προστασίαν. Cf. Herodian. I, 294 L. — 12 sq. παμμέγεθες] cf. Philodem. vol. rhet. I, 197, 24 Sudh. — 14 ἡμῶν del. Cob. — 15 ταυτὶ AC. — ἄνθρ. Saupp. Fr.: ἄνθρ. — 16 οὗτος ekdfq. — 17 κοινὰ A; πόρρωθεν τὰ δεινὰ i. — 18 μὴ om. gmq. — 22 sq. ὧν (om. i[1] Fr.) ἂν ... τι] cf. Dem. XI, 117. 120. 136. τι bis del. Cob. W. — 23 puto μὴ προστεταγμένων

πέρας δὲ τοῦ πράγματος, ἐψηφίσαντο οἱ συμπρέσβεις κατ' ἄνδρα ἐπερωτώμενοι, ἕκαστον ἡμῶν, ὅ τι νομίζοι συμφέρειν, τοῦτο λέγειν. ὅτι δ' ἀληθῆ λέγω, κάλει μοι τοὺς συμπρέσβεις καὶ τὴν μαρτυρίαν αὐτῶν λέγε.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ.

Ἐπειδὴ τοίνυν ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι συνελέγησαν 108
μὲν εἰς Πέλλαν αἱ πρεσβεῖαι, παρῆν δὲ ὁ Φίλιππος, καὶ τοὺς Ἀθηναίων πρέσβεις ὁ κῆρυξ ἐκάλει, πρῶτον μὲν παρῆμεν οὐ καθ' ἡλικίαν, ὥσπερ ἐν τῇ προτέρᾳ πρεσβείᾳ, ὃ παρά τισιν εὐδοκίμει καὶ κόσμος εἶναι τῆς πόλεως ἐφαίνετο, ἀλλὰ κατὰ τὴν Δημοσθένους ἀναισχυντίαν. φάσκων γὰρ νεώτατος εἶναι πάντων, τὴν τάξιν τοῦ πρῶτος λέγειν οὐκ ἂν ἔφη παραλιπεῖν, οὐδ' ἐπιτρέψειν τινί, αἰνιττόμενος εἰς ἐμέ, προκαταλαβόντα τὰ Φιλίππου ὦτα τοῖς ἄλλοις λόγον μὴ καταλιπεῖν. ἀρξάμενος δὲ τοῦ λέγειν, πρῶτον διαβολήν τινα ὑπει- 109
πὼν κατὰ τῶν συμπρέσβεων, ὡς οὐχ ἅπαντες ὑπὲρ τῶν αὐτῶν οὐδ' ὅμοιοι ταῖς δόξαις ἥκοιμεν, διεξῄει τὰς ὑπηρεσίας τὰς ὑπηργμένας εἰς Φίλιππον αὐτῷ, πρώτην μὲν τὴν τῷ ψηφίσματι τῷ Φιλοκράτους συνηγορίαν, ὅτε ἔφευγε παρανόμων ἐξεῖναι γράψας Φιλίππῳ πρέσβεις πρὸς Ἀθηναίους ὑπὲρ εἰρήνης πέμπειν· δεύτερον

1 τοῦ πρ. del. Herw. — ἐψ. ⟨γὰρ⟩ ut § 46? At v. III, 124. — 2 ἐπερωτώμενοι, ἕκαστον Cob.: ἐπερωτώμενος ἕκαστος. — νομίζοι Markl.: νομίζει. — 4 τὰς μαρτυρίας i. — 6 συνελέχθησαν a^{1}i. — 8 ὁ om. i. — 9 παρῆμεν Wolf, Fr.^{1}: παρήειμεν. — 10 εἶναι om. i. — 11 κατεφαίνετο i. — 12 ἁπάντων νεώτ. εἶναι i. — 16 δὲ i Fr.: γὰρ. — πρῶτος λέγειν (v. 13) BV, λ. πρῶτος dehlf; del. πρῶτος Saupp. Fr.^{1} Sch. W. — 18 ἥκοιμεν kl R. Bk.: ἥκομεν (Fr.). — 19 εὐεργεσίας i. — 20 τὴν τῷ HWolf: τὴν ἐν τῷ. — τῷ Φιλ. i Bk.: τοῦ Φιλ. cett. Fr., qui delet ἐν τῷ ψηφ. — 20 δημηγορίαν A.

δὲ ὑπανέγνω τὸ ψήφισμα, ὃ γεγραφὼς αὐτὸς ἦν, σπείσασθαι τῷ κήρυκι καὶ τῇ παρὰ Φιλίππου πρεσβείᾳ, τρίτον δὲ τὸ περὶ τοῦ βουλεύσασθαι τὸν δῆμον ὑπὲρ
110 εἰρήνης ἐν ταχταῖς ἡμέραις. καὶ προσέθηκέ τι τοιοῦτον ἐνθύμημα τῷ λόγῳ, ὅτι πρῶτος ἐπιστομίσαι τοὺς τὴν εἰρήνην ἐκκλήοντας, οὐ τοῖς λόγοις, ἀλλὰ τοῖς χρόνοις. ἔπειθ' ἕτερον ἐπήγετο ψήφισμα, τὸ καὶ περὶ συμμαχίας βουλεύσασθαι τὸν δῆμον, καὶ μετὰ ταῦτ' ἤδη τὸ περὶ τῆς προεδρίας τῆς εἰς τὰ Διονύσια τοῖς
111 πρέσβεσι τοῖς Φιλίππου ψήφισμα. καὶ προσέθηκε τὴν ἐπιμέλειαν τὴν αὐτοῦ καὶ προσκεφαλαίων θέσιν καὶ φυλακάς τινας καὶ ἀγρυπνίας διὰ τοὺς φθονοῦντας καὶ βουλομένους εἰς τὴν αὐτοῦ φιλοτιμίαν ὑβρίσαι, καὶ τά γε δὴ καταγέλαστα παντελῶς, ἐφ' οἷς οἱ συμπρέσβεις ἐνεκαλύψαντο, ὡς ἐξένισε τοὺς πρέσβεις τοὺς Φιλίππου, ὡς ἐμισθώσατ' αὐτοῖς, ὅτ' ἀπῄεσαν, ὀρεικὰ ζεύγη καὶ συμπαρῄει ἐφ' ἵππου, οὐ καταδὺς εἰς τὸ σκότος, ὥσπερ ἕτεροί τινες, ἀλλὰ φανερῶς ἐπιδεικνύ-
112 μενος τὴν τῶν πραγμάτων θεραπείαν. ἐκεῖνα δ' ἤδη καὶ σφόδρα διωρθοῦτο· „οὐκ εἶπον, ὡς καλὸς εἶ· γυνὴ γὰρ τῶν ὄντων ἐστὶ κάλλιστον· οὐδ' ὡς δεινὸς συμπιεῖν, σπογγιᾶς τὸν ἔπαινον ὑπολαμβάνων τοῦτον εἶναι· οὐδ' ὡς μνημονικός, σοφιστοῦ τὰ τοιαῦτα νομίζων ἐργολαβοῦντος ἐγκώμια εἶναι“. ἵνα δὲ μὴ μακρολογῶ,

1 ἐπανέγνω ci. Dobr. Fr.[1]. Cf. Hyp. Euxen. § 40 (col. 49). — 3 δὲ om. A gm. — 5 ἐπιστομίσειε Fr. — 7 ἐπήγετο gmiV (Bk. Fr.): ἐπῆγε. — 11 τὴν αὐτοῦ i R. Fr.: τὴν ἐπ' αὐτοῦ V, τὴν ἐπ' αὐτοὺς cett., τὴν περὶ αὐτοὺς HWolf Fr.[1]. — 12 προφυλακάς i. — 15 sq. τοὺς Φ.] τοῦ Φ. AV. — 16 ὀρεικὰ gm: ὀρικὰ (Fr.). Cf. Harp. s. v. — 17 ἐφ' . . . 18 ἀλλὰ om. Af[1], ἐφ' . . . τινες om. V. — 19 ἤδη] δὴ BiV Fl. (Fr.). — 21 sq. κωθων? Dobr. (Cob.), cf. § 52. — 23 μνημονικός AC Bk.: μν. εἶ (Fr.). — ἐργολαβοῦντος Bachm. An. I, 235.

τοιαῦτ' ἦν ἃ ἔλεγε παρόντων τῶν πρέσβεων ὡς ἔπος
εἰπεῖν ἐξ ἁπάσης τῆς Ἑλλάδος, ἐφ' οἷς γέλωτες οὐχ
οἱ τυχόντες ἐγίγνοντο. ἐπειδὴ δέ ποτ' ἐπαύσατο καὶ 113
σιωπὴ ἐγένετο, ἠναγκαζόμην ἐγὼ λέγειν μετὰ τοιαύτην
ἀπαιδευσίαν καὶ κολακείας αἰσχρᾶς ὑπερβολήν. καὶ
μικρὰ ⟨μὲν⟩ προεῖπον ἐξ ἀνάγκης πρὸς τὴν προειρημένην κατὰ τῶν συμπρέσβεων ὑπ' αὐτοῦ διαβολήν,
λέγων, ὅτι πέμψειαν ἡμᾶς Ἀθηναῖοι πρέσβεις οὐκ ἀπολογησομένους ἐν Μακεδονίᾳ περὶ ἡμῶν αὐτῶν, ἀλλ'
οἴκοθεν ἐκ τοῦ βίου δεδοκιμασμένους ἀξίους τῆς πόλεως
εἶναι. βραχέα δ' ὑπὲρ τῶν ὅρκων εἰπών, ἐφ' οὓς 114
ἥκομεν ἀποληψόμενοι, καὶ περὶ τῶν ἄλλων, ἃ προσετάξατε ὑμεῖς, διεξῄειν· ὁ γὰρ περιττὸς ἐν τοῖς λόγοις Δημοσθένης οὐδενὸς τῶν ἀναγκαίων ἐμνήσθη· καὶ δὴ καὶ περὶ τῆς εἰς Πύλας στρατείας εἶπον καὶ περὶ τῶν ἱερῶν καὶ περὶ Δελφῶν καὶ περὶ τῶν Ἀμφικτυόνων, καὶ μάλιστα μὲν Φίλιππον ἠξίουν μὴ μεθ' ὅπλων, ἀλλὰ μετὰ ψήφου καὶ κρίσεως τἀκεῖ καθιστάναι, εἰ δ' ἄρα μὴ δυνατὸν εἴη, (τοῦτο δ' ἦν πρόδηλον· τὸ γὰρ στρατόπεδον παρῆν καὶ συνήθροιστο·) εἶπον, ὅτι τὸν μέλλοντα ὑπὲρ Ἑλληνικῶν ἱερῶν βουλεύεσθαι πολλὴν προσήκει πρόνοιαν ὑπὲρ εὐσεβείας ἔχειν, καὶ τοῖς περὶ τῶν πατρίων ἐγχειροῦσι διδάσκειν προσέχειν τὸν νοῦν.
ἅμα δ' ἐξ ἀρχῆς διεξῆλθον τὴν κτίσιν τοῦ ἱεροῦ καὶ 115
τὴν πρώτην σύνοδον γενομένην τῶν Ἀμφικτυόνων,

3 ἐγίνοντο i: ἐγένοντο. — 4 ἐγίγνετο i. — 5 ἀπαιδ.] add. καὶ ἀναισχυντίαν (p. 139, 11 sq.) iV. — 6 μὲν (ci. Bk.) add. W. — 11 εἰπών AC Bk.: προειπών (v. 6) cett. Fr. — 12 ἀποληψόμενοι del. Cob. — 13 ἐν τ. λ. scr.: καὶ τ. λ. δεινὸς fq, καὶ ἐν (κἀν Markl. Fr.) τ. λ. δ. al., καὶ δ. ἐν τοῖς λ. i. Cf. I, 119. — 15 sq. τῶν om. A W.; τῶν Φωκέων ἱερῶν i; an περὶ Φωκέων? Cf. tamen v. 21. — 16 τῶν Δελφῶν i. — τῶν ante Ἀμφ. om. A W. — 19 μὴ δυνατὸν] ἀδύνατον A.

καὶ τοὺς ὅρκους αὐτῶν ἀνέγνων, ἐν οἷς ἔνορκον ἦν τοῖς ἀρχαίοις, μηδεμίαν πόλιν τῶν Ἀμφικτυονίδων ἀνάστατον ποιήσειν, μηδ' ὑδάτων ναματιαίων εἴρξειν μήτ' ἐν πολέμῳ μήτ' ἐν εἰρήνῃ, ἐὰν δέ τις ταῦτα παραβῇ, στρατεύσειν ἐπὶ τοῦτον καὶ τὰς πόλεις ἀναστήσειν, καὶ ἐάν τις ἢ συλᾷ τὰ τοῦ θεοῦ, ἢ συνειδῇ τι, ἢ βουλεύσῃ τι κατὰ τῶν ἱερῶν, τιμωρήσειν καὶ χειρὶ καὶ ποδὶ καὶ φωνῇ καὶ πάσῃ δυνάμει· καὶ προσῆν
116 τῷ ὅρκῳ ἀρὰ ἰσχυρά. τούτων δὲ ἀναγνωσθέντων ἀπεφηνάμην, ὅτι μοι δοκοίη δίκαιον εἶναι μὴ περιορᾶν κατεσκαμμένας τὰς ἐν Βοιωτοῖς πόλεις. ὅτι δ' ἦσαν Ἀμφικτυονίδες καὶ ἔνορκοι, κατηριθμησάμην ἔθνη δώδεκα τὰ μετέχοντα τοῦ ἱεροῦ, Θετταλούς, Βοιωτούς, οὐ Θηβαίους μόνους, Δωριέας, Ἴωνας, Περραιβούς, Μάγνητας, ⟨Δόλοπας,⟩ Λοκρούς, Οἰταίους, Φθιώτας, Μαλιέας, Φωκέας. καὶ τούτων ἔδειξα ἕκαστόν ⟨τε⟩ ἔθνος ἰσόψηφον γιγνόμενον, τὸ μέγιστον τῷ ἐλαχίστῳ, ⟨καὶ⟩ τὸν ἥκοντα ἐκ Δωρίου καὶ Κυτινίου ἴσον δυνάμενον Λακεδαιμονίοις, δύο γὰρ ψήφους ἕκαστον φέρειν ἔθνος, πάλιν ἐκ τῶν Ἰώνων τὸν Ἐρετριᾶ καὶ Πριηνέα
117 τοῖς Ἀθηναίοις, καὶ τοὺς ἄλλους κατὰ ταὐτά. τὴν

1 αὐτῷ (hiat.) ci. Bk.; del. Cob. W. — 5 στρατεύσειν klq Fl. (Fr.): στρατεύειν. — 7 ἱερῶν gm[1]V (Fr.): ἐν ἱερῷ a, ἐν τῷ ἱερῷ cett. — 8 χειρὶ καὶ ποδὶ i (schol.) Bk. Fr.: ποδὶ καὶ χειρὶ V. III, 109. 120. — 10 μοι i: ἐμοὶ (Fr.). — δοκοίη i: δοκεῖ cett. Fr. (δοκοῖ Bk.). — 11 δ'] δὴ B. — 12 κατηριθμ. ACV (Fr.): καὶ ἠρ. — 13 τὰ om. df Barb. — 14 Δωριᾶς Fr. — 15 Δόλοπας add. Tittmann Turr. (Fr.); id. post Λοκρ. inserit Sch. — 16 Μαλαιεῖς i, Μαλεεῖς cett.; Μαλιεῖς Scalig. Bk., Μαλιᾶς Fr. — Φωκέας Fl. Fr.: Φωκεῖς. — addidi τε et v. 18 καὶ. — 17 ἐλαχίστῳ i (Scalig., cf. schol.): ἐλάττονι (Fr.). — 18 ἐκ Δ. καὶ] τῶν Δωριέων ἐκ Κυτ. ⟨καὶ Ἐρινεοῦ⟩? Cf. schol. — Κοιτινίου B. — 19 φέρειν scr. c. Markl.: φέρει (hiat.). — 20 Ἐρετριᾶ Fr. Sch.: ἐρετρία a, -ιέα cett. — καὶ Πριηνέα om. Af[1]. — 21 τοῖς Ἀθ. om. el. — τοῖς ἄλλοις ek[1]l.

μὲν οὖν ἀρχὴν τῆς στρατείας ταύτην ὁσίαν καὶ δικαίαν ἀπεφηνάμην εἶναι· συλλεγέντων δὲ τῶν Ἀμφικτυόνων εἰς τὸ ἱερὸν καὶ τυχόντων σωτηρίας καὶ ψήφου, τοὺς αἰτίους τῆς ἐξ ἀρχῆς καταλήψεως τοῦ ἱεροῦ δίκης ἠξίουν τυχεῖν, μὴ τὰς πατρίδας αὐτῶν, ἀλλ' αὐτοὺς τοὺς χειρουργήσαντας καὶ βουλεύσαντας, τὰς δὲ πόλεις παρεχούσας εἰς κρίσιν τοὺς ἀδικήσαντας ἀζημίους εἶναι. „εἰ δ' ἐπεξελθὼν δυνάμει βεβαιώσεις τὰ Θηβαίων ἀδικήματα, παρ' ὧν μὲν βοηθεῖς οὐκ ἀπολήψῃ χάριν· οὐδὲ γὰρ ἂν δύναιο αὐτοὺς τηλικαῦτα εὐεργετῆσαι, ἡλίκα Ἀθηναῖοι πρότερον, ὧν οὐ μέμνηνται· οὓς δ' ἐγκαταλείψεις, ἀδικήσεις, χρήσῃ δ' ἐχθροῖς μείζοσιν, ἀλλ' οὐ φίλοις.“

118 Ἵνα δὲ μὴ διατρίβω τοὺς ἐκεῖ λόγους ῥηθέντας νυνὶ πρὸς ὑμᾶς ἀκριβῶς διεξιών, ἐν κεφαλαίῳ περὶ πάντων εἰπὼν παύσομαι. ἡ μὲν τύχη καὶ Φίλιππος ἦσαν τῶν ἔργων κύριοι, ἐγὼ δὲ τῆς εἰς ὑμᾶς εὐνοίας καὶ τῶν λόγων. παρ' ἐμοῦ μὲν οὖν ἐρρήθη τὰ δίκαια καὶ τὰ συμφέροντα ὑμῖν, ἀπέβη δὲ οὐχ ὡς ἡμεῖς ηὐχόμεθα, ἀλλ' ὡς Φίλιππος ἔπραξε. πότερον οὖν ὁ μηδὲν προθυμηθεὶς ἀγαθὸν ἐργάσασθαι δίκαιός ἐστιν εὐδοξεῖν, ἢ ὁ μηδὲν ὧν ἦν δυνατὸς ἐλλιπών; ἐν δὲ τῷ παρόντι νυνὶ πολλὰ διὰ τὸν καιρὸν παραλείπω.

119 *Εἶπε* δέ, ὡς ἐψευδολόγουν φάσκων ὀλίγων ἡμερῶν τὰς Θήβας ἔσεσθαι ταπεινάς, καὶ τοὺς Εὐβοέας ὡς

1 ταύτην scr.: ταύτης. — 2 ἁπάντων τῶν i. — 9 βοηθήσεις Cob. — ἀπολήψει s Fr. — 9 sq. οὐδὲ i: οὐ. — 10 αὐτὸς Aif. — 12 ἀδικήσας Lobeck Bk. Fr., om. δ' cum a[1]gm[1]V (hiat.). — 14 ῥηθ. λόγ. i. — 15 νυνὶ i W.: νῦν Fr. — 17 εἰς agiV Fl Fr. (cf. 46): πρὸς. — 19 sq. εὐχόμεθα Fr. — 21 ἀγαθὸν ἐργασ. i: ἐργ. ἀγ. (hiat.) cett. Fr. — 22 ὧν ἦν δ.] δυνατὸς ὢν i. — ἐλλιπών Hamak.: ἐλλείπων (Fr.). — 24 ὀλ. ἡμ.] δι' ὀλ. καιρῶν A. — 25 Εὐβοᾶς Fr.

ἐφόβουν, προάγων εἰς ἐλπίδας κενὰς ὑμᾶς. ὃ δὲ ποιεῖ, καταμάθετε ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι. ἐγὼ γὰρ παρὰ Φιλίππῳ μὲν ὧν ἠξίωσα, πρὸς δ' ὑμᾶς ἥκων ἀπήγγελλον, ὅτι τὰς Θήβας Βοιωτίαν δίκαιον ἡγοίμην εἶναι, καὶ μὴ τὴν Βοιωτίαν Θήβας. τοῦτο οὐκ ἀπαγγεῖλαι,
120 ἀλλ' ὑποσχέσθαι μέ φησιν. ἔλεγον δὲ πρὸς ὑμᾶς, ὅτι Κλεοχάρης ὁ Χαλκιδεὺς θαυμάζειν ὑμῶν καὶ Φιλίππου φαίη τὴν ἐξαίφνης ὁμόνοιαν, ἄλλως τε καὶ προστεταγμένον ἡμῖν, πράττειν ἀγαθὸν ὅ τι ἂν δυνώμεθα[, ἐν τῷ ψηφίσματι]· τοὺς γὰρ μικροπολίτας, ὥσπερ αὐτός, φοβεῖν τὰ τῶν μειζόνων ἀπόρρητα. ταῦτα οὐ διηγήσασθαί με φησίν, ἀλλ' ἐπηγγέλθαι τὴν Εὔβοιαν παραδώσειν. ἐγὼ δὲ ὑπειλήφειν δεῖν τὴν πόλιν τὴν ὑπὲρ τῶν ὅλων μέλλουσαν βουλεύεσθαι μηδενὸς λόγου Ἑλληνικοῦ ἀνήκοον εἶναι.

121 Διέβαλλε δὲ κἀκεῖνον διαιρούμενος τὸν λόγον, ὡς ἀπαγγέλλειν τἀληθῆ βουλόμενος, ὑπ' ἐμοῦ καὶ Φιλοκράτους κωλυθείη. ἐγὼ δ' ὑμᾶς ἡδέως ἂν ἐροίμην, εἴ τις πώποτε Ἀθηναίων πρεσβευτὴς ἐκπεμφθείς, ἐφ' οἷς πεπρέσβευκε κεκώλυται πρὸς τὸν δῆμον ἀπαγγέλλειν, καὶ ταῦτα παθὼν καὶ ἀτιμασθεὶς ὑπὸ τῶν συμπρέσβεων, τούτους ἔγραψεν ἐπαινέσαι καὶ καλέσαι ἐπὶ δεῖπνον. Δημοσθένης τοίνυν ἥκων ἀπὸ τῆς ὑστέρας

1 κενὰς Markl. (I, 171. III, 91): τινάς. — 2 ἄνδρες addidi ex p. — 3 sq. ἀπήγγειλα i. — 4 δεῖ γὰρ τὰς Θήβας εἶναι Βοιωτίαν (-ίας), οὐ τὴν Β. Θήβας (Θηβῶν) Alex. π. σχημ. p. 480 W. — 7 ὑμῶν gmi (R. Bk.): ἡμῶν (Fr.). — 8 ἄλλως τε καὶ sc.: καὶ τὸ ACh Bk.; ὡς καὶ τὸ cett. (Fr.). — 9 sq. ἐν τῷ ψ. seclusi. — 10 αὐτός Af[1]h Cob.: αὐτούς (αὐτούς Turr. Fr.). — 11 sq. διήγησθαι l, διηγῆσθαι Hamak. W. — 14 βουλεύεσθαι μέλλ. kl; βουλεύσασθαι e. — 14 sq. puto τῶν Ἑλληνικῶν (hiat.), cf. 18. — 18 ἡδ. ἂν ὑμ. hq. — 19 πρεσβεῦσαι Ah — 22 γέγραφεν Hamak.

πρεσβείας, ἐν ᾗ φησι τὰ τῶν Ἑλλήνων πράγματα ἀνα-
τραπῆναι, οὐκ ἐν τῷ ψηφίσματι μόνον ἡμᾶς ἐπῄνει,
ἀλλ' ἀπαγγείλαντος πρὸς τὸν δῆμον ἐμοῦ τοὺς περὶ 122
τῶν Ἀμφικτυόνων λόγους καὶ Βοιωτῶν, οὐχ ὥσπερ
νῦν συντέμνοντος οὐδ' ἐπειγομένου, ἀλλ' ὡς ἐδυνάμην
κατὰ ῥῆμα ἀκριβέστατα, καὶ τοῦ δήμου σφόδρα ἀπο-
δεχομένου, παρακληθεὶς ὑπ' ἐμοῦ μετὰ τῶν ἄλλων συμ-
πρέσβεων καὶ διερωτώμενος, εἰ τἀληθῆ καὶ ταὐτὰ
ἀπαγγέλλω πρὸς Ἀθηναίους, ἅπερ πρὸς Φίλιππον
εἶπον, πάντων μαρτυρούντων καὶ ἐπαινούντων με τῶν
συμπρέσβεων, ἐπαναστὰς ἐπὶ πᾶσιν οὐκ ἔφη με, ὥσπερ
ἐκεῖ [εἶπον], οὕτως ἐν τῷ παρόντι λέγειν, ἀλλ' ἐκεῖ
διπλασίως ἄμεινον. καὶ τούτων ὑμεῖς οἱ τὴν ψῆφον
μέλλοντες φέρειν ἐστέ μοι μάρτυρες. καίτοι· τίς ἂν 123
αὐτῷ καλλίων καιρὸς ἐγένετο, ἢ τότ' ἐξελέγχειν εὐθύς,
εἴ τι τὴν πόλιν ἐξηπάτων; φῂς γάρ με ἐν μὲν τῇ
προτέρᾳ πρεσβείᾳ λαθεῖν σαυτὸν συνεστηκότα ἐπὶ τὴν
πόλιν, ἐν δὲ τῇ ὑστέρᾳ αἰσθέσθαι, ἐν ᾗ συναγορεύων
μοι φαίνῃ. κἀκείνης μὲν ἅμα κατηγορῶν οὐ φῂς κατη-
γορεῖν, τῆς δ' ἐπὶ τοὺς ὅρκους κατηγορεῖς. καίτοι εἰ
τὴν εἰρήνην ψέγεις, σὺ καὶ τὴν συμμαχίαν ἔγραψας·
καὶ Φίλιππος εἴ τι τὴν πόλιν ἐξηπάτα, διὰ τοῦτο
ἐψεύδετο, ὅπως τῆς εἰρήνης, ἥπερ συνέφερεν αὐτῷ,
τύχοι. οὐκοῦν ἡ μὲν προτέρα πρεσβεία τὸν καιρὸν
τοῦτον εἶχεν, ἡ δ' ὑστέρα ἐπὶ πεπραγμένοις ἐγίγνετο.
Τίνες οὖν ἦσαν αἱ ἀπάται, ταῦτα γὰρ τοῦ γόη- 124

4 καὶ Βοιωτῶν del. W. — 5 ἐδυνάμην ἐγὼ i. — 7 πρέσβεων i. — 8 καὶ διερωτώμενος om. f[1] (W.), καὶ om. A; καὶ ἐρωτ. Cob. — 12 secl. εἶπον (hiat.). — 13 διπλασίῳ Bk. W. (hiat.). Cf. Arist. Av. 1578. — 17 προτέρᾳ (cf. 24) i Bk.: πρώτῃ (Fr.). — 18 ὑστέρᾳ eilV (Fr.): ὑστεραίᾳ. — 22 ὁ Φίλ. i. — 23 ἥπερ HWolf Bk. Fr.: εἴ τι i, εἴπερ cett. — 26 ταῦτα] τὰ c. lac. k. — τοῦ γόητος] i. e. demonstrant τὸν γόητα.

τος ἀνθρώπου, ἐξ ὧν εἴρηκε λογίσασθε. εἰσπλεῖν
μέ φησιν ἐν μονοξύλῳ πλοίῳ κατὰ τὸν Λοιδίαν ποτα-
μὸν τῆς νυκτὸς ὡς Φίλιππον, καὶ τὴν ἐπιστολὴν τὴν
δεῦρο ἐλθοῦσαν Φιλίππῳ γράψαι. ὁ μὲν γὰρ Λεω-
σθένης, ὁ φεύγων ἐνθένδε διὰ τοὺς συκοφάντας, οὐ
δυνατὸς ἦν ἐπιδεξίως ἐπιστολὴν γράψαι, ὃν οὐκ ὀκνοῦσί
τινες ἀποφαίνεσθαι μετὰ Καλλίστρατον τὸν Ἀφι-
125 δναῖον τῶν ἄλλων μάλιστα εἰπεῖν δύνασθαι· οὐδ' αὐτὸς
ὁ Φίλιππος, πρὸς ὃν ἀντειπεῖν Δημοσθένης ὑπὲρ ὑμῶν
οὐκ ἠδυνήθη· οὐδ' ὁ Βυζάντιος Πύθων, ἄνθρωπος ἐπὶ
τῷ γράφειν μέγα φρονῶν· ἀλλ' ὡς ἔοικε τὸ πρᾶγμα
ἐμοῦ προσεδεῖτο. καὶ λέγεις μέν, ὅτι Φιλίππῳ μεθ'
ἡμέραν πολλάκις μόνος μόνῳ διελεγόμην, αἰτιᾷ δὲ
εἰσπλεῖν με νύκτωρ κατὰ τὸν ποταμόν· οὕτω νυκτε-
126 ρινῆς ἐπιστολῆς τὸ πρᾶγμα ἐδεῖτο. ὅτι δ' οὐδὲν ἀλη-
θὲς λέγεις, ἥκουσι μὲν μαρτυρήσοντες μεθ' ὧν συνε-
σίτουν, Ἀγλαοκρέων ὁ Τενέδιος καὶ Ἰατροκλῆς ὁ Πα-
σιφῶντος, μεθ' ὧν ἑξῆς ἅπαντα τὸν χρόνον τὰς νύκτας
ἀνεπαυόμην, οἳ συνίσασίν μοι μηδεμίαν πώποτε ἀπ'
αὐτῶν νύκτα ἀπογενομένῳ, μηδὲ μέρος νυκτός· ἄγομεν
δὲ καὶ τοὺς οἰκέτας καὶ παραδίδομεν εἰς βάσανον.
καὶ τὸν μὲν λόγον, εἰ συγχωρήσει ταῦθ' ὁ κατήγορος,
καταλύω· παρέσται δὲ ὁ δημόσιος καὶ βασανιεῖ ἐναν-

2 Λοιδίαν Harp. Phot. Suid. (R. W.): Λυδίαν (Fr.). — 6 ἐπιστ. ἐπιδ. i. — 9 ὑπὲρ ὑμῶν om. i¹. — 10 ἐδυνήθη Fr. — 10 sq. ἐπὶ τῷ HWolf Fr.¹: περὶ τὸ. — 11 γράφειν AC: γρ. λόγους (Fr.). — 13 πολλάκις om. AC. — 19 μοι i: ἐμοὶ (Fr.). — 20 ἄγομεν ... 21 παραδίδομεν C Bk. Fr.¹ („nos contubernales“): ἄγωμεν ... παραδιδῶμεν. — 22 συγχωρεῖ schol. — ταῦθ' add. iV schol. Sch.: om. Fr. (hiat.). — 23 λύω A. — παρέσται ... p. 147, 1 ὑμῶν Thom. Mag. p. 94. — ἤδη post παρέσται δὲ (hiat.) add. BCV Fr., post δημ. i; om. A Thomas. — δημόσιος klC Thom: δήμιος (Fr.).

τίον ὑμῶν, ἂν κελεύητε. ἐνδέχεται δὲ τὸ λοιπὸν μέρος τῆς ἡμέρας ταῦτα πρᾶξαι· πρὸς ἕνδεκα γὰρ ἀμφορέας ἐν διαμεμετρημένῃ τῇ ἡμέρᾳ κρίνομαι. κἂν φῶσιν 127
ἀπόκοιτόν με τουτωνὶ πώποτε τῶν συσσίτων γεγονέναι, μὴ φείσησθέ μου ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ἀλλ' ἀναστάντες ἀποκτείνατε. ἐὰν δ' ἐξελεγχθῇς ψευδόμενος Δημόσθενες, τοιαύτην δίκην δός· ὁμολόγησον ἀνδρόγυνος εἶναι καὶ μὴ ἐλεύθερος ἐναντίον τούτων. κάλει μοι τοὺς οἰκέτας δεῦρο ἐπὶ τὸ βῆμα, καὶ τὴν τῶν συμπρέσβεων ἀναγίγνωσκε μαρτυρίαν.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ. ΠΡΟΚΛΗΣΙΣ.

Ἐπειδὴ τοίνυν οὐ δέχεται τὴν πρόκλησιν, οὐδ' ἄν 128
φησιν ἐν βασάνοις ἀνδραπόδων γενέσθαι, λαβέ μοι τὴν ἐπιστολὴν ταύτην, ἣν ὁ Φίλιππος ἔπεμψε. δῆλον γὰρ ὅτι μεγάλα τὴν πόλιν παραλογίζεται, δι' ἣν ἠγρυπνοῦμεν γράφοντες.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ.

Ἀκούετε ὦ ἄνδρες δικασταί, ὅτι „τοὺς ὅρκους ἀπο- 129
δέδωκα“ φησὶ „τοῖς ὑμετέροις πρέσβεσι,“ καὶ τῶν συμμάχων τῶν ἑαυτοῦ τοὺς παραγενομένους κατ' ὄνομα γέγραφε, καὶ αὐτοὺς καὶ τὰς πόλεις αὐτῶν, τοὺς δ' ὑστερήσαντας τῶν συμμάχων ἀποστελεῖν φησι πρὸς

1 δὲ om. CV, ὧδε i. — 3 διαμεμετρ. cf. Harp. s. v. (falso ἐν τῷ κ. Κτησ.). — 4 τούτων Af, om. q Barb. — συσσ. Bait. Fr.: συσσ. βασανιζόμενοι. — 10 ἀνάγνωθι i. — 11 ΠΡΟΚΛ. ΜΑΡΤ. Sch. — 14 ὁ om. i Fl. — ἔγραψε i. — 15 μεγάλα] τὰ μεγ. B Fl., καὶ μ. ci. Saupp. W., πάνυ μ. R. — 18 ἀκούετε i Bk. Fr.: ἠκούσατε ?, ἀκούσατε cett. — δικασταί add. i Bk.: om. agfV Fl. Fr., Ἀθηναῖοι al. — 18 sq. ἀποδέδωκα gi Bk.: ἀπέδωκα (Fr.). — 21 γέγραφε aki (Fr.): γέγραφα.

ὑμᾶς. ταῦτ' οὖν οὐκ ἂν οἴεσθε δύνασθαι γράψαι Φι-
λιππον μεθ' ἡμέραν ἄνευ ἐμοῦ;

130 Ἀλλ' ἔμοιγε νὴ τοὺς θεοὺς οὗτος δοκεῖ τοῦ-
μόνον λογίζεσθαι, ὅπως μεταξὺ λέγων εὐδοκιμήσει·
δὲ μικρὸν ἐπισχὼν δόξει πονηρότατος τῶν Ἑλλή-
εἶναι, οὐδὲ μικρὸν φροντίζειν. τί γὰρ ἄν τις τοιού-
πιστεύσειεν ἀνθρώπῳ, ὃς ἐγκεχείρηκε λέγειν, ὡς Φι-
λιππος οὐ τοῖς αὐτοῦ στρατηγήμασιν, ἀλλὰ ταῖς ἐμ-
δημηγορίαις εἴσω Πυλῶν παρῆλθε; καὶ λογισμόν τι-
ἡμερῶν συνηριθμεῖτο πρὸς ὑμᾶς, ἐν αἷς ἐγὼ μὲν ἀπ-
γελλον τὴν πρεσβείαν, οἱ δὲ Φαλαίκου τοῦ Φωκ-
τυράννου δρομοκήρυκες τἀνθένδε ἐκεῖσε διήγγελλ-
πιστεύσαντες δὲ οἱ Φωκεῖς ἐμοί, εἴσω Πυλῶν αὐ-
παρεδέξαντο καὶ τὰς πόλεις τὰς αὑτῶν παρέδοσ-

131 ταῦτα μὲν οὖν ὁ κατήγορος μεμηχάνηται, τὰ δ'
Φωκεῦσι διεφθάρη πράγματα πρῶτον μὲν διὰ
τύχην, ἣ πάντων ἐστὶ κυρία, ἔπειτα διὰ τὸ μῆκος
χρόνου καὶ τὸν δεκέτη πόλεμον. τὸ γὰρ αὐτὸ ηὔξ-
τε τῶν ἐν Φωκεῦσι τυράννων τὰ πράγματα καὶ καθε-
κατέστησαν μὲν γὰρ εἰς τὴν ἀρχὴν τολμήσαντες
ἱερῶν χρημάτων ἅψασθαι, καὶ διὰ ξένων τὰς π-
τείας μετέστησαν, κατελύθησαν δ' ἀπορίᾳ χρημά-

132 ἐπειδὴ κατεμισθοφόρησαν τὰ ὑπάρχοντα. τρίτον
αὐτοὺς καθεῖλεν ἡ τοῖς ἀπορουμένοις στρατοπ-
συνήθως παρακολουθοῦσα στάσις, τέταρτον δ' ἡ

3 οὗτος scr.: οὑτοσί. — 4 μεταξὺ] με κακῶς A. — εὐ-
μήσει V Bk. Fr.: εὐδοκιμήσῃ. — 6 φροντίζειν Dobr.: φρο-
(Fr.). Cf. I, 176. — 12 δρομοκήρυκες] v. Harp. s. v. — 14 κ-
χοντο A. — 16 et 17 διὰ om. A. — 18 δεκέτη γρ a W.:
ετῆ. Cf. III, 148. — 20 μὲν γὰρ] μὲν el W. — 22 ι
μεταστῆσαι. — 23 ἐπειδὴ...ὑπάρχ. Thom. p. 242. — τρίτη
— 25 συνήθης Afgim.

κου περὶ τῶν μελλόντων ἔσεσθαι πραγμάτων ἄγνοια.
μὲν γὰρ Θετταλῶν καὶ Φιλίππου στρατεία πρό-
λος ἦν, οὐ πολλῷ δὲ χρόνῳ πρότερον ἢ τὴν πρὸς
ῆς εἰρήνην γενέσθαι, πρέσβεις πρὸς ὑμᾶς ἦλθον ἐκ
οκέων, βοηθεῖν αὐτοῖς κελεύοντες, καὶ ἐπαγγελλό-
νοι παραδώσειν Ἀλπωνὸν καὶ Θρόνιον καὶ Νίκαιαν,
τῶν παρόδων τῶν εἰς Πύλας χωρία κύρια. ψηφι- 133
μένων δ' ὑμῶν παραδοῦναι Προξένῳ τῷ στρατηγῷ
ὸς Φωκέας ταῦτα τὰ χωρία, καὶ πεντήκοντα πληροῦν
ήρεις, καὶ τοὺς μέχρι τετταράκοντα ἐτῶν ἐξιέναι,
τὶ τοῦ παραδοῦναι τὰ χωρία Προξένῳ, ἔδησαν οἱ
ραννοι τοὺς πρέσβεις τοὺς ἐπαγγειλαμένους ὑμῖν
ραδώσειν τὰ φυλακτήρια, καὶ τοῖς σπονδοφόροις τοῖς
; μυστηριώτιδας σπονδὰς ἐπαγγέλλουσι μόνοι τῶν
λήνων Φωκεῖς οὐκ ἐσπείσαντο. καὶ πάλιν Ἀρχιδά-
υ τοῦ Λάκωνος παραλαμβάνειν ὄντος ἑτοίμου τὰ
ρία καὶ φυλάττειν, οὐκ ἐπείσθησαν, ἀλλ' ἀπεκρί-
ντο αὐτῷ τὰ τῆς Σπάρτης δεινὰ δεδιέναι καὶ μὴ τὰ
ρ' αὐτοῖς. κἀνταῦθα οὔπω διελέλυσθε Φιλίππῳ, 134
λ' ἐν τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ περί τε τῆς εἰρήνης ἐβουλεύεσθε,
τῆς ἐπιστολῆς ἠκούετε τῆς Προξένου, ὅτι Φωκεῖς
παραδεδώκασιν αὐτῷ τὰ χωρία, καὶ οἱ τὰ μυστήρια

1 μελλόντων om. Af[1]. — 3 πρότερον ἢ i: πρ. πρὶν AC W., τ. πρὶν ἢ cett. Fr. — 4 ὑμᾶς dq Barb. (Fr.): ἡμᾶς. — πρὸς] h. — ἡμᾶς gkm. — 6 Θρόνιον Harp. — Νίκαιαν Harp. s. v. 8 ἡμῶν A. — 9 ταῦτα . . . 10 μέχρι om. e[1]kl. — 10 τετταράκοντα i Scaliger: τριάκοντα (Fr.), quod parum videtur. Cf. Dem. 4. — ἐτῶν scr. (ut Dem. l. c. al.): ἔτη γεγονότας (γεγον. del. .). — 11 τῷ Πρ. Fl. — 12 ἐπαγγειλαμένους i Wolf: ἐπαγγελένους (ἐπηγγελμ. Ham., coll. p. 150. 3). — 13 παραδώσειν (v. 6) . (Fr.): παραδοῦναι (v. 11). — 14 ἀπαγγέλλουσι a[2]dfq, περιαγγ. . (it. p. 150. 1). — 17 καὶ om. i. — φυλάξειν A. — 18 καὶ] el. — μὴ τὰ i (Fr.): μηδὲ a, μὴ cett.

ἐπαγγέλλοντες μόνους τῶν ἄλλων Ἑλλήνων ἀπέφαινον Φωκέας οὐ δεδεγμένους τὰς σπονδάς, ἀλλὰ καὶ τοὺς δεῦρο ἐληλυθότας πρέσβεις δεδεκότας. ὅτι δὲ ἀληθῆ λέγω, κάλει μοι τοὺς σπονδοφόρους, καὶ τοὺς παρὰ Προξένου τοῦ στρατηγοῦ πρεσβεύσαντας εἰς Φωκέας, Καλλικράτην καὶ Μεταγένην, καὶ τῆς ἐπιστολῆς ἀκούσατε τῆς Προξένου.

ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ. ΕΠΙΣΤΟΛΗ.

135 *Ἀκούετε ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τῶν χρόνων παραναγιγνωσκομένων ἐκ τῶν δημοσίων γραμμάτων, καὶ τῶν μαρτύρων ὑμῖν προσδιαμαρτυρούντων, ὅτι πρὶν ἐμὲ χειροτονηθῆναι πρεσβευτήν, Φάλαικος ὁ τῶν Φωκέων τύραννος ἡμῖν μὲν καὶ Λακεδαιμονίοις ἠπίστει, Φιλίππῳ δ' ἐπίστευεν.*

136 *Ἀλλ' οὗτος μόνος τὸ συμβησόμενον ἠγνόει; ὑμεῖς δὲ αὐτοὶ δημοσίᾳ πῶς διέκεισθε; οὐ πάντες προσεδοκᾶτε Φίλιππον ταπεινώσειν Θηβαίους, ὁρῶντά ⟨τ'⟩ αὐτῶν τὴν θρασύτητα, καὶ τῷ μὴ βούλεσθαι δύναμιν ἀνθρώπων ἀπίστων ἐπαυξῆσαι; Λακεδαιμόνιοι δὲ οὐ μεθ' ἡμῶν τἀναντία Θηβαίοις ἐπρέσβευον, καὶ τελευτῶντες προσέκρουον φανερῶς ἐν Μακεδονίᾳ καὶ διηπειλοῦντο [τοῖς τῶν Θηβαίων πρέσβεσιν]; αὐτοὶ δὲ οὐκ ἠπόρουν καὶ ἐφοβοῦντο οἱ τῶν Θηβαίων πρέσβεις; Θετταλοὶ*

1 *ἐπαγγέλλ.* Turr. Fr. (p. 149, 14): *ἀπαγγ.* — *ἀπέφηναν* omnes. — 3 *δεδεκότας* dk Barb. (Fr.): *δεδηκ.* — 4 *μοι* om. A. — 9 *ἄνδρες* add. aeV Fl. Bk., om. Fr. — 11 *προσδιαμαρτυρούντων* Hamak.: *-ρησάντων* (Fr.). — 12 sq. *ὁ τ. Φ. τύρ.* (130) del. Cichorius, Ortner. — 16 *πάντως* Afq Barb. — 17 ⟨*τ'*⟩ Dobr. — 18 *καὶ τῷ* HWolf (Fr.): *καὶ τὸ* codd., *διὰ τὸ* Bait., *καὶ* Saupp. Cf. Dem. XVIII, 273 (Sakorr.). — 19 *ἐπαυξῆσαι* Saupp. (cf. schol. f): *ἐπασκῆσαι* (Fr.). — 20 *Θηβαίους* f¹. — 21 *διηπειλοῦντο* Cob.: *διηπείλουν.* Cf. I, 43. — 22 secl. *τοῖς ... πρ.* (23 *οἱ ... πρ.* del. Sakorraphos).

ὲ οὐ κατεγέλων τῶν ἄλλων, ὑπὲρ αὑτῶν φάσκοντες
ὴν στρατείαν εἶναι; τῶν δ' ἑταίρων τινὲς τῶν Φιλίπ- 137
ου οὐ διαρρήδην πρός τινας ἡμῶν ἔλεγον, ὅτι τὰς ἐν
οιωτοῖς πόλεις κατοικιεῖ Φίλιππος; Θηβαῖοι δ' οὐκ
ξεληλύθεσαν πανδημεί, ἀπιστοῦντες τοῖς πράγμασιν;
μῖν δὲ ταῦθ' ὁρῶν οὐκ ἔπεμψεν ἐπιστολὴν ὁ Φίλιππος,
ξιέναι πάσῃ τῇ δυνάμει βοηθήσοντας τοῖς δικαίοις;
ἰ δὲ νῦν πολεμικοὶ καὶ τὴν εἰρήνην ἀνανδρίαν κα-
οῦντες, οὐ διεκώλυσαν ὑμᾶς ἐξελθεῖν εἰρήνης καὶ
υμμαχίας ὑμῖν γεγενημένης, δεδιέναι φάσκοντες, μὴ
οὺς στρατιώτας ὑμῶν ὁμήρους λάβῃ Φίλιππος; πό- 138
ερον οὖν ἐγὼ τοὺς προγόνους ἐκώλυσα τὸν δῆμον
ιμεῖσθαι, ἢ σὺ καὶ οἱ μετὰ σοῦ συνεστηκότες ἐπὶ τὰ
οινά; καὶ πότερον ἦν ἀσφαλεστέρα καὶ καλλίων Ἀθη-
αίοις ἡ ἔξοδος, ἡνίκα ἤκμαζον μὲν τῇ μανίᾳ Φωκεῖς,
πολέμουν δὲ Φιλίππῳ, εἶχον δὲ Ἀλπωνὸν καὶ Νίκαιαν,
ὔπω παραδόντος Φαλαίκου Μακεδόσι, τὰς σπονδὰς
έ, οἷς ἐμέλλομεν βοηθεῖν, τὰς μυστηριώτιδας οὐκ ἐδέ-
οντο, Θηβαίους δ' ὄπισθεν κατελείπομεν, ἢ μεταπεμ-
ομένου μὲν Φιλίππου, ὅρκων δ' ἡμῖν καὶ συμμαχίας
εγενημένης, Θετταλῶν δὲ καὶ τῶν ἄλλων Ἀμφικτυό-
ων στρατευόντων; οὐ πολλῷ καλλίων οὗτος ἦν ὁ 139
αιρὸς ἐκείνου, ἐν ᾧ διὰ τὴν σὴν ἀνανδρίαν καὶ ἅμα
φθόνον ἐσκευαγώγησαν ἐκ τῶν ἀγρῶν Ἀθηναῖοι,

3 τινας ἡμῶν k Bk. Fr.: ἡμᾶς el, τινας ὑμῶν cett. — κατοικεῖ codd. praet. q Fl. m². — 6 ὁ om. A. — 7 τῇ om. A. — πολέμιοι A. — καὶ om. ek. — 10 ἡμῖν i, ὑμῖν post γεγεν. el, m. W. — 14 πότερα el. — 15 μὲν Dobr. Fr.¹: ἐν. Cf. III, 163 Sch.). — 16 ⟨καὶ Θρόνιον⟩ καὶ Ν. (§ 132) Sch. — 17 οὔπω h Fl. Fr.): om. Aagm¹df Barb., μήπω al. — 19 κατελείπομεν Bk. Fr.: ατελίπομεν. — ἢ add. h Fl. Bens. Sch. (Fr.¹). — 22 συστρατ. Dobr. — ὁ κ. οὗτος ἦν el, ἦν ὁ κ. ἦν οὗτος k. — 23 ἅμα καὶ outsma.

πρεσβεύοντος ἐμοῦ τὴν τρίτην ἤδη πρεσβείαν ἐπὶ τὸ
κοινὸν τῶν Ἀμφικτυόνων, ἐφ' ἣν τολμᾷς με λέγειν
ὡς οὐ χειροτονηθεὶς ᾠχόμην, ἐχθρὸς δ' ὢν οὐδέπω
καὶ τήμερον ἠθέληκάς με εἰσαγγεῖλαι παραπρεσβεύσα-
σθαι; οὐ γὰρ δὴ φθονήσας γέ μοι τῶν εἰς τὸ σῶμα
140 τιμημάτων. τοιγάρτοι Θηβαίων μὲν παρακαθημένων
καὶ δεομένων, τῆς δ' ἡμετέρας πόλεως διὰ σὲ τεθορυβη-
μένης καὶ τῶν Ἀθηναίων ὁπλιτῶν οὐ παρόντων, Θετ-
ταλῶν δὲ Θηβαίοις προσθεμένων διὰ τὴν ὑμετέραν
ἀβουλίαν καὶ τὴν πρὸς Φωκέας ἔχθραν, ἣ προϋπῆρχε
Θετταλοῖς ἐκ παλαιῶν χρόνων, ὅτε αὐτῶν τοὺς ὁμή-
ρους λαβόντες Φωκεῖς κατηλόησαν, Φαλαίκου δὲ πρὶν
ἐμὲ ἐλθεῖν καὶ Στέφανον καὶ Δερκύλον καὶ τοὺς ἄλλους
141 πρέσβεις ἀπεληλυθότος ὑποσπόνδου, Ὀρχομενίων δὲ
περιφόβων ὄντων καὶ σπονδὰς τοῖς σώμασιν αἰτησάν-
των, ὥστε ἀπελθεῖν ἐκ τῆς Βοιωτίας, παρεστηκότων
μὲν τῶν Θηβαίων πρέσβεων, ὑπολειπομένης δ' ἔχθρας
φανερᾶς Φιλίππῳ πρὸς Θηβαίους καὶ Θετταλούς, τότε
ἀπώλοντο αἱ πράξεις οὐ δι' ἐμέ, ἀλλὰ διὰ τὴν σὴν
προδοσίαν καὶ τὴν πρὸς Θηβαίους προξενίαν. μεγάλα
142 δ' οἶμαι τούτων ἔργῳ σημεῖα ἐπιδείξειν. εἰ γάρ τι
τούτων ἀληθὲς ἦν ὧν σὺ λέγεις, κατηγόρουν ἄν μου
Βοιωτῶν καὶ Φωκέων οἱ φεύγοντες, ὧν τοὺς μὲν ἐξεβε-
βλήκειν, τοὺς δ' ἐκώλυσα κατελθεῖν· νῦν δ' οὐχὶ τὰ
συμβάντα λογιζόμενοι, ἀλλὰ τὴν εὔνοιαν τὴν ἐμὴν

1 πρ. ⟨τὴν⟩ ἐπὶ Fr.[1] Sch. Cf. p. 153, 3. — 2 με] μὲν Ham. — 3 οὐδέπω scr. (Dem. XXI, 81. 91. 157 al.)] οὔπω. — 5 φθονήσας scr.: φθονήσεις eikgmV, φθονεῖς al. Fr. — 7 ὑμετέρας i. — 12 κατέλευσαν Dobr., sed v. Plut. Mor. 244 B (Tayl.); Phot. Lex. — 13 καὶ τοὺς ἄλλους scr.: καὶ (εἰς Fl.) τοὺς Ἀμφικτύονας (καὶ τοὺς ⟨εἰς⟩ Ἀ. Wolf). — 21 ἔργῳ scr. coll. I, 25: ἐγὼ. — 23 Βοιωτῶν e Dobr.: Βοιωτοὶ (Fr.). — καὶ om. A. — 24 ἐκώλυσα] ἀπέλυσα A. — οὐ kl.

ͻδεχόμενοι, συλλεγέντες οἱ φεύγοντες Βοιωτῶν ᾑρημοι συνηγόρους, ἧκουσι δ' ἀπὸ τῶν ἐν Φωκεῦσι ιεων πρέσβεις, οὓς ἐγὼ τὴν τρίτην πρεσβείαν ἐπὶ ̓ς Ἀμφικτύονας πρεσβεύων ἔσωσα, Οἰταίων ἐγχειόντων λέγειν, ὡς δεῖ τοὺς ἡβῶντας ὠθεῖν κατὰ τοῦ ιμνοῦ, καὶ παρήγαγον εἰς τοὺς Ἀμφικτύονας, ὥστε λογίας τυχεῖν. ὁ μὲν γὰρ Φάλαικος ὑπόσπονδος εἶτο, οἱ δὲ ἀναίτιοι ἀποθνῄσκειν ἔμελλον, συναγοοντος δ' ἐμοῦ διεσώθησαν. ὅτι δ' ἀληθῆ λέγω, 143 ει μοι Μνάσωνα τὸν Φωκέα καὶ τοὺς συμπρέσβεις, τοὺς ἀπὸ τῆς τῶν Βοιωτῶν φυγῆς ᾑρημένους. έβηθι δεῦρο, Λίπαρε καὶ Πυθίων, καὶ τὴν αὐτὴν όδοτέ μοι χάριν εἰς τὴν τοῦ σώματος σωτηρίαν, ἥν- ἐγὼ ὑμῖν.

ΣΥΝΗΓΟΡΙΑ ΒΟΙΩΤΩΝ ΚΑΙ ΦΩΚΕΩΝ.

Πῶς οὖν οὐκ ἂν δεινὰ πάθοιμι, εἰ κατηγοροῦντος Δημοσθένους τοῦ Θηβαίων προξένου καὶ πονηροου τῶν Ἑλλήνων, συναγορευόντων δέ μοι Φωκέων Βοιωτῶν ἁλοίην;

Ἐτόλμησε δ' εἰπεῖν, ὡς ἐγὼ τοῖς ἐμαυτοῦ λόγοις 144 ιπίπτω. φησὶ γάρ με εἰπεῖν, ὅτ' ἔκρινον Τίμαρχον, πάντες κατ' αὐτοῦ τὴν τῆς πορνείας φήμην παρειφασι, τὸν δ' Ἡσίοδον ποιητὴν ἀγαθὸν ὄντα λέγειν,

φήμη δ' οὔτις πάμπαν ἀπόλλυται, ἥντινα λαοὶ
πολλοὶ φημίξωσι· θεός νυ τίς ἐστι καὶ αὐτή.

1 συνηγορεῖν ahm Fl. — 3 ⟨τὴν⟩ ἐπὶ (ci. R.) Fr.[1], cf. p. 152, 1. 4 Οἰτεί̓ων f. — 7 post Φάλ. additum τύραννος (ὁ τύρ. g) del. obr. Fr. — 9 δέ μου f. — διέσωσαν A. — 12 Πύθων B (Fr.). — ἀπόδος A. — μοι om. kl. — σωτηρίαν om. Ahf. — 22 κατ'] ι ek, om. C. — 24 sq. cf. I, 129. — λαοὶ πολλοὶ i Fr.: π. λ. (om. οι el). — 25 φημίξωσι Turr. Fr.: φημίξουσι Aif Barb., -ίζουσι V, -ίζωσι Bq.

τὴν δ᾽ αὐτὴν ταύτην ἥκειν νῦν θεὸν ἐμοῦ κατηγοροῦσαν· πάντας γὰρ λέγειν, ὡς χρήματα ἔχω παρὰ Φιλίππου.

145 εὖ δ᾽ ἴστε ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ὅτι πλεῖστον διαφέρει φήμη καὶ συκοφαντία. φήμη μὲν γὰρ οὐ κοινωνεῖ διαβολῇ, διαβολὴ δὲ ἀδελφόν ἐστι συκοφαντίᾳ. διοριῶ δ᾽ αὐτῶν ἑκάτερον σαφῶς. φήμη μέν ἐστιν, ὅταν τὸ πλῆθος τῶν πολιτῶν αὐτόματον ἐκ μηδεμιᾶς προφάσεως λέγῃ τινὰ ὡς γεγενημένην πρᾶξιν· συκοφαντία δ᾽ ἐστίν, ὅταν πρὸς τοὺς πολλοὺς εἷς ἀνὴρ αἰτίαν ἐμβαλών, ἔν τε ταῖς ἐκκλησίαις ἁπάσαις πρός τε τὴν βουλὴν διαβάλλῃ τινά. καὶ τῇ μὲν φήμῃ δημοσίᾳ θύομεν ὡς θεῷ, τῶν δὲ συκοφαντῶν ὡς κακούργων δημοσίᾳ προβολὰς ποιούμεθα. μὴ οὖν σύναγε εἰς ταὐτὸν τὰ κάλλιστα τοῖς αἰσχίστοις.

146 Ἐπὶ πολλοῖς μὲν οὖν ἔγωγε τῶν κατηγορημένων ἠγανάκτησα, μάλιστα δὲ ἡνίκα ᾐτιᾶτό με εἶναι προδότην· ἅμα γὰρ ταῖς αἰτίαις ταύταις φανῆναί με ἔδει θηριώδη καὶ τὴν ψυχὴν ἄστοργον καὶ πολλοῖς ἑτέροις ἁμαρτήμασι πρότερον ἔνοχον. τοῦ μὲν οὖν ἐμοῦ βίου καὶ τῆς καθ᾽ ἡμέραν διαίτης ὑμᾶς δοκιμαστὰς ἱκανοὺς εἶναι νομίζω· ἃ δ᾽ ἐστὶ τοῖς μὲν πολλοῖς ἀσύνοπτα, τοῖς δὲ χρηστοῖς τὰς ψυχὰς μέγιστα, τούτων ὑμῖν τὰ πλεῖστα καὶ καλῶς ἔχοντα ἐκ τῶν νόμων ὁρᾶν ἀναβιβῶμαι, ἵν᾽ εἰδῆτε τὰς ἐμὰς παρακαταθήκας, ἃς οἴκοι

1 ἥκειν νῦν θεὸν ἐμοῦ κατ. i: θ. ἥκ. νῦν (νῦν om kl) κατ. ἐμοῦ cett., ex scholio σύνταξιν indicante. — 2 ἔχειν A ἔχει f[1]. — 5 συκοφαντίᾳ Herw. Cob. (τῇ σ. Scalig. Tayl.): συκοφαντία dq Barb., καὶ συκοφαντία (v. 4) cett. — 6 ἐγὼ σαφῶς i. — μέν] μὲν γάρ (v. 4) i. — 12 τῶν δὲ] τῇ δὲ φήμῃ τῶν Af[1]. — 12 sq. δημ.... ποιούμ. Thomas 278. — προβολὰς Harp. s. v. — 15 ἐπὶ om. A. — 16 εἶναί με hik C. — 17 τῇ αἰτίᾳ ταύτῃ Ham. — εἶναι superscr. φανη f. — ἔδει A: om. dfh Barb., δεῖ cett. (Fr.). — 18 ἄστοργον] καὶ τὸν λόγον A. — 19 πρότ. ἁμαρτ. i. — οὖν om. A. — 23 καὶ] καὶ τὰ k. — νόμων i, cf. schol.: ἐμῶν (Fr.).

ταλιπὼν εἰς Μακεδονίαν ἐπρέσβευσα. σὺ μὲν γὰρ 147
ημόσθενες ταῦτα ἐπλάσω ἐπ' ἐμέ, ἐγὼ δ' ὡς ἐπαιδεύ-
ιν καὶ δικαίως ἐξηγήσομαι. οὑτοσὶ μέν ἐστί μοι πα-
ρ Ἀτρόμητος, σχεδὸν πρεσβύτατος τῶν πολιτῶν· ἔτη
ρ ἤδη βεβίωκεν ἐνενήκοντα καὶ τέτταρα· συμβέβηκε
αὐτῷ νέῳ μὲν ὄντι, πρὶν τὴν οὐσίαν ἀπολέσαι διὰ
ν πόλεμον, ἀθλεῖν τῷ σώματι, ἐκπεσόντι δὲ ὑπὸ
ν τριάκοντα στρατεύεσθαι μὲν ἐν τῇ Ἀσίᾳ, ἀριστεύειν
ἐν τοῖς κινδύνοις, εἶναι δ' ἐκ φατρίας τὸ γένος, ἣ
ν αὐτῶν βωμῶν Ἐτεοβουτάδαις μετέχει, ὅθεν ἡ τῆς
θηνᾶς τῆς Πολιάδος ἐστὶν ἱέρεια, συγκατάγειν δὲ τὸν
μον, ὥσπερ καὶ ὀλίγῳ πρότερον εἶπον. ἐλευθέρους 148
μοι συμβέβηκεν εἶναι καὶ τοὺς πρὸς μητρὸς ἅπαν-
ς, ἣ νῦν ἐμοὶ πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν προφαίνεται φο-
υμένη περὶ τῆς ἐμῆς σωτηρίας καὶ διηπορημένη.
έτοι Δημόσθενες ἡ μὲν ἐμὴ μήτηρ ἔφυγε μετὰ τοῦ
ὐτῆς] ἀνδρὸς εἰς Κόρινθον καὶ μετέσχε τῶν πολιτι-
ν κακῶν· σὺ δὲ ⟨ὁ⟩ ἀμφισβητῶν ἀνὴρ εἶναι, οὐ γὰρ

1 ἐν Μακεδονίᾳ A. — μὲν γὰρ Fr.: μὲν οὖν fV Barb., μὲν
t. Bk. — 2 Δημ. ikl W.: ὦ Δημ. — ὡς ⟨καλῶς⟩ Markl. —
⟨ὀρθῶς⟩ καὶ Dobr., καὶ δὴ pro καὶ δικαίως Herw. —
τος i. — ἐστί μοι i: μοι ἐστὶ (Fr., hiat.) — 4 sqq. cf.
ollon. Vit. § 9 sq. — 5 καὶ τέττ. . . . . 8 τριάκ. om. A. —
q. συμβέβηκε δὲ i: καὶ σ. (Fr.). — 9 κινδ.] κινδ. εἰληφέναι
— εἶναι . . . 11 ἱέρεια post εἶπον 12 pon. Sch. Sed ita
versis frontibus inter se pugnabunt quae de militia Asiana
tit quaeque de reditu populi per patrem quoque suum con-
to infert; non debent autem pugnare videri. — φρατρίας
al., Bk. Cf. Meisterhans[3] 82 b. — 11 συγκ. . . . 12 εἶπον]
asi per parenthesin haec ex superioribus (§ 78) repetuntur.
12 καὶ] που καὶ i, cf. § 167. — 14 φαίνεται A, cf. Apsin.
, 592 W. = 324 Hammer (προφ., sed sine πρὸ τῶν ὀφθ.). —
Δημ. 1 W.: ὦ Δ. cett. Fr. (hiat.). Cf. v. 2. — 17 αὐτῆς
l. Cob.; ἀνδρὸς αὐτῆς i. — εἰς Κόρ. Aa[1]mV Fl. (Bk. Fr.):
τ. τρ. εἰς Κ. cett. — 18 ὁ add. (Bk.) W.

ἂν τολμήσαιμι εἰπεῖν, ὡς ἀνὴρ εἶ, ἐγράφης λιπ
καὶ τὸν γραψάμενον Νικόδημον τὸν Ἀφιδναῖ
μασι πείσας ἐσώθης, ὃν ὕστερον μετὰ Ἀρι
συναπέκτεινας, καὶ οὐ καθαρὸς ὢν εἰς τὴν
149 ἐμβάλλεις. Φιλοχάρης δ' οὑτοσί, ὁ πρεσβύτατ
φὸς ἡμῶν, οὐκ ἀγεννεῖς διατριβάς, ὡς σὺ βλα
ἔχων, ἀλλ' ἐν γυμνασίοις διατρίβων, καὶ μετὰ
τους συνεστρατευμένος, καὶ συνεχῶς ἔτος ἤδ
τρίτον στρατηγῶν, ἥκει δεησόμενος ὑμῶν ἐμὶ
Ἀφόβητος δ' οὑτοσί, ὁ νεώτατος ἡμῶν ἀδελφός
σβευκὼς μὲν ὑπὲρ ὑμῶν ἀξίως τῆς πόλεως π
Περσῶν βασιλέα, καλῶς δὲ καὶ δικαίως τῶν ὑ
προσόδων ἐπιμεληθείς, ὅτε αὐτὸν ἐπὶ τὴν
διοίκησιν εἵλεσθε, καὶ πεπαιδοποιημένος κατ
νόμους, ἀλλ' οὐ Κνωσίωνι τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκ
κατακλίνων, ὥσπερ σύ, πάρεστι καταφρονῶν τ
λοιδοριῶν· τὸ γὰρ ψευδὲς ὄνειδος οὐ περαιτ
150 ἀκοῆς ἀφικνεῖται. ἐτόλμησας δὲ καὶ περὶ τῶ
κηδεστῶν εἰπεῖν· οὕτως ἀναιδὴς καὶ πόρρωθεν
στος εἶ, ὃς Φιλόδημον τὸν Φίλωνος πατέρα κ
κράτους οὐκ ἀγαπᾷς οὐδὲ προσκυνεῖς, δι' ὃν ε
δημότας ἐνεγράφης, ὡς ἴσασιν οἱ πρεσβύτερ
ανιέων. ἐκπέπληγμαι δέ, εἰ σὺ λοιδορεῖν Φίλω
μᾶς, καὶ ταῦτα ἐν τοῖς ἐπιεικεστάτοις Ἀθηνα

1 εἶ om. Af[1]. — ἐγράφης V Saupp. Fr.: ἐνεγρ
λιποτ. Fr.: λειποτ. — 4 ὢν AC W.: ὢν τὰς χεῖρας. -
cf. Apollon. § 10. — 7 ἔχων ante διατριβὰς 6 i, del.
8 sq. τρίτον τουτὶ eil Bk. W. — 10 ἡμῶν ἀδ. i: ἀδ. ἡμῶν
cett. Fr. — 12 Περσῶν eiV Bk.: τῶν Π. (Fr.). — 14
νόμον i, cf. Tzetz. Chil. VI, 147. — 18 καὶ περὶ i: κ
codd. Fr., καὶ κατὰ R. Sch. W. — 20 εἶ om. gm. –
AC. — 21 ὃν] ὧν i. — 22 δήμους A. — πρεσβύτερο
σβύτατοι (Fr.). — 22 sq. Παιανιῶν Sch. Fr.

δεῦρο εἰσεληλύθασι δικάσοντες ἕνεκα τοῦ βελτίστου τῆς πόλεως, καὶ μᾶλλον προσέχουσι τοῖς βίοις ἡμῶν ἢ τοῖς λόγοις. πότερα γὰρ ἂν προσδοκᾷς αὐτοὺς εὔξα- 151
σθαι μυρίους ὁπλίτας ὁμοίους Φίλωνι γενέσθαι, καὶ τὰ σώματα οὕτω διακειμένους καὶ τὴν ψυχὴν οὕτω σώφρονας, ἢ τρισμυρίους κιναίδους οἵους περ σύ; καὶ τὴν Ἐπικράτους εὐαγωγίαν, τοῦ Φίλωνος ἀδελφοῦ, ἐπανάγεις εἰς ὀνείδη. καὶ τίς αὐτὸν εἶδε πώποτε ἀσχημονήσαντα, ἢ μεθ' ἡμέραν, ὡς σὺ φῄς, ἐν τῇ πομπῇ τῶν Διονυσίων, ἢ νύκτωρ; οὐ γὰρ ἂν τοῦτό γ' εἴποις, ὡς ἔλαθεν· οὐ γὰρ ἠγνοεῖτο. ἐμοὶ δὲ ὦ ἄνδρες ἐκ τῆς 152
Φιλοδήμου θυγατρὸς καὶ Φίλωνος ἀδελφῆς καὶ Ἐπικράτους τρεῖς παῖδές εἰσι, μία μὲν θυγάτηρ, δύο δὲ υἱεῖς· οὓς ἐγὼ δεῦρο ἥκω μετὰ τῶν ἄλλων κομίζων, ἑνὸς ἐρωτήματος ἕνεκα καὶ τεκμηρίου πρὸς τοὺς δικαστάς, ᾧ νῦν ἤδη χρήσομαι. ἐρωτῶ γὰρ ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, εἰ δοκῶ ἂν ὑμῖν πρὸς τῇ πατρίδι καὶ τῇ τῶν φίλων συνηθείᾳ καὶ ἱερῶν καὶ τάφων πατρῴων μετουσίᾳ τουτουσὶ τοὺς πάντων ἀνθρώπων ἐμοὶ φιλτάτους προδοῦναι Φιλίππῳ, καὶ περὶ πλείονος τὴν ἐκείνου φιλίαν τῆς τούτων σωτηρίας ποιήσασθαι. ποίᾳ κρατηθεὶς ἡδονῇ; ἢ τί πώποτε ἄσχημον ἕνεκα χρημάτων πράξας; οὐ γὰρ ἡ Μακεδονία κακοὺς ἢ χρηστοὺς ποιεῖ, ἀλλ' ἡ φύσις· οὐδ' ἐσμὲν ἕτεροί τινες ἥκοντες ἀπὸ τῆς πρεσβείας, ἀλλ' οἵους ἐξεπέμψατε.

1 *δικάσοντες* iB Fl. (Fr.): *δικάζοντες*. — 2 *πάνυ μᾶλλον* i. — 6 *οἷός* g. — 11 *ὦ ἄνδρες* i Bk.: om. a, *Ἀθηναῖοι* d Barb., *ὦ Ἀθ.* cett. Fr. (hiat.). — 14 *υἱεῖς* BiV Fl. (Fr.): *υἱοί*. — *δεῦρο* om. Aadfq Fl. W. (hiat.). — 16 *ᾧ νῦν ἤδη χρήσομαι* BiV Fl. (Fr.): *ὃ νῦν δὴ ἐρήσομαι*. — *γὰρ ὑμᾶς* i. — *ἄνδρες* add. i Bk. (om. Fr.). — 19 *τουτουσὶ* i Bk.: *τοῦ* hklf Barb., *τούτους* cett. (Fr.). — 21 sq. *ποίων* Ad Bk., *ἡδονῶν* el Bk. (Kühner Gr. II, 336). — 25 *οἵους ὑμεῖς* i.

153 *Συμπέπλεγμαι δ' ἐν τῇ πολιτείᾳ καθ' ὑπερβολὴν ἀνθρώπῳ γόητι καὶ πονηρῷ, ὃς οὐδ' ἂν ἄκων ἀληθὲς οὐδὲν εἴποι. ἡγεῖται δ', ὅταν τι ψεύδηται, τῶν λόγων ὅρκος κατὰ τῶν ἀναισχύντων ὀφθαλμῶν, καὶ τὰ ⟨μὴ⟩ γεγενημένα οὐ μόνον ὡς ἔστι λέγει, ἀλλὰ καὶ τὴν ἡμέραν, ἐν ᾗ φησι γενέσθαι· καὶ προστίθησίν τινος ὄνομα πλασάμενος, ὡς ἔτυχε παρών, μιμούμενος τοὺς τἀληθῆ λέγοντας. ἓν δὲ εὐτυχοῦμεν οἱ μηδὲν ἀδικοῦντες, ὅτι πρὸς τῇ τερατείᾳ τοῦ τρόπου καὶ τῇ τῶν ὀνομάτων συνθέσει νοῦν οὐκ ἔχει. σκέψασθε ⟨μὲν⟩ γὰρ ἀφροσύνην ἅμα καὶ ἀπαιδευσίαν ἀνθρώπου, ὃς τοιοῦτον ἔπλασε τὸ περὶ τὴν Ὀλυνθίαν γυναῖκα ψεῦδος κατ' ἐμοῦ, ἐφ' ᾧ μεταξὺ λέγων ὑφ' ὑμῶν ἐξερρίφη· τὸν γὰρ πλεῖστον ἀφεστηκότα τῶν τοιούτων πρὸς τοὺς*

154 *εἰδότας διέβαλλε. σκέψασθε δέ, ὡς πόρρωθεν ἐπὶ τὴν αἰτίαν ταύτην παρεσκευάζετο. ἔστι γάρ τις ἐπιδημῶν εἰς τὴν πόλιν Ἀριστοφάνης Ὀλύνθιος· τούτῳ συσταθεὶς ὑπό τινων καὶ πυθόμενος, ὡς εἰπεῖν δύναται, ὑπερεκθεραπεύσας αὐτὸν καὶ προσαγαγόμενος, ἔπειθεν ἐμοῦ τὰ ψευδῆ καταμαρτυρεῖν πρὸς ὑμᾶς, κἂν παρελθὼν ἐθελήσῃ σχετλιάσαι καὶ λέγειν, ὡς εἰς οἰκίαν αὐτοῦ γυναῖκα αἰχμάλωτον γεγενημένην πεπαρῴνηκα, πεντακοσίας μὲν ἤδη δραχμὰς ὑπισχνεῖτο αὐτῷ δώσειν,*

2 *ἑκὼν* Af¹. — 4 *καὶ τὰ*] *κἄτα* Weisk. Turr. — *μὴ* add. Casaub. Fr. (*μηδέποτε* add. R.). — 5 *λέγειν* Adf Barb. — 6 *τινος*] *ἅμα τινὸς* BhiV Fr. — 7 *πεπλασμένος* V, *πεπλασμένον* Sch. — *ὡς* AC R., Ortner: ὃ V, ὃς cett. Fr. — 10 addidi *μὲν*, cf. v. 15, v. l. 13. — 11 *τἄνθ*. Markl., cf. § 11 al. — 12 *ἐπλάσατο περὶ* Hirschig, it. sed *τὸ π.* Cob. — 13 *μεταξὺ* Laur. d¹: *μεταξὺ μὲν* (Fr.). — 17 *εἰς τὴν πόλιν* Markl.: *ἐν τῇ πόλει ἡμῶν* i Bk. (Fr.¹; hiat.), *ἡμῶν εἰς τὴν πόλιν* cett., del. Turr. — 19 *προσαγόμενος* Ai. — 20 *κἂν* f² in ras. — 21 *εἰς* om. Ag¹ Fl. Sch. — 22 *καὶ* ante *αἰχμ.* delevi cum R. Madv. W. — *γεγενημένην* om. Fl. Laur.¹.

νταχοσίας δ' ἑτέρας, ἐπειδὰν καταμαρτυρήσῃ. ὁ δ' 155
ιτῷ] ἀπεκρίνατο, ὡς αὐτὸς διηγεῖτο, ὅτι τῆς μὲν
γῆς καὶ τῆς παρούσης ἀπορίας αὐτῷ οὐ κακῶς, ἀλλ'
οἷόν τε ἄριστα στοχάζοιτο, τοῦ δὲ τρόπου πλεῖστον
ι διημαρτηκώς· οὐδὲν γὰρ ἂν τοιοῦτον πρᾶξαι. ὅτι
ἀληθῆ λέγω, αὐτὸν Ἀριστοφάνην μαρτυροῦντα
ρέξομαι. κάλει μοι Ἀριστοφάνην Ὀλύνθιον, καὶ τὴν
ρτυρίαν ἀναγίγνωσκε, καὶ τοὺς ἀκηκοότας αὐτοῦ καὶ
ὸς ἐμὲ ἀγγείλαντας, Δερκύλον Αὐτοκλέους Ἁγνούσιον
ὶ Ἀριστείδην Εὐφιλήτου Κηφισιέα.

ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ.

Τῶν μὲν μαρτύρων διομνυμένων καὶ μαρτυρούν- 156
ν ἀκούετε· τὰς δ' ἀνοσίους ταύτας τέχνας, ἃς οὗτος
ὸς τοὺς νέους ἐπαγγέλλεται καὶ κέχρηται νυνὶ κατ'
οῦ, ἆρα μέμνησθε, ὡς ἐπιδακρύσας καὶ τὴν Ἑλλάδα
τοδυράμενος, καὶ Σάτυρον τὸν κωμικὸν ὑποκριτὴν
οσεπαινέσας, ὅτι ξένους τινὰς ἑαυτοῦ αἰχμαλώτους
άπτοντας ἐν τῷ Φιλίππου ἀμπελουργείῳ καὶ δεδε-
νους παρὰ πότον ἐξῃτήσατο παρὰ Φιλίππου, ταῦθ' 157
οθεὶς ἐπεῖπεν ἐντεινάμενος ταύτην τὴν ὀξεῖαν καὶ
όσιον φωνήν, ὡς δεινόν, εἰ ὁ μὲν τοὺς Καρίωνας

2 seclusi *αὐτῷ* (hiat.). — 6 sq. *μάρτυρα παρέχομαι* i. — *τὸν Ὀλ.* i Fr. Cf. § 67 sq. — 9 *ἐξαγγείλαντας* i. — *Δερκύ-ν* f Fr. (*Δέρκυλον* d): *Δέρκυλλον*. — *Κηφισιᾶ* Cob. — 13 *ταύτας* rr. Fr.: *τ. τῶν λόγων* i, *τῶν λ. ταύτας* cett. (I, 117), cf. v. l. 14. *ἃς οὗτος* om. Af¹ W. — 14 *νέους*] *τῶν λόγων* add. Af¹h — *καὶ κέχρηται* om. AB W. — 16 *ὑποκριτὴν*] *ποιητὴν* i. — *ὅτι* . . . 19 *Φιλ.* Harp. Phot. Suid. v. *ὅτι ξένους*. — 18 *ἀμπελῶνι* *ἀμπελουργίῳ* Harp. — 19 *παρὰ πότον* Harp. Phot. Suid.: *π.* *ν πότον*. — *ᾐτήσατο* ek, *ᾐτιάσατο* l. — *Φιλίππου* e Harp. Phot. id. W.: *τοῦ Φιλ.* — 20 *ὀξεῖαν* cf. Philodem. vol. rhet. I 197, 22 dh. — 21 *ἀνόσιον* i Bk.: *ἀνοσίαν*. — *δεινόν* elC: *δ. εἴη* (Fr.). I, 85.

καὶ Ξανθίας ὑποκρινόμενος οὕτως εὐγενὴς κα
ψυχος γένοιτο, ἐγὼ δ' ὁ τῆς μεγίστης σ
πόλεως, ὁ τοὺς μυρίους Ἀρκάδων νουθετῶν,
σχοιμι τὴν ὕβριν, ἀλλὰ παραθερμανθείς,
εἱστία Ξενόδοκος τῶν ἑταίρων τις τῶν Φιλίπ
κοιμι τῶν τριχῶν καὶ λαβὼν ῥυτῆρα μαστιγοί
158 λωτον γυναῖκα. οὐκοῦν εἰ ὑμεῖς αὐτῷ ἐπι
ἢ Ἀριστοφάνης μου συγκατεψεύσατο, ἐπ'
αἰτίαις ἀπωλόμην ἂν ἀδίκως. ἐάσετε οὖν τὸ
αὐτοῦ προστρόπαιον, μὴ γὰρ δὴ τῆς πόλεώς γ
ἀναστρέφεσθαι; καὶ τὴν μὲν ἐκκλησίαν καθι
δὲ τοῖς ψηφίσμασι διὰ τούτου τὰς εὐχὰς π
καὶ στρατιὰν ἢ πεζὴν ἢ ναυτικὴν ἐκπέμψετε;
ὅ γε Ἡσίοδος λέγει,

πολλάκι τοι ξύμπασα πόλις κακοῦ ἀνδρὸς ἀ
ὅς κεν ἀλιτραίνῃ καὶ ἀτάσθαλα μηχανάατα

159 Ἓν δὲ πρὸς τοῖς εἰρημένοις εἰπεῖν ἔτι
εἰ γάρ που τίς ἐστι κακία κατ' ἀνθρώπου
πρωτεύοντα περὶ ταύτην ἀποδείξω Δημοσθένη
του τιμῶμαι. ἀλλ' οἶμαι πολλὰ καὶ χαλεπὰ πα
θεῖ τῷ κρινομένῳ, καὶ μετακαλεῖ τὴν ψυχὴν

1 καὶ τοὺς Ξανθ. A. — 2 sq. σύμβ. πόλ. i Bk.: πόλ.
— 3 sq. κατασχοίην? Cob. — 5 Ξενόφρων e Dem. XIX
puto; Ξενόδοκος i e. ξενοδόκος. — 5 sq. τ. τρ. ἕλκ. i. — (
A C, sed eid. (praet. Barb.) τὴν αἰχμάλ. — 8 κατεψ. i Barl
ἂν ἀδ. e: ἀδ. ἀπ. ἄν (Fr.). — ἐάσετε . . . 10 προστρ. Har
al.) v. προστρ. — ἐάσατε deihlV Barb. Harp. — τὸ (
αὐτοῦ scr.: αὐτὸν τοι. αὐτοῦ h Fl. (f¹, in quo pro αὐτ
erasis) Fr., αὐτὸν τοι. cett. codd., αὐτὸν (αὐτὸς, αὐτὸ)
τοι. Harpocr. (ἔλεγε 'τὸν προστρόπαιον' schol. ad III 110
τοι. αὐτοῦ Turr. — 10 δὴ] δεῖ d, om. A f¹. Cf. Dem.
— γε ἐν Dob. coll. Dem. l. c.: τε ἐν f superscr. ὡς, ἐν
cett. Fr. — 11 μὲν om. A. — 15 sq. cf. III. 135. — rect
(Thiersch). — 18 ἂν] εἰ A. — 19 κατὰ ταύτην
20 χαλεπὰ] φοβερώτερα i. — 20 sq. τῷ κριν. παρακ.

νῆς ὁ κίνδυνος ἐπὶ τοὺς ὑπὲρ τῆς σωτηρίας λόγους,
διαλογισμὸν παρίστησι, μή τι παραλίπῃ τῶν κατη-
ρημένων. ὥστε ἅμα μὲν ὑμᾶς, ἅμα δὲ ἐμαυτὸν εἰς
ἀμνησιν [τῶν κατηγορημένων] ἀγαγεῖν βούλομαι.
σκεῖτε γὰρ δὴ καθ' ἕκαστον ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, 160
ῖον ψήφισμα γράψας κρίνομαι, ἢ ποῖον νόμον λύσας,
ποῖον γενέσθαι κωλύσας, ἢ τίνας ὑπὲρ τῆς πόλεως
νθήκας ποιησάμενος, ἢ τί τῶν δεδογμένων περὶ τῆς
ήνης ἀπαλείψας, ἢ τί τῶν μὴ δοξάντων ὑμῖν προσ-
ίψας. οὐκ ἤρεσκέ τισι τῶν ῥητόρων ἡ εἰρήνη· ἔπειτα 161
τότε ἀντιλέγειν αὐτοὺς ἐχρῆν, ἀλλὰ μὴ νῦν ἐμὲ
νειν; ἐπλούτουν τινὲς ἐκ τοῦ πολέμου, ἀπὸ τῶν
τέρων εἰσφορῶν καὶ τῶν δημοσίων προσόδων, νῦν
πέπαυνται· εἰρήνη γὰρ ἀργίαν οὐ τρέφει· ἔπειτα οἱ
οὐκ ἀδικούμενοι, ἀλλ' ἀδικοῦντες τὴν πόλιν, τιμω-
ονται τὸν προστάντα τῆς εἰρήνης, οἱ δ' ὠφελούμε-
τοὺς χρησίμους εἰς τὰ κοινὰ γενομένους ἐγκατα-
ψετε; συνῇδον γὰρ τοὺς παιᾶνας Φιλίππῳ, κατεσκαμ- 162
ων τῶν ἐν Φωκεῦσι πόλεων, ὥς φησιν ὁ κατήγορος.
ποίῳ δύναιτ' ἄν τις τεκμηρίῳ τοῦτο σαφῶς ἐπι-
ξαι; ἐκλήθην μὲν γὰρ ἐπὶ ξένια μετὰ τῶν συμπρέ-
ων, ἦσαν δ' οἱ κλητοὶ καὶ συνδειπνοῦντες σὺν ταῖς
ὁ τῶν Ἑλλήνων πρεσβείαις οὐκ ἐλάττους ἢ διακόσιοι.
δὲ τούτοις ὡς ἔοικεν ἐγὼ διαφανὴς ἦν οὐχ ὑποσι-

1 ἐπὶ] ὑπὲρ A. — 2 sq. τῶν κατηγ. del. Saupp. Sch. — μ.] αὐτὸν (αὑτ.) A. — 4 seclusi τῶν κατ. — 6 ἐγὼ post ον om. cum ek. — ἢ ... λύσας om. Af¹. — 9 μὴ add. gm² — 10 τινι klV. — 11 αὐτοὺς ἐχρ. ἀντιλ. i. — 14 πέπαυται fh Barb. — εἰρήνη ... τρέφει Sopater, Rh. W. V, 29; it. γὰρ Apostol. VI, 59 c. — 16 προστάτην el. — 17 γενομ. kl. Sch.: γινομ. codd., γιγν. Fr. — 19 ὁ κατ. φ. i. — 20 δύν. τις τεκμ. i: τεκμ. δύν. ἄν τις. — τοῦτο σαφῶς i (qui add. ν): σ. τοῦτο. — 21 ξένια scr.: τὰ ξένια. — 24 τοσούτοις R.

γῶν, ἀλλὰ συνάδων, ὥς φησι Δημοσθένης οὔτ' αὐτὸς παρών, οὔτε τῶν ἐκεῖ παρόντων οὐδένα παρασχόμενος
163 μάρτυρα. καὶ τῷ γε δῆλος ἦν, εἰ μή γε ὥσπερ ἐν τοῖς χοροῖς προῇδον; οὐκοῦν εἰ μὲν ἐσίγων, ψευδῆ μου κατηγορεῖς· εἰ δὲ ὀρθῆς ἡμῖν τῆς πατρίδος οὔσης, καὶ τῶν πολιτῶν κοινῇ μηδὲν ἀτυχούντων, συνῇδον μετὰ τῶν ἄλλων πρέσβεων τὸν παιᾶνα, ἡνίκα ὁ θεὸς μὲν ἐτιμᾶτο, Ἀθηναῖοι δὲ μηδὲν ἠδόξουν, εὐσέβουν, ἀλλ' οὐκ ἠδίκουν, καὶ δικαίως ἂν σῳζοίμην. ἔπειτα ἐγὼ μὲν διὰ ταῦτα ἀνηλεής τις εἰμὶ ἄνθρωπος, σὺ δὲ εὐσεβὴς ὁ τῶν ὁμοσπόνδων καὶ συσσίτων κατήγορος;

164 Ὠνείδισας δέ μοι καὶ πολιτείας ἐμπληξίαν, εἰ πεπρεσβευκὼς πρὸς Φίλιππον, πρότερον παρεκάλουν ἐπ' ἐκεῖνον τοὺς Ἕλληνας. καίτοι ταύτην, εἰ βούλει, τὴν κατηγορίαν καὶ τῶν ἄλλων Ἀθηναίων δημοσίᾳ κατηγορήσεις. ἐπολεμεῖτε Λακεδαιμονίοις, καὶ μετὰ τὴν ἐν Λεύκτροις συμφορὰν τοῖς αὐτοῖς ἐβοηθεῖτε· κατηγάγετε φεύγοντας Θηβαίους εἰς τὴν πατρίδα, καὶ πάλιν τούτοις ἐμαχέσασθε ἐν Μαντινείᾳ· ἐπολεμήσατε Ἐρετριεῦσι καὶ Θεμίσωνι, καὶ πάλιν ἐσώσατε. καὶ μυρίοις ἄλλοις τῶν Ἑλλήνων οὕτω κέχρησθε· τοῖς γὰρ καιροῖς

2 οὐδένα τῶν ἐκεῖ παρ. A. — 3 prius γε del. Cob. — 5 ὀρθῆς δ' ἡμῖν τ. π. οὔσης Suid. ὀρθῆς, Phot. 346, Bachm. An. I, 320, Cram. An. Par. IV, 172, recte fort., ut ponatur εἰ ante συνῇδον. — 7 πρέσβεων Adfh Bk.: συμπρ. cett. Fr., del. Tur. — 10 ἀνηλεής τις mg. Bern. Dobr.: ἀνηλέητος kldfq, ἀνηλεής τις cett. (Fr.). — 11 ὁμοσπόνδων i Cob.: συσπ.; καὶ συσσίτων (cf. § 55. III, 52) add. df²iqV Barb. Sch. — 12 ὠν. ... ἐμπλ. Lex. Vindob. 29, Zonaras 698. — 13 πεπρέσβευκα ... παρεκάλουν Hamaker. — 14 ἐκείνῳ i. Cf. III, 58 al. — 17 del. τοῖς V. — 18 φεύγ. Θ. εἰς τ. πατρ. i: εἰς τ. π. φεύγ. Θ. cett. (Fr.). Nisi delendum εἰς τὴν π. (Sakorr.). — 19 ἐμαχέσασθε i Bk.: ἐμάχεσθε (Fr.). — 20 πάλιν] add. αὐτοὺς iV Bk. — ἄλλοις i: ἄ. ἤδη (Fr.). — 21 γὰρ om. A.

κη συμπεριφέρεσθαι πρὸς τὸ κράτιστον καὶ τὸν ἄνδρα
ἣν πόλιν. τὸν δὲ ἀγαθὸν σύμβουλον τί χρὴ ποιεῖν; 165
ῇ πόλει πρὸς τὸ παρὸν τὰ βέλτιστα συμβουλεύειν;
δὲ πονηρὸν κατήγορον τί [χρὴ λέγειν]; οὐ τοὺς
ὺς ἀποκρυπτόμενον τῆς πράξεως κατηγορεῖν; τὸν
ι φύσεως προδότην πῶς [χρὴ θεωρεῖν]; ἆρά γε
ὺς σὺ τοῖς ἐντυγχάνουσι καὶ πιστεύσασι κέχρησαι,
ς εἰς δικαστήρια γράφοντα μισθοῦ, τούτους ἐκ-
ν τοῖς ἀντιδίκοις; ἔγραψας λόγον Φορμίωνι τῷ
ξίτῃ χρήματα λαβών· τοῦτον ἐξήνεγκας Ἀπολλο-
τῷ περὶ τοῦ σώματος κρίνοντι Φορμίωνα. εἰσῆλ- 166
ἰς εὐδαιμονοῦσαν οἰκίαν τὴν Ἀριστάρχου τοῦ Μό-
ταύτην ἀπώλεσας. προὔλαβες τρία τάλαντα παρ'
τάρχου φεύγοντος· τοῦτον τὰ τῆς φυγῆς ἐφόδια
έρησας, οὐκ αἰσχυνθεὶς τὴν φήμην, ἣν προσε-
ω, ζηλωτὴς εἶναι τῆς ἡλικίας τοῦ μειρακίου. οὐ
δὴ τῇ γε ἀληθείᾳ· οὐ γὰρ προσδέχεται δίκαιος
πονηρίαν. ταῦτ' ἐστὶν ὁ προδότης καὶ τὰ τού-
ὅμοια.

μνήσθη δέ που περὶ στρατείας, καὶ τὸν καλὸν 167
ιώτην ἐμὲ ὠνόμαζεν. ἐγὼ δὲ οὐχ ἕνεκα τῆς τού-
λασφημίας, ἀλλὰ τοῦ παρόντος κινδύνου προνοού-
, καὶ περὶ τούτων ἀνεπίφθονον λέγειν εἶναί μοι
ω· ποῦ γὰρ ἢ πότε αὐτῶν ἢ πρὸς τίνας, παρα-

ἀνάγκη συμπ. i Bk.: συμπ. (φέρεσθαι B, περιφ. V Fl.) tt. Fr. (hiat.). — 3 οὐ om. e l C. — 4 χρὴ λέγειν et 6 χρὴ del. ci. Ham. — 5 τῆς πόλεως k l f¹ h. — 7 οὐχ om. A. — ῆ A C. — 9 Φορμ. λόγον g m¹. — 14 φεύγοντος om. f. — τῆς V Fl. — 16 οὐ … 18 πονηρ. Apostol. XIII, 19 c. — 17 γὰρ m om. A f¹ Apost. — 18 τοῦτ' B. — 20 δὲ ⟨καὶ⟩ που . — στρατείας i: τῆς στρ. (Fr.). — 21 με A C (praet. q) V — ὠνόμαζεν i: ὠνόμασεν al. Fr. (ὀνομάσας V). — 23 εἶναί γειν i Bk.; μοι om. C.

λιπὼν τήνδε τὴν ἡμέραν, μνησθήσομαι; ἐκ
μὲν γὰρ ἀπαλλαγεὶς περίπολος τῆς χώρας ταί
νόμην δύ' ἔτη, καὶ τούτων ὑμῖν τοὺς συνεφή
168 τοὺς ἄρχοντας ἡμῶν μάρτυρας παρέξομαι· πρ
ἐξελθὼν στρατείαν τὴν ἐν τοῖς μέρεσι καλουμέ
συμπαραπέμπων μετὰ τῶν ἡλικιωτῶν καὶ τῶν '.
δου ξένων τὴν εἰς Φλειοῦντα παραπομπήν, κ
συμβάντος ἡμῖν περὶ τὴν Νεμεάδα καλουμένη
δραν, οὕτως ἠγωνισάμην, ὥστε ὑπὸ τῶν ἡ
ἐπαινεῖσθαι· καὶ τὰς ἄλλας τὰς ἐκ διαδοχῆς
τὰς ἐν τοῖς ἐπωνύμοις [καὶ τοῖς μέρεσιν]
169 ἐξῆλθον, καὶ τὴν ἐν Μαντινείᾳ μάχην συνεμα
οὐκ αἰσχρῶς οὐδ' ἀναξίως τῆς πόλεως, καὶ
Εὔβοιαν στρατείας ἐστρατευσάμην, καὶ τὴν ἐ
ναις μάχην ἐν τοῖς ἐπιλέκτοις οὕτως ἐκινδ
ὥστε κἀκεῖ στεφανωθῆναι καὶ δεῦρο ἥκων πά
τοῦ δήμου, τήν τε νίκην τῆς πόλεως ἀπαγγεί
Τεμενίδου τοῦ τῆς Πανδιονίδος ταξιάρχου καὶ
σβεύσαντος ἀπὸ στρατοπέδου μοι δευρὶ περὶ τ
170 μενον κίνδυνον οἷος ἦν ἀπαγγείλαντος. ὅτι δ
λέγω, λαβέ μοι τοῦτο τὸ ψήφισμα, καὶ κάλει
μενίδην καὶ τοὺς συνεστρατευμένους μοι τὰς ἐ

1 sqq. cf. Apollon. Vit. § 11. — 2 περίπολος cf. Har
4 ἄρχοντας (Bk.) Fr.: συνάρχοντας. — 5 cf. Bk. An. 2
p. 578. — 6 μετὰ] τὰ Ckl. — 7 Φλιοῦντα omnes. — 8
v. Νεμεὰς χαράδρα. — 10 sq. cf. Harp. στρατεία ἐν
11 καὶ τοῖς om. e (cf. schol.), καὶ τ. μέρεσιν del. Ham.
add. ex Apollon. — 16 κἀκεῖ στεφ. eBf[1] (Fr.): κἀκεῖ
ἡγεμόνων στ. Vf[2], κἀκεῖ στ. ὑπὸ τ. ἡγ. cett. — πάλιν ἡ
18 Τεμ.] μενείτου el, μενοίτου d, μενίτου fhk[1] (μενν
νίτου q. Cf. v. 21 sq. — 19 τοῦ στρ. Fr.[1]. — δευρὶ Sa
δευρὶ καὶ. — περὶ B Fr.: τὰ περὶ. — 19 sq. γινόμ. Al
21 τοῦτο τὸ] τὸ τοῦ δήμου i. — 21 sq. τόν τε μενίτη
μενίτην Ck, τὸν μενείτην el.

πόλεως στρατείας καὶ Φωκίωνα τὸν στρατηγόν, μήπω συνήγορον, ἂν τούτοις συνδοκῇ, ἀλλ' ὑπεύθυνον τῷ συκοφάντῃ μάρτυρα, ἐὰν ψεύδηται.

ΨΗΦΙΣΜΑ. ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ.

Ἀπαγγείλας τοίνυν πρῶτος τὴν τῆς πόλεως νίκην 171
ὑμῖν καὶ τὴν τῶν παίδων τῶν ὑμετέρων κατόρθωσιν, πρώτην ταύτην ὑμᾶς ἀπαιτῶ χάριν, τὴν τοῦ σώματος σωτηρίαν, οὐ μισόδημος ὤν, ὥς φησιν ὁ κατήγορος, ἀλλὰ μισοπόνηρος, οὐδὲ τοὺς Δημοσθένους ὑμᾶς οὐκ ἐῶν προγόνους μιμεῖσθαι, οὐ γάρ εἰσίν, ἀλλὰ τῶν καλῶν καὶ τῇ πόλει σωτηρίων βουλευμάτων ζηλωτὰς εἶναι παρακαλῶν. νῦν δ' αὐτὰ πόρρωθεν ἀρξάμενος μικρῷ δίειμι σαφέστερον. πρότερον ἡ πόλις ἡμῶν εὐδόξησε 172
μετὰ τὴν ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχίαν πρὸς τὸν Πέρσην, καὶ τῶν τειχῶν ὑπὸ τῶν βαρβάρων πεπτωκότων, εἰρήνης δ' ὑπαρχούσης πρὸς Λακεδαιμονίους, διέμεινεν ἡμῖν τὸ τῆς δημοκρατίας πολίτευμα. συνταραχθέντες δὲ ὑπό τινων, καὶ καταστάντες πρὸς Λακεδαιμονίους εἰς πόλεμον, πολλὰ καὶ παθόντες κακὰ καὶ ποιήσαντες, Μιλτιάδου τοῦ Κίμωνος προκηρυκευσαμένου πρὸς Λακε-

2 ἂν scr.: ἂν μὴ. — 7 *ταύτην* add. agiV Fl. — 9 *οὐδὲ* i Bk.: *οὐ.* — *τοὺς* om. Af[1]. — *ὑμᾶς οὐκ* R. Fr.: *οὔ. οὐκ* e, *οὗ οὐκ* kl, *ὑμᾶς* om. f[1]i (*ὑμᾶς* post *προγ.* add. i), *ὑμᾶς* cett. — 10 *οὐ γὰρ εἰσίν* del. Ham. — 11 *καὶ* et *σωτηρίων* addidi cum i Cob. — 12 *αὐτὰ πόρρωθεν*] *πόρρ. αὐτοῖς* i. — §§ 172—176 (p. 165, 13—167, 11) sumpta sunt ex Andoc. or. III, § 3 sqq. — 13 *πρότερον* om. i. — 14 *πρὸς τὸν Π.* (74) del. Cob. — 15 *τῶν* ⟨*μὲν*⟩ Emper.; ⟨*τὴν*⟩ *τῶν τ.* ⟨*τῶν*⟩ … *πεπτ.* ⟨*ἀνάστασιν*⟩ ci. Cob. — *ὑπὸ*] *πρὸς* A. — 17 *ὑμῖν* agfV. — 18 *τινων*] *καὶ πεισθέντες* add. i. — 19 *πολλὰ καὶ*] *καὶ π.* i. — 20 *Κίμωνος τοῦ Μιλτ.* Mitford. ap. Dobr., Kirchner (Sch., W.). Sed non alia est ap. Andoc. lectio.

δαιμονίους, ὄντος προξένου, σπονδὰς [τοῦ πολέμου]
πεντηκονταετεῖς ἐποιησάμεθα, ἐχρησάμεθα δὲ ἔτη τρια-
173 καίδεκα. ἐν δὲ τούτῳ τῷ χρόνῳ ἐτειχίσαμεν ⟨μὲν⟩
τὸν Πειραιᾶ καὶ τὸ βόρειον τεῖχος ᾠκοδομήσαμεν,
ἑκατὸν δὲ τριήρεις πρὸς ταῖς ὑπαρχούσαις ἐναυπηγη-
σάμεθα, τριακοσίους δ' ἱππέας προσκατεσκευασάμεθα,
καὶ τριακοσίους Σκύθας ἐπριάμεθα, καὶ τὴν δημο-
κρατίαν βεβαίως εἴχομεν. παρεμπεσόντων δ' εἰς τὴν
πολιτείαν ἡμῶν οὐκ ἐλευθέρων ἀνθρώπων καὶ τοῖς
τρόποις οὐ μετρίων, πάλιν πρὸς ⟨Λακεδαιμονίους δι'⟩
174 Αἰγινήτας εἰς πόλεμον κατέστημεν, κἀνταῦθα οὐκ ὀλίγα
βλαβέντες, τῆς μὲν εἰρήνης ἐπεθυμήσαμεν, Ἀνδοκίδην
δ' ἐκπέμψαντες πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους καὶ τοὺς
συμπρέσβεις, εἰρήνην ἔτη τριάκοντα ἠγάγομεν, ἣ τὸν
δῆμον ὑψηλὸν ἦρεν· χίλια μὲν γὰρ τάλαντα ἀνηνέγκα-
μεν νομίσματος εἰς τὴν ἀκρόπολιν, ἑκατὸν δὲ τριήρεις
ἑτέρας ἐναυπηγησάμεθα καὶ νεωσοίκους ᾠκοδομήσαμεν,
χιλίους δὲ καὶ διακοσίους ἱππέας κατεστήσαμεν καὶ
τοξότας ἑτέρους τοσούτους, καὶ τὸ μακρὸν τεῖχος τὸ
νότιον ἐτειχίσθη, καὶ τὸν δῆμον οὐδεὶς ἐνεχείρησε
175 καταλῦσαι. πάλιν δὲ εἰς πόλεμον διὰ Μεγαρέας πει-
σθέντες καταστῆναι, καὶ τὴν χώραν τμηθῆναι προέμενοι

1 προξ.] τοῦ πρ. BV. — τοῦ πολέμου del. Ham. Sch. W. — 2 ἐποιησάμεθα i Bk. Fr.: ἐποιήσαμεν. — δὲ AC W.: δὲ αὐταῖς (Fr.). — 3 ⟨μὲν⟩ ci. Bk. — 6 τριακ. δ'] καὶ τριακ. (cf. 7) i. — κατεσκ. dfh Barb. Sch. (κατεστησάμεθα And., sed non minus 5 πρὸς ταῖς ὑπ. ab ipso A. additum, Fr.); προκατ. AV, παρεσκ. i. — 7 Σκύθας elaf¹ Fl. (Fr.), cf. schol.: τοξότας Σκ. — 9 ἡμῶν om. Barb. — ἀνδρῶν οὐκ ἐλ. i. — 10 οὐ om. Af¹. — ⟨Λακεδ. δι'⟩ W. (δι' pro πρὸς Sch.). Cf. v. 13; And. § 6. — 13 δὲ πέμψ. i. — τοὺς prius om. iq. — 15 δισχίλια i Scal. — μὲν om. Af¹. — 16 τὴν add. BiV Barb. Fl. (Fr.). — 20 ἐπεχείρ. i. — 22 τμηθῆναι ex And. § 8 HWolf Bk. Fr.: νεμηθῆναι (νεμεθ.).

πολλῶν ἀγαθῶν στερηθέντες, εἰρήνης ἐδεήθημεν,
ἐποιησάμεθα διὰ Νικίου τοῦ Νικηράτου. καὶ πάλιν
τῷ χρόνῳ τούτῳ ἑπτακισχίλια τάλαντα ἀνηνέγκαμεν
τὴν ἀκρόπολιν διὰ τὴν εἰρήνην ταύτην, τριήρεις
ἐκτησάμεθα πλωίμους καὶ ἐντελεῖς οὐκ ἐλάττους ἢ
ακοσίας, φόρος δ' ἡμῖν κατ' ἐνιαυτὸν προσῄει πλέον
χίλια καὶ διακόσια τάλαντα, καὶ Χερρόνησον καὶ
ξον καὶ Εὔβοιαν εἴχομεν, πλείστας δ' ἀποικίας ἐν
ς χρόνοις τούτοις ἀπεστείλαμεν. καὶ τοσαῦτ' ἔχον- 176
τἀγαθά, πάλιν πόλεμον [δι' Ἀργείους] πρὸς Λακε-
μονίους ἐξηνέγκαμεν πεισθέντες ὑπ' Ἀργείων, καὶ
ευτῶντες ἐκ τῆς τῶν ῥητόρων ἀψιμαχίας εἰς φρου-
τῆς πόλεως καὶ τοὺς τετρακοσίους καὶ τοὺς ἀσεβεῖς
άκοντα ἐνεπέσομεν, οὐκ εἰρήνην ποιησάμενοι, ἀλλ'
προσταγμάτων ἠναγκασμένοι. πάλιν δὲ σωφρόνως
λιτευθέντες, καὶ τοῦ δήμου κατελθόντος ἀπὸ Φυλῆς,
χίνου καὶ Θρασυβούλου προστάντων τοῦ δήμου, καὶ
μὴ μνησικακεῖν πρὸς ἀλλήλους ἔνορκον ἡμῖν κατα-
σάντων, ὅθεν σοφωτάτην ἅπαντες τὴν πόλιν ἡγή-
το εἶναι, κἀνταῦθα ἀναφύντος τοῦ δήμου καὶ 177
λιν ἐξ ἀρχῆς ἰσχύσαντος, ἄνθρωποι παρέγγραπτοι
ενημένοι πολῖται, καὶ τὸ νοσοῦν τῆς πόλεως ἀεὶ
σαγόμενοι, καὶ πόλεμον ἐκ πολέμου πολιτευόμενοι,

4 τὴν ante ἀκρ. om. A. — 5 πλωίμους elk²V (Fr.): πλοΐ-
ς. — 6 προσ. κ. ἐν. i. — πλεῖν? Fr.¹. — 8 Εὔβ. i Bk.: τὴν
. (Fr.). — 9 sq. ταῦτα ... τἀγαθά Afq Barb. (sed ἀγ.) W.;
ῦτα ... ἀγαθά al. (Fr.). Cf. And. § 9. — 10 πάλιν addidi cum
nd. — δι' Ἀργ. del. Markl. Sch. (πεισθ. ὑπ' Ἀργ. 11 del.
n. W.; sed cf. And.). — 13 τριακοσίους A. — 14 sq. οὐκ εἰρ.
ἠναγκ.] cf. And. 11 sq. — 17 προστ. τ. δ.] πρὸς τὰ τούτων δι'
ν A, προστατούντων δ' ἡμῶν f¹. — 19 ἅπαντες i: πάντες (Fr.).
0 εἶναι om. Fl. Cob. — ἀναφθέντος gmh Fl. — 22 γεγ. πολῖται
) del. Dobr. Bait., γεγεν. del. Sch. — τὸ τῆς πόλ.

ἐν μὲν εἰρήνῃ τὰ δεινὰ τῷ λόγῳ προορώμενοι,
ψυχὰς τὰς φιλοτίμους καὶ λίαν ὀξείας ἐρεθίζο
δὲ τοῖς πολέμοις ὅπλων οὐχ ἁπτόμενοι, ἐξετ
καὶ ἀποστολεῖς γιγνόμενοι, παιδοποιούμενοι δὲ
ρῶν, ἄτιμοι δ' ἐκ συκοφαντίας, εἰς τοὺς ἐσχάτ
δύνους τὴν πόλιν καθιστᾶσι, τὸ μὲν τῆς δημ
ὄνομα οὐ τοῖς ἤθεσιν, ἀλλὰ τῇ κολακείᾳ θεραπ
καταλύοντες δὲ τὴν εἰρήνην, ἐξ ἧς ἡ δημοκρ
ζεται, συναγωνιζόμενοι δὲ τοῖς πολέμοις, ἐξ ἁ
178 μος καταλύεται. οὗτοι νῦν ἐπ' ἐμὲ συστ
ἥκουσι, καὶ φασὶ μὲν τὸν Φίλιππον τὴν εἰρήν
σθαι, καὶ προλαβεῖν ἡμῶν ἐν ταῖς συνθήκαις
ἣν δ' αὐτὸς εὗρεν εἰρήνην αὐτῷ συμφέρουσαν
παραβεβηκέναι. ἐμὲ δ' οὐχ ὡς πρεσβευτὴν κ
ἀλλ' ὡς ἐγγυητὴν Φιλίππου καὶ τῆς εἰρήνης·
τῶν λόγων κύριον τὰς τῶν ἔργων προσδοκί
τοῦσι. τὸν αὐτὸν δὲ ἐν μὲν τοῖς ψηφίσμασι
την ἐπιδείκνυμι, ἐν δὲ τῷ δικαστηρίῳ κατη
χρημαι. δέκατος δ' αὐτὸς πρεσβεύσας, μό
179 εὐθύνας δίδωμι. κἀμοὶ μὲν οἱ συνδεησόμενοι
ὑμῶν πατὴρ μέν, οὗ τὰς τοῦ γήρως ἐλπίδας
λησθε, ἀδελφοὶ δέ, οἳ διαζυγέντες ἐμοῦ ζῆν

1 τὰς om. i. — 3 ἀψάμενοι A. — 5 sq. ἡμῶν
add. (Fr.) codd. praet. i, qui add. post πόλιν (Cob.);
— 6 τὸ (Bk.) Fr.: καὶ τὸ. — 8 ἐξ ἧς ἡ i Cob.: ἢ
ἢ cett. — 9 πολέμοις V Fl. (Brodaeus): πολεμίοις. -
τοίνυν Af[1], πάντες i. — 12 προσλαβεῖν Agmfq Barb
post συνθ. fV Barb. Fl. (sc. Sch., qui idem in ceteris l
esse susp., at in i quod scripsit ille ἡμῶν ἐν τ. σ.
ἡμῶν post συνθ. i, ante ἐν cett.). — 16 τῶν λόγων
τῶν ὅλων i (τὸν 15 om. i[1]), τ. ὅλων λόγων cett. —
κνυμι AC (praet. Barb.) Bk.: ἀποδ. i, δείκνυμι ce
20 μὲν οἱ del. Ham. Sch. W

έλοιντο, κηδεσταὶ δὲ καὶ ταυτὶ τὰ μικρὰ παιδία
τοὺς μὲν κινδύνους οὔπω συνιέντα, ἐλεινὰ δ', εἴ
συμβήσεται παθεῖν ἡμῖν. ὑπὲρ ὧν ἐγὼ δέομαι καὶ
εύω πολλὴν πρόνοιαν ποιήσασθαι, καὶ μὴ τοῖς
ροῖς αὐτοὺς μηδ' ἀνάνδρῳ καὶ γυναικείῳ τὴν ὀργὴν
ρώπῳ παραδοῦναι. παρακαλῶ δὲ καὶ ἱκετεύω σῶ- 180
με πρῶτον μὲν τοὺς θεούς, δεύτερον δ' ὑμᾶς τοὺς
ψήφου κυρίους, οἷς ἐγὼ πρὸς ἕκαστον τῶν κατη-
ημένων εἰς μνήμην εἶναι τὴν ἐμὴν ἀπολελόγημαι,
δέομαι σῶσαί με καὶ μὴ τῷ λογογράφῳ καὶ Σκύθῃ
αδοῦναι, ὅσοι μὲν ὑμῶν πατέρες εἰσὶ παίδων ἢ
τέρους ἀδελφοὺς περὶ πολλοῦ ποιεῖσθε, ἀναμνη-
έντες, ὅτι τὴν τῆς σωφροσύνης παράκλησιν διὰ τῆς
ὶ Τίμαρχον κρίσεως ἀειμνήστως παρακέκληκα, τοὺς 181
ἄλλους ἅπαντας, οἷς ἐμαυτὸν ἄλυπον παρέσχημαι,
μὲν τύχην ἰδιώτης ὢν καὶ τοῖς μετρίοις ὑμῶν
ιος, ἐν δὲ τοῖς πολιτικοῖς ἀγῶσι μόνος τῶν ἄλλων
ὑμᾶς οὐ συνεστηκώς, αἰτῶ παρ' ὑμῶν τὴν σωτη-
ν, μετὰ πάσης εὐνοίας τῇ πόλει πεπρεσβευκώς, καὶ
νος ὑπομείνας τὸν τῶν συκοφαντῶν θόρυβον, ὃν
η πολλοὶ τῶν τὰς ψυχὰς ἐν τοῖς πολέμοις λαμπρῶν

1 ἕλοιντο Cob. — μὲν post μικρὰ df Barb. Fl., om. i Cob., t ταυτὶ cett. Fr.; tansposui post τοὺς (2). — 2 ἐλεινὰ Cob.: εινὰ (Fr.). — 3 παθεῖν ἡμῖν i: ἡμῖν (hiat.) παθεῖν (Fr.). — πρόνοιαν Ald. R. Fr. (q?): ὑμᾶς πρ. i Bk. Fr.[1], ἡμῖν πρ. g, ἡμῖν Laur., πρ. ἡμῶν V Barb. Fl., ἡμῶν πρ. cett. — αὐτοὺς id (Bk. Fr.): αὐτοῖς g, αὐτοῦ al. — 5 sq. τὴν ὀργὴν μὴν i) ἀνθρ. Ci, om. τὴν ὀργ. (hiat.) AaV Fl. W., hab. st ἀνθρ. (hiat.) cett. Fr. — 6 sq. καὶ ἱκ. σῶσαί με (10) del. br. — 10 τῷ λογ. τῷδε καὶ Σκ. Thom. 224. — Σκύθῃ AC : Σκ. κακῷ ὄντι. — 14 αὐτοὺς post ἀειμν. om. cum kldfq. 15 παρέσχηκα Poutsma. — 16 ψυχὴν Adfq. — 20 μόνος ομ.] μείνας Af[1].

οὐχ ὑπέστησαν. οὐ γὰρ ὁ θάνατος δεινόν, ἀλλ' ἡ
182 περὶ τὴν τελευτὴν ὕβρις φοβερά. πῶς δὲ οὐκ οἰκτρὸν ἰδεῖν ἐχθροῦ πρόσωπον ἐπεγγελῶντος, καὶ τοῖς ὠσὶ τῶν ὀνειδῶν ἀκοῦσαι; ἀλλ' ὅμως τετόλμηται· δέδωκα τὸ σῶμα τῷ κινδύνῳ. παρ' ὑμῖν ἐτράφην, ἐν ταῖς ὑμετέραις διατριβαῖς βεβίωκα. οὐδεὶς ὑμῶν διὰ τὰς ἐμὰς ἡδονὰς κάκιον οἰκεῖ, οὐδὲ ἐστέρηται τῆς πατρίδος κατηγόρου τυχὼν [ἐν τοῖς δήμοις], ὅτ' ἦσαν αἱ διαψηφίσεις, οὐδ' ὑπεύθυνος ὢν ἀρχῆς ἐκινδύνευσεν.

183 Μικρὰ δ' ⟨ἔτι⟩ εἰπὼν ἤδη καταβαίνω. ἐγὼ γάρ, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι τοῦ μὲν μηδὲν ἀδικεῖν ὑμᾶς κύριος ἦν, τοῦ δὲ μὴ ἔχειν αἰτίαν ἡ τύχη, ἥ συνεκλήρωσέ με συκοφάντῃ βαρβάρῳ, ὃς οὔτε ἱερῶν οὔτε σπονδῶν οὔτε τραπέζης φροντίσας, ἀλλὰ τοὺς εἰς τὸν μέλλοντα αὐτῷ χρόνον ἀντεροῦντας ἐκφοβῶν, ἥκει ψευδῆ συντάξας καθ' ἡμῶν κατηγορίαν. ἐὰν οὖν ἐθελήσητε σῴζειν τοὺς τῆς εἰρήνης καὶ τῆς ὑμετέρας ἀδείας συναγωνιστάς, πολλοὺς βοηθοὺς λήψεται τὸ τῆς πόλεως συμφέρον καὶ κινδυνεύειν ὑπὲρ ὑμῶν ἑτοίμους.

184 Παρακαλῶ δὲ Εὔβουλον μὲν ἐκ τῶν πολιτικῶν καὶ σωφρόνων ἀνδρῶν συνήγορον, Φοκίωνα δ' ἐκ τῶν στρατηγῶν, ἅμα δὲ καὶ δικαιοσύνῃ διενηνοχότα πάν-

1 οὐχ ὁ (sic). . 2 φοβερά aff. Stob. Fl. CXIX, 25. — 2 φοβερά mal. abesse Fr.[1]; III, 88 conf. W. — πῶς γάρ (Bens.) οὐκ W. — 3 ἰδεῖν i, cf. Apsin. IX, 591 W. = 324 Hammer βλέπειν (Fr.). — 5 κινδύνῳ] εὐεργέτῃ ek, κινδ. εὐεργ. BV. — 8 ἐν τοῖς δήμοις post οἰκεῖ (7) gm, del. Bens. Cf. I, 114. — 9 ἐκινδύνευσα agiV. — 10 ἔτι add. Cob. — 11 ἄνδρες om. e Fr., Ἀθ. om. C W. — μὲν] μὴ i, om. kl. — 13 συκοφ. i: ἀνθρώπῳ συκοφ. (Fr.); ⟨καὶ⟩ βαρβ. Dobr. Bens. W. — 14 οὔτε τρ.] οὔτε θυσίας i. — 17 καὶ τῆς] καὶ τοὺς τῆς Ai. — 22 ἀνδρῶν om. ekC.

ον, ἐκ δὲ τῶν φίλων καὶ τῶν ἡλικιωτῶν τῶν ἐμαυτοῦ Ναυσικλέα καὶ τοὺς ἄλλους ἅπαντας, οἷστισιν ἐγὼ κέχρημαι καὶ τῶν αὐτῶν ἐπιτηδευμάτων μετέσχηκα. ὁ μὲν οὖν ἐμὸς λόγος εἴρηται, τὸ δὲ σῶμα ἤδη τουτὶ παραδίδωσιν ὑμῖν καὶ ἐγὼ καὶ ὁ νόμος.

1 τῶν ante ἡλικ. om. A. — 2 οἷς i. — 4 ἤδη τουτὶ i: τοῦτο ἤδη (Fr.).

3.

ΚΑΤΑ ΚΤΗΣΙΦΩΝΤΟΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Κτησιφῶν ἔγραψε ψήφισμα στεφανῶσαί τε Δημοσθέ Δημοσθένους Παιανιέα χρυσῷ στεφάνῳ καὶ ἀναγορεῦσαι στέφανον ἐν τῷ θεάτρῳ Διονυσίοις τραγῳδῶν, ὅτι δια τὰ ἄριστα καὶ λέγων καὶ πράττων τῷ δήμῳ τῷ Ἀθην τοῦτο τὸ ψήφισμα ἐγράψατο Αἰσχίνης παρανόμων, εἰσάγει κεφάλαια γενικὰ τρία, ἓν μέν, ὅτι ὑπεύθυνον τὸν Δημοσθένην ἐστεφάνωσε, τοῦ νόμου κελεύοντος ἐξεῖναι ὑπεύθυνον ἄρχοντα στεφανοῦν[, περὶ οὐσίας], τερον δέ, ὅτι ἐν τῷ θεάτρῳ ἀνεκήρυξε τὸν στέφανον, γορεύοντος τοῦ νόμου μηδένα στεφανοῦν ἐν τῷ θε περὶ ποιότητος], τρίτον καὶ τελευταῖον, ὅτι καὶ τὰ ἔγραψεν ἐν τῷ ψηφίσματι· οὐκ εἶναι γὰρ καλὸν καὶ τὸν Δημοσθένην, οὐδὲ ἄξιον τοῦ στεφάνου. καὶ τοῦτο ⟨ εἰς τὸ παράνομον ἀνακτέον, ἐπειδὴ καὶ νόμος ἔστιν ὁ τὰ ψευδῆ γράφειν ἐν τοῖς ψηφίσμασιν[· ἔστι δὲ περὶ τητος]. ὑποφορὰς δὲ λαμβάνει τρεῖς, πρὸς μὲν τὸ δισσῶς ἐροῦντος Δημοσθένους, ὅτι οὐκ ἦν ἄρχων οὐδὲ ἀρχὴ ἡ τῶν τειχῶν οἰκοδομή, ἀλλὰ διακονία τις καὶ

Or. III. Codd. A = ekl, B = agm, C = df Barb.
Argum. prius (usque ad 174, 15) om. fm. — 4 τε Saup τὸ a, om. cett. (Fr.). — 7 τῷ Ἀθ. scr.: τῶν Ἀθ. — 11 οὐσίας et similia deinceps omnia om. p, vv. 18 sq. 18 p. 173, 2 sq. 6. 10. — 16 addidi δὲ. — 17 καί: ὁ ad V Barb

:· εἰ δὲ καὶ ἀρχή, τῷ γε ἐπιδεδωκέναι ἐκ τῶν ἰδίων ηδὲν εἰληφέναι ἐκ τῆς πόλεως οὐκ ἦν ὑπεύθυνος[· περὶ ητος ἀμφότερα]. πρὸς δὲ τοῦτο ὁ Αἰσχίνης εἰσάγει στικὸν κεφάλαιον, οὐ μέντοι κατασκευάζει· „εἰ δὲ μὴ ἑαυτοῦ ἐπέδωκεν, ἀλλ' εἶχε παρὰ τῆς βουλῆς εἰς τοῦτο τάλαντα[, περὶ οὐσίας];" πρὸς δὲ τὸ δεύτερον κεφάλαιον ομένου Δημοσθένους νόμον ἕτερον, κελεύοντα ἀνακη-ν ἐν τῷ θεάτρῳ, ἂν ψηφίσηται ὁ δῆμος, Αἰσχίνης οὐ τῶν πολιτικῶν αὐτὸν εἶναί φησιν, ἀλλὰ περὶ τῶν ξενι-στεφάνων[, περὶ οὐσίας]. πρὸς δὲ τὸ τρίτον πολλὰ μέρος. οἴεται δὲ τὸν Δημοσθένην εἰς τέσσαρας καιροὺς κέναι τὴν ἀπολογίαν, τὰ πράγματα καθ' ἕκαστα εἰς υς μερίσαντα. πρῶτον μὲν οὖν φησιν εἶναι καιρὸν τοῦ πολέμου τοῦ πρώτου τοῦ πρὸς Φίλιππον περὶ πόλεως γενομένου, δεύτερον δὲ τὸν τῆς εἰρήνης, τρίτον ν τοῦ πολέμου τοῦ δευτέρου καὶ τῆς περὶ Χαιρώνειαν τέταρτον δὲ τὸν παρόντα καιρὸν τὸν [περὶ] τῶν πρὸς νδρον πολιτευμάτων. ἐν μὲν οὖν τῷ πρώτῳ αἴτιον φησι γεγονέναι τῆς εἰρήνης, αἰσχρᾶς οὔσης καὶ ἀδόξου, οῦ μὴ μετὰ κοινοῦ τῶν Ἑλλήνων συνεδρίου τὴν πόλιν πεποιῆσθαι· ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ, ὅτι τὸν πόλεμον τὸν Φίλιππον αὐτὸς παρεσκεύασεν· ἐν δὲ τῷ τρίτῳ, ὅτι ροῦ πολέμου καὶ τῶν περὶ Φωκέας συμβάντων αἴτιος ο, καὶ τῆς ἥττης τῆς ἐν Χαιρωνείᾳ, πείσας μετὰ Θη-ἀραμένους τὸν πόλεμον πρὸς Φίλιππον παρατάξασθαι· τῷ τελευταίῳ, ὅτι ⟨τὰ⟩ κατὰ τὸν Ἀλέξανδρον οὐκ ἐπο-ατο. μετὰ ταῦτα καὶ τοῦ βίου παντὸς τοῦ Δημοσθέ-κατηγορεῖ, καὶ δὴ καὶ Κτησιφῶντος ἐν ὀλίγοις, ἐν οἷς αὐτὸν ὑπὲρ ἑαυτοῦ τὸν Κτησιφῶντα ἀπολογεῖσθαι. τὰ ῦν κεφάλαια ταῦτ' ἐστίν. ἐνίκα δὲ τὸν ἀγῶνα Δη-νης.

Ιέμφονται μέντοι τινὲς τὸν Αἰσχίνην, ὅτι οὐκ ἐνδιέτρι-

μὴ] καὶ ci. Fr.; interrog. signum v. 6 posui; cf. § 23. — add. Fr. — 17 τὸν περὶ τῶν] τῶν περὶ V. — 26 τὰ addidi. τὰ τὸν p: κατὰ τὸν πρὸς (Fr.); κατ' αὐτὸν πρὸς Saupp. — ὲς] v. Syrian. W. IV, 205 (= II p. 51 ed. Rabe).

ψεν ἐν τῷ παρανόμῳ, ἀλλὰ καὶ τῆς πολιτείας κατηγορεῖ τοῦ Δημοσθένους, καλῶς πεπολιτευμένου τοῦ ἀνδρός. αὐτὸς δὲ τοὐναντίον τούτῳ μάλιστα ἰσχυρίζεται, λέγων οὕτως· „[illegible] δ' ὑπόλοιπον μέρος τῆς κατηγορίας, ἐφ' ᾧ μάλιστα σπουδάζω· τοῦτο δ' ἐστὶν ἡ πρόφασις, δι' ἣν αὐτὸν ἀξιοῖ στεφανοῦσθαι." μήποτε δὲ ἄριστα τοῦτο ἔπραξεν· ἐπειδὴ γὰρ [illegible] δόξαν μεγάλην παρὰ πᾶσι καὶ ὑπόληψιν ὁ Δημοσθένης [illegible] λαμπρότατα πεπολιτευμένος, εἰκότως ᾠήθη ψυχροὺς [illegible] οὐδενὸς ἀξίους φανήσεσθαι τοὺς περὶ τῶν παρανόμων [illegible]γους, εἰ μὴ δόξαν αὐτοῖς ἐμποιήσει τὴν ἐναντίαν, ὡς [illegible] ὁ Δημοσθένης κακόνους ἐστὶ τῷ δήμῳ καὶ αἰσχρῶς [illegible] ἐπιμέμπτως πεπολίτευται. διὰ τοῦτο ἐσπούδασε περὶ [illegible] μάλιστα, καὶ ἐν τούτῳ τῷ μέρει τῆς κατηγορίας τὸ πλεῖστον ἐνδιέτριψε. μέμψαιτο δ' ἄν τις τὸ προοίμιον ὡς τραγικὸν καὶ περιττὸν καὶ ἐπιλόγῳ μᾶλλον ἐοικός.

Ἡ στάσις τοῦ λόγου ἐστὶ πραγματικὴ ἔγγραφος, ὥσπερ καὶ ἡ τοῦ ὑπὲρ τοῦ στεφάνου. τὰ δὲ κεφάλαια δηλονότι τῆς πραγματικῆς περιέχει ἅπερ καὶ ἐκεῖ, οἷον τὸ νόμιμον τεμνόμενον εἰς τρεῖς νόμους, τὸ δὲ δίκαιον εἰς τέσσαρας καιρούς. ὅρα [δέ], πῶς ἐπιλογικῶς ἤρξατο ἀπὸ συνη[illegible] ἐκβολῆς, ὥσπερ καὶ Δημοσθένης.

Τινὲς εἶπον, ὅτι οὐκ ἔχει κατασκευὴν τὸ προοίμιον· οὐκοῦν οὐδὲ συμπέρασμα δεῖ ζητεῖν. ἀλλ' οὐκ ἔστιν ἀκατάσκευον· ἔστι γὰρ αὐτοῦ κατασκευή, „ὑπὲρ τοῦ τὰ μέτρια καὶ τὰ συνήθη μὴ γίνεσθαι ἐν τῇ πόλει". εἰ γὰρ ἡ [illegible] τῆς προτάσεώς ἐστιν ἡ κατασκευή, διὰ δὲ τὸ τὰ μέτρια [illegible] γίνεσθαι ἐν τῇ πόλει αἱ δεήσεις, κατασκευὴ ἂν εἴη. [illegible] δὲ καὶ συμπέρασμα, „ἐγὼ δὲ πεπιστευκὼς ἥκω" ἕως „μεῖζον τῶν νόμων καὶ τῶν δικαίων".

3 λέγων] § 49. — 4 δ'] οὐδ' V. — 14 sqq. cf. schol. § 1. — 16 sqq. om. haec (usque ad 29) V Barb., in schol. hab. g Laur.; uncis incl. Sch. — 20 δὲ om. f. recte; est [illegible] hoc (sicut et. proxima) schol. ad § 1 adscriptum. — 21 [illegible]μοσθ.] in or. XIX. — 24 κατασκευὴ τὰ ὑπὲρ (i. e. κατ. „ὑπὲρ) f.

[Τ]ὴν μὲν παρασκευὴν ὁρᾶτε ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι,
τὴν παράταξιν ὅση γεγένηται, καὶ τὰς κατὰ τὴν
ὰν δεήσεις, αἷς κέχρηνταί τινες ὑπὲρ τοῦ τὰ μέ-
καὶ τὰ συνήθη μὴ γίγνεσθαι ἐν τῇ πόλει· ἐγὼ
επιστευκὼς ἥκω πρῶτον μὲν τοῖς θεοῖς, ἔπειτα
νόμοις καὶ ὑμῖν, ἡγούμενος οὐδεμίαν παρασκευὴν
ν ἰσχύειν παρ' ὑμῖν τῶν νόμων καὶ τῶν δικαίων.
λόμην μὲν οὖν ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι καὶ τὴν βουλὴν 2
πεντακοσίους καὶ τὰς ἐκκλησίας ὑπὸ τῶν ἐφεστη-
ν ὀρθῶς διοικεῖσθαι, καὶ τοὺς νόμους οὓς ἐνομο-
σεν ὁ Σόλων περὶ τῆς τῶν ῥητόρων εὐκοσμίας
ιν, ἵνα ἐξῆν πρῶτον μὲν τῷ πρεσβυτάτῳ τῶν
ῶν, ὥσπερ οἱ νόμοι προστάττουσι, σωφρόνως ἐπὶ
ῆμα παρελθόντι [ἄνευ θορύβου καὶ ταραχῆς] ἐξ
ρίας τὰ βέλτιστα τῇ πόλει συμβουλεύειν, δεύτερον
ῃ καὶ τῶν ἄλλων πολιτῶν τὸν βουλόμενον καθ'
αν χωρὶς [καὶ ἐν μέρει] περὶ ἑκάστου γνώμην
αίνεσθαι· οὕτω γὰρ ἄν μοι δοκεῖ ἥ τε πόλις
α διοικεῖσθαι, αἵ τε κρίσεις ἐλάχισται γίγνεσθαι.
ὴ δὲ πάντα τὰ πρότερον ὡμολογημένα καλῶς ἔχειν 3

τὴν ...3 τινες aff. Harpocr. 145. Phot. Suid. παραγγελία; ..παράταξιν Clem. Al. Strom. VI. 2, 20. Cf. schol. ad Dem. I. 28. — ἄνδρες add. ek Harp. Phot. Suid. Clem. (om. Fr.). καὶ συν. A W. — ἐν del. Naber. — 5 ἔπειτα post Steph. W.: α δεύτερον A, δεύτερον δὲ cett (Fr.). Cf. I, 7. — 6 sq. οὐδεμίαν W., ἰσχύσειν Dobr. — 7 μεῖζον ante ἰσχύειν A W., ante νόμων cett. Fr. — 8 ἐβουλόμην ... 9 πεντακοσίους Rhet. 21. — ἂν ad ἐβ. (ut 115) desid. Dobr. — ἄνδρες add. A. (om. Fr.). — 11 ὁ om. A W. — 12 ἐξῆν (Bk.) z Flor.: Fr.). — 13 προστάττουσι A: κελεύουσι (Fr.); del. ὥσπερ οἱ λ. Bake W. Cf. et. Dem. XVIII, 6. — 14 secl. ἄνευ ... χῆς, quae est explicatio ad σωφρ. adscripta (cf. 201 v. l.). — ωρὶς om. A W.; seclusi καὶ ἐν μέρει (p. 176, 14); cf. I, 35 18). — 18 δοκεῖ C q Fr.: δοκῇ.

νυνὶ καταλέλυται, καὶ γράφουσί τε τινὲς ῥᾳδίως κ
μους γνώμας, καὶ ταύτας ἕτεροί τινες ἐπιψηφί
οὐκ ἐκ τοῦ δικαιοτάτου τρόπου λαχόντες προεδ
ἀλλ' ἐκ παρασκευῆς καθεζόμενοι, ἂν δέ τις τῶν
βουλευτῶν ὄντως λάχῃ κληρούμενος [προεδρεύει
τὰς ὑμετέρας χειροτονίας ὀρθῶς ἀναγορεύῃ, τοὶ
τὴν πολιτείαν οὐκέτι κοινήν, ἀλλ' ἰδίαν αὑτῶν
μενοι, ἀπειλοῦσιν εἰσαγγελεῖν, καταδουλούμενο
4 ἰδιώτας καὶ δυναστείας ἑαυτοῖς περιποιούμενοι,
κρίσεις τὰς μὲν ἐκ τῶν νόμων καταλελύκασι, τὰ
τῶν ψηφισμάτων μετ' ὀργῆς κρίνουσιν, σεσίγη
τὸ κάλλιστον καὶ σωφρονέστατον κήρυγμα τῶν
πόλει· „τίς ἀγορεύειν βούλεται τῶν ὑπὲρ πεντ
ἔτη γεγονότων, καὶ πάλιν ἐν μέρει τῶν ἄλλων Ἀ
ων;“ τῆς δὲ τῶν ῥητόρων ἀκοσμίας οὐκέτι
δύνανται οὔθ' οἱ νόμοι οὔθ' οἱ πρυτάνεις
πρόεδροι οὔθ' ἡ προεδρεύουσα φυλή, τὸ δέκατο
5 τῆς πόλεως. τούτων δ' ἐχόντων οὕτως, καὶ τῶν
ὄντων τῇ πόλει τοιούτων, ὁποίους τινὰς αὐτοὺ
ὑπολαμβάνετε εἶναι, ἓν ὑπολείπεται μέρος τῆς πο
εἴ τι κἀγὼ τυγχάνω γιγνώσκων, αἱ τῶν παρ

1 κατημέληται z Fl. — τε om. A df W. — 2 ταύ
(coll. 124. 128): ταῦτα (Fr.). — τὰ ψηφίσματα post τιν
Fr.) del. Westerm. W. — 3 ἐκ τοῦ δικ. (δικαίου Dobr.)
Westerm. — 5 ὄντων A. — κληρούμενος del. West.
προεδρεύειν (3) potius cum W³. seclusi (utrumque We
— 7 κοινὴν οὐκέτι BV Fl. Fr. (sed οὐκ κ. Fr.¹). Cf. 95
post ἀλλ' add. A W., post οὐκέτι V. Cf. 95. — 7 sq.
df Sch. Cf. ad I, 17. — 8 εἰσαγγελεῖν (Bern., R.) W.: εἰ
d, εἰσαγγέλειν cett. (Fr.). — 9 καὶ τὰς δυν. A. — περιπ
A W. (cf. 89): -οῦντες (Fr.). — καὶ ante τὰς add. AV (
— 10 μὲν] om. C, δὲ A. — 16 sq. cf. Suid. Harp. v. π
— 17 προσεδρ. Foucart, v. ad I, 33. Cf. Harp. s. v. Τ
XII, 585. — 19 τινὰς om. C.

αφαί. εἰ δὲ καὶ ταύτας καταλύσετε ἢ τοῖς καταλύου-
ν ἐπιτρέψετε, προλέγω ὑμῖν, ὅτι λήσετε κατὰ μικρὸν
ς πολιτείας τισὶ παραχωρήσαντες. εὖ γὰρ ἴστε ὦ 6
δρες Ἀθηναῖοι, ὅτι τρεῖς εἰσὶ πολιτεῖαι παρὰ πᾶσιν
θρώποις, τυραννὶς καὶ ὀλιγαρχία καὶ δημοκρατία,
οικοῦνται δ' αἱ μὲν τυραννίδες καὶ ὀλιγαρχίαι τοῖς
όποις τῶν ἐφεστηκότων, αἱ δὲ πόλεις αἱ δημοκρατού-
ναι τοῖς νόμοις τοῖς κειμένοις. μηδεὶς οὖν ὑμῶν
ῦτ' ἀγνοείτω, ἀλλὰ σαφῶς ἕκαστος ἐπιστάσθω, ὅτι
αν εἰσίῃ εἰς δικαστήριον γραφὴν παρανόμων δικάσων,
ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ μέλλει τὴν ψῆφον φέρειν περὶ τῆς
υτοῦ παρρησίας. διόπερ καὶ ὁ νομοθέτης τοῦτο πρῶ-
ν ἔταξεν ἐν τῷ τῶν δικαστῶν ὅρκῳ, „ψηφιοῦμαι κατὰ
ὺς νόμους", ἐκεῖνό γε εὖ εἰδώς, ὅτι ἂν διατηρηθῶσιν
νόμοι τῇ πόλει, σῴζεται καὶ ἡ δημοκρατία. ἃ χρὴ 7
αμνημονεύοντας ὑμᾶς μισεῖν τοὺς τὰ παράνομα γρά-
οντας, καὶ μηδὲν ἡγεῖσθαι μικρὸν εἶναι τῶν τοιούτων
ικημάτων, ἀλλ' ἕκαστον ὑπερμέγεθες, καὶ τοῦθ' ὑμῶν
δίκαιον μηδένα ⟨ἐᾶν⟩ ἀνθρώπων ἐξαιρεῖσθαι, μήτε
ς τῶν στρατηγῶν συνηγορίας, οἳ ἐπὶ πολὺν ἤδη
όνον συνεργοῦντές τισι τῶν ῥητόρων λυμαίνονται
ν πολιτείαν, μήτε τὰς τῶν ξένων δεήσεις, οὓς ἀνα-
βαζόμενοί τινες ἐκφεύγουσιν ἐκ τῶν δικαστηρίων,
ράνομον πολιτείαν πολιτευόμενοι· ἀλλ' ὥσπερ ἂν
ῶν ἕκαστος αἰσχυνθείη τὴν τάξιν λιπεῖν, ἣν ἂν
χθῇ ἐν τῷ πολέμῳ, οὕτω καὶ νῦν αἰσχύνθητε ἐκλι-

4 ἄνδρες add. A Bk. W.; restitui ἄνδρ. Ἀθ. per totam or. τρεῖς ... 8 κειμένοις = I § 4. — 11 ἐν om. C, cf. 154. — ἂν A W.; ὅταν (Fr.). — 17 ἡγεῖσθαι μικρὸν A g V^2 Fl. (Bk. W): εῖσθαι a m V^1, μικρὸν ἡγ. (hiat.) cett. Fr. — 19 ⟨ἐᾶν⟩ add. kew. R. W. — 20 ἐπὶ del. Cob. — 21 συνηγοροῦντες A ropter συνηγορίας) W. — 24 πολιτευσάμενοι A.

πεῖν τὴν τάξιν, ἣν τέταχθε ὑπὸ τῶν νόμων φύλακες
8 *τῆς δημοκρατίας τήνδε τὴν ἡμέραν. κἀκεῖνο δὲ χρὴ διαμνημονεύειν, ὅτι νυνὶ πάντες οἱ πολῖται παρακαταθέμενοι τὴν πόλιν ὑμῖν καὶ τὴν πολιτείαν διαπιστεύσαντες, οἱ μὲν πάρεισι καὶ ἐπακούουσι τῆσδε τῆς κρίσεως, οἱ δὲ ἄπεισιν ἐπὶ τῶν ἰδίων ἔργων· οὓς αἰσχυνόμενοι καὶ τῶν ὅρκων, οὓς ὠμόσατε, μεμνημένοι καὶ τῶν νόμων, ἐὰν ἐξελέγξω Κτησιφῶντα καὶ παράνομα γεγραφότα καὶ ψευδῆ καὶ ἀσύμφορα τῇ πόλει, λύετε ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι τὰς παρανόμους γνώμας, βεβαιοῦτε τῇ πόλει τὴν δημοκρατίαν, κολάζετε τοὺς ὑπεναντίως τοῖς νόμοις καὶ τῷ συμφέροντι τῷ ὑμετέρῳ πολιτευομένους. κἂν ταύτην ἔχοντες τὴν διάνοιαν ἀκούσητε τῶν μελλόντων ῥηθήσεσθαι λόγων, εὖ οἶδ' ὅτι καὶ δίκαια καὶ εὔορκα καὶ συμφέροντα ὑμῖν αὐτοῖς ψηφιεῖσθε καὶ πάσῃ τῇ πόλει.*

9 *Περὶ μὲν οὖν τῆς ὅλης κατηγορίας μετρίως μοι ἐλπίζω προειρῆσθαι· περὶ δὲ αὐτῶν τῶν νόμων, οἳ κεῖνται περὶ τῶν ὑπευθύνων, παρ' οὓς τὸ ψήφισμα τυγχάνει γεγραφὼς Κτησιφῶν, διὰ βραχέων εἰπεῖν βούλομαι. ἐν γὰρ τοῖς ἔμπροσθεν χρόνοις ἄρχοντές τινες τὰς μεγίστας ἀρχὰς καὶ τὰς προσόδους διοικοῦν-*

1 *ἐτάχθητε* A. — 2 *εἰς* ante *τήνδε* add. ek ch, *ὄντες* add. W., *εἶναι* Kaibel. — *δὲ* om. A W. — 3 *νυνὶ πάντες* A W.: *νῦν ἅπαντες* (Fr.). — *πιστεύσαντες* egm Fl. — 8 *ἐξελέγξω* Laur. (Steph.) Cob.: *ἐξελέγξωμεν* (*ἐλέγξωμεν* C). — 9 *γράψαντα* BC Fr. — 12 *τοῖς νόμοις* A V W. (Fr.[1]): *τῷ νόμῳ* (Fr.). — *καὶ τῇ πόλει* add. post *νόμ.* BC (Fr.); damnat Bakius (Fr.[1]). — *τῷ ὑμ. συμφέρ.* A W. — 13 *ἀκούητε* Aa[2], *ἀκούοιτε* qf V. — 14 *καὶ* A W.: om. cett. Fr. — 17 sq. cf. I § 3 extr. — 19 post *ψήφ.* add. *τοῦτο* BC Fr., om. W. — 21 *ἐν τοῖς . . .* p. 179, 4 *κηρύγμασι*, tum p. 179, 19 *κατιδὼν . . .* 21 *στεφανοῦν* W. Rh. IV, 512. — *ἔμπροσθε* Rh. l. c. — 21 sq. *τινὲς ἄρχοντες* Rh. l. c. — 22 *τὰς* ante *μεγ.* om. A. — *ἀρχὰς*] add. *ἐν τῇ πόλει* A.

τες, καὶ δωροδοκοῦντες περὶ ἕκαστα τούτων, προσλαμ-
βάνοντες τούς τε ἐκ τοῦ βουλευτηρίου ῥήτορας καὶ
τοὺς ἐκ τοῦ δήμου, πόρρωθεν προκατελάμβανον τὰς
εὐθύνας ἐπαίνοις καὶ ⟨στεφάνοις καὶ⟩ κηρύγμασιν,
ὥστ' ἐν ταῖς εὐθύναις τῶν ἀρχῶν εἰς τὴν μεγίστην
μὲν ἀπορίαν ἀφικνεῖσθαι τοὺς κατηγόρους, πολὺ δὲ
ἔτι μᾶλλον τοὺς δικαστάς. πολλοὶ γὰρ πάνυ τῶν 10
ὑπευθύνων, ἐπ' αὐτοφώρῳ κλέπται τῶν δημοσίων χρη-
μάτων ὄντες ἐξελεγχόμενοι, διεφύγγανον ἐκ τῶν δικα-
στηρίων, εἰκότως· ᾐσχύνοντο γὰρ οἶμαι οἱ δικασταί,
εἰ φανήσεται ὁ αὐτὸς ἀνὴρ ἐν τῇ αὐτῇ πόλει[, τυχὸν
δὲ καὶ ἐν τῷ αὐτῷ ἐνιαυτῷ,] πρώην μέν ποτε ἀναγο-
ρευόμενος ἐν τοῖς ἀγῶσιν, ὅτι στεφανοῦται ἀρετῆς
ἕνεκα καὶ δικαιοσύνης ὑπὸ τοῦ δήμου χρυσῷ στεφάνῳ,
ὁ δὲ αὐτὸς ἀνὴρ μικρὸν ἐπισχὼν ἔξεισιν ἐκ τοῦ δικα-
στηρίου κλοπῆς [ἕνεκα τὰς εὐθύνας] ὠφληκώς· ὥστε
ἠναγκάζοντο τὴν ψῆφον φέρειν [οἱ δικασταὶ] οὐ περὶ
τοῦ παρόντος ἀδικήματος, ἀλλ' ὑπὲρ τῆς αἰσχύνης τοῦ 11
δήμου. κατιδὼν δή τις ταῦτα νομοθέτης τίθησι νόμον
καὶ μάλα καλῶς ἔχοντα, τὸν διαρρήδην ἀπαγορεύοντα
τοὺς ὑπευθύνους μὴ στεφανοῦν. καὶ ταῦτα οὕτως εὖ
προκατειληφότος τοῦ νομοθέτου, εὕρηνται κρείττονες
λόγοι τῶν νόμων, οὓς εἰ μή τις ὑμῖν ἐρεῖ, λήσετε

2 τε om. A Rh. — 4 καὶ στεφάνοις add. Rh. Coronarum mentio utique necessaria. Cf. § 12. — 5 ἀρχῶν A: ἀρχόντων (Fr.); del. τῶν ἀ. W. (ἐν . . . ἀρχ. delebat Dobr.). — μὲν om. elq. — 9 ἐκ] ἀπὸ AV[2]; ἐκ τῶν δ. (cf. 7. I, 186 al.) del. Dobr. W[3]. — 10 οἱ om. f[1]m (οἱ δικ. om. z). — 11 ὁ om. A (αὐτὸς W.). — τυχὸν . . . 12 ἐνιαυτῷ (hiat.) del. Cob. — 13 ἐν τοῖς ἀγῶσιν del. Dobr. W. — 16 seclusi ἕνεκα τ. εὐθ. — 17 οἱ δικ. del. Dobr. — 19 δή Rh.: δέ (Fr.). Cf. 44 init. — 20 καὶ om. Rh. — τὸν del. Cob.; cf. § 36. — διαγορεύοντα A. — 22 sq. κρείττους hz Fl. Bk. (Fr.[1]); λόγοι κρείττονες A.

ἐξαπατηθέντες. τούτων γὰρ τῶν τοὺς ὑπευθύνους
στεφανούντων παρὰ τοὺς νόμους οἱ μὲν φύσει μέτριοι,
εἰ δή τις ἐστὶ μέτριος τῶν τὰ παράνομα γραφόντων,
ἀλλ' οὖν προβάλλονταί γε τι πρὸ τῆς αἰσχύνης. προσ-
γράφουσι γὰρ [πρὸς τὰ ψηφίσματα] στεφανοῦν τὸν
ὑπεύθυνον, ἐπειδὰν λόγον καὶ εὐθύνας τῆς ἀρχῆς δῷ.
12 καὶ ἡ μὲν πόλις τὸ ἴσον ἀδίκημα ἀδικεῖται· προκατα-
λαμβάνονται γὰρ ἐπαίνοις καὶ στεφάνοις αἱ εὐθυναι·
ὁ δὲ τὸ ψήφισμα γράφων ἐνδείκνυται τοῖς ἀκούουσιν,
ὅτι γέγραφε μὲν παράνομα, αἰσχύνεται δὲ ἐφ' οἷς
ἡμάρτηκε. Κτησιφῶν δὲ ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι ὑπερ-
πηδήσας τὸν νόμον τὸν περὶ τῶν ὑπευθύνων κείμενον,
καὶ τὴν πρόφασιν ἣν ἀρτίως προεῖπον ὑμῖν ἀνελών,
πρὶν λόγον πρὶν εὐθύνας δοῦναι γέγραφε μεταξὺ Δη-
μοσθένην ἄρχοντα στεφανοῦν.
13 Λέξουσι δὲ ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι καὶ ἕτερον λόγον
ὑπεναντίον τῷ ἀρτίως εἰρημένῳ, ὡς ἄρα, ὅσα τις αἱρε-
τὸς ὢν πράττει κατὰ ψήφισμα, οὐκ ἔστι ταῦτα ἀρχὴ
ἀλλ' ἐπιμέλειά τις καὶ διακονία· ἀρχὰς δὲ φήσουσιν
ἐκείνας εἶναι, ἃς οἱ θεσμοθέται κληροῦσιν ἐν τῷ Θη-
σείῳ, κἀκείνας, ἃς ὁ δῆμος εἴωθε χειροτονεῖν ἐν ἀρ-

1 γὰρ Cob. W.[3]: γάρ τινες. Cf. schol. v. 3. — 2 παρὰ τοὺς νόμους del. W. — μέτριοι Cob. W.[3] (coll. 86. 157): μέτριοί εἰσιν (hiat.). — 3 ἐστὶ μ. kl Fr. (cf. I, 51): μέτρ. ἐ W., ἐστὶ μ. ἐπὶ BC, μ. ἐστὶ Tayl. Fr.[1]. — 4 sq. προσγράφουσι Dobr. Bake (it. § 203) Fr.[1]: προσεγγρ. Cf. Dem. XLIV, 51 v. l. (Fr.) schol. ad v. 2. — 5 πρὸς τὰ ψηφ. del. Dobr. W.[3], cf. schol. l. 6 — 6 ἐπειδὰν] saepe est haec formula in decretis quae hodie quoque exstant. — 10 γέγραφε ekg[1]V (Fr.): γεγράφει amsf[1], ἐγεγράφει df[2] al. — 13 ἐγὼ ante ἀρτίως (hiat.) add. BC (Fr.) — §§ 13—16 transponi volunt post 23 (Fox) Kaibel, Troost. — 16 ἕξουσι f[1]. — καὶ om. el W. — τινα post ἕτερον add. A al., om. azC Fr. — 19 φήσ. del. Cob. W.[3]. — 20 κληροῦσιν sc. ἀποκλήρ. (hiat.). Cf. Ar. Πολ. Ἀθ. c. 62, 1 al. ἀποκλ. οἱ θ. k. — 21 χειροτονεῖ (hiat.) om. εἴωθε A W.

ιεσίαις, [στρατηγοὺς καὶ ἱππάρχους καὶ τὰς μετὰ
των ἀρχάς,] τὰ δ' ἄλλα πάντα πραγματείας προσ-
γμένας κατὰ ψήφισμα. ἐγὼ δὲ πρὸς τοὺς λόγους 14
; τούτων νόμον ὑμέτερον παρέξομαι, ὃν ὑμεῖς ἐνομο-
ήσατε λύσειν ἡγούμενοι τὰς τοιαύτας προφάσεις,
ῷ διαρρήδην γέγραπται, „τὰς χειροτονητάς" φησιν
χάς", ἁπάσας ἑνὶ περιλαβὼν ὀνόματι [ὁ νομοθέτης],
προσειπὼν ἀρχὰς ἁπάσας εἶναι, ἃς ὁ δῆμος χειρο-
ῖ, „καὶ τοὺς ἐπιστάτας" φησὶ „τῶν δημοσίων ἔρ-
·" ἔστι δὲ ὁ [Δημοσθένης] τειχοποιὸς ἐπιστάτης
μεγίστου τῶν ἔργων· „καὶ πάντας, ὅσοι διαχειρί-
ί τι τῶν τῆς πόλεως πλέον ἢ τριάκονθ' ἡμέρας,
ὅσοι λαμβάνουσιν ἡγεμονίας δικαστηρίων·" οἱ δὲ
ἔργων ἐπιστάται πάντες ἡγεμονίᾳ χρῶνται δικα-
ρίου· τί τούτους κελεύει ποιεῖν; οὐ διακονεῖν, ἀλλ' 15
ειν δοκιμασθέντας ἐν τῷ δικαστηρίῳ", ἐπειδὴ καὶ
ληρωταὶ ἀρχαὶ οὐκ ἀδοκίμαστοι, ἀλλὰ δοκιμασθεῖ-
ἄρχουσι, „καὶ λόγον [καὶ εὐθύνας] ἐγγράφειν πρὸς
γραμματέα καὶ τοὺς λογιστάς", καθάπερ καὶ τὰς
ις ἀρχὰς κελεύει. ὅτι δὲ ἀληθῆ λέγω, τοὺς νόμους
ν αὐτοὺς ἀναγνώσεται.

1 sq. στρατηγοὺς ..ἀρχάς del. West. — 2 τὰς δ' ἄλλας ταύ-
AgV (Fr.), τὰς δ' ἄλλας ταῦτα am, τὰ δ' ἄλλα πάντα cett.
er (coll. p. 180, 18). — 7 ὁ νομοθ. del. W. — 8 προειπὼν
dq W. — 9 ἐπιστάτας cf. Harp. s. v. — 10 Δημ. del.
nz: τειχ. ⟨ὢν⟩ Halm. — 12 πλεῖν Cob. W. — 14 ἡγεμονία
Harp. s. v. — 16 ἐπειδὴ ... 18 ἄρχουσι del. West. W. (in-
hiat. tres). — 18 καὶ εὐθύνας (p. 183, 17) del. R. Dobr. —
κελεύει del. Fr.[1] Sch. W. — 21 αὐτοὺς ὑμῖν BC Fr. —
νωτε A.

ΝΟΜΟΙ.

16 Ὅταν τοίνυν ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ἃς ὁ νομοθέτης
ἀρχὰς ὀνομάζει, οὗτοι προσαγορεύωσι πραγματείας καὶ
ἐπιμελείας, ὑμέτερον ἔργον ἐστὶν ἀπομνημονεύειν καὶ
ἀντιτάττειν τὸν νόμον πρὸς τὴν τούτων ἀναίδειαν, καὶ
ὑποβάλλειν αὐτοῖς, ὅτι οὐ προσδέχεσθε κακοῦργον σο-
φιστὴν οἰόμενον ῥήμασι τοὺς νόμους ἀναιρήσειν, ἀλλ'
ὅσῳ ἄν τις ἄμεινον λέγῃ παράνομα γεγραφώς, τοσού-
τῳ μείζονος ὀργῆς τεύξεται. χρὴ γὰρ ὦ ἄνδρες Ἀθη-
ναῖοι τὸ αὐτὸ φθέγγεσθαι τὸν ῥήτορα καὶ τὸν νόμον·
ὅταν δὲ ἑτέραν μὲν φωνὴν ἀφιῇ ὁ νόμος, ἑτέραν δὲ ὁ
ῥήτωρ, τῷ τοῦ νόμου δικαίῳ χρὴ διδόναι τὴν ψῆφον,
οὐ τῇ τοῦ λέγοντος ἀναισχυντίᾳ.
17 Πρὸς δὲ δὴ τὸν ἄφυκτον λόγον, ὅν φησι Δημο-
σθένης, βραχέα βούλομαι προειπεῖν. λέξει γὰρ οὗτος·
„τειχοποιός εἰμι· ὁμολογῶ· ἀλλ' ἐπιδέδωκα τῇ πόλει
μνᾶς ἑκατόν, καὶ τὸ ἔργον μεῖζον ἐξείργασμαι. τίνος
οὖν εἰμι ὑπεύθυνος; εἰ μή τις ἐστὶν εὐνοίας εὔθυνα."
πρὸς δὴ ταύτην τὴν πρόφασιν ἀκούσατέ μου λέγοντος
καὶ δίκαια καὶ συμφέροντα. ἐν γὰρ ταύτῃ τῇ πόλει,
οὕτως ἀρχαίᾳ ⟨τ'⟩ οὔσῃ καὶ τηλικαύτῃ τὸ μέγεθος,
οὐδείς ἐστιν ἀνυπεύθυνος τῶν καὶ ὁπωσοῦν πρὸς τὰ
18 κοινὰ προσεληλυθότων. διδάξω δ' ὑμᾶς πρῶτον ἐπὶ

2 sq. ἃς ὁ...ὀνομάζει, οὗτοι AC W.: ὁ μὲν...ὀνομάζει, οὗτοι δὲ BV Fr. — 6 sq. κακ. καὶ σοφ. el; κακ. del. Kaibel. — 9 χρὴ...13 ἀναισχ. Alex. π. σχημ. p. 462 W.; Stob. Fl. 46, 18; ... 12 ῥήτωρ Plin. ep. IX, 26, 11; cf. Plut. de Stoic. repugn. 1038 E. — 12 διδ. χρὴ Stob. — 13 μὴ Alex. Stob. — 14 sq. πρὸς...Δημ. Alex. p. 437. — 15 προσειπεῖν BC. — ἔξει f¹. — οὕτως e W. — 17 ἐξείργασμαι h² et fort. a (R. Bk. Fr.): ἐξείργασται. — 18 εὔθυνα (f¹m¹) Fr.: εὐθύνη. — 20 ὑμῖν καὶ συμφ. gm, καὶ ὑμῖν σ. A Sch. (qui conf. II, 118) W. — 21 addidi τ' (hiat.) — τοσαύτῃ A.

ν παραδόξων. οἷον τοὺς ἱερέας καὶ τὰς ἱερείας ὑπευ-
ύνους εἶναι κελεύει ὁ νόμος, καὶ συλλήβδην ἅπαντας
ὶ χωρὶς ἑκάστους κατὰ σῶμα, τοὺς τὰ γέρα μόνον
μβάνοντας καὶ τὰς εὐχὰς ὑπὲρ ὑμῶν πρὸς τοὺς
οὺς εὐχομένους, καὶ οὐ μόνον ἰδίᾳ, ἀλλὰ καὶ κοινῇ
γένη, Εὐμολπίδας καὶ Κήρυκας καὶ τοὺς ἄλλους
άντας. πάλιν τοὺς τριηράρχους ὑπευθύνους εἶναι 19
λεύει ὁ νόμος, οὐ τὰ κοινὰ διαχειρίσαντας, οὐδ' ἀπὸ
ν ὑμετέρων [προσόδων] πολλὰ μὲν ὑφαιρουμένους,
αχέα δὲ κατατιθέντας, ⟨οὐδ'⟩ ἐπιδιδόναι μὲν φάσκον-
ς, ἀποδιδόντας δὲ ὑμῖν τὰ ὑμέτερα, ἀλλ' ὁμολογου-
νως τὰς πατρῴας οὐσίας εἰς τὴν πρὸς ὑμᾶς ἀνηλω-
τας φιλοτιμίαν. οὐ τοίνυν μόνον οἱ τριήραρχοι, ἀλλὰ
ὶ τὰ μέγιστα τῶν ἐν τῇ πόλει συνεδρίων ὑπὸ τὴν
ν δικαστηρίων ἔρχεται ψῆφον. πρῶτον μὲν γὰρ τὴν 20
υλὴν τὴν ἐν Ἀρείῳ πάγῳ ἐγγράφειν πρὸς τοὺς λογι-
ὰς ὁ νόμος κελεύει λόγον καὶ εὐθύνας διδόναι, καὶ
ν ἐκεῖ σκυθρωπὸν καὶ τῶν μεγίστων κυρίαν ἄγων
ὸ τὴν ὑμετέραν ψῆφον. οὐκ ἄρα στεφανωθήσεται
βουλὴ ἡ ἐξ Ἀρείου πάγου]; οὐδὲ γὰρ πάτριον αὐτοῖς
τιν. οὐκ ἄρα φιλοτιμοῦνται; πάνυ γε, ἀλλ' οὐκ
απῶσιν, ἐάν τις παρ' αὐτοῖς μὴ ἀδικῇ, ἀλλ' ἐάν τις
αμαρτάνῃ, κολάζουσιν· οἱ δὲ ὑμέτεροι ῥήτορες τρυ-

1 ἱερέας Fr.: ἱερεῖς. — 3 μόνα agV Fr. — 8 διαχειρίζοντας
ke Ham. W. — 9 προσόδων del. Bake W. — 10 καταθέντας
C. — οὐδ' ἐπιδ. μὲν scr.: ἐπιδ. δὲ. — 12 τὰς] τοὺς τὰς AC
raet. d). — 12 sq. ἀναλίσκοντας Ham. — 13 μόνον Bern.:
νοι (hiat.). — 16 τὴν post βουλὴν om. C. — 17 διδόναι
ll. § 15 del. Cob. Sch. W. — 18 τὴν ..σκυθρωπὸν.. κυρίαν
Bk. (κυρίαν Wolf): τὸν ... σκυθρωπὸν (Lambin., mg. Bern.)
. κύριον Fr.; τῶν ... σκυθρωπῶν ... κύριον B, om. καὶ τὸν ...
ειν AC. — ἄγων W.: ἄγει Bern. Fr. (hiat.), ἄγειν codd. —
secl. ἡ ... πάγου (hiat.). — 20 sq. ἐστιν αὐτοῖς A, αὐτοῖς W.

φῶσι. πάλιν τὴν βουλὴν τοὺς πεντακοσίους ὑπεύ-
21 θυνον πεποίηκεν ὁ νομοθέτης. καὶ οὕτως ἰσχυρῶς
ἀπιστεῖ τοῖς ὑπευθύνοις, ὥστ' εὐθὺς ἀρχόμενος τῶν
νόμων [λέγει], „ἀρχὴν ὑπεύθυνον“ φησὶ „μὴ ἀποδη-
μεῖν“. ὦ Ἡράκλεις, ὑπολάβοι τις ἄν, ὅτι ἦρξα, μὴ
ἀποδημήσω; ἵνα γε μὴ προλαβὼν χρήματα τῆς πόλεως
ἢ πράξεις δρασμῷ χρήσῃ. πάλιν ὑπεύθυνον οὐκ ἐᾷ
τὴν οὐσίαν καθιεροῦν, οὐδὲ ἀνάθημα ἀναθεῖναι, οὐδ'
ἐκποίητον γενέσθαι, οὐδὲ διαθέσθαι τὰ ἑαυτοῦ, οὐδ'
ἄλλα πολλά· ἑνὶ δὲ λόγῳ ἐνεχυράζει τὰς οὐσίας ὁ
νομοθέτης τὰς τῶν ὑπευθύνων, ἕως ἂν λόγον ἀποδῶσι
22 τῇ πόλει. ναί, ἀλλ' ἔστι τις ἄνθρωπος, ὃς οὔτ' εἴλη-
φεν οὐδὲν τῶν δημοσίων οὔτ' ἀνήλωκε, προσῆλθε δὲ
πρός τι τῶν κοινῶν. καὶ τοῦτον ἀποφέρειν κελεύει
λόγον πρὸς τοὺς λογιστάς. καὶ πῶς ὅ γε μηδὲν λαβὼν
μηδ' ἀναλώσας ἀποίσει λόγον τῇ πόλει; αὐτὸς ὑπο-
βάλλει καὶ διδάσκει [ὁ νόμος ἃ χρὴ γράφειν]· κελεύει
γὰρ αὐτὸ τοῦτο ἐγγράφειν, ὅτι „οὔτ' ἔλαβον οὐδὲν τῶν
τῆς πόλεως οὔτ' ἀνήλωσα“. ἀνεύθυνον δὲ καὶ ἀζήτη-
τον καὶ ἀνεξέταστον οὐδέν ἐστι τῶν ἐν τῇ πόλει. ὅτι
δὲ ἀληθῆ λέγω, αὐτῶν ἀκούσατε τῶν νόμων.

ΝΟΜΟΙ.

23 Ὅταν τοίνυν μάλιστα θρασύνηται Δημοσθένης λέ-
γων, ὡς διὰ τὴν ἐπίδοσιν οὐκ ἔστιν ὑπεύθυνος, ἐκεῖνο

3 ἀπαιτεῖ egmV^{1}. — εὐθὺς A $Fr.^{1}$: εὐθέως. — 4 λέγει del. Cob. $W.^{3}$. — ἀρχὴν (§ 31) del. (Dobr.) Hamaker; ἀρχῆς ci. Dobr. (Orell.). — 5 τις ἄν scr.: ἄν τις (hiat.). — 9 ἐκπ. γεν. Bk. An 247. — 10 ἐνεχυριάζει Af^{1}. — 10 sq. ὁ νομοθ. τὰς οὐσίας A: del. ὁ νομ. Cob. — 17 ἃ χρὴ γρ. del. Hamaker. — 19 ἀνυπεύθυνον A Phot. Reitzenst. 151, 16, qui aff. ἀνυπ. . . . ἀζήτ. — 19 sq. καὶ ἀνεξετ. καὶ ἀζήτ. BV Fr. Ἀζήτητον aff. Harpocr., Phot. Reitzenst. 38, 16. — 20 ἀνεξέταστον Phot. Reitzenst. 132, 22. — 21 τῶν νόμων] τῶν ἐν τῇ πόλει (20) A.

τῷ] ὑποβάλλετε· „οὐκ οὖν ἐχρῆν σε ὦ Δημόσθενες
αι τὸν τῶν λογιστῶν κήρυκα κηρύξαι τὸ πάτριον
ἔννομον κήρυγμα τοῦτο, τίς βούλεται κατηγορεῖν;
ον ἀμφισβητῆσαί σοι τὸν βουλόμενον τῶν πολιτῶν,
οὐκ ἐπέδωκας, ἀλλ' ἀπὸ πολλῶν ὧν ἔχεις εἰς τὴν
τειχῶν οἰκοδομίαν μικρὰ κατέθηκας, δέκα τάλαντα
ταῦτα τῆς πόλεως εἰληφώς. μὴ ἅρπαξε τὴν φιλο-
ίαν, μηδὲ ἐξαιροῦ τῶν δικαστῶν τὰς ψήφους ἐκ τῶν
ρῶν, μηδ' ἔμπροσθεν τῶν νόμων, ἀλλ' ὕστερος
ιτεύου. ταῦτα γὰρ ὀρθοῖ τὴν δημοκρατίαν."

Πρὸς μὲν οὖν τὰς κενὰς προφάσεις, ἃς οὗτοι προ- 24
σιοῦνται, μέχρι δεῦρο εἰρήσθω μοι· ὅτι δὲ ὄντως
ὑπεύθυνος ὁ Δημοσθένης, ὅθ' οὗτος εἰσήνεγκε τὸ
φισμα, ἄρχων μὲν τὴν ἐπὶ τὸ θεωρικὸν ἀρχήν,
χων δὲ τὴν τῶν τειχοποιῶν, οὐδετέρας δέ πω τῶν
χῶν τούτων λόγον ὑμῖν οὐδ' εὐθύνας δεδωκώς, ταῦτ'
η πειράσομαι ὑμᾶς διδάσκειν ἐκ τῶν δημοσίων γραμ-
των. καί μοι ἀνάγνωθι, ἐπὶ τίνος ἄρχοντος καὶ
ίου μηνὸς καὶ ἐν τίνι ἡμέρᾳ καὶ ἐν ποίᾳ ἐκκλησίᾳ
ιροτονήθη Δημοσθένης τὴν ἀρχὴν τὴν ἐπὶ τὸ θεω-
κόν.

1 αὐτὸ glm; secl. αὐτῷ (hiat.). — 5 εἶχες Bake; cf. § 31.
7 εἰς om. C. — τῆς scr.: ἐκ τῆς codd. Fr., ἐκ τῶν τῆς (Wolf)
(ἐκ τῆς πολιτείας el, cf. 173; del. δέκα . . . εἰληφώς W.). —
κενὰς (Steph.) Fr. al.: κοινὰς. — 12 μέχρι τοῦδε a Fr. —
τὸ θεωρικὸν scr. ex Arist. Πολ. Ἀθ. c. 43, 1. 47, 2: τῷ θεω-
ῷ (hiat.). Cf. 20 sq.; p. 186, 9; ἀρχή τις ἐπὶ τοῦ θεωρικοῦ
et Harp. θεωρικά. — 15 δέ post οὐδετ. om. df, πω om. AV.
20 sq. τῷ θεωρικῷ cdq (Er.); τῶν θεωρικῶν cett.

ΨΗΦΙΣΜΑ.

*Οὐκοῦν εἰ μηδὲν ἔτι τούτου περαιτέρω
δικαίως ἂν ἁλίσκοιτο Κτησιφῶν· αἱρεῖ γὰρ α
ἡ κατηγορία ἡ ἐμή, ἀλλὰ τὰ δημόσια γράμμι*

25 *Πρότερον μὲν τοίνυν ὦ ἄνδρες Ἀθηνα
γραφεὺς ἦν χειροτονητὸς τῇ πόλει, ὃς καθ'
πρυτανείαν ἀπελογίζετο τὰς προσόδους τῷ δ
δὲ τὴν πρὸς Εὔβουλον γενομένην πίστιν ὑμ
τὸ θεωρικὸν κεχειροτονημένοι ἦρχον μέν, πρ
Ἡγήμονος νόμον γενέσθαι, τὴν τοῦ ἀντιγραφέ
ἦρχον δὲ τὴν τῶν ἀποδεκτῶν, καὶ νεωρίων ἠ
σκευοθήκην ᾠκοδόμουν, ἦσαν δὲ καὶ ὁδοπ
26 σχεδὸν τὴν ὅλην διοίκησιν εἶχον τῆς πόλεως.
κατηγορῶν αὐτῶν οὐδ' ἐπιτιμῶν λέγω, ἀλλ' ἐκ
ἐνδείξασθαι βουλόμενος, ὅτι ὁ μὲν νομοθέτης
μιᾶς ἀρχῆς τῆς ἐλαχίστης ὑπεύθυνος ᾖ, το
ἐᾷ, πρὶν ἂν λόγον καὶ εὐθύνας δῷ, στεφανοῦ
φῶν δὲ Δημοσθένην τὸν συλλήβδην ἀπα*

1 tit. om. k[1]lBV[1]; *διαλογισμὸς* (*ὁ διαλ.* k[2]) *τῶν*
Fr., *ψήφισμα* e. Addebatur *ὅτι μεσοῦντα τὴν ἀρχὴν ἔγρ*
στεφανοῦν. ἀναγίνωσκε, quae om. elk[1], del. (Tayl.)
2 *τούτου περαιτ.* A: *περ. τούτου* (Fr.); del. *τούτου* W. —
γὰρ αὐτὴν οὐχ ἡ γραφὴ μόνον, ἀλλὰ καὶ τὸ ψήφισμα sch
p. 474. — 3 *αὐτὸν* om. a. — 5 *πρῶτον* BV Fr.; cf.
ὦ ἄ. Ἀθ. om. A. — 5 sq. *ἀντιγραφεὺς* Harp., Phot.
147, 12. — 9 *τῷ θεωρικῷ* e (Bake). Cf. p. 185, 14.
πρὶν Barb. W.; cf. 77; an *πρὶν δή*, ut Th. V, 61,
Kruegeri? — 10 *γραφέως* A. — 11 *νεωρίων ἀρχήν*
An. 303); *νεωρῶν ἀ.* Steph., *νεώριον* (s. *-ια* Dobr.) del.
Fr. (cf. Hyper. frg. 139 S. Philoch. ap. Dionys. ad An
p. 742 R.), *νεωρίων τ' ἐπεμέλοντο* W., *ν. ἦρχον* ve
νεώρια Kaib. Cf. inscr. ap. Boeckh. de re nav. p. 51 =
II, 811, c, 139 (*οἱ τῶν νεωρίων ἄρχοντες*). — 12 *σκευοθ*
X, 10. — 15 *βουλόμενος* Cob.: *βούλομαι* (Fr.). — 17 *λόγο*
Fr.: *λόγους*. — 17 sq. *Κτ. δὲ* scr.: *ὁ δὲ Κτ.* Cf. a
18 *Δημοσθένην* del. Poutsma (coll. § 176). — *ἀπάσ*

νησιν ἀρχὰς ἄρχοντα οὐκ ὤκνησε γράψαι στε-
ῶσαι.

Ὡς τοίνυν καὶ τὴν τῶν τειχοποιῶν ἀρχὴν ἦρχεν, 27
οὗτος τὸ ψήφισμα ἔγραψε, καὶ τὰ δημόσια χρήματα
είριζε, καὶ ἐπιβολὰς ἐπέβαλλε, καθάπερ οἱ ἄλλοι
ντες, καὶ δικαστηρίων ἡγεμονίας ἐλάμβανε, τούτων
αὐτὸν Δημοσθένην μάρτυρα παρέξομαι. ἐπὶ γὰρ
ώνδου ἄρχοντος, θαργηλιῶνος μηνὸς δευτέρᾳ φθί-
ος, ἐκκλησίας οὔσης ἔγραψε Δημοσθένης ἀγορὰν
σαι τῶν φυλῶν σκιροφοριῶνος δευτέρᾳ ἱσταμένου
τρίτῃ, καὶ ἐπέταξεν [ἐν τῷ ψηφίσματι] ἑκάστης
φυλῶν ἑλέσθαι τοὺς ἐπιμελησομένους τῶν ἔργων
τὰ τείχη καὶ ταμίας, καὶ μάλα ὀρθῶς, ἵν' ἡ πόλις
ὑπεύθυνα σώματα, παρ' ὧν ἔμελλε τῶν ἀνηλω-
ων λόγον ἀπολήψεσθαι. καί μοι λέγε τὸ ψήφισμα.

ΨΗΦΙΣΜΑ.

Ναί, ἀλλ' ἀντιδιαπλέκει πρὸς τοῦτο εὐθὺς λέγων, 28
οὔτ' ἔλαχε τειχοποιὸς οὔτ' ἐχειροτονήθη [ὑπὸ τοῦ
ου]. καὶ περὶ τούτου Δημοσθένης μὲν καὶ Κτησι-

5 καθ. καὶ οἱ C. — ἄλλοι om. A. — 7 Δημ. καὶ Κτησι-
α μάρτυρας BC Fr., μάρτυρα καὶ Κτ. A; del. καὶ Κτ.
aker Fr.[1]. — 8 sq. θαργ. . . . φθ. et 9 ἀγορὰν . . . 11 τρίτῃ
d. Gaz. Petav. Uranol. p. 283. — μηνὸς θαργ. A, del.
ς W., recte fort., cf. v. 10. — 9 ἔγραψε Δ. A W.: ἔγρ. ψή-
α Δ. BC Fr., ἔγρ. Δ. ψηφ. z. — ἀγορὰς Bake. — 11 secl.
ψηφ. — ἑκάστῃ R. Turr. — ἐπέταξεν—φυλῶν del. Poutsma.
2 ἐπιμεληθησομ. AaV[2]. — ἐπὶ τὰ τείχη del. R. Sch., quae
e non possunt; ⟨τῶν⟩ περὶ τὰ τ. Dobr. W.[3]; cf. χειροτονεῖν
ὸ θεωρικόν. — 14 ἔχοι k W.: ἔχῃ, quod non convenit cum
ε. — 15 τὸ ψήφισμα Fr.[1]: τὰ ψηφίσματα. — 16 ΨΗΦΙΣΜΑ
om. aeV al., ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ cett. — 17 εὐθὺς kl Fr.[1] (cf.
: εὐθέως. — λέγων om. A W. cf. § 23 al.

φῶν πολὺν ποιήσονται λόγον· ὁ δέ γε νόμ
καὶ σαφὴς καὶ ταχὺ λύων τὰς τούτων τέχν
29 *δὲ ὑμῖν ὑπὲρ αὐτῶν πρῶτον προειπεῖν βούλ*
γὰρ ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι τῶν περὶ τὰς ἀρχὰς
ὧν ἓν μὲν καὶ φανερώτατον οἱ κληρωτοὶ κα
τονητοὶ ἄρχοντες, δεύτερον δὲ ὅσοι τι δι
τῶν τῆς πόλεως ὑπὲρ τριάκοντα ἡμέρας
δημοσίων ἔργων ἐπιστάται, τρίτον δ᾽ ἐν τῷ
γραπται, καὶ εἴ τινες ἄλλοι αἱρετοὶ ἡγεμονία
ρίων λαμβάνουσι, καὶ τούτους ἄρχειν δοκι
30 *ἐπειδὰν δ᾽ ἀφέλῃ τις τοὺς ὑπὸ τοῦ δήμου κ*
μένους καὶ τοὺς κληρωτοὺς ἄρχοντας, κατ
οὓς αἱ φυλαὶ καὶ αἱ τριττύες καὶ οἱ δῆμοι
αἱροῦνται τὰ δημόσια χρήματα διαχειρίζειν
αἱρετοὺς ἄρχοντας εἶναι]. τοῦτο δὲ γίγνε
ὥσπερ νῦν, ἐπιταχθῇ τι ταῖς φυλαῖς, ἢ τάφ
γάζεσθαι ἢ τριήρεις ναυπηγεῖσθαι. ὅτι δὲ ἀ
ἐξ αὐτῶν τῶν νόμων μαθήσεσθε.

ΝΟΜΟΙ.

31 *Ἀναμνήσθητε δὴ τοὺς προειρημένους λ*
ὁ μὲν νομοθέτης τοὺς ἐκ τῶν φυλῶν ἀρχ
δοκιμασθέντας ἐν τῷ δικαστηρίῳ, ἡ δὲ Πανι
λὴ] ἄρχοντα καὶ τειχοποιὸν ἀπέδειξε Δημοσ
ἐκ τῆς διοικήσεως εἰς ταῦτα ἔχει μικροῦ

1 sq. *βραχῆ καὶ σαφῆ κ. τ. λύοντα* A. — 3 *πρ*
— 5 *πᾶσι* ante *φανερώτ.* add. A C. — 7 sq. *καὶ.*
W. Philippi. — 9 *οἵτινες* k l V. — *αἱρετοὶ* del. Cob. W
ληται B V Fl. — 12 *καταλείπονται* A C Scheibe Fr.[1]:
B V, *καταλείπεται* edd. (Fr.); cf. v. 14. — 18 *ὡς* A
Harp. s. v. — 14 sq. *τούτους . . . εἶναι* del. Scheib
§ 45 extr. — 22 sq. secl. *φυλὴ* (hiat.). — 24 *δεῖν*] *δ*

τα, ἕτερος δ' ἀπαγορεύει νόμος ἀρχὴν ὑπεύθυνον
εφανοῦν, ὑμεῖς δὲ ὀμωμόκατε κατὰ τοὺς νόμους
ῖσθαι, ὁ δὲ ῥήτωρ γέγραφε τὸν ὑπεύθυνον στε-
ῦν, οὐ προσθεὶς „ἐπειδὰν δῷ λόγον καὶ εὐθύνας“,
δὲ ἐξελέγχω τὸ παράνομον μάρτυρας ἅμα τοὺς νό-
καὶ τὰ ψηφίσματα καὶ τοὺς ἀντιδίκους παρεχό-
. πῶς οὖν ἄν τις περιφανέστερον ἐπιδείξειεν
ωπον παρανομώτατα γεγραφότα;
ς τοίνυν καὶ τὴν ἀνάρρησιν τοῦ στεφάνου παρα- 32
ς ἐν τῷ ψηφίσματι κελεύει γίγνεσθαι, καὶ τοῦθ'
διδάξω. ὁ γὰρ νόμος διαρρήδην κελεύει, ἐὰν μέν
ἡ βουλὴ στεφανοῖ, ἐν τῷ βουλευτηρίῳ ἀνακηρύτ-
ι, ἐὰν δὲ ὁ δῆμος, ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, ἄλλοθι δὲ
ιοῦ. καί μοι λέγε τὸν νόμον.

ΝΟΜΟΣ.

ὗτος ὁ νόμος ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι καὶ μάλα καλῶς 33
οὐ γὰρ οἶμαι ᾤετο δεῖν ὁ νομοθέτης τὸν ῥήτορα
νεσθαι πρὸς τοὺς ἔξωθεν, ἀλλ' ἀγαπᾶν ἐν αὐτῇ
λει τιμώμενον ὑπὸ τοῦ δήμου, καὶ μὴ ἐργολαβεῖν
ῖς κηρύγμασιν. ὁ μὲν οὖν νομοθέτης οὕτως· ὁ
τησιφῶν πῶς; ἀναγίγνωσκε τὸ ψήφισμα.

ΨΗΦΙΣΜΑ.

κούετε ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ὅτι ὁ μὲν νομοθέτης 34
ει ἐν τῷ δήμῳ ἐν Πυκνὶ τῇ ἐκκλησίᾳ ἀνακηρύτ-

στεφανοῦν . . . 3 ὑπεύθυνον om. A. — 4 οὐ A (Fr.): μὴ
Dobr.). — 5 ἐξελέγχω (Steph.) V: ἐξελέγξω (ἐλέγχω l², ἐλέγξω
— 8 παράνομα ACR. — 10 ἐν τ. ψηφ. del. Poutsma. —
φανοῖ post βουλὴ e: post τινα cett. Fr. (hiat.). Cf. 48. —
κηρύττ.? Cf. 35. 48 (hiat.). — 17 puto δεῖν ᾤετο (hiat.).
οὖν om. C (W.³). — 24 πύκνη f, πνυκὶ A al. Cf. I, 81 sq.
ἐκκλησίᾳ del. Tayl. Fr.¹; sed cf. p. 190, 4.

τειν τὸν ὑπὸ τοῦ δήμου στεφανούμενον, ἃ
μηδαμοῦ, Κτησιφῶν δὲ ἐν τῷ θεάτρῳ, οὐ τοὺ
μόνον ὑπερβάς, ἀλλὰ καὶ τὸν τόπον μετενεγκ
ἐκκλησιαζόντων Ἀθηναίων, ἀλλὰ τραγῳδῶν γι
καινῶν, οὐδ' ἐναντίον τοῦ δήμου, ἀλλ' ἐναν
Ἑλλήνων, ἵν' ἡμῖν συνειδῶσιν, οἷον ἄνδρα
35 *οὕτω τοίνυν περιφανῶς παράνομα γεγραφώ*
ταχθεὶς μετὰ Δημοσθένους ἐποίσει τέχνας τοῖ
ἃς ἐγὼ δηλώσω καὶ προερῶ [ὑμῖν], ἵνα μ
ἐξαπατηθέντες. οὗτοι γάρ, ὡς μὲν οὐκ ἀπαγ
οἱ νόμοι τὸν ὑπὸ τοῦ δήμου στεφανούμενον
τειν ἔξω τῆς ἐκκλησίας, οὐχ ἕξουσι λέγειν, ο
εἰς τὴν ἀπολογίαν τὸν Διονυσιακὸν νόμον,
σονται τοῦ νόμου μέρει τινὶ κλέπτοντες τὴν
36 *ὑμῶν, καὶ παρέξονται νόμον οὐδὲν προσήκο*
τῇ γραφῇ, καὶ λέξουσιν, ὡς εἰσὶ τῇ πόλει
κείμενοι περὶ τῶν κηρυγμάτων, εἷς μέν, ὃν
παρέχομαι, διαρρήδην ἀπαγορεύων τὸν ὑπὸ τ
στεφανούμενον μὴ κηρύττεσθαι ἔξω τῆς ἐ
ἕτερον δ' εἶναι νόμον φήσουσιν ἐναντίον το
δεδωκότα ἐξουσίαν ποιεῖσθαι τὴν ἀνάρρησιν
φάνου τραγῳδοῖς ἐν τῷ θεάτρῳ, ἐὰν ψηφίση
μος· κατὰ δὴ τοῦτον τὸν νόμον φήσουσι γι
37 *τὸν Κτησιφῶντα. ἐγὼ δὲ πρὸς τὰς τούτω*
παρέξομαι συνηγόρους τοὺς νόμους τοὺς ὑ

2 ὁ δὲ *Κτησ.* A (cf. 189, 20 sq., Mus. Rh. XLIV, 6). — *καινῶν*] *γιγνομένων* A W., *ἀγωνιζομένων καινῶν* Cf. 41 c. schol., 154. — 9 *προσερῶ* C. — secl. *ὑμῖν* 13 *τὴν* om. de W. — 15 *οὐδὲν . . . τῇδε* post *νόμον* Ham., del. *καὶ παρ. νόμον.* — 15 sq. *τῇδε τῇ γραφῇ* *τῇ γρ. τῇδε.* — 18 *ἀπαγορεύοντα* C. — 20 *φήσ* Cob. W.[3].

ερ διατελῶ σπουδάζων παρὰ πᾶσαν τὴν κατηγορίαν.
γὰρ τοῦτό ἐστιν ἀληθές, καὶ τοιοῦτον ἔθος παρα-
θυκεν ὑμῶν εἰς τὴν πολιτείαν, ὥστ' ἀκύρους νόμους
τοῖς κυρίοις ἀναγεγράφθαι, καὶ δύο περὶ μιᾶς πρά-
ως ὑπεναντίους ἀλλήλοις, ἔτι ἂν ταύτην εἴποι τις
αι πολιτείαν, ἐν ᾗ ταὐτὰ προστάττουσιν οἱ νόμοι
ιεῖν καὶ μὴ ποιεῖν; ἀλλ' οὐκ ἔχει ταῦθ' οὕτως· 38
θ' ὑμεῖς ποτε εἰς τοσαύτην ἀταξίαν τῶν νόμων προ-
ίητε, οὔτε ἠμέληται περὶ τῶν τοιούτων τῷ νομοθέτῃ
τὴν δημοκρατίαν καταστήσαντι, ἀλλὰ διαρρήδην
οστέτακται τοῖς θεσμοθέταις καθ' ἕκαστον ἐνιαυ-
ν διορθοῦν ἐν τῷ δήμῳ τοὺς νόμους, ἀκριβῶς
τάσαντας καὶ σκεψαμένους, εἴ τις ἀναγέγραπται
μος ἐναντίος ἑτέρῳ νόμῳ, ἢ ἄκυρος ἐν τοῖς κυρίοις,
εἴ που εἰσὶ νόμοι πλείους ἑνὸς ἀναγεγραμμένοι
ρὶ ἑκάστης πράξεως. κἄν τι τοιοῦτον εὑρίσκωσιν, 39
αγράφοντας ἐν σανίσιν ἐκτιθέναι κελεύει πρόσθεν
ν ἐπωνύμων, τοὺς δὲ πρυτάνεις ποιεῖν ἐκκλησίαν
γράψαντας νομοθέταις, τὸν δ' ἐπιστάτην τῶν προ-
ρων διαχειροτονίαν διδόναι [τῷ δήμῳ], καὶ τοὺς μὲν
αιρεῖν τῶν νόμων, τοὺς δὲ καταλείπειν, ὅπως ἂν
ᾖ νόμος καὶ μὴ πλείους ἑκάστης πράξεως. καί
λέγε τοὺς νόμους.

3 ἡμῶν e. — 5 ἔτι ἂν scr.: τί ἂν ἔτι. Cf. I, 188. — 6 τὴν
e πολιτείαν del. cum Poutsma. — 7 οὔτ' W. — 8 μήθ'] μὴ
. — 11 θεσμοθέτας Harp. s. v. — 14 ἐναντίος νόμος A (hiat.);
νόμος et νόμῳ W. — 15 εἴ . . . 16 πράξεως Priscian. XVIII, 270.
εἰ om. f[1]h. — ἑνὸς del. Usener, cum Prisc. (qui post πρ.
. εἷς). Cf. v. 22. — περὶ om. q (hiat.), cf. v. 22. — 17 ἀναγρά-
τας scr.: ἀναγεγραφότας (cf. v. 15). — 19 νομοθέταις Dobr.
): νομοθέτας, quod def. Schöll Ber. d. Bayr. Ak. 1886, 116.
20 τῷ δήμῳ del. Schöll l. c. 117. — καὶ del. Kaibel; καὶ . . .
καταλείπειν del. Hamaker W. (sed cf. W.[3]). — 21 καταλιπεῖν
. — 22 ἑκάστης BC Scheibe (N. Ann. 1868, 154): περὶ ἑκ. (Fr.).

ΝΟΜΟΙ.

40 *Εἰ· τοίνυν ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι ἀληθὴς ἦν ὁ περὶ*
τούτων λόγος, καὶ ἦσαν δύο κείμενοι νόμοι περὶ τῶν
κηρυγμάτων, ἐξ ἀνάγκης οἶμαι τῶν μὲν θεσμοθετῶν
ἐξευρόντων, τῶν δὲ πρυτάνεων ἀποδόντων τοῖς νομο-
θέταις ἀνῄρητ' ἂν ὁ ἕτερος τῶν νόμων, ἤτοι ὁ τὴν
ἐξουσίαν δεδωκὼς ἀνειπεῖν ἢ ὁ ἀπαγορεύων· ὁπότε
μηδὲν τούτων γεγένηται, φανερῶς δή που ἐξελέγχον-
οὐ μόνον ψευδῆ λέγοντες, ἀλλὰ καὶ παντελῶς ἀδύνα-
41 *γενέσθαι. ὅθεν δὲ τὸ ψεῦδος τοῦτο ἐπιφέρουσιν, ἐγὼ*
διδάξω [ὑμᾶς], προειπών, ὧν ἕνεκα οἱ νόμοι ἐτέθη-
οἱ περὶ τῶν ἐν τῷ θεάτρῳ κηρυγμάτων. γιγνομένων
γὰρ τῶν ἐν ἄστει τραγῳδῶν ἀνεκήρυττόν τινες,
πείσαντες τὸν δῆμον, οἱ μὲν ὅτι στεφανοῦνται ὑπὸ
τῶν φυλετῶν, ἕτεροι δ' ὑπὸ τῶν δημοτῶν· ἄλλοι
τινες ὑποκηρυξάμενοι τοὺς αὑτῶν οἰκέτας ἀφίεσαν
42 *ἐλευθέρους, μάρτυρας τοὺς Ἕλληνας ποιούμενοι. ὃ δ'*
ἦν ἐπιφθονώτατον, προξενίας εὑρημένοι τινὲς ἐν
ἔξω πόλεσι, διεπράττοντο ἀναγορεύεσθαι, ὅτι στεφ-
αὐτοὺς ὁ δῆμος, εἰ οὕτω τύχοι, ὁ τῶν Ῥοδίων ἢ Χί-
ἢ καί τινος ἄλλης πόλεως ἀρετῆς ἕνεκα καὶ ἀνδρα-
γαθίας. καὶ ταῦτ' ἔπραττον οὐχ ὥσπερ οἱ ὑπὸ τῆ-

2 *ἦν ἀληθὴς* A. — 3 *νόμοι κείμενοι* A W.[3]. — 4 *οἶομαι* … — 5 *ἀποδιδόντων* BV Barb. — 8 *γένηται* B. — 10 *δὴ* q … *δὲ δὴ* cett. (Fr.); *δὴ* del. W. (retinet W.[3]). Cf. 214. — *φανερῶς* … — *ἐπεισφέρ.* fq. — 11 secl. *ὑμᾶς* (hiat.). — 12 *τῷ* om. A. … 15 *ἕτεροι δ'* ⟨*ὅτι*⟩ Cob. Sch. W. — *δέ* om. A. — 16 *ἀφιέσαν* … — 17 *ἐλευθέρους* Cob. (Fr.[1]): *ἀπελευθέρους*, quod del. Dobr. … *μάρτ. τοὺς Ἑλλ.* Cob. (Fr.[1]): *μ. τ. Ἑ. τῆς ἀπελευθερίας* A, *μ.* … *ἀπ. τ. Ἑλλ.* cett. (Fr.). — 18 *τινὲς εὑρημένοι* BC Fr. (hiat.) … 21 *τινος ἄλλης* A: *ἄλλης τινὸς* (Fr.): *ἢ καὶ … πόλεως* secl. W. … *ἕνεκα ἀρετῆς* BC. — 22 *οἱ* om. BC.

υλῆς τῆς ὑμετέρας στεφανούμενοι ἢ ὑπὸ τοῦ δήμου,
ίσαντες ὑμᾶς καὶ μετὰ ψηφίσματος, πολλὴν χάριν
ταθέμενοι, ἀλλ' αὐτοὶ προελόμενοι, ἄνευ δόγματος
ετέρου. ἐκ δὲ τούτου τοῦ τρόπου συνέβαινε τοὺς 43
ν θεατὰς καὶ τοὺς χορηγοὺς καὶ τοὺς ἀγωνιστὰς
οχλεῖσθαι, τοὺς δὲ ἀνακηρυττομένους ἐν τῷ θεάτρῳ
ίζοσι τιμαῖς τιμᾶσθαι τῶν ὑπὸ τοῦ δήμου στεφανου-
νων. τοῖς μὲν γὰρ ἀπεδέδεικτο τόπος ἡ ἐκκλησία,
ἧ χρῆν στεφανοῦσθαι, καὶ ἀπείρητο ἄλλοθι μηδαμοῦ
ρύττεσθαι· οἱ δὲ ἀνηγορεύοντο ἐναντίον ἁπάντων
ν Ἑλλήνων· κἀκεῖνοι μὲν μετὰ ψηφίσματος, πείσαν-
ς ὑμᾶς, οὗτοι δ' ἄνευ ψηφίσματος. συνιδὼν δή τις 44
ῦτα νομοθέτης, τίθησι νόμον οὐδὲν ἐπικοινωνοῦντα
τῶν ὑπὸ τοῦ δήμου στεφανουμένων νόμῳ, οὔτε
σας ἐκεῖνον· οὐδὲ γὰρ ἡ ἐκκλησία ἠνωχλεῖτο, ἀλλὰ
θέατρον· οὔτ' ἐναντίον τοῖς πρότερον κειμένοις
θείς· οὐ γὰρ ἔξεστιν· ἀλλὰ περὶ τῶν ἄνευ ψηφίσμα-
ς ὑμετέρου στεφανουμένων ὑπὸ τῶν φυλετῶν καὶ
μοτῶν, καὶ περὶ τῶν τοὺς οἰκέτας ἀπελευθερούντων,
ὶ περὶ τῶν ξενικῶν στεφάνων, καὶ διαρρήδην ἀπα-
ρεύει μήτ' οἰκέτην ἀπελευθεροῦν ἐν τῷ θεάτρῳ, μηθ'
ὸ τῶν φυλετῶν ἢ δημοτῶν ἀναγορεύεσθαι στεφανού-
νον, μήθ' ὑπ' ἄλλου, φησί, μηδενός, ἢ ἄτιμον εἶναι

1 ἢ ⟨οἱ⟩ Cob. W.³. — 2 καὶ μετὰ ψηφ. del. Dobr. W.³. — τιμαῖς add. A V² (Fr.). — 9 χρὴ C V. — 10 ἐναντίον Cob. (Fr.¹): ώπιον (Hesych. v. ἐναντ. conf. Klinke). — 11 κἀκεῖνοι ... ψηφίσμ. del. Dobr. W.; μετὰ ψηφ. del. Cob. Herw. — οὗτοι] οἱ A (10). — συνειδὼς A. — δή] δὲ Ad. — 14 τῷ A: a. a, τῷ περὶ cett. Fr. § 205 conf. Adam; v. et. 38. — post μῳ 2 verba eras. — 15 οὐδὲ] οὐ A. — ἠνωχλεῖτο efB Fl. (Fr.), ωχλεῖτο cdkl, ἠνοχλ. V al. — 16 νόμοις post κειμ. om. cum W.³. — 17 τίθησιν A. — 18 sq. τῶν δημ. καὶ τῶν φυλ. A. — μήδ' (p. 194, 7) Saupp. Fr.

45 τὸν κήρυκα. ὅταν οὖν ἀποδείξῃ τοῖς μὲν ὑπὸ τῆς βουλῆς στεφανουμένοις τὸ βουλευτήριον ἀναρρηθῆναι, τοῖς δ' ὑπὸ τοῦ δήμου [στεφανουμένοις] τὴν ἐκκλησίαν, τοῖς δ' ὑπὸ τῶν δημοτῶν [στεφανουμένοις] καὶ φυλετῶν ἀπείπῃ μὴ κηρύττεσθαι τοῖς τραγῳδοῖς, ἵνα μηδεὶς ἐρανίζων στεφάνους καὶ κηρύγματα ψευδῆ φιλοτιμίαν κτᾶται, προσαπείπῃ δ' ἐν τῷ νόμῳ μηδ' ὑπὸ ἄλλου μηδενὸς ἀνακηρύττεσθαι, ⟨ἂν μὴ ψηφίσηται ὁ δῆμος⟩, ἀπούσης βουλῆς καὶ δήμου καὶ φυλετῶν καὶ δημοτῶν, — ὅταν δέ τις ταῦτα ἀφέλῃ, τί τὸ καταλειπό-
46 μενόν ἐστι πλὴν οἱ ξενικοὶ στέφανοι; ὅτι δ' ἀληθῆ λέγω, μέγα σημεῖον ὑμῖν τούτων ἐξ αὐτῶν τῶν νόμων ἐπιδείξω. αὐτὸν γὰρ τὸν χρυσοῦν στέφανον, ὃς ἂν ἐν τῷ θεάτρῳ τῷ ἐν ἄστει ἀναρρηθῇ, ἱερὸν εἶναι τῆς Ἀθηνᾶς ὁ νόμος κελεύει, ἀφελόμενος τὸν στεφανούμενον. καίτοι τίς ἂν ὑμῶν τολμήσειε τοσαύτην ἀνελευθερίαν καταγνῶναι τοῦ δήμου τοῦ Ἀθηναίων; μὴ γὰρ ὅτι πόλις, ἀλλ' οὐδ' ἂν ἰδιώτης οὐδὲ εἷς οὕτως ἀγεννὴς γένοιτο, ὥστε ὃν αὐτὸς ἔδωκε στέφανον ἅμα ἀνακηρύττειν καὶ ἀφαιρεῖσθαι [καὶ καθιεροῦν]. ἀλλ' οἶμαι διὰ τὸ ξενικὸν εἶναι τὸν στέφανον καὶ ἡ καθιέρωσις γίγνεται, ἵνα μηδεὶς ἀλλοτρίαν εὔνοιαν περὶ πλείονος ποιούμενος τῆς πατρίδος χείρων γένηται τὴν ψυχήν.

2 τὸ Usener: εἰς τὸ. — 3 τὴν Usener: εἰς τὴν. Cf. 48. — 3 et 4 στεφανουμένοις secl. Cob. W. — 6 ἐρ. — 7 κτᾶται Zonar. p. 871. — καὶ om. Zon. — ἐν τῷ νόμῳ del. Halm. — 8 sq. ἀνακηρύττεσθαι ... δημοτῶν del. Hamaker W. (ἀπούσης ... δημοτῶν iam Tayl.). Adieci ἂν μὴ ... ὁ δ., cf. p. 195, 7. 14. — 10 ἀφέλῃ A (Fr.): ἀφέληται. Cf. § 30. — 12 σημεῖον ὑμῖν μέγα A (del. μέγα W.). — τούτων scr.: τούτου (hiat.). Cf. II, 103. 141. — 14 τῷ om. C. — 15 ὁ νόμος κελεύει ek: κελ. ὁ ν. (hiat.). — 17 καταγνῶναι post Ἀθ. A. — τοῦ Ἀθ. ek: τῶν Ἀθ. (Fr.). — 19 sq. ἅμα καὶ ἀνακ. gmV Fl. — 20 καὶ καθιεροῦν del. W. Cob. — 21 ἱέρωσις A. — 22 γεγένηται C.

οὐκ ἐκεῖνον τὸν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ στέφανον ἀναρ- 47
έντα οὐδεὶς καθιεροῖ, ἀλλ' ἔξεστι κεκτῆσθαι, ἵνα
μόνον αὐτός, ἀλλὰ καὶ οἱ ἐξ ἐκείνου, ἔχοντες ἐν τῇ
ᾳ τὸ ὑπόμνημα, μηδέποτε κακοὶ τὴν ψυχὴν εἰς τὸν
ον γίγνωνται. καὶ διὰ τοῦτο προσέθηκεν ὁ νομο-
ης μὴ κηρύττεσθαι τὸν ἀλλότριον στέφανον ἐν τῷ
τρῳ, ἐὰν μὴ ψηφίσηται ὁ δῆμος, ἵν' ἡ πόλις ἡ βου-
ένη τινὰ τῶν ὑμετέρων στεφανοῦν πρέσβεις πέμ-
α δεηθῇ τοῦ δήμου, καὶ ὁ κηρυττόμενος μείζω χάριν
| τῶν στεφανούντων ὑμῖν, ὅτι κηρῦξαι ἐπετρέψατε.
δ' ἀληθῆ λέγω, τῶν νόμων αὐτῶν ἀκούσατε.

ΝΟΜΟΙ

'Επειδὰν τοίνυν ἐξαπατῶντες ὑμᾶς λέγωσιν, ὡς 48
σγέγραπται ἐν τῷ νόμῳ ἐξεῖναι [στεφανοῦν], ἐὰν
ρίσηται ὁ δῆμος, ἀπομνημονεύετε αὐτοῖς ὑποβάλ-
ν· ναί, εἴ γε σέ τις ἄλλη πόλις στεφανοῖ· εἰ δὲ ὁ
ιος ὁ 'Αθηναίων, ἀποδέδεικταί σοι τόπος, ὅπου δεῖ
το γίγνεσθαι, ἀπείρηταί σοι ἔξω τῆς ἐκκλησίας μὴ
ύττεσθαι. τὸ γὰρ „ἄλλοθι δὲ μηδαμοῦ" ὅ τι ἐστίν,
ν τὴν ἡμέραν λέγε· οὐ γὰρ ἀποδείξεις, ὡς ἔννομα
ραφεν.

1 sq. ἀναρρηθ. στέφ. AC (hiat.), del. στέφ. Sch. (hiat.). —
ὸ] τι m, del. Bake, ἀεὶ W., τοῦθ' W.[3], αὐτὸν Kaibel. —
ἡ] μήτε A, μηδὲ W. — 8 ⟨τῶν πολιτῶν⟩ τινα Hamaker. —
ὶ ὁ Halm: ἵνα (Fr.; ἵν' ὁ Steph.). — 10 post ὑμῖν add. ἢ
στεφανοῦσιν codd., quae del. (HWolf) Bk. al. Fr. — 11 αὐτῶν
A. — 14 προσγέγρ. ek Fl. (HWolf): προγέγρ. cett. — seclusi
ανοῦν, quod adversatur sententiae. — 15 ὑπομνημον. A. —
q. ὑποβαλεῖν C. — 17 ἀποδέδεικτό BV. — 18 γίγνεσθαι AW.:
σθαι (Fr.). — 20 τὴν om. el. — 21 γέγραφεν A W. (qui
it οὗτος ante ἔννομα): γέγραφας (Fr.). Demosthenem, non
iphontem compellari manifestum ex v. 17 sqq.

49 Ἔστι δὲ ὑπόλοιπόν μοι μέρος τῆς κατηγορίας, ἐφ'
ᾧ μάλιστα σπουδάζω· τοῦτο δέ ἐστιν ἡ πρόφασις, δι'
ἣν αὐτὸν ἀξιοῖ στεφανοῦσθαι. λέγει γὰρ οὕτως ἐν
τῷ ψηφίσματι· „καὶ τὸν κήρυκα ἀναγορεύειν ἐν τῷ
θεάτρῳ πρὸς τοὺς Ἕλληνας, ὅτι στεφανοῖ αὐτὸν ὁ
δῆμος ὁ Ἀθηναίων ἀρετῆς ἕνεκα καὶ ἀνδραγαθίας",
καὶ τὸ μέγιστον· „ὅτι διατελεῖ καὶ λέγων καὶ πράττων
50 τὰ ἄριστα τῷ δήμῳ". ἁπλοῦς δὴ παντάπασιν ὁ μετὰ
ταῦτα ἡμῖν λόγος γίγνεται, καὶ ὑμῖν ἀκούσασι κρίνειν
εὐμαθής· δεῖ γὰρ δή που τὸν μὲν κατηγοροῦντα ἐφ'
τοῦθ' ὑμῖν ἐπιδεικνύναι, ὡς εἰσὶν οἱ κατὰ Δημοσθένους
ἔπαινοι ψευδεῖς, καὶ ὡς οὔτ' ἤρξατο λέγειν τὰ βέλτιστα,
οὔτε νῦν διατελεῖ πράττων τὰ συμφέροντα τῷ δήμῳ.
κἂν τοῦτ' ἐπιδείξω, δικαίως δή που τὴν γραφὴν ἁλώ-
σεται Κτησιφῶν· ἅπαντες γὰρ ἀπαγορεύουσιν οἱ νόμοι
μηδένα ψευδῆ γράφειν ἐν τοῖς δημοσίοις ψηφίσμασι·
τῷ δ' ἀπολογουμένῳ τοὐναντίον τούτου δεικτέον ἐστίν·
ὑμεῖς δ' ἡμῖν ἔσεσθε τῶν λόγων κριταί.
51 Ἔχει δ' οὕτως. ἐγὼ τὸν μὲν βίον τὸν Δημοσθένους
ἐξετάζειν μακροτέρου λόγου ἔργον ἡγοῦμαι. τί γὰρ
δεῖ νῦν ταῦτα λέγειν, ἢ τὰ περὶ τὴν τοῦ τραύματος
γραφήν [αὐτῷ συμβεβηκότα], ὅτ' ἐγράψατο εἰς Ἄρειον
πάγον Δημομέλην τὸν Παιανιέα, ἀνεψιὸν ὄντα, καὶ

1 μοι om. argum. supra p. 174, 4. — 6 ὁ Ἀθην. W.: [illegible] τῶν Ἀθ. (Fr.). — 7 καὶ λέγων A: λέγων (Fr.). Cf. argum. p. 172, 7. — 8 τῷ δήμῳ τὰ ἄριστα A. — 11 κατὰ τοῦ Δ. [illegible] — 12 λέγειν τὰ βέλτ. del. W. — 16 γράμματα (cett. Fr. [illegible] ψ.) om. l Tayl., γράφειν pro ἐγγρ. (cett. Fr.) el Tayl., cf. argum. p. 172, 18. — 20 εἶναι (hiat.) post ἡγ. add. cett. Fr., om. [illegible] cf. schol. § 52. — 22 αὐτῷ γραφὴν el; secl. αὐτῷ συμβεβ. ([illegible] del. Cob.). — ὅτ' ... 23 ὄντα Harpocr. Παιανιεῖς. — 23 Δημο-μέλη f. — Παιανιᾶ Fr.; Παιανέα (?) Didym. ap. Harpocr. — post ὄντα omisi ἑαυτῷ cum Harp.; ὄντα ἑαυτῷ om. l.

τῆς κεφαλῆς ἐπιτομήν· ἢ τὰ περὶ τὴν Κηφισοδότου
ιτηγίαν καὶ τὸν τῶν νεῶν ἔκπλουν τὸν εἰς Ἑλλήσ-
τον, ὅτε εἷς ὢν τῶν τριηράρχων Δημοσθένης, καὶ 52
άγων τὸν στρατηγὸν ἐπὶ τῆς νεώς, καὶ συσσιτῶν
συνθύων καὶ συσπένδων, καὶ τούτων ἀξιωθεὶς διὰ
τατρικὸς αὐτῷ φίλος εἶναι, οὐκ ὤκνησεν ἀπ' εἰσαγ-
ίας αὐτοῦ κρινομένου περὶ θανάτου κατήγορος
ίσθαι· καὶ ταῦτα δὴ τὰ περὶ Μειδίαν καὶ τοὺς
δύλους, οὓς ἔλαβεν ἐν τῇ ὀρχήστρᾳ χορηγὸς ὤν,
ὡς ἀπέδοτο τριάκοντα μνῶν ἅμα τήν τε εἰς αὐτὸν
ιν καὶ τὴν τοῦ δήμου καταχειροτονίαν, ἣν ἐν Διο-
ου κατεχειροτόνησε Μειδίου. ταῦτα μὲν οὖν μοι 53
ῶ καὶ τἆλλα τὰ τούτοις ὅμοια ὑπερβήσεσθαι, οὐ
διδοὺς ὑμᾶς οὐδὲ τὸν ἀγῶνα καταχαριζόμενος, ἀλλ'
νο φοβούμενος, μή μοι παρ' ὑμῶν ἀπαντήσῃ τὸ
εῖν ἀληθῆ μὲν λέγειν, ἀρχαῖα δὲ καὶ λίαν ὁμολογού-
ι. καίτοι, ὦ Κτησιφῶν, ὅτῳ τὰ μέγιστα τῶν αἰσχρῶν
ος ἐστὶ πιστὰ καὶ γνώριμα τοῖς ἀκούουσιν, ὥστε
κατήγορον μὴ δοκεῖν ψευδῆ λέγειν, ἀλλὰ παλαιὰ
λίαν προωμολογημένα, πότερα αὐτὸν δεῖ χρυσῷ
ράνῳ στεφανωθῆναι, ἢ ψέγεσθαι; καὶ σὲ τὸν ψευδῆ
παράνομα τολμῶντα γράφειν πότερα χρὴ καταφρο-
τῶν δικαστηρίων, ἢ δίκην τῇ πόλει δοῦναι;
Περὶ δὲ τῶν δημοσίων ἀδικημάτων πειράσομαι 54
έστερον εἰπεῖν. καὶ γὰρ πυνθάνομαι μέλλειν Δη-

1 Κηφισοδ. cf. Harp. — 2 τὸν εἰς] εἰς τὸν el. — 3 Δημοσθ. del. W. περιάγων ... 6 εἶναι cf. schol. ad § 51. — 5 καὶ τούτων ... 6 εἶναι . πατρῴων. — καὶ ante τούτ. del. Halm W.[3]. — 6 πατρικὸς Phot. πατρῴων. — αὐτῶν A. — 8 δὴ Cob.: ἤδη (Fr). — 10 ὡς ... αταχ. Suid. ἅμα. — 16 ἀληθῆ μὲν Cob.: μὲν ἀλ. (Fr.) — τῳ] ὅπου W. — 18 οὕτως om. A. — ὥστε ek (Fr.): ὡς. — ροσωμολ. C Cob. — πότερον ehl γρ m. — 21 ψέγεσθαι] έσθαι? Turr. — 21 sq. παράνομα καὶ ψευδῆ Ag (τὰ παραν. καὶ ψ. W.). — 23 δοῦναι A W.[3]: διδόναι (Fr.).

μοσθένην, ἐπειδὰν αὐτοῖς ὁ λόγος ἀποδοθῇ, καταριθμεῖσθαι πρὸς ὑμᾶς, ὡς ἄρα τῇ πόλει τέτταρες ἤδη γεγένηνται καιροί, ἐν οἷς αὐτὸς πεπολίτευται. ὧν ἕνα μὲν καὶ πάντων πρῶτον, ὡς ἔγωγε ἀκούω, καταλογίζεται [ἐκεῖνον τὸν χρόνον], ἐν ᾧ πρὸς Φίλιππον ὑπὲρ Ἀμφιπόλεως ἐπολεμοῦμεν· τοῦτον δ' ἀφορίζεται τῇ [γενομένῃ] εἰρήνῃ καὶ συμμαχίᾳ, ἣν Φιλοκράτης ὁ Ἁγνούσιος ἔγραψε καὶ αὐτὸς οὗτος μετ' ἐκείνου, ὡς
55 ἐγὼ δείξω. δεύτερον δέ φησι γενέσθαι, ὃν ἤγομεν χρόνον τὴν εἰρήνην, δηλονότι μέχρι τῆς ἡμέρας ἐκείνης, ἐν ᾗ καταλύσας τὴν ὑπάρχουσαν εἰρήνην τῇ πόλει, ὁ αὐτὸς οὗτος ῥήτωρ ἔγραψε τὸν πόλεμον· τρίτον δὲ ὃν ἐπολεμοῦμεν χρόνον μέχρι τῶν ἐν Χαιρωνείᾳ, τέταρτον δὲ τὸν νῦν παρόντα καιρόν. ταῦτα δὲ καταριθμησάμενος, ὡς ἀκούω, μέλλει με παρακαλεῖν καὶ ἐπερωτᾶν, ὁποίου τούτων τῶν τεττάρων αὐτοῦ καιρῶν κατηγορῶ, καὶ πότε αὐτὸν οὐ τὰ βέλτιστά φημι τῷ δήμῳ πεπολιτεῦσθαι· κἂν μὴ θέλω ἀποκρίνασθαι, ἀλλ' ἐγκαλύπτωμαι καὶ ἀποδιδράσκω, ἐκκαλύψειν μέ φησι προσελθὼν καὶ ἄξειν ἐπὶ τὸ βῆμα καὶ ἀναγκάσειν ἀπο-
56 κρίνασθαι. ἵν' οὖν μήθ' οὗτος ἰσχυρίζηται ὑμεῖς τε προειδῆτε ἐγώ τε ἀποκρίνωμαι, ἐναντίον σοι τῶν δικα-

4 πάντων πρῶτον A W.: πρῶτον ἁπάντων aV, πρῶτον gmC (Fr,). Cf. I, 40 (W.). — 5 secl. ἐκεῖνον τὸν χρόνον (hiat.). — 6 ἀφορίζεται A (Fr.): ἀφορ. τὸν χρόνον. — 7 secl. γενομένῃ (hiat.). — 9 φησι gm (Turr. Fr.): φ. καιρὸν aeV Fl., καιρόν φησι Ckl. — 11 λύσας expectabat W.[3]. Cf. 83. — 13 τῶν ἐν Cob.: τῆς ἀτυχίας τῶν ἐν A, τ. ἀτ. τῆς ἐν cett. Fr. — 15 με om. A. — καλεῖν Ceh[1]; cf. 72. 82. 96. — 16 ὁποίου ... 17 κατηγορῶ om. A Cob. (hic et. καὶ 17). — 20 ἄξειν] ἕλξειν Cob. W. — ἀναγκάζειν AC. — 22 προίδητε f[2]. — ἀποκρίνομαι dqV; ἐγὼ (ἐγὼ δὴ Tayl. ἔγωγε Saupp.) ἀποκρίνομαι Turr., ἐγὼ τί ἀποκρινοῦμαι Bakius, del. ἐ. τε ἀπ. Ham. Cob., τε ἀπ. del. Fr. Cf. p. 199, 7 sqq. τε ... καὶ ... καί; II, 11 extr.

ῶν, Δημόσθενες, καὶ τῶν ἄλλων πολιτῶν, ὅσοι δὴ
ιθεν περιεστᾶσι, καὶ τῶν Ἑλλήνων, ὅσοις ἐπιμελὲς
ονεν ἐπακούειν τῆσδε τῆς κρίσεως· ὁρῶ δὲ οὐκ
γους παρόντας, ἀλλ᾽ ὅσους οὐδεὶς πώποτε μέμνηται
ὸς ἀγῶνα δημόσιον παραγενομένους· ἀποκρίνομαι,
ἁπάντων τῶν τεττάρων καιρῶν κατηγορῶ σου, οὓς
διαιρῇ, κἂν οἵ τε θεοὶ θέλωσι καὶ οἱ δικασταὶ ἐξ 57
υ ἡμῶν ἀκούωσι κἀγὼ δύνωμαι ἀπομνημονεῦσαι ἅ
σύνοιδα, πάνυ προσδοκῶ ἐπιδείξειν [τοῖς δικα-
ῖς] τῆς μὲν σωτηρίας τῇ πόλει τοὺς θεοὺς αἰτίους
ενημένους καὶ τοὺς φιλανθρώπως καὶ μετρίως τοῖς
; πόλεως πράγμασι χρησαμένους, τῶν δὲ ἀτυχημά-
ν ἁπάντων Δημοσθένην [αἴτιον γεγενημένον]. καὶ
ήσομαι τῇ τοῦ λόγου τάξει ταύτῃ, ᾗ τοῦτον πυνθάνο-
ι [ποιεῖσθαι μέλλειν], λέξω δὲ πρῶτον περὶ τοῦ
ώτου καιροῦ καὶ δεύτερον περὶ τοῦ δευτέρου καὶ
τον περὶ τοῦ ἐφεξῆς καὶ τέταρτον περὶ τῶν νυνὶ
θεστηκότων πραγμάτων. καὶ δὴ ἐπανάγω ἐμαυτὸν
τὴν εἰρήνην, ἣν σὺ καὶ Φιλοκράτης ἐγράψατε.
Ὑμῖν γὰρ ἐξεγένετ᾽ ἂν ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι τὴν 58
οτέραν ἐκείνην εἰρήνην ποιήσασθαι μετὰ κοινοῦ
νεδρίου τῶν Ἑλλήνων, εἴ τινες ὑμᾶς εἴασαν περι-

1 καὶ τῶν πολ. καὶ τῶν ἄλλων A. — δὴ (V) edd.: δὲ aC, superscr. τε gm, om. A (γε W.). — 2 ἔξω kl Fl. — 3 ἐπα-ειν Markl. (Fr.): ὑπακ. — 4 ποτε A. — 5 ἀποκρινοῦμαι kB, νῶμαι el. — 6 σου del. Cob.; ὅσους pro σου οὓς W.³. — ιαιρεῖς BV Fr. Cf. II, 121. — 8 ἀκούωσι Ham. W.: ἀκού-ι (§ 8). — δύναμαι aC. — 9 σοι om. B. — μοι δοκῶ Cob. ἀποδείξειν C. — 9 sq. secl. τοῖς δικ. — 10 τούς ⟨τε⟩ Cob. 13 ἁπάντων om. af¹m¹. — γεγ. αἴτιον A, del. Tayl. Sch. 14 τάξει τοῦ λόγου A; del. τοῦ λόγου W. — ᾗ A W (⟨καὶ⟩ . W.³): ἣν (Fr.). — 15 μ. ποιεῖσθαι A, ποιεῖσθαι μ. B Fr.; ποι. W. — λέγω A. — 17 τῶν ἐφ. C. — νυνὶ A W.: νῦν. 18 δὴ] ἤδη A. — 21 ἐκείνην om. A W. — 22 οἵτινες ἡμᾶς kl.

μεῖναι τὰς πρεσβείας, ἃς ἦτε ἐκπεπομφότες κατ' τὸν καιρὸν εἰς τὴν Ἑλλάδα, παρακαλοῦντὲς ἐπὶ πον, [μετασχεῖν Ἑλληνικοῦ συνεδρίου,] καὶ π τοῦ χρόνου παρ' ἑκόντων τῶν Ἑλλήνων ἀπολα ἡγεμονίαν· καὶ τούτων ἀπεστερήθητε διὰ Δημ καὶ Φιλοκράτην καὶ τὰς τούτων δωροδοκίας, ροδόκησαν συστάντες ἐπὶ τὸ δημόσιον τὸ ὑ
59 εἰ δέ τισιν ὑμῶν ἐξαίφνης ἀκούσασιν ἀπι προσπέπτωκεν ὁ τοιοῦτος λόγος, ἐκείνως τὴν πον ποιήσασθε ἀκρόασιν. ὥσπερ ὅταν περὶ χ ἀνηλωμένων διὰ πολλοῦ χρόνου καθεζώμεθα λογισμούς, ἐρχόμεθα δή που ψευδεῖς οἴκοθε δόξας ἔχοντες [κατὰ τῶν λογισμῶν]· ἀλλ' ὅμως ὁ λογισμὸς συγκεφαλαιωθῇ, οὐδεὶς [ἡμῶν] ἐσ δύσκολος τὴν φύσιν, ὅστις οὐκ ἀπέρχεται τοῦ λογήσας καὶ] ἐπινεύσας ἀληθὲς εἶναι, ὅ τι ἂν
60 ὁ λογισμὸς αἱρῇ· οὕτω καὶ νῦν τὴν ἀκρόασιν σθε. εἴ τινες ὑμῶν ἐκ τῶν ἔμπροσθεν χρόνων οἴκοθεν τοιαύτην ἔχοντες τὴν δόξαν, ὡς ἄρα σθένης οὐδὲν πώποτε εἴρηκεν ὑπὲρ Φιλίππου μετὰ Φιλοκράτους, — ὅστις οὕτω διάκειται, μ γνώτω μηδὲν μήτε καταγνώτω πρὶν ⟨ἂν⟩ ἀκο γὰρ δίκαιον. ἀλλ' ἐὰν ἐμοῦ διὰ βραχέων [ἀ

3 μετ. Ἑλλ. συν. del. Dobr. Ham. Fr.[1]. — 5 sq. Δημ. el. — ἄπιστος A. — 11 sq. ἐπὶ τοὺς λογ. del. Dol W. — 12 ἐνίοτε ante ψευδεῖς (hiat.) A (del. W). — τὸν λογισμόν A; del. (Saupp.) Sch. W. — 14 ἡμῶν (St (Fr.): ὑμῶν, quod post ἐστιν est in A; seclusi. — 1 νεύσας (p. 201, 12) om. A W.; sed ὁμολογήσας καὶ pot denda. — αὐτὸς (p. 201, 3) om. A W. — 17 καὶ νῦ καὶ om. e W. — 22 ἂν add. Reisig Fr. — ἀκούσει B kl. — 23 ἀκούσαντε f[1], ἀκούσαντες h et γρ m; secl pro ἐὰν Hamak.).

ομιμνήσκοντος τοὺς καιροὺς καὶ τὰ ψηφίσματα παρε-
ιένου, ἃ μετὰ Φιλοκράτους ἔγραψε Δημοσθένης,
ν] αὐτὸς ὁ τῆς ἀληθείας λογισμὸς καταλαμβάνῃ τὸν
μοσθένην πλείω μὲν γεγραφότα ψηφίσματα Φιλο-
ξτους περὶ τῆς ἐξ ἀρχῆς εἰρήνης καὶ συμμαχίας,
θ' ὑπερβολὴν δὲ αἰσχύνης κεκολακευκότα Φίλιππον 61
τοὺς παρ' ἐκείνου πρέσβεις, αἴτιον δὲ γεγονότα
δήμῳ τοῦ μὴ μετὰ κοινοῦ συνεδρίου τῶν Ἑλλήνων
ήσασθαι τὴν εἰρήνην, ἔκδοτον δὲ πεποιηκότα Φι-
πῳ Κερσοβλέπτην τὸν Θρᾴκης βασιλέα, ἄνδρα φίλον
σύμμαχον τῇ πόλει, — ἐὰν ταῦθ' ὑμῖν σαφῶς ἐπι-
ξω, δεήσομαι ὑμῶν μετρίαν δέησιν· ἐπινεύσατέ μοι
ς θεῶν τὸν πρῶτον τῶν τεττάρων καιρῶν μὴ κα-
αὐτὸν πεπολιτεῦσθαι. λέξω δὲ ὅθεν μάλιστα
ακολουθήσετε.

Ἔγραψε Φιλοκράτης ἐξεῖναι Φιλίππῳ δεῦρο κήρυκα 62
πρέσβεις πέμπειν περὶ εἰρήνης. τοῦτο τὸ ψήφισμα
άφη παρανόμων. ἧκον οἱ τῆς κρίσεως χρόνοι·
ηγόρει μὲν Λυκῖνος ὁ γραψάμενος, ἀπελογεῖτο δὲ
λοκράτης, συναπελογεῖτο δὲ Δημοσθένης· ἀπέφυγε
λοκράτης. μετὰ ταῦτα ἐπῄει χρόνος Θεμιστοκλῆς

1 τὰ ψηφίσματα...2 ἃ A W.: τὸ ψήφισμα...ὃ. — 2 γέγραφε (4)
. — 3 secl. ἐάν. — ὁ αὐτὸς A, ὁ αὐτῆς Spengel W. — λογισμὸς
hm. An. I, 291. — καταλαμβάνῃ Fr.: ἐγκαταλαμβάνῃ codd., ἐγ-
κλάβῃ Hamak.; καταλάβῃ (ci. Fr.[1]) W.[3]. — 6 μετὰ Φιλ. g C. —
ὶ τοὺς παρ' ἐκείνου πρ. H Wolf (Fr.): καὶ οὐκ ἀναμείναντα τ. πρ.
αὶ τοὺς παρ' ἐκ. πρ. οὐκ ἀναμείναντα (οὐ παραμ. a) cett., καὶ τ.
W. — 8 τοῦ om. A. — τῶν Ἑλλ. om. Bz Fl. (Scheib.). — 9 sq.
οιηκ. Φιλ. A: Φιλ. πεπ. (Fr.); del. Φιλ. W.; cf. 73. — 11 τοῦθ' kl. —
ρῶτον] ἕνα k l B V. — 16 κήρυκα A (Fr.): κήρυκας. — 17 καὶ
αχίας post εἰρ. add. B C. — 17 τουτὶ d f h. — 19 Λυκῖνος
a g[1] m[1]. — ὁ om. A, ὁ γρ. del. W. — 20 δὲ om. B f Barb.;
post hoc δὲ (cett. Fr.) om. A W. — 20 sq. διέφυγεν (cf.
) ὁ Φ. A (ὁ Φ. etiam W.). — 21 ὁ χρόνος g m; ἐπῄει χρ.
Hamak. (χρ. del. W.[3]). Cf. And. 1, 96 (Turr.).

ἄρχων· ἐνταῦθ' εἰσέρχεται βουλευτὴς [εἰς τὸ
τήριον] Δημοσθένης, οὔτε λαχὼν οὔτ' ἐπιλαχ
ἐκ παρασκευῆς πριάμενος, ἵν' εἰς ὑποδοχὴν ἅπ
λέγοι καὶ πράττοι Φιλοκράτει, ὡς αὐτὸ ἔδειξε·
63 νικᾷ γὰρ ἕτερον ψήφισμα Φιλοκράτης, [ἐν ᾧ
ἑλέσθαι δέκα πρέσβεις, οἵτινες ἀφικόμενοι
λιππον ἀξιώσουσιν αὐτὸν δεῦρο πρέσβεις αὐτο
πέμπειν ὑπὲρ εἰρήνης. τούτων εἷς ἦν Δημ
κἀκεῖθεν ἐπανήκων ἐπαινέτης ἦν τῆς εἰρή
ταὐτὰ τοῖς ἄλλοις πρέσβεσιν ἀπήγγελλε, κ
τῶν βουλευτῶν ἔγραψε σπείσασθαι τῷ κη
Φιλίππου καὶ τοῖς πρέσβεσιν, ἀκόλουθα γράφ
κράτει· ὁ μέν γε τὴν ἐξουσίαν δέδωκε τοῦ
ρυκα καὶ πρέσβεις πέμπεσθαι, ὁ δὲ τῇ πρεσβ
64 δεται. τὰ δὲ μετὰ ταῦτα ἤδη μοι σφόδρα
τὸν νοῦν. ἐπράττετο γὰρ οὐ πρὸς τοὺς ἄλ
σβεις, τοὺς πολλὰ συκοφαντηθέντας ὕστερον
βολῆς ὑπὸ Δημοσθένους, ἀλλὰ πρὸς Φιλοκρ
Δημοσθένην, εἰκότως, τοὺς ἅμα μὲν πρεσβεύο
δὲ τὰ ψηφίσματα γράφοντας, πρῶτον μὲν
περιμενεῖτε τοὺς πρέσβεις, οὓς ἦτε ἐκπεπομφό
καλοῦντες ἐπὶ Φίλιππον, ἵνα μὴ μετὰ τῶν

1 sq. secl. εἰς τὸ βουλευτήριον (βουλευτὴς del. C
hiat.). — 2 οὔτε...3 πριάμ. Harp. ἐπιλαχών. — 5 ὁ
— ἐν ᾧ κελεύει (hiat.) secl., cf. 66. 74. 151. II, 73
6 πρὸς] ὡς AVW. (hiat.). — 8 πέμπειν] ἀποστέλλειν
τῆς ante εἰρ. om. cum C W. — 11 τῶν ἄλλων (10)
— 11 sq. τῷ ὑπὸ (ἀπὸ q Wolf Fr.) τοῦ (τοῦ om. ae)
Fr.; del. Herw. ὑπὸ, τῷ ὑπὸ Φ. del. W. — 13 ἔδωκ
13 sq. κήρυκας C. — 14 πέμπειν? — 14 sq. σπένδε
15 sq. σφ. μοι τὸν νοῦν πρ. A, del. μοι et τὸν νοῦν W.
(Turr.). — 21 περιμενεῖτε (cf. § 65) mg. Bern., St
περιμείνητε (Fr.; -αιτε Saupp.). — 21 sq. παρακαλοῦν
Markl. Cob. Cf. § 58. II, 60. — 22 τῶν ἄλλων Ἑλλ

' ἰδίᾳ ποιήσαισθε τὴν εἰρήνην· δεύτερον δ' ὅπως 65
μόνον εἰρήνην, ἀλλὰ καὶ συμμαχίαν εἶναι ψηφιεῖσθε
ς Φίλιππον, ἵν', εἴ τινες προσέχοιεν τῷ πλήθει τῷ
τέρῳ, εἰς τὴν ἐσχάτην ἐμπέσοιεν ἀθυμίαν, δρῶντες
ἐς αὐτοὺς μὲν παρακαλοῦντας ἐπὶ τὸν πόλεμον,
οι δὲ μὴ μόνον εἰρήνην, ἀλλὰ καὶ συμμαχίαν ἐψη-
μένους ποιεῖσθαι· τρίτον δὲ ὅπως Κερσοβλέπτης
Θρᾴκης βασιλεὺς μὴ ἔσται ἔνορκος, μηδὲ μετέσται
συμμαχίας καὶ τῆς εἰρήνης αὐτῷ. παρηγγέλλετο
ἐπ' αὐτὸν ἤδη στρατεία. καὶ ταῦθ' ὁ μὲν ἐξωνού- 66
ος οὐκ ἠδίκει, πρὸ γὰρ τῶν ὅρκων καὶ τῶν συν-
ῶν ἀνεμέσητον ἦν αὐτῷ πράττειν τὰ συμφέροντα,
δ' ἀποδόμενοι καὶ κατακοινωνήσαντες τὰ τῆς πόλεως
υρὰ μεγάλης ὀργῆς ἦσαν ἄξιοι. ὁ γὰρ μισαλέξαν-
ς νυνὶ φάσκων εἶναι καὶ τότε μισοφίλιππος Δη-
θένης, ὁ τὴν ξενίαν ἐμοὶ προφέρων τὴν Ἀλεξάνδρου,
φει ψήφισμα, τοὺς καιροὺς τῆς πόλεως ὑφαιρού-
ος, ἐκκλησίαν ποιεῖν τοὺς πρυτάνεις τῇ ὀγδόῃ ἱστα- 67
ου τοῦ ἐλαφηβολιῶνος μηνός, ὅτ' ἦν τῷ Ἀσκληπιῷ
υσία καὶ ὁ προαγών, ἐν τῇ ἱερᾷ ἡμέρᾳ, ὃ πρότερον
εὶς μέμνηται γεγονός, τίνα πρόφασιν ποιησάμενος;
, φησίν, ἐὰν ἤδη παρῶσιν οἱ Φιλίππου πρέσβεις,
λεύσηται ὁ δῆμος ὡς τάχιστα περὶ τῶν πρὸς

1 ποιήσαισθε Bk. (Fr.[1]): ποιήσησθε (p. 204, 5). Cf. v. 3. — ῃν εἰρήνην (1) BC (Fr.). — 3 προσεῖχον kl. — 5 ὑμᾶς post A. — τὸν πρὸς Φίλιππον πόλεμον A. — 8 μηδὲ Bk.: μήτε. — αρήγγελτο Cob. W.; sed cf. 90 (Fr.). — 10 ἤδη ἐπ' αὐτὸν t.) A (ἤδη del. W., sed cf. 90). — 12 τὰ om. df. — 13 κατα-ώσαντες k. — 18 ποιεῖσθαι Ad. — 18 sq. ἱσταμένῃ C. — τῷ male om. A W. — 20 καὶ ὁ] καὶ ὅτ' ἦν AgmV. — ἐν … ρᾳ suspecta Bakio (hiat.). — 21 γεγονὸς A W.: γενόμενον). — 22 παρῶσιν ἤδη (hiat.) A (del. ἤδη W.). — οἱ A W.: οῦ; cf. p. 204, 6. — 23 δῆμος] Φίλιππος A.

Φίλιππον, τοῖς οὔπω παροῦσι πρέσβεσι προκατα
βάνων τὴν ἐκκλησίαν, καὶ τοὺς χρόνους ὑμῶν ὑ
τεμνόμενος καὶ τὸ πρᾶγμα κατασπεύδων, ἵνα μὴ μ
τῶν ἄλλων Ἑλλήνων, ἐπανελθόντων τῶν ὑμετέ
68 πρέσβεων, ἀλλὰ μόνοι ποιήσησθε τὴν εἰρήνην. μ
ταῦτα ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι ἧκον οἱ Φιλίππου πρέσβ
οἱ δὲ ὑμέτεροι ἀπεδήμουν, παρακαλοῦντες τοὺς Ἕλ
νας ἐπὶ Φίλιππον. ἐνταῦθ' ἕτερον νικᾷ ψήφισμα
μοσθένης, ἐν ᾧ γράφει μὴ μόνον ὑπὲρ εἰρήνης, ἀ
καὶ περὶ συμμαχίας βουλεύσασθαι, μὴ περιμείνα
τοὺς πρέσβεις τοὺς ὑμετέρους, ἀλλ' εὐθὺς μετὰ
Διονύσια τὰ ἐν ἄστει, τῇ ὀγδόῃ καὶ ἐνάτῃ ἐπὶ δ
ὅτι δ' ἀληθῆ λέγω, τῶν ψηφισμάτων ἀκούσατε.

ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ.

69 Ἐπειδὴ τοίνυν ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι παρεληλύθ
Διονύσια, ἐγίγνοντο δὲ αἱ ἐκκλησίαι, ἐν τῇ πρ
τῶν ἐκκλησιῶν ἀνεγνώσθη δόγμα κοινὸν τῶν συ
χων, οὗ τὰ κεφάλαια διὰ βραχέων ἐγὼ προερῶ.
τον μὲν γὰρ ἔγραψαν ὑπὲρ εἰρήνης ὑμᾶς μόνον

1 Φίλ. πρέσβεων C. — 2 ἡμῶν A. — 4 ἡμετέρων el
— 5 μετὰ ek W.: μετὰ δὲ (Fr.). — 6 malim ἧκον ⟨μὲν⟩.
Φιλ. A W. (ut p. 203, 22): οἱ τοῦ Φ. — 7 ἡμέτεροι cod
παρακαλοῦντες . . . 8 Φίλ. del. Sch. — 8 νικᾷ ψήφ. A W.:
(Fr.). — 9 [ἐν ᾧ γράφει]? Cf. 63, sed et. II, 61 al. —
ante εἰρ. om. cum C; cf. p. 203, 2; II, 61. — 10 περὶ κ
W., cf. II, 61. — post συμμ. add. ἡμᾶς BC, ὑμᾶς (v. 19)
om. A W. Cf. § 63. — 11 ἡμετέρους A. — τὰ om. egm
Cf. II, 61. — 13 τ. ψηφ. ἀκ. A (τ. ψηφ. αὐτῶν ἀκ. W.):
ψ. (Fr.). — 15 ὦ (ἄ.) Ἀ. om. A W., post 16 Διον. ponunt
— παρελήλυθε A. — 16 δὲ αἱ] δὲκα el, δὲ k. — ἐν Bake
Sch.: ἐν δὲ. — 17 add. τῇ ὀγδόῃ ἐπὶ δέκα post ἐκκλ. A,
δόγμα cet. libri; del. (Tayl.) Fr. — 19 γὰρ om. gm.

σασθαι, τὸ δὲ τῆς συμμαχίας ὄνομα ὑπερέβησαν,
ἐπιλελησμένοι, ἀλλὰ καὶ τὴν εἰρήνην ἀναγκαιοτέ-
ἢ καλλίω ὑπολαμβάνοντες εἶναι· ἔπειτα ἀπήντησαν
ῶς ἰασόμενοι τὸ Δημοσθένους δωροδόκημα, καὶ 70
σέγραψαν [ἐν τῷ δόγματι] ἐξεῖναι τῷ βουλομένῳ
Ἑλλήνων ἐν τρισὶ μησὶν εἰς τὴν αὐτὴν στήλην
γεγράφθαι μετ' Ἀθηναίων καὶ μετέχειν τῶν ὅρκων
τῶν συνθηκῶν, δύο μέγιστα προκαταλαμβάνοντες,
ῶτον μὲν τὸν χρόνον τὸν τῆς τριμήνου ταῖς τῶν
λήνων πρεσβείαις ἱκανὸν παραγενέσθαι κατασκευά-
τες, ἔπειτα τὴν τῶν Ἑλλήνων εὔνοιαν τῇ πόλει
ὰ κοινοῦ συνεδρίου κτώμενοι, ἵν' εἰ παραβαίνοιντο
συνθῆκαι, μὴ μόνοι μηδ' ἀπαράσκευοι πολεμήσαιμεν,
ῦν ἡμῖν παθεῖν συνέβη διὰ Δημοσθένην. ὅτι δ'
θῆ λέγω, ἐξ αὐτοῦ τοῦ δόγματος ἀκούσαντες μαθή-
θε.

ΔΟΓΜΑ ΣΥΜΜΑΧΩΝ.

Τούτῳ τῷ δόγματι συνειπεῖν ὁμολογῶ, καὶ πάντες 71
ἐν τῇ προτέρᾳ τῶν ἐκκλησιῶν δημηγοροῦντες· καὶ
ῆμος ἀπῆλθε τοιοῦτόν τι ὑπειληφώς, ὡς ἔσται μὲν
ἰρήνη (περὶ δὲ συμμαχίας οὐκ ἄμεινον εἴη διὰ τὴν
Ἑλλήνων παράκλησιν βουλεύσασθαι), ἔσται δὲ
νῇ μετὰ τῶν Ἑλλήνων ἁπάντων. νὺξ ἐν μέσῳ, καὶ

5 ἐν τῷ δόγμ. secl.; ἐν susp. R. — 7 ἀναγράφεσθαι ek Fr.[1] ἀναγεγράφεσθαι l. — 8 τὰ μέγιστα A W. — προσκαταλ. C. μὲν A (Fr.): μὲν οὖν. — τὸν post χρόνον om. C. — 10 παρα-σθαι A W.: γενέσθαι. — 10 sq. κατασκευάζοντες A W.: παρασκ. 2 κοινοῦ τοῦ συν. e, μετὰ κ. συνεδρ. del. Dobr. W. — 14 ὃ : ἃ (Fr.). — ἡμῖν kgm (Fr.): ὑμῖν. — 18 δόγματι] ψηφίσματι — add. ἐγὼ post ὁμολ. Dobr. W. — 20 τοιοῦτόν τι ὑπειλ. coll. I, 49: τοιαύτην τινὰ δόξαν εἰλ. (sed. ὑπειλ. A V) codd. — 21 ἡ om. dzV. — 22 βουλεύεσθαι A W. — 23 κοινὴ m W.[3].

παρῆμεν τῇ ὑστεραίᾳ εἰς τὴν ἐκκλησίαν. ἐντι
προκαταλαβὼν Δημοσθένης τὸ βῆμα, οὐδενὶ τῶ
παραλιπὼν λόγον, οὐδὲν ὄφελος ἔφη τῶν χθ
μένων εἶναι λόγων, εἰ ταῦθ' οἱ Φιλίππου μὴ
σθήσονται πρέσβεις, οὐδὲ γιγνώσκειν ἔφη τὴν
72 *ἀπούσης συμμαχίας. οὐ γὰρ ἔφη δεῖν, καὶ*
ῥῆμα μέμνημαι ὡς εἶπε, διὰ τὴν ἀηδίαν τοῦ
ἅμα καὶ τοῦ ὀνόματος, ἀπορρῆξαι τῆς εἰρή
συμμαχίαν, οὐδὲ τὰ τῶν Ἑλλήνων ἀναμένει
ματα, ἀλλ' ἢ πολεμεῖν αὐτούς, ἢ τὴν εἰρή
ποιεῖσθαι. καὶ τελευτῶν ἐπὶ τὸ βῆμα παρ
Ἀντίπατρον ἐρώτημά τι ἠρώτα, προειπὼν μὲ
σεται, προδιδάξας δὲ ἃ χρὴ κατὰ τῆς πόλεως
νασθαι. καὶ τέλος ταῦτ' ἐνίκα, τῷ μὲν λόγ
βιασαμένου Δημοσθένους, τὸ δὲ ψήφισμα γρ
73 *Φιλοκράτους. ὃ δὲ ἦν ὑπόλοιπον αὐτοῖς, Κερσ*
καὶ τὸν ἐπὶ Θρᾴκης τόπον ἔκδοτον ποιῆσαι, κ
ἔπραξαν ἕκτῃ φθίνοντος τοῦ ἐλαφηβολιῶνος,
τὴν ὑστέραν ἀπαίρειν πρεσβείαν τὴν ἐπὶ τοὺ
Δημοσθένην· ὁ γὰρ μισαλέξανδρος καὶ μισο
ὑμῖν οὑτοσὶ ῥήτωρ δὶς ἐπρέσβευσεν εἰς Μακ
ἐξὸν μηδὲ ἅπαξ, ὁ νυνὶ κελεύων τῶν Μα
καταπτύειν. εἰς δὲ τὴν ἐκκλησίαν τὴν

1 *παρῆμεν* Cob. male. — *εἰς τὴν ὑστέραν ἐκκλησία*
— 2 *προκαταλαβὼν* A Barb. Fr.[1] W.: **προκαταλαμβάν**
βῆμα Δημ. A. — 6 **καὶ γὰρ τὸ**] *τὸ γὰρ* ek. — 8 sq. **τὴν**
εἰρ. A; *οὐ δεῖ* [*οὐδὲ* Dionys. libri] *τῆς φιλίας ἀπορρῆξαι*
Dionys. de Dem. 57. — 9 *τὰ* om. C. — 11 **καλέσας** C;
12 *τι* om. A (*ἐρωτήματ'* W.). — 14 sq. **προσβιασαμέν**
(cf. 93): **προβιασ.** — 15 *τοῦ Δημ.* C. — 18 **ἐλαφ.**]
AC W., quo hic non opus (cf. § 67). — 21 *ἡμῖν* A.
AC. — *εἰς Μακεδονίαν* A (Fr.[1]): *ἐν Μακεδονίᾳ.*

καθεξόμενος βουλευτὴς ὢν ἐκ παρασκευῆς, ἔκδοτον
σοβλέπτην μετὰ Φιλοκράτους ἐποίησε. λανθάνει 74
ὁ μὲν Φιλοκράτης ἐν ψηφίσματι μετὰ τῶν ἄλλων
αμμάτων] παρεγγράψας, ὁ δ' ἐπιψηφίσας, Δημοσθέ-
, [ἐν ᾧ γέγραπται] „ἀποδοῦναι δὲ τοὺς ὅρκους τοῖς
σβεσι τοῖς παρὰ Φιλίππου ἐν τῇδε τῇ ἡμέρᾳ τοὺς
έδρους τῶν συμμάχων". παρὰ δὲ Κερσοβλέπτου
εδρος οὐκ ἐκάθητο· γράψας δὴ τοὺς συνεδρεύοντας
ύναι, τὸν Κερσοβλέπτην οὐ συνεδρεύοντα ἐξέκλησε
ὅρκων. ὅτι δ' ἀληθῆ λέγω, ἀνάγνωθί μοι, τίς 75
] ὁ ταῦτα γράψας, καὶ τίς ὁ [ταῦτα] ἐπιψηφίσας.

ΨΗΦΙΣΜΑ.

*Καλὸν ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι καλὸν ἡ τῶν δημοσίων
αμμάτων φυλακή· ἀκίνητον γάρ ἐστι, καὶ οὐ συμ-
απίπτει τοῖς αὐτομολοῦσιν ἐν τῇ πολιτείᾳ, ἀλλ'
έδωκε τῷ δήμῳ, ὁπόταν βούληται, συνιδεῖν τοὺς
λαι μὲν πονηρούς, ἐκ μεταβολῆς δ' ἀξιοῦντας εἶναι
ηστούς.*

1 προκαθεζ. schedae Scrimg. mg. Bern. mg. Steph.: λέγω
θεζόμενος (καθεζ. λέγω agm[1]). — 3 Φιλοκράτης et 4 Δημοσθ.
. Bake Fr. W. — ἐν τῷ ψηφ. Fr.[1]. — 3 sq. μετὰ τῶν ἄλλων
εμμάτων del. W. — 5 ἐν ᾧ γέγραπται del. Markl. Fr.[1]. — δὲ
. BC Fr. — 6 τοῖς om. el. — 7 τοῦ Κερσ. C. — 8 δὴ scr.:
— 11 ἦν om. h. Cf. II, 19; Dem. XVIII, 158. — γράφων A
— καὶ τίς] καὶ τίς ἦν AV Barb. W. Sch. — secl. alterum
τα. — ἐπιψηφ. Fr.[1] W.: ἐπιψ. πρόεδρος. — 12 post ΨΗΦ. add.
ΟΕΔΡΟΙ ekC, ΠΡΟΕΔΡΟΣ lgm (Fr.), inepte, cum pars pse-
smatis sit prohedri commemoratio. Om. aV. — 13 καλὸν ...
φυλακή Aristid. Rhet. IX p. 348 W., Alex. π. σχημ. p. 445 W.
14 γραμμάτων] πραγμάτων eBCV, vulg. ap. Aristid. (sed
εμμ. cod. Par. 1741), Alex. — 14 sq. μεταπίπτει ABV Barb. —
ἀντιμεταβαλλομένοις αὐτομολοῦσιν A. — τῇ om. BV. —
ἀπέδωκε A Fr.): ἐπέδ. (ἔδωκε Dobr. Hamak.).

76 Ὑπόλοιπον δ' ἐστί μοι τὴν κολακείαν διεξ
Δημοσθένης γὰρ ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ἐνιαυτὸ
λεύσας, οὐδεμίαν πώποτε φανήσεται πρεσβεi
προεδρίαν καλέσας, ἀλλὰ τότε μόνον καὶ πρῶτο
εἰς προεδρίαν ἐκάλεσε, καὶ προσκεφάλαια ἔθη
φοινικίδας περιεπέτασε, καὶ ἅμα τῇ ἡμέρᾳ ἡγεi
πρέσβεσιν εἰς τὸ θέατρον, ὥστε καὶ συρίττεσ
τὴν ἀσχημοσύνην [καὶ κολακείαν]. καὶ ὅτ' ἀ
ἐμισθώσατο αὐτοῖς τρία ζεύγη ὀρεικὰ καὶ προὔ
εἰς Θήβας, καταγέλαστον τὴν πόλιν ποιῶν. ἵνα
τῆς ὑποθέσεως μείνω, λαβέ μοι τὸ ψήφισμα
τῆς προεδρίας.

ΨΗΦΙΣΜΑ.

77 Οὗτος τοίνυν ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ὁ τηλικο
μέγεθος κόλαξ, πρῶτος διὰ τῶν κατασκόπων τῶ
Χαριδήμου πυθόμενος τὴν Φιλίππου τελευτή
μὲν θεῶν συμπλάσας ἑαυτῷ ἐνύπνιον κατεψεύσ
οὐ παρὰ Χαριδήμου τὸ πρᾶγμα πεπυσμένος, ἀλλ
τοῦ Διὸς καὶ τῆς Ἀθηνᾶς, οὓς μεθ' ἡμέραν ἐ
νύκτωρ φησὶν ἑαυτῷ διαλέγεσθαι καὶ τὰ μ
ἔσεσθαι προλέγειν, ἑβδόμην δ' ἡμέραν τῆς θ
αὐτῷ τετελευτηκυίας, πρὶν πενθῆσαι καὶ τὰ

1 ἐστί μοι A: μοι ἐστὶ (hiat.) cett. (Fr.); μοι W. Cf.
— κολακείαν A W.: κολ. αὐτοῦ (Fr.). — 2 ὦ ἄ. Ἀ. om. B
3 πώποτε om. A W. — φανήσεται A W.: φανεῖται. —
τον καὶ μόνον A W.[3]. Cf. 77. — 5 ante εἰς omisi
cum z; addidi καὶ (4). — ἐκάλεσε] ἔθηκε C. — 8 καὶ τὴν κ
a; del. W. — ἀπῆσαν Fr.[1]; add. εἰς Θήβας codd., q
(Tayl.) Fr. — 9 ὀρεικὰ eg[2]: ὀρικὰ (Fr.) — post καὶ add. τ
σβεις codd.; del. Tayl. Fr. — 11 περὶ] ὑπὲρ A. — 21 ἑβδόμη
C. Cf. Plut. Mor. 119 B (ἑβδόμην ... p. 209, 8 ἀπολέσας)
ed. Rabe II, 21 (it.); Cic. Tusc. III, 63. — 22 πρὶν ἢ

ενα ποιῆσαι, στεφανωσάμενος καὶ λευκὴν ἐσθῆτα
ιβὼν ἐβουθύτει καὶ παρενόμει, τὴν μόνην ὁ δείλαιος
εὶ πρώτην αὐτὸν πατέρα προσειποῦσαν ἀπολέσας.
εὶ οὐ τὸ δυστύχημα ὀνειδίζω, ἀλλὰ τὸν τρόπον ἐξε- 78
ἐζω. ὁ γὰρ μισότεκνος καὶ πατὴρ πονηρὸς οὐκ ἄν
οτε γένοιτο δημαγωγὸς χρηστός, οὐδὲ ὁ τὰ φίλτατα
εὶ οἰκειότατα σώματα μὴ στέργων οὐδέποθ' ὑμᾶς περὶ
ολλοῦ ποιήσεται τοὺς ἀλλοτρίους, οὐδέ γε ὁ ἰδίᾳ
ονηρὸς οὐκ ἂν γένοιτο δημοσίᾳ χρηστός, οὐδ' ὅστις
τὶν οἴκοι φαῦλος, οὐδέποτ' ἦν ἐν Μακεδονίᾳ [κατὰ
ν πρεσβείαν] καλὸς κἀγαθός· οὐ γὰρ τὸν τρόπον,
λὰ τὸν τόπον μετήλλαξεν.

Πόθεν οὖν ἐπὶ τὴν μεταβολὴν ἦλθε τῶν πραγμά- 79
ον, οὗτος γάρ ἐστιν ὁ δεύτερος καιρός, καὶ τί ποτ'
τὶ τὸ αἴτιον, ὅτι Φιλοκράτης μὲν ἀπὸ τῶν αὐτῶν
ολιτευμάτων Δημοσθένει φυγὰς ἀπ' εἰσαγγελίας γε-
νηται, Δημοσθένης δὲ ἐπέστη τῶν ἄλλων κατήγορος,
ὶ πόθεν ποθ' ὑμᾶς εἰς τὴν ἀτυχίαν ὁ μιαρὸς ἄν-
οωπος ἐμβέβληκε, ταῦτ' ἤδη διαφερόντως ἄξιόν ἐστιν
οῦσαι. ὡς γὰρ τάχιστα εἴσω Πυλῶν Φίλιππος 80
ρῆλθε, καὶ τάς τε ἐν Φωκεῦσι πόλεις παραδόξως

2 ἀναλαβὼν Plut., βαλὼν dhqf[2] Syr. — παρηνόμει aeld, ut. (παρενόμησεν Rh. V, 50, παρ. . . . προσειποῦσαν). — 3 ἀπο-σας om. ahf[1]. — 4 sq. καὶ . . . ἐξετάζω Alex. W. 476. Tiber. p. 562. 4 ἀλλὰ τὸν] τὸν δὲ Alex. Tib. — 5 ὁ γὰρ . . . 12 μετήλλ. Syrian. c. — 5 καὶ et πονηρὸς del. Dobr. — 7 ἡμᾶς BV. — 8 πολλοῦ Syr. W.: πλείονος. — ποιήσαιτο A W. (qui οὐδέποτ' <ἂν>), ιήσηται f[1], ποιήσαιται Syriani V[1]. — 8 οὐδὲ . . . 9 χρηστός del. ; fuerit ὁ δέ γ' ἰδίᾳ κτἑ. — 9 οὐκ ἂν] ἄν ποτε ut 5 sq. C. 10 sq. οὐδέποτ' ἂν . . . κἀγαθὸς γένοιτ' ἄν Syrian. — κατὰ ν πρεσβείαν om. V Sch. W. — 12 τόπον el Cob.: τόπον μόνον c.). Ap. Syr. est τὸν γὰρ τόπον μόνον, ἀλλ' οὐ τὸν τρ. μετ. 18 ὑμᾶς A W.: ἡμᾶς (Fr.). — τὴν ἀτυχίαν A W.: τὰς ἀτυ-ς (Fr.). Cf. p. 211, 16. — 20 sq. παρῆλθε Φίλ. A (cf. p. 211, 7). 21 τε] μὲν R.

ἀναστάτους ἐποίησε, Θηβαίους τε, ὡς τόθ' ὑμῖν ἔδοξε,
περαιτέρω τοῦ καιροῦ καὶ τοῦ ὑμετέρου συμφέροντος
ἰσχυροὺς κατεσκεύασεν, ὑμεῖς τε ἐκ τῶν ἀγρῶν φο
θέντες ἐσκευαγωγήσατε, ἐν ταῖς μεγίσταις δ'
αἰτίαις οἱ πρέσβεις οἱ τὴν εἰρήνην πρεσβεύσαντες,
πολὺ δὲ τῶν ἄλλων διαφερόντως Φιλοκράτης καὶ Δη
μοσθένης, διὰ τὸ μὴ μόνον πρεσβεύειν, ἀλλὰ καὶ
81 ψηφίσματα γεγραφέναι, συνέβη τε ἐν τοῖς αὐτοῖς
νοις διαφέρεσθαί τι Δημοσθένην καὶ Φιλοκράτην
δὸν ὑπὲρ τούτων, ὑπὲρ ὧν καὶ ὑμεῖς αὐτοὺς ὑπ
σατε διενεχθῆναι· τοιαύτης [δὲ] ἐμπιπτούσης ταρ
μετὰ τῶν συμφύτων αὐτῷ νοσημάτων ἤδη τὰ
ταῦτα ἐβουλεύετο, μετὰ δειλίας καὶ τῆς πρὸς Φι
κράτην ὑπὲρ τῆς δωροδοκίας ζηλοτυπίας, καὶ ἡγ
εἰ τῶν συμπρεσβευόντων καὶ τοῦ Φιλίππου κατή
ἀναφανείη, τὸν μὲν Φιλοκράτην προδήλως ἀπολεῖ
τοὺς δὲ ἄλλους συμπρέσβεις κινδυνεύσειν, αὐτὸς
εὐδοκιμήσειν, καὶ προδότης ὢν τῶν φίλων καὶ
82 πιστὸς τῷ δήμῳ φανήσεσθαι. κατιδόντες δ' αὐτὸν
τῇ τῆς πόλεως προσπολεμοῦντες ἡσυχίᾳ, ἄσμενοι
κάλουν ἐπὶ τὸ βῆμα, τὸν μόνον ἀδωροδόκητον ὀνο

1 τε scr.: δὲ (om. kl). Cf. v. 3. 8; Adam p. 11. —
τοῦθ' BV. — 2 τοῦ ante καιροῦ om. C. — 3 τε] δὲ cd Fr.
4 ἐσκευαγωγήκατε BC. — 5 τὴν εἰρήνην A Bk.: περὶ τῆς
(Fr.). — 7 τὰ om. BCV. — 8 τε A: δ' (del. Sch. c. hiatu)
9 τὸν Δημ. CV. — 11 δὲ del. Tayl. Cf. 149. II, 157. δὴ (T
Dobr. — 12 αὐτῷ νοσημ. fq, αὐτῶν νοσ. V Barb: νοσ. αὐτῷ (
Deleri potest αὐτῷ. — 13 μετὰ om. schol.? μετὰ ... ζηλοτ.
Bake Fr.[1]. — 14 ζηλοτ. δωροδοκίας B. — 15 συμπρέσβεων
— 17 πρέσβεις C, del. Cob. W. — κινδυνεύσειν k (Fr.):
νεύειν. — 18 προδότης τε ὢν f[1]. — τῶν φίλων om. f[1].
19 καὶ πιστὸς f[1]. — φανήσεται V, κληθήσεται A. Malim φανεῖ
— 20 προσπολεμ. ante τῇ τῆς A W., om. τῇ BCV. — ἀσμένως A

ες τῇ πόλει· ὁ δὲ παριὼν ἀρχὰς αὐτοῖς ἐνεδίδου
ἰμου καὶ ταραχῆς. οὗτός ἐστιν ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι
ρῶτος ἐξευρὼν Σέρριον τεῖχος καὶ Δορίσκον καὶ
ίσκην καὶ Μυρτίσκην καὶ Γάνος καὶ Γανιάδα,
ία, ὧν οὐδὲ τὰ ὀνόματα ᾔδεμεν πρότερον. καὶ εἰς
ο φέρων περιέστησε τὰ πράγματα, ὥστ' εἰ μὲν μὴ
τοι Φίλιππος πρέσβεις, καταφρονεῖν αὐτὸν ἔφη τῆς
ιως, εἰ δὲ πέμποι, κατασκόπους πέμπειν, ἀλλ' οὐ
ιβεις. εἰ δὲ ἐπιτρέπειν ἐθέλοι πόλει τινὶ ἴσῃ καὶ 83
ίᾳ περὶ τῶν ἐγκλημάτων, οὐκ εἶναι κριτὴν ἴσον
ἔφη καὶ Φιλίππῳ. Ἁλόννησον ἐδίδου· ὁ δ' ἀπη-
υε μὴ λαμβάνειν, εἰ δίδωσιν, ἀλλὰ μὴ ἀποδίδωσι,
συλλαβῶν διαφερόμενος. καὶ τὸ τελευταῖον στε-
ύσας τοὺς μετὰ Ἀριστοδήμου εἰς Θετταλίαν καὶ
νησίαν παρὰ τὰς τῆς εἰρήνης συνθήκας πρεσβεύ-
ιας, τὴν μὲν εἰρήνην διέλυσε, τὴν δὲ συμφορὰν
τὸν πόλεμον] κατεσκεύασεν.
Ναί, ἀλλὰ χαλκοῖς καὶ ἀδαμαντίνοις τείχεσιν, ὡς 84
ὶς φησι, τὴν χώραν ἡμῶν ἐτείχισε, τῇ τῶν Εὐβοέων
Θηβαίων συμμαχίᾳ. ἀλλ' ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι περὶ
ια καὶ μέγιστα ἠδίκησθε καὶ μάλιστα ἠγνοήκατε.

1 ⟨*ἐν*⟩ *τῇ* Markl., cf. 73. — *αὐτοῖς ἀρχὰς* A (del. *αὐτοῖς* W.). *Ἐργίσκην* cf. Harp. s. v. — *καὶ Μυρτίσκην* kz Barb. (Fr. *καὶ Μυργίσκην* df, om. elBV (*καὶ Μυρτηνὸν* ex Dem. Sch.). *ἄνον* V Fr.[1] Sch., sed *Γάνος* et. Harp. s. v. *Ἡ Γάνος* fuit Suid.; cf. Xen. An. VII, 5, 8. — *καὶ Γανιάδα* Harp. Fr.[1]: *Γανίδα* vulg. Fr., *καὶ δάνδια* el, om. B. — 5 *ᾔδεμεν* scr.: *ιεν* (*ᾔσμεν* Fr.[1]). — 7 *πρέσβεις Φίλ.* A W. — 9 *ἐθέλει* lB. — *λόννησον* cf. Harp. — 15 *τῆς* B: *περὶ τῆς* AC. — 15 sq. *πρε-ιαντας* Az schol. (Bak., Sch.): *ἐπιστρατεύσαντας* falso BCV — 16 *ἔλυσε* Cob. Cf. 55 — 17 *καὶ τὸν πόλ.* del. Cob. Cf. 9, 18. — *κατεσκεύασεν* A W.: *παρεσκ.* (Isocr. VIII, 100?). — *τῇ Θηβ. καὶ τῇ τῶν Εὐβ.* A. Cf. p. 212, 2 *ἐφεξῆς*. — *ιὶ μέγ.* A (Adam; *καὶ τὰ μέγ.* Kaibel): *μέγ.* f[1], *τρία μέγ.* Fr. (cf. 91. 141), *τρία τὰ μέγ.* R. W.

σπεύδων δ' εἰπεῖν περὶ τῆς θαυμαστῆς συμμαχίας τῆς
τῶν Θηβαίων, ἵν' ἐφεξῆς λέγω, περὶ τῶν Εὐβοέων
πρῶτον μνησθήσομαι.
85 Ὑμεῖς γὰρ ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι πολλὰ καὶ μεγάλα
ἠδικημένοι ὑπὸ Μνησάρχου τοῦ Χαλκιδέως, τοῦ Καλ-
λίου καὶ Ταυροσθένους πατρός, οὓς οὗτος νυνὶ μισθὸν
λαβὼν Ἀθηναίους εἶναι τολμᾷ γράφειν, καὶ πάλιν ὑπὸ
Θεμίσωνος τοῦ Ἐρετριέως, ὃς ἡμῶν εἰρήνης οὔσης
Ὠρωπὸν ἀφείλετο, τούτων ἑκόντες ἐπιλαθόμενοι, ἐπειδὴ
διέβησαν εἰς Εὔβοιαν Θηβαῖοι καταδουλώσασθαι τὰς
πόλεις πειρώμενοι, ἐν πέντε ἡμέραις ἐβοηθήσατε αὐτοῖς
καὶ ναυσὶ καὶ πεζῇ δυνάμει, καὶ πρὶν τριάκονθ' ἡμέρας
διελθεῖν ὑποσπόνδους Θηβαίους ἀφήκατε, κύριοι τῆς
Εὐβοίας γενόμενοι, καὶ τάς τε πόλεις αὐτὰς καὶ τὰς
πολιτείας ἀπέδοτε ὀρθῶς καὶ δικαίως τοῖς παρακαταθε-
μένοις, οὐχ ἡγούμενοι δίκαιον εἶναι τὴν ὀργὴν ἀπο-
86 μνημονεύειν ἐν τῷ πιστευθῆναι. καὶ τηλικαῦθ' ὑφ'
ὑμῶν εὖ πεπονθότες οἱ Χαλκιδεῖς, οὐ τὰς ὁμοίας ὑμῖν
ἀπέδοσαν [χάριτας], ἀλλ' ἐπειδὴ διέβητε εἰς Εὔβοιαν
Πλουτάρχῳ βοηθήσοντες, τοὺς μὲν πρώτους χρόνους
ἀλλ' οὖν προσεποιοῦνθ' ὑμῖν εἶναι φίλοι, ἐπειδὴ δὲ
τάχιστα εἰς Ταμύνας παρήλθομεν, καὶ τὸ Κοτύλαιον
ὀνομαζόμενον ὄρος ὑπερεβάλομεν, ἐνταῦθα Καλλίας ὁ
Χαλκιδεύς, ὃν Δημοσθένης μισθαρνῶν ἐνεκωμίαζεν

1 θαυμαστῆς A V (Fr.): μεγίστης. — 2 λέγω A W.: εἴπω ex 1 (Fr.) — περὶ τῆς τῶν A. — 9 ἐπιλανθανόμενοι B C. — 12 πεζῇ A Fr.: πεζικῇ. — 13 ἀφέντες Cob.; καὶ κύρ. (del. καὶ ante τὰς) Markl. Cob. — 14 τε om. C. — 15 sq. τοῖς παρακαταθεμένοις A (Fr.): αὐτοῖς παρα-καταθέμενοι. — 17 ὑφ' om. B, ὑφ' ὑμῶν om. f[1]. — 18 παθόντες W.; cf. p. 213, 18. — 19 χάριτας—διέβητε om. f[1]. — χάριτας del. Cob. — ἐπειδὴ Saupp.: ἐπ. τάχιστα (v. 21 sq.). — 20 βοηθοῦντες A W. — 22 Κοτύλαιον Harp. s. v. — Ταμύνας Harp. s. v. — 23 ὑπερεβάλομεν A: ὑπερεβάλλομεν (Fr.). — 24 μισθαρνῶν A Bk.: μισθὸν λαβὼν v. 6 sq. (Fr.). — ἐνεκωμίαζεν A (R. al. Fr.): ἐνεχυρίαζεν.

τὸ στρατόπεδον τὸ τῆς πόλεως εἰς δεινὰς δυσχω- 87
κατακεκλημένον, ὅθεν μὴ νικήσασι μάχην οὐκ ἦν
ώρησις, οὐδὲ βοηθείας ἐλπὶς οὔτ' ἐκ γῆς οὔτ' ἐκ
ττης, συναγείρας ἐξ ἁπάσης τῆς Εὐβοίας στρατό-
ν, καὶ παρὰ Φιλίππου δύναμιν προσμεταπεμψά-
ς, ὅ τ' ἀδελφὸς αὐτοῦ Ταυροσθένης, ὁ νυνὶ πάντας
ύμενος καὶ προσγελῶν, τοὺς Φωκικοὺς ξένους δια-
σας, ἦλθον ἐφ' ἡμᾶς ὡς ἀναιρήσοντες. καὶ εἰ μὴ 88
ον μὲν θεῶν τις ἔσωσε τὸ στρατόπεδον, ἔπειθ'
ρατιῶται [οἱ ὑμέτεροι] καὶ οἱ πεζοὶ καὶ οἱ ἱππεῖς
ες ἐγένοντο ἀγαθοί, καὶ παρὰ τὸν ἱππόδρομον τὸν
αμύναις ἐκ παρατάξεως μάχῃ κρατήσαντες ἀφεῖσαν
πόνδους τοὺς πολεμίους, ἐκινδύνευσεν ἂν ἡ πόλις
στα παθεῖν· οὐ γὰρ τὸ δυστυχῆσαι κατὰ πόλεμον
στόν ἐστι κακόν, ἀλλ' ὅταν τις πρὸς ἀνταγωνιστὰς
ίους αὐτοῦ διακινδυνεύων ἀποτύχῃ, διπλασίαν
εἶναι τὴν συμφοράν. ἀλλ' ὅμως ὑμεῖς τοιαῦτα
νθότες πάλιν διελύσασθε πρὸς αὐτούς. τυχὼν δὲ
ὑμῶν συγγνώμης Καλλίας ὁ Χαλκιδεύς, μικρὸν 89
πὼν χρόνον πάλιν ἧκε φερόμενος εἰς τὴν ἑαυτοῦ
ν, Εὐβοϊκὸν μὲν τῷ λόγῳ συνέδριον εἰς Χαλκίδα

alterum τὸ om. el. — δεινὰς Az W.: τινας (δεινάς τινας — 2 κατακεκλημ. Fr.: -κλημ. m, -κλειμ. acfV[1], κλεισμ. — μάχῃ A (hiat.). — 3 οὐδὲ Bk. Fr.: οὔτε. — 6 ὁ νῦν . . . ους Prisc. XVIII, 280. — 7 δεξιούμενος καὶ om. A Prisc. - 8 ἡμᾶς ael Fr.: ὑμᾶς. — 10 secl. οἱ ὑμέτεροι (hiat.); στρατόπεδον v. 9. — οἱ πεζοὶ καὶ οἱ A W. (cf. 140): πεζοὶ Fr.). — 11 ἐγένοντο ἀγαθοί A: ἀγ. ἐγ. c. hiat. (Fr.). — κρατήσαντες] μ. νικήσαντες (v. 2) A, κρατ. μάχης f[1]h (secl. W.[3]). — ἀφεῖσαν A Bk. Fr.: ἀφίεσαν. — 13 ὑποσπόνδους ἀφ. (12) A W. — ἡ πόλις aC Turr. Fr.: ὑμῶν h. l., tum ἡ st παθεῖν (14) A, ἡμῶν ἡ π. cett. — 15 μέγ. ἐστι κακόν] μέγ. ek Adam, ἐστιν πόλεμον l. — 16 ἑαυτοῦ ἀναξίους (hiat.) 17 εἰκὸς] εἰκός ἐστιν A W. — 19 συγγν. παρ' ὑμῶν A - ὁ Χαλκιδεύς del. Hamak. W.[3].

συνάγων, ἰσχυρὰν δὲ τὴν Εὔβοιαν ἐφ' ὑμᾶς ἐρυ
κατασκευάζων, ἐξαίρετον δ' αὑτῷ τυραννίδα περιποιού-
μενος. κἀνταῦθα ἐλπίζων συναγωνιστὴν Φίλιππον
λήψεσθαι, ἀπῆλθεν εἰς Μακεδονίαν καὶ περιῄει μετὰ
90 Φιλίππου, καὶ τῶν ἑταίρων εἷς ὠνομάζετο. ἀδικήσας
δὲ Φίλιππον κἀκεῖθεν ἀποδράς, ὑπέβαλεν ἑαυτὸν φέ-
ρων Θηβαίοις. καταλιπὼν δὲ κἀκείνους, καὶ πλείους
τραπόμενος τροπὰς τοῦ Εὐρίπου, παρ' ὃν ᾤκει, εἰς
μέσον πίπτει τῆς τε Θηβαίων ἔχθρας καὶ τῆς Φιλίππου.
ἀπορῶν δ', ὅ τι χρήσαιτο αὑτῷ, καὶ παραγγελλομένης
ἐπ' αὐτὸν ἤδη στρατείας, μίαν ἐλπίδα λοιπὴν κατεῖδε
σωτηρίας, ἔνορκον λαβεῖν τὸν Ἀθηναίων δῆμον, σύμ-
μαχον ὀνομασθέντα, βοηθήσειν, εἴ τις ἐπ' αὐτὸν ἴοι·
91 ὃ πρόδηλον ἦν ἐσόμενον, εἰ μὴ ὑμεῖς κωλύσετε. ταῦτα
διανοηθείς, ἀποστέλλει δεῦρο πρέσβεις Γλαυκέτην
Ἐμπέδωνα καὶ Διόδωρον τὸν δολιχοδρομήσαντα, φέ-
ροντας τῷ μὲν δήμῳ κενὰς ἐλπίδας, Δημοσθένει δ'
ἀργύριον καὶ τοῖς περὶ τοῦτον. τρία δ' ἦν ἃ
ἐξεωνεῖτο, πρῶτον μὲν μὴ διασφαλῆναι τῆς πρὸς ὑμᾶς
συμμαχίας· οὐδὲν γὰρ ἦν τὸ μέσον, εἰ μνησθεὶς τῶν
προτέρων ἀδικημάτων ὁ δῆμος μὴ προσδέξαιτο τὴν
συμμαχίαν, ἀλλ' ὑπῆρχεν [αὐτῷ] ἢ φεύγειν ἐκ Χαλκίδος

1 συναγαγών A. — 2 κατασκευάζ. scr.: παρασκ. — 3 ταῦθα A W.: καὶ ταύτης (Fr.). Cf. 252. — 6 κἀκεῖθεν] κἀκεῖνον (7) A; ἀδ. δὲ κἀκεῖνον ἀποδρ. W. — ὑπέβαλλεν amV — 7 καταλιπὼν Fr.[1] Sch. W.: ἐγκαταλιπών. — 8 στρεφόμενος Πλείονας τροπὰς τρεπόμ. τοῦ πορθμοῦ Dio Cass. XLVI, 8. — τροπὰς τραπόμ. Lucian. de mort. Peregr. 1. — 9 ἐμπίπτει kl. τε om. B (add. g[2]m[2]) C. — τῆς Φ.] τοῦ Φ. A. — 11 στρατείας mg. Steph. Fr.: στρατιᾶς. — 12 τὸν δ. τῶν Ἀθ. A, τὸν δ. τὸν Bk. W. — 14 κωλύσαιτε mg. Bern. Markl. (Fr.). — δὲ post τα add. BCV (Fr.). — 15 δεύτερον A. — 17 κενὰς ἐλπ. A: ἐλπ. κ. c. hiat. (Fr.). — 18 τοῦτον A: αὐτόν (Fr.). — 19 ἐξεωνεῖτο Fr.[1] ἐξωνεῖτο. — 21 πρότερον Fr.[1]. — 22 secl. αὐτῷ (hiat.).

ς, ἢ τεθνάναι καταληφθέντι· τηλικαῦται δυνάμεις
αὐτὸν ἐπεστράτευον, ἥ τε Φιλίππου καὶ Θηβαίων.
ύτερον δ' ἧκον οἱ μισθοὶ τῷ γράψοντι τὴν συμ-
χίαν ὑπὲρ τοῦ μὴ συνεδρεύειν Ἀθήνησι Χαλκιδέας,
έτον δὲ ὥστε μὴ τελεῖν συντάξεις. καὶ τούτων τῶν 92
αιρέσεων οὐδεμιᾶς ἀπέτυχε Καλλίας, ἀλλ' ὁ μισοτύ-
νος Δημοσθένης, ὡς αὐτὸς προσποιεῖται, ὅν φησι
ησιφῶν τὰ βέλτιστα λέγειν, ἀπέδοτο μὲν τοὺς και-
ὺς τοὺς τῆς πόλεως, ἔγραψε δ' ἐν τῇ συμμαχίᾳ
ηθεῖν ἡμᾶς Χαλκιδεῦσι, ῥῆμα μόνον ἀντικαταλλαξά-
νος ἀντὶ τούτων, εὐφημίας ἕνεκα προσγράψας καὶ
λκιδέας βοηθεῖν, ἐάν τις ἴῃ ἐπ' Ἀθηναίους· τὰς δὲ 93
νεδρίας καὶ τὰς συντάξεις, ἐξ ὧν ἰσχύσειν ὁ πόλεμος
ελλεν, ἄρδην ἀπέδοτο, καλλίστοις ὀνόμασιν αἰσχίστας
άξεις γράφων, καὶ τῷ λόγῳ προσβιβάζων ὑμᾶς, τὰς
ν βοηθείας ὡς δεῖ τὴν πόλιν πρότερον ποιεῖσθαι
ς ἀεὶ δεομένοις τῶν Ἑλλήνων, τὰς δὲ συμμαχίας
τέρας μετὰ τὰς εὐεργεσίας. ἵνα δ' εὖ εἰδῆτε, ὅτι
ηθῆ λέγω, λαβέ μοι τὴν Καλλίᾳ γραφεῖσαν συμ-
χίαν. ἀνάγνωθι τὸ ψήφισμα.

1 καταληφθ. scripsi (hiat.): ἐγκαταληφθέντι fgm Barb. (Fr.); καταλειφθέντι cett. Cf. 60. — 2 ἐστρατεύσαντο el. — καὶ ἡ β. Steph. Turr.; adv. Fr.[1]. ἥ τε ... Θηβ. del. W. — 3 γρά-ντι Sch.: γράψαντι (Fr.). — 3 sq. τὴν συμμ. ὑπὲρ τοῦ del. . — 11 ἀντὶ τούτων del. W. — προγράψας BCV, προσέγραψε del. W. — εὐφ. ... προσγρ. om. z Fl. — 11 sq. καὶ Χαλκ. W.: Χαλκ. (Fr.). — 13 προεδρίας BCV[1]. — 14 ἔμελλεν e — 15 sq. τὰς μὲν βοηθ. post πόλιν BC. — 18 ὑστέρας ποι-θαι μετὰ BCV. — 19 Καλλίᾳ γραφεῖσαν scr.: Καλλίου γραφὴν τὴν (τὴν Κ. γρ. συμμ. del. Hamak.). — 20 ἀνάγν. el; καὶ άγν. (Fr.).

ΨΗΦΙΣΜΑ.

94 *Οὔπω τοίνυν τοῦτ' ἐστὶ δεινόν, εἰ καιροὶ π*
ται τηλικοῦτοι καὶ συνεδρίαι καὶ συντάξεις, ἀλλ
τούτου δεινότερον [φανήσεται] ὃ μέλλω λέγει
γὰρ τοῦτο προήχθη Καλλίας μὲν [ὁ Χαλκιδεὺς]
καὶ πλεονεξίας, Δημοσθένης δέ, ὃν ἐπαινεῖ Κτη
δωροδοκίας, ὥστε τὰς ἐξ Ὠρεοῦ συντάξεις καὶ
Ἐρετρίας, τὰ δέκα τάλαντα, ζώντων φρον
βλεπόντων ἔλαθον ὑμῶν ὑφελόμενοι, καὶ τοὺς
πόλεων τούτων συνέδρους παρ' ὑμῶν μὲν ἀνέ
πάλιν δὲ εἰς Χαλκίδα καὶ τὸ καλούμενον Εὐ
συνέδριον συνήγαγον. ὃν δὲ τρόπον καὶ δι
κακουργημάτων, [ταῦτ' ἤδη] ἄξιόν ἐστιν ἀ
95 *ἀφικνεῖται γὰρ πρὸς ὑμᾶς οὐκέτι δι' ἀγγέλων*
αὐτὸς ὁ Καλλίας, καὶ παρελθὼν εἰς τὴν ἐκκ
λόγους διεξῆλθε κατεσκευασμένους ὑπὸ Δημοσθ
εἶπε γάρ, ὡς ἥκοι ἐκ Πελοποννήσου νεωστὶ σύ
συντάξας εἰς ἑκατὸν ταλάντων πρόσοδον ἐπὶ Φίλ
καὶ διελογίζετο, ὅσον ἑκάστους ἔδει συντελεῖν, Ἀ
μὲν πάντας καὶ Μεγαρέας ἑξήκοντα τάλαντα,
96 *ἐν Εὐβοίᾳ πόλεις ἁπάσας τετταράκοντα· ἐκ δὲ*
τῶν χρημάτων ὑπάρξειν καὶ ναυτικὴν καὶ πεζ

2 *εἰ οἱ καιροὶ* Bf Barb. V. — 2 sq. *τηλικοῦτοι πεπ* *τυγχάνουσιν* A W. Fort. *δεινόν, καιροὶ πεπραμένοι τηλ. κα* 3 *καὶ συνεδρ. καὶ συντ.* del. Ham. W. — 4 *τοῦτο* el B V. — A W.: *δ. ὑμῖν.* — secl. *φανήσεται* (hiat.); *φ. εἶναι* ek. *Χαλκ.* del. Ham. Cob. W. — 7 *Ὠρεο]ῦ [συντάξεις καὶ* *Ἐρετρί[ας τὰ δέκα τάλ]αντα ζων* pap. Oxyrh. IV, 703 col. 1 (p. Chr.). — 8 *ζώντων* pap. ci. Kaibel: *ὁρώντων.* — 9 *βλε* cf. Ar. Eq. 298 (Dobr.). — *ὑμᾶς* A. — 10 *τούτων* A V (F *ούτους* a, *τούτους* al. — *ἡμῶν* BCV. — 13 *τοῦτ'* el; sec *ἤδη* (hiat.; cf. 79). — 16 *διεξῆλθε] ἐξέλεξε* A. — 19 *ἀ* (D. XIX, 20) W. — *πόσον* f Barb. — 20 *τὰς* ... 21 *τ* om. A. — 22 *πεζὴν* el Fr.[1]: *πεζικήν.* Cf. 85.

ιν· εἶναι δὲ πολλοὺς καὶ ἄλλους τῶν Ἑλλήνων, βούλεσθαι κοινωνεῖν τῆς συντάξεως, ὥστε οὔτε ιάτων οὔτε στρατιωτῶν ἀπορίαν ἔσεσθαι. καὶ τα μὲν τὰ φανερά· ἔφη δὲ καὶ πράξεις πράττειν ιας δι' ἀπορρήτων, καὶ τούτων εἶναί τινας μάρτυρας ἡμετέρων πολιτῶν, καὶ τελευτῶν ὀνομαστὶ παρε-
ει Δημοσθένην καὶ συνειπεῖν ἠξίου. ὁ δὲ σεμνῶς 97
υ παρελθών, τόν τε Καλλίαν ὑπερεπήνει, τό τε ρρητον προσεποιήσατο εἰδέναι, τήν τ' ἐκ Πελο-νήσου πρεσβείαν, ἣν ἐπρέσβευσε, καὶ τὴν ἐξ Ἀκαρ-ίας ἔφη βούλεσθαι ὑμῖν ἀπαγγεῖλαι. ἦν δ' αὐτῷ ἐλαιον τῶν λόγων, πάντας μὲν Πελοποννησίους ρχειν, πάντας δ' Ἀκαρνᾶνας συντεταγμένους ἐπὶ ιππον ὑφ' ἑαυτοῦ, εἶναι δὲ τὸ σύνταγμα χρημάτων εἰς ἑκατὸν νεῶν ταχυναυτουσῶν πληρώματα καὶ πεζοὺς στρατιώτας μυρίους καὶ ἱππέας χιλίους,
ρξειν δὲ πρὸς τούτοις καὶ τὰς πολιτικὰς δυνάμεις, 98
Πελοποννήσου μὲν πλέον ἢ δισχιλίους ὁπλίτας, ἐξ ρνανίας δὲ ἑτέρους τοσούτους· δεδόσθαι δὲ ἁπάν- τούτων τὴν ἡγεμονίαν ὑμῖν· πραχθήσεσθαι δὲ οὐκ εἰς μακράν, ἀλλ' εἰς τὴν ἕκτην ἐπὶ δέκα ἀνθεστηριῶνος μηνός· εἰρῆσθαι γὰρ ἐν ταῖς πό- ν ὑπ' αὐτοῦ καὶ παρηγγέλθαι πάντας ἥκειν συν-

ι καὶ add. A Bk. — [ἄλλο]υς 1 … μάρ[υρας], 5 et 6 πα]ρε[κάλει Oxyrh. IV, 703 col. 2; cf. ad § 94. — 2 ὥστε A pap. Fr.: ὡς. — ρία[ν] ἔσεσθαι pap.: ἔσεσθαι ἀπορ. (hiat.). — 4 μὲν δὴ pap. — παρακαλεῖ A. — 8 πάνυ om. el. — τό τε] καὶ τὸ C. — 9 τ' ἐκ scr.: (δ' om. a). — 9 sq. εἰς Πελοπόννησον C. — 12 κεφάλαιον Phot. v. — τοῦ λόγου A (Phot.?) W. — 14 χρήματα e. — 16 ἱππεῖς . — 17 καὶ om. C. — 18 πλέον A: πλείους q Sch., πλείονας r., πλεῖν W. — δισμυρίους kl recte puto; exciderint post <ἐξ Εὐβοίας δὲ …>. — 19 δίδοσθαι c. — 19 sq. ἁπάντων .: ἀπὸ πάντων cett. (Fr.), ὑπὸ πάντων Bk. — 20 ὑμῖν om. dd. g^2m^2) f^1. — πραχθήσεται AV^2. — 21 αὐτὰ BdV^1 (Fr.): α. — 22 γὰρ] δὲ el. — 23 αὐτοῦ BC: ἑαυτοῦ (Fr.).

εδρεύσοντας Ἀθήναζε εἰς τὴν πανσέληνον. καὶ γὰρ
99 τοῦτο ἄνθρωπος ἴδιον καὶ οὐ κοινὸν ποιεῖ. οἱ μὲν
γὰρ ἄλλοι ἀλαζόνες, ὅταν τι ψεύδωνται, ἀόριστα
ἀσαφῆ πειρῶνται λέγειν, φοβούμενοι τὸν ἔλεγχον· Δη
μοσθένης δ' ὅταν ἀλαζονεύηται, πρῶτον μὲν μεθ' ὅρ
ψεύδεται, ἐξώλειαν ἐπαρώμενος ἑαυτῷ, δεύτερον δέ,
εὖ οἶδεν οὐδέποτε ἐσόμενα, τολμᾷ λέγειν εἰς ὁπότ
ἔσται, καὶ ὧν τὰ σώματα οὐχ ἑώρακε, τούτων τὰ ὀνό
ματα λέγει, κλέπτων τὴν ἀκρόασιν καὶ μιμούμενος
τοὺς τἀληθῆ λέγοντας. ᾗ καὶ σφόδρα ἄξιός ἐστι μι
σεῖσθαι, ὅτι πονηρὸς ὢν καὶ τὰ τῶν χρηστῶν σημεῖ
100 διαφθείρει. ταῦτα δ' εἰπὼν δίδωσιν ἀναγνῶναι ψή
φισμα τῷ γραμματεῖ μακρότερον μὲν τῆς Ἰλιάδος
κενότερον δὲ τῶν λόγων, οὓς εἴωθε λέγειν, καὶ τοῦ
βίου, ὃν βεβίωκε, μεστὸν δ' ἐλπίδων οὐκ ἐσομένων
καὶ στρατοπέδων οὐδέποτε συλλεγησομένων. ἀπαγαγὼ
δ' ὑμᾶς ἄπωθεν ἀπὸ τοῦ κλέμματος καὶ ἀνακρεμάσας
ἀπὸ τῶν ἐλπίδων, ἐνταῦθ' ἤδη συστρέψας γράφει, ἑλέ
σθαι πρέσβεις εἰς Ἐρέτριαν, οἵτινες δεήσονται τῶν
Ἐρετριέων, πάνυ γὰρ ἔδει δεηθῆναι, μηκέτι διδόναι
τὴν σύνταξιν ὑμῖν, τὰ πέντε τάλαντα, ἀλλὰ Καλλίᾳ,
καὶ πάλιν ἑτέρους εἰς Ὠρεόν [πρὸς τοὺς Ὠρείτας

1 καὶ γὰρ ... 12 διαφθ. Stob. Fl. II, 48 (47 Hense). — 2 ἄνθρ[...] Markl. Fr.: ἀνθρώπων B, ἄνθρωπος cett. Stob. — 3 ὁπόταν S[...] — 6 ψεύδεται deleverim. — ἑαυτῷ a e: αὐτῷ cett. — 7 εὖ om. A S[...] W. — οὐδέποτε om. Stobaei A. — post λέγειν om. ἀριθμὸν cum A[...] (praet. a) V z Stob. W. — εἰς ὁπότ'] εἴ ποτ' e, ὡς ποτὲ Stobaei A [...] 8 οὐχ] οὐδεὶς Cob., οὐχ ἑ. οὐδεὶς W.[3]. — 10 ᾗ (ἢ, ἡ) Stob.: διὸ (Fr[...] — σφόδρα A Stob. W.: μάλιστα. — 11 ὅτι] ᾗι f[1]. — 12 φθείρει A [...] 13 τῷ γραμμ. del. Poutsma. — 14 κενότερον m corr. fort. pr. m. D[...] καινότερον k B C V, κενώτερον cett. — 17 ἄπωθεν a f[1] Fr.: [...] — 18 ἀπὸ] ἐπὶ C. — ἤδη A: δὴ. — γράφει] add. κελεύων cett. καὶ κελεύει A, del. Fr.[1] Sch. — 20 Ἐρετρίων m[1]. — δεηθῆναι [...] C. — 22 ἑτέρους (Fr.[1]) Sch.: ἑτ. αἱρήσεται (hiat.) A, ἑτ. αἱρεῖ[...]

έσβεις], οἵτινες δεήσονται τὸν αὐτὸν Ἀθηναίοις καὶ λον καὶ ἐχθρὸν νομίζειν [εἶναι]. ἔπειτα ἀναφαίνεται 101
ρ' ἅπαντ' ὢν ἐν τῷ ψηφίσματι πρὸς τῷ κλέμματι, ψας καὶ τὰ πέντε τάλαντα τοὺς πρέσβεις ἀξιοῦν ς Ὠρείτας μὴ ὑμῖν, ἀλλὰ Καλλίᾳ διδόναι. ὅτι δ' ηθῆ λέγω, ἀφελὼν τὸν κόμπον καὶ τὰς τριήρεις καὶ ν ἀλαζονείαν ἀνάγνωθι ἀπὸ τοῦ κλέμματος [ἅψαι], ὑφείλετο ὁ μιαρὸς καὶ ἀνόσιος ἄνθρωπος, ὅν φησι ησιφῶν ἐν τῷδε τῷ ψηφίσματι διατελεῖν λέγοντα πράττοντα τὰ ἄριστα τῷ δήμῳ τῷ Ἀθηναίων.

ΨΗΦΙΣΜΑ.

Οὐκοῦν τὰς μὲν τριήρεις καὶ τὴν πεζὴν στρατιὰν 102
τὴν πανσέληνον καὶ τοὺς συνέδρους λόγῳ ἠκού-τε, τὰς δὲ συντάξεις τῶν συμμάχων, τὰ δέκα τά-ντα, ἔργῳ ἀπωλέσατε.

Ὑπόλοιπον δ' εἰπεῖν ἐστί μοι, ὅτι λαβὼν τρία 103
λαντα μισθὸν τὴν γνώμην ταύτην ἔγραψε Δημοσθέ-ς, τάλαντον μὲν ἐκ Χαλκίδος παρὰ Καλλίου, τάλαν-

t. — aut *εἰς Ὠρεὸν* aut c. R. *πρὸς τ. Ὠρ.* del. Fr.[1]; *πρὸς ... έσβεις* del. W. — verius puto *Ὠρεῖτας*; cf. Apollodor. ap. rodian. II, 870 L. — 1 post *δεήσ.* add. *αὐτοῖς* BC, *αὐτοὶ* V. 1 sq. *καὶ φίλον* A: *φίλον* (Fr.). — 2 *εἶναι* del. Tayl. Cob. — *ἔπειτ' αὖ* (hiat.) ci. Saupp. Verba *ἔπειτα ἀν. περὶ πάντων τῷ φωτί* (sic D) aff. Plin. Epist. IX, 26, 11. Scr. *παρ' ἅπαντ'* : *περὶ ἁπάντων* (*πάντων* A); *περὶ ἅπαντ' ὢν* Saupp.; tum *ἐν* Fr.: *ἐπὶ* cett. (deleverim *ἐν τῷ ψ.*). — 4 *καὶ* om. aC Fr. — *οῦν* Az Fr.: *ἀξιῶν*. — 5 *ὑμῖν* Ald. Bk. Fr.: *ἡμῖν*. — 6 *καὶ τριήρεις* del. W. — 7 *τὰς ἀλαζονείας* A W. Cf. 237 — *ἐκ ψηφίσματος* add. C, ante *ἀνάγν.* cdfhq, ante *καὶ τὴν* Barb. *ἀπὸ τοῦ*] *καὶ ἀπὸ τοῦ* AV, *καὶ τοῦ* cett. Fr., *κ. αὐτοῦ* ci. Sch., (del. *ἀνάγν. καὶ*) W. Ipse *ἅψαι* potius seclusi, cf. 237. — *σι* om. af[1]. — 9 *ἐν* A: *καὶ ἐν* (Fr.). — 10 *δήμῳ τῷ* W.: *ν* (Fr.). — 13 *λόγῳ* om. a. — 16 *εἰπεῖν ἐστί μοι* AV[2]: *μοι εἰπεῖν* c. hiat. (Fr.), *εἰπεῖν* W. Cf. 76. — *τρία*] *δέκα* B.

τον δ' ἐξ Ἐρετρίας παρὰ Κλειτάρχου τοῦ τυ
τάλαντον δὲ ἐξ Ὠρεοῦ, δι' ὃ καὶ καταφανὴς ἐ
δημοκρατουμένων τῶν Ὠρειτῶν καὶ πάντα πρατ
μετὰ ψηφίσματος. ἐξανηλωμένοι γὰρ ἐν τῷ
καὶ παντελῶς ἀπόρως διακείμενοι, πέμπουσι πρὸς
Γνωσίδημον τὸν Χαριγένους υἱὸν τοῦ δυναστεύ
ποτε ἐν Ὠρεῷ, δεησόμενον τὸ μὲν τάλαντον
τῇ πόλει, ἐπαγγελούμενον δ' αὐτῷ χαλκῆν εἰκόν
104 θήσεσθαι ἐν Ὠρεῷ]. ὁ δὲ ἀπεκρίνατο τῷ Γνωσ
ὅτι ἐλαχίστου χαλκοῦ οὐδὲν δέοιτο, τὸ δὲ τάλαν
τοῦ Καλλίου εἰσέπραττεν. ἀναγκαζόμενοι δὲ οἱ Ὠ
καὶ οὐκ εὐποροῦντες, ὑπέθεσαν αὐτῷ τοῦ ταλάν
δημοσίας προσόδους, καὶ τόκον ἤνεγκαν Δημ
τοῦ δωροδοκήματος δραχμὴν τοῦ μηνὸς τῆς μν
105 τὸ κεφάλαιον ἀπέδοσαν. καὶ ταῦτ' ἐπράχθη μ
φίσματος τοῦ δήμου. ὅτι δὲ ἀληθῆ λέγω, λαβέ
ψήφισμα τῶν Ὠρειτῶν.

ΨΗΦΙΣΜΑ.

Τοῦτ' ἐστὶ τὸ ψήφισμα ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι
μὲν τῆς πόλεως, ἔλεγχος δὲ οὐ μικρὸς τῶν Δη
νους πολιτευμάτων, φανερὰ δὲ κατηγορία Κτη
τος· τὸν γὰρ οὕτως αἰσχρῶς δωροδοκοῦντα οὐ

2 δι' οὗ Wolf W. — 4 πρὸς Φίλιππον add. post τῷ d Barb. — 6 Χαιρεγένους A. — υἱὸν del. W.[3]. — 7 αὐτ δεησ. add. BCV Fr. — ἀφεῖναι A (Fr.): ἀφιέναι. — 8 λούμενον Steph. Bk.: ἐπαγγελλόμενον (Fr.). — 8 sq. sec (στήσεσθαι C) ἐν Ὠρεῷ (om. f[1]; hiat.). — 10 ἐλάχ. del. Kaibel; ἐλάχιστα del. οὐδὲν R. Halm. — 11 εἰσέπρατ εἰσπράττειν (Fr.). — 13 καὶ ... 15 ἀπέδ. Suid. κεφάλαιον.- Δημ. τοῦ δωρ. del. Ham. W. — 15 ταῦτ'] πάντ' (8) B 16 sq. ὅτι ... ψήφ. om. el; k pro τῶν hab. τοῦ; fuisse archet. A ψήφ. τοῦ δήμου τῶν ut in Flor. — 16 τἀληθῆ Fr. — 21 sq. τοῦ Κτησιφ. B Fr. — 22 ἔνεστιν Acgms

δρα γεγονέναι ἀγαθὸν, ὃ τετόλμηκεν οὗτος ἐν τῷ
φίσματι γράψαι.
Ἐνταῦθ' ἤδη τέτακται καὶ ὁ τρίτος τῶν καιρῶν, 106
λλον δ' ὁ πάντων πικρότατος χρόνος, ἐν ᾧ Δημο-
ένης ἀπώλεσε τὰς τῶν Ἑλλήνων καὶ τῆς πόλεως
άξεις, ἀσεβήσας μὲν εἰς τὸ ἱερὸν τὸ ἐν Δελφοῖς,
κον δὲ καὶ οὐδαμῶς ἴσην τὴν πρὸς Θηβαίους συμ-
χίαν γράψας. ἄρξομαι δὲ ἀπὸ τῶν εἰς τοὺς θεοὺς
τοῦ πλημμελημάτων λέγειν.
Ἔστι γὰρ ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι τὸ Κιρραῖον [ὠνο- 107
σμένον] πεδίον καὶ λιμὴν ὁ νῦν ἐξάγιστος καὶ ἐπά-
τος ὠνομασμένος. ταύτην ποτὲ τὴν χώραν κατῴκη-
ν Κιρραῖοι καὶ Κραγαλίδαι, γένη παρανομώτατα, οἳ
ρὶ τὸ ἱερὸν τὸ ἐν Δελφοῖς καὶ τὰ ἀναθήματα ἠσέ-
ουν, ἐξημάρτανον δὲ καὶ εἰς τοὺς Ἀμφικτύονας. ἀγα-
κτήσαντες δ' ἐπὶ τοῖς γιγνομένοις μάλιστα μέν, ὡς
νονται, οἱ ὑμέτεροι πρόγονοι, ἔπειτα καὶ οἱ ἄλλοι
φικτύονες, μαντείαν ἐμαντεύσαντο παρὰ τῷ θεῷ,
ι χρὴ τιμωρίᾳ τοὺς ἀνθρώπους τούτους μετελθεῖν.
αὐτοῖς ἀναιρεῖ [ἡ Πυθία] πολεμεῖν Κιρραίοις καὶ 108
αγαλίδαις πάντ' ἤματα καὶ πάσας νύκτας, καὶ τὴν
ραν αὐτῶν καὶ τὴν πόλιν ἐκπορθήσαντας καὶ αὐτοὺς

1 ὃ c mg. Steph.: ἃ. — 1 sq. γρ. ἐν τῷ ψ. BCV Fr. (hiat.); ἐν τῷ ψ. W. — 8 ἄρχομαι kl. — τοὺς om. A W. — 9 πλημμ. A, del. αὐτ. W. — 10 sq. ὠνομασμένον del. W., coll. Harp. ρ. — 11 ἐξάγιστος cf. Harp. s. v. — 13 Κραγαλίδαι Saupp.: αγαλλίδαι (Fr.; it 21); Κραναλ(λ)ίδαι Harp. (ἢ Κραγαλλίδαι p. D), Κραυγαλ(λ)ίδαι Didymus ap. Harp.; sed v. Saupp. Ep. 54 sq. — 14 περὶ scr. (cf. prox.): εἰς (v. 6). — καὶ τὰ] καὶ ὶ A, καὶ περὶ τὰ cgV. — 16 γι(γ)νομένοις A: γεγενημ. a, ομ. cett. (Fr.). — 17 λέγονται AC, schol. ad § 108: λέγεται Cf. Th. III, 94, 5 (Hardt). — οἱ ὑμ. πρόγονοι schol. ad οἱ πρ. a, οἱ ἡμ. πρ. h, οἱ προγ. οἱ ὑμ. (ἡμ. C) c. hiat. — ἔπειτα δὲ καὶ Bf Barb. V (Fr.). — 20 secl. ἡ Πυθία . — 22 καὶ τὴν πόλιν add. A (om. et. Fr.).

ἀνδραποδισαμένους ἀναθεῖναι τῷ Ἀπόλλωνι ι
καὶ τῇ Ἀρτέμιδι καὶ Λητοῖ καὶ Ἀθηνᾷ Πρ
πάσῃ ἀεργίᾳ[, καὶ ταύτην τὴν χώραν μή
ἐργάζεσθαι μήτ' ἄλλον ἐᾶν]. λαβόντες δὲ τὸι
οἱ Ἀμφικτύονες ἐψηφίσαντο Σόλωνος εἰπόν
ναίου τὴν γνώμην, ἀνδρὸς καὶ νομοθετῆσαι
καὶ περὶ ποίησιν καὶ φιλοσοφίαν διατετριφ
στρατεύειν ἐπὶ τοὺς ἐναγεῖς κατὰ τὴν μαν
109 *θεοῦ· καὶ συναθροίσαντες δύναμιν πολλὴν*
φικτυόνων, ἐξηνδραποδίσαντο τοὺς ἀνθρώποι
λιμένα καὶ τὴν πόλιν αὐτῶν κατέσκαψαν καὶ ι
[αὐτῶν] καθιέρωσαν κατὰ τὴν μαντείαν· καὶ
τοις ὅρκον ὤμοσαν ἰσχυρόν, μήτ' αὐτοὶ τὴν
ἐργάσεσθαι μήτ' ἄλλῳ ἐπιτρέψειν, ἀλλὰ βοηθ
θεῷ καὶ τῇ γῇ τῇ ἱερᾷ καὶ χειρὶ καὶ ποδὶ ⟨κ
110 *καὶ πάσῃ δυνάμει. καὶ οὐκ ἀπέχρησεν αὐτ*
τὸν ὅρκον ὀμόσαι, ἀλλὰ καὶ προστροπὴν
ἰσχυρὰν ὑπὲρ τούτων ἐποιήσαντο. γέγραπτα
τως ἐν τῇ ἀρᾷ, „εἴ τις τάδε" φησὶ „παρ
πόλις ἢ ἰδιώτης ἢ ἔθνος, ἐναγὴς" φησὶν ,

1 *ἠνδραποδισμένους* B. — 2 *τῇ Ἀρτ.* C: *Ἀρτ.* (Fr.).
— falsum *Προνοίᾳ*, verum *Προναίᾳ* vel potius *Προν*
Robert Myth. 195); schol. autem eum errorem ip
imputat. Nihil de errore scriptoris memorat Harp.
quem *Προναία* pro *Πρόνοια* scr. Bk. It. hic Turr. W. (e
— 3 *καὶ* . . . 4 *ἐᾶν* (cf. § 109) del. Herw. — 4 *χρ. τ*
5 sq. *Ἀθ.* om. Fl. del. Dobr., *Ἀθ. τ. γν.* (Plut. Sol. 1
W. — 9 *πολλὴν* A: *ἱκανὴν* (Fr.), quod idem valet in lingu
— 9 sq. *ἐκ τῶν Ἀ.* C. — 10 sq. *τὸν λιμένα* A: *τοὺς λιμέ*
Cf. 119. 123 (Adam). — *αὐτῶν* del. W. — 12 *αὐτῶν* de
14 *ἐργάζεσθαι* A, *ἐργάσασθαι* Bf Barb. V. — *ἐπιτρ*
15 *καὶ φωνῇ* (ex 120. II, 115) add. Turr. Fr. (*καὶ χειρ*
om. A). — 17 *τὸν ὅρκον* Laur. W.: *τ. ὅ. μόνον* gm, *μ*
cett. Fr. — *προστροπὴν* cf. Harp. *προστρόπαιον*. —
ad II, 110. — 20 *ἐναγὴς* cf. Harp. *ἀναγεῖς*, Phot. Reitze

όλλωνος καὶ τῆς Ἀρτέμιδος καὶ Λητοῦς καὶ Ἀθη-
ς Προνοίας". καὶ ἐπεύχεται αὐτοῖς μήτε γῆν καρ- 111
ὺς φέρειν, μήτε γυναῖκας τέκνα τίκτειν γονεῦσιν
κότα, ἀλλὰ τέρατα, μήτε βοσκήματα κατὰ φύσιν
ὰς ποιεῖσθαι, ἧτταν δὲ αὐτοῖς εἶναι πολέμου καὶ
ῶν καὶ ἀγορῶν, καὶ ἐξώλεις εἶναι καὶ αὐτοὺς καὶ
ίας καὶ γένος τὸ ἐκείνων. „καὶ μήποτε" φησὶν
ίως θύσειαν τῷ Ἀπόλλωνι μηδὲ τῇ Ἀρτέμιδι μηδὲ
Λητοῖ μηδ' Ἀθηνᾷ Προνοίᾳ, μηδὲ δέξαιντο αὐτοῖς
ἱερά." ὅτι δ' ἀληθῆ λέγω, ἀνάγνωθι τὴν τοῦ θεοῦ 112
ντείαν. ἀκούσατε τῆς ἀρᾶς. ἀναμνήσθητε τῶν ὅρ-
ν, οὓς ὑμῶν οἱ πρόγονοι μετὰ τῶν Ἀμφικτυόνων
ώμοσαν.

ΜΑΝΤΕΙΑ.

[Οὐ πρὶν τῆσδε πόληος ἐρείψετε πύργον ἑλόντες,
πρίν γε θεοῦ τεμένει κυανώπιδος Ἀμφιτρίτης
κῦμα ποτικλύζῃ κελαδοῦν ἱεραῖσιν ἐπ' ἀκταῖς.]

ΟΡΚΟΙ. ΑΡΑ.

Ταύτης τῆς ἀρᾶς καὶ τῶν ὅρκων καὶ τῆς μαντείας 113
νομένης,] ἀναγεγραμμένων ἔτι καὶ νῦν, οἱ Λοκροὶ

1 καὶ τῆς Λητοῦς Sch. coll. § 111. 121. — 2 ἐπεύχεσθαι AV. 3 τίκτειν τέκνα el, del. τέκνα W. — 4 μήτε g (R. Bk.): μηδὲ -). — 5 εἶναι αὐτοῖς A, del. αὐτοῖς W — 6 ἀγορᾶς A W. — ante αὐτ. om. elq. — 7 τὸ om. AW. — οἰκείων el. — θύσειαν Fr.: θύσειεν Aq, θύσαιεν cett. Cf. 121. — 9 μηδ'] τε τῇ el, μήτε k. — αὐτοῖς Chm Dobr.: αὐτῶν. Cf. 121. — sq. ἀκούσ. τῆς ἀρᾶς ante ΑΡΑ (v. 19), deinceps ἀναμν. . . ώμοσαν. ΟΡΚΟΙ (19) Scheibe Sch. W.; ἀκ. τ. ἀρᾶς. ΑΡΑ st ΟΡΚ. BSchmidt. Cf. 119. 127. — 15 sqq. non est hoc oraum quod dixit Aesch. § 108. V. Pausan. X, 37, 6. — 16 γε] k, om. el, κεν (καὶ ἐν) ἐμῷ Pausan., unde κε scrib. vid. — καὶ f[1] τεμένη f[2]. — 17 κελαδοῦν m Paus. (Fr.): κέλαδος a, αδον (vario accentu) cett. — 18 ΑΡΑ. ΟΡΚΟΙ Saupp. — γενομένης] γε B; om. l recte.

οἱ Ἀμφισσεῖς, μᾶλλον δὲ οἱ προεστηκότες α
δρες παρανομώτατοι, ἐπηργάζοντο τὸ πεδίον
λιμένα τὸν ἐξάγιστον καὶ ἐπάρατον πάλιν
καὶ συνῴκισαν, καὶ τέλη τοὺς καταπλέοντας
καὶ τῶν ἀφικνουμένων εἰς Δελφοὺς πυλαγόρ
114 *χρήμασι διέφθειρον, ὧν εἷς ἦν Δημοσθένη*
τονηθεὶς γὰρ ὑφ' ὑμῶν πυλάγορος, λαμβάνει
δραχμὰς παρὰ τῶν Ἀμφισσέων, τοῦ μηδεμί
περὶ αὐτῶν ἐν τοῖς Ἀμφικτύοσι ποιήσασθαι.
γήθη δ' αὐτῷ καὶ εἰς τὸν λοιπὸν χρόνον
λεσθαι Ἀθήναζε τοῦ ἐνιαυτοῦ ἑκάστου μι
τῶν ἐξαγίστων καὶ ἐπαράτων χρημάτων, ἐφ'
θήσει τοῖς Ἀμφισσεῦσιν Ἀθήνησι κατὰ πάντ
ὅθεν ἔτι μᾶλλον ἢ πρότερον συμβέβηκεν α
ἂν προσάψηται, ἢ ἀνδρὸς ἰδιώτου ἢ δυνάσ
λεως δημοκρατουμένης, τούτων ἑκάστους ἀνι
115 *φοραῖς περιβάλλειν. σκέψασθε δὴ τὸν δα*
τὴν τύχην, ὅσῳ περιεγένετο τῆς τῶν Ἀμφισ
βείας. ἐπὶ γὰρ Θεοφράστου ἄρχοντος, ἱερ
ὄντος Διογνήτου Ἀναφλυστίου, πυλαγόρους
λεσθε Μειδίαν τε ἐκεῖνον τὸν Ἀναγυράσιον

2 scribebatur *ἐπειργ.* — 6 *διέφθειρον* k: *-ραν* om. gmz. — 7 *πυλάγορος* f[1] W.: *πυλαγόρας* (Fr.). 122. 124. 126 sq. — *δισχιλίας* AV[2] Fr.: *χιλίας.* — 8 *ὑπὲρ τοῦ* (Fr.). — 9 *ποιεῖσθαι* A W. — 10 sq. *ἀ* AV[2]: *ἀποσταλήσεσθαι* (*ἀποσταλῆσαι* V[1]). — 11 sq *τῶν* A W. — 12 sq. *βοηθήσει* cd: *βοηθήσειν* (Fr.) om. BC Fr. — 15 *ἢ ἀνδρὸς* scr.: *ἢ ἀνδρὸς ἢ* A, Fr., *ἢ* W.; cf. 158. — 15 *ἢ δυν.* del. Dobr. Ham 16 del. Hamak. — 16 sq. *συμφοραῖς* A W.: *κακοῖς* — 18 *ὡς* Bz (Fr.): *ἃ* V[1], *ᾧ* C, *ὅσῳ* AqV[2]. — 20 Bait. Sch. Cf. I, 43. — *πυλαγόρας* ch. — 21 *ἀ* Harp. s. v.

ἂν πολλῶν ἕνεκα ζῆν, καὶ Θρασυκλέα τὸν ἐξ
καὶ τρίτον μετὰ τούτων ἐμέ. συνέβη δ' ἡμῖν
μὲν εἰς Δελφοὺς ἀφῖχθαι, παραχρῆμα δὲ τὸν
ήμονα Διόγνητον πυρέττειν· τὸ δ' αὐτὸ τοῦτο
πτώκει καὶ τῷ Μειδίᾳ. οἱ δ' ἄλλοι συνεκάθηντο
τύονες. ἐξηγγέλλετο δ' ἡμῖν παρὰ τῶν βουλο- 116
εὔνοιαν ἐνδείκνυσθαι τῇ πόλει, ὅτι οἱ Ἀμφισ-
τοπεπτωκότες τότε καὶ δεινῶς θεραπεύοντες τοὺς
ους εἰσέφερον δόγμα κατὰ τῆς ἡμετέρας πόλεως,
οντα ταλάντοις ζημιῶσαι τὸν δῆμον τὸν Ἀθη-
ὅτι χρυσᾶς ἀσπίδας ἀνέθεμεν πρὸς τὸν καινὸν
τρὶν ἐξαρέσασθαι, καὶ ἐπεγράψαμεν τὸ προσῆκον
μμα „Ἀθηναῖοι ἀπὸ Μήδων καὶ Θηβαίων, ὅτε
ία τοῖς Ἕλλησιν ἐμάχοντο". μεταπεμψάμενος
ερομνήμων ἠξίου με εἰσελθεῖν εἰς τὸ συνέδριον
πεῖν τι πρὸς τοὺς Ἀμφικτύονας ὑπὲρ τῆς πόλεως,
ὐτὸν οὕτω προῃρημένον. ἀρχομένου δέ μου 117
καὶ προθυμότερόν πως εἰσεληλυθότος εἰς τὸ
ιον, τῶν ἄλλων πυλαγόρων μεθεστηκότων, ἀνα-
τις τῶν Ἀμφισσέων, ἄνθρωπος ἀσελγέστατος
ς ἐμοὶ ἐφαίνετο οὐδεμιᾶς παιδείας μετεσχηκώς,

ἕνεκεν B. — 1 sq. ἐξ Οἴου A Bk.: Λέσβιον BC, Λέκκιον
lf) Fr. — 2 τρίτον Flor.: τρ. δὲ (τρ. δὴ W.). — δ'] δὴ
.). — 3 τὸν om. B. — 6 ἐξήγγελτο W. — 9 ἡμετέρας
rb. Sch.: ὑμ. (Fr.). — 10 sq. τὸν Ἀθ. f W.: τῶν Ἀθ.
ὅτι ... 12 νεὼν Harp. v. ἐξαράσασθαι. — ὅτι τὰς χρ. C.
θεκεν l, ἀνέθηκεν Harp. Turr. Fr. Cf. p. 228, 3. —
ἰς ehl. — 12 ἐξαρέσασθαι kV², cf. schol. Vat. Laur.,
Herm. XXVI, 45 (Wilamow. Aristot. I, 36): ἐξαράσ. el
Fr.), ἐξειγᾶσθαι V¹, ἐξειργάσθαι BC. — ἐπέγραψεν W.
καὶ Θηβ. om. l. — 15 με post ἠξίου inserui: post δέ
Fr.), om. cett. — 16 εἰπεῖν ...19 συνέδριον om. A. —
ἰς τὸ συνέδρ. del. Fr.¹ Sch.

ἴσως δὲ καὶ δαιμονίου τινὸς ἐξαμαρτάνειν πρ
„ἀρχὴν δέ γε“ ἔφη, „ὦ ἄνδρες Ἕλληνες,
νεῖτε, οὐδ᾽ ἂν ὠνομάζετο τοὔνομα τοῦ
Ἀθηναίων ἐν ταῖσδε ταῖς ἡμέραις, ἀλλ᾽
118 ἐξείργετ᾽ ἂν ἐκ τοῦ ἱεροῦ“. ἅμα δὲ ἐμέμνη
Φωκέων συμμαχίας, ἣν ὁ Κρωβύλος ἐκεῖν
καὶ ἄλλα πολλὰ καὶ δυσχερῆ κατὰ τῆς πόλε
ἃ οὔτε τότ᾽ ἐκαρτέρουν ἀκούων, οὔτε
μέμνημαι αὐτῶν. ἀκούσας δὲ οὕτω παρωξ
οὐδεπώποτ᾽ ἐν τῷ ἐμαυτοῦ βίῳ. καὶ τοὺς
λόγους ὑπερβήσομαι· ἐπῆλθε δ᾽ οὖν μοι [ἐπ
μην] μνησθῆναι τῆς τῶν Ἀμφισσέων περ
τὴν ἱερὰν ἀσεβείας, καὶ αὐτόθεν ἑστηκὼς
τοῖς Ἀμφικτύοσιν· ὑπόκειται γὰρ τὸ Κιρρα
119 τῷ ἱερῷ καὶ ἔστιν εὐσύνοπτον. „ὁρᾶτ᾽“,
„ὦ ἄνδρες Ἀμφικτύονες, ἐξειργασμένον τουτ
ὑπὸ τῶν Ἀμφισσέων, καὶ κεραμεῖα ἐνῳκοδο
αὔλια· ὁρᾶτε τοῖς ὀφθαλμοῖς τὸν ἐξάγιστο
ρατον λιμένα τετειχισμένον· ἴστε τούτους
οὐδὲν ἑτέρων δεῖσθε μαρτύρων, τέλη πεπρ
χρήματα λαμβάνοντας ἐκ τοῦ ἱεροῦ λιμένος
ἀναγιγνώσκειν ἐκέλευον αὐτοῖς τὴν μαντεία

1 αὐτὸν post ἐξαμ. add. BCV Fr., om. A W. — Adf W. — δήμου τοῦ ek Bk.: δ. τῶν (Fr.). — 5 ἐξ Bk.: ἐξήγετε (Fr.). Cf. 122 (Sch.). — 6 Κρωβύλος cf. 7 διεξ.] λέγων add. cett. (Fr.), om. ehkV Sch. W. — ἃ (hiat.) om. cum df. — 9 δὲ] δὲ ἐγὼ V. — 11 ἐπ A W. — δ᾽ οὖν] δὲ BVz Fr. — 11 sq. ἐπὶ τὴν γ del. Bait. W. — 12 περὶ A (Fr.): ἐπί. — 12 sq. ἱερὰν B Fr.: τὴν ἱερὰν γῆν. Cf. 109 (ibid. τὴν ἱ. 124. — 13 ἀσεβείας] παρανομίας hkl. — 16 ἐπειργα — τουτὶ A Bk.: τοῦτο (Fr.). — 18 Harp. αὐλία (ἐπ 20 πεπρακότας Ham. W.: πεπραχότας (Fr.).

ὅρκον τῶν προγόνων, τὴν ἀρὰν τὴν γενομένην,
διωριζόμην, ὅτι „ἐγὼ μὲν ὑπὲρ τοῦ δήμου τοῦ 120
γναίων καὶ τοῦ σώματος καὶ τέκνων καὶ οἰκίας
ἐμαυτοῦ βοηθῶ κατὰ τὸν ὅρκον καὶ τῷ θεῷ καὶ
γῇ τῇ ἱερᾷ καὶ χειρὶ καὶ ποδὶ καὶ φωνῇ καὶ πᾶσιν
δύναμαι, καὶ τὴν πόλιν τὴν ἡμετέραν τὰ πρὸς
ς θεοὺς ἀφοσιῶ· ὑμεῖς δ' ὑπὲρ ὑμῶν αὐτῶν ἤδη
λεύεσθε. ἐνῆρκται μὲν τὰ κανᾶ, παρέστηκε δὲ [τοῖς
ιοῖς] τὰ θύματα, μέλλετε δ' αἰτεῖν τοὺς θεοὺς
αθὰ καὶ κοινῇ καὶ ἰδίᾳ. σκοπεῖτε δή, ποίᾳ φωνῇ, 121
ίᾳ ψυχῇ, ποίοις ὄμμασι, τίνα τόλμαν κτησάμενοι
ς ἱκετείας ποιήσεσθε, τούτους παρέντες ἀτιμωρήτους
ὺς ἐναγεῖς καὶ ταῖς ἀραῖς ἐνόχους. οὐ γὰρ δι'
νιγμῶν, ἀλλ' ἐναργῶς γέγραπται [ἐν τῇ ἀρᾷ] κατά
τῶν ἀσεβησάντων, ἃ χρὴ παθεῖν αὐτούς, καὶ κατὰ
ν ἐπιτρεψάντων, καὶ τελευταῖον ἐν τῇ ἀρᾷ γέγρα-
αι, μηδ' ὁσίως, φησί, θύσειαν οἱ μὴ τιμωροῦντες
Ἀπόλλωνι μηδὲ τῇ Ἀρτέμιδι μηδὲ τῇ Λητοῖ μηδ'
θηνᾷ Προνοίᾳ, μηδὲ δέξαιντο αὐτοῖς τὰ ἱερά.“ ταῦτα 122
ὶ πρὸς τούτοις ἕτερα πολλὰ διεξελθόντος ἐμοῦ, ἐπει-

2 sq. τοῦ Ἀθ. AB (Fr.): τῶν Ἀθ. — 3 τέκνων A: τῶν νων. — 4 τὸν τῶν προγόνων ὅ. (1) kV, τὸν προγ. ὅ. ehl. — καὶ ante χειρὶ om. A. — 6 οἷς ἂν δύνωμαι A W. — 7 ἀφοσιῶ Harp. s. v. — 8 βουλεύσασθε C. — ἐν. τὰ κ. Poll. VIII, 83. παρέστη A. — 8 sq. τὰ θύματα τοῖς βωμ. A; del. τοῖς βω- ς W. — 10 δή Ck (Bk.): δὲ (Fr.). — 12 ἱκετείας A W. κετείας l): ἱκεσίας. Cf. (Phrynich) Bk. An. 44. — παρέντες ήτους A; del. pron. W. — 13 ταῖς] τοὺς Bz. — 14 αἰνιγμῶν W.: αἰνιγμάτων. — secl. ἐν τῇ ἀρᾷ (16; hiat.). — 16 sq. ἐν γέγρ. del. Bait. Sch. W. (ἐν τῇ ἀρᾷ iam Markl.). — 17 μηδ' Laur. (Bk. Fr.): μήποθ' (ut § 111) C, recte fort., μήθ' cett. φησί post ὁσ. A W.: post τιμ. (Fr.). — θύσ(ε)ιαν Cq (Fr.): σομεν e, θύσαιεν al. — 19 τῇ Ἀθ. cV. — αὐτοῖς Dobr.: τῶν (Fr.). Cf. 119. — ταῦτα R: τοιαῦτα (Fr.).

δή ποτε ἀπηλλάγην καὶ μετέστην ἐκ τοῦ συνεδρίου, κραυγὴ πολλὴ καὶ θόρυβος ἦν τῶν Ἀμφικτυόνων, καὶ ὁ λόγος ἦν οὐκέτι περὶ τῶν ἀσπίδων, ἃς ἡμεῖς ἀνέθεμεν, ἀλλ' ἤδη περὶ τῆς τῶν Ἀμφισσέων τιμωρίας. ἤδη δὲ πόρρω τῆς ἡμέρας ὄντος, προελθὼν ὁ κῆρυξ ἀνεῖπε, Δελφῶν ὅσοι ἐπὶ δίετες ἡβῶσι, καὶ δούλους καὶ ἐλευθέρους, ἥκειν ἅμα τῇ ἡμέρᾳ ἔχοντας ἅμας καὶ δικέλλας πρὸς τὸ Θυτεῖον ἐκεῖ καλούμενον· καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς κῆρυξ ἀναγορεύει τοὺς ἱερομνήμονας καὶ τοὺς πυλαγόρους ἥκειν εἰς τὸν αὐτὸν τόπον βοηθήσοντας τῷ θεῷ καὶ τῇ γῇ τῇ ἱερᾷ· „ἥτις δ' ἂν μὴ παρῇ πόλις, εἴρξεται τοῦ ἱεροῦ καὶ ἐναγὴς ἔσται καὶ τῇ ἀρᾷ ἐνο-
123 *χος.“ τῇ δὲ ὑστεραίᾳ ἥκομεν ἕωθεν εἰς τὸν προειρημένον τόπον, καὶ κατέβημεν εἰς τὸ Κιρραῖον πεδίον, καὶ τὸν λιμένα κατασκάψαντες καὶ τὰς οἰκίας ἐμπρήσαντες ἀνεχωροῦμεν. ταῦτα δὲ ἡμῶν πραττόντων οἱ Λοκροὶ οἱ Ἀμφισσεῖς, ἑξήκοντα στάδια ἄπωθεν οἰκοῦντες Δελφῶν, ἦλθον ἐφ' ἡμᾶς μεθ' ὅπλων πανδημεί· καὶ εἰ μὴ δρόμῳ μόλις ἐξεφύγομεν εἰς Δελφούς, ἐκιν-*
124 *δυνεύσαμεν ἂν ἀπολέσθαι. τῇ δὲ ἐπιούσῃ ἡμέρᾳ Κόττυφος ὁ τὰς γνώμας ἐπιψηφίζων ἐκκλησίαν ἐποίει τῶν Ἀμφικτυόνων· ἐκκλησίαν γὰρ ὀνομάζουσιν,*

3 *ὁ λόγ.* A Bk.: *λόγ.* (Fr.). — 5 *ὄντος* Ham.: *οὔσης* (del. Frohberger, Herw.). — *προελθὼν* Markl. Fr.: *προσελθών.* — 7 *αὔριον ἥκειν* g, *ἥκειν αὔρ.* A (cf. schol. Laur.), *ἥκ. εἰς αὔριον* del. *ἅμα τῇ ἡμ.* W. — *μακέλλας* a. — 8 Harp. s. v. *Θύστιον* et hanc lect. testatur et alteram *τῶν Ἀττικιανῶν Θύτιον.* — 9 *ἀναγορεύει* A, *ἀνηγόρευε* B (Fr.), *ἀντηγόρευε* C; male *ἀνηγόρευσε* (Fr.[1]) Sch. — 9 sq. *τοὺς* ante *πυλ.* add. ekh W.; cf. p. 229, 1. — 10 *ἅπαντας ἥκειν* A W., *ἀπαντᾶν* (126) Sakorr. — 13 *ὑστ. ἡμέρᾳ* A. — *ἔσωθεν* A. — 16 *ταῦτα δὲ*] *καὶ ταῦτα* A W. — 17 *ἄπωθεν* a Laur. Flor. (Fr.): *ἄποθεν.* — 18 *ἦλθον* A: *ἧκον* (cf. v. 13) cett. (Fr.). — *ἐφ'* A Bk.: *πρὸς* (Fr.). — *πανδημί* A. — 19 *μόλις* om. d Fr.[1] (hiat.). — 20 *ἂν* om. BC Fr.; cf. § 88.

ὅταν τις μὴ μόνον τοὺς πυλαγόρους καὶ τοὺς ἱερομνήμονας συγκαλέσῃ, ἀλλὰ καὶ τοὺς θύοντας καὶ τοὺς χρωμένους τῷ θεῷ. ἐνταῦθ' ἤδη πολλαὶ μὲν τῶν Ἀμφισσέων ἐγίγνοντο κατηγορίαι, πολὺς δ' ἔπαινος ἦν κατὰ τῆς ἡμετέρας πόλεως· τέλος δὲ παντὸς τοῦ λόγου ψηφίζονται, ἥκειν τοὺς ἱερομνήμονας πρὸ τῆς ἐπιούσης πυλαίας ἐν ῥητῷ χρόνῳ εἰς Πύλας, ἔχοντας δόγμα, καθ' ὅ τι δίκας δώσουσιν οἱ Ἀμφισσεῖς ὑπὲρ ὧν εἰς τὸν θεὸν καὶ τὴν γῆν τὴν ἱερὰν καὶ τοὺς Ἀμφικτύονας ἐξήμαρτον. ὅτι δὲ ἀληθῆ λέγω, ἀνάγνωθι τὸ ψήφισμα.

ΨΗΦΙΣΜΑ.

Τούτου τοῦ δόγματος ἀποδοθέντος ὑφ' ἡμῶν ἐν 125
τῇ βουλῇ καὶ πάλιν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, καὶ τὰς πράξεις
ἡμῶν ἀποδεξαμένου τοῦ δήμου, καὶ τῆς πόλεως ἁπάσης
προαιρουμένης εὐσεβεῖν, καὶ Δημοσθένους ὑπὲρ τοῦ
μεσεγγυήματος τοῦ ἐξ Ἀμφίσσης ἀντιλέγοντος, καὶ
ἐμοῦ φανερῶς ἐναντίον ὑμῶν ἐξελέγχοντος, ἐπειδὴ ἐκ
τοῦ φανεροῦ τὴν πόλιν ἅνθρωπος οὐκ ἐδύνατο σφῆλαι,
εἰσελθὼν εἰς τὸ βουλευτήριον καὶ μεταστησάμενος τοὺς
ἰδιώτας, ἐκφέρεται προβούλευμα εἰς τὴν ἐκκλησίαν,
προσλαβὼν τὴν τοῦ γράψαντος ἀπειρίαν· τὸ δ' αὐτὸ 126

1 τις ... 2 συγκαλέσῃ A Bk.: ... συγκαλέσωσιν (Fr.). — 1 sq. κ. τ. ἱερ. del. Sauppe. — 2 θύοντας A: συνθ. (Fr.). — τοὺς add. A W. — 3 ἤδη] δ' ἤδη a, δὴ W. — 3 sq. τῶν Ἀμφ. ἐγί(γ)ν. A C: ἐγ. τ. Ἀ. (Fr.). — 4 ἦν om. n W. — 5 ὑμετ. cgfq Barb. — συλλόγου Herw., π. τ. λόγου del. W.[3]; πάντων τῶν λόγων Poutsma. — 7 τῷ ῥητῷ ehl. — 8 δίκην hkl Fr. — 10 ἀνάγνωθι e: ἀναγνώσεται (Fr.); delevi quae addunt codd. ὑμῖν ὁ γραμματεύς. Cf. 190. — 12 τούτου τοῦ δόγμ. scr. (coll. 33. 71. 113 al.): τοῦ δ. τούτου (hiat.). — ἀναγνωσθέντος (cf. v. 10) A. — ἐν om. A. — 13 ἐκκλ. a Fr.: ἐκκλ. τῷ δήμῳ. — 14 ἁπάσης A W.: πάσης (Fr.). — 16 μεσεγγυήμ. cf. Harp. — 18 ἅνθρωπος Markl. Fr.: ἄνθρωπος. — ἐδύνατο edfq: ἠδ. cett. — 19 καὶ om. A W. — 20 εἰς τὴν ἐκκλ. del. Dobr. W. Cf. [Dem.] LIX, 4.

τοῦτο καὶ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ διεπράξατο ἐπιψηφισθῆναι καὶ γενέσθαι δήμου ψήφισμα, ἐπ' ἀναστάσει τῆς ἐκκλησίας ⟨οὔσης⟩, ἀπεληλυθότος ἐμοῦ, οὐ γὰρ ἄν ποτε ἐπέτρεψα, καὶ τῶν πολλῶν διαφειμένων· οὗ τὸ κεφάλαιόν ἐστι, „τὸν ἱερομνήμονα" φησὶ „τὸν Ἀθηναίων καὶ τοὺς πυλαγόρους τοὺς ἀεὶ πυλαγοροῦντας πορεύεσθαι εἰς Πύλας καὶ εἰς Δελφοὺς ἐν τοῖς τεταγμένοις χρόνοις ὑπὸ τῶν προγόνων", εὐπρεπῶς γε τῷ ὀνόματι, ἀλλὰ τῷ ἔργῳ αἰσχρῶς· κωλύει γὰρ εἰς τὸν σύλλογον τὸν ἐν Πύλαις ἀπαντᾶν, ὃς ἐξ ἀνάγκης πρὸ τοῦ καθή-
127 *κοντος ἔμελλε χρόνου γίγνεσθαι. καὶ πάλιν ἐν τῷ αὐτῷ ψηφίσματι πολὺ καὶ σαφέστερον καὶ πικρότερον γράφει, „τὸν ἱερομνήμονα" φησὶ „τὸν Ἀθηναίων καὶ τοὺς πυλαγόρους τοὺς ἀεὶ πυλαγοροῦντας μὴ μετέχειν τοῖς ἐκεῖσε συλλεγομένοις μήτε λόγου μήτε ἔργου μήτε δόγματος μήτε πράξεως μηδεμιᾶς". τὸ δὲ μὴ μετέχειν τί ἐστι; πότερα τἀληθὲς εἴπω, ἢ τὸ ἥδιστον ἀκοῦσαι; τἀληθὲς ἐρῶ· τὸ γὰρ ἀεὶ πρὸς ἡδονὴν λεγόμενον οὑτωσὶ τὴν πόλιν διατέθηκεν. οὐκ ἐᾷ μεμνῆσθαι τῶν ὅρκων, οὓς ἡμῶν ὤμοσαν οἱ πρόγονοι, οὐδὲ τῆς ἀρᾶς, οὐδὲ τῆς τοῦ θεοῦ μαντείας.*

2 *τοῦ* (om. q) *δ. τὸ ψήφ.* (*τοῦ δ. ψ.* Fr.[1], nisi del. *δήμ.* c. Saupp.) C. Cf. 235. — 2 sq. *ἐπ' ἀναστάσει* A; *οὔσης* add. Hamak.; cf. schol.: *ἤδη ἐπαναστάσης* (Fr.). — 4 *πλείστων* hkl W. — *δὲ ἀφειμ.* C Fr., *δὴ ἀφ.* W. — 5 *τὸν δὲ ἱερ.* C (cf. § 74). — *τὸν Ἀθ.* gmz Bk.: *τῶν Ἀθ.* (Fr.). — 6 *πορεύεσθαι* ... 14 *πυλαγοροῦντας* f in mg. — 13 ante *γράφει* praem. *πρόσταγμα* Az (Bak., coll. § 155), *σύγγραμμα* BCV Fr.; del. Dobr. — *τὸν* V Flor.: *τῶν*. — 14 *πυλαγόρους* deV al. (Fr.): *πυλαγόρας*. — 15 *ἐκεῖσε* A Bk. (Fr.[1]), cf. 231, 2 sq.: *ἐκεῖ*. — *μήτε* prim.] *μὴ* BCV. — 15 sq. *λόγου* ... *ἔργου* ... *δόγματος* A W.: *λόγων* ... *ἔργων* ... *δογμάτων*. — 17 *πότερον* A. — 18 *τἀληθὲς* e Bk. Fr.[1]: *τὸ ἀλ.* — *αἰεὶ* f. — *λέγειν* W. — 18 sq. *οὕτω* C. — 19 *διατέθηκεν* d Barb.: *διέθηκεν* BzV[1] Laur. Flor., *διατέθεικεν* cett. Fr. — 20 *ὤμοσαν οἱ πρόγ.* Ah; *οἱ πρόγ. ὤμ.* (hiat.) cett. Fr.

128 Ἡμεῖς μὲν οὖν ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι κατεμείναμεν διὰ τοῦτο τὸ ψήφισμα, οἱ δ' ἄλλοι Ἀμφικτύονες συνελέγησαν εἰς Πύλας πλὴν μιᾶς πόλεως, ἧς [ἐγὼ] οὔτ' ἂν τοὔνομα εἴποιμι, μήθ' αἱ συμφοραὶ παραπλήσιοι γένοιντο αὐτῆς μηδενὶ τῶν Ἑλλήνων. καὶ συνελθόντες ἐψηφίσαντο ἐπιστρατεύειν ἐπὶ τοὺς Ἀμφισσέας, καὶ στρατηγὸν εἵλοντο Κόττυφον τὸν Φαρσάλιον τὸν τότε τὰς γνώμας ἐπιψηφίζοντα, οὐκ ἐπιδημοῦντος ἐν Μακεδονίᾳ Φιλίππου, [ἀλλ'] οὐδ' ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα παριόντος, ἀλλ' ἐν Σκύθαις οὕτω μακρὰν ἀπόντος· ὃν αὐτίκα μάλα τολμήσει λέγειν Δημοσθένης ὡς ἐγὼ ἐπὶ τοὺς Ἕλληνας ἐπήγαγον. 129 καὶ παρελθόντες τῇ πρώτῃ στρατείᾳ καὶ μάλα μετρίως ἐχρήσαντο τοῖς Ἀμφισσεῦσιν· ἀντὶ γὰρ τῶν μεγίστων ἀδικημάτων χρήμασιν αὐτοὺς ἐζημίωσαν, καὶ ταῦτ' ἐν ῥητῷ χρόνῳ προεῖπον τῷ θεῷ καταθεῖναι, καὶ τοὺς μὲν ἐναγεῖς καὶ τῶν πεπραγμένων αἰτίους μετέστησαν, τοὺς δὲ δι' εὐσέβειαν φεύγοντας κατήγαγον. ἐπειδὴ δὲ οὔτε τὰ χρήματα ἐξέτινον τῷ θεῷ, τούς τ' ἐναγεῖς κατήγαγον, καὶ τοὺς εὐσεβεῖς καὶ κατελθόντας διὰ τῶν Ἀμφικτυόνων ἐξέβαλον, οὕτως ἤδη τὴν δευτέραν ἐπὶ τοὺς Ἀμφισσέας στρατείαν ἐποιήσαντο, πολλῷ χρόνῳ ὕστερον, ἐπανεληλυθότος Φιλίππου ἐκ τῆς ἐπὶ τοὺς Σκύθας στρατείας, τῶν μὲν θεῶν τὴν ἡγεμονίαν τῆς εὐσεβείας ἡμῖν παραδεδωκό-

3 secl. ἐγὼ (hiat.: cf. 118). — 6 τοὺς om. hl. — 9 ἀλλ' del. (ASchaefer) Sch. W.[3]. — 9 sq. ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα παριόντος scr.: ἐν τῇ Ἑλλάδι παρόντος (sed παριόντος e). — 11 μάλα] μάλιστα C. — τολμήσεις B. — 17 μετέστησαν Cob. W.[3]: -στήσαντο. — 17 sq. φεύγοντας A (Fr.[1]): φυγόντας. — 18 οὐδὲ BC. — ἐξέτιναν f[1]. — 20 καὶ κατελθ. ek, om. καὶ cett. (Fr.); secl. fort. cum Cob. εὐσεβεῖς (καὶ). (W. καὶ κατελθ. δ. τ. Ἀ. del.). — ἐξέβαλον AaV Barb. (Fr.): ἐξέβαλλον. — 21 Ἀμφισσεῖς BCV. Verba ἐπὶ τ. Ἀ. ante στρ. AC, post στρ. BV (Fr.), del. Saupp. W. — 24 ὑμῖν ek W.

τῶν, τῆς δὲ Δημοσθένους δωροδοκίας ἐμποδὼν γεγενημένης.

130 Ἀλλ' οὐ προύλεγον, οὐ προεσήμαινον οἱ θεοὶ φυλάξασθαι, μόνον γε οὐκ ἀνθρώπων φωνὰς προσκτησάμενοι; οὐδεμίαν τοι πώποτε ἔγωγε μᾶλλον πόλιν ἑώρακα ὑπὸ μὲν τῶν θεῶν σῳζομένην, ὑπὸ δὲ τῶν ῥητόρων ἐνίων ἀπολλυμένην. οὐχ ἱκανὸν ἦν τὸ τοῖς μυστηρίοις φανὲν σημεῖον, ἡ τῶν μυστῶν τελευτή; οὐ περὶ τούτων Ἀμεινιάδης μὲν προύλεγεν εὐλαβεῖσθαι καὶ πέμπειν εἰς Δελφοὺς ἐπερησομένους τὸν θεόν, ὅ τι χρὴ πράττειν, Δημοσθένης δὲ ἀντέλεγε φιλιππίζειν τὴν Πυθίαν φάσκων, ἀπαίδευτος ὢν καὶ ἀπολαύων καὶ ἐμπιμπλά-
131 μενος τῆς δεδομένης ὑφ' ὑμῶν [αὐτῷ] ἐξουσίας; οὐ τὸ τελευταῖον ἀθύτων καὶ ἀκαλλιερήτων ὄντων τῶν ἱερῶν ἐξέπεμψε τοὺς στρατιώτας ἐπὶ τὸν πρόδηλον κίνδυνον; καίτοι πρώην γε ἀπετόλμα λέγειν, ὅτι παρὰ τοῦτο Φίλιππος οὐκ ἦλθεν ἡμῶν ἐπὶ τὴν χώραν, ὅτι οὐκ ἦν αὐτῷ καλὰ τὰ ἱερά. τίνος οὖν σὺ ζημίας ἄξιος εἶ τυχεῖν, ὦ τῆς Ἑλλάδος ἀλειτήριε; εἰ γὰρ ὁ μὲν κρατῶν οὐκ ἦλθεν εἰς τὴν τῶν κρατουμένων χώραν, ὅτι οὐκ ἦν αὐτῷ καλὰ τὰ ἱερά, σὺ δ' οὐδὲν προειδὼς τῶν μελλόντων ἔσεσθαι, πρὶν καλλιερῆσαι τοὺς στρα-

3 προυσήμαινον Fr.[1]. — add. post προεσ. BCV Fr. ἡμῖν. — 4 γε add. A W. — προκτησ. f. — 8 φυλάξασθαι (3) post σημ. iterant codd., om. (Bait. Scheib. Hamak.) Sch. W. — 10 ⟨τοὺς⟩ ἐπερ. Dobr. — 13 δεδομένης Agm[2] W.: διδομένης. — secl. αὐτῷ (hiat.). — 14 sq. ὄντων τῶν ἱερῶν A W. (coll. § 152): τῶν ἱερ. ὄντων. — 15 ἐξέπεμπε gm. Cf. 152 ἐκπέμψας. — 16 πρώην γε e: πρ. γέ ποτε hkl W., γε πρώην cett. Fr. (del. γε Fr.[1]). — ἀπετόλμα A W.: ἀπετόλμησε (Fr.). Cf. 160. 194. — 17 ἐπὶ τὴν] εἰς (v. 20) τὴν hkl (Bk., W.), εἰς τὴν τῶν κρατουμένων (20) e. — 18 σὺ] εἶ σὺ A, om. εἶ post ἄξιος; om. εἶ (post οὖν) et σὺ BCV Fr.; om. εἶ utroque loco W. — 19 ἀλειτήριε scr. (ut Dem. XVIII, 159): ἀλιτήριε.

τιώτας ἐξέπεμψας, πότερον στεφανοῦσθαί σε δεῖ ἐπὶ ταῖς τῆς πόλεως ἀτυχίαις, ἢ ὑπερωρίσθαι;

Τοιγάρτοι τί τῶν ἀνελπίστων καὶ ἀπροσδοκήτων 132
ἐφ' ἡμῶν οὐ γέγονεν; οὐ γὰρ βίον γε ἡμεῖς ἀνθρώπινον βεβιώκαμεν, ἀλλ' εἰς παραδοξολογίαν τοῖς [ἐσομένοις] μεθ' ἡμᾶς ἔφυμεν. οὐχ ὁ μὲν τῶν Περσῶν βασιλεύς, ὁ τὸν Ἄθω διορύξας, ὁ τὸν Ἑλλήσποντον ζεύξας, ὁ γῆν καὶ ὕδωρ τοὺς Ἕλληνας αἰτῶν, ὁ τολμῶν ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς γράφειν, ὅτι δεσπότης ἐστὶν ἁπάντων ἀνθρώπων ἀφ' ἡλίου ἀνιόντος μέχρι δυομένου, νῦν οὐ περὶ τοῦ κύριος ἑτέρων εἶναι διαγωνίζεται, ἀλλ' ἤδη περὶ τῆς τοῦ σώματος σωτηρίας; καὶ τοὺς αὐτοὺς ὁρῶμεν τῆς τε δόξης ταύτης καὶ τῆς ἐπὶ τὸν Πέρσην ἡγεμονίας ἠξιωμένους, οἳ καὶ τὸ ἐν Δελφοῖς ἱερὸν ἠλευθέρωσαν; Θῆβαι δέ, Θῆβαι, πόλις ἀστυγείτων, 133
μεθ' ἡμέραν μίαν ἐκ μέσης τῆς Ἑλλάδος ἀνήρπασται, εἰ καὶ δικαίως, περὶ τῶν ὅλων οὐκ ὀρθῶς βουλευσάμενοι, ἀλλὰ τήν γε θεοβλάβειαν καὶ τὴν ἀφροσύνην οὐκ ἀνθρωπίνως, ἀλλὰ δαιμονίως κτησάμενοι. Λακεδαιμόνιοι δ' οἱ ταλαίπωροι, προσαψάμενοι μόνον τούτων τῶν πραγμάτων ἐξ ἀρχῆς περὶ τὴν τοῦ ἱεροῦ κατάληψιν, οἱ τῶν Ἑλλήνων ποτὲ ἀξιοῦντες ἡγεμόνες

1 πότερα A W.³. — 2 ὑπερορίζεσθαι dq Barb. — 3 τοιγάρτοι τί] τί γάρ τοι ehl W. — ἀνελπίστων καὶ om. A W. — 5 sq. μεθ' ἡμᾶς ἐσομ. (-νοι e) A; del. partic. Cob. W. — 10 μ. ἡλίου δυομένου A. — 11 ἑτέρων om. Bz. — ἀγων. p Cob. W³ (hiat.) ut 134. — 12 σωτ.] εὐτυχίας C. — 14 ἐν Δελφοῖς om. AV W., sed aegre eis caremus. — 15 Θῆβαι ... 16 ἀνήρπασται Apsin. W. 585 (cf. 500. 595), Herodian. π. σχημ. W. VIII, 598. 603; Demetr. π. ἑρμην. § 267; πόλις ... ἠφάνισται (sic) Agatharchides Phot. 447 a 25; descripsit eadem ex Aesch. Din. I, 24. Cf. carmen de figuris v. 77. — alterum Θῆβαι om. aCVz¹. — 16 μεθ' ἡμ. μίαν om. Din. Agatharch. Demetr., μίαν om. Apsin. Herod., cf. schol. V. — 21 περὶ ... 22 κατάλ. del. Dobr. W.

*εἶναι, νῦν ὁμηρεύσοντες καὶ τῆς συμφορᾶς ἐπίδειξιν
ποιησόμενοι μέλλουσιν ὡς Ἀλέξανδρον ἀναπέμπεσθαι,
τοῦτο πεισόμενοι καὶ αὐτοὶ καὶ ἡ πατρίς, ὅ τι ἂν
ἐκείνῳ δόξῃ, καὶ ἐν τῇ τοῦ κρατοῦντος καὶ προηδικη-*
134 *μένου μετριότητι κριθησόμενοι. ἡ δ' ἡμετέρα πόλις,
ἡ κοινὴ καταφυγὴ τῶν Ἑλλήνων, πρὸς ἣν ἀφικνοῦντο
πρότερον ἐκ τῆς Ἑλλάδος αἱ πρεσβεῖαι, κατὰ πόλεις
ἕκαστοι παρ' ἡμῶν τὴν σωτηρίαν εὑρησόμενοι, νῦν
οὐκέτι περὶ τῆς τῶν Ἑλλήνων ἡγεμονίας ἀγωνίζεται,
ἀλλ' ἤδη περὶ τοῦ τῆς πατρίδος ἐδάφους. καὶ ταῦθ'
ἡμῖν συμβέβηκεν, ἐξ ὅτου Δημοσθένης πρὸς τὴν πολι-
τείαν προσελήλυθεν. εὖ γὰρ περὶ τῶν τοιούτων Ἡσί-
οδος ὁ ποιητὴς ἀποφαίνεται. λέγει γάρ που, παιδεύων
τὰ πλήθη καὶ συμβουλεύων ταῖς πόλεσι τοὺς πονηροὺς
τῶν δημαγωγῶν μὴ προσδέχεσθαι· λέξω δὲ κἀγὼ τὰ*
135 *ἔπη· διὰ τοῦτο γὰρ οἶμαι παῖδας ὄντας ἡμᾶς τὰς τῶν
ποιητῶν γνώμας ἐκμανθάνειν, ἵν' ἄνδρες ὄντες αὐταῖς
χρώμεθα.*

*πολλάκι δὴ ξύμπασα πόλις κακοῦ ἀνδρὸς ἀπηύρα,
ὅς κεν ἀλιτραίνῃ καὶ ἀτάσθαλα μητιάαται.
τοῖσιν δ' οὐρανόθεν μέγ' ἐπήγαγε πῆμα Κρονίων,
λιμὸν ὁμοῦ καὶ λοιμόν, ἀποφθινύθουσι δὲ λαοί·*

1 *ὁμηρεύοντας* Harp. s. v. (cf. Phot. Suid.). — 5 *κριθησόμενοι* A W.: *κριθήσονται* (Fr.). — 8 *ὑμῶν* AV. — 11 *ὑμῖν* BdfV. — *πρὸς*] *εἰς* ehk W. — 16 *ἡμᾶς ὄντας* a. — 19 sqq. Hes. *Ἔργα* 240 sqq.; cf. II, 158. — 19 *δὴ*] *τοι* II, 158; *καὶ* Hes. — rectius *ἐπηῦρεν* (Thiersch); *ἐπαυρεῖ* h[1], v. l. ap. Hes. — 20 *ὅς τις* Hes. — *μητιάαται* Adfq: *μηχανάαται* (II, 158; Hes.). — 21 *μέγα πῆμα δῶκε* BC, it. sed *ἔδ.* A, *πῆμα μέγα δῶκε* V. Versui conveniat *δῶκεν μέγα πῆμα* (Saupp.). — 22 *λοιμὸν ... λιμὸν* ek W. — sequuntur in h (ex Hes.) duo versus, quos in multis exemplaribus defuisse testantur schol. Hes.

ἢ τῶν γε στρατὸν εὐρὺν ἀπώλεσεν ἢ ὅ γε τεῖχος,
ἢ νέας ἐν πόντῳ ἀποτείνυται εὐρύοπα Ζεύς.

ἐὰν δὲ περιελόντες τοῦ ποιητοῦ τὸ μέτρον τὰς γνώμας 136
ἐξετάζητε, οἶμαι ὑμῖν δόξειν οὐ ποιήματα Ἡσιόδου
εἶναι, ἀλλὰ χρησμὸν εἰς τὴν Δημοσθένους πολιτείαν·
καὶ γὰρ ναυτικὴ καὶ πεζὴ στρατιὰ καὶ πόλεις ἄρδην
εἰσὶν ἀνηρπασμέναι ἐκ τῆς τούτου πολιτείας.

Ἀλλ' οἶμαι οὔτε Φρυνώνδας οὔτε Εὐρύβατος οὔτ' 137
ἄλλος οὐδεὶς πώποτε τῶν πάλαι πονηρῶν τοιοῦτος
μάγος καὶ γόης ἐγένετο, ὅς, ὦ γῆ καὶ θεοὶ καὶ δαί-
μονες καὶ ἄνθρωποι, ὅσοι βούλεσθε ἀκούειν τἀληθῆ,
τολμᾷ λέγειν βλέπων εἰς τὰ πρόσωπα τὰ ὑμέτερα, ὡς
ἄρα Θηβαῖοι τὴν συμμαχίαν ὑμῖν ἐποιήσαντο οὐ διὰ
τὸν καιρόν, οὐ διὰ τὸν φόβον τὸν περιστάντα αὐτούς,
οὐ διὰ τὴν ὑμετέραν δόξαν, ἀλλὰ διὰ τὰς Δημοσθέ-
νους δημηγορίας. καίτοι πολλὰς μὲν τούτου πρότερον 138
πρεσβείας ἐπρέσβευσαν εἰς Θήβας οἱ μάλιστα οἰκείως
ἐκείνοις διακείμενοι, πρῶτος μὲν Θρασύβουλος ὁ Κολ-
λυτεύς, ἀνὴρ ἐν Θήβαις πιστευθεὶς ὡς οὐδεὶς ἕτερος,
πάλιν Θράσων ὁ Ἑρχιεύς, πρόξενος ὢν Θηβαίοις,
Λεωδάμας ὁ Ἀχαρνεύς, οὐχ ἧττον Δημοσθένους λέγειν 139
δυνάμενος, ἀλλ' ἔμοιγε καὶ ἡδίων, Ἀρχέδημος ὁ Πήληξ,

1 τῶν] τόν f^{1}V, ὃ A. — τό γε f^1. — 2 νέας a Hes.; νῆας cett. — ἐν a e Fr.: ἐνὶ cett. — ἀποτείνυται scr., ἀποτίνν. edd. ex Hes.: τίν(ν)υται (τείνηται A). Ap. Hes. est Κρονίδης ἀποτ. (ἀποαίνυται Peppm.) αὐτῶν. — 3 δὲ om. AC W. — 8 ἀλλ' ... 10 γόης Suid. Φρυν. — Φρυνώνδας Harp. s. v. — Εὐρύβατος Harp. s. v. — 9 οὐδεὶς om. Suid. — πάλαι om. Bz. — 10 μάγος Ammon. s. μάγον. — 12 ἡμέτερα A. — 13 ὑμῖν zV al. (Fr.): ἡμῖν. — 14 οὐ] οὐδὲ t Markl. W. — 15 οὐ ahV (Fr.): οὐδὲ (W.). — 16 τούτου post πρότερον ehl, om. a Fr. — 18 ante Θρασ. add. οὗτος στρατηγὸς AC. — mal. πρῶτον. — 18 sq. Κολυττεύς Bz. — 22 post ἡδίων add. ῥήτωρ καὶ οὗτος AC. — Ἀρχίδημος dfq. — Πήληξ Harp. s. v.

καὶ δυνατὸς εἰπεῖν καὶ πολλὰ κεκινδυνευκὼς ἐν τῇ
πολιτείᾳ διὰ Θηβαίους, Ἀριστοφῶν ὁ Ἀζηνιεύς, πλεῖ-
στον χρόνον τὴν τοῦ βοιωτιάζειν ὑπομείνας αἰτίαν,
Πύρρανδρος ὁ Ἀναφλύστιος, ὃς ἔτι καὶ νῦν ζῇ. ἀλλ'
ὅμως οὐδεὶς πώποτε αὐτοὺς ἐδυνήθη προτρέψασθαι
εἰς τὴν ὑμετέραν φιλίαν. τὸ δ' αἴτιον οἶδα μέν, λέγειν
140 δ' οὐδὲν δέομαι διὰ τὰς ἀτυχίας αὐτῶν. ἀλλ' οἶμαι,
ἐπειδὴ Φίλιππος αὐτῶν ἀφελόμενος Νίκαιαν Θετταλοῖς
παρέδωκε, καὶ τὸν πόλεμον, ὃν πρότερον ἐξήλασεν ἐκ
τῆς χώρας τῆς Βοιωτῶν, τοῦτον πάλιν τὸν αὐτὸν
πόλεμον ἐπῆγε διὰ τῆς Φωκίδος ἐπ' αὐτὰς τὰς Θήβας,
καὶ τὸ τελευταῖον Ἐλάτειαν καταλαβὼν ἐχαράκωσε καὶ
φρουρὰν εἰσήγαγεν, ἐνταῦθ' ἤδη, ἐπεὶ τὸ δεινὸν αὐ-
τῶν ἥπτετο, μετεπέμψαντο Ἀθηναίους, καὶ ὑμεῖς ἐξήλ-
θετε καὶ εἰσῆτε εἰς τὰς Θήβας ἐν τοῖς ὅπλοις διεσκευ-
ασμένοι, καὶ οἱ πεζοὶ καὶ οἱ ἱππεῖς, πρὶν περὶ συμ-
141 μαχίας μίαν μόνον συλλαβὴν γράψαι Δημοσθένην. ὁ
δ' εἰσάγων ἦν ὑμᾶς εἰς τὰς Θήβας καιρὸς καὶ φόβος
καὶ χρεία συμμαχίας, ἀλλ' οὐ Δημοσθένης. ἐπεὶ περί
γε ταύτας τὰς πράξεις τρία πάντων μέγιστα Δημοσθέ-
νης εἰς ὑμᾶς ἐξημάρτηκε, πρῶτον μέν, ὅτι Φιλίππου
τῷ μὲν ὀνόματι πολεμοῦντος ὑμῖν, τῷ δ' ἔργῳ πολὺ
μᾶλλον μισοῦντος Θηβαίους, ὡς αὐτὰ τὰ πράγματα

1 καὶ δυν.] ὡς δυν. B. — 2 ante Ἀρ. add. codd. δημαγωγὸς, del. Bk. — 4 ante Πύρρ. (Πύρανδρος codd. praet. eBV Laur.) add. ῥήτωρ dfq. — Ἀναφλ. cf. Harp. s. v. — 8 ἀφελ. αὐτῶν A. — 9 ὃν ... 11 πόλεμον om. elh[1]. — 10 τῆς B. afV (Fr.): τῶν B. kgmd, τῆς τῶν B. cet. — 10 sq. τὸν αὐτὸν πόλεμον om. q Herw. Cf. Dem. II, 26 (W.[3]). — 11 ἐπῆγε scr.: ἐπήγαγε. — 13 sq. ἥπτετο αὐτῶν C. — 15 εἰσῄειτε codd. Fr.; em. Sch. — 16 καὶ οἱ πεζοὶ καὶ οἱ ἱππεῖς A Bk. (cf. 88): καὶ οἱ ἱ. καὶ οἱ π. (Fr.). — 17 μόνον V Sch. (coll. § 192): μόνην (Fr.). — 18 ἡμᾶς AV. — 20 τρία ehl: τρία τὰ. Cf. 70. — 22 ἡμῖν A.

δεδήλωκε, καὶ τί δεῖ τὰ πλείω λέγειν; ταῦτα μὲν τὰ
τηλικαῦτα τὸ μέγεθος ἀπεκρύψατο, προσποιησάμενος
δὲ μέλλειν τὴν συμμαχίαν γενήσεσθαι οὐ διὰ τοὺς
καιρούς, ἀλλὰ διὰ τὰς αὑτοῦ πρεσβείας, πρῶτον μὲν 142
συνέπεισε τὸν δῆμον μηκέτι βουλεύεσθαι, ἐπὶ τίσι δεῖ
ποιεῖσθαι τὴν συμμαχίαν, ἀλλ' ἀγαπᾶν μόνον, εἰ
γίγνεται, τοῦτο δὲ προλαβὼν ἔκδοτον μὲν τὴν Βοιωτίαν
ἅπασαν ἐποίησε Θηβαίοις, γράψας ἐν τῷ ψηφίσματι,
ἐάν τις ἀφιστῆται πόλις ἀπὸ Θηβαίων, βοηθεῖν Ἀθη-
ναίους Βοιωτοῖς τοῖς ἐν Θήβαις, τοῖς ὀνόμασι κλέπτων
καὶ μεταφέρων τὰ πράγματα, ὥσπερ εἴωθεν, ὡς τοὺς
Βοιωτοὺς ἔργῳ κακῶς πάσχοντας τὴν τῶν ὀνομάτων
σύνθεσιν τῶν Δημοσθένους ἀγαπήσοντας, ἀλλ' οὐ
μᾶλλον ἐφ' οἷς κακῶς ἐπεπόνθεσαν ἀγανακτήσοντας·
δεύτερον δὲ τῶν εἰς τὸν πόλεμον ἀναλωμάτων τὰ μὲν 143
δύο μέρη ὑμῖν ἀνέθηκεν, οἷς ἦσαν ἀπωτέρω οἱ κίν-
δυνοι, τὸ δὲ τρίτον μέρος Θηβαίοις, δωροδοκῶν ἐφ'
ἑκάστοις τούτων, καὶ τὴν ἡγεμονίαν τὴν μὲν κατὰ
θάλατταν ἐποίησε κοινήν, τὸ δ' ἀνάλωμα ἴδιον ὑμέ-
τερον, τὴν δὲ κατὰ γῆν, εἰ μὴ δεῖ ληρεῖν, ἄρδην
φέρων ἀνέθηκε Θηβαίοις, ὥστε παρὰ τὸν γενόμενον
πόλεμον μὴ κύριον γενέσθαι Στρατοκλέα τὸν ὑμέτερον
στρατηγὸν βουλεύσασθαι περὶ τῆς τῶν στρατιωτῶν
σωτηρίας. καὶ ταῦτ' οὐκ ἐγὼ μὲν κατηγορῶ, ἕτεροι 144

1 δεῖ πλείω C. — 2 ἀποκρυψάμενος Poutsma. — 3 γίγνεσθαι AV². — 6 ποιήσασθαι A (Ortner). — εἴ τις ehl. — 8 ἅπασαν AC Bk.: πᾶσαν (Fr.). — 11 sq. ὡς ὑμᾶς ὀρρωδῶ (sic) κ. πάσχ., τὴν σύνθ. τῶν Δ. ὀν. ἀγαπήσαντας Dionys. Dem. 35. — 14 ἐπεπόνθεσαν A (Fr.¹): πεπόνθασιν d, πεπόνθεσαν al. — 18 τὴν] τὴν μὲν ghl, μὲν ante κατὰ om. g. — 20 mal. cum Cob. δεῖ μὴ ut Dem. XVIII, 297. XIX, 262. — 21 ἀπέδωκε ci. W.³. — 22 ὑμέτερον qV al. Sch.: ἡμ. (Fr.).

δὲ παραλείπουσιν, ἀλλὰ κἀγὼ λέγω καὶ πάντες ἐπιτιμῶσι καὶ ὑμεῖς σύνιστε καὶ οὐκ ὀργίζεσθε. ἐκεῖνο γὰρ πεπόνθατε πρὸς Δημοσθένην· συνειθισθε ἤδη τἀδικήματα τὰ τούτου ἀκούειν, ὥστε οὐ θαυμάζετε. δεῖ δὲ οὐχ οὕτως, ἀλλ' ἀγανακτεῖν καὶ τιμωρεῖσθαι, εἰ χρὴ τὰ λοιπὰ τῇ πόλει καλῶς ἔχειν.

145 Δεύτερον δὲ καὶ πολὺ τούτου μεῖζον ἀδίκημα ἠδίκησεν, ὅτι τὸ βουλευτήριον τὸ τῆς πόλεως καὶ τὴν δημοκρατίαν ἄρδην ἔλαθεν ὑφελόμενος, καὶ μετήνεγκεν εἰς Θήβας εἰς τὴν Καδμείαν, τὴν κοινωνίαν τῶν πράξεων τοῖς Βοιωτάρχαις συνθέμενος· καὶ τηλικαύτην αὐτὸς αὑτῷ δυναστείαν κατεσκεύασεν, ὥστ' ἤδη παριὼν ἐπὶ τὸ βῆμα πρεσβεύσειν μὲν ἔφη, ὅποι ἂν αὐτῷ δοκῇ,
146 κἂν μὴ ὑμεῖς ἐκπέμπητε, εἰ δέ τις αὐτῷ τῶν στρατηγῶν ἀντείποι, καταδουλούμενος τοὺς ἄρχοντας καὶ συνεθίζων μηδὲν αὐτῷ ἀντιλέγειν διαδικασίαν ἔφη γράψειν τῷ βήματι πρὸς τὸ στρατήγιον· πλείω γὰρ ὑμᾶς ἀγαθὰ ὑφ' ἑαυτοῦ ἔφη ἀπὸ τοῦ βήματος πεπονθέναι, ἢ ὑπὸ τῶν στρατηγῶν ἐκ τοῦ στρατηγίου. μισθοφορῶν δ' ἐν τῷ ξενικῷ κεναῖς χώραις, καὶ τὰ στρατιωτικὰ χρήματα κλέπτων, καὶ τοὺς μυρίους ξένους ἐκμισθώσας Ἀμφισσεῦσι, πολλὰ διαμαρτυρομένου καὶ σχετλιάζοντος ἐν ταῖς ἐκκλησίαις ἐμοῦ, προσέμειξε

4 τὰ τούτου Turr. Fr.: τούτου BVz, τὰ αὐτοῦ Barb., τ' αὐτοῦ f, αὐτοῦ A W. — 7 τοῦτο ehl W. — 10 εἰς Θήβας del. Cob. W. — alterum τὴν om. C. — 13 ὅποι k (Fr.): ὅπου elBV, ὁπότ' C. — 14 ὑμεῖς μὴ z Fl. — 17 γράφειν AC (-ην d). Med. est ap. Plut. Mor. 350 B (γράφεται). — στρατηγεῖον CV (simil. 19), τὴν στρατηγίαν Plut. — 18 malim δι' ἑαυτὸν, del. ἔφη (hiat.); cf. schol. — τοῦ om. BV[1], ἀπὸ τ. βήμ. del. W. — 19 ὑπὸ ⟨πάντων⟩ τῶν ἐκ. τοῦ στρ. Cob.; ἐκ τοῦ στρ. del. W. — 20 καιναῖς AB. — τὰ om. A W. — 22 διαμαρτυραμ. kC, -ρούμενος e, -ρουμένου lgm. — 23 προσέμιξε omnes.

φέρων ἀναρπασθέντων τῶν ξένων τὸν κίνδυνον ἀπαρασκεύῳ τῇ πόλει. τί γὰρ ἂν οἴεσθε Φίλιππον ἐν τοῖς 147 *τότε καιροῖς εὔξασθαι; οὐ χωρὶς μὲν πρὸς τὴν πολιτικὴν δύναμιν, χωρὶς δ' ἐν Ἀμφίσσῃ πρὸς τοὺς ξένους διαγωνίσασθαι, ἀθύμους δὲ τοὺς Ἕλληνας λαβεῖν τηλικαύτης πληγῆς προγεγενημένης; καὶ τηλικούτων κακῶν αἴτιος γενόμενος Δημοσθένης οὐκ ἀγαπᾷ, εἰ μὴ δίκην δέδωκεν, ἀλλ' εἰ μὴ καὶ χρυσῷ στεφάνῳ στεφανωθήσεται, ἀγανακτεῖ· οὐδ' ἱκανόν ἐστιν αὐτῷ ἐναντίον ὑμῶν κηρύττεσθαι, ἀλλ' εἰ μὴ τῶν Ἑλλήνων ἐναντίον ἀναρρηθήσεται, τοῦτ' ἀγανακτεῖ. οὕτως ὡς ἔοικε πονηρὰ φύσις, μεγάλης ἐξουσίας ἐπιλαβομένη, δημοσίας ἀπεργάζεται συμφοράς.*

Τρίτον δὲ καὶ τῶν προειρημένων μέγιστόν ἐστιν 148 *ὃ μέλλω λέγειν. Φιλίππου γὰρ οὐ καταφρονοῦντος τῶν Ἑλλήνων, οὐδ' ἀγνοοῦντος, οὐ γὰρ ἦν ἀσύνετος, ὅτι περὶ τῶν ὑπαρχόντων ἀγαθῶν ἐν ἡμέρας μικρῷ μέρει διαγωνιεῖται, καὶ διὰ ταῦτα βουλομένου ποιήσασθαι εἰρήνην καὶ πρεσβείας ἀποστέλλειν μέλλοντος, καὶ τῶν ἀρχόντων τῶν ἐν Θήβαις φοβουμένων τὸν ἐπιόντα κίνδυνον, εἰκότως· οὐ γὰρ ῥήτωρ ἀστράτευτος καὶ λιπὼν τὴν τάξιν αὐτοὺς ἐνουθέτησεν, ἀλλ' ὁ Φωκικὸς πόλεμος δεκέτης γεγονὼς ἀείμνηστον παιδείαν*

1 *ἐκ τῶν ἀναρπ. ξ.* ACV². — 4 *ἐν Ἀμφ.* del. W. — 5 *ἀθύμους* Bachm. An. I, 37, Phot. Reitzenst. 43, 11. — 6 *προγεγεν.* BVz (Fr.): *γεγεν.* — 7 *γενόμενος* A: *γεγενημένος* (6) cett. Fr. — 8 *καὶ μὴ* amzV. — 11 *τοῦτ' ἤδη ἀγ.* (hiat.) A W. — 12 *πονηρὰ* ... 13 *συμφ.* Stob. fl. 43, 35 (Orelli op. sent. I, 122. Boisson. An. I, 118). — *λαβομένη* Stob. — 17 *μικρῷ* hkV al. (Fr.): *σμικρῷ*. — 19 *τὴν εἰρήνην* Bk. (Fr.), e codd. nihil adnotans; om. *τὴν* codd. Schultzii omnes (Sch.) recte, etsi cum hiatu. — *πρεσβείαν* z, *πρέσβεις* Cob. — 22 *τὰς τάξεις* AV². Cf. 181. — 23 *δεκέτης* A W.: *δεκαετὴς* (Fr.). — *προγεγενημένος* (6) ehk.

149 *αὐτοὺς ἐπαίδευσε· τούτων ἐχόντων οὕτως αἰσθόμενος Δημοσθένης, καὶ τοὺς Βοιωτάρχας ὑποπτεύσας μέλλειν εἰρήνην ἰδίᾳ ποιεῖσθαι, χρυσίον ἄνευ αὐτοῦ παρὰ Φιλίππου λαβόντας, ἀβίωτον ἡγησάμενος εἶναι, εἴ τινος ἀπολειφθήσεται δωροδοκίας, ἀναπηδήσας ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, οὐδενὸς ἀνθρώπων λέγοντος οὔθ' ὡς δεῖ ποιεῖσθαι πρὸς Φίλιππον εἰρήνην οὔθ' ὡς οὐ δεῖ, ἀλλ' ὡς ᾤετο κήρυγμά τι τοῦτο τοῖς Βοιωτάρχαις προκηρύττων, ἀναφέρειν αὐτῷ τὰ μέρη τῶν λημμάτων,*
150 *διώμνυτο τὴν Ἀθηνᾶν, ἥν ὡς ἔοικε Φειδίας ἐνεργολαβεῖν ἠργάσατο καὶ ἐνεπιορκεῖν Δημοσθένει, ἦ μήν, εἴ τις ἐρεῖ, ὡς χρὴ πρὸς Φίλιππον εἰρήνην ποιήσασθαι, ἀπάξειν εἰς τὸ δεσμωτήριον ἐπιλαβόμενος τῶν τριχῶν, ἀπομιμούμενος τὴν Κλεοφῶντος πολιτείαν, ὃς ἐπὶ τοῦ πρὸς Λακεδαιμονίους πολέμου, ὡς λέγεται, τὴν πόλιν ἀπώλεσεν. ὡς δ' οὐ προσεῖχον αὐτῷ οἱ ἄρχοντες οἱ ἐν ταῖς Θήβαις, ἀλλὰ καὶ τοὺς στρατιώτας τοὺς ὑμετέρους πάλιν ἀνέστρεψαν ἐξεληλυθότας, ἵνα*
151 *βουλεύσησθε περὶ τῆς εἰρήνης, ἐνταῦθ' ἤδη παντάπασιν ἔκφρων ἐγένετο, καὶ παρελθὼν ἐπὶ τὸ βῆμα προδότας τῶν Ἑλλήνων τοὺς Βοιωτάρχας ἀπεκάλει, καὶ γράψειν ἔφη ψήφισμα ὁ τοῖς πολεμίοις οὐδεπώποτ' ἀντιβλέψας, πέμπειν ὑμᾶς πρέσβεις εἰς Θήβας αἰτήσοντας Θηβαίους δίοδον ἐπὶ Φίλιππον. ὑπεραισχυνθέντες*

1 *τούτων δὲ* BC. Cf. 81. — 3 *ἰδίᾳ* om. A. — 4 *ἀβίωτον* ⟨*δ'*⟩ Poutsma (*καὶ ἀβ.* Tayl.). — 8 *κήρ. τ. τοῦτο* scr.: *κηρύγματι τούτῳ* A, *τοῦτο κήρ. τι* cett. Fr., del. *τοῦτο* et *ᾤετο* W. — 11 *εἰργάσατο* omnes. — 18 *πάλιν* om. C. — 19 *βουλεύσαισθε* ci. Saupp. Cf. p. 241, 1. — *ἤδη* om. BC Fr. — 21 *ἀπεκάλει τοὺς Β.* A, *τ. Β. ἀπεκάλεσε* cett. Fr. — 22 *γράψειν ἔφη*] *γράφει* A, *γράφειν ἔφη* C. — 22 sq. *ὁ μηδεπώπ. μηδὲ* (*μήτε*) *τοὺς* (*τοῖς* M) *πολεμίους ἀ.* Prisc. XVIII, 190. — 22 *οὐδεπώποτε* A W.: *οὐδέποτε* (Fr).

δὲ οἱ ἐν Θήβαις ἄρχοντες, μὴ δόξωσιν ὡς ἀληθῶς
εἶναι προδόται τῶν Ἑλλήνων, ἀπὸ μὲν τῆς εἰρήνης
ἀπετράποντο, ἐπὶ δὲ τὴν παράταξιν ὥρμησαν.

Ἔνθα δὴ καὶ τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν ἄξιόν ἐστιν 152
ἐπιμνησθῆναι, οὓς οὗτος ἀθύτων καὶ ἀκαλλιερήτων
ὄντων τῶν ἱερῶν ἐκπέμψας ἐπὶ τὸν πρόδηλον κίνδυνον,
ἐτόλμησε τοῖς δραπέταις ποσὶ καὶ λελοιπόσι τὴν τάξιν
ἀναβὰς ἐπὶ τὸν τάφον τὸν τῶν τελευτησάντων, ἐγκω-
μιάζειν τὴν ἐκείνων ἀρετήν. ὦ πρὸς μὲν τὰ μεγάλα
καὶ σπουδαῖα τῶν ἔργων ἁπάντων ἀνθρώπων ἀχρηστό-
τατε, πρὸς δὲ τὴν ἐν τοῖς λόγοις τόλμαν θαυμασιώ-
τατε, ἐπιχειρήσεις αὐτίκα μάλα, βλέπων εἰς τὰ τούτων
πρόσωπα, λέγειν, ὡς δεῖ σε ἐπὶ ταῖς τῆς πόλεως συμ-
φοραῖς στεφανοῦσθαι; ἐὰν δ' οὗτος λέγῃ, ὑμεῖς ὑπο-
μενεῖτε, καὶ συναποθανεῖται τοῖς τελευτήσασιν ὡς ἔοικε
καὶ ἡ ὑμετέρα μνήμη; γένεσθε δή μοι μικρὸν χρόνον 153
τὴν διάνοιαν μὴ ἐν τῷ δικαστηρίῳ, ἀλλ' ἐν τῷ θεάτρῳ,
καὶ νομίσαθ' ὁρᾶν προϊόντα τὸν κήρυκα καὶ τὴν ἐκ
τοῦ ψηφίσματος ἀνάρρησιν μέλλουσαν γίγνεσθαι, καὶ
λογίσασθε, πότερ' οἴεσθε τοὺς οἰκείους τῶν τελευτησάν-

1 ἐν ταῖς Θήβαις (p. 240, 17) A. — ἄρχοντες om. z. — 3 ἀπετρέποντο BC. — 4 τῶν ἀνδρῶν τῶν ἀγ. A, cf. I, 118. — 8 τὸν τῶν k Bk.: τῶν (Fr.). — τελευτησάντων A (ut v. 15. p. 242, 1 sq.): τετελευτηκότων (propter λελοιπόσι puto) cett. Fr. — 9 ὦ ... 11 sq. θαυμασ. Alex. π. σχημ. W. VIII, 476 (inde Zonaeus ibd. 688, Anon. ibd. 710). — 10 καὶ σπουδαῖα om. Alex. — τῶν ἔργων ἁπάντων ἀνθρ. Alex. (Saupp.): τῶν ἀνθρ. am, τῶν πραγμάτων ἁπάντων (πάντων q) ἀνθρ. C, πάντων ἀνθρ. A Fr. — 10 sq. Cf. Plut. Dem. c. 9. — 11 τοῖς om. dg et Alex., hab. Plut. — 12 ἐπιχειρήσεις R. Turr.: ἐπιχειρήσειν ἐθέλεις ehl, it. sed ἐθελήσεις cett. Fr. — 15 συναπέθανε ci. BSchmidt. — 16 γενέσθε (sic) ... 19 γίνεσθαι Alex. π. σχημ. p. 456 W. — γίνεσθε hl et Aldina Alex. (Parisini et Vind. γενέσθαι). — δή om. Alex. — 17 τῇ διανοίᾳ (mg. Bern., Bait.) Fr.[1] Sch. Cf. ad I, 179. — 18 προσιόντα Alex. — 19 γενέσθαι B.

των πλείω δάκρυα ἀφήσειν ἐπὶ ταῖς τραγῳδίαις καὶ
τοῖς ἡρωικοῖς πάθεσι τοῖς μετὰ ταῦτ' ἐπεισιοῦσιν, ἢ
154 ἐπὶ τῇ τῆς πόλεως ἀγνωμοσύνῃ. τίς γὰρ οὐκ ἂν ἀλγή-
σειεν ἄνθρωπος Ἕλλην καὶ παιδευθεὶς ἐλευθερίως,
ἀναμνησθεὶς [ἐν τῷ θεάτρῳ] ἐκεῖνό γε, εἰ μηδὲν ἕτερον,
ὅτι ταύτῃ ποτὲ τῇ ἡμέρᾳ μελλόντων ὥσπερ νυνὶ τῶν
τραγῳδῶν γίγνεσθαι, ὅτ' εὐνομεῖτο μᾶλλον ἡ πόλις
καὶ βελτίοσι προστάταις ἐχρῆτο, προελθὼν ὁ κῆρυξ
καὶ παραστησάμενος τοὺς ὀρφανούς, ὧν οἱ πατέρες
ἦσαν ἐν τῷ πολέμῳ τετελευτηκότες, νεανίσκους πανο-
πλίᾳ κεκοσμημένους, ἐκήρυττε τὸ κάλλιστον κήρυγμα
καὶ προτρεπτικώτατον πρὸς ἀρετήν, ὅτι τούσδε τοὺς
νεανίσκους, ὧν οἱ πατέρες ἐτελεύτησαν ἐν τῷ πολέμῳ
ἄνδρες ἀγαθοὶ γενόμενοι, μέχρι μὲν ἥβης ὁ δῆμος
ἔτρεφε, νυνὶ δὲ καθοπλίσας τῇδε τῇ πανοπλίᾳ, ἀφίησιν
ἀγαθῇ τύχῃ τρέπεσθαι ἐπὶ τὰ ἑαυτῶν, καὶ καλεῖ εἰς
155 προεδρίαν. τότε μὲν ταῦτ' ἐκήρυττεν, ἀλλ' οὐ νῦν,
ἀλλὰ παραστησάμενος τὸν τῆς ὀρφανίας τοῖς παισὶν
αἴτιον, τί ποτ' ἀνερεῖ, ἢ τί φθέγξεται; καὶ γὰρ ἐὰν
αὐτὰ διεξίῃ τὰ ἐκ τοῦ ψηφίσματος προστάγματα, ἀλλ'
οὐ τό γ' ἐκ τῆς ἀληθείας αἰσχρὸν σιωπήσεται, ἀλλὰ
τἀναντία δόξει τῇ τοῦ κήρυκος φωνῇ φθέγγεσθαι, ὅτι
τόνδε τὸν ἄνδρα, εἰ δὴ καὶ οὗτος ἀνήρ, στεφανοῖ ὁ
δῆμος ὁ Ἀθηναίων ἀρετῆς [ἕνεκα] τὸν κάκιστον καὶ

2 ἐπιοῦσιν klC, εἰσιοῦσιν z, εἰσεπιοῦσιν V. Cf. 231. — ἢ] ἢ καὶ BCzV. — 4 ἐλευθερίως Cob. Fr.[1]: ἐλευθέρως. Cf. ep. XII, 1. — 5 secl. ἐν τ. θ. (p. 241, 17; hiat.). — 6 ⟨ἐν⟩ ταύτῃ Fr.[1]. — νῦν elghz. — 8 προελθὼν Barb.: παρελθὼν (cf. v. 10) ehl, προσελθὼν cett. Cf. Lys. orat. c. Theozotidem (pap. Hibeh I, 14) v. 30 sqq. — 15 ἔθρεψε Bern. Cob. W. — 19 ἢ τί ποτε A. Ἢ τί φθ. male del. Cob. W.: — 21 γε om. C. — σιωπήσεται C W.[3]: -ηθήσεται (Fr.). — 24 ὁ Ἀθ. cdfq: Ἀθ. A, τῶν Ἀθ. BV Fr. — ἀρετῆς ἕνεκα om. am[1]V (a et. τὸν),

ἀνδραγαθίας ἕνεκα τὸν ἄνανδρον καὶ λελοιπότα τὴν
τάξιν. μὴ πρὸς τοῦ Διὸς καὶ θεῶν [ἱκετεύω ὑμᾶς] 156
ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι τρόπαιον ἵστατε ἀφ' ὑμῶν αὐτῶν
ἐν τῇ τοῦ Διονύσου ὀρχήστρᾳ, μηδ' αἱρεῖτε παρανοίας
ἐναντίον τῶν Ἑλλήνων τὸν δῆμον τὸν Ἀθηναίων,
μηδ' ὑπομιμνήσκετε τῶν ἀνιάτων καὶ ἀνηκέστων κακῶν
τοὺς ταλαιπώρους Θηβαίους, οὓς φεύγοντας διὰ τοῦ-
τον ὑποδέδεχθε τῇ πόλει, ὧν ἱερὰ καὶ τέκνα καὶ τάφους
ἀπώλεσεν ἡ Δημοσθένους δωροδοκία καὶ τὸ βασιλικὸν
χρυσίον· ἀλλ' ἐπειδὴ τοῖς σώμασιν οὐ παρεγένεσθε, 157
ἀλλὰ ταῖς γε διανοίαις ἀποβλέψατ' αὐτῶν εἰς τὰς
συμφοράς, καὶ νομίσαθ' ὁρᾶν ἁλισκομένην πόλιν,
τειχῶν κατασκαφάς, ἐμπρήσεις οἰκιῶν, ἀγομένας γυναῖ-
κας, [καὶ] παῖδας εἰς δουλείαν, πρεσβύτας ἀνθρώπους,
πρεσβύτιδας γυναῖκας ὀψὲ μεταμανθάνοντας τὴν ἐλευ-
θερίαν, κλαίοντας, ἱκετεύοντας ὑμᾶς, ὀργιζομένους οὐ
τοῖς τιμωρουμένοις, ἀλλὰ τοῖς τούτων αἰτίοις, ἐπισκή-
πτοντας μηδενὶ τρόπῳ τὸν τῆς Ἑλλάδος ἀλειτήριον
στεφανοῦν, ἀλλὰ καὶ τὸν δαίμονα καὶ τὴν τύχην τὴν
συμπαρακολουθοῦσαν τῷ ἀνθρώπῳ φυλάξασθαι. οὔτε 158
πόλις γὰρ οὔτ' ἀνὴρ ἰδιώτης οὐδεὶς πώποτε καλῶς

ἕνεκα om. A (ἕν. p. 243, 1 del. ci. R. Saupp.). — καὶ om. Acdfq W. — 2 τοῦ om. Barb. Cob. W. — καὶ θεῶν A W.: καὶ τῶν ἄλλων θεῶν. — ἱκετεύω ὑμᾶς (hiat.) post 3 Ἀθ. A, del. Cob. W. — 3 τρόπαιον A Cob. W.: μὴ τρόπ. — 5 τὸν Ἀθ. W.: τῶν Ἀθ. — 6 ἀνιάτων καὶ del. Hirsch. Cob. W., coll. Hesych. ἀνηκέστων· ἀνιάτων. — 7 φεύγοντας Fr.[1]: φυγόντας. Cf. § 129. — 11 ἀλλὰ om. C; hab. Theon W. I, 153 (ἀλλὰ ... 15 sq. ἐλευθ.). — 12 νομίσατε ... 17 αἰτίοις Herod. π. σχημ. VIII, 603 W.; cf. schol. Herm. IV, 421. — πόλιν Herod. bis, it. Paris. Theonis: τὴν πόλιν (schol. Herm.). — 13 οἴκων Theon, qui add. ἱερὰ συλώμενα (om. et. Herod.). — 14 καὶ om. Herod. — ἀνθρ. (ἄνδρας Herod.) et 15 γυν. del. Herw. — 16 κλάοντας Fr.[1]. — ἡμᾶς Herod. — 18 ἀλιτήριον omnes, v. ad § 131. — 20 sq. οὔτε γὰρ πόλις A. — 21 ἀνὴρ ἰδιώτης A Bk.: ἰδ. ἀν. (Fr.); del.

ἀπήλλαξε Δημοσθένει συμβούλῳ χρησάμενος. ὑμεῖς δ' ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι οὐκ αἰσχύνεσθε, εἰ ἐπὶ μὲν τοὺς πορθμέας τοὺς εἰς Σαλαμῖνα πορθμεύοντας νόμον ἔθεσθε, ἐάν τις αὐτῶν ἄκων ἐν τῷ πόρῳ πλοῖον ἀνατρέψῃ, τούτῳ μὴ ἐξεῖναι πάλιν πορθμεῖ γενέσθαι, ἵνα μηδεὶς αὐτοσχεδιάζῃ εἰς τὰ τῶν Ἑλλήνων σώματα, τὸν δὲ τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν πόλιν ἄρδην ἀνατετροφότα, τοῦτον ἐάσετε πάλιν ἀπευθύνειν τὰ κοινά;

159 Ἵνα δ' εἴπω καὶ περὶ τοῦ τετάρτου καιροῦ καὶ τῶν νυνὶ καθεστηκότων πραγμάτων, ἐκεῖνο ὑμᾶς ὑπομνῆσαι βούλομαι, ὅτι Δημοσθένης οὐ τὴν ἀπὸ στρατοπέδου μόνον τάξιν ἔλιπεν, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐκ τῆς πόλεως, τριήρη προσλαβὼν ὑμῶν, καὶ τοὺς Ἕλληνας ἀργυρολογήσας. καταγαγούσης δ' αὐτὸν εἰς τὴν πόλιν τῆς ἀπροσδοκήτου σωτηρίας, τοὺς μὲν πρώτους χρόνους ὑπότρομος ἦν ἄνθρωπος, καὶ παριὼν ἡμιθνὴς ἐπὶ τὸ βῆμα, εἰρηνοφύλακα ὑμᾶς αὐτὸν ἐκέλευε χειροτονεῖν· ὑμεῖς δὲ [κατὰ μὲν τοὺς πρώτους χρόνους] οὐδ' ἐπὶ τὰ ψηφίσματα εἰᾶτε τὸ Δημοσθένους ἐπιγράφειν ὄνομα, ἀλλὰ Ναυσικλεῖ τοῦτο προσετάττετε· νυνὶ δ' ἤδη καὶ στε-

160 φανοῦσθαι ἀξιοῖ. ἐπειδὴ δ' ἐτελεύτησε μὲν Φίλιππος, Ἀλέξανδρος δ' εἰς τὴν ἀρχὴν κατέστη, πάλιν αὖ τερατευόμενος ἱερὰ μὲν ἱδρύσατο Παυσανίου, εἰς αἰτίαν δὲ εὐαγγελίων θυσίας τὴν βουλὴν κατέστησεν, ἐπωνυμίαν

ἀνὴρ W. Cf. 114. 252. — 3 sqq. cf. Philodem. vol. rhet. I, 358, 3 sqq. Sudh. — 4 πλοῖον ἀνατρ.] περιτρέψῃ? Philodem. — 7 ἀνατετραφότα ekVC Philodem. — 8 ἀπευθύνειν Aq Bk : ἐπευθ. (Fr.). — 12 ἐκ] ἀπὸ sched. Scrimg. — lac. post πόλεως stat. R. Bak. al., sine iusta causa. — 13 ἀργυρολογήσας sched. Scrimg. (Troost): ἠργυρολόγησεν. — 16 ἅνθρωπος Markl.: ἄνθρ. — 17 αὑτὸν (αὐτὸν libri) om. e W., hab. post ἐκέλευεν dlh[1]. — 18 κατὰ . . . χρόνους (15) del. Tayl. W. — 21 μὲν om. BCV. — 22 αὖ] αὐτὸς C. — 24 θυσίας] καὶ θυσ. Bz. — βουλὴν] ἀρχὴν (22) ehkV[2].

δ' Ἀλεξάνδρῳ Μαργίτην ἐτίθετο, ἀπετόλμα δὲ λέγειν,
ὡς οὐ κινηθήσεται ἐκ Μακεδονίας· ἀγαπᾶν γὰρ αὐτὸν
[ἔφη] ἐν Πέλλῃ περιπατοῦντα καὶ τὰ σπλάγχνα φυλάτ-
τοντα. καὶ ταυτὶ λέγειν [ἔφη] οὐκ εἰκάζων, ἀλλ' ἀκρι-
βῶς εἰδώς, ὅτι αἵματός ἐστιν ἡ ἀρετὴ ὠνία, αὐτὸς οὐκ
ἔχων αἷμα, καὶ θεωρῶν τὸν Ἀλέξανδρον οὐκ ἐκ τῆς
Ἀλεξάνδρου φύσεως, ἀλλ' ἐκ τῆς ἑαυτοῦ ἀνανδρίας.
ἤδη δ' ἐψηφισμένων Θετταλῶν ἐπιστρατεύειν ἐπὶ τὴν 161
ὑμετέραν πόλιν, καὶ τοῦ νεανίσκου τὸ πρῶτον παροξυν-
θέντος εἰκότως, ἐπειδὴ περὶ Θήβας ἦν τὸ στρατόπεδον,
πρεσβευτὴς ὑφ' ὑμῶν χειροτονηθείς, ἀποδρὰς ἐκ μέσου
τοῦ Κιθαιρῶνος ἧκεν ὑποστρέψας, οὔτ' ἐν εἰρήνῃ οὔτ'
ἐν πολέμῳ χρήσιμον ἑαυτὸν παρέχων. καὶ τὸ πάντων
δεινότατον, ὑμεῖς μὲν τοῦτον οὐ προὔδοτε, οὐδ' εἰάσατε
κριθῆναι ἐν τῷ τῶν Ἑλλήνων συνεδρίῳ, οὗτος δ' ὑμᾶς
νυνὶ προδέδωκεν, εἴπερ ἀληθῆ ἐστιν ἃ λέγεται. ὡς 162
γάρ φασιν οἱ Πάραλοι καὶ οἱ πρεσβεύσαντες πρὸς
Ἀλέξανδρον, καὶ τὸ πρᾶγμα εἰκότως πιστεύεται, ἔστι
τις Ἀριστίων Πλαταϊκός, ὁ τοῦ Ἀριστοβούλου τοῦ
φαρμακοπώλου [υἱός], εἴ τις ἄρα καὶ ὑμῶν γιγνώσκει.
οὗτός ποτε νεανίσκος ἑτέρων τὴν ὄψιν διαφέρων γενό-
μενος, ᾤκησε πολὺν χρόνον ἐν τῇ Δημοσθένους οἰκίᾳ·
ὅ τι δὲ πάσχων ἢ πράττων, ἀμφίβολος ἡ αἰτία, καὶ τὸ
πρᾶγμα οὐδαμῶς εὔσχημον ἐμοὶ λέγειν. οὗτος, ὡς

1 δ' om. B dfx. Aff. ἐπων.... ἔθετο (sic) Harpocr. Suid. Μαργ. Cf. Plut. Dem. 23. — 3 ἔφη ἐν] ἔφησε A; secl. ἔφη hic et 4 (hiat.). — 4 ταῦτα BVz Fr. — 9 ἡμετέραν Agz W. — 11 sq. cf. Plut. l. c. — 16 νυνὶ A W.: νῦν. — 17 Πάραλοι AVz (Fr.): Παράλιοι. Lex Cantabr. v. Πάραλος. — 19 Ἀριστοφίλου (-ύλου l) A. — 20 secl. υἱός (hiat.). — 21 ποτε scr.: ποτε ὁ. — ἑταιρῶν Bz. — 21 sq. γενόμενος om. d Fr.[1] Sch. W. — 23 πάσχων ἢ πρ. A: πρ. ἢ πάσχων (Fr.).

ἐγὼ ἀκούω, ἠγνοημένος ὅστις ποτ᾽ ἐστὶ καὶ πῶς βεβιωκώς, τὸν Ἀλέξανδρον ὑποτρέχει καὶ πλησιάζει ἐκείνῳ. διὰ τούτου γράμματα πέμψας ὡς Ἀλέξανδρον, ἄδειάν τινα εὕρηται καὶ διαλλαγάς, καὶ πολλὴν κολακείαν πε-

163 *ποίηται. ἐκεῖθεν δὲ θεωρήσατε, ὡς ὅμοιόν ἐστι τὸ πρᾶγμα τῇ αἰτίᾳ. εἰ γάρ τι τούτων ἐφρόνει [Δημοσθένης] καὶ πολεμικῶς εἶχεν, ὥσπερ καὶ φησί, πρὸς Ἀλέξανδρον, τρεῖς αὐτῷ καιροὶ κάλλιστοι παραγεγόνασιν, ὧν οὐδενὶ φαίνεται κεχρημένος. εἷς μὲν ὁ πρῶτος, ὅτ᾽ εἰς τὴν ἀρχὴν οὐ πάλαι καθεστηκὼς Ἀλέξανδρος, ἀκατασκεύων αὐτῷ τῶν ἰδίων ὄντων, εἰς τὴν Ἀσίαν διέβη, ἤκμαζε δ᾽ ὁ τῶν Περσῶν βασιλεὺς καὶ ναυσὶ καὶ χρήμασι καὶ πεζῇ στρατιᾷ, ἄσμενος δ᾽ ἂν ὑμᾶς εἰς τὴν συμμαχίαν προσεδέξατο διὰ τοὺς ἐπιφερομένους ἑαυτῷ κινδύνους. εἶπάς τινα ἐνταῦθα λόγον Δημόσθενες, ἢ ἔγραψάς τι ψήφισμα; βούλει σε θῶ φοβηθῆναι καὶ χρήσασθαι τῷ σαυτοῦ τρόπῳ; καίτοι ῥητορικὴν δειλίαν δημόσιος καιρὸς οὐκ ἀναμένει.*

164 *ἀλλ᾽ ἐπειδὴ πάσῃ τῇ δυνάμει Δαρεῖος κατεβεβήκει, ὁ δ᾽ Ἀλέξανδρος ἦν ἀπειλημμένος ἐν Κιλικίᾳ πάντων ἐνδεής, ὡς ἔφησθα σύ, αὐτίκα μάλα δ᾽ ἔμελλεν, ὡς ἦν ὁ παρὰ σοῦ λόγος, συμπατηθήσεσθαι ὑπὸ τῆς Περσικῆς ἵππου, τὴν δὲ σὴν ἀηδίαν ἡ πόλις οὐκ ἐχώρει*

1 *ποτ᾽ . . . πῶς* Ag^2m^2 (Fr.): *καὶ πῶς ποτ᾽ ἐστί.* — 2 *πλησιάζων* ehl. — 3 *Δημοσθένης* post *πέμψας* add. C Sch. — 4 *καταλλαγὰς* A. — *πολλὴν τὴν κολ.* A W. — 5 *θεωρήσετε* A. — 6 *τι*] *τοι* A (*τοι οὕτως* W.). — 6 sq. *Δημοσθ.* ante *ἐφρ.* A, del. W. — 7 sq. *πρὸς τὸν Ἀ.* C. — 11 *ἀκατασκεύων* hkl Bk. (Adam p. 36): *ἀπαρασκεύων* (Fr.). — 13 *ἂν δ᾽* B. — 14 *ἡμᾶς* A. — *τὴν*] *τὴν κοινὴν* cdfq. — 16 *λόγον* om. V. — 17 *φοβ.*] *καὶ φοβ.* cmC. — *σαυτοῦ* ez Flor. g^2h^2 Markl. (Fr.^{1}): *αὑτοῦ* am, *αὑτῷ* l, *αὐτοῦ* Turr. Fr., *ἑαυτοῦ* cett. Cf. 176. — 18 *ῥητορ. . . . οὐ παραμένει* Mant. prov. II, 78. — 21 *μάλα δ᾽*] *δὲ μάλα* A, *δὴ μάλα* del. *ἦν* 20 ci. W.

καὶ τὰς ἐπιστολάς, ἃς ἐξηρτημένος ἐκ τῶν δακτύλων
περιῄεις, ἐπιδεικνύων τισὶ τὸ ἐμὸν πρόσωπον ὡς ἐκ-
πεπληγμένου καὶ ἀθυμοῦντος, καὶ χρυσόκερων ἀποκα-
λῶν καὶ κατεστέφθαι φάσκων, εἴ τι πταῖσμα συμβήσε-
ται Ἀλεξάνδρῳ, οὐδ' ἐνταῦθα ἔπραξας οὐδέν, ἀλλ' εἴς
τινα καιρὸν ἀνεβάλου καλλίω. ὑπερβὰς τοίνυν ἅπαντα 165
ταῦτα, ὑπὲρ τῶν νυνὶ καθεστηκότων λέξω. Λακεδαι-
μόνιοι μὲν καὶ τὸ ξενικὸν ἐπέτυχον μάχῃ, καὶ διέφθει-
ραν τοὺς περὶ Κόρραγον στρατιώτας, Ἠλεῖοι δ' αὐτοῖς
συμμετεβάλοντο καὶ Ἀχαιοὶ πάντες πλὴν Πελληνέων,
καὶ Ἀρκαδία πᾶσα πλὴν Μεγάλης πόλεως, αὕτη δὲ
ἐπολιορκεῖτο καὶ καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἐπίδοξος ἦν
ἁλῶναι, ὁ δ' Ἀλέξανδρος ἔξω τῆς ἄρκτου καὶ τῆς
οἰκουμένης ὀλίγου δεῖν πάσης μεθειστήκει, ὁ δὲ Ἀντί-
πατρος πολὺν χρόνον συνῆγε στρατόπεδον, τὸ δ' ἐσό-
μενον ἄδηλον ἦν. ἐνταῦθ' ἡμῖν ἀπόδειξιν ποίησαι
Δημόσθενες, τί ποτ' ἦν ἃ ἔπραξας, ἢ τί ποτ' ἦν ἃ
ἔλεγες· καὶ εἰ βούλει, παραχωρῶ σοι τοῦ βήματος, ἕως
ἂν εἴπῃς. ἐπειδὴ δὲ σιγᾷς, ὅτι μὲν ἀπορεῖς, συγγνώ- 166
μην ἔχω σοι, ἃ δὲ τότ' ἔλεγες, ἐγὼ νυνὶ λέξω. οὐ
μέμνησθε αὐτοῦ τὰ μιαρὰ καὶ ἀπίθανα ῥήματα, ἃ πῶς
ποθ' ὑμεῖς, ὦ σιδηροῖ, ἐκαρτερεῖτε ἀκροώμενοι; ὅτ'
ἔφη παρελθών· „ἀμπελουργοῦσί τινες τὴν πόλιν,

1 ἃς del. Halm. — 2 τισὶ] . . . τι f. — 6 ἀνεβάλου ek W.: ἀνεβάλλου (Fr.). — 10 συμμετεβάλλοντο BC, συνεπελάβοντο z[1] Fl. (Fr.[1]). — Πελληνέων h Cob. (Fr.[1]): Πελληναίων. — 16 ἀπόδειξιν om. ehl (e et. ποίησαι Δ. om.). — 17 ὦ Δημ. kl. — ἢ] καὶ Af. — 19 εἴποις Am. — 20 νυνὶ A Bk.: νῦν (Fr.). — 20 sq. οὐ μέμν. . . . 23 πόλιν Alex. π. σχημ. p. 458 (cf. 432), οὐ μέμν. . . . p. 248, 2 φορμορρ. Herod. π. σχημ. p. 590 W. — 21 ἀπίθανα καὶ μιαρὰ Alex. bis. — ἃ πῶς κτέ.] παντελῶς ἐκαρτερ. ὡς σιδήρειοι Aristid. IX, 359 W. — 22 ὦ σιδηροῖ Cob. Sch. W. (Fr.[1]): ὡς σιδήρειοι (Arist.) k, ὡς σιδήρεια el, ὡς (ὦ) σιδήριοι Alex., ὦ σιδήρεοι BCV Herod. — 22 ὁπότε Herod. — 23 ἔφησε ehl. — ἀμπελ. . . . πόλιν Dionys. de Dem. c. 57.

[ἀνατετμήκασί τινες] τὰ κλήματα τὰ τοῦ δήμου ὑποτέτμηται [τὰ νεῦρα τῶν πραγμάτων], φορμορραφούμεθα, ἐπὶ τὰ στενά τινες ὥσπερ τὰς βελόνας διείρουσι."
167 ταῦτα δὲ τί ἐστιν, ὦ κίναδος; ῥήματα ἢ θαύματα; καὶ πάλιν ὅτε κύκλῳ περιδινῶν σεαυτὸν ἐπὶ τοῦ βήματος ἔλεγες, ὡς ἀντιπράττων Ἀλεξάνδρῳ· „ὁμολογῶ τὰ Λακωνικὰ συστῆσαι, ὁμολογῶ Θετταλοὺς καὶ Περραιβοὺς ἀφιστάναι." σὺ Θετταλοὺς ἀφιστάναι; σὺ γὰρ ἂν κώμην ἀποστήσειας; σὺ γὰρ ἂν προσέλθοις μὴ ὅτι πρὸς πόλιν, ἀλλὰ πρὸς οἰκίαν, ὅπου κίνδυνος πρόσεστιν; ἀλλ' εἰ μέν που χρήματα ἀναλίσκεται, προσκαθιζήσει, πρᾶξιν δὲ ἀνδρὸς οὐ πράξεις· ἐὰν δ' αὐτόματόν τι συμβῇ, προσποιήσῃ καὶ σαυτὸν ἐπὶ τὸ γεγενημένον ἐπιγράψεις· ἂν δ' ἔλθῃ φόβος τις, ἀποδράσῃ· ἂν δὲ θαρρήσωμεν, δωρεὰς αἰτήσεις καὶ χρυσοῦς στεφάνους.

1 ἀνατετολμήκασι el; om. ἀνατ. . . . δήμου Dion. (Cob. W.[3]); it. om. ἀνατετμ. (ἀποτετμ. Ortner) τινες, quae sensu carent, Herod. — τὰ τοῦ degm: τοῦ (Fr.). — 1 sq. ὑποβέβλη(ν)ται Herod., qui om. τὰ νεῦρα τ. πρ.; ap. Dion. l. c. est (pro ἀνατετμ. . . . πραγμ.) ὑποτέτμηται τὰ νεῦρα τοῦ δήμου. — 3 post τινες del. πρῶτον cum Dion. (φορμ. . . . διείρ.) Turr. Cf. Saupp. ep. crit. p. 56 sq. — ὥσπερ 3 . . . γεγ[ενημένον 13 hab. pap. Oxyrh. III, 457 (II saec. p. Chr.). — [δι]είρουσιν pap. — 4 ταῦτα . . . θαύματα Dion.; cf. Cic. Orat. 26, Plin. ep. IX, 26, 9. Philodem. vol. rhet. II, 94, 4 Sudh. — τί A pap. ut vid. (Fr.): τίνος cett. τίς Dion. — ὦ κίναδος τί Dion.. — κίναιδος ag[1]m[1]C. — 5. καὶ om. ehl. — περιδεινῶν pap. — 6 συστή[σ]ασθ[αι]ι k pap. — 8 σὺ Θετταλοὺς ἀφιστάναι; οὐ (σὺ l, .υ pap.) γὰρ A pap. (Adam p. 25): σὺ γὰρ a V Fr., σὺ Θεττ. ἀφιστάναι, om. σὺ γὰρ ἂν κ. ἀποστ., mg. gm, σὺ Θετταλοὺς ἀποστήσειας (ἀφιστ. d) C. — 9 ἀποστήσειας hkl pap. (Fr.[1]): ἀποστήσαιο cV, ἀποστήσαις cett. — 10 sq. πάρε[σ]τιν ut vid. pap. — 11 ἀλλ' . . . προκαθιζήσει Zonar. 1169. — ἀναλώσει Zon. — 11 sq. προσκαθιζήσει (προσκαθ[ιζ]ήσ[ει]) pap. Lobeck Bk. Fr.: προκ. Zon., v. supr., προκαθεζήσει V, προσκαθίζεις (-ειν ehl) εἰς A, -θεστήσῃ df, -θεσθήσῃ cett. — 13 ἄγαν πρ[οσποι]ήσει pap. — σεαυτὸν pap. — 15 sq. χρυσοῖς στεφάνοις al. Fr., χρυσοῦς στεφάνους ehl W., qui del. quod add. codd. στεφανοῦσθαι (ἀξιώσεις στεφανοῦσθαι A, cf. § 159).

Ναί, ἀλλὰ δημοτικός ἐστιν. ἂν μὲν τοίνυν πρὸς 168 τὴν εὐφημίαν αὐτοῦ τῶν λόγων ἀποβλέπητε, ἐξαπατηθήσεσθε, ὥσπερ καὶ πρότερον, ἐὰν δ' εἰς τὴν φύσιν καὶ τὴν ἀλήθειαν, οὐκ ἐξαπατηθήσεσθε. ἐκείνως δὲ ἀπολάβετε παρ' αὐτοῦ λόγον. ἐγὼ μὲν μεθ' ὑμῶν λογιοῦμαι, ἃ δεῖ ὑπάρξαι ἐν τῇ φύσει τῷ δημοτικῷ ἀνδρὶ καὶ σώφρονι, καὶ πάλιν ἀντιθήσω, ποῖόν τινα εἰκός ἐστιν εἶναι τὸν ὀλιγαρχικὸν ἄνθρωπον καὶ φαῦλον· ὑμεῖς δ' ἀντιθέντες ἑκάτερα τούτων θεωρήσατ' αὐτόν, μὴ ὁποτέρου τοῦ λόγου, ἀλλ' ὁποτέρου τοῦ βίου ἐστίν. οἶμαι τοίνυν ἅπαντας ἂν ὑμᾶς ὁμολογῆσαι, 169 τάδε δεῖν ὑπάρξαι τῷ δημοτικῷ, πρῶτον μὲν ἐλεύθερον [αὐτὸν] εἶναι καὶ πρὸς πατρὸς καὶ πρὸς μητρός, ἵνα μὴ διὰ τὴν περὶ τὸ γένος ἀτυχίαν δυσμενὴς ᾖ τοῖς νόμοις, οἳ σῴζουσι τὴν δημοκρατίαν, δεύτερον δ' ἀπὸ τῶν προγόνων εὐεργεσίαν τινὰ αὐτῷ πρὸς τὸν δῆμον ὑπάρχειν, ἢ τό γ' ἀναγκαιότατον μηδεμίαν ἔχθραν, ἵνα μὴ βοηθῶν τοῖς τῶν προγόνων ἀτυχήμασι κακῶς ἐπιχειρῇ ποιεῖν τὴν πόλιν. τρίτον σώφρονα καὶ μέ- 170 τριον χρὴ πεφυκέναι [αὐτὸν] πρὸς τὴν καθ' ἡμέραν δίαιταν, ὅπως μὴ διὰ τὴν ἀσέλγειαν τῆς δαπάνης δωροδοκῇ κατὰ τοῦ δήμου. τέταρτον εὐγνώμονα καὶ δυνατὸν εἰπεῖν· καλὸν γὰρ τὴν μὲν διάνοιαν προαιρεῖσθαι τὰ βέλτιστα, τὴν δὲ παιδείαν [τὴν τοῦ ῥήτορος]

1 πρὸς] εἰς eh Cob. W. (v. 3). Cf. Dem. 3, 1. — 2 αὐτοῦ τῶν λ. AC Bk.: τῶν λ. αὐτοῦ (hiat.) Fr., del. αὐτοῦ W. — ἀποβλέψητε CV. — 4 εἰς τὴν ek W. (1 om. ὥσπερ 3 ... ἐξαπ. 4). — 5 λόγον A W.: τὸν λόγον. — 7 sqq. καὶ σώφρονι, καὶ φαῦλον del. Poutsma. — 11 ὑμᾶς ὁμολογῆσαι A (W., deleto pron.), it. sed -σειν cCz Fl.; ὁμολογήσειν ὑμᾶς BV Fr. (ἂν del. ci. Fr.[1]). — 12 sq. αὐτὸν ἐλεύθ. Acf Barb., del. αὐτὸν W. — 13 alterum πρὸς om. BCV. — 13 sq. ἵνα τῇ περὶ τ. γ. ἀτυχίᾳ A. — 14 περὶ] πρὸς (13) Bz. — 20 secl. αὐτὸν (hiat.). — 21 ἀσέλγειαν Bachm. An. I, 150. — 24 secl. τὴν τοῦ ῥήτορος.

καὶ τὸν λόγον πείθειν τοὺς ἀκούοντας· εἰ δὲ μή, τὴν γ' εὐγνωμοσύνην ἀεὶ προτακτέον τοῦ λόγου. πέμπτον ἀνδρεῖον εἶναι τὴν ψυχήν, ἵνα μὴ παρὰ τὰ δεινὰ καὶ τοὺς κινδύνους ἐγκαταλείπῃ τὸν δῆμον. τὸν δ' ὀλιγαρχικὸν πάντα τἀναντία τούτων ἔχειν· τί γὰρ δεῖ πάλιν διεξιέναι; σκέψασθε δή, τί τούτων ὑπάρχει Δημοσθένει· ὁ δὲ λογισμὸς ἔστω ἐπὶ πᾶσι δικαίοις.

171 *Τούτῳ πατὴρ μὲν ἦν Δημοσθένης ὁ Παιανιεύς, ἀνὴρ ἐλεύθερος· οὐ γὰρ δεῖ ψεύδεσθαι· τὰ δ' ἀπὸ τῆς μητρὸς καὶ τοῦ πάππου τοῦ πρὸς μητρὸς πῶς ἔχει αὐτῷ, ἐγὼ φράσω. Γύλων ἦν ἐκ Κεραμέων. οὗτος προδοὺς τοῖς πολεμίοις Νύμφαιον τὸ ἐν τῷ Πόντῳ, τότε τῆς πόλεως ἐχούσης τὸ χωρίον τοῦτο, φυγὰς ἀπ' εἰσαγγελίας ἐκ τῆς πόλεως ἐγένετο θανάτου καταγνωσθέντος αὐτοῦ, τὴν κρίσιν οὐχ ὑπομείνας, καὶ ἀφικνεῖται εἰς Βόσπορον, κἀκεῖ λαμβάνει δωρεὰν παρὰ τῶν*
172 *τυράννων τοὺς ὠνομασμένους Κήπους, καὶ γαμεῖ γυναῖκα πλουσίαν μὲν νὴ Δία καὶ χρυσίον ἐπιφερομένην πολύ, Σκύθιν δὲ τὸ γένος, ἐξ ἧς αὐτῷ γίγνονται θυγατέρες δύο, ἃς ἐκεῖνος δεῦρο μετὰ πολλῶν χρημά-*

1 *τὸ λόγον πείθειν* om. C. — 2 *γ'*] *δὲ* a, om. Afq Barb. z. — 3 post *ἀνδρ.* add. *καὶ αὐτὸν* AcV. — 4 *κινδύνους* A: *πολέμους* (Fr.); del. *καὶ τοὺς κινδ.* W., recte fort. — *ἐγκαταλίπῃ* AC W.³. — *τὸν δῆμον*] *τὴν τάξιν* a. — 5 *πάντα* C: *πάντα δεῖ* (Fr.). — 8 *ἦν* om. V. Affer. haec (*τούτῳ ... ψεύδεσθαι*) Anonym. Sp. I, 439 (Hammer I, 369); Doxop. W. Rh. II, 234. — 8 sq. *Δημ. ... ἐλεύθ.*] *ἐλεύθερος ἀνὴρ Δημ.* Anon., *ἐλεύθερος* Doxop., quod valde placet (*Δημ. ὁ Π.* exstat p. 251, 3 sq.). — 11 *ἐγὼ φράσω* om. A W. — 12 *Ν. τε ἐν* (*τῷ* Harp. AB) *Πόντῳ* Harp.; *τῷ* om. et. aehl W. (hab. Syrian. II, 25 Rabe); v. Mus. Rh. XLIV, 14. — 13 sq. *ἀπ' εἰσαγγελίας* (cf. § 79) om. B (hab. mg. m) f¹. — 14 *ἐκ τῆς πόλ.* del. Sakorraphos, sed cf. Plut. Dem. 4. — 14 sq. *θανάτου ... αὐτοῦ* (cf. 251, 6) del. Bak. Sch. W. (cf. Syrian. l. c. — 15 *τὴν ... ὑπομείνας* (cf. II, 6) del. Sakorr. — 17 cf. Harp. s. *Κῆπος*. — 19 *Σκυθίδα* Syrian. Cf. schol. — *ἐξ ἧς αὐτῷ γ.* A: *γ. δ' αὐτῷ* C, *ἐξ ἧς γ. αὐτῷ* (hiat.) B Fr. — 20 *δύο θυγ.* A.

των ἀποστείλας, συνῴκισε τὴν μὲν ἑτέραν ὁτῳδήποτε,
ἵνα μὴ πολλοῖς ἀπεχθάνωμαι· τὴν δ' ἑτέραν ἔγημε
παριδὼν τοὺς τῆς πόλεως νόμους Δημοσθένης ὁ
Παιανιεύς, ἐξ ἧς ὑμῖν ὁ περίεργος καὶ συκοφάντης
γεγένηται Δημοσθένης. οὐκοῦν ἀπὸ μὲν τοῦ πάππου
πολέμιος ἂν εἴη τῷ δήμῳ, θάνατον γὰρ αὐτοῦ τῶν
προγόνων κατέγνωτε, τὰ δ' ἀπὸ τῆς μητρὸς Σκύθης,
βάρβαρος ἑλληνίζων τῇ φωνῇ· ὅθεν καὶ τὴν πονηρίαν
οὐκ ἐπιχώριός ἐστι. περὶ δὲ τὴν καθ' ἡμέρων δίαιταν 173
τίς ἐστιν; ἐκ τριηράρχου λογογράφος ἀνεφάνη, τὰ
πατρῷα καταγελάστως προέμενος· ἄπιστος δὲ καὶ περὶ
ταῦτα δόξας εἶναι καὶ τοὺς λόγους ἐκφέρειν τοῖς ἀντι-
δίκοις, ἀνεπήδησεν ἐπὶ τὸ βῆμα· πλεῖστον δ' ἐκ τῆς
πολιτείας εἰληφὼς ἀργύριον, ἐλάχιστα περιεποιήσατο.
νῦν μέντοι τὴν δαπάνην ἐπικέκλυκεν αὐτοῦ τὸ βασι-
λικὸν χρυσίον, ἔσται δ' οὐδὲ τοῦθ' ἱκανόν· οὐδεὶς γὰρ
πώποτε πλοῦτος τρόπου πονηροῦ περιεγένετο. καὶ τὸ
κεφάλαιον, τὸν βίον οὐκ ἐκ τῶν ἰδίων προσόδων πορί-
ζεται, ἀλλ' ἐκ τῶν ὑμετέρων κινδύνων. πρὸς δ' εὐγνω- 174
μοσύνην καὶ λόγου δύναμιν πῶς πέφυκε; δεινὸς λέγειν,

1 στείλας BVz. — 5 Δημ. γεγ. AVaz; in C pro νόμους 3 ... οὐκοῦν 5 est νόμους ἐξ ἧς Δ. ὁ Π. γεγένηται. οὐκοῦν. — πάππου A W.: π. τοῦ πρὸς μητρὸς (cf. Syrian. l. c.). — 6 sq. τῶν προγόνων del. Hamak. W. τῶν προγόνων ... τοῦ πάππου Poutsma. — 7 Σκύθης ... 8 φωνῇ Sopat. W. V, 50. — 10 sq. καταγ. τὰ πατρ. A W. — 12 ἐκφέρειν scr.: ἐκφέρων (Fr.). Contra καὶ del. Halm. — 13 πλεῖστον ... p. 252, 6 φαῦλα Stob. Ecl. II, 15, 49 W. — τῆς om. Stob. — 14 πολιτείας A, mg. gm, Stob. (Bk.): πόλεως (Fr.). Cf. § 23. — 15 νῦν ... 17 περιεγ. Diodor. XVII, 4. — 15 sq. τὴν δαπ. ἐπικ. αὐτοῦ τὸ βασ. χρ. Diod. (Usener): τὸ β. χρ. ἐπ. τ. δαπ. α. codd. Stob., qui est ordo verborum grammaticus. — 17 πώποτε om. C. Aff. haec Sopat. W. V, 28, Anon. IV, 71, Apostol. XIII, 51b. — πονηροῦ τρόπου ehl, Apostol., Anon.; om. πονηροῦ Stob. W. (hab. Diodor.). — 19 ἡμετέρων Stob. Apost. — πρὸς Stob. Herw. (cf. p. 249, 20): περὶ (Fr.). — 20 λόγων Stob. — δεινῶς dgm Stob.

κακὸς βιῶναι. οὕτω γὰρ κέχρηται καὶ τῷ ἑαυτοῦ σώ-
ματι καὶ παιδοποιίᾳ, ὥστ' ἐμὲ μὴ βούλεσθαι λέγειν ἃ
τούτῳ πέπρακται· ἤδη γάρ ποτε εἶδον μισηθέντας τοὺς
τὰ τῶν πλησίον αἰσχρὰ λίαν σαφῶς λέγοντας. ἔπειτα
τί συμβαίνει τῇ πόλει; οἱ μὲν λόγοι καλοί, τὰ δ' ἔργα
175 φαῦλα. πρὸς δὲ ἀνδρείαν βραχύς μοι λείπεται λόγος.
εἰ μὲν γὰρ ἠρνεῖτο μὴ δειλὸς εἶναι, ἢ ὑμεῖς μὴ συνή-
δετε, διατριβὴν ὁ λόγος ἄν μοι παρέσχεν· ἐπειδὴ δὲ
καὶ αὐτὸς ὁμολογεῖ ἐν ταῖς ἐκκλησίαις, καὶ ὑμεῖς σύν-
ιστε, λοιπὸν ὑπομνῆσαι τοὺς περὶ τούτων κειμένους
νόμους. ὁ γὰρ Σόλων ὁ παλαιὸς νομοθέτης ἐν τοῖς
αὐτοῖς ἐπιτιμίοις ᾤετο δεῖν ἐνέχεσθαι τὸν ἀστράτευτον
καὶ τὸν λελοιπότα τὴν τάξιν καὶ τὸν δειλὸν ὁμοίως·
εἰσὶ γὰρ καὶ δειλίας γραφαί. καίτοι θαυμάσειεν ἄν
τις ὑμῶν, εἰ εἰσὶ φύσεως γραφαί. εἰσίν. τίνος ἕνεκα;
ἵν' ἕκαστος ἡμῶν τὰς ἐκ τῶν νόμων ζημίας φοβού-
μενος μᾶλλον ἢ τοὺς πολεμίους, ἀμείνων ἀγωνιστὴς
176 ὑπὲρ τῆς πατρίδος ὑπάρχῃ. ὁ μὲν τοίνυν νομοθέτης
τὸν ἀστράτευτον καὶ τὸν δειλὸν καὶ τὸν λιπόντα τὴν
τάξιν ἔξω τῶν περιραντηρίων τῆς ἀγορᾶς ἐξείργει,
καὶ οὐκ ἐᾷ στεφανοῦσθαι, οὐδ' εἰσιέναι εἰς τὰ ἱερὰ
τὰ δημοτελῆ· σὺ δὲ τὸν ἀστεφάνωτον ἐκ τῶν νόμων
κελεύεις ἡμᾶς στεφανοῦν, καὶ τῷ σαυτοῦ ψηφίσματι

1 κακὸς ekzV: κακῶς (Stob.). — βιῶναι praes. esse vid., sicut ap. Theopomp. Ath. IV, 166 F. — οὕτω] οὔτε Stob. — 2 ὥστ' ἐμὲ μὴ Bk. Fr.: ὥστε μή με A, ὥστε με (με om. Stob.) μὴ BC. — 7 sq. συνήδετε Sch.: συνήδητε V, συνείδητε q, συνή-δειτε cett. (Fr.), συνῄστε Cob. Fr.[1]. — post συν. add. αὐτῷ C. — 8 παρεῖχεν A. Cf. Eur. Hec. 1113. — 14 γὰρ] δὲ el; εἰσὶ... γραφαί del. Bake W. — καίτοι ... γραφαί 15 om. A. — 16 ἡμῶν A (Fr.): ὑμῶν. — 17 ἀμείνων] μάλ' ἀμ. cC. — 18 ὑπάρχοι aC (-ει d Barb.[1]) V, γίγνηται A W. — 20 περιρραντηρίων codd. Cf. ad I, 21. — 23 ἑαυτοῦ A. Cf. 163. — τῷ σ. ψηφ. del. Poutsma.

τὸν οὐ προσήκοντα εἰσκαλεῖς τοῖς τραγῳδοῖς εἰς τὴν ὀρχήστραν, εἰς τὸ ἱερὸν τοῦ Διονύσου τὸν τὰ ἱερὰ δειλίᾳ προδεδωκότα.

Ἵνα δὲ μὴ ἀποπλανῶ ὑμᾶς ἀπὸ τῆς ὑποθέσεως, ἐκεῖνο μέμνησθε, ὅταν φῇ δημοτικὸς εἶναι· θεωρεῖτ' αὐτοῦ μὴ τὸν λόγον, ἀλλὰ τὸν βίον, καὶ σκοπεῖτε μὴ τίς φησιν εἶναι, ἀλλὰ τίς ἐστιν.

Ἐπεὶ δὲ στεφάνων ἀνεμνήσθην καὶ δωρεῶν, ἕως 177
ἔτι μέμνημαι, προλέγω ὑμῖν ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, εἰ
μὴ καταλύσετε τὰς ἀφθόνους ταύτας δωρεὰς καὶ τοὺς
εἰκῇ διδομένους στεφάνους, οὔθ' οἱ τιμώμενοι χάριν
ὑμῖν εἴσονται, οὔτε τὰ τῆς πόλεως πράγματα ἐπανορ-
θωθήσεται· τοὺς μὲν γὰρ πονηροὺς οὐ μή ποτε βελ-
τίους ποιήσετε, τοὺς δὲ χρηστοὺς εἰς τὴν ἐσχάτην
ἀθυμίαν ἐμβαλεῖτε. ὅτι δ' ἀληθῆ λέγω, μεγάλα τού-
των οἶμαι σημεῖα δείξειν [ὑμῖν]. εἰ γάρ τις ὑμᾶς 178
ἐρωτήσειε, πότερον ὑμῖν ἐνδοξοτέρα δοκεῖ ἡ πόλις
εἶναι ἐπὶ τῶν νυνὶ καιρῶν ἢ ἐπὶ τῶν προγόνων, ἅπαν-
τες ἂν ὁμολογήσαιτε, ἐπὶ τῶν προγόνων. ἄνδρες δὲ
πότερον τότε ἀμείνους ἦσαν ἢ νυνί; τότε μὲν διαφέ-
ροντες, νυνὶ δὲ πολλῷ καταδεέστεροι. δωρεαὶ δὲ καὶ
στέφανοι καὶ κηρύγματα καὶ σιτήσεις ἐν πρυτανείῳ
πότερα τότε ἦσαν πλείους ἢ νυνί; τότε μὲν ἦν σπάνια

2 τὸν om. A. — 3 δειλίᾳ V Sch.: διὰ δειλίαν (Fr.). — 9 ὦ ἄνδρες A Bk.: ἄνδρες (Fr.). — 12 ante ἐπανορθ. add. οὐδέποτε hkl (ποτε W.). — 13 γὰρ om. Agm. — οὐδέποτε a, οὐ A (cf. ad 12); οὐ μή ποτε gmCV Fr. Cf. I. 48. — 14 ποιήσητε cdf. — 16 secl. ὑμῖν. Cf. 238. — 17 ὑμῖν om. C. — δοκ. ἡ πόλις C Sch.: δοκ. ἡ πόλις δοκεῖ l, δοκ. ἡ π. ὑμῶν k, δ. ἡ π. ἡμῶν eBVz Fr. — 19 ὁμολογήσετε ClV, -σητε B. — ἐπὶ] ὅτι ἐπὶ h Bk. Cf. 208 (Sch.). — 20 νῦν ehk. — 21 sq. καὶ στέφανοι] incipit frg. Fayumense (P), pertinens usque ad § 186. — 23 πότερα P: πότερον (Fr.). — πλείους ἦσαν e, del. ἦσαν W.

τὰ καλὰ παρ' ἡμῖν, καὶ τὸ τῆς ἀρετῆς ὄνομα τίμιον·
νυνὶ δὲ καταπέπλυται τὸ πρᾶγμα, καὶ τὸ στεφανοῦν
179 *ἐξ ἔθους, ἀλλ' οὐκ ἐκ προνοίας ποιεῖσθε. οὐκ οὖν*
ἄτοπον οὑτωσὶ διαλογιζομένοις, τὰς μὲν δωρεὰς νυνὶ
πλείους εἶναι, τὰ δὲ πράγματα τὰ τῆς πόλεως τότε
μᾶλλον ἰσχύειν, καὶ τοὺς ἄνδρας νῦν μὲν χείρους
εἶναι, τότε δ' ἀμείνους; ἐγὼ δὲ τοῦθ' ὑμᾶς ἐπιχειρήσω
διδάσκειν. οἴεσθ' ἄν ποτε ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι ἐθε-
λῆσαί τινα ἐπασκεῖν εἰς τὰ Ὀλύμπια, ἢ ἄλλον τινὰ
τῶν στεφανιτῶν ἀγώνων, παγκράτιον ἢ καὶ ἄλλο τι τῶν
βαρυτέρων ἄθλων, εἰ ὁ στέφανος ἐδίδοτο μὴ τῷ κρα-
τίστῳ, ἀλλὰ τῷ διαπραξαμένῳ; οὐδεὶς ἄν ποτ' ἠθέ-
180 *λησεν [ἐπασκεῖν]. νῦν δ' οἶμαι διὰ τὸ σπάνιον καὶ τὸ*
περιμάχητον καὶ τὸ καλὸν καὶ τὸ ἀείμνηστον ἐκ τῆς
νίκης ἐθέλουσίν τινες τὰ σώματα παρακαταθέμενοι καὶ
τὰς μεγίστας ταλαιπωρίας ὑπομείναντες διακινδυνεύειν.
ὑπολάβετε τοίνυν ὑμᾶς αὐτοὺς εἶναι ἀγωνοθέτας πολι-
τικῆς ἀρετῆς, κἀκεῖνο ἐκλογίσασθε, ὅτι, ἐὰν μὲν τὰς
δωρεὰς ὀλίγοις καὶ ἀξίοις καὶ κατὰ τοὺς νόμους δι-
δῶτε, πολλοὺς ἀγωνιστὰς ἕξετε τῆς ἀρετῆς, ἂν δὲ τῷ
βουλομένῳ καὶ τοῖς διαπραξαμένοις χαρίζησθε, καὶ τὰς
181 *ἐπιεικεῖς φύσεις διαφθερεῖτε. ὅτι δὲ ὀρθῶς λέγω,*

2 *νυνὶ* ehkP W.: *νῦν* (Fr.). — *δὲ* P: *δ' ἤδη*. — *καταλέλυται* aP (*καταλέλουται* ci. Hartel); *καταπέπλ.* testatur Poll. VII, 38. — 3 *ποιεῖτε* P^1. — *οὐκ οὖν*] *ἄρα* add. P^2. — 4 *νυνὶ* kP W.: om. el, *νῦν* rell. (Fr.). — 5 *τὰ* post *πράγμ.* add. P. — 6 *μᾶλλον* AP^1 Bk.: *μ. ἢ νῦν* P^2 rell. (Fr.). — 7 *δὲ* om. A W. — 8 *ἄν* om. BC. — *ἄνδρες* hab. P. — 9 *ἢ* AP W.: *ἢ εἰς*. — 12 *οὐδεὶς ἄν*] *οὐδὲ* C. — 13 *ἐπασκεῖν* del. W. — *οἶμαι* om. A. — *τὸ* ante *περ.* om. A(P?) W. — 14 *τὸ* ante *καλὸν* om. hl W. — 15 *παραθέμενοι* Herw. Cob. $W.^3$ (*παρακαταθ.* etiam P et Dionysius ap. schol.). — 17 *εἶναι* om. hl. — 18 *κἀκ*....22 *διαφθ.* Stob. Fl. 43, 87. — *λογίσασθε* A. — *μὲν* om. A. — 19 *ἢ* loco alt. *καὶ* Stob. — 20 *ἂν* P: *ἐάν*. — 22 *διαφθείρη[τε]* P.

μικρῷ σαφέστερον ὑμᾶς βούλομαι διδάξαι. πότερον ὑμῖν ἀμείνων ἀνὴρ εἶναι δοκεῖ Θεμιστοκλῆς ὁ στρατηγήσας, ὅτε τῇ Σαλαμῖνι ναυμαχίᾳ τὸν Πέρσην ἐνικᾶτε, ἢ Δημοσθένης ὁ νυνὶ τὴν τάξιν λιπών; Μιλτιάδης δὲ ὁ τὴν ἐν Μαραθῶνι μάχην τοὺς βαρβάρους νικήσας, ἢ οὗτος; ἔτι δ' οἱ ἀπὸ Φυλῆς φεύγοντα τὸν δῆμον καταγαγόντες; Ἀριστείδης δ' ὁ δίκαιος, ὁ τὴν ἀνόμοιον ἔχων ἐπωνυμίαν Δημοσθένει; ἀλλ' ἔγωγε μὰ τοὺς 182
θεοὺς τοὺς Ὀλυμπίους οὐδ' ἐν ταῖς αὐταῖς ἡμέραις ἄξιον ἡγοῦμαι μεμνῆσθαι τοῦ θηρίου τούτου κἀκείνων τῶν ἀνδρῶν. ἐπιδειξάτω τοίνυν Δημοσθένης [ἐν τῷ ἑαυτοῦ λόγῳ], εἴ που γέγραπταί τινα τούτων τῶν ἀνδρῶν στεφανῶσαι. ἀχάριστος ἄρ' ἦν ὁ δῆμος; οὔκ, ἀλλὰ μεγαλόφρων, κἀκεῖνοί γε [οἱ μὴ τετιμημένοι] τῆς πόλεως ἄξιοι· οὐ γὰρ ᾤοντο δεῖν ἐν τοῖς γράμμασι τιμᾶσθαι, ἀλλ' ἐν τῇ μνήμῃ τῶν εὖ πεπονθότων, ἣ ἀπ' ἐκείνου τοῦ χρόνου μέχρι τῆσδε τῆς ἡμέρας ἀθάνατος οὖσα διαμένει. δωρεὰς δὲ τίνας ἐλάμβανον, ἄξιον μνησθῆναι.

1 μικρῷ P: ἔτι μικρῷ. — 3 ὅτε C Turr.: ὅτ' ἐν ABVP (Fr.). — Σαλαμῖνι V Fr.: περὶ (παρὰ gm) Σαλαμῖνι BC, περὶ Σαλαμῖνα cett., sed P περι σαλαμιναι; cf. II, 75. Aristot. Πολ. Ἀθ. c. 23, 1. — νενικήκατε A, ενικηκατε P. — 4 ὁ νυνὶ Pel, ὁ νῦν k; ὁ cett. (Fr.). — τὰς τάξεις CV. Cf. 148. — 5 ἐν del. Cob. — νικήσας τοὺς βαρβάρους A; del. τοὺς β. W. — 6 ἢ οὗτος del. W. — φεύγοντες A. — 7 καταγαγεντος P. — ὁ δίκαιος B Fr.: ὁ δ. ἐπικαλούμενος cett. (et. P). Cf. I, 25. — 9 ταῖς αὐταῖς] ταύταις ταῖς P. — 10 εἶναι post ἡγ. add. ehkP. Cf. ad I, 17. — κἀκείνων eP Fr.[1]: καὶ ἐκ. — 12 ἑαυτοῦ ehkP: αὑτοῦ (Fr.). Sed ἐμῷ Wachendorf (II, 59); del. ἐν...λόγῳ Cob. — 12 sq. τούτων τῶν ἀ. ACP: τῶν ἀ. τούτων (Fr.). — 14 κἀκεῖνό B. — οἱ μὴ] εἰ μὴ a, οἱ μὴ οὕτω C; οἱ μὴ τετιμ. del. Ham. Fr.[1]. — 15 ἀνάξιοι C. — 17 τοῦ] του|του P. — 19 ἄξιον CP (Bak. Cob. Fr.[1]): ὧν ἄξιον. Add. ἐστι codd. praet. P, quod delevi. — μεμνῆσθαι Laur., μεμνησθηναι P.

183 Ἦσάν τινες ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι κατὰ τοὺς τότε καιρούς, οἳ πολὺν πόνον ὑπομείναντες καὶ μεγάλους κινδύνους ἐπὶ τῷ Στρυμόνι ποταμῷ ἐνίκων μαχόμενοι Μήδους· οὗτοι δεῦρο ἀφικόμενοι τὸν δῆμον ᾔτησαν δωρεάν, καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς ὁ δῆμος τιμὰς μεγάλας, ὡς τότ' ἐδόκει, τρεῖς λιθίνους Ἑρμᾶς στῆσαι ἐν τῇ στοᾷ τῇ τῶν Ἑρμῶν, ἐφ' ᾧτε μὴ ἐπιγράφειν τὸ ὄνομα τὸ ἑαυτῶν, ἵνα μὴ τῶν στρατηγῶν, ἀλλὰ τοῦ δήμου δοκῇ
184 εἶναι τὸ ἐπίγραμμα. ὅτι δ' ἀληθῆ λέγω, ἐξ αὐτῶν τῶν ποιημάτων εἴσεσθε. ἐπιγέγραπται γὰρ ἐπὶ μὲν τῷ πρώτῳ τῶν Ἑρμῶν·

ἦν ἄρα κἀκεῖνοι ταλακάρδιοι, οἵ ποτε Μήδων
παισὶν ἐπ' Ἠϊόνι, Στρυμόνος ἀμφὶ ῥοάς,
λιμόν τ' αἴθωνα κρατερόν τ' ἐπάγοντες Ἄρηα
πρῶτοι δυσμενέων εὗρον ἀμηχανίην.

ἐπὶ δὲ τῷ δευτέρῳ

ἡγεμόνεσσι δὲ μισθὸν Ἀθηναῖοι τάδ' ἔδωκαν
ἀντ' εὐεργεσίης καὶ μεγάλης ἀρετῆς.
μᾶλλόν τις τάδ' ἰδὼν καὶ ἐπεσσομένων ἐθελήσει
ἀμφὶ ξυνοῖσι πράγμασι μόχθον ἔχειν.

1 ὦ ἄ. Ἀθ. AP Bk.: om. BCV Fr. — 2 πόνον ὑπ. χρόνον B, ὑπ. χρόνον CV. — 5 καὶ om. A W.; P: ηιτ[ησαν ... |Δ....... ....|Δ.........[τι|μας κτἑ. — 6 Ἑρμᾶς cf. Harp. s. v. — 7 τῇ post στοᾷ om. AP. — ἐφ' ᾧτε] ἔφη (ἔφην a) τε BV, ἔφησε C. — τὸ ὄνομα τὸ AP, cf. p. 257, 8: τὰ ὀνόματα τὰ (Fr.). — 10 εἴσεσθε] γνώσεσθε AP (195). — γὰρ om. hkl. — 10 sq. τῷ μὲν amV Barb. Fr. — 12 ἦσαν ἄρα A. — Immutavit ordinem epigrammatum Richter (W.), ut primum esset p. 257, 2 sqq., alterum v. 12 sqq., tertium 17 sqq., et recte quidem, quod ad poetae mentem attinet. Tamen non diverso ordine exhibentur a Plut. Cim. 7, Tzetz. ad Lyc. 417. — 14 κρυερόν Plut. — 17 τάγ' A, Apostol. Cent. VIII, 41 o. — 18 μεγάλων ἀγαθῶν Plut. — 19 ἐπεσσομένοις P². — 20 χαίρων ἀμφὶ ξ. A Apostol. (fuit χ. v. l. pro μᾶλλον 19, cf. schol.), ἀμφὶ περὶ ξυνοῖς Turr. ex Plut. — πρήγμασι Kirchhoff. — μόχθον] δῆριν Plut.

ἐπὶ δὲ τῷ τρίτῳ [ἐπιγέγραπται Ἑρμῇ] 185

ἔκ ποτε τῆσδε πόληος ἅμ' Ἀτρείδῃσι Μενεσθεὺς
ἡγεῖτο ζάθεον Τρωικὸν ἂμ πεδίον,
ὅν ποθ' Ὅμηρος ἔφη Δαναῶν πύκα χαλκοχιτώνων
κοσμητῆρα μάχης ἔξοχον ἄνδρα μολεῖν.
οὕτως οὐδὲν ἀεικὲς Ἀθηναίοισι καλεῖσθαι
κοσμητὰς πολέμου τ' ἀμφὶ καὶ ἠνορέης.

ἔστι που τὸ τῶν στρατηγῶν ὄνομα; οὐδαμοῦ, ἀλλὰ τὸ τοῦ δήμου.

Προέλθετε δὴ τῇ διανοίᾳ καὶ εἰς τὴν στοὰν τὴν 186
ποικίλην· ἁπάντων γὰρ ὑμῖν τῶν καλῶν ἔργων τὰ
ὑπομνήματα ἐν τῇ ἀγορᾷ ἀνάκειται. τί οὖν ἐστιν ὧν
ἐγὼ λέγω ἐνταῦθα; ἡ ἐν Μαραθῶνι μάχη γέγραπται.
τίς οὖν ἦν ὁ στρατηγός; οὑτωσὶ μὲν ἐρωτηθέντες
ἅπαντες ἀποκρίναισθε ἄν, ὅτι Μιλτιάδης, ἐκεῖ δὲ οὐκ
ἐπιγέγραπται. πῶς; οὐκ ᾔτησε ταύτην τὴν δωρεάν;
ᾔτησεν, ἀλλ' ὁ δῆμος οὐκ ἔδωκεν, ἀλλ' ἀντὶ τοῦ ὀνό-
ματος συνεχώρησεν αὐτῷ πρώτῳ γραφῆναι παρα-
καλοῦντι τοὺς στρατιώτας. ἐν τοίνυν τῷ μητρῴῳ 187
[παρὰ τὸ βουλευτήριον], ἣν ἔδοτε δωρεὰν τοῖς ἀπὸ

2 πόλεως gmCV. — 3 ἐς πεδίον hklP Plut. — 4 χαλκοχ.] περ φρονεόντων a (Il. I 554. Ξ 217), θωρηκτάων supra v. ghm, Plut. (M 317). — 5 κοσμήτορα Bdf. — 7 κοσμηταῖς Plut. — τ' om. A et ut vid. P. — 10 προέλθετε ACP Cob: προσέλθ. — 11 ἡμῖν A. — 12 ὧν P: ὦ Ἀθηναῖοι δ. Illo recepto post ἐνταῦθα interpunxi, etsi cum hiatu. — 14 ἦν deleverim. — 15 ἀποκρινεῖσθε sine ἄν ehl, ἂν ἀποκρινεῖσθε k, -εῖσθε ἄν Flor. g², -νασθε ἄν d¹m, -νεσθε ἄν fqV Laur. Barb. g¹d², -νοισθε sine ἄν P. — 16 πῶς] πῶς οὖν e. — ταύτην τὴν δ. AP: τὴν δ. ταύτην. Cf. p. 255, 12. Del. ταύτην W. — 18 αὐτῷ πρώτῳ om. P, αὐτῷ γρ. πρώτῳ A, del. πρώτῳ W., sed v. Cornel. Nep. Milt. c. 6; αὐτῷ del. Saupp. — 18 sq. παρακαλοῦντι (α supra) ghm, παρακαλοῦν .. P. — 19 in στρατιώτας desinit P. — 20 παρὰ τὸ βουλ. del. Bake.

Φυλῆς φεύγοντα τὸν δῆμον καταγαγοῦσιν, ἔστιν ἰδεῖν. ἦν μὲν γὰρ ὁ τὸ ψήφισμα νικήσας Ἀρχῖνος ὁ ἐκ Κοίλης, εἷς τῶν καταγαγόντων τὸν δῆμον, ἔγραψε δὲ πρῶτον μὲν αὐτοῖς εἰς θυσίαν καὶ ἀναθήματα δοῦναι χιλίας δραχμάς, καὶ τοῦτ' ἔστιν ἔλαττον ἢ δέκα δραχμαὶ κατ' ἄνδρα, ἔπειτα κελεύει στεφανῶσαι θαλλοῦ στεφάνῳ αὐτῶν ἕκαστον, ἀλλ' οὐ χρυσῷ· τότε μὲν γὰρ ἦν ὁ τοῦ θαλλοῦ στέφανος τίμιος, νυνὶ δὲ καὶ ὁ χρυσοῦς καταπεφρόνηται. καὶ οὐδὲ τοῦτο εἰκῇ πρᾶξαι κελεύει, ἀλλ' ἀκριβῶς τὴν βουλὴν σκεψαμένην, ὅσοι ἐπὶ Φυλῇ ἐπολιορκήθησαν, ὅτε Λακεδαιμόνιοι καὶ οἱ τριάκοντα προσέβαλλον τοῖς καταλαβοῦσι Φυλήν, οὐχ ὅσοι τὴν τάξιν ἔλιπον ἐν Χαιρωνείᾳ τῶν πολεμίων ἐπιόντων. ὅτι δ' ἀληθῆ λέγω, ἀναγνώσεται ὑμῖν τὸ ψήφισμα.

ΨΗΦΙΣΜΑ ΠΕΡΙ ΔΩΡΕΑΣ ΤΟΙΣ ΑΠΟ ΦΥΛΗΣ.

188 *Παρανάγνωθι δὴ καὶ ὃ γέγραφε Κτησιφῶν Δημοσθένει τῷ τῶν μεγίστων αἰτίῳ κακῶν.*

ΨΗΦΙΣΜΑ.

Τούτῳ τῷ ψηφίσματι ἐξαλείφεται ἡ τῶν καταγαγόντων δωρεά. εἰ τοῦτ' ἔχει καλῶς, ἐκεῖνο αἰσχρῶς·

2 *νικήσας* A W.: *γράψας καὶ νικ.* (Fr.). Cf. 68. — 3 *ἀγαγόντων* C. — *τὸν δῆμον* del. BSchmidt, cf. v. 20. — 4 *αὐτοῖς* post *θυσίαν* a, recte ut vid. (del. *αὐτοῖς* W.). — 6 *ἄνδρα* A W.: *ἄ. ἕκαστον* (7) Fr. — *κελεύει* del. Cob. — *στεφανῶσαι* A Bk.: *στεφανοῦσθαι* (Fr.). Cf. II, 46. — 7 *αὐτὸν* ek; deleverim *αὐτῶν ἕκ.* (hiat.). — *ὁ*] *καὶ ὁ* Az Fl. W.[3]. — 8 *νῦν* A. — 9 *καὶ* om. el. — 10 *ὅσοι* A W.: *ὅσοι αὐτῶν* (Fr.). — *Φυλῆς* AC Bk.; Lys. 12, 52 cf. Sch. — 12 *τοῖς καταλ. Φ.* del. Hamak. W. — 16 *δὴ καὶ* z Fl. W.: *δὲ καὶ* e, *καὶ* cett. Fr. — 17 *αἰτίῳ κακῶν* A W : *κακῶν αἰτίῳ*. — 19 sq. post *καταγ.* om. *τὸν δῆμον* cum A.

εἰ ἐκεῖνοι κατ' ἀξίαν ἐτιμήθησαν, οὗτος ἀνάξιος ὢν στεφανοῦται.

Καίτοι πυνθάνομαί γ' αὐτὸν μέλλειν λέγειν, ὡς 189
οὐ δίκαια ποιῶ παραβάλλων αὐτῷ τὰ τῶν προγόνων ἔργα· οὐδὲ γὰρ Φιλάμμωνα φήσει τὸν πύκτην Ὀλυμπίασι στεφανωθῆναι νικήσαντα Γλαῦκον τὸν παλαιὸν ἐκεῖνον πύκτην, ἀλλὰ τοὺς καθ' ἑαυτὸν ἀγωνιστάς, ὥσπερ ὑμᾶς ἀγνοοῦντας, ὅτι τοῖς μὲν πύκταις ἐστὶν ὁ ἀγὼν πρὸς ἀλλήλους, τοῖς δ' ἀξιοῦσι στεφανοῦσθαι πρὸς αὐτὴν τὴν ἀρετήν, ἧς καὶ ἕνεκα στεφανοῦνται. δεῖ γὰρ τὸν κήρυκα ἀψευδεῖν, ὅταν τὴν ἀνάρρησιν ἐν τῷ θεάτρῳ ποιῆται πρὸς τοὺς Ἕλληνας. μὴ οὖν ἡμῖν, ὡς Παταικίωνος ἄμεινον πεπολίτευσαι, διέξιθι, ἀλλ' ἐφικόμενος τῆς ἀνδραγαθίας, οὕτω τὰς χάριτας τὸν δῆμον ἀπαίτει.

Ἵνα δὲ μὴ ἀποπλανῶ ὑμᾶς ἀπὸ τῆς ὑποθέσεως, 190
ἀναγνώσεται ὑμῖν ὁ γραμματεὺς τὸ ἐπίγραμμα, ὃ ἐπιγέγραπται τοῖς ἀπὸ Φυλῆς τὸν δῆμον καταγαγοῦσιν.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑ.

Τούσδ' ἀρετῆς ἕνεκα στεφάνοις ἐγέραρε παλαίχθων
δῆμος Ἀθηναίων, οἵ ποτε τοὺς ἀδίκοις
θεσμοῖς ἄρξαντας πόλεως πρῶτοι καταπαύειν
ἦρξαν, κίνδυνον σώμασιν ἀράμενοι.

1 εἰ δ' ἐκεῖνοι ecR. W.[3]. — 5 φήσει C Bk.: φασὶ elqh[1], φησι cett. Fr., om. Cob. W. — 7 ἐκεῖνον om. A; πύκτην del. Cob. — 8 ἡμᾶς AC. — 8 sq. ὁ ἀγὼν] ἀγὼν C, ἀγὼν Fr.[1] Sch. — 10 καὶ om. A; ἧς ... στεφ. del. W. — 20 ἐγέραιρε omnes. — 22 πόλεως πρῶτοι Fr.[1]: πόλιος (-ηος el) πρ. A W., πρῶτοι πόλεως al.

191 Ὅτι τοὺς παρὰ τοὺς νόμους ἄρξαντας κατέλυσαν, διὰ τοῦτ' αὐτούς φησιν ὁ ποιητὴς τιμηθῆναι. ἔναυλον γὰρ ἦν ἔτι τότε πᾶσιν, ὅτι τηνικαῦτα ὁ δῆμος κατελύθη, ἐπειδή τινες τὰς γραφὰς τῶν παρανόμων ἀνεῖλον. καὶ γάρ τοι, ὡς ἐγὼ τοῦ πατρὸς τοῦ ἐμαυτοῦ ἐπυνθανόμην, ὃς ἔτη βιοὺς ἐνενήκοντα καὶ πέντε ἐτελεύτησεν, ἁπάντων μετασχὼν τῶν πόνων τῇ πόλει, ὃς πολλάκις πρὸς ἐμὲ διεξῄει ἐπὶ σχολῆς· ἔφη γάρ, ὅτε ἀρτίως κατεληλύθει ὁ δῆμος, εἴ τις εἰσίοι γραφὴν παρανόμων εἰς δικαστήριον, εἶναι ὅμοιον τὸ ὄνομα καὶ τὸ ἔργον. τί γάρ ἐστιν ἀνοσιώτερον ἀνδρὸς παράνομα
192 λέγοντος καὶ πράττοντος; καὶ τὴν ἀκρόασιν, ὡς ἐκεῖνος ἀπήγγελλεν, οὐ τὸν αὐτὸν τρόπον ἐποιοῦντο, ὥσπερ νῦν γίγνεται, ἀλλ' ἦσαν πολὺ χαλεπώτεροι οἱ δικασταὶ τοῖς τὰ παράνομα γράφουσιν αὐτοῦ τοῦ κατηγόρου, καὶ πολλάκις ἀνεπόδιζον τὸν γραμματέα καὶ ἐκέλευον πάλιν ἀναγιγνώσκειν τοὺς νόμους καὶ τὸ ψήφισμα, καὶ ἡλίσκοντο οἱ τὰ παράνομα γράφοντες, οὐκ εἰ πάντας παραπηδήσειαν τοὺς νόμους, ἀλλ' εἰ μίαν μόνον συλλαβὴν παραλλάξειαν. τὸ δὲ νυνὶ γιγνόμενον πρᾶγμα ὑπερκαταγέλαστόν ἐστιν· ὁ μὲν γὰρ γραμματεὺς ἀναγιγνώσκει τὸ παράνομον, οἱ δὲ δικασταὶ ὥσπερ ἐπῳδὴν ἢ ἀλλότριόν τι πρᾶγμα ἀκροώμενοι, πρὸς

1 παρανόμους l, παρανόμως hk. — 3 ἔτι om. a (Fr., sed restit. Fr.[1]). — ὅτι] ὅτε A. — 7 οὓς Markl. — 8 διεξῄειν Fr.[1] Sch. — σχολῆς· Ortner (erat σχολῆς.). — 9 εἰσῄει A. — γραφὴ q (§ 197) Cob. W.[3]; sed v. Turr. (Dem. XVIII, 105 al.). — 13 ἐποίουν C. — 14 γίγνεται del. Herw. — οἱ om. k, πολλοὶ pro πολὺ χ. οἱ ehl. — 15 τὰ om. AC. — 16 ἀνεπ. τὸν γρ. Poll. II, 196. — 18 τὰ om. BCV Fr. — 19 παραπηδήσειαν Fr.: -σαιεν (ὑπερπηδ. est § 12. 200. 202. Dem. 23, 73). — 20 παραλλάξειαν C Fr.: -ξαιεν. — 21 πρᾶγμα del. Herw. — γὰρ om. gml Barb. — 22 οἱ δὲ .. 23 ἀκροώμ. Prisc. XVIII. 162. — 23 ἄλλο τι ἀλλότρ. πρ. Prisc. (sed MO ap. eum ut vulg.).

ἑτέρῳ τινὶ τὴν γνώμην ἔχουσιν. ἤδη δ' ἐκ τῶν τεχνῶν 193
τῶν Δημοσθένους αἰσχρὸν ἔθος ἐν τοῖς δικαστηρίοις
παραδέδεχθε. μετενήνεκται γὰρ ὑμῖν τὰ τῆς πόλεως
δίκαια· ὁ μὲν γὰρ κατήγορος ἀπολογεῖται, ὁ δὲ φεύ-
γων τὴν γραφὴν κατηγορεῖ, οἱ δὲ δικασταὶ ἐνίοτε ὧν
μέν εἰσι κριταὶ ἐπιλανθάνονται, ὧν δ' οὐκ εἰσὶ δικα-
σταί, περὶ τούτων ἀναγκάζονται τὴν ψῆφον φέρειν.
λέγει δὲ ὁ φεύγων, ἂν ἄρα ποθ' ἅψηται τοῦ πράγμα-
τος, οὐχ ὡς ἔννομα γέγραφεν, ἀλλ' ὡς ἤδη ποτὲ καὶ
πρότερον ἕτερος τοιαῦτα γράψας ἀπέφυγεν. ἐφ' ᾧ καὶ
νυνὶ μέγα φρονεῖν ἀκούω Κτησιφῶντα. ἐτόλμα δ' ἐν 194
ὑμῖν ποτε σεμνύνεσθαι Ἀριστοφῶν ἐκεῖνος ὁ Ἀζηνιεὺς
λέγων, ὅτι γραφὰς παρανόμων ἀπέφυγεν ἑβδομήκοντα
καὶ πέντε. ἀλλ' οὐχὶ Κέφαλος ὁ παλαιὸς ἐκεῖνος, ὁ
δοκῶν δημοτικώτατος γεγονέναι, οὐχ οὕτως, ἀλλ' ἐπὶ
τοῖς ἐναντίοις ἐφιλοτιμεῖτο, λέγων, ὅτι πλεῖστα πάν-
των γεγραφὼς ψηφίσματα, οὐδεμίαν πώποτε γραφὴν
πέφευγε παρανόμων, καλῶς οἶμαι σεμνυνόμενος. ἐγρά-
φοντο γὰρ ἀλλήλους παρανόμων οὐ μόνον οἱ διαπολι-
τευόμενοι, ἀλλὰ καὶ οἱ φίλοι τοὺς φίλους, εἴ τι ἐξα-
μαρτάνοιεν εἰς τὴν πόλιν. ἐκεῖθεν δὲ τοῦτο γνώσεσθε. 195
Ἀρχῖνος γὰρ ὁ ἐκ Κοίλης ἐγράψατο παρανόμων Θρασύ-
βουλον τὸν Στειριέα [γράψαντά τι παρὰ τοὺς νόμους],
ἕνα τῶν ἀπὸ Φυλῆς αὐτῷ συγκατελθόντων, καὶ εἷλε

1 sq. τεχνῶν τοῦ A. — 2—7 cf. Sext. Emp. p. 683 Bk. — 3 παραδέδεχθε Cob. (cf. I, 178): παραδέχεσθε. — ὑμῖν Markl. (Fr.): ἡμῖν ehk, ὑμῶν cett., del. Saupp. Cf. p. 262, 6. — 6 sq. δικασταί del. Cob. Cf. I, 175. — 10 τοσαῦτα A. — 11 νῦν Adf. — 13 ἀπέφυγεν A: πέφευγεν (Fr.); cf. v. 17. — 14 οὐχ A. — Κέφαλος z Fl.: ὁ K. (Fr.). — 18 ἔφευγε A, ἔφυγε Cob. W. — 20 sq. ἐξαμάρτοιεν h Bk. W. — 23 Στειριᾶ Dobr. Fr. — τι om. A, γρ.... νόμους (p. 262, 4) del. Dobr. Hamak. Fr.[1] — 24 ἕνα C Fr.: στεφανοῦν

νεωστὶ γεγενημένων αὐτῷ τῶν εὐεργεσιῶν, ἃς οὐχ
ὑπελογίσαντο οἱ δικασταί· ἡγοῦντο γάρ, ὥσπερ τότε
αὐτοὺς φεύγοντας [ἀπὸ Φυλῆς] Θρασύβουλος κατή-
γαγεν, οὕτω νῦν μένοντας ἐξελαύνειν παρὰ τοὺς νό-
196 μους γράφοντά τι. ἀλλ' οὐ νῦν, ἀλλὰ πᾶν τοὐναντίον
γίγνεται· οἱ γὰρ ἀγαθοὶ στρατηγοὶ ὑμῖν καὶ τῶν τὰς
σιτήσεις τινὲς εὑρημένων [ἐν τῷ πρυτανείῳ] ἐξαιτοῦν-
ται τὰς γραφὰς τῶν παρανόμων, οὓς ὑμεῖς ἀχαρίστους
εἶναι δικαίως ἂν ὑπολαμβάνοιτε· εἰ γάρ τις ἐν δημο-
κρατίᾳ τετιμημένος, ἐν τοιαύτῃ πολιτείᾳ, ἣν οἱ θεοὶ
καὶ οἱ νόμοι σῴζουσι, τολμᾷ βοηθεῖν τοῖς παράνομα
γράφουσι, καταλύει τὴν πολιτείαν, ὑφ' ἧς τετίμηται.
197 τίς οὖν ἀποδέδεικται λόγος ἀνδρὶ δικαίῳ συνηγόρῳ,
ἐγὼ λέξω. εἰς τρία μέρη διαιρεῖται ἡ ἡμέρα, ὅταν
εἰσίῃ γραφὴ παρανόμων εἰς τὸ δικαστήριον. ἐγχεῖται
γὰρ τὸ μὲν πρῶτον ὕδωρ τῷ κατηγόρῳ καὶ τοῖς νό-
μοις καὶ τῇ δημοκρατίᾳ, τὸ δὲ δεύτερον [ὕδωρ] τῷ
τὴν γραφὴν φεύγοντι καὶ τοῖς εἰς αὐτὸ τὸ πρᾶγμα
λέγουσιν· ἐπειδὰν δὲ τῇ πρώτῃ ψήφῳ λυθῇ τὸ παρά-
νομον, ἤδη τὸ τρίτον ὕδωρ ἐγχεῖται τῇ τιμήσει καὶ
198 τῷ μεγέθει τῆς ὀργῆς τῆς ὑμετέρας. ὅστις μὲν οὖν
ἐν τῇ τιμήσει τὴν ψῆφον αἰτεῖ, τὴν ὀργὴν τὴν ὑμετέ-

ξένα (στεφ. glossa in f). — ἀπὸ Φ. αὐτῷ συγκ. ehl: συγκ. α. ἀπὸ (hiat.) Φ. (Fr.); del. ἀπὸ Φ. αὐτῷ W. (ξένα...συγκ. del. Cob.). — 2 ἐλογίζοντο dfq, ὑπελογίζ. c Barb. — 3 ἀπὸ Φυλῆς del. Dobr. — Θρασ. del. Dobr. W.[3]. — 4 μέλλοντας C (μέν. f[2]). — 4 sq. γράφ. τι π. τ νόμ. A Bk.; del. (Dobr.) W. — 5 ἀλλὰ πᾶν AVW.: ἀλλ' ἅπαν (Fr.). — 6 στρατιῶται C. — ὑμῖν ek Bk.: ἡμῖν hl, ὑμῶν rell. (Fr.); del. Saupp. (hiat.). Cf. p. 261, 3. — 7 τῷ del. Sch., coll. § 178. II, 80, ubi v.; ἐν τῷ πρυτ. del. W. — 11 ⟨τὰ⟩ παράν. W. — 13 συνηγ. δικαίῳ gm Fr.; καὶ σώφρονι add. BCV Fr. — 17 ὕδωρ del. W. — 19 ψήφῳ A (Adam): ψ. μὴ prorsus falso (Fr.). Cf. § 8.

ραν παραιτεῖται· ὅστις δ' ἐν τῷ πρώτῳ λόγῳ τὴν ψῆφον αἰτεῖ, ὅρκον αἰτεῖ, νόμον αἰτεῖ, δημοκρατίαν αἰτεῖ, ὧν οὔτε αἰτῆσαι οὐδὲν ὅσιον οὐδενί, οὔτ' αἰτηθέντα ἑτέρῳ δοῦναι. κελεύσατε οὖν αὐτούς, ἐάσαντας τὴν πρώτην ὑμᾶς ψῆφον κατὰ τοὺς νόμους διενεγκεῖν, ἀπαντᾶν εἰς τὴν τίμησιν. ὅλως δ' ἔγωγε ὦ ἄνδρες 199 *Ἀθηναῖοι ὀλίγου δέω εἰπεῖν, ὡς καὶ νόμον δεῖ τεθῆναι ἐπὶ ταῖς γραφαῖς μόναις ταῖς τῶν παρανόμων, μὴ ἐξεῖναι μήτε τῷ κατηγόρῳ συνηγόρους παρασχέσθαι, μήτε τῷ τὴν γραφὴν [τῶν παρανόμων] φεύγοντι. οὐ γὰρ ἀόριστόν ἐστι τὸ δίκαιον, ἀλλ' ὡρισμένον τοῖς νόμοις τοῖς ὑμετέροις. ὥσπερ γὰρ ἐν τῇ τεκτονικῇ, ὅταν εἰδέναι βουλώμεθα τὸ ὀρθὸν καὶ τὸ μή, τὸν κανόνα προσφέρομεν, ᾧ διαγιγνώσκεται, οὕτω καὶ ἐν* 200 *ταῖς γραφαῖς ταῖς τῶν παρανόμων παράκειται κανὼν τοῦ δικαίου τουτὶ τὸ σανίδιον, τὸ ψήφισμα καὶ οἱ παραγεγραμμένοι νόμοι. ταῦτα συμφωνοῦντα ἀλλήλοις ἐπιδείξας κατάβαινε· καὶ τί δεῖ σε Δημοσθένην παρακαλεῖν; ὅταν δ' ὑπερπηδήσας τὴν δικαίαν ἀπολογίαν παρακαλῇς κακοῦργον ἄνθρωπον καὶ τεχνίτην λόγων, κλέπτεις τὴν ἀκρόασιν, βλάπτεις τὴν πόλιν, καταλύεις τὴν δημοκρατίαν.*

Τίς οὖν ἐστιν ἀποτροπὴ τῶν τοιούτων λόγων, ἐγὼ 201

1 *ὅστις…3 αἰτεῖ* Alex. *π. σχ.* W. VIII, 464 (cf. ibd. 461); 2 *ψῆφον…3 αἰτεῖ* Tiber. ibd. 561; 2 *ὅρκον…2 αἰτ.* Phoebamm. ibd. 516; 2 *ὅρκον…3 αἰτεῖ* W. Rh. V, 507. — *πρώτῳ λ.*] *συλλόγῳ* vulg. Alexandri; sed *α' λόγῳ* P[1] Troebstii. — 2 *ὅρκον αἰτεῖ* om. BV, post *νόμον αἰτ.* ponunt Az Fl. W. — *νόμους* Cob. (202). — 3 *οὐδὲν*] *οὐδέν ἐστιν* A. — 5 *τὴν πρ. ὑμᾶς* A: *ὑμ. τ. πρ.* (del. *ὑμᾶς* W.). — 7 mal. *ἔδει*. — 8 *μόναις* k W.: *μόνον*. — *ταῖς τῶν* W.: *ταῖς* h (Bk.), *τῶν* cett. (Fr.). Cf. v. 15. — 10 *τὴν γρ. τ. παρ.* del. Fr.[2] Sch., *τῶν παραν.* del. W. — 15 *ταῖς τῶν* k Bk.: *τῶν* (Fr.). — 16 *τὸ ψήφ.* Saupp. Sch. W.: *καὶ τὸ ψήφ.* Cf. p. 264, 4 sq.

προερῶ. ἐπειδὰν προελθὼν ἐνταυθοῖ Κτησιφῶν δι-
εξέλθῃ πρὸς ὑμᾶς τοῦτο δὴ τὸ συντεταγμένον αὐτῷ
προοίμιον, ἔπειτ' ἐνδιατρίβῃ καὶ μὴ ἀπολογῆται, ὑπο-
μνήσατ' αὐτὸν ἀθορύβως, τὸ σανίδιον λαβεῖν καὶ τοὺς
νόμους τῷ ψηφίσματι παραναγνῶναι. ἐὰν δὲ μὴ προσ-
ποιῆται ὑμῶν ἀκούειν, μηδὲ ὑμεῖς ἐκείνου ἐθέλετε
[ἀκούειν]· οὐ γὰρ τῶν φευγόντων τὰς δικαίας ἀπο-
λογίας εἰσεληλύθατε ἀκροασόμενοι, ἀλλὰ τῶν ἐθελόν-
202 των δικαίως ἀπολογεῖσθαι. ἐὰν δ' ὑπερπηδήσας τὴν
δικαίαν ἀπολογίαν Δημοσθένην παρακαλῇ, μάλιστα
μὲν μὴ προσδέχεσθε σοφιστὴν οἰόμενον ῥήμασι τοὺς
νόμους ἀναιρήσειν, μηδ' ἐν ἀρετῇ τοῦθ' ὑμῶν μηδεὶς
καταλογιζέσθω, ὃς ἂν ἐπανερομένου Κτησιφῶντος, εἰ
καλέσῃ Δημοσθένην, πρῶτος ἀναβοήσῃ „κάλει, κάλει.“
ἐπὶ σαυτὸν καλεῖς, ἐπὶ τοὺς νόμους καλεῖς, ἐπὶ τὴν
δημοκρατίαν καλεῖς. ἂν δ' ἄρα ὑμῖν δόξῃ ἀκούειν,
ἀξιώσατε τὸν Δημοσθένην τὸν αὐτὸν τρόπον ἀπολογεῖ-
σθαι, ὅνπερ κἀγὼ κατηγόρηκα. ἐγὼ δὲ πῶς κατηγό-
203 ρηκα; ἵνα καὶ ὑπομνήσω ὑμᾶς. οὔτε τὸν ἴδιον βίον

1 προερῶ A W.: ἐρῶ (hiat.). — προελθὼν A Tayl. (cf. § 153): προσελθὼν (Fr.). — 4 ἀθορύβως A: ἄνευ θορύβου (Fr.). — 7 ἀκούειν del. W. (et. ἐθέλ. Cob. W.[3]). — δικαίας Flor. Hamak. Madv. W.: οὐ δικαίας. — 9 ἂν τοίνυν Κτησιφῶν (sic) ὑπερπ. ...18 κατηγ. Io. Sicel. W. VI, 369. — 10 παρακαλῇ Δημ. A Io. — 11 σοφιστὴν A Io.: σοφ. κακοῦργον ἄνθρωπον z Flor., κακ. ἄνθρ. (p. 263, 20) cett. (Fr.); Bak. (W.[3]) del. σοφ....ἀναιρήσειν ut ex § 16 male repetita. — ῥήμασι om. A Io. — 14 καλέσῃ Bk. (coll. II, 64. 68): καλέσεις Az Fl., καλέσω BV Io., καλέσει C. — alterum κάλει om. ehl. — 15 ἐπὶ σαυτὸν] cf. Dionys. comp. p. 49, Hermog. p. 299 W., Alex. π. σχημ. p. 424 sq. et 465 W., Phoebammon. p. 516 W., Demetr. π. ἑρμην. § 268. — σεαυτὸν Dion. F, Hermog. Phoeb. — τὴν om. A; ἐπὶ τὴν ... 16 καλεῖς om. Hermog. Alex. p. 424. Phoeb. Ioann. — 16 δοκῇ Ioann. — 18 ὅνπερ κατηγ. ἐγώ Ioann.; pro κατ. ἐγὼ δὲ hab. ὧδε C.

τὸν Δημοσθένους πρότερον διεξῆλθον, οὔτε τῶν δημοσίων ἀδικημάτων οὐδενὸς πρότερον ἐμνήσθην, ἄφθονα δήπου καὶ πολλὰ ἔχων λέγειν, ἦ πάντων γ' ἂν εἴην ἀπορώτατος· ἀλλὰ πρῶτον μὲν τοὺς νόμους ἐπέδειξα ἀπαγορεύοντας μὴ στεφανοῦν τοὺς ὑπευθύνους, ἔπειτα τὸν ῥήτορα ἐξήλεγξα γράψαντα Δημοσθένην ὑπεύθυνον ὄντα στεφανοῦν οὐδὲν προβαλόμενον, οὐδὲ προσγράψαντα „ἐπειδὰν δῷ τὰς εὐθύνας," ἀλλὰ παντελῶς καὶ ὑμῶν καὶ τῶν νόμων καταπεφρονηκότα· καὶ τὰς ἐσομένας πρὸς ταῦτα προφάσεις εἶπον, ἃς ἀξιῶ καὶ ὑμᾶς διαμνημονεύειν. δεύτερον δ' ὑμῖν διεξῆλθον τοὺς 204
περὶ τῶν κηρυγμάτων νόμους, ἐν οἷς διαρρήδην ἀπείρηται τὸν ὑπὸ τοῦ δήμου στεφανούμενον μὴ κηρύττεσθαι ἔξω τῆς ἐκκλησίας· ὁ δὲ ῥήτωρ ὁ φεύγων τὴν γραφὴν οὐ τοὺς νόμους μόνον παραβέβηκεν, ἀλλὰ καὶ τὸν καιρὸν τῆς ἀναρρήσεως καὶ τὸν τόπον, κελεύων οὐκ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, ἀλλ' ἐν τῷ θεάτρῳ τὴν ἀνάρρησιν γίγνεσθαι, οὐδ' ἐκκλησιαζόντων Ἀθηναίων, ἀλλὰ μελλόντων τραγῳδῶν εἰσιέναι. ταῦτα δ' εἰπὼν μικρὰ μὲν περὶ τῶν ἰδίων εἶπον, τὰ δὲ πλεῖστα περὶ τῶν δημοσίων ἀδικημάτων. οὕτω δὴ καὶ τὸν Δημοσθένην 205
ἀξιώσατε ἀπολογεῖσθαι, πρὸς τὸν τῶν ὑπευθύνων νόμον πρῶτον, τὸν περὶ τῶν κηρυγμάτων δεύτερον, τρίτον δὲ τὸ μέγιστον [λέγω], ὡς οὐδὲ ἀνάξιός ἐστι τῆς

1 τὸν Δημ.] τοῦ Δημ. A Barb. — 1 sq. τῶν ἀδικημ. τῶν δημ. A, del. ἀδικ. W.[3]. — 3 καὶ πολλὰ del. Cob. — λέγειν ἔχων A, om. λέγειν q W. — 4 ἐπέδ. τοὺς νόμους A. — 7 προβαλόμ. Steph. Bk. Fr.[1] (cf. schol.): προβαλλ. (Fr.). — 7 sq. προσγράψαντα hq Fr.[1]: προσεγγρ. Cf. § 11. — 10 ταύτας BC. — 14 φυγὼν C. — 18 οὐδ'] οὐκ A. — 21 ἀδικημ. del. W.; add. λέγω AB (Fr.), quod om. C Markl. Turr. — 23 post πρῶτον add. καὶ BV Fr., πρὸς A; om. C (fq Barb. et. τὸν om.). — 24 τὸ] τὸν a, ὃ mav. Bk.; λεγέτω pro λέγω Ham.; del. τὸ

δωρεᾶς. ἐὰν δ' ὑμῶν δέηται συγχωρῆσαι αὐτῷ περὶ
τῆς τάξεως τοῦ λόγου, κατεπαγγελλόμενος, ὡς ἐπὶ τῇ
τελευτῇ τῆς ἀπολογίας λύσει τὸ παράνομον, μὴ συγχω-
ρεῖτε, μηδ' ἀγνοεῖθ', ὅτι πάλαισμα τοῦτ' ἔστι δικα-
στηρίου· οὐ γὰρ εἰσαῦθίς ποτε βούλοιτ' ἂν πρὸς τὸ
παράνομον ἀπολογεῖσθαι, ἀλλ' οὐδὲν ἔχων δίκαιον
εἰπεῖν ἑτέρων παρεμβολῇ πραγμάτων εἰς λήθην ὑμᾶς
206 βούλεται τῆς κατηγορίας ἐμβαλεῖν. ὥσπερ οὖν ἐν
τοῖς γυμνικοῖς ἀγῶσιν ὁρᾶτε τοὺς πύκτας περὶ τῆς
στάσεως ἀλλήλοις διαγωνιζομένους, οὕτω καὶ ὑμεῖς
ὅλην τὴν ἡμέραν ὑπὲρ τῆς πόλεως περὶ τῆς στάσεως
αὐτῷ [τοῦ λόγου] μάχεσθε, καὶ μὴ ἐᾶτε αὐτὸν ἔξω
τοῦ παρανόμου περιίστασθαι, ἀλλ' ἐγκαθήμενοι καὶ
ἐνεδρεύοντες ἐν τῇ ἀκροάσει, εἰσελαύνετε αὐτὸν εἰς
τοὺς τοῦ παρανόμου λόγους, καὶ τὰς ἐκτροπὰς αὐτοῦ
207 τῶν λόγων ἐπιτηρεῖτε. ἀλλ' ἃ δὴ συμβήσεται ὑμῖν,
ἐὰν τοῦτον τὸν τρόπον τὴν ἀκρόασιν ποιήσησθε, ταῦθ'
ὑμῖν ἤδη δίκαιός εἰμι προειπεῖν. ἐπεισάξει γὰρ τὸν
γόητα καὶ βαλλαντιοτόμον καὶ διατετμηκότα τὴν πολι-

μ. λ. W. — οὐδὲ (οὐδὲν ehl) ἀνάξιος A Dobr. W.: οὐκ ἀνάξιος f, οὐδὲ ἄξιος cett. Fr. (ἄξιος del. οὐδὲ Markl.). — 4 μηδ' ἀγν. om. af Laur. — 5 βούλοιτ' ἂν Azg^{2}m^2 Fl. (Rosenberg): βουλεύεται f, βουλεύσεται dq Barb., βούλεται (8) cett. Fr. (βουλήσεται Bern., del. W.). — 8 βούλ. del. Cob. — 10 ἀλλήλους amh^1, πρὸς ἀλλ. C. — 11 περὶ] καὶ περὶ C. — στάσεως ci. Petrus Faber sec. Quintil. III, 6, 3: τάξεως. — 12 τοῦ λόγου αὐτῷ A (del. αὐτοῦ W.); secl. τ. λ. (*causae statu* Quint.). — 12 sq. ἔξω τοῦ παρ. V Laur., et ci. Dobr. Fr. (Turr.): add. λόγου C, λόγους B, εἰς τοὺς ἔ. τ. παρ. λόγους A (cf. 14 sq.). — 13 ἀλλ' ...15 λόγους Plin. epist. IX, 26, 11. — 14 ἀκροάσει] ἐκκλησίᾳ A; del. ἐν τῇ ἀκρ. W. — 15 τοῦ παρανόμου A W.: παρανόμους Plin., τοῦ πράγματος cett. (Fr.), ex I, 176. — 16 ἀλλ' ἃ δὴ] ἀλλὰ om. A, ἀλλ' ἃ (ἀλλὰ) C. — 17 ἐὰν ⟨μὴ⟩ Bern. Lamb. Tayl. (Fr.^{1}). — ποιήσησθε A: ποιῆσθε (Fr.). Cf. § 8. — τοῦθ' A. — 18 γὰρ om. hkl. — 19 βαλλαντ. af Sch.: βαλαντ. (Fr.).

*τείαν. οὗτος κλάει μὲν ῥᾷον ἢ οἱ ἄλλοι γελῶσιν,
ἐπιορκεῖ δὲ πάντων προχειρότατα· οὐκ ἂν θαυμάσαιμι
δέ, εἰ μεταβαλόμενος τοῖς ἔξωθεν περιεστηκόσι λοιδο-
ρήσεται, φάσκων τοὺς μὲν ὀλιγαρχικοὺς ὑπ' αὐτῆς τῆς
ἀληθείας διηριθμημένους ἥκειν πρὸς τὸ τοῦ κατηγόρου
βῆμα, τοὺς δὲ δημοτικοὺς πρὸς τὸ τοῦ φεύγοντος.
ὅταν δὴ τὰ τοιαῦτα λέγῃ, πρὸς μὲν τοὺς στασιαστικοὺς* 208
*λόγους ἐκεῖνο αὐτῷ ὑποβάλλετε· „ὦ Δημόσθενες, εἰ
σοὶ ἦσαν ὅμοιοι οἱ ἀπὸ Φυλῆς φεύγοντα τὸν δῆμον
καταγαγόντες, οὐκ ἄν ποθ' ἡ δημοκρατία κατέστη. νῦν
δὲ ἐκεῖνοι μὲν μεγάλων κακῶν συμβάντων ἔσωσαν τὴν
πόλιν τὸ κάλλιστον ἐκ παιδείας ῥῆμα φθεγξάμενοι, μὴ
μνησικακεῖν· σὺ δὲ ἑλκοποιεῖς, καὶ μᾶλλόν σοι μέλει
τῶν αὐθημερὸν λόγων, ἢ τῆς σωτηρίας τῆς πόλεως.“
ὅταν δ' ἐπίορκος ὢν εἰς τὴν διὰ τῶν ὅρκων πίστιν
καταφυγγάνῃ, ἐκεῖνο ἀπομνημονεύσατε αὐτῷ, ὅτι τῷ
πολλάκις μὲν ἐπιορκοῦντι, ἀεὶ δὲ μεθ' ὅρκων ἀξιοῦντι
πιστεύεσθαι, δυοῖν θάτερον ὑπάρξαι δεῖ, ὧν οὐδέτερόν
ἐστι Δημοσθένει ὑπάρχον, ἢ τοὺς θεοὺς καινούς, ἢ
τοὺς ἀκροατὰς μὴ τοὺς αὐτούς. περὶ δὲ τῶν δακρύων* 209
*καὶ τοῦ τόνου τῆς φωνῆς, ὅταν ὑμᾶς ἐπερωτᾷ· „ποῖ
φύγω, ἄνδρες Ἀθηναῖοι; περιεγράψατέ με· οὐκ ἔστιν*

1 cf. Tzetz. Chil. VI, 145. — *ῥᾳδίως* BCV Tzetz. — *οἱ* add. k W. (om. et. Tzetz.). — 2 *προχειρ.*] add. *ἀνθρώπων* C. — 3 *μεταβαλλόμ.* omnes. — *ἔξωθεν* Kleynius (coll. § 56; II, 5; Dem. XVIII, 196): *ἔξω* (*τῆς πόλεως* add. C). — 7 *τὰ τοιαῦτα* A Bk.: *ταῦτα* (Fr.). — 8 *ὦ*] *ὅτι ὦ* AC. — 9 *ὅμοιοι ἦσαν σοὶ* A. — 10 cf. Dem. XX, 11. — 13 *λογοποιεῖς* C. Cf. Plin. ep. IX, 26, 12. Bk. An. 248. Tzetz. Chil. VI, 136. — 15 *διὰ*] *ἀπὸ* ehl; del. Sakorr. (Eur. Med. 492). — 17 *ἀεὶ δὲ* Dobr. Fr.: *ἀεὶ δὲ πρὸς τοὺς αὐτοὺς*. — 18 *δυοῖν θάτ*] *ἓν τοῖν δυοῖν* A. — *ὧν* ... 19 *ὑπάρχον* del. Cob. — 22 *καταφύγω* (*-φεύγ.* e) (p. 268, 2) AhC Bk.; cf. Din. I, 43. — *περιεγράψατε* hk W.: *περιεγράψετε* el, *περιγράψατε* cett. Fr. Add. *ἐκ τῆς πολιτείας* BCV Fr.

ὅποι ἀναπτήσομαι", ἀνθυποβάλλετε αὐτῷ· „ὁ δὲ δῆμος ὁ Ἀθηναίων ποῖ καταφύγῃ, Δημόσθενες; πρὸς ποίαν συμμάχων παρασκευήν; πρὸς ποῖα χρήματα; τί προβαλλόμενος ὑπὲρ τοῦ δήμου πεπολίτευσαι; ἃ μὲν γὰρ ὑπὲρ σεαυτοῦ βεβούλευσαι, πάντες ὁρῶμεν. ἐκλιπὼν μὲν τὸ ἄστυ οὐκ οἰκεῖς, ὡς δοκεῖς, ἐν Πειραιεῖ, ἀλλ' ἐξορμεῖς ἐκ τῆς πόλεως, ἐφόδια δὲ πεπόρισαι τῇ σαυτοῦ ἀνανδρίᾳ τὸ βασιλικὸν χρυσίον καὶ τὰ δημόσια
210 δωροδοκήματα." ὅλως δὲ τί τὰ δάκρυα; τίς ἡ κραυγή; τίς ὁ τόνος τῆς φωνῆς; οὐχ ὁ μὲν τὴν γραφὴν φεύγων ἐστὶ Κτησιφῶν, ὁ δ' ἀγὼν οὐκ ἀτίμητος, σὺ δ' οὔτε περὶ τῆς οὐσίας οὔτε περὶ τοῦ σώματος οὔτε περὶ τῆς ἐπιτιμίας ἀγωνίζῃ; ἀλλὰ περὶ τίνος ἐστὶν αὐτῷ ἡ σπουδή; περὶ χρυσῶν στεφάνων καὶ κηρυγμάτων ἐν τῷ
211 θεάτρῳ παρὰ τοὺς νόμους· ὃν ἐχρῆν, εἰ καὶ μανεὶς ὁ δῆμος ἢ τῶν καθεστηκότων ἐπιλελησμένος, ἐπὶ τοιαύτης ἀκαιρίας ἐβούλετο στεφανοῦν αὐτόν, παρελθόντα εἰς τὴν ἐκκλησίαν εἰπεῖν· „ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὸν μὲν στέφανον δέχομαι, τὸν δὲ καιρὸν ἀποδοκιμάζω, ἐν ᾧ τὸ κήρυγμα γίγνεται· οὐ γὰρ δεῖ, ἐφ' οἷς ἡ πόλις ἐπένθησε καὶ ἐκείρατο, ἐπὶ τούτοις ἐμὲ στεφανοῦσθαι." ἀλλ' οἶμαι ταῦτα μὲν ἂν εἴποι ἀνὴρ ὄντως βεβιωκὼς μετ' ἀρετῆς· ἃ δὲ σὺ λέξεις, εἴποι ἂν κάθαρμα ζηλο-
212 τυποῦν ἀρετήν. οὐ γὰρ δὴ μὰ τὸν Ἡρακλέα τοῦτό

1 sq. δῆμος Ἀθ. ek, Ἀθ. δ. hl. — 2 πρὸς] ἢ πρὸς BCz. — 4 τί ante πεπολ. iterant Af W. — 5 πάντες A W.: ἅπαντες. — ἐκλιπὼν κτἑ.] cf. Hyper. κατὰ Δημ. col. 17, 20 sqq. (ed. 3). — 7 ἐξορμήσας ἐκ τ. π. Prisc. XVIII, 174. — 7 sq. τῆς ... ἀνανδρίας ehl. — 11 ἀτίμητος cf. Harp. s. v. — 12 οὔτε ... οὐσίας post 13 ἐπιτιμίας pon. A, del. W. Cf. II, 88 (Rosenbg.). — 15 ὃν ... 20 γίγνεται Tiber. π. σχημ. VIII p. 537 W., cf. Alex. ibd. p. 449. — 21 ἐκείρετο καὶ ἐπένθ. A (del. ἐπένθ. καὶ W.). — 23 sq. ζηλοτοποῦν Harp. s. v. Zonar. p. 958.

γε ὑμῶν οὐδεὶς φοβήσεται, μὴ Δημοσθένης, ἀνὴρ μεγαλόψυχος καὶ τὰ πολεμικὰ διαφέρων, ἀποτυχὼν τῶν ἀριστείων ἐπανελθὼν οἴκαδε ἑαυτὸν διαχρήσηται· ὃς τοσοῦτον καταγελᾷ τῆς πρὸς ὑμᾶς φιλοτιμίας, ὥστε τὴν μιαρὰν κεφαλὴν ταύτην καὶ ὑπεύθυνον, ἣν οὗτος παρὰ πάντας τοὺς νόμους γέγραφε στεφανῶσαι, μυριάκις κατατέτμηκε καὶ τούτων μισθοὺς εἴληφε τραύματος ἐκ προνοίας γραφὰς γραφόμενος, καὶ κατακεκονδύλισται, ὥστε αὐτὸν οἶμαι τὰ τῶν κονδύλων ἴχνη τῶν Μειδίου ἔχειν ἔτι φανερά· ὁ γὰρ ἄνθρωπος οὐ κεφαλήν, ἀλλὰ πρόσοδον κέκτηται.

Περὶ δὲ Κτησιφῶντος τοῦ γράψαντος τὴν γνώμην 213
βραχέα βούλομαι εἰπεῖν, τὰ δὲ πολλὰ ὑπερβήσομαι, ἵνα καὶ πεῖραν λάβω, εἰ δύνασθε τοὺς σφόδρα πονηρούς, κἂν μή τις προείπῃ, διαγιγνώσκειν. ὃ δ᾽ ἐστὶ κοινὸν καὶ δίκαιον κατ᾽ ἀμφοτέρων αὐτῶν ἀπαγγεῖλαι πρὸς ὑμᾶς, τοῦτ᾽ ἐρῶ. περιέρχονται γὰρ τὴν ἀγορὰν ἀληθεῖς κατ᾽ ἀλλήλων ἔχοντες δόξας καὶ λόγους οὐ ψευδεῖς λέγοντες. ὁ μὲν γὰρ Κτησιφῶν οὐ τὸ καθ᾽ 214
ἑαυτόν φησι φοβεῖσθαι, ἐλπίζειν γὰρ δόξειν ἰδιώτης εἶναι, ἀλλὰ τὴν τοῦ Δημοσθένους ἐν τῇ πολιτείᾳ δωροδοκίαν [φησὶ φοβεῖσθαι] καὶ τὴν ἐμπληξίαν καὶ δειλίαν· ὁ δὲ Δημοσθένης εἰς αὐτὸν μὲν ἀποβλέπων θαρρεῖν φησιν, τὴν δὲ τοῦ Κτησιφῶντος πονηρίαν καὶ

1 γε om. A. — φοβηθήσεται gmq. — Δημ. A W.: ὁ Δ. (Fr.). — 3 ἐπανελθὼν οἴκαδε A W. (coll. § 246. I, 145. 186): οἴκ. ἐπ. (Fr.). — διαχρήσεται ehl. — 6 πάντας om. BV Fr. — 11 sq. τὴν κεφ. πρόσοδον sec. Vit. Dem. p. 306 West; οὐ κεφ. ἀλλὰ κεφάλαιον Toup., it. add. ⟨οὐ (οὐδὲ W.) πρόσωπον, ἀλλὰ⟩ πρόσοδον Westerm. W. — 14 καὶ πεῖραν λάβω Turr. Fr.: ὑμῶν καὶ π. λ. A, κ. π. λ. ὑμῶν gm, καὶ π. ὑμῶν λ. cett. — 17 γὰρ om. gm. — κατὰ add. eh Kleynius Fr.[1]. Cf. Andoc. I, 99. Dem. XIX, 225. — 22 φησὶ φοβεῖσθαι del. Hamak. Cob. W.[3]. Cf. § 205.

πορνοβοσκίαν ἰσχυρῶς δεδιέναι. τοὺς δὴ κατεγνωκότας ἀλλήλων μηδαμῶς ὑμεῖς οἱ κοινοὶ κριταὶ τῶν ἐγκλημάτων ἀπολύσητε.

215 *Περὶ δὲ τῶν εἰς ἐμαυτὸν λοιδοριῶν βραχέα βούλομαι προειπεῖν. πυνθάνομαι γὰρ λέξειν Δημοσθένην, ὡς ἡ πόλις ὑπ' αὐτοῦ μὲν ὠφέληται πολλά, ὑπ' ἐμοῦ δὲ καταβέβλαπται, καὶ τὸν Φίλιππον καὶ τὸν Ἀλέξανδρον καὶ τὰς ἀπὸ τούτων αἰτίας ἀνοίσειν ἐπ' ἐμέ. οὕτω δ' ἐστὶν ὡς ἔοικε δεινὸς δημιουργὸς λόγων, ὥστε οὐκ ἀποχρῇ αὐτῷ, εἴ τι πεπολίτευμαι παρ' ὑμῖν ἐγώ, ἢ εἴ τινας δημηγορίας εἴρηκα, τούτων κατηγορεῖν,*
216 *ἀλλὰ καὶ τὴν ἡσυχίαν αὐτὴν τοῦ βίου διαβάλλει καὶ τῆς σιωπῆς μου κατηγορεῖ, ἵνα μηδεὶς αὐτῷ τόπος ἀσυκοφάντητος παραλείπηται, καὶ τὰς ἐν τοῖς γυμνασίοις μετὰ τῶν νεωτέρων μου διατριβὰς καταμέμφεται, καὶ κατὰ τῆσδε τῆς κρίσεως εὐθὺς ἀρχόμενος τοῦ λόγου φέρει τινὰ αἰτίαν, λέγων, ὡς ἐγὼ τὴν γραφὴν οὐχ ὑπὲρ τῆς πόλεως ἐγραψάμην, ἀλλ' ἐνδεικνύμενος Ἀλε-*
217 *ξάνδρῳ διὰ τὴν πρὸς αὐτὸν ἔχθραν. καὶ νὴ Δί', ὡς ἐγὼ πυνθάνομαι, μέλλει με ἀνερωτᾶν, διὰ τί τὸ μὲν κεφάλαιον αὐτοῦ τῆς πολιτείας ψέγω, τὰ δὲ καθ' ἕκαστον οὐκ ἐκώλυον οὐδ' ἐγραφόμην, ἀλλὰ διαλείπων καὶ πρὸς τὴν πολιτείαν οὐ πυκνὰ προσιὼν ἀπήνεγκα τὴν γραφήν. ἐγὼ δὲ οὔτε τὰς Δημοσθένους διατριβὰς*

1 *δὴ*] *δὲ δὴ* Bz Fr. — 2 post *ἀλλήλων* om. *ἀδικεῖν* cum V. Cf. II, 6. — 5 *προσειπεῖν* Agz. — 6 *μὲν* om. A. — 9 *δ'* scr.: *γὰρ*. Cf. p. 273, 15 v. l. — 12 *αὐτὴν* C: *μου* (Fr.); an *αὐτήν μου*? — 14 *παραλίπηται* f^2. — 17 ⟨*μέλλει*⟩ *φέρειν*? Cf. v. l. § 225. *ἐρεῖ* ci. Poutsma. — 19 *διὰ* del. Wolf, *διὰ* . . . *ἔχθραν* Hirschig. — 21 *αὐτοῦ τῆς πολ.* A W.: *τ. πολ. αὐτοῦ*. — 21 sq. *καθ' ἕκαστα* fqz V Barb. Sch. (coll. II, 25). — 22 *διαλείπων* z Fl. (cf. § 220): *διαλιπὼν*. — 23 ⟨*νῦν*⟩ *ἀπήνεγκα* ?

ἐξήλωκα, οὔτ' ἐπὶ ταῖς ἐμαυτοῦ αἰσχύνομαι, οὔτε τοὺς εἰρημένους ἐν ὑμῖν λόγους ἐμαυτῷ ἀρρήτους ⟨ἂν⟩ εἶναι βουλοίμην, οὔτε τὰ αὐτὰ τούτῳ δημηγορήσας δεξαίμην ἂν ζῆν. τὴν δ' ἐμὴν σιωπὴν ὦ Δημόσθενες 218
ἡ τοῦ βίου μετριότης παρεσκεύασεν· ἀρκεῖ γάρ μοι μικρά, καὶ μειζόνων αἰσχρῶς οὐκ ἐπιθυμῶ, ὥστε καὶ σιγῶ καὶ λέγω βουλευσάμενος, ἀλλ' οὐκ ἀναγκαζόμενος ὑπὸ τῆς ἐν τῇ φύσει δαπάνης. σὺ δ' οἶμαι λαβὼν μὲν σεσίγηκας, ἀναλώσας δὲ κέκραγας· λέγεις δὲ οὐχ ὅταν σοι δοκῇ, οὐδ' ἃ βούλει, ἀλλ' ὅταν οἱ μισθοδόται σοι προστάττωσιν· οὐκ αἰσχύνῃ δὲ ἀλαζονευόμενος, ἃ παραχρῆμα ἐξελέγχῃ ψευδόμενος. ἀπηνέχθη γὰρ ἡ κατὰ 219
τοῦδε τοῦ ψηφίσματος γραφή, ἣν οὐχ ὑπὲρ τῆς πόλεως, ἀλλ' ὑπὲρ τῆς πρὸς Ἀλέξανδρον ἐνδείξεώς με φῂς ἀπενεγκεῖν, ἔτι Φιλίππου ζῶντος, πρὶν Ἀλέξανδρον εἰς τὴν ἀρχὴν καταστῆναι, οὔπω σοῦ τὸ περὶ Παυσανίαν ἐνύπνιον ἑωρακότος, οὐδὲ πρὸς τὴν Ἀθηνᾶν καὶ τὴν Ἥραν νύκτωρ διειλεγμένου. πῶς ἂν οὖν ἐγὼ προενεδεικνύμην Ἀλεξάνδρῳ; εἴ γε μὴ ταὐτὸν ἐνύπνιον ἐγὼ καὶ Δημοσθένης εἴδομεν. ἐπιτιμᾷς δέ μοι, εἰ μὴ 220
συνεχῶς, ἀλλὰ διαλείπων πρὸς τὸν δῆμον προσέρχομαι, καὶ τὴν ἀξίωσιν ταύτην οἴει λανθάνειν μεταφέρων οὐκ ἐκ δημοκρατίας, ἀλλ' ἐξ ἑτέρας πολιτείας. ἐν μὲν γὰρ ταῖς ὀλιγαρχίαις οὐχ ὁ βουλόμενος, ἀλλ' ὁ δυναστεύων δημηγορεῖ, ἐν δὲ ταῖς δημοκρατίαις ὁ βουλόμενος καὶ

2 ἂν (desiderabat Bk.) add. W.[3]. — 4 δεξαίμην scr.: ἐδεξάμην. Cf. I, 55. — 7 σιωπῶ hkl. — ἀλλ' om. A W. — 9 σιγᾷς Cob.; sed cf. Ar. Vesp. 944. — ὅταν A: ὁπόταν. Cf. 220. — 10 ἂν βούλῃ W. — ὅταν A W.: ὁπόταν cett. Fr. — οἱ σοὶ eh. — 11 δὲ] γὰρ C. — 12 ἐξελεγχθήσῃ A. — 14 πρὸς A W.: εἰς (Fr.). — 18 οὖν ἂν hl. — 22 λανθάνειν amz Fl. (Fr.): λ. ἡμᾶς. Cf. § 237. — 25 δημηγορεῖ (ci. Bk.) Fr. al.: κατηγορεῖ.

ὅταν αὐτῷ δοκῇ. καὶ τὸ μὲν διὰ χρόνου λέγειν σημεῖόν ἐστιν ἐπὶ τῶν καιρῶν καὶ τοῦ συμφέροντος ἀνδρὸς πολιτευομένου, τὸ δὲ μηδεμίαν παραλείπειν ἡμέ-
221 ραν ἐργαζομένου καὶ μισθαρνοῦντος. ὑπὲρ δὲ τοῦ μήπω κεκρίσθαι ὑπ' ἐμοῦ, μηδὲ τῶν ἀδικημάτων τιμωρίαν ὑποσχεῖν, ὅταν καταφεύγῃς ἐπὶ τοὺς τοιούτους λόγους, ἢ τοὺς ἀκούοντας ἐπιλήσμονας ὑπολαμβάνεις, ἢ σαυτὸν παραλογίζῃ. τὰ μὲν γὰρ περὶ τοὺς Ἀμφισσέας ἠσεβημένα σοι καὶ τὰ περὶ τὴν Εὔβοιαν δωροδοκηθέντα, ἐφ' οἷς ὑπ' ἐμοῦ φανερῶς ἐξηλέγχου, χρόνων ἐγγεγενημένων ἴσως ἐλπίζεις τὸν δῆμον ἀμνη-
222 μονεῖν· τὰ δὲ περὶ τὰς τριήρεις καὶ τοὺς τριηράρχους ἁρπάγματα τίς ἂν ἀποκρύψαι χρόνος δύναιτ' ἄν, ὅτε νομοθετήσας περὶ τῶν τριακοσίων, καὶ σαυτὸν πείσας Ἀθηναίους ἐπιστάτην τάξαι τοῦ ναυτικοῦ, ἐξηλέγχθης ὑπ' ἐμοῦ ἑξήκοντα καὶ πέντε νεῶν ταχυναυτουσῶν τριηράρχους ὑφῃρημένος, πλέον τῆς πόλεως ἀφανίζων ναυτικόν, ἢ ᾧ ποτε Ἀθηναῖοι τὴν ἐν Νάξῳ ναυμαχίαν
223 Λακεδαιμονίους καὶ Πόλλιν ἐνίκησαν; οὕτω δὲ ταῖς αἰτίαις ἐνέφραξας τὰς κατὰ σαυτοῦ τιμωρίας, ὥστε τὸν κίνδυνον εἶναι μὴ σοὶ τῷ ἀδικήσαντι, ἀλλὰ τοῖς ἐπεξιοῦσι, πολὺν μὲν τὸν Ἀλέξανδρον καὶ τὸν Φίλιππον ἐν ταῖς διαβολαῖς φέρων, αἰτιώμενος δέ τινας ἐμποδίζειν τοὺς τῆς πόλεως καιρούς, ἀεὶ τὸ παρὸν

1 δόξῃ Cgm. Cf. p. 271, 10. — 3 παραλείπειν A (Fr.): παραλιπεῖν. — 5 μήπω AC: μηδέπω (Fr.). Cf. II, 170. — μήτε A. — 6 τοὺς om. hkl. — 10 ἐφ' οἷς scr.: ἐν οἷς. Simul quae ante ἐν legebantur verba χρόνων ἐγγεγ. cum Dobr. transposui. — 13 χρόνος ἀποκρύψαι A. — ἂν post δύν. om. e W. — 14 τριακοσίων] add. νεῶν AC. — 17 ἡμῶν post πόλεως om. cum A (Turr.). — 18 ᾧ (Dobr.) ποτε W.: ὁπότε A, ὅτε cett. Fr. (ὅτῳ Cob.) — 22 sq. τὸν Φίλ. A Bk.: Φίλ. (Fr.). Cf. p. 270, 7. — 24 ἀεὶ μὲν Wolf, τὸ ⟨μὲν⟩ Poutsma.

λυμαινόμενος, τὸ δὲ μέλλον κατεπαγγελλόμενος. οὐ τὸ τελευταῖον εἰσαγγέλλεσθαι μέλλων ὑπ' ἐμοῦ, τὴν Ἀναξίνου σύλληψιν τοῦ Ὠρείτου κατεσκεύασας, τοῦ τὰ ἀγοράσματα Ὀλυμπιάδι ἀγοράζοντος; καὶ τὸν αὐτὸν ἄνδρα 224 δὶς στρεβλώσας τῇ σαυτοῦ χειρί, ἔγραψας αὐτὸν θανάτῳ ζημιῶσαι, καὶ παρὰ τῷ αὐτῷ ἐν Ὠρεῷ κατήγου, καὶ ⟨ᾧ⟩ ἀπὸ τῆς αὐτῆς τραπέζης ἔφαγες καὶ ἔπιες καὶ ἔσπεισας, καὶ τὴν δεξιὰν ἐνέβαλες ἄνδρα φίλον καὶ ξένον ποιούμενος, τοῦτον ἀπέκτεινας. καὶ περὶ τούτων ἐν ἅπασιν Ἀθηναίοις ἐξελεγχθεὶς ὑπ' ἐμοῦ καὶ κληθεὶς ξενοκτόνος, οὐ τὸ ἀσέβημα ἠρνήσω, ἀλλ' ἀπεκρίνω, ἐφ' ᾧ ἀνεβόησεν ὁ δῆμος καὶ ὅσοι ξένοι περιέστασαν τὴν ἐκκλησίαν· ἔφησθα γὰρ τοὺς τῆς πόλεως ἅλας περὶ πλείονος ποιήσασθαι τῆς ξενικῆς τραπέζης. ἐπιστολὰς δὲ σιγῶ ψευδεῖς καὶ κατασκόπων συλλήψεις 225 καὶ βασάνους ἐπ' αἰτίαις ἀγενήτοις, ὡς ἐμοῦ μετά τινων ἐν τῇ πόλει νεωτερίζειν βουλομένου. ἔπειτα ἐπερωτᾶν με, ὡς ἐγὼ πυνθάνομαι, μέλλει, τίς ἂν εἴη τοιοῦτος ἰατρός, ὅστις τῷ νοσοῦντι μεταξὺ μὲν ἀσθενοῦντι μηδὲν συμβουλεύοι, τελευτήσαντος δὲ ἐλθὼν εἰς τὰ ἔνατα διεξίοι πρὸς τοὺς οἰκείους, ἃ ἐπιτηδεύσας ὑγιὴς

1 οὐ τὸ] οὕτω C. — 3 κατεσκεύασας eldfq (Bk.): κατασκευάσας (Fr.). — 5 δὶς στρεβλώσας Bz Fl.: διαστρεβλώσας V Fr., διεστρέβλωσας cett. — γράψας AC. — 6 καὶ παρὰ τῷ αὐτῷ] καὶ παρ' ᾧ Cob., παρ' ᾧ ποτ' W. — κατηγάγου Cob. Frohberger. — 7 add. ᾧ (post τραπ. W.[2]). — 8 ἄνδρα . . . 9 ποιούμενος] κατ' ἀνδρὸς φίλου καὶ ξένου A; del. W. — 9 τοῦτον Cob. W.: καὶ τ. (Fr.). — 11 sq. ἀπεκρίνου BC. — 12 ὁ δῆμος ἀνεβ. A. — 12 sq. περιέστησαν A. — 13 τὴν ἐκκλησίαν del. W. — 14 ποιεῖσθαι hkl Sch. W.[3]. — 15 δὲ] γὰρ e W. — 17 νεωτερίζειν ἐν τῇ πόλει A (del. ἐν τῇ π. W.). — ἐρωτᾷ e (om. μέλλει 18), ἐρωτᾶν hkl. Cf. p. 274, 8. — 19 τῷ νοσοῦντι del. Usener. — 20 δὲ A: δὲ αὐτοῦ (Fr., hiat.).

226 ἂν ἐγένετο. σαυτὸν δ' οὐκ ἀντερωτᾷς, τίς ἂν εἴη δημαγωγὸς τοιοῦτος, ὅστις τὸν μὲν δῆμον θωπεῦσαι δύναιτο, τοὺς δὲ καιρούς, ἐν οἷς ἦν σῴζεσθαι τὴν πόλιν, ἀποδοῖτο, τοὺς δ' εὖ φρονοῦντας κωλύοι διαβάλλων συμβουλεύειν, ἀποδρὰς δ' ἐκ τῶν κινδύνων καὶ τὴν πόλιν ἀνηκέστοις συμφοραῖς περιβαλὼν ἀξιοίη στεφανοῦσθαι ἐπ' ἀρετῇ, ἀγαθὸν μὲν πεποιηκὼς μηδέν, πάντων δὲ τῶν κακῶν αἴτιος γεγονώς, ἐπερωτῴη δὲ τοὺς συκοφαντηθέντας ἐκ τῆς πολιτείας ἐπ' ἐκείνων τῶν καιρῶν, ὅτ' ἐνῆν σῴζεσθαι, διὰ τί αὐτὸν οὐκ ἐκώ-
227 λυσαν ἐξαμαρτάνειν, ἀποκρύπτοιτο δὲ τὸ πάντων τελευταῖον, ὅτι τῆς μάχης ἐπιγενομένης οὐκ ἐσχολάζομεν περὶ τὴν σὴν εἶναι τιμωρίαν, ἀλλ' ὑπὲρ τῆς σωτηρίας τῆς πόλεως ἐπρεσβεύομεν. ἐπειδὴ δὲ οὐκ ἀπέχρη σοι δίκην μὴ δεδωκέναι, ἀλλὰ καὶ δωρεὰς ᾔτεις, καταγέλαστον ἐν τοῖς Ἕλλησι τὴν πόλιν ποιῶν, ἐνταῦθ' ἐνέστην καὶ τὴν γραφὴν ἀπήνεγκα.

228 Καὶ νὴ τοὺς θεοὺς τοὺς Ὀλυμπίους, ὧν ἐγὼ πυνθάνομαι Δημοσθένην λέξειν, ἐφ' ᾧ νυνὶ μέλλω λέγειν ἀγανακτῶ μάλιστα. ἀφομοιοῖ γάρ μου τὴν φύσιν ταῖς Σειρῆσιν ὡς ἔοικε. καὶ γὰρ ὑπ' ἐκείνων [οὐ κηλεῖσθαι] φησὶ τοὺς ἀκροωμένους[, ἀλλ'] ἀπόλλυσθαι, διόπερ

1 ἐγένετο ἄν A, ἐγένετο W., qui p. 278, 21 pro ἃ ἅττ' ἄν. — ἀνερωτᾷς AC. — 6 συμφοραῖς A W.: κακοῖς (v. 8) cett. (Fr.). Cf. 114. — ἀξιοίη Fr.[1]: ἀξιοῖ. Cf. II, 83. — 7 μηδὲν πεποιηκώς A (ἀγαθοῦ μὲν μηδενὸς om. πεπ. W.[3]). — 9 „ἐκ τῆς πολιτείας nescio an falsum sit“ W. Cf. 209 v. l. — 11 ἀποκρίνοιντο C. — 12 ἐπιγινομ. A, γενομένης a. — 15 αἰτεῖς omnes. — 18 ὧν df schol. (Fr.): ὡς. — 20 ἀγανακτῶ μάλιστα Laur. Fl. z[2], cf. schol. (Brodaeus Bk.): μάλ. ἀγανακτῶ l, μ. ἀγανακτῶν ehk, ἀγανακτῶν μάλιστα cett. — μου om. C. — 21 ὡς ἔοικε ante ταῖς Σ. A, del. (Bait.) W. — ὑπ'...κηλεῖσθαι] ἐκείνας φησὶν οὐ κηλεῖν A.

οὐδ' εὐδοκιμεῖν τὴν τῶν Σειρήνων μουσικήν· καὶ δὴ
καὶ τὴν τῶν ἐμῶν εὔροιαν λόγων [καὶ τὴν φύσιν μου]
γεγενῆσθαι ἐπὶ βλάβῃ τῶν ἀκουόντων. καίτοι τὸν λό-
γον τοῦτον ὅλως μὲν ἔγωγε οὐδενὶ πρέπειν ἡγοῦμαι
περὶ ἐμοῦ λέγειν· τῆς γὰρ αἰτίας αἰσχρὸν τὸν αἰτιώ-
μενόν ἐστι τὸ ἔργον μὴ ἔχειν ἐπιδεῖξαι· εἰ δ' ἦν ἀναγ- 229
καῖον ῥηθῆναι, οὐ Δημοσθένους ἦν ὁ λόγος, ἀλλ' ἀν-
δρὸς στρατηγοῦ μεγάλα μὲν τὴν πόλιν ἀγάθ' εἰρ-
γασμένου, λέγειν δὲ ἀδυνάτου καὶ τὴν τῶν ἀντιδίκων
διὰ τοῦτο ἐζηλωκότος φύσιν, ὅτι σύνοιδεν ἑαυτῷ μὲν
οὐδὲν ὧν διαπέπρακται δυναμένῳ φράσαι, τὸν δὲ
κατήγορον ὁρᾷ δυνάμενον καὶ τὰ μὴ πεπραγμένα ὑπ'
αὐτοῦ παριστάναι τοῖς ἀκούουσιν ὡς διῴκηκεν. ὅταν
δ' ἐξ ὀνομάτων συγκείμενος ἄνθρωπος, καὶ τούτων
πικρῶν καὶ περιέργων, ἔπειτα ἐπὶ τὴν ἁπλότητα καὶ
τὰ ἔργα καταφεύγῃ, τίς ἂν ἀνάσχοιτο; οὗ τὴν γλῶτ-
ταν ὥσπερ τῶν αὐλῶν ἐάν τις ἀφέλῃ, τὸ λοιπὸν οὐ-
δέν ἐστιν.

Θαυμάζω δ' ἔγωγε ὑμῶν ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι καὶ 230
ζητῶ, πρὸς τί ἂν ἀποβλέψαντες ἀποψηφίσαισθε τὴν
γραφήν. πότερον ὡς τὸ ψήφισμά ἐστιν ἔννομον; ἀλλ'

1 οὐδ'] οὐκ BC Fr. — Σειρήνων] εἰρημένων C. — 2 prius καὶ om. ehl. — εὔροιαν λ. scr.: εὐπορίαν λ. A, λ. εὐπορίαν g[2]m[2], λ. ἀπορίαν a, λ. ἐμπειρίαν cett.; τὴν ἐμὴν λ. (τῶν λ. Ham.) ἐμπειρίαν Dobr., τὴν τῶν λ. ἐμπειρ. Saupp. Fr., τὴν ἐμπ. W. — secl. κ. τ. φύσιν μου (p. 274, 20). — 8 τῇ πόλει BCV Fr. — ἀγάθ' εἰργ. Herw. Cob. W.[3]: κατειργ. Aut <ἀγ.> κατειργ. (Andoc. 2, 17). — 13 sqq. ὅταν δ' ἄνθρωπος ἐξ ὀν. συγκ. (sic) . . . περιέργων Dionys. de Dem. c. 35 (cf. c. 55). — 14 sq. τούτων τῶν π. A. — 17 sq. cf. Dio Cass. XLVI, 20 (Dobr.). — 20 ζητῶ] add. πυθέσθαι C; καὶ ζ. del. Cob. W.[3]. — ἂν ἀποβλέψαντες ez Fl.: ἀναβλέψ. hkl, ἂν ἀποβλέποντες cett. (Fr.). — ἀποψηφίσαισθε (Bern. Steph.) z Fl. (Fr.): -σεσθε (-αι a) eBfq Barb.; -ησθε V, -ασθε k, -ασθαι l. — 21 πότερ' A (cf. § 178).

οὐδεμία πώποτε γνώμη παρανομωτέρα γεγένηται. ἀλλ' ὡς ὁ τὸ ψήφισμα γράψας οὐκ ἐπιτήδειός ἐστι δίκην δοῦναι; οὐκ ἄρ' εἰσὶ παρ' ὑμῖν εὔθυναι βίου, εἰ τοῦτον ἀφήσετε. ἐκεῖνο δ' οὐ λυπηρόν, εἰ πρότερον μὲν ἐνεπίμπλατο ἡ ὀρχήστρα χρυσῶν στεφάνων, οἷς ὁ δῆμος ἐστεφανοῦτο ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων, διὰ τὸ ξενικοῖς στεφάνοις ταύτην ἀποδεδόσθαι τὴν ἡμέραν, ἐκ δὲ τῶν Δημοσθένους πολιτευμάτων ὑμεῖς μὲν ἀστεφάνωτοι
231 καὶ ἀκήρυκτοι γίγνεσθε, οὗτος δὲ κηρυχθήσεται; καὶ εἰ μέν τις τῶν τραγικῶν ποιητῶν τῶν μετὰ ταῦτα ἐπεισαγόντων ποιήσειεν ἐν τραγῳδίᾳ τὸν Θερσίτην ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων στεφανούμενον, οὐδεὶς ἂν ὑμῶν ὑπομείνειεν, ὅτι φησὶν Ὅμηρος ἄνανδρον αὐτὸν εἶναι καὶ συκοφάντην· αὐτοὶ δ' ὅταν τὸν τοιοῦτον ἄνθρωπον στεφανῶτε, οὐκ ⟨ἂν⟩ οἴεσθε ἐν ταῖς τῶν Ἑλλήνων δόξαις συρίττεσθαι; οἱ μὲν γὰρ πατέρες ὑμῶν τὰ μὲν ἔνδοξα καὶ λαμπρὰ τῶν πραγμάτων ἀνετίθεσαν τῷ δήμῳ, τὰ δὲ ταπεινὰ καὶ καταδεέστερα εἰς τοὺς ῥήτορας τοὺς φαύλους ἔτρεπον· Κτησιφῶν δ' ὑμᾶς οἴεται δεῖν ἀφελόντας τὴν ἀδοξίαν ἀπὸ Δημοσθένους περι-
232 θεῖναι τῷ δήμῳ. καὶ φατὲ μὲν εὐτυχεῖς εἶναι, ὡς καὶ ἐστὲ καλῶς ποιοῦντες, ψηφιεῖσθε δ' ὑπὸ μὲν τῆς τύχης ἐγκαταλελεῖφθαι, ὑπὸ Δημοσθένους δὲ εὖ πεπονθέναι; καὶ τὸ πάντων ἀτοπώτατον, ἐν τοῖς αὐτοῖς δικαστηρίοις τοὺς μὲν τὰς τῶν δώρων γραφὰς ἁλισκομένους ἀτιμοῦτε, ὃν δ' αὐτοὶ μισθοῦ πολιτευόμενον σύνιστε, στεφανώσετε; καὶ τοὺς μὲν κριτὰς τοὺς ἐκ

5 οἷς] οὓς A. — 6 διὰ...7 ἡμ. del. Halm. Herw. W.[2]. — 13 αὐτὸν ante Ὅμ. A, om. W. — 14 ἄνθρωπον om. z. — 15 οὐκ ⟨ἂν⟩ Cob. — 15 sq. ταῖς δόξαις ταῖς (ταῖς om. ehl) τῶν Ἑλλ. A. — 16 τὰ μὲν fVqz Laur. Fl. (R.): τὰ (Fr.).

τῶν Διονυσίων, ἐὰν μὴ δικαίως τοὺς κυκλίους χοροὺς κρίνωσι, ζημιοῦτε· αὐτοὶ δὲ οὐ κυκλίων χορῶν κριταὶ καθεστηκότες, ἀλλὰ νόμων καὶ πολιτικῆς ἀρετῆς, τὰς δωρεὰς οὐ κατὰ τοὺς νόμους οὐδ' ὀλίγοις καὶ τοῖς ἀξίοις, ἀλλὰ τῷ διαπραξαμένῳ δώσετε;

Ἔπειτ' ἔξεισιν ἐκ τοῦ δικαστηρίου ὁ τοιοῦτος κρι- 233
τὴς ἑαυτὸν μὲν ἀσθενῆ πεποιηκώς, ἰσχυρὸν δὲ τὸν ῥήτορα. ἀνὴρ γὰρ ἰδιώτης ἐν πόλει δημοκρατουμένῃ νόμῳ καὶ ψήφῳ βασιλεύει· ὅταν δ' ἑτέρῳ ταῦτα παραδῷ, καταλέλυκε τὴν αὐτὸς αὑτοῦ δυναστείαν. ἔπειθ' ὁ μὲν ὅρκος, ὃν ὀμωμοκὼς δικάζει, συμπαρακολουθῶν αὐτὸν λυπεῖ· δι' αὐτὸν γὰρ οἶμαι γέγονε τὸ ἁμάρτημα· ἡ δὲ χάρις πρὸς ὃν ἐχαρίζετο ἄδηλος γεγένηται· ἡ γὰρ ψῆφος ἀφανὴς φέρεται. δοκοῦμεν δ' ἔμοιγε ὦ 234
ἄνδρες Ἀθηναῖοι ἀμφότερα καὶ κατορθοῦν καὶ παρακινδυνεύειν εἰς τὴν πολιτείαν, οὐ σωφρονοῦντες. ὅτι μὲν γὰρ ἐπὶ τῶν νυνὶ καιρῶν οἱ πολλοὶ τοῖς ὀλίγοις προΐεσθε τὰ τῆς δημοκρατίας ἰσχυρά, οὐκ ἐπαινῶ· ὅτι δ' οὐ γεγένηται φορὰ καθ' ἡμᾶς ῥητόρων πονηρῶν ἅμα καὶ τολμηρῶν, εὐτυχοῦμεν. πρότερον μὲν γὰρ τοιαύτας φύσεις ἤνεγκε τὸ δημόσιον, αἳ ῥᾳδίως οὕτω κατέλυσαν τὸν δῆμον· ἔχαιρε γὰρ κολακευόμενος, ἔπειτ' αὐτὸν οὐχ οὓς ἐφοβεῖτο, ἀλλ' οἷς ἑαυτὸν ἐνεχείριζε, κατέλυσαν·
ἔνιοι δὲ καὶ [αὐτοὶ] τῶν τριάκοντα ἐγένοντο, οἳ πλείους 235

1 τῶν add. a Laur. Fr. — 2 οὐκ ἐγκυκλίων A; χορῶν om. l; οὐ κριταὶ χορῶν om. κυκλ. W. — κριταὶ om. C (Turr.), post 3 καθεστηκ. pon. A. — 4 del. ὀλίγοις καὶ Poutsma (§ 180). — 8 ἀνὴρ... 9 βασιλεύει Alex. π. σχημ. VIII, 460 sq. W., Herod. ibd. 592 sq. — 10 τὴν αὐτὸς A W.: αὐτὸς τὴν (Fr.). — 12 δι' αὐτὸν] ἀνίατον Emp. — 17 νυνὶ A W.: νῦν (Fr.). — 19 καθ' ἡμᾶς φορὰ A; om. καθ' ἡμᾶς W. — 19 sq. τολμ. ἅμα καὶ πον. A W. — 21 οὕτω om. A. — κατέλευσαν A. — 24 δὲ] δὲ αὐτῶν A W.; αὐτοὶ del. W. — οἳ] καὶ klC.

ἢ χιλίους καὶ πεντακοσίους τῶν πολιτῶν ἀκρίτους ἀπέκτειναν, πρὶν καὶ τὰς αἰτίας ἀκοῦσαι, ἐφ' αἷς ἔμελλον ἀποθνήσκειν, καὶ οὐδ' ἐπὶ τὰς [ταφὰς καὶ] ἐκφορὰς τῶν τελευτησάντων εἴων τοὺς προσήκοντας παραγενέσθαι. οὐχ ὑφ' ὑμῖν αὐτοῖς ἕξετε τοὺς πολιτευομένους; οὐ ταπεινώσαντες ἀποπέμψετε τοὺς νῦν ἐπηρμένους; οὐ μεμνήσεσθ', ὅτι οὐδεὶς πώποτε ἐπέθετο πρότερον δήμου καταλύσει, πρὶν ἂν μεῖζον τῶν δικαστηρίων ἰσχύσῃ;

236 Ἡδέως δ' ἂν ἔγωγε ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι ἐναντίον ὑμῶν ἀναλογισαίμην πρὸς τὸν γράψαντα τὸ ψήφισμα, διὰ ποίας εὐεργεσίας ἀξιοῖ Δημοσθένην στεφανῶσαι. εἰ μὲν γὰρ λέξεις, ὅθεν τὴν ἀρχὴν τοῦ ψηφίσματος ἐποιήσω, ὅτι τὰς τάφρους τὰς περὶ τὰ τείχη καλῶς ἐτάφρευσε, θαυμάζω σου. τοῦ γὰρ ταῦτ' ἐξεργασθῆναι καλῶς τὸ γεγενῆσθαι τούτων αἴτιον μείζω κατηγορίαν ἔχει· οὐ γὰρ περιχαρακώσαντα χρὴ τὰ τείχη, οὐδὲ τάφους δημοσίους ἀνελόντα τὸν ὀρθῶς πεπολιτευμένον δωρεὰς αἰτεῖν, ἀλλ' ἀγαθοῦ τινος αἴτιον γεγενημένον
237 τῇ πόλει. εἰ δὲ ἥξεις ἐπὶ τὸ δεύτερον μέρος τοῦ ψηφίσματος, ἐν ᾧ τετόλμηκας γράφειν, ὡς ἔστιν ἀνὴρ ἀγαθός, καὶ διατελεῖ λέγων καὶ πράττων τὰ ἄριστα τῷ δήμῳ τῷ Ἀθηναίων, ἀφελὼν τὴν ἀλαζονείαν καὶ

2 καὶ add. B Fl. h[2] (Fr.). — 3 ταφὰς καὶ secl. W.[3] (καὶ ἐκφ. del. Cob.). — 4 sq. παραγενέσθαι aC (Fr.): παραγίνεσθαι. — 7 μεμνήσεσθ' Cob. W.: μέμνησθ' (Fr.). — 8 δήμου A Bk.: τῇ τοῦ δ. (Fr.). — μεῖζον hkl Laur. (Fr.): μείζω. — 11 ἀναλογ.] ὁμολογησαίμην BV Fr. — 12 στεφανωθῆναι A. — 13 λέξεις A Sch.: λέγεις. Cf. v. 20. — 15 ἐξειργάσθαι k Bk.; ἐξεργάσασθαι elh[1]. — 17 τείχη] add. οὐδὲ τὰς τάφρους C. — 18 τάφους δημοσίους scr.: ταφὰς δημοσίας A: τὰς δημ. τ. cett. (Fr.); τοὺς τάφους del. δημ. (Cob.) W.[3]. — 23 τῷ Ἀθ. fq Bk.: τῶν Ἀθ. (Fr.).

τὸν κόμπον τοῦ ψηφίσματος ἅψαι τῶν ἔργων, ἐπί-
δειξον ἡμῖν ὅ τι λέγεις. τὰς μὲν γὰρ περὶ τοὺς Ἀμ-
φισσέας καὶ τοὺς Εὐβοέας δωροδοκίας παραλείπω· ὅταν
δὲ τῆς πρὸς Θηβαίους συμμαχίας τὰς αἰτίας ἀνατιθῇς
Δημοσθένει, τοὺς μὲν ἀγνοοῦντας ἐξαπατᾷς, τοὺς δ'
εἰδότας καὶ αἰσθανομένους ὑβρίζεις. ἀφελὼν γὰρ τὸν
καιρὸν καὶ τὴν δόξαν τὴν τούτων, δι' ἣν ἐγένετο ἡ
συμμαχία, λανθάνειν οἴει [ἡμᾶς] τὸ τῆς πόλεως ἀξίωμα
Δημοσθένει περιτιθείς. ἡλίκον δ' ἐστὶ τὸ ἀλαζόνευμα 238
τοῦτο, ἐγὼ πειράσομαι μεγάλῳ σημείῳ διδάξαι. ὁ γὰρ
τῶν Περσῶν βασιλεὺς οὐ πολλῷ χρόνῳ πρὸ τῆς Ἀλε-
ξάνδρου διαβάσεως εἰς τὴν Ἀσίαν κατέπεμψε τῷ δήμῳ
καὶ μάλα ὑβριστικὴν καὶ βάρβαρον ἐπιστολήν, ἐν ᾗ τά
τε δὴ ἄλλα καὶ μάλ' ἀπαιδεύτως διελέχθη, καὶ ἐπὶ
τελευτῆς ἐνέγραψεν [ἐν τῇ ἐπιστολῇ], „ἐγὼ" φησὶν
„ὑμῖν χρυσίον οὐ δώσω· μή με αἰτεῖτε· οὐ γὰρ λή-
ψεσθε." οὗτος μέντοι ὁ αὐτὸς ἐγκαταληφθεὶς ὑπὸ 239
τῶν νυνὶ παρόντων αὐτῷ κινδύνων, οὐκ αἰτούντων
Ἀθηναίων, αὐτὸς ἑκὼν κατέπεμψε τριακόσια τάλαντα
τῷ δήμῳ, ἃ σωφρονῶν οὐκ ἐδέξατο. ὁ δὲ κομίζων ἦν
τὸ χρυσίον καιρὸς καὶ φόβος καὶ χρεία συμμάχων. τὸ
δὲ αὐτὸ τοῦτο καὶ τὴν Θηβαίων συμμαχίαν ἐξηργάσατο.
σὺ δὲ τὸ μὲν τῶν Θηβαίων ὄνομα καὶ τὸ τῆς δυστυχε-
στάτης συμμαχίας ἐνοχλεῖς ἀεὶ λέγων, τὰ δ' ἑβδομή-
κοντα τάλαντα ὑποσιωπᾷς, ἃ προλαβὼν τοῦ βασιλικοῦ

3 Εὐβοᾶς Fr. — 6 αἰσθομένους A. — 8 λανθάνειν οἴει A W.: οἴει λ. (Fr.). Secl. ἡμᾶς, cf. § 220. — 11 χρόνῳ A Sch. W.: πρότερον χρ. (Fr.). — 15 ἐν τῇ ἐπιστ. del. Hamak. — 17 μέντοι] τοίνυν A W. — 19 τριάκοντα AgmzV. — 20 ἃ] ὃς W.[3]. — ὁ δῆμος ante οὐκ add. A. — 22 τὴν συμμ. Θηβαίων A. — ἐξειργάσατο A (ipse -ηργ. scr.) Fr.[1]: ἐξειργάζετο.

240 *χρυσίου ἀπεστέρηκας. οὐ δι' ἔνδειαν χρημάτων ἕνεκα μὲν πέντε ταλάντων οἱ ξένοι Θηβαίοις τὴν ἄκραν οὐ παρέδοσαν; διὰ ἐννέα δὲ τάλαντα ἀργυρίου πάντων Ἀρκάδων ἐξεληλυθότων καὶ τῶν ἡγεμόνων ἑτοίμων ὄντων βοηθεῖν, ἡ πρᾶξις οὐ γεγένηται; σὺ δὲ πλουτεῖς καὶ ταῖς ἡδοναῖς ταῖς σαυτοῦ χορηγεῖς. καὶ τὸ κεφάλαιον, τὸ μὲν βασιλικὸν χρυσίον παρὰ τούτῳ, οἱ δὲ κίνδυνοι παρ' ὑμῖν.*

241 *Ἄξιον δ' ἐστὶ καὶ τὴν ἀπαιδευσίαν αὐτῶν θεωρῆσαι. εἰ γὰρ τολμήσει Κτησιφῶν μὲν Δημοσθένην παρακαλεῖν λέξοντα εἰς ὑμᾶς, οὗτος δ' ἀναβὰς ἑαυτὸν ἐγκωμιάζειν, βαρύτερον τῶν ἔργων ὧν πεπόνθαμεν τὸ ἀκρόαμα γίγνεται. ὅπου γὰρ τοὺς [μὲν] ὄντως ἄνδρας ἀγαθούς, οἷς πολλὰ καὶ καλὰ σύνισμεν ἔργα, τοὺς καθ' ἑαυτῶν ἐπαίνους ἐὰν λέγωσιν, οὐ φέρομεν· ὅταν [δὲ] ἄνθρωπος αἰσχύνη τῆς πόλεως γεγονὼς ἑαυτὸν ἐγκωμιάζῃ, τίς ἂν τὰ τοιαῦτα καρτερήσειεν ἀκούων;*

242 *Ἀπὸ μὲν οὖν τῆς ἀναισχύντου πραγματείας, ἐὰν σωφρονῇς, ἀποστήσῃ, ποιήσῃ δὲ ὦ Κτησιφῶν διὰ σαυτοῦ τὴν ἀπολογίαν. οὐ γὰρ δή που τοῦτό γε σκήψῃ, ὡς οὐ δυνατὸς εἶ λέγειν. καὶ γὰρ ἂν ἄτοπόν σοι συμβαίνοι, εἰ πρώην μέν ποθ' ὑπέμεινας πρεσβευτὴς ὡς*

1 *ἀπεστέρηκας* ehl W.[3]: *-ησας* (Fr.). — *δι'* ... 7 *τούτῳ* Suid. v. *κεφάλαιον*. — 2 *μὲν* post 1 *ἕνεκα* kl W.: om. ehz[1], post 1 *ἔνδειαν* cett. Fr. (Suid., qui *ἕν. π. ταλ.* om.). — *Θηβαίοις* Suidae BEV (om. eiusd. A): *Θηβαῖοι* A, *τοῖς Θηβαίοις* cett. (Fr.). — 3 *δὲ ἐννέα* Ag Suid. Bk., *δέκα δὲ* W. — 4 *καὶ* ... 5 *βοηθεῖν* om. Suid. — 8 *ἡμῖν* ehk W.[3] — 10 *τολμήσει* A (Fr.): *τολμήσειε*. — 11 sq. *ἐγκωμιάζειν* R. W.[3]: *-ζει* hl', *-σει* cett. Fr. — 12 *βαρύτ.* ... 13 *γίν.* Phot. Reitzenst. 65, 6, Bk. An. 372. Bachm. An. I, 62. — *πεπόνθαμεν* A Anecd. W.: *πεπόνθατε*. — 13 *γὰρ* | *γὰρ δὴ* BV Fr. — secl. *μὲν* c. Gebauer. — 15 *ἐὰν* ante *λέγωσιν* A W.: ante 14 *τοὺς* cett. (Fr.). — 16 *δὲ* del. Markl. R. (om. p). — 17 *ἀκούων* om. hklBz; cf. § 166. — 19 *ποιήσῃ* (*-ει*) Bk. Cob.: *ποίησαι* (Fr.). — 21 sq. *ἂν* ... *συμβαίνοι* AC W.: *συμβαίνει* om. *ἂν* B Fr. — 21 *σοι* del. Hamak.

Κλεοπάτραν τὴν Φιλίππου θυγατέρα χειροτονεῖσθαι, συναχθεσθησόμενος ἐπὶ τῇ τοῦ Μολοττῶν βασιλέως Ἀλεξάνδρου τελευτῇ, νυνὶ δὲ οὐ φήσεις δύνασθαι λέγειν. ἔπειτα γυναῖκα μὲν ἀλλοτρίαν πενθοῦσαν δύνασαι παραμυθεῖσθαι, γράψας δὲ μισθοῦ ψήφισμα οὐκ ἀπολογήσῃ; ἢ τοιοῦτός ἐστιν ὃν γέγραφας στεφανῶσαι, 243
οἷος μὴ γιγνώσκεσθαι ὑπὸ τῶν εὖ πεπονθότων, ἂν μή τις σοι συνείπῃ; ἐπερώτησον δὴ τοὺς δικαστάς, εἰ ἐγίγνωσκον Χαβρίαν καὶ Ἰφικράτην καὶ Τιμόθεον, καὶ πυθοῦ παρ' αὐτῶν, διὰ τί τὰς δωρεὰς αὐτοῖς ἔδοσαν καὶ τὰς εἰκόνας ἔστησαν. ἅπαντες γὰρ ἅμα ἀποκρινοῦνται, ὅτι Χαβρίᾳ μὲν διὰ τὴν περὶ Νάξον ναυμαχίαν, Ἰφικράτει δὲ ὅτι μόραν Λακεδαιμονίων ἀπέκτεινε, Τιμοθέῳ δὲ διὰ τὸν περίπλουν τὸν εἰς Κέρκυραν, καὶ ἄλλοις, ὧν ἑκάστῳ πολλὰ καὶ καλὰ κατὰ πόλεμον ἔργα πέπρακται. Δημοσθένει δ' ἀντεροῦ διὰ 244
τί [δώσετε]. ὅτι δωροδόκος, ὅτι δειλός, ὅτι τὴν τάξιν ἔλιπε; καὶ πότερον τοῦτον τιμήσετε, ἢ ὑμᾶς αὐτοὺς ἀτιμωρήτους ἐάσετε καὶ τοὺς ὑπὲρ ὑμῶν ἐν τῇ μάχῃ τελευτήσαντας; οὓς νομίσαθ' ὁρᾶν σχετλιάζοντας, εἰ οὗτος στεφανωθήσεται. καὶ γὰρ ἂν εἴη δεινὸν ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, εἰ τὰ μὲν ξύλα καὶ τοὺς λίθους καὶ τὸν σίδηρον, τὰ ἄφωνα καὶ τὰ ἀγνώμονα, ἐάν τῳ ἐμπεσόντα

2 *συναχθεσόμενος* Cob. non recte; cf. Mus. Rh. XLVII, 287 sq. — 3 *νῦν* A. — 3 sq. *λέγειν* om. A W. — 6 *στεφανῶσαι* scr.: *στεφανοῦσθαι*. Cf. 26. 182. 187. 212. 236. — 8 *σοι* om. A d W. — 11 *ἅμα* hl W.: *σοι ἅμα* ek, *ἅμα σοι* cett. Fr. (hiat.). — 13 *μόραν* V Flor. z[2] (Fr.): *μοῖραν*. — 13 sq. *ἀπέκτεινε*] *κατέκοψε* Cob., *ἀνεῖλε* W.[3]; cf. Fr.[1]. — 16 *ἀντεροῦ* A: *ἐάν τις ἐρωτᾷ* (Fr.); del. W.[3]. — 17 *δώσετε* A z Flor.; *οὐ δώσετε φήσετε* c, *οὐ δώσετε* cett. (Fr.), del. Saupp. W.[3]. — 19 *ἀτιμωρήτους ἐάσετε* A: *ἀτιμώσετε* cett. *ἀτιμάσετε* (n x[1]) Cob. — 20 *νομίσαθ'* A W. (cf. § 157): *νομίζεθ'* (Fr.). — 23 *τὰ* ante *ἀγν.* om. dfq W, *τὸν* ehl.

ἀποκτείνῃ, ὑπερορίζομεν, καὶ ἐάν τις αὑτὸν διαχρή-
σηται, τὴν χεῖρα τὴν τοῦτο πράξασαν χωρὶς τοῦ σώ-
245 ματος θάπτομεν, Δημοσθένην δὲ ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι,
τὸν γράψαντα μὲν τὴν πανυστάτην ἔξοδον, προδόντα
δὲ τοὺς στρατιώτας, τοῦτον ὑμεῖς τιμήσετε. οὐκοῦν
ὑβρίζονται μὲν οἱ τελευτήσαντες, ἀθυμότεροι δὲ οἱ
ζῶντες γίγνονται, ὁρῶντες τῆς ἀρετῆς ἆθλον ⟨μὲν⟩
τὸν θάνατον κείμενον, τὴν δὲ μνήμην ἐπιλείπουσαν·
τὸ δὲ μέγιστον, ἐπερωτῶσιν ὑμᾶς οἱ νεώτεροι, πρὸς
ὁποῖον χρὴ παράδειγμα αὑτοὺς τὸν βίον ποιεῖσθαι.
246 εὖ γὰρ ἴστε ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ὅτι οὐχ αἱ παλαῖ-
στραι οὐδὲ τὰ διδασκαλεῖα οὐδ' ἡ μουσικὴ μόνον παι-
δεύει τοὺς νέους, ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον τὰ δημόσια κη-
ρύγματα. κηρύττεταί τις ἐν τῷ θεάτρῳ, ὅτι στεφανοῦ-
ται ἀρετῆς ἕνεκα καὶ ἀνδραγαθίας καὶ εὐνοίας, ἄν-
θρωπος ἀσχημονῶν τῷ βίῳ καὶ βδελυρός· ὁ δέ γε
νεώτερος ταῦτ' ἰδὼν διεφθάρη. δίκην τις δέδωκε
πονηρὸς καὶ πορνοβοσκός, ὥσπερ Κτησιφῶν· οἱ δέ γε
ἄλλοι πεπαίδευνται. τἀναντία τις ψηφισάμενος τῶν
καλῶν καὶ δικαίων, ἐπανελθὼν οἴκαδε παιδεύει τὸν
υἱόν· ὁ δέ γε εἰκότως οὐ πείθεται, ἀλλὰ τὸ νουθετεῖν
247 ἐνοχλεῖν ἐνταῦθα ἤδη δικαίως ὀνομάζεται. ὡς οὖν

1 sq. διαχρήσῃ hkl(e?), διαχειρίσηται Bz Laur. Flor. — 7 addidi ⟨μὲν⟩. — 8 Colo, non puncto post ἐπιλ. distinx. Adam. — 9 τὸ δὲ] καὶ τὸ A W. — ἐὰν ante ἐπερ. om. cum A W. — 10 ὁποῖον A: ποῖον. — παρ. χρὴ C. — ποιεῖσθαι] add. τί κρινεῖτε codd. praet. A, del. W. — 11 ὦ ἄνδρες Ἀθ. addidi cum A W. — 11 sq. ἡ παλαίστρα A. — 13 νέους A W.: νεωτέρους (9) cett. (Fr.). — 13 sq. κηρύγματα] δίκαια A (schol. in f). Cf. R. — 14 sq. ὅτι στεφανοῦται del. Cob. — 15 καὶ ἀνδραγ. καὶ εὐνοίας om. A W. — 16 ἀσχημονῶν] ἀσχήμων ὢν C. — καὶ βδελυρός om. A W. — 18 ὥσπερ Κτ. del. Dobr. — 21 νουθετεῖν] παιδεύειν B. — 22 ἐνταῦθα ἐνοχλεῖν B Fr. (del. ἐντ. W.). — ἤδη καὶ δικαίως ag Fr.

μὴ μόνον κρίνοντες, ἀλλὰ καὶ θεωρούμενοι, οὕτω τὴν
ψῆφον φέρετε, εἰς ἀπολογισμὸν τοῖς νῦν μὲν οὐ
παροῦσι τῶν πολιτῶν, ἐπερησομένοις δὲ ὑμᾶς, τί ἐδι-
κάζετε. εὖ γὰρ ἴστε ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ὅτι τοιαύτη
δόξει ἡ πόλις εἶναι, ὁποῖός τις ἂν ᾖ ὁ κηρυττόμενος·
ἔστι δὲ ὄνειδος μὴ τοῖς προγόνοις ὑμᾶς, ἀλλὰ τῇ Δη-
μοσθένους ἀνανδρίᾳ προσεικασθῆναι. πῶς οὖν ἄν τις
τὴν τοιαύτην αἰσχύνην ἐκφύγοι; ἐὰν τοὺς προκατα- 248
λαμβάνοντας τὰ κοινὰ καὶ φιλάνθρωπα τῶν ὀνομάτων,
ἀπίστους ⟨δ'⟩ ὄντας τοῖς ἤθεσι, φυλάξησθε. ἡ γὰρ
εὔνοια καὶ τὸ τῆς δημοκρατίας ὄνομα κεῖται μὲν ἐν
μέσῳ, φθάνουσι δ' ἐπ' αὐτὰ καταφεύγοντες τῷ λόγῳ
ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ οἱ τοῖς ἔργοις πλεῖστον ἀπέχοντες.
ὅταν οὖν λάβητε ῥήτορα [ξενικῶν] στεφάνων καὶ κη- 249
ρυγμάτων ἐν τοῖς Ἕλλησιν ἐπιθυμοῦντα, ἐπανάγειν
αὐτὸν κελεύετε τὸν λόγον, ὥσπερ καὶ τὰς βεβαιώσεις
τῶν κτημάτων ὁ νόμος κελεύει ποιεῖσθαι, εἰς βίον
ἀξιόχρεων καὶ τρόπον σώφρονα. ὅτῳ δὲ ταῦτα μὴ
μαρτυρεῖται, μὴ βεβαιοῦτε αὐτῷ τοὺς ἐπαίνους, καὶ
τῆς δημοκρατίας ἐπιμελήθητε ἤδη διαφευγούσης ὑμᾶς.
ἢ οὐ δεινὸν ὑμῖν εἶναι δοκεῖ, εἰ τὸ μὲν βουλευτήριον 250
καὶ ὁ δῆμος παρορᾶται, αἱ δ' ἐπιστολαὶ καὶ αἱ πρε-
σβεῖαι ἀφικνοῦνται εἰς ἰδιωτικὰς οἰκίας, οὐ παρὰ τῶν

1 θεωροῦντες A (W., qui lac. post θεωρ. statuit). — 2 ἀπολογίαν B. — 5 ἡ πόλις δόξει A. — 6 ὑμᾶς e Flor. Bk.: ἡμᾶς (Fr.), om. n Turr. — 10 add. δ'. — 13 τὸ add. dfq (R.). — 14 ξενικῶν del. Bens. W. — 15 ἐν om. A, ἐν τ. Ἑλλ. del. W. — 16 τὸν λόγον] καὶ τῶν λόγων AC (Scheibe), καὶ τὸν λόγον Steph. Bk. — καὶ om. C. — 21 δοκεῖ post εἶναι A: post δεινὸν Bz Fr., post ὑμῖν cett. Sch. (ὑμῖν ε. δ. del. W.). — εἰ] ὅτι Af Barb. — 22 αἱ alterum om. BV Fr.

τυχόντων ἀνθρώπων, ἀλλὰ παρὰ τῶν πρωτευόντων ἐν τῇ Ἀσίᾳ καὶ τῇ Εὐρώπῃ; καὶ ἐφ' οἷς ἐστιν ἐκ τῶν νόμων ζημία θάνατος, ταῦτά τινες οὐκ ἐξαρνοῦνται πράττειν, ἀλλ' ὁμολογοῦσιν ἐν τῷ δήμῳ, καὶ τὰς ἐπιστολὰς ἀλλήλοις παραναγιγνώσκουσιν· παρακελεύονται δ' [ὑμῖν] οἱ μὲν βλέπειν εἰς τὰ ἑαυτῶν πρόσωπα ὡς φύλακες τῆς δημοκρατίας, ἕτεροι δ' αἰτοῦσι δωρεὰς ὡς
251 σωτῆρες τῆς πόλεως ὄντες. ὁ δὲ δῆμος ἐκ τῆς ἀθυμίας τῶν συμβεβηκότων ὥσπερ παραγεγηρακὼς ἢ παρανοίας ἑαλωκώς, αὐτὸ μόνον τοὔνομα τῆς δημοκρατίας περιποιεῖται, τῶν δ' ἔργων ἑτέροις παρακεχώρηκεν. ἔπειτ' ἀπέρχεσθε ἐκ τῶν ἐκκλησιῶν οὐ βουλευσάμενοι, ἀλλ' ὥσπερ ἐκ τῶν ἐράνων, τὰ περιόντα
252 νειμάμενοι. ὅτι δ' οὐ ληρῶ, ἐκεῖθεν τὸν λόγον θεωρήσατε. ἐγένετό τις, ἄχθομαι δὲ πολλάκις μεμνημένος, ἀτυχία τῇ πόλει. ἐνταῦθ' ἀνὴρ ἰδιώτης ἐκπλεῖν μόνον εἰς Σάμον ἐπιχειρήσας, ὡς προδότης τῆς πατρίδος αὐθημερὸν ὑπὸ τῆς ἐξ Ἀρείου πάγου βουλῆς θανάτῳ ἐζημιώθη. ἕτερος δ' ἐκπλεύσας ἰδιώτης εἰς Ῥόδον, ὅτι τὸν φόβον ἀνάνδρως ἤνεγκε, πρώην ποτὲ εἰσηγγέλθη [καὶ ἴσαι αἱ ψῆφοι αὐτῷ ἐγένοντο]· εἰ δὲ μία

1 πρωτ. ἀνθρώπων C. — 2 καὶ ἐν C. — ἐκ] ἢ παρὰ A. — 5 παρακ. δὲ C: καὶ παρ. (Fr., hiat.). — 6 ὑμῖν del. Saupp. οἱ μὲν ὑμῖν AC, ὑμῖν οἱ μ. cett. (Fr.). — 9 παραγεγηρακὼς] γεγηρ. hl. Cf. Poll. II, 16. — 14 τὸν λόγον del. Poutsma (coll. § 163. 176). — 15 μεμνημ. πολλάκις A. — 16 ἀτυχία τῇ πόλει A Madv. W.: τὰς ἀτυχίας τῆς πόλεως (Fr.). — ἰδιώτης A W.: ἰδ. ὅς. — μόνον V Flor. (Tayl.) Bk. Fr.: om. C Turr., μόνος cett. — 17 ἐγχειρήσας C. — 18 ὑπὸ] ἀπὸ A. — 19 ἕτερος . . . p. 285, 1 ἀπέθανεν Harp. Phot. Suid. v. ἴσαι ψῆφοι. — ἐκπλεύσας (πλεύσας Harp. Ph. S.) ἰδιώτης A Harp. Phot. Suid.: ἰδ. ἐκπλ. cett. (Fr.). — 20 πρώην μέν Harp. Phot. Suid. W. — 21 αὐτῷ αἱ ψ. A; del. καὶ ἴσαι . . . ἐγέν. W. (hiat.).

ψῆφος μετέπεσεν, ὑπερώριστ' ἂν [ἢ ἀπέθανεν]. ἀντιθῶ- 253
μεν δὴ τὸ νυνὶ γιγνόμενον. ἀνὴρ ῥήτωρ, ὁ πάντων
τῶν κακῶν αἴτιος, ἔλιπε μὲν τὴν ἀπὸ στρατοπέδου
τάξιν, ἀπέδρα δ' ἐκ τῆς πόλεως· οὗτος στεφανοῦσθαι
ἀξιοῖ καὶ κηρύττεσθαι οἴεται δεῖν. οὐκ ἀποπέμψεσθε
τὸν ἄνθρωπον ὡς κοινὴν τῶν Ἑλλήνων συμφοράν; ἢ
συλλαβόντες ὡς λῃστὴν τῶν πραγμάτων, ἐπ' ὀνομάτων
διὰ τῆς πολιτείας πλέοντα, τιμωρήσεσθε; καὶ τὸν 254
καιρὸν μέμνησθε, ἐν ᾧ τὴν ψῆφον φέρετε. ἡμε-
ρῶν μὲν ὀλίγων μέλλει τὰ Πύθια γίγνεσθαι καὶ τὸ
συνέδριον τὸ τῶν Ἑλλήνων συλλέγεσθαι· διαβέβληται
δ' ἡ πόλις ἐκ τῶν Δημοσθένους πολιτευμάτων περὶ
τοὺς νυνὶ καιρούς· δόξετε δ', ἐὰν μὲν τοῦτον στε-
φανώσητε, ὁμογνώμονες εἶναι τοῖς παραβαίνουσι τὴν
κοινὴν εἰρήνην, ἐὰν δὲ τοὐναντίον τούτου πράξητε,
ἀπολύσετε τὸν δῆμον τῶν αἰτιῶν.

Μὴ οὖν ὡς ὑπὲρ ἀλλοτρίας, ἀλλ' ὡς ὑπὲρ οἰκείας 255
τῆς πόλεως βουλεύεσθε, καὶ τὰς φιλοτιμίας μὴ νέμετε,
ἀλλὰ κρίνετε, καὶ τὰς δωρεὰς εἰς βελτίω σώματα καὶ
ἄνδρας ἀξιολογωτέρους ἀπόθεσθε, καὶ μὴ μόνον τοῖς
ὠσίν, ἀλλὰ καὶ τοῖς ὄμμασι διαβλέψαντες εἰς ὑμᾶς
αὐτοὺς βουλεύσασθε, τίνες ὑμῶν εἰσιν οἱ βοηθήσον-
τες Δημοσθένει, πότερον οἱ συγκυνηγέται, ἢ οἱ συγ-

1 ψῆφος Harp. Suid. W.: μόνον (Fr.), del. ci. Turr. — καὶ ἀπέθ. Harp. Phot. Suid.; del. ASchaefer Sch. W. — 2 νυνὶ A Bk.: νῦν (Fr.). — ὁ πάντων] ἁπάντων C. — 4 ἀποδέδρακε A. — 5 ἀποπέμψεσθε fV Laur. Barb. W.: ἀποπέμψετε (235). — 6 ἢ] οὐ Poutsma. — 7 λῃστὴν κτἑ.] cf. Plin. ep. IX, 26, 12. — 9 μέμνησθε C: μὴ μνησθῆτε AB V (μὴν μνήσθητε p Bk.). — 11 τὸ ante τῶν om. Az. — 12 δ' ἡ πόλις A W.: δ' ἡμῶν ἡ π. (Fr.). — 13 νυνὶ A W.: νῦν. — 15 τούτου om. a. — 17 περὶ . . περὶ A W. — 20 ἄνδρας ἀξ. A W.: ἀξ. ἄνδρας (Fr.). — 21 ὠσίν] σώμασιν C; add. puto ἀκούσαντες.

*γυμνασταὶ αὐτοῦ, ὅτ' ἦν ἐν ἡλικίᾳ. ἀλλὰ μὰ τὸν Δία
τὸν Ὀλύμπιον οὐχ ὗς ἀγρίους κυνηγετῶν, οὐδὲ τῆς
τοῦ σώματος εὐεξίας ἐπιμελόμενος, ἀλλ' ἐπασκῶν τέχνας
256 ἐπὶ τοὺς τὰς οὐσίας κεκτημένους διαγεγένηται. ἀλλ'
εἰς τὴν ἀλαζονείαν ἀποβλέψαντες, ὅταν φῇ Βυζαντίους
μὲν ἐκ τῶν χειρῶν πρεσβεύσας ἐξελέσθαι τῶν Φιλίππου,
ἀποστῆσαι δὲ Ἀκαρνᾶνας, ἐκπλῆξαι δὲ Θηβαίους δη-
μηγορήσας· οἴεται γὰρ ὑμᾶς εἰς τοσοῦτον εὐηθείας ἤδη
προβεβηκέναι, ὥστε καὶ ταῦτα ἀναπεισθήσεσθαι, ὥσπερ
Πειθὼ τρέφοντας, ἀλλ' οὐ συκοφάντην ἄνθρωπον ἐν
257 τῇ πόλει. ὅταν δ' ἐπὶ τελευτῆς ἤδη τοῦ λόγου συνηγό-
ρους τοὺς κοινωνοὺς αὑτῷ τῶν δωροδοκημάτων παρα-
καλῇ, ὑπολαμβάνετε ὁρᾶν ἐπὶ τοῦ βήματος, οὗ νῦν
ἑστηκὼς ἐγὼ λέγω, ἀντιπαρατεταγμένους πρὸς τὴν τού-
των ἀσέλγειαν τοὺς τῆς πόλεως εὐεργέτας, Σόλωνα
μὲν τὸν καλλίστοις νόμοις κοσμήσαντα τὴν δημοκρατίαν,
ἄνδρα φιλόσοφον καὶ ποιητὴν ἀγαθόν, σωφρόνως, ὡς
προσῆκον αὐτῷ, δεόμενον ὑμῶν μηδενὶ τρόπῳ τοὺς
Δημοσθένους λόγους περὶ πλείονος ποιήσασθαι τῶν
258 ὅρκων καὶ τῶν νόμων, Ἀριστείδην δὲ τὸν τοὺς φόρους
τάξαντα τοῖς Ἕλλησιν, οὗ τελευτήσαντος τὰς θυγατέ-
ρας ἐξέδωκεν ὁ δῆμος, σχετλιάζοντα ἐπὶ τῷ τῆς δικαιοσύ-*

3 *ἐπιμελόμενος* akz[2] Fr.: *ἐπιμελούμενος* (*διατετέλεκεν* add. B Barb.). — 4 ante *ἀλλ'* lac. stat. Dobr. Fr. W. — 5 *βλέψαντες* C. — *Βυζάντιον* C. — 6 *πρεσβ.* post *ἐξελ.* A, del. W. — *τῶν* kfq Bk.: *τοῦ* (Fr.). — 8 *ἡμᾶς* A. — 9 *ἀναπεισθήσεσθε* C. — 11 *ὅταν*... p. 287, 2 *Ζελείτην* Alex. *π. σχημ.* p. 444. 448 W. (in brevius contracta). — 11 sq. *συνηγ. καλῇ καὶ τοὺς* Alex. p. 444. — 12 *αὐτῷ* (*αὐτοῦ* p. 448) h. l. Alex.: post *δωροδ.* codd. (Fr.). — *τῆς δωροδοκίας* Alex. p. 444. — 13 *καθορᾶν* Alex. p. 448. — 17 *ἄνδρα*....*ἀγαθόν* del. Dobr. Sch. W. (Alex. om. *ἄνδρα*... 20 *νόμων*). Scripsi *ποιητὴν* pro *νομοθέτην*, cf. 108, Lycurg. 100. — *ὥσπερ* C. — 18 *προσῆκον* Emper.: *προσῆκεν*.

νης προπηλακισμῷ, καὶ ἐπερωτῶντα, εἰ οὐκ αἰσχύνεσθε, εἰ οἱ μὲν πατέρες ὑμῶν Ἄρθμιον τὸν Ζελείτην κομίσαντα εἰς τὴν Ἑλλάδα τὸ ἐκ Μήδων χρυσίον, ἐπιδημήσαντα εἰς τὴν πόλιν, πρόξενον ὄντα τοῦ δήμου τοῦ Ἀθηναίων, παρ' οὐδὲν μὲν ἦλθον ἀποκτεῖναι, ἐξεκήρυξαν δ' ἐκ τῆς πόλεως καὶ ἐξ ἁπάσης ἧς ἄρχουσιν Ἀθηναῖοι, ὑμεῖς δὲ Δημοσθένην, οὐ κομίσαντα τὸ 259
ἐκ Μήδων χρυσίον, ἀλλὰ δωροδοκήσαντα καὶ ἔτι καὶ νῦν κεκτημένον, χρυσῷ στεφάνῳ μέλλετε στεφανοῦν. Θεμιστοκλέα δὲ καὶ τοὺς ἐν Μαραθῶνι τελευτήσαντας καὶ τοὺς ἐν Πλαταιαῖς καὶ αὐτοὺς τοὺς τάφους τοὺς τῶν προγόνων οὐκ οἴεσθε στενάξειν, εἰ ὁ μετὰ τῶν βαρβάρων ὁμολογῶν τοῖς Ἕλλησιν ἀντιπράττειν στεφανωθήσεται;

Ἐγὼ μὲν οὖν, ὦ γῆ καὶ ἥλιε καὶ ἀρετὴ καὶ σύν- 260
εσις καὶ παιδεία, ᾗ διαγιγνώσκομεν τὰ καλὰ καὶ τὰ αἰσχρά, βεβοήθηκα καὶ εἴρηκα. καὶ εἰ μὲν καλῶς καὶ ἀξίως τοῦ ἀδικήματος κατηγόρηκα, εἶπον ὡς ἐβουλόμην, εἰ δὲ ἐνδεεστέρως, ὡς ἐδυνάμην. ὑμεῖς δὲ καὶ ἐκ τῶν εἰρημένων λόγων καὶ ἐκ τῶν παραλειπομένων αὐτοὶ τὰ δίκαια καὶ τὰ συμφέροντα ὑπὲρ τῆς πόλεως ψηφίσασθε.

1 *ἢ οὐκ* Alex. — 2 *εἰ οἱ*] *ὅτι οἱ* A et Alex. p. 444. — 5 *τοῦ Ἀθ.* kmCVz (Bk.): *τῶν Ἀθ.* (Fr.). — *μὲν* om. A. — 6 sq. *Ἀθηναῖοι ἄρχ.* (hiat.) BCV Fr. — 11 *τοὺς* post *τάφους* om. Ag. — 12 *οὐκ*] *οὐκ ἂν* edfq Sch. — *στενάξειν* A Flor. (Fr.): *στενάξαι* B z V Sch., *ἀναστενάξαι* C. — 13 *ἀντιπρᾶξαι* C. — 20 *παραλειπομένων* Af Barb.: *παραλελειμμένων*. Cf. I, 116.

[ΑΙΣΧΙΝΟΥ] ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ.

1.

ΑΙΣΧΙΝΗΣ ΦΙΛΟΚΡΑΤΕΙ ΧΑΙΡΕΙΝ.

Λύσαντες ἐκ Μουνιχίας ἑσπέρας λαμπρῷ σφόδρα Σκίρωνι περὶ μέσην ἡμέραν κατήχθημεν εἰς Κορησὸν τὴν Κείων. καθίσαντες δὲ ἡμέρας ἐννέα (σκαιὸς γὰρ ἦν ὁ ἄνεμος), εἶτα ἑσπέρας πάλιν λύσαντες ἅμα τῇ ἕῳ
2 *εἰς Δῆλον ἤλθομεν. Δήλιοι δὲ ἐνόσουν λοιμώδη τινὰ νόσον· τὰ μὲν πρόσωπα ἐπίμπλαντο λεύκης καὶ τὰς τρίχας λευκοὶ ἐγίγνοντο, ὁ δὲ τράχηλος καὶ τὰ στέρνα ἀνῴδει, πυρετοὶ δ' οὐκ ἐγίγνοντο οὐδὲ ἀλγηδόνες μεγάλαι, οὐδὲ τὰ κάτω μέρη παρήλλαττεν οὐδέν τι. ταῦτα δὲ ἐπείθοντο κατὰ μῆνιν Ἀπόλλωνος αὐτοῖς συμβεβηκέναι, ταφέντος ἐν τῇ νήσῳ τινὸς τῶν ἐπι-*

Codd. fam = A, V Barb. = B (fam V Barb. = O); H (ep. 1. 3. 6. 7).

αἰσχίνου ἐπιστολαί f, *ἐπιστολαί* a, *αἰσχίνου ἐπιστολή* m, *αἰσχίνου ῥήτορος ἐπιστολαί* B, *ἐπιστολαὶ αἰσχίνου τοῦ ῥήτορος* H.

3 *Α. Φ. χαίρειν* H, *Φιλοκράτει* fmB, om. a. — 4 *μουνυχίας* codd., cf. Meisterhans[3] 29, 8. — *λαμπρῶς* fm. — 5 *σκίρρωνι* f, *σκέρωνι* H (*Σκείρωνι* Drerup). — *Σκίρ.*] *τῷ ἀργέστῃ* (*ἐργά . στηι* f, *ἐργαστῆ* m) *ἀνέμῳ* add. A. — *Κορησὸν*] cf. Meisterhans[3] 98, 12: *κορησσὸν* H Barb., *κορεσσὸν* A, *κόρασον* V. — 6 *Κείων* Wolf: *κίων* AH, *κίον* V, *κέω* Barb. (*τῆς Κέω* Tayl.). — *σκαιὸς* H: *καὶ*. — 7 *ὁ* om. O. — *ἐναντίος* post *ἄν*. add. O. Est vox sollemnis. — *πάλιν* om. O. — 9 *ἐνεπίπλαντο* f, *ἐπίπλαντο* B. — 10 *τράχηλος*] *αὐτῶν* add. H. — 11 *οὐδὲ*] *οὔτε* H. — 12 *τι* om. H. — 13 *δὲ* om. f. — *ἐπείθοντο* H (Wolf): *ἐπύθοντο* A Barb., *ἐτίθεντο* V.

*φανῶν, οὐ πρότερον εἰωθός· ἐκ τούτου προσβαλεῖν
αὐτοῖς τὸν θεὸν τὴν νόσον ταύτην ὑπελάμβανον. ἡμεῖς* 3
*δὲ ὥσπερ εἴς τι ἔθνος ἀλλόφυλον ἢ νῆσον ἐν τῇ ἔξω
θαλάττῃ ἀφιγμένοι, καὶ ἰδόντες ἐξαίφνης χρῆμα ποικίλον
ἀνθρώπων, νυκτὸς ἔτι φεύγοντες ᾠχόμεθα, πυνθανό-
μενοι ἀλλήλων κατὰ τὸν πόρον, εἰ τὸ χρῶμα ἔχοι ἕκα-
στος οἷον ἐκόμιζεν οἴκοθεν, καὶ τὰς τρίχας. ζάλη δὲ
καὶ ἄνεμος ἐξώστης ἐμπεσὼν ἀπήνεγκεν ἡμᾶς ὑπὲρ
Κρήτην, πλησίον Ψαμαθοῦντος. ὡς δὲ ἐν συνόπτῳ* 4
*ἦμεν ἤδη, ἀντιπνεῖ πνεῦμα Λιβυκόν. εἶτα πνεύσαντος
ἡμῖν ἀπ' ἄρκτων πάλιν, πέντε νύκτας ἐν θαλάττῃ
γενόμενοι προσέχομεν† Ἀερώνῃ, ἵνα μάθωμεν μὴ πολυ-
πραγμονεῖν, εἴ τις ἐν τῇ ἑαυτοῦ πατρίδι κατὰ τοὺς
νόμους ἢ μὴ στεφανοῦται. κἀκεῖθεν τέτταρσιν ἡμέραις
ἀφικόμεθα εἰς ἐπίνειόν τι τῆς Ῥοδίας, ὅπου νοσῆσαί
μοι συνέβη τὴν περὶ τὸ ἆσθμα νόσον. ὡς δὲ ἐπιμεί-* 5
*ναντος αὐτόθι οὐκ ἐνεδίδου ἡ νόσος, διέπλευσα εἰς
Ῥόδον, καὶ ἐδέξατο ἡμᾶς εὐμενῶς ὁ τόπος· εὐθὺς γὰρ*

1 *τούτου*] *οὖν* add. H. — *προσβάλλειν* O. — 2 *αὐτῷ* f, *αὐτοὶ* am. — *ταύτην* om. a. — 3 *εἴς τι* a, corr. pr.: *εἴ τι* fm, *τι* V (*ὥς περί τι* Barb.), *εἴητε* H. — 4 *θαλάττῃ* f: *-σσῃ*. — *καὶ* del. W. — 4 sq. *χρῆμα ποικίλον ἀνθρώπων* R.: *χρῶμα ποικίλον ἀνθρώπων* H, *ποικίλους ἀνθρώπους* O Fr. — 5 *ἔτι φεύγ.* H: *τε ἐπιφ.* A, *ἀποφ.* B. — 6 *κατὰ τὸν πόρον* om. H. — *ἔχοιεν* H, *ἔχει* am B. — 8 *ὑπὲρ*] *εἰς* O. — 9 *ψαμμαθοῦντος* aB. — *συνόπτω* a^{2}B, *συνόπτρῳ* fma^{1}, *ἀπόπτω* H (Arrian. An. II, 10, 3 cf. Blass; est vox usitatior). — 11 *ἀπ' ἄρκτου* a^{1} Barb., *ἀπ' ἄρκτον* m, *ἀπάρκτιον* V, *ἀπαρκτίου* pς. — 12 *γενόμενοι* Ha^{2}, *γένοις* fa^{1}, *γ' ἐν οἷς* m, *ἐν οἷς* V, *ἐφερόμεθα ἐν οἷς* Barb. (corr. *αἷς* ς) — *προσέσχομεν* aVH. — *ἀερώνη* H, *ἀτορων ἢ* f, *ἐν ἀτορώνη* am, *πορώνη* V, *τορώνη* Barb., *Ἀθρώνῃ* ς. *Σαλμώνη* est act ap. 27, 8. — 13 *πατρίδι*] *πόλει πατρίδι* a^{1}m^{1}. — *τοὺς* om. H. — 14 *ἢ* om. f. — *τέσσαρσιν* f H. — 15 *ἀφικόμενοι* H. — 16 *μοι*] *με* H, om Barb. — 16 sq. *ἐπιμ. μου* H. — 17 *διέπλ.*] *ὡς δ.* H^{1}, *ὡς* ut vid. inductum.

ὡς ἀφικόμην, πολὺ ῥᾴων ἐγενόμην. καὶ ταυτὶ μὲν ἔχομέν σοι τέως ἐπιστέλλειν· τὰ δ' ἄλλα ὡς ἂν ἕκαστα συμβαίνῃ, δηλώσομεν. εὐτύχει, καὶ μὴ πολιτεύου μηδὲ πρόσκρουε μήτε τοῖς πλέον σοῦ μήτε τοῖς ἔλαττον δυναμένοις.

2.

ΚΤΗΣΙΦΩΝΤΙ.

Ἐπέστειλεν ἡμῖν Νικόστρατος ὁ πρὸς μητρὸς θεῖος, ὡς ἐπηρεάζοις μὲν εἰς αὐτὸν οὐ μετρίως, ἐμοὶ δὲ ὀνειδίζοις τὴν διά σέ μοι συμβᾶσαν συμφοράν. ἐγὼ δὲ θαυμάζω, τί παθὼν ἐξιοῦσι μὲν ἡμῖν οἴκοθεν τοιαῦτα διελέχθης, ὥστε πεισθῆναί με μηδὲν ὧν διελέχθης πεπλάσθαι σε μηδ' ἄλλως φρονεῖν, βλέποντα πρῶτον μὲν εἰς τὴν ἐμὴν συμφοράν, ἣν οὐκ ἀπεικὸς εἶναι καὶ τοὺς ἐχθροὺς ἐλεεῖν ὑπελάμβανον, ἔπειτα δὲ εἰς τὸ ⟨τοῦ προσ-
2 ώπου σου⟩ σκυθρωπὸν καὶ ὅμοιον δεδακρυμένῳ· ὥστ' ἔγωγε καὶ ἐπέσκηψα ἐνίοις τῶν προσηκόντων ἡμῖν, εἴ του δέοιντο, προσιέναι σοι, καὶ μηδενὸς ὑστερήσειν ὑπεσχόμην αὐτοῖς, καὶ αὐτὸς δὲ ἐπέστειλα περὶ ὧν ἔχρῃζον Ἀθήνησί μοι γενέσθαι πολλάκις· νῦν δ' οὐδ' ἐμποδὼν ἔτι οὖσιν ἡμῖν, οὐδὲ διενοχλοῦσι σοὶ οὐδ' ἄλλῳ τινὶ Ἀθηναίων ἐπηρεάζεις, καὶ οὔτε εἰς τὴν τύχην ἀποβλέ-

1 ἀφικ.] διέβην H. — ταῦτα H. — 4 μηδὲ apographa, Bk.: μήτε O, καὶ μὴ H. — μήτε τοῖς πλ. σοῦ om. H. — 5 add. ἔρρωσο H, ἐπιστολὴ πρώτη· ἐρρῶσθαι κτησιφῶντι a[1], ἐπιστ. . . ἐρρ. ind. 2, ἐρρῶσθαι κτησιφῶντι (ut inscriptionem ep. II) Vm[2], qui inscr. om. pr. — 9 ἐπηρεάζεις a[2]. — 10 ὀνειδίζεις amB. — 11 δὲ om. a[1]. — οἴκ. ἡμ. amB. — 15 τοῦ προσώπου σου add. Wendland: om. O (τὸ πρόσωπόν σου σκ. Wolf, σκυθρωπόν σου ex q mg. R.). — 19 ἔχρῃζον Markl. (coll. ep. 5, 1): ἐχρημάτιζον. — 20 μοι] μὴ f. — οὐδ' : οὐκ m, οὔτ' Sauppe, οὐδὲν Hercher. — 21 οὐδὲ Bk.: οὔτε (Sauppe). — διοχλ. amB. — οὐδ' Bk.: οὔτε.

πεις οὔτε εἰς ἄλλο τι τῶν ἀνθρωπίνων, ἀλλ' ἐπαγωνίζῃ
ἔτι καὶ ἐκπεπτωκόσι τῆς πατρίδος καὶ ἀπεστερημένοις
ἐπιτιμίας καὶ πόλεως καὶ πολιτῶν καὶ φίλων. καὶ ὅσα 3
μὲν εἰς ἐμὲ ἀπόντα ἐβλασφήμεις, σοὶ μὲν ἴσως φέροι
ἄν τινα εἰκότως καὶ φθόνον καὶ μῖσος, ὥσπερ ἂν εἴ
τινα τῶν τεθνεώτων ἐπιβάλλοιο βλασφημεῖν, ἐν οὕτω
χρηστῇ τε καὶ φιλανθρώπῳ πόλει· ἐγὼ δὲ οὐκ ἂν διὰ
ταῦτα φαυλότερος νομισθείην, ὑπὸ σοῦ λοιδορούμενος
ἀπών, ἀτυχέστερος μέντοι καὶ ἐλεεινότερος ἴσως, ... ποτὲ
μὲν οὐδενὸς ἥττων, νυνὶ δὲ οὐδεμίαν ὑπὲρ αὑτοῦ
φωνὴν ἐκπέμπειν, ἀλλ' οὐδὲ ἀκούειν λοιδορούμενος
δύναμαι. τὸ δὲ γέροντα ἐπιεικῆ ὑβρίζεσθαι, μηδεμίαν 4
ἔτι ἐλπίδα ἔχοντα τοῦ δυνήσεσθαί ποτε ἀμύνασθαι, ὅς
γε τὴν σύμπασαν ἐλπίδα ἐφ' ἡμῖν ἀκμὴν ἔχει τοῖς μηδ'
αὑτοὺς σῴζειν ἔτι δυναμένοις, πῶς οὐκ αἰσχρόν ἐστιν;
ἀλλὰ μὴ πρὸς τοῦ *Διός*, μὴ σύ γε, ὦ *Κτησιφῶν*, μηδὲ
εἰ τὰ μάλιστα ἡμᾶς ἀνιᾶν ἔτι βούλει, καὶ εἰ μὴ πεπλή-
ρωκέ σε μηδὲν τῶν ἡμετέρων κακῶν, μίασμα τοῦτο 5
προσθῇς σαυτῷ τε καὶ τοῖς παισίν, οὓς τρέφεις βοη-
θοὺς ἔσεσθαι δηλονότι τῷ γήρᾳ σου προσδοκῶν. καὶ
μέμνησο, ὅτι οὐδὲ *Αἰσχίνης* εἰς τοῦτό ποτε ἀφίξεσθαι

1 αν . . νων f[1], ανι . νων corr. 3 (?). — 4 μὲν om. a[1]. — 5 ἂν post ὥσπερ om. a. — 8 ὑπολοιδορούμενος ἀπὼν f[1], ὑπὸ σοῦ λοιδ ἀπ. f[3]am, ἀπὼν ὑ σ. λοιδ. B. — 9 post ἴσως add νομισθεὶς fa[2]mB, φανεὶς a[1]. Dittographia vera lectio expulsa. φανείην cum lac. coni. Blass; ὃς add. Tayl., καὶ Wolf. — 10 μὲν Wolf: δὲ. — οὐδενὸς Tayl: οὐδὲν. — ἧττον a[2]V. — νῦν amB. — ἐμαυτοῦ Wolf. — 11 ἐκπέμπειν om. f[1]am[1], in mg. add. f[4]m[2]; num ἀφιέναι? — 13 ἐλ. ἔχ. ἔτι a, ἐλ. ἔτι ἔχ mB, del. ἔτι W. — δυνήσασθαι a. — ἀμύνεσθαι Barb. — ὅς] ὥς V. — 14 ὑμῖν Wolf. — post ἡμῖν del. αὐτοῖς (ut e τοῖς natum) Blass. — ἔχει τῶν τοῖς f, ἔχει· τοῖσδε Barb — 16 τοῦ om. a. — 19 προσθεὶς fV. — σαυτῷ L[4]ς: αὐτῷ f, αὑτῷ amB. — 20 τῷ γήρᾳ σου f: γῆρας οὐ a[1], οὐ indux. 2, τὸ γῆρας οὐ m, τοῦ γήρως σου B. Cf. Dem. 24, 107.

ἤλπισεν, οὐδ' ἄλλοι πολλοὶ καὶ ἔτι μᾶλλον ἀκμάσαντες ἐν τῇ ἑαυτῶν πόλει καὶ πολὺ λαμπρότεροι ἐμοῦ τε καὶ σοῦ γενόμενοι.

3.

ΑΙΣΧΙΝΗΣ ΤΗΙ ΒΟΥΛΗΙ ΚΑΙ ΤΩΙ ΔΗΜΩΙ.

Οἱ μὲν ἄλλοι πάντες, ὅσοι φεύγουσιν ἀδίκως, ἢ δέονται τῶν πολιτῶν, ὅπως ἐπανέλθωσιν, ἢ διαμαρτόντες τούτου λοιδοροῦσι τὰς ἑαυτῶν πατρίδας, ὡς φαύλως αὐτοῖς προσφερομένας· ἐγὼ δὲ ἐπείπερ ἅπαξ ἀναξίως ὧν ἐπολιτευσάμην ἠτύχησα, καὶ κατηγορῶν ἄλλων αὐτὸς ἑάλων, ἄχθομαι μέν, ὥσπερ εἰκός ἐστιν,
2 *ἀγανακτῶ δὲ οὐδέν. οὐ γὰρ οὕτως ἔγωγε ἠλίθιός εἰμι, ὥστε, ἐξ ἧς πόλεως Θεμιστοκλῆς ὁ τὴν Ἑλλάδα ἐλευθερώσας ἐξηλάθη, καὶ ὅπου Μιλτιάδης, ὅτι μικρὸν ὤφειλε τῷ δημοσίῳ, γέρων ὢν ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ ἀπέθανε, ταύτῃ τῇ πόλει Αἰσχίνην τὸν Ἀτρομήτου φεύγοντα ἀγανακτεῖν οἴεσθαι δεῖν, εἴ τι τῶν εἰωθότων*
3 *Ἀθήνησιν ἔπαθεν. ἀλλ' ἔγωγε καὶ λαμπρὸν εἰκότως μοι νομίσαιμ' ἂν αὐτὸ γενέσθαι, τὸ μετ' ἐκείνων ἐν ἀδοξίᾳ παρὰ τοῖς ἔπειτα ἀνθρώποις καὶ ἄξιος τοῦ ὅμοια παθεῖν ἐκείνοις γεγονέναι.*

1 *καὶ ἔτι μᾶλλον* om. Barb. — 2 *πολλοὶ* a^{1}m, *πολλῷ* Wolf. — 3 *γενόμ.* om. V. — 5 tit. om. O. — 6 *εἰ μὲν* H. — *πάντες* om. H. — 8 *ἑαυτῶν* om. H. — 9 *ἐπείπερ ἅπαξ*] *ἅπαξ* om. A Barb., *ἐπίπαν* V. — 10 *καὶ κατ.*.. *ἑάλων* 11 om. H. — 13 *ὁ Θεμ.* amB. — 15 *ὤφειλε* H (R.): *ὦφλε(ν)* O. — *ὢν* om. amB. 16 *αἰσχίνη* f. — 18 *ἔπαθον* fam^{1}B^{1}. — *ἀλλὰ καὶ* a. — *εἰ. ότος* f, *εἰδότως* a^{1}m. — 19 *ἂν ἐμοὶ* H. — *αὐτὸν* H. — *γενήσεσθαι* ci. Saupp. — 19 sq. *μοι παρὰ τ. ἐπ. ἀνθρώποις νομ. ἂν αὐτὸ τὸ γεν. μετ' ἐκείνων* Hertlein. — 20 *ἀνθρ.* ⟨*κεῖσθαι*⟩ Sakorraph. — 21 *γεγονέναι*] add. a^{1}m: *ὄμμασι πυρσοτόκοισιν ἀλάστορες εἴκετε πάντες. οὐ θέμις ἀντιθέους ἱερὸν δόμον ἀμφιπολεύειν.* Subscr. H *τέλος τῶν αἰσχίνου τοῦ ῥήτορος ἐπιστολῶν.*

4.

*Ἐπεὶ δοκεῖ σοι πυνθάνεσθαι περὶ Κλεοκράτους,
ὅστις ἐστὶν ὁ Κλεοκράτης, ἄκουε· παύσῃ γὰρ οὐ προῖκα
πολυπραγμονῶν, οὐδ' ἄπει πρὶν μακρᾶς ἀκοῦσαι διηγή-
σεως. τὸ μὲν γὰρ γένος ἐστὶν ἁπάντων ἀνδρῶν Ἑλλή-
νων οὐκ ἐν ἀφανεστάτοις, Ἀρίφρονα τὸν ἐκ Δαμαγήτου
εἴ που πυνθάνοιο, ὅν που καὶ ὁ μέγας αἴρει Πίνδαρος.
ἀλλ' ὅπως μὴ γέλωτα ὀφλισκάνῃς ζητῶν, ὅστις ἐστὶν
ὁ Πίνδαρος. τουτὶ μὲν γὰρ οἶμαι ὅτι καὶ παρὰ Μαντίᾳ* 2
*τῷ γραμματιστῇ ἅμα ἐμοί ποτε ἔμαθες [τὸ γράμμα]·
καὶ εἰ μηδενὸς ἔτι τῶν παρὰ Μαντίᾳ μνημονεύεις, ἐν
γοῦν ταῖς ἐκκλησίαις Μελανώπου ἑκάστοτε ἀκούεις
λέγοντος, „ὦ ταὶ λιπαραὶ καὶ ἀοίδιμοι Ἑλλάδος ἔρεισμ'
Ἀθᾶναι", καὶ ὅτι Πινδάρου τοῦ Θηβαίου τὸ ἔπος* 3
*τοῦτό ἐστι, [λέγοντος,] καὶ ὅτι ἐζημίωσαν αὐτὸν Θη-
βαῖοι τοῦτο ποιήσαντα τὸ ἔπος, οἱ δὲ ἡμέτεροι πρό-
γονοι διπλῆν αὐτῷ τὴν ζημίαν ἀπέδοσαν μετὰ τοῦ καὶ
εἰκόνι χαλκῇ τιμῆσαι· καὶ ἦν αὕτη καὶ εἰς ἡμᾶς ἔτι,
πρὸ τῆς βασιλείου στοᾶς καθήμενος ἐνδύματι καὶ λύρᾳ
ὁ Πίνδαρος, διάδημα ἔχων καὶ ἐπὶ τῶν γονάτων*

2 *σοι δοκεῖ* B. Cf. schol. ad Thom. Mag. *Βιογρ.* West. p. 99, 28. — 3 *ὁ Κλ.* del. W. — 4 *ἄπει*] *ει* in ras. f². — 5 *ἀνδρὸς* f. — 6 *ἀρ. τὸν ἐκ δαμαγήτου* (*δαματήτου* V) a²B: *ἀρίφρονά τε ἐκ δαμάτητον* f, *ἀρ. τὸν ἐκ δαμάτητον* a¹m. — 7 *πυνθάνῃ* f. — *που* add. f. — 9 *Μαντίᾳ*] C. I. A. Append. 38 cf. Wuensch, Berl. Phil. Woch. 1907 p. 578. — 10 *τὸ γρ.* del. Markl. — 12 *Μελανίππου* B. Cf. ep. 7; 12, 17. — 13 *ὦ ταὶ* f (Brunck): *ὦ τε* am, *αἴ τε* B. V. fr. 76 Schroed. — *λιπαρὰ* m. — *ἀοίδιμοι*] *δίδυμοι* fa², *δίδυμα* m, *διδύμα* a¹. — 14 *ἀθῆναι* a¹, *ἀθήνα* m. — 14 sq. *τοῦτο τὸ ἔπος* a (del. *τοῦτο* W.). — 15 *λέγοντος* del. Caselius. — *Θηβαῖοι* ⟨*α δραχμαῖς*⟩ Eustath. *Βιογρ.* West. p. 93, 90. — 16 *τὸ ἔπος* del. W. — *ὑμέτεροι* f. — 17 *καὶ* om. V Barb¹. — 18 *αὕτη* Bk.: *αὐτή*. — 19 ⟨*ἐν*⟩ *ἐνδ.* Hemsterh. — *καὶ λύρᾳ*] *ποδήρει* ci. Blass.

4 ἀνειλιγμένον βιβλίον. οὗτος δὴ ὁ Πίνδαρος Δαμά-
γητον ᾄδει ἐκεῖνον, εἰς ὃν ἀνατείνει τὸ Κλεοκράτους
γένος. λέγει δέ που ὁ αὐτὸς Πίνδαρος καὶ τὰ περὶ
τοὺς Διαγορείους καὶ τὰ περὶ τὴν πρεσβῦτιν, ἧς τὸ
μητρῷον γένος αὐτοῦ ἅπτεται. καὶ εἰ μὴ σφόδρα ᾔδειν
ποιητῶν ὑπέρφρονα ὄντα σε, καὶ τὰ ἀγοραῖα ταῦτα
καὶ τὰ ἀπολέσαντα ἡμᾶς ἐπιτηδεύματα μᾶλλον περι-
έποντα, κἂν ἀποχρῆν ὑπελάμβανόν σε ὑπομνῆσαι μόνον
τὰ περὶ τοὺς Διαγορείους εἰπὼν ἔπη Πινδάρου· νυνὶ
δὲ οἶδα, ὅτι μάτην σοι αὐτὰ [τὴν λύραν] λέξομεν.
5 δοκεῖ οὖν μοι ἀνάγκη εἶναι διηγήσασθαί σοι τὸ διή-
γημα τοῦτο· ἄξιον γὰρ ἀκοῦσαι, εἰ καὶ μὴ προσῆκον
Κλεοκράτει. λέγεται γὰρ γυνή ποτε πρεσβῦτις Ὀλυμ-
πίασι παρελθοῦσα εἰς τὸ στάδιον ἑστάναι τε ἅμα τοῖς
ἀνδράσι καὶ θεάσασθαι τοὺς ἀγωνιζομένους, ἐπιστάντων
δὲ αὐτῇ τῶν Ἑλλανοδικῶν, ὅτι ἐτόλμησε παρελθεῖν
εἰς τὸ στάδιον, ἀποκρίνασθαι „τίνι γὰρ ἄλλῃ τοῦτο
γυναικὶ δέδωκε καυχήσασθαι οὗτος ὁ θεός, ὅτι καὶ
πατέρα καὶ τρεῖς ἀδελφοὺς Ὀλυμπιονίκας ἔχοι καὶ υἱὸν
6 ἐπ' Ὀλύμπια ἄγοι;“ ταύτης οὖν τῆς πρεσβύτιδος καὶ
τούτου τοῦ γένους ἀπορρώξ ἐστιν ὁ Κλεοκράτης, ὡς
ἔστι μᾶλλον πάντων ἢ αὐτοῦ πυθέσθαι. καὶ πλείω
μὲν οὐ βούλομαι λέγειν, μὴ οὐ μηνῦσαί σοι, ὅπερ
ἠξίωσας, ὅστις ἐστὶν ὁ Κλεοκράτης, βούλεσθαι μόνον,

1 sq. δαμάτητον fmV, om. a[1], add. a[2]. — 4 διαγορίους f (ut 9). — 5 αὐτοῦ γένος amB. — 6 ὑπερφρονοῦντα? Blass. — 8 sq. μόνον τὰ] μὲν ὄντα f, μᾶλλον τὰ a[1]. — 9 ἔπ. Πινδ.] ἐπὶ πινδάρω f. — 10 αὐτὰ] ταῦτα a[1]m Barb., ταύτην a[2]V. — τὴν λύραν del. Drerup. — 11 ἀνάγκην f. — 12 προσήκοι f, προσῆκεν Blass. — 13 ποτε γυνὴ V. — 15 θεᾶσθαι am. — 17 sq. γυναικὶ τοῦτο am. — 18 οὕτως amB, del. Blass. — 19 ἔχει V Barb.[1] — 22 παντὸς μᾶλλον Herch. — 23 μὲν οὖν οὐ a[1]mV. — μὴ] μὴ οὖν V. — 24 ὅστις ... Κλεοκρ. del. W. — βεβουλῆσθαι ci. R.

ἀλλὰ καὶ ἐγκεκωμιακέναι αὐτόν, ὥσπερ καὶ Θρασύμαχος τὸν ξένον, συντετάχθαι καὶ ἀποτίνειν ταύτην τὴν χάριν τοῦ λαμπρῶς ἑστιᾶσθαι δοκῶ. τοσοῦτον μέντοι εἴποιμ' ἄν, ὅτι ἡ πρεσβῦτις ἐκείνη, εἰ τοῦτον ἐγνώκει τὸν Κλεοκράτη, πολὺ ἂν μᾶλλον ἐπὶ τούτῳ ἢ ἐπὶ τοῖς πέντε Ὀλυμπιονίκαις ἐσεμνύνετο.

5.

Ὁ μὲν Οὐλιάδης, ᾧ μάλιστ' ἐπεποίθεις, οὔτε ὅτε ἀφίγμεθα εἰς Ῥόδον παρὼν ἔτυχεν, ἀλλὰ περὶ Λίνδον ἦν, οὔτ' ἐπανελθὼν εἰς Ῥόδον περιττῶς ἠσμένισεν ἡμᾶς, ἔξω δὴ τοῦ τὰ κοινὰ ταῦτα προστάξαι, λέγειν, εἴ τινων χρῄζομεν. ὁ δὲ Κλεοκράτης, οὐδὲ μὰ τοὺς θεοὺς ἐπιστεῖλαί σοι δυναίμην ἂν αὐτάρκως τὴν ὑπερβολὴν τῆς φιλανθρωπίας, ὅση κέχρηται περὶ ἐμέ. καὶ 2
γὰρ οἰκίαν παρεσκεύασέ μοι δημοσίᾳ δοθῆναι καὶ χωρίον ἐν Καμίρῳ, καὶ αὐτὸς δὲ ἔπεμψεν ἡμῖν τὰ ἐπιτήδεια καὶ εἰς ἐνιαυτὸν ἄφθονα, οὐκ ἐμοὶ μόνον, ἀλλὰ καὶ Τεύθραντι καὶ Πλειστίᾳ, τὰ μὲν ἄλλα καὶ εἰ φαυλότερα τῶν Ἀθήνησιν, ὥσπερ ἔλαιον καὶ μέλι, ἀλλ' οἵων παρόντων οὐδὲν ἂν τῶν ἐκεῖθεν δεηθείημεν, οἶνόν γε μὴν καὶ πολὺ ἀμείνω τοῦ παρ' ὑμῖν, καὶ ἐκ

1 *ἐγκωμιακέναι* a¹mV. — 2 *τῶν ξένων* A. — ⟨*δὲ*⟩ *καὶ* Blass. — *ἀποτείνειν* A. — 3 *αἰστιᾶσθαι* f; *εἱστιᾶσθαι* ci. R. — 4 *τοῦτον* om. m. — 5 *τὸν* om. A. — 7 aptiorem locum esse epistulae V. ante IV. monet Taylorus. — *ἐπιστολὴ* inscr. a¹, *λ——γ' ἢ νικο* add. 2. — 8 *μὲν*] *μὲν οὖν* m. — *Οὐλιάδης* v. Wilamowitz: *ἰουλιάδης*. — 15 *δημ. δοθῆναι μοι παρ.* a. — 16 *καμείρω* fB, *καμήρω* a¹. — 17 *ἄφθονον* aB. — 18 *Πλειστίᾳ* R.: *ὀπλιστία* fm, *ὀπλ.* aV, *ἀπλιστία* Barb. — *καὶ εἰς* fm pr., *ς* er., *εἰ καὶ* ς. — 19 *ἀλλ'* ⟨*οὖν*⟩ ci. R. — 20 *ἐκεῖθεν* fa²: *ἐκεῖ* a¹mB. — 21 *ὑμῖν* V¹: *ἡμῖν* cett.

στροβίλου ἅμα καὶ ἀλεύρων καὶ ἀρωμάτων πεποιημένα
3 *ἐν τύποις τραγήματα, ὧν καὶ πέπομφά σοι. ταῦτά θ' ἡμῖν ἔπεμψε, καὶ πυρῶν μεδίμνους, ὅσοις ἐγὼ μεδίμνοις οὐκ ὅπως ἐμαυτόν, ἀλλὰ καὶ πάντας Κοθωκίδας διαρκεῖν ἂν ἐδυνάμην· καὶ πολλὰ δὲ ἄλλα πρὸς τούτοις, ἃ γράφειν αἰσχύνομαι, ἵνα μή τινα δηλοῦν ἐμὴν μικρολογίαν δόξω. τὸ μὲν γὰρ τὰ μικρὰ πάνυ ὑπερασπάζεσθαι μικρολογίας τινὸς εἶναί φημι καὶ ἀπειροκαλίας, φιλοφρονημάτων δὲ καὶ μικρῶν πάνυ*
4 *ἔγωγε ἡττᾶσθαι ὁμολογῶ. παρέχει δὲ ἡμῖν καὶ ἄλλα καλλίω, συῶν τε ἀγρίων καὶ δορκάδων τῶν πέραθεν ἀπολαύσματα. ἔτι δὲ καὶ αὐτὸς ἡμῖν σύνεστιν ὁσημέραι, καὶ μεταδίδωσι τῆς αὐτοῦ σοφίας, ἣ σοφωτέρα ἢ καθ' ἡμᾶς ἐστιν. ἃ γὰρ ἐγὼ παθὼν ἐδιδάχθην, ταῦτα πρὶν παθεῖν φυλάττεται, σοφίᾳ καὶ οὐχ ὥσπερ οἱ ἄφρονες*
5 *πείρᾳ διδασκόμενος· οὐ γὰρ πολιτεύεται. καὶ ὅσον γ' ἐπὶ Κλεοκράτει, οὐδεμιᾶς πόλεως ἄλλης οὐδὲ ἀνθρώπων ἐπιθυμῶ, ἀλλὰ καὶ σφόδρα ἀσμενίζω τῇ συμφορᾷ, καὶ ἀρχὴ δοκεῖ μοι τοῦ βίου ἡ ἀπαλλαγὴ τῆς αὐτόθι πολιτείας. καὶ ὁτὲ μὲν ὑπεραγαπῶ τὰ παρόντα, καὶ ὅπερ φασὶ Σοφοκλέα ἤδη γέροντα ὑπὲρ ἄλλης ἡδονῆς εἰπεῖν, ὥσπερ κυνὸς λυττώσης ἀπηλλάχθαι ποτὲ τῆς τοῦ πολιτεύεσθαι ἡδονῆς δοκῶ, καὶ ὅταν ὁ νοῦς ἐπικρατῇ, τρισευδαίμων ἔγωγε ἐμαυτῷ τῆς φυγῆς, ἣν*

1 *ἀλεύρου* m. — 2 *ταῦτά θ'* Bk.: *ταῦτα δ'* (*τ. δὴ* Herch.). — 3 sq. *μεδίμνοις* del. Wolf. — 4 *κωθωκίδας* f. — 5 *διάγειν* ci. Wolf. — 6 *ἃ* m² in mg.: om. O. — 7 *δόξω* om. Barb. — ⟨*αὐτὰ*⟩ *τὰ* Blass — 8 *ὑπερασπίζεσθαι* fa Barb. — *μικρολογίας τινὸς* Drerup: *μικρολογίας ἔδοξεν· το μέν τινος* f, *μικρ. τὸ μέν τινος* am, (om. *τὸ*) B. — 14 ⟨*φυλάττεσθαι*⟩ *ἐδιδ.*? Blass. — *πρὶν* om. Barb. — 20 *ὁτὲ* Blass: *οὗτος* f, *οὕτως* cett. — *ὑπεραγαπᾶ* f. — *τὰ*] *τε* f. — *καὶ*] *ὥσθ'* Wolf. — 21 cf. Plat. resp. 329 cd. — 22 *ποτε* . . . 23 *δοκῶ* R.: *ποιεῖ* . . . *ᾧ*.

φεύγω, φαίνομαι· ὅταν δ' αὖ πάλιν ὑπέλθῃ με λογι- 6
σμός τε καὶ μνήμη τῶν αὐτόθι, οὐχ ἑταίρων μόνον,
ἀλλὰ καὶ συγγενῶν καὶ ἐκκλησίας καὶ Κολλυτοῦ, ἐν ᾧ
πέντε καὶ τετταράκοντα ἔτη ᾤκησα, καὶ τοῦ Ἁλῆσι χω-
ρίου καὶ τῶν ἐκεῖ μοι μετὰ σοῦ καὶ Φιλίνου διατριβῶν
γενομένων, μεταρρεῖ ἅπαν τὸ αἷμα ἄλλοσέ ποι τῶν
σπλάγχνων πάλιν, καί μοι δήποτε καὶ λοιδορίαι, αἷς
ἐλοιδορούμην ὑπὸ Δημοσθένους, ἥδισται δοκοῦσι, καὶ
σκώμματα, ἐφ' οἷς οὐδεὶς ἔξω Κτησιφῶντος ἐγέλασε
πώποτε. ἀλλὰ γὰρ ἅλις μὲν ἤδη δακρύων, σὺ δ' 7
εὐτυχοίης, καὶ μὴ μόνον πολιτείαν ἅπασαν, ἀλλὰ καὶ
Λεπτίνην φεῦγε, ὅτι πρὸς ἡμᾶς ἔχει φιλαπεχθημόνως,
καὶ ὅτι τἆλλα τοιοῦτός ἐστιν, ὅτου περιεῖναι μὲν μη-
δενὸς λαμπρότερον, ἡττᾶσθαι δὲ ἀδοξότατον. καὶ μά-
λιστα μὲν παραινῶ, φεῦγε τὰς μετ' αὐτοῦ διατριβάς·
εἰ δ' αὖ συνέλθοις ἐκ τύχης καὶ καθ' ἡμῶν λέγοι τι,
πειρῶ σιωπᾶν, ἂν ἰσχύῃς, καὶ γελᾶν. ἀλλ' ὁ μὲν δί- 8
δωσιν ἀποχρῶσαν δίκην τῷ πᾶσιν ἀνθρώποις καὶ γέ-
λωτος εἶναι δοκεῖν ἅμα καὶ μίσους ἄξιος· σὺ δέ, εἰ μὴ
πάνυ φοβῇ τὴν θάλατταν, ἀφίκοιο παρ' ἡμᾶς ποτε,
καὶ παρασχὼν σαυτὸν ἰδεῖν ἡμῖν ἐπανίοις πάλιν.

1 *φεύγων* am^2. — *με* Herch.: *μοι*. — 2 *μνήμη* Bk.: *γνώμη*. — *μόνων* f. — 3 *Κολλυτοῦ* am: *κολλύτου* f, *κολυττοῦ* B. — 4 *τεσσαρ.* O, corr. Ald. — *Ἁλῆσι* Meurs., ex Menandri Ἑαυτὸν τιμωρ. ut vid., Reitzenstein I. L. Rost. 1890/1 p. 8 (*ἀλῆσι* fa^1, *ἀλήσει* m, *ἄλσει* B, *ἀλωπεκῆσι* a^2). — 4 sq. *χωρίου*] *πεδίου* a^1. — 5 *φιλίων* a^1, *φιλίου* a^2m^1. — 7 *αἱ λοιδορίαι* L^3, Drerup. — *λοιδορίαι, αἷς*] *λοιδορίαις* m^1, *λοιδορίαι ἃς* m^2. — 10 *ἤδη* f: *ἡμῖν* cett. — 13 sq. *μηδενὸς* R.: *μηδένα* (*μηδὲν* m^2, ci. Saupp.). — 16 *συνέλθοις* Bk.: *-θῃς*. — *λέγοι τι*] *λέγοιτο* f. — 18 *τῷ* R.: *τὸ*. — 20 *θάλασσαν* m. — 21 *σαυτὸν* fa^2: *αὐτὸν* a^1, *σεαυτὸν* mB.

6.

ΑΙΣΧΙΝΗΣ ΦΙΛΟΚΡΑΤΕΙ.

Ἀρίστων οὗτος, ὁ κομίζων σοι τὴν ἐπιστολήν, ὁ πρῶτός ἐστιν ἡμᾶς ὑποδεξάμενος ἐν Ῥόδῳ. πέπλευκε δὲ Ἀθήναζε κατὰ χρείαν κηδεστοῦ γέροντος, ἀργύριον εἰσπράξων παρὰ τοῦ τραπεζίτου Χαρμόλα. σκόπει οὖν, ὅπως αὐτὸν ὑποδέξῃ φιλοφρόνως (ἔστι δὲ κομιδῇ εὐτελὴς τὴν δίαιταν καὶ πρέπων ἡμῖν, ὦ Ἀθηναῖοι) καὶ τὰ ἄλλα συμπράξεις, ὡς μάθῃ, ὅτι οὐ παντελῶς ἔρημον φίλων ὑπέλαβεν, ἀλλ' ἔστι τις Ἀθήνησιν Αἰσχίνου μνήμη καὶ λόγος.

7.

ΑΙΣΧΙΝΗΣ ΤΗΙ ΒΟΥΛΗΙ ΚΑΙ ΤΩΙ ΔΗΜΩΙ.

Ἐπυθόμην τὰ ῥηθέντα Μελανώπῳ πρὸς ὑμᾶς, καὶ τὴν μὲν ὑμετέραν ἀπεδεξάμην φιλανθρωπίαν, Μελανώπῳ δὲ οὐκ ἐπανελθὼν μόνον πρὸς ὑμᾶς νομίζω τοῖς βεβιωμένοις αὐτῷ πρέπουσαν ἀποδώσειν χάριν, ἀλλ' ἀτυχῶν ἔτι καὶ τῆς πατρίδος ἐστερημένος ὅμως ἀρκέσαι
2 *πειράσομαι. ἐγὼ γάρ, ὦ Μελάνωπε, κατὰ μὲν τοὺς νόμους ὁμολογῶ ταύτῃ κεχρῆσθαι τῇ συμφορᾷ, φημὶ μέντοι βοηθῶν ταῦτα τοῖς νόμοις πεπονθέναι, καὶ ὑπὲρ τοῦ μηδένα στεφανοῦσθαι παρ' αὐτοὺς ἀγωνιζόμενος. ἐμοὶ μὲν*

2 tit. om. O. — 3 *κομίσας* H. — 6 *χαρίμον* H. — 7 *ὑποδέξῃ αὐτὸν* H. — *δὲ*] *δὴ* amV. — 8 *πρεπόντως* Markl. — *ἡμῖν* $\overset{\vartheta}{\omega}$ f; *ἡμῖν ὦ* amB, *ἡμῖν* H (*ὑμῖν* v. Wilam.; *ὦ θεοὶ* est ep. XII, 3). — 9 *ἔρημοι* H. — 10 *ὑπέλαβεν*: *ἐσμέν* H., del. Blass; *ὑπεδέξατο* q. — *ἔστιν ἔτι* am. — 10 sq. *λόγος καὶ μνήμη* amB. — 13 tit. om. O. — 14 *τῷ Μελαν.* a¹mV. — 15 sq. *Μελάνωπον* Hm². — 16 *πρὸς ὑμᾶς* om. B. — 17 sq. *ἀλλ' ἀτυχῶν* Ha²: *ἀλλὰ τυχὸν.* — 18 *τῆς* om. O. — 19 *τῷ γὰρ Μελανώπῳ* H. — 20 *τοίνυν* suprascr. *μέντοι* f¹. — 21 *τοῖς ν. ταῦτα* H. — *καὶ . . . 22 στεφαν.* om. H. — 22 *ἀγων.*] *τοὺς νόμους* add. H.

οὖν τὸ δεδυστυχηκέναι πολιτευομένῳ κοινόν ἐστι πρὸς Θεμιστοκλέα καὶ Ἀριστείδην καὶ ἄλλους πολλοὺς τῶν λαμπροτάτων ποτὲ ἐν τῇ πόλει γενομένων· σοὶ δὲ τὸ 3
μέχρι μὲν χθὲς καὶ πρώην θεσμοθετοῦντος ἤδη σοῦ προεστάναι τὴν μητέρα, τρὶς δὲ ἐμπεσεῖν εἰς τὸ δεσμωτήριον τὸν πατέρα σου, σὲ δὲ πραθέντα τρισχιλίων δραχμῶν τὴν ἀκμὴν ἡταιρηκέναι, τοῖς περὶ Τίμαρχον νέοις κοινὰ ταῦτ' εἶναι, οὐ τοῖς περὶ Θεμιστοκλέα ἢ Ἀριστείδην τὸν δίκαιον ὑπολαμβάνω. ἀλλὰ 4
Μελανώπῳ μὲν αὖθις, ἐὰν ὑμῖν δόξῃ, διαλέξομαι παρών· ὑμῖν δὲ τῆς μὲν εὐνοίας, ἣν ἀπόντι μοι παρέχεσθε, θορυβοῦντες ἀεὶ καὶ μὴ θέλοντες ἀκροᾶσθαι τῶν λοιδορούντων ἡμᾶς, πολλὴν χάριν ἔχω, δικαιότερον μέντοι καὶ ἄμεινον ἦν ἐμὲ αὐτὸν ἐᾶσαι πρὸς τοὺς λοιδοροῦντας λέγειν, ψηφισαμένους ἃ πολλάκις πολλοῖς ἤδη ἐψηφίσασθε τὰ μέγιστα ἁμαρτοῦσιν εἰς ὑμᾶς. εἰ 5
δὲ μή, τό γε δεύτερον ἂν δεηθείην, ἀνέχεσθαι πολὺ μᾶλλον τῶν λοιδορουμένων ἡμᾶς, ἢ χαρίζεσθαι δοκοῦντας, ὅτι τῶν βλασφημιῶν οὐκ ἀκροᾶσθε, μείζω τὴν ὑποψίαν τῶν δυναμένων λέγεσθαι ποιεῖν.

2 Θεμιστοκλῆν a. — πολλοὺς ἄλλους H. — 3 ἡγουμένων f, γινομένων m. — 4 μὲν μέχρι a, μέχρι μὲν m[1], μὲν μέχρι μὲν s. v. corr. 2. — 5 sq. τὸν π. σου εἰς τὸ δ. O (hiat.). — 6 πραχθέντα am. — δισχιλίων H. — 7 τὴν ἀκμὴν om. H, R. — συνηταιρηκέναι H (καθηταιρ. Saupp.). — πρὸς τοὺς . . . 8 νέους Blass. — 8 κοινὰ] οὐ κοινὰ H. — οὐ om. H. — τοῖς περὶ] πρὸς H, τοὺς περὶ Blass. — 9 ἢ] καὶ H. — 10 αὖθις om. H. — ἂν H. — ὑμῖν] ποτὲ add. H. — δοκῇ O. — 11 ὑμῖν Hm[2]: νυνὶ. — μὲν om. O. — 11 sq. παρέχεσθε H (ci. Wolf): παρέσχεσθε. — 12 ἀεὶ H: δὴ. — ἀκροάσασθαι O. — 14 ἦν om. O. — ἐμαυτὸν H am V. — 15 ψηφισ. . . . 16 ἤδη om. H. — 16 ψηφίσασθαι HV. — τὰ om. O. — 18 λοιδορούντων H. — 19 βλασφημούντων H.

8.

Σὺ μὲν οὐδέπω καὶ νῦν ἀφῖξαι πρὸς ἡμᾶς, ἀλλὰ καὶ νόσους καὶ δίκας καὶ πάντα μᾶλλον τοῦ μὴ βούλεσθαι ἐλθεῖν πρὸς ἡμᾶς αἰτιᾷ· Νικίας δὲ ἀφῖκται πάλαι καὶ Ἀνδρωνίδας. εἰ μὲν οὖν νῦν γε σὺν Φιλίνῳ (πυνθάνομαι γὰρ αὐτὸν ἐξιέναι) διέγνωκας ἀφικνεῖσθαι πρὸς ἡμᾶς, τάχ' ἂν εἴη σοι ἔτι ἀπολογία καὶ λυθείη ὁ πόλεμος· εἰ δὲ οὐδὲ σὺν ἐκείνῳ διέγνωκας ἐξιέναι, σὺ μὲν ἐπιστελεῖς διὰ παντὸς ἡμῖν ἀφίξεσθαι πρὸς ἡμᾶς, ἐγὼ δὲ ἅπαξ ἀνιάσομαι.

9.

Περαιωθεὶς ἐπὶ Φύσκον, ἡσυχάσας ἐκείνην τὴν ἡμέραν, οὐχ ὑπ' ἀργίας, ἀλλὰ μηκυνεῖν ἔδοξεν ἡ περὶ τὸ ἆσθμα νόσος, ὡς τὴν νύκτα ἐνέδωκε καὶ ῥᾴων ἐγενόμην, βαδίσας εἰς τὴν Ἄμον ἐπεῖδον τὰ χωρία. καί μοι ἔδοξε καλὰ μὲν ἄλλως καὶ ποικίλα εἶναι τὰ χωρία (καὶ γὰρ ἐλαιῶν φυτὰ ἦν πολλὰ καὶ ἄμπελοι συχναὶ καὶ σπόριμα πλείονα καὶ νομαὶ καλαί), ἐπαύλιον
2 *δὲ οὐδὲ μέτριον, ἀλλὰ πάντα ἐρείπια. ἐδέξατο ⟨δ'⟩ ἡμᾶς ὁ Μυωνίδης φιλανθρώπως σφόδρα. τὰ μέντοι χωρία δυοῖν ταλάντων ἐπριάμην, καὶ νῦν ἐπαύλιόν τι μηχανῶμαι τοιοῦτον, οἷον ⟨ἂν⟩ μηχανῴμην ἐγὼ κεκτημένος βραχέα καὶ μέλλων ὅμως οἰκεῖν ἐνθάδε, μὰ τοὺς*

8 ἔγνωκας a. — 9 ἐπιστέλλεις A. — πρὸς ἡμᾶς (2. 4. 7) add. f. — 12 ἡσύχασα am. — 13 μηκυνεῖν R.: μηκύνειν. — 15 Ἄμον v. Wilam.: ἄμμον (ἆμμον f). — 16 sq. τὰ χωρία del. Blass. — 17 ἦν πολλὰ φυτὰ amB. — 18 πλείονα] πίονα R., πλεῖστα Herch. — 19 δ' add. Wolf. — 20 Μυωνίδης v. Wilam.: μυρωνίδης. — 21 ταλάντοιν B. Cf. XII, 11. — 22 ἂν add. Wolf. — μηχανῴμην Wolf: ἐμηχανώμην. — 23 ὅλως R.

θεοὺς οὐχ ἡδέως στερόμενος τῆς ἐμαυτοῦ πόλεως, καὶ μάλιστα τοιαύτης, ἐν ᾗ δύναιτο ἄν τις ἧττον ἀλγεῖν ὑπολαμβάνων οἰκεῖν. ἔρρωσο.

10.

Ὁ δὴ Κίμων οἷα κατὰ πόλιν ἑκάστην καὶ αἰγιαλὸν ἡμᾶς δέδρακεν, οὐκ ἔθους, οὐ νόμου φειδόμενος οὐδενός. κατὰ θέαν εἰς Ἴλιον ἀφικόμην τῆς τε γῆς καὶ θαλάττης. καὶ ἃ μὲν εἶδον αὐτόθι, γράφειν ἐπεὶ δοκεῖ ὕλην ἄφθονον ἔχειν, σιωπήσω· δέδοικα γάρ, μὴ ποιητικῆς λαβόμενος φλυαρίας ἀπειροκαλεύεσθαι δόξω. τὰ δὲ Κίμωνος ἔργα καὶ τὴν ἀκρασίαν, 'οὐδ' εἴ μοι δέκα μὲν γλῶσσαι', δυναίμην ⟨ἂν⟩ ἀρκέσαι λέγων. δια- 2
τριβόντων γὰρ ἡμῶν πολλὰς ἡμέρας ἐν Ἰλίῳ καὶ μὴ πληρουμένων τῆς θέας τῶν τάφων (ἦν δέ μοι γνώμη μένειν, ἕως ἅπαντα ἐπεξέλθω τὰ ἐν τῇ Ἰλιάδι ἔπη πρὸς αὐτοῖς ἑκάστοις, ὑπὲρ ὧν τὰ ἔπη ἐστὶ γιγνόμενα), ἐμπίπτει ἡμέρα, ἐν ᾗ πειρῶνται τοὺς γάμους οἱ Ἰλιεῖς τῶν θυγατέρων, ὅσων ἐπιτρέπει ποιεῖν ἡ ὥρα. ἐγέ- 3
νοντο δὲ συχναὶ αἱ γαμούμεναι. νενόμισται δὲ ἐν τῇ

1 *στερούμενος* V. — 2 *ἧττον* Drerup: *ἧσσον*. — 3 *οἰκεῖν* B: *οἱ* am (litt. expunctae), id. ut vid. eras. in f. *ὑπολαμβάνειν οἰκῶν* v. Wilam. — 5 *αἰσχίνου ῥήτορος ἐπιστολαὶ* eras. in V. Cf. Radermacher, Lit. Zentralbl. 1904, 1432. — 6 *οὐκ ἔθους* Dobr.: *οὐ κύδους* fa¹m, *οὐ κήδους* a²B. — 6 sq. *οὐδενός*| add. *ἔστιν ὅτε* V, *ὅτε* Barb. — 9 *ἄφθονον ἔχειν τὴν ὕλην* a, *ὕλην ἔχ. ἄφθ.* mB. — 12 *μὲν* cum a¹ del. Tur. (Hom. B, 489); add. a² *δέκα δὲ στόματ' εἶεν*. — *ἂν* add. Bremi (post 11 *οὐδ'* q Herch.). — 14 *τῶν τάφων* del. Markl. — *γνώμην* m. — 15 *μένει* V. — *διεξέλθω* amB. — *τῇ* om. a. — *ἔπη* secl. W. — 16 *αὐτὰ ἕκαστα* Herch. — *γι(γ)νόμενος* fB, *γεγενημένας*, *γεγραμμένα* Markl., del. W. — 17 *ἐγγυῶνται* Herch. — *Ἰλιεῖς* Herch.: *πλεῖστοι*; num *πολῖται*? — 18 *ὅσω* V. — *ἡ ὥρα ποιεῖν* amB (*ἡ ὥ.* ⟨*τοῦτο*⟩ *π.* Herch.).

Τρῳάδι γῇ τὰς γαμουμένας παρθένους ἐπὶ τὸν Σκά-
μανδρον ἔρχεσθαι, καὶ λουσαμένας ἀπ' αὐτοῦ τὸ ἔπος
τοῦτο ὥσπερ ἱερόν τι ἐπιλέγειν, „λαβέ μου, Σκάμαν-
δρε, τὴν παρθενίαν". ἐν δὴ ταῖς ἄλλαις Καλλιρρόη
ὄνομα παρθένος μεγάλη, πατρὸς δὲ οὐ τῶν ἐπιφανῶν,
4 ἐπὶ τὸν ποταμὸν ἧκε λουσομένη. καὶ ἡμεῖς ἅμα τοῖς τε
οἰκείοις τῶν γαμουμένων καὶ τοῖς ἄλλοις ὄχλοις πόρ-
ρωθεν τὴν ἑορτὴν καὶ τὰ λουτρὰ τῶν παρθένων, ᾗ
θέμις αὐτὰ ἐξωτέρω δρᾶν, ἐθεώμεθα. ὁ δὲ καλὸς
κἀγαθὸς Κίμων ἐγκρύπτεται εἰς θάμνον τοῦ Σκαμάν-
δρου, καὶ στέφει ἑαυτὸν δόναξιν· ἦν δὲ αὐτῷ δηλαδὴ
τὸ στρατήγημα τοῦτο καὶ ὁ λόχος ἐξ ἡμέρας ἐπὶ τὴν
5 Καλλιρρόην εὐτρεπής. λουομένης δὲ καὶ τὸ εἰωθὸς
ἔπος, ὡς μετὰ ταῦτα ἐπυθόμην, λεγούσης, „λαβέ μου,
Σκάμανδρε, τὴν παρθενίαν", ἐκθορὼν ἐκ τῶν θάμνων
ὁ Σκάμανδρος Κίμων „ἡδέως" ἔφη „δέχομαι καὶ λαμ-
βάνω Καλλιρρόην Σκάμανδρος ὤν, καὶ πόλλ' ἀγαθὰ
ποιήσω σοι". ταῦτα ἅμα λέγων καὶ ἁρπάσας τὴν
6 παῖδα ἀφανὴς γίγνεται. οὐ μὴν καὶ τὸ πρᾶγμα ἀφανὲς
γίγνεται, ἀλλὰ τέτταρσιν ὕστερον ἡμέραις πομπὴ μὲν
ἦν Ἀφροδίτης, ἐπόμπευον δὲ αἱ νεωστὶ γεγαμημέναι,
καὶ ἡμεῖς τὴν πομπὴν ἐθεώμεθα. ἡ δὲ νύμφη ἰδοῦσα
τὸν Κίμωνα ὡς μηδὲν αὐτῷ κακὸν συνειδότα ἅμα ἐμοὶ

4 καλλι.ρόη f (er. vid. θ), καλλιθρόη a¹m, καλλιρόη B. — 5 παρθένοις R. Bk. — ⟨καλὴ καὶ⟩ μεγ. Markl. Turr. — οὐ eras. V, οὐ τ. ἐπ. πατρός a. — 6 λουσαμένη B. — ἅμα τε τοῖς τε f¹m, ἅμα τε τοῖς B. — 7 τῶν om. V. — 8 τῶν παρθ.] τ. γαμουμένων a, del. W. — 9 αὐτοῖς B, αὐτοὶ a, αὐτὰς m Saupp., τοῖς Wolf. — ἔξω a¹ del. W. — 12 λόγος f. — 13 Καλλιρρόην R.: καλλιρόην faB, καλλιθρόην m. — εὐπρεπής a. — δὲ om. f. — 14 μετὰ] με V. — 17 καλλιρόην fa¹mB. — 18 σοι del. R. — 19 γίνεται mB ut v. 20. 303, 4 B. — καὶ del. Herch. — 23 συνιδόντα a¹m.

θεώμενον, προσεκύνησε, καὶ ἀποβλέψασα εἰς τὴν τροφόν, „ὁρᾷς“ εἶπε, „τίτθη, τὸν Σκάμανδρον, ᾧ τὴν παρθενίαν ἔδωκα;“ καὶ ἡ τίτθη ἀκούσασα ἀνέκραγε, καὶ τὸ πρᾶγμα ἔκπυστον γίγνεται. ὡς δὲ οἴκαδε εἰσέρχομαι, 7
καταλαμβάνω τὸν Κίμωνα, καὶ οἷα ἦν εἰκὸς ἐργάζομαι, καλῶν ἀνόσιον καὶ δι' αὐτὸν ἀπολωλέναι λέγων ἡμᾶς. ὁ δὲ οὐδὲν δι' αὐτὸ ἔδεισεν, οὐδὲ ᾐσχύνθη τοῖς πεπραγμένοις, ἀλλὰ μύθους ἐπεβάλλετο λέγειν μακρούς, τοὺς ἁπανταχόθι τροχῶν ἄξια εἰργασμένους καταριθμούμενος. καὶ γὰρ ἐν Μαγνησίᾳ ταὐτὸ τοῦτο περὶ Μαίαν- 8
δρον τὸν ποταμὸν ἔφη γεγονέναι ὑπό τινος τῶν ἐκεῖ νέων, ἀφ' οὗ καὶ ἔτι σήμερον Ἄτταλον τὸν ἀθλητὴν ὁ πατήρ, ἔφη, αὐτοῦ οὐχ ἑαυτοῦ υἱόν, ἀλλὰ τοῦ Μαιάνδρου εἶναι πείθεται, καὶ διὰ τοῦτο αὐτὸν οὕτω πάνυ νομίζει σαρκῶν τε καὶ ῥώμης εὖ ἔχειν· ἐπειδὰν δὲ πολλὰς λαβὼν πληγὰς καὶ ἀπειπάμενος ἐξίῃ, τὸν ποταμὸν αὐτῷ νεμεσῆσαι λέγει, ὅτι νικήσας οὐ πατέρα ἀνηγόρευεν αὐτόν. οὐκ ἄρ' ἀπορεῖ γε ἡττώμενος προφάσεως. καὶ περὶ Ἐπίδαμνον δ' ὁμοίως †πάλιν κατιὼν 9
δὲ ἔφη μουσικὸν ὑπ' εὐηθείας πεπεῖσθαι, ὅτι Ἡρακλέους εἴη τὸ ἐκ μοιχοῦ γεγονὸς αὐτῷ παιδίον. ἐγὼ δὲ οὐκ ἐπαιδοποιησάμην, ἔφη, ἅπαξ δὲ διελέχθην παιδὶ ὑπερώρῳ τε ἤδη, καὶ λουομένην αὐτὴν μετὰ μιᾶς

2 εἶπε] ἔφη amB. — τίτθη ἤθη a[1], induxit et τίτθη in mg. corr. 2, τιτθὴ, ἤθην m (fuitne τίτθη? [ηθη]). — τὸν] τῶν f[1]. — 4 ἔκπτυστον B. — γέγονε(ν) am. — 5 ὀργίζομαι Wolf. — 6 δι' αὐτὸν post ἀπολ. repetit V. — 7 δι' αὐτὸ (cf. 6) del. Herch. — 8 ἐπεβάλετο Barb. — 9 ἁπανταχόθεν f. — 9 sq. καταριθμώμενος Barb. — 10 ταὐτὸ om. amB. — 12 ἄταλλον fa. — 14 πείθεται εἶναι a. — 16 πολλὰς om. V. — ἐξίῃ Bk.: ἐξίοι. — 17 λέγειν O. — 18 ἀνηγόρευσεν V. — 19 πόλιν κατ' Ἰόνιον ἔφη R., πάλιν Καρίωνα ἔφη τὸν e coni Wolfii (?) ς. — 20 ὑπ'] ἐπ' V. — 20 sq. ἠρακλέος am. — 22 δὲ οὐ οὐκ V.

γραὸς ἰδών. καὶ ἄλλως δ' ἐδόκει μοι, ἔφη, ὡς μὴ παντάπασι τὰ ἐν Ἰλίῳ τραγικά τε καὶ φοβερὰ ᾖ, παίζειν δεῖν τι καὶ ἡμᾶς καὶ οἷον ἐν κωμῳδίαις περὶ τὸν Σκάμανδρον ἐργάσασθαι. κἀγὼ μὲν ἄλλο οὐδὲν ἢ ποῖ λήξει ἡ τοσαύτη ἀναισχυντία προσμένων, λίθινος ὑπ' ἀπιστίας ἐγεγόνειν· ὁ δὲ ἐῴκει καὶ τρίτην Ἀπόλλωνός μοι δοκῶ καὶ Διονύσου μοιχείαν ἐπάξειν, ἕως ἰδὼν ἐγὼ ὄχλον προσιόντα τῇ θύρᾳ, „τοῦτ' ἐκεῖνο" ἔφην, „καταπρήσοντες ἡμᾶς πάρεισι", καὶ δι' ὀπισθοδόμου τινὸς εὐθέως πρὸς Μελανιππίδην φεύγων ᾠχόμην, ἐκεῖθεν δὲ ἑσπέρας ἐπὶ θάλατταν, εἶτα εἰς τοὔμπροσθεν. εἶτα ἀξένῳ καὶ ὤστῃ ἀνέμῳ κατήχθημεν, ὃν μηδεὶς ἂν ἄλλως ἢ φεύγων τὸ Κιμώνειον ἄγος ὑπομεῖναι πλέων. τοιαῦτα μὲν παθὼν δεῖν σοι γράφειν, ὡς σχετλιάσοντι καὶ ἐμοῦ μᾶλλον, ᾤμην· σὺ δὲ ἂν ἱκανῶς οἶμαι γελάσειας.

11.

ΤΗΙ ΒΟΥΛΗΙ ΚΑΙ ΤΩΙ ΔΗΜΩΙ ΤΩΙ ΑΘΗΝΑΙΩΝ.

Τὰ μὲν ἄλλα δεῖν ὑμῖν ἐπιστέλλειν, περὶ ὧν ἐβουλόμην, καὶ πρότερον ᾠόμην (οὐ γὰρ ἀφῃρῆσθαί γε

1 ἄλλοις a^{2}m. — δ' ἐδόκει R.: δὲ δοκεῖ. — 2 παίζειν Markl.: παθεῖν. μαθεῖν Blass. — 3 δεῖ m. — τι καὶ Wolf: καί τι (τι ci. Blass). — 4 ὅποι am. — 5 sq. ὑπασπιστίας a^1. — 6 τρίτην ⟨καὶ τετάρτην⟩ ci. Blass, ⟨τετάρτην⟩ Διον. ci. R. — 7 δοκῶ om. B. — Διονυσίου Barb. — 9 μελανιπίδην a^{1}mB. — 11 εἶτα εἰς τοὔμπροσθεν Blass: εἰτάμπροσθεν fm, om. a^1 in lac. εἶτα πρόσθεν a^2, εἰς τἄμπροσθεν B, εἰς τοὔμπρ. L^{4}ς. Cf. ad p. 291, 8. quod sequitur v. 12 εἶτα om. Turr. — 12 ἀξένῳ καὶ ὤστῃ Saupp. ex coni. incerta (Fr.): ξενῶνα· ὤστῃ (cf. ἐξώστης p. 289, 8) a^2 (om. a^1), ξενῶνα ὡς τὸν fm, ὡς τὸν ξενῶνα B. — ὢ Blass. — 13 ἄλλως Herch.: ἄλλος. — κιμώνιον f. — ὑπομεῖναι Ald.: ὑπομείνοι. — 14 παθόντα A. — 14 sq. σχετλιάσοντι om. V. — 18 Tit. om. O. — ΔΗΜΩΙ ΤΩΙ Blass: Δ. ΤΩΝ. — 20 ἀφηρεῖσθαι m^1, ἀφαιρεῖσθαι corr. 2.

τοῦτο τῶν ἀτυχησάντων παρ' ὑμῖν ὑπελάμβανον)· συμ-
βουλεύειν δὲ καὶ πολυπραγμονεῖν οὐ μικρᾶς ἔμοιγε
ἀκρασίας ἐφαίνετο ἔργον εἶναι, δεδωκότι τηλικαύτην
δίκην τοῦ πολιτεύεσθαι, πλὴν εἴ τι δέοι καλούντων
ὑμῶν· ἄλλως δὲ μηδ' ἰδίᾳ τισὶ τῶν ἐπιτηδείων, οὐχ 2
ὅτι πόλει, συμβουλεύειν προσήκειν ᾠόμην. ὑμῖν δὲ
ἑώρων ἄλλους καὶ λέγειν καὶ πράττειν δυναμένους τὰ
κοινά· κατέλιπον γὰρ οὐκ ὀλίγους. ἐπεὶ δὲ οἱ μὲν
τεθνᾶσι, πολλοὶ δὲ ἠτυχήκασιν ὥσπερ ἐγώ, περιέστηκε
δὲ ἡ πόλις εἰς ἐρημίαν τῶν πολιτευομένων, ἀκούω δὲ
τοὺς μὲν αὐτοῦ παρόντας, τοὺς δὲ καὶ δι' ἐπιστολῶν
κινεῖν τι τῶν τῆς πόλεως πραγμάτων, ἕτοιμος ἤδη τὰ
δοκοῦντα τῇ πόλει συμφέρειν, ὡς μόνως ἔξεστίν μοι,
δι' ἐπιστολῶν λέγειν. εἰ δὲ καὶ νῦν τὰ Μακεδόνων 3
φρονεῖν ἐροῦσί με, καὶ παραπρεσβείας πάλιν γράψον-
ταί τινες ἀπόντα με [δίκην] ἢ προδοσίας τῆς Ἑλλάδος,
ἕτοιμος ἤδη καὶ Ῥόδου καὶ γῆς ἁπάσης Ἑλληνίδος
πρόσω φεύγειν, ἐὰν βούλωνται, καὶ πρὸς τὸς ἐν Πέρ-
σαις ἄπειμι καὶ Μήδοις βασιλέα. καίτοι τὰ Περσῶν
με καὶ Μήδων οὐδεὶς ἔφη ποτὲ φρονεῖν, καὶ πάντων
ἥκιστα Δημοσθένης. ἀλλ' οὐδ' ἐκεῖ παύσομαι γρά-
φων, ἃ τῇ πόλει δόξω συμφέρειν, οὐ χαριζόμενος ὑμῖν

1 τῶν ἀτυχ. Blass: ἀτυχησάντων τῶν A, ἀτυχήσαντα τῶν B, ἀτυχήσαντα ci. Saupp. — 3 ἀκρισίας Markl. — ἔργον ἐφ. a, del. ἔργον W. — 4 πλὴν ... 8 ὀλίγους om. V. — εἴ τι] ἔτι Barb. — δέ.. f^{1}, δέει 2. — 5 δὲ] τε Markl. — μηδ' ἰδίᾳ τισὶ Blass: μὴ δὲ ῥᾴδια τισὶν fa^{2}, μηδὲν ἃ διά τισιν a^{1}, μὴ ῥᾴδιά τισιν(ν) m Barb. — τῶν om. am. — 6 ἃ προσήκει R. — δὲ] τε ς. — 9 ἐγὼ] ἀγὼν m. — 10 τῶν πολιτῶν πολιτευομένων Barb. — 13 μόνως Wolf: μόνον. — 15 πάλιν om. B. — 15 sq. γράψονται Herch.: γράφονται fB, γράφουσι am. — 16 δίκην del. R. — προδοσίας Turr.: προδοσίαν. — 19 μήδων a^{1}. — με fm: τε a, μὲν B, γε R. — 20 μέ ποτε ς. — 21 ἐκεῖσε O, ἐκεῖθεν qR. (ἐκεῖ γε?). post γράφ. repetunt ἀλλ' οὐδ' ἐκεῖσε fB. — 22 sq. χαρίζεσθαι μέλλων ὑμῖν B.

μετὰ τοῦ δοκεῖν ⟨ἐπιπλήττειν⟩, ὥσπερ ἄλλοι τινές,
4 *ἀλλ' ἐλευθέρως νουθετῶν. εὖ γὰρ εἰδέναι χρή, ὅτι*
τῶν πολιτευομένων οἱ μᾶλλον ἐπιπλήττειν ἢ χαρίζε-
σθαι θέλοντες ὑμῖν δοκεῖν, οὗτοι καὶ μάλιστα πρὸς
ἡδονὴν λέγουσι, τὴν ὑπὸ προσχήματι [τῆς] παρρησίας
ὁδὸν τοῦ κολακεύειν ἑλόμενοι (καὶ γὰρ αὕτη τίς
ἐστιν τοῦ χαρίζεσθαι πολίταις καὶ ἡγεμόσι πολὺ
κακουργοτέρα προαίρεσις)· ἣν βαδίζοντές τινες Ἀθή-
νησι καὶ περιόντος ἐμοῦ παρ' ὑμῖν (οὕτω γάρ με
χρὴ λέγειν), καὶ νῦν, ὅσον ἐφ' ὑμῖν, τεθνεῶτος,
αἰτιῶνται μὲν ὑμῶν τὴν ὀλιγωρίαν ὡς οὐκ ἐθελόντων
ἄρχειν τῆς Ἑλλάδος, προτρέπονται δὲ ἐπὶ τὴν ἡγε-
5 *μονίαν ὡς δυναμένους. ὑμεῖς δὲ μετὰ τοῦ δοκεῖν*
ἀργοὶ γεγονέναι δύνασθαι τῶν Ἑλλήνων ἄρχειν νομί-
ζεσθαι θέλετε μᾶλλον, ἢ μετὰ τοῦ μένειν ὑμῶν τὰς
προθυμίας ἐνδεῖσθαι τῆς δυνάμεως. πυνθάνομαι γὰρ
τελευτήσαντος Ἀλεξάνδρου προτρέπειν τινὰς ὑμᾶς
καινοτέρων ἅπτεσθαι πραγμάτων· ἐγὼ δ' ἐβουλόμην
ἂν ταὐτὰ συμβουλεύειν ὑμῖν μετὰ τοῦ ταῦτα συμφέ-
6 *ρειν. οὐ γὰρ ἠγνόουν μὰ τὸν Δία καὶ τοὺς ἄλλους*
θεούς, ὅτι λαμπρόν ἐστιν τὸ τοῖς μὲν βαρβάροις
πολεμεῖν, τοὺς δὲ Ἕλληνας ἐλευθεροῦν, καὶ ταῦτά γε
καὶ τοὺς πατέρας ἡμῶν προελομένους· ἀλλ' εἰς μὲν τὸ

1 *μετὰ* a[2]: *με* fma[1]. *μ. τ. δοκ.* om. B. — add. *ἐπιπλήττειν* Blass. — 2 *νουθετεῖν* fB. — 5 *προσχήματι* corr. L[1] Markl.: *πρόσχημα.* — *τῆς* del. R. — 8 *πολὺ* ς: *ἡ πολὺ* O, *καὶ π.* Markl. — 9 *παριόντος* (ε supra α) a[1]. — *με* om. a. — 10 *τεθνεῶτος* f corr. B: *τὰ τεθν.* f[1], *τὰ τεθν. παθόντος* am. — 13 *ὑμεῖς* ς: *ἐμοὶ* O. — *δὲ*] *μὲν* V. — 18 *ἅπτεσθαι*] *ἅπαξ* V. — *ἐβουλόμην* Blass: *βουλοίμην.* Cf. *ἠγνόουν* v. 20. — 19 *ταὐτὰ* R.: *ταῦτα.* — *ταῦτα* post *τοῦ* del. Herch. — 20 *μὰ*] *μετὰ* a. — 21 *ἀεὶ* post *βαρβάροις* add. ς. — 23 *καὶ* om. Barb.[1] — *ὑμῶν* f. Cf. p. 307, 14. — *ἀλλ' εἰς*| *λ' εἰς* in lac. 5 litt. add. a[2]. — *μὲν τοῦ* f, *τὸ μὲν τὸ* m.

*βούλεσθαι τὰ κράτιστα τὴν γνώμην οὖσαν ἱκανήν, εἰς
δὲ τὸ δύνασθαι καὶ τύχης ἀγαθῆς ὑμᾶς δεομένους.
προσήκειν οὖν μεμνῆσθαι καὶ ὑμᾶς ὑπελάμβανον, ὅτι* 7
*Ἀθηναίοις μὲν ἐπιστέλλομεν, Ἀθηναίοις δὲ οὐκ ἐν οἷς
Θεμιστοκλῆς ἐπολιτεύσατο, ἀλλ' οἳ τὰς μὲν γνώμας καὶ
τὰς †νήσας ἐκείνων εἰσί, τὰς μέντοι πρὸς τοὺς πολέμους
ἀφορμὰς οὐχ ὁμοίας ἔχουσιν. ἐπεὶ δότωσαν μὲν ἡμῖν
τριακοσίας τριήρεις οἱ τὰ τῆς Ἑλλάδος ἄξια γράφοντες
ἡμῖν, δότωσαν δὲ τρισμύρια τάλαντα ἀργυρίου καὶ χρυσίου
ἀπέφθου δισχίλια, δότωσαν δὲ ἀνδρῶν ἐν ἥβῃ τοσοῦτο
πλῆθος, ἤδη γεγυμνασμένων ἐν ὅπλοις· καὶ μηκέτι
συμβουλευέτωσαν· αὐτοὶ γὰρ εἰδήσομεν ἃ χρὴ πράττειν,* 8
*δυνάμενοι τὰ δόξαντα πράττειν. μηδὲ ῥαψῳδείτωσαν
μάτην ἐπαινοῦντες ἡμῶν τοὺς προγόνους τε καὶ τὴν
χώραν, ὅτι ἐγένοντο ἐν αὐτῇ καὶ ὑπὲρ αὐτῆς ⟨ἠγωνίζοντο⟩ οἱ θεοί· ἐπεὶ πύθεσθε αὐτῶν, τί ἐν τῇ περὶ Χαιρώνειαν
μάχῃ τὴν πόλιν ὤνησε τὴν Ἀθηναίων, ὅτι Ἄρης πρὸς
Ποσειδῶνα ὑπὲρ Ἁλιρροθίου ἐν Ἀρείῳ πάγῳ ἐκρίθη.
ἀλλ' εἰ πρὸς Ἀντίπατρον, ἢ ὅστις ἄλλος Μακεδόνων* 9
βασιλεύς, ἱκανοί ἐσμεν ἀγωνίσασθαι, τοῦτο χρὴ σκο-

1 *βούλεσθαι* a^{1}, *βουλεύεσθαι* a^{2}. — 1 sq. *εἰς δὲ*] *ς δὲ* in lac. 4 litt. add. a^{2}. — 2 ⟨*καὶ πολλῆς δυνάμεως*⟩ *καὶ* W. — *γενομένους* ut vid. m^{1}, corr. 2. — 3 *οὖν*] *οὖν καὶ* f^{1} (*καὶ* eras.) m, *οὖν* add. a^{2} in lac. 4 litt. — *ἐπελάμβανον* m^{1}, corr. 1. — 4 *ἐπιστέλ* in lac. 5 litt. add. a^{2}. *ε* (lac.) *λομεν* m. — 6 *καὶ τὰς νήσας* add. fa^{2}, *καί τὰς νοήσεις* a^{1}, *καὶ τὰς νόσους* m, om. B. *διανοίας*? — ⟨*οὐ χείρους*⟩ *εἰσὶ* pL^{4}, *ἴσας* pro *εἰσί* Saupp. Possis *οὐχ ἥττους*. — *μέντοι* fm: *μέντοι γε* a, *δὲ* B. — *πρὸς* om. m. — 7 *ἐπεὶ δότ.*] *ἐπιδότ.* A. — *μὲν*] add. in lac. a^{2}, *δὲ* m. — *ἡμῖν*] *ὑμῖν* B, *ὑμῶν* A, del. Herch. — 8 *τῆς*] *τὰς* a^{1}. — 9 *ἡμῖν*] *ὑμῖν* fa^{2}B, om. a^{1} (lac.) m. — 10 *ἐφθοῦ* m, *ἀπέ* in lac. a^{2}. — *δὲ* om. m. — *ἥβῃ* Markl.: *ἥβῃ νέων*. — *τοσοῦτον* V. — 14 *ὑμῶν* a. — 15 *ἐγένοντο*] *ἐκρίνοντο* Blass. — *ἠγωνίζοντο* Wendland: *εἰσεγένοντο* (del. a^{2}) *ἐν αὐτῇ* (*ἑαυτῇ* V) (*ἐμάχοντο ὑπὲρ* Drerup). — 16 *πύθεσθαι* a, *πείθεσθαι* Barb. — 17 *τὴν Ἀθ.* Blass: *τῶν Ἀθ.* — 18 *ἀλλιροθίου* a, *ἀλλιρρ.* m, *ἀλιροθ.* B. — 19 *ἄλλων* am.

πεῖν· κἂν ἱκανοὶ ὦμεν, ἀγαθῇ τύχῃ ἀναλαβόντες ⟨τὰ⟩ ὅπλα εὐθέως ἐλευθερῶμεν τοὺς Ἕλληνας. εἰ δὲ τούτου μὲν ὀλιγωρήσομεν, κολακευόμενοι δὲ ἡσθησόμεθα, πῶς οὐ μετὰ τοῦ δοκεῖν ἑαυτοῖς αἴτιοι γεγονέναι τῶν συμφορῶν, ὃ μόνον οὐδὲ παραμυθίαν ἔχει τοῖς κακῶς

10 *πράττουσιν, ἀτυχήσομεν; ἔστιν δὲ καὶ πόλεως καὶ ἀνδρὸς εὖ φρονοῦντος ἔργον, ἀεὶ πρὸς τὰς παρούσας ἀφορμὰς ὑπὲρ τῶν παρόντων βουλεύσασθαι· τὸ δὲ τὴν μὲν τόλμαν εἰς τὰ πράγματα, οἷς ἐπιχειρεῖ τις, ἐκ τῆς πρόσθεν ἰσχύος ἔχειν, τὴν δὲ ἰσχὺν πάλαι ποτ' ἐσχηκέναι μεγάλην, ὅμοιά γε φαίνεται, ὥσπερ ἂν εἴ τις Ὀλυμπίασι νικήσας πολλάκις ὕστερον γέρων ὢν ἀπογράφοιτο ἔτι καὶ προκαλοῖτο τοὺς ἀντιπάλους, ἀναμιμνησκόμενος ἧς ἔσχηκεν, οὐχὶ τῆς παρούσης, δυνά-*

11 *μεως. ἄξιον δὲ καὶ ἃ λέγειν αὐτοὺς πυνθάνομαι λογίσασθαι μεθ' ὑμῶν, ὡς καινὰ καὶ θαυμαστὸν ὅσον εἰς ἃ βούλονται πρᾶξαι συλλαβεῖν δυνάμενα, φάσκ⟨οντας δ⟩εῖν ὑμᾶς ὁμονοεῖν, ὥσπερ ὑμᾶς οὐκ ἐπισταμένους, ὅτι τοῦτο μὲν πάσῃ πόλει, καὶ πολεμεῖν καὶ*

12 *εἰρήνην ἄγειν βουλομένῃ, κράτιστόν ἐστιν. δεῖ δὲ οὐ τοῦτο σκοπεῖν, εἰ ὁμονοητέον ὑμῖν πολεμοῦσιν ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων· ὁμονοητέον γὰρ καὶ πολεμοῦσι καὶ μὴ παντὸς εἵνεκα· ἀλλ' εἰ βουλομένοις πολεμεῖν καὶ ὁμο-*

1 *κἂν μὲν* qR. — *τὰ* add. Wolf. — 2 *ἐλευθεροῦμεν* B. — 4 *τοῦ*] *τὸ* m. — *δωκεῖν* f. — *ἀεὶ* f (ci. R.): *δεῖν* B, *δὲ* m, om. a. — 9 sq. *τὴν τόλμαν μὲν* m¹, corr. 2. — 10 *ἐπιχειρεῖ τις* Blass: *ἐπιχορηγεῖ τοῖς* A, *ἐπιχορηγεῖ* B, *ἐπιχειρεῖτε* Bk. (*-ρῆτε* R.). — 11 *ὅμοιόν* ϛ. — 12 *πολλ. νικήσας* amB. — 13 *ἀντιπάλους* Barb.: *ἀντιγράφους*. — 13 sq. *ἀναμιμνησκομένους* am. — 14 *οὐ τῆς* amB. — 15 *ἔλεγεν αὐτοῖς ὡς* am, *λέγειν αὐτοῖς* V. — *θαυμαστὸν* R.: *θαυμαστὰ*. — 17 *πρᾶξαι* Blass (sec. Toup.): *τῇ πράξει*. — *φάσκ⟨οντας δ⟩εῖν* Markl.: *φάσκειν* (*φάσκουσι γὰρ δεῖν* qR., ⟨*ἀκούω γάρ τινας δεῖν*⟩ *φάσκειν* Blass). — 20 *ἄγειν* om. a¹m V. — *ἐστιν ὑμῖν* AV. — 21 *ὑμῖν* et *ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων* om. ϛ.

νοεῖν, ὡς ἴσμεν ἅπαντες, αὐταρκης ἐστὶν ἡ δύναμις. ἕως δ' ἂν μήτε στρατιάς, ⟨ἃς⟩ πολεμοῦντες ἕξομεν, μήτε χρημάτων πόρους δεικνύωσιν, ἀλλὰ τὴν Ἀθηνᾶν ἔγγυον διδῶσι τοῦ πολέμου, μηδὲν ⟨Δημοσθένους⟩ διαφέρειν αὐτοὺς αὐτίκα νομίζετε. ἀλλ' ἐκεῖνον μέν, 13
ὥσπερ ἦν ἄξιος παραπλὴξ τὴν διάνοιαν ὤν, κατελύσατε εἰκότως· τούτοις δὲ ἀποχρησάτω μηδὲν παθεῖν κακὸν παραδόξους λόγους μελετῶσι, καὶ μηδὲ λείψανον ἐῶσιν ἡμῖν τι τῶν πραγμάτων, ἀλλὰ καὶ τούτων φθονοῦσι, πράττειν δ' ἀεὶ βουλομένοις, ἕως ἂν τὸ Θηβαίων πολιτεύσωνται πολίτευμα, μηλόβοτον ἡμῶν γενέσθαι τὴν χώραν καὶ κατασκαφῆναι τὴν πόλιν ἀναγκάσαντες. οὐ γάρ, εἰ κακῶς ἔχει τὰ πράγματα, διὰ τοῦτο οὐδέν, ὅπως μὴ χεῖρον ἕξει, φροντιστέον.

12.

ΑΙΣΧΙΝΗΣ ΑΘΗΝΑΙΩΝ ΤΗΙ ΒΟΥΛΗΙ ΚΑΙ ΤΩΙ ΔΗΜΩΙ.

Ἐγὼ προσῆλθον τῷ πολιτεύεσθαι γεγονὼς ἔτη τρία καὶ τριάκοντα, μὰ Δί' οὐ τριταγωνιστεῖν μαθών, ὡς Δημοσθένης ἔλεγεν, ἀλλὰ καὶ τραφεὶς ἐλευθερίως, καὶ παιδείας φροντίσας τὰ μέτρια, καὶ λόγων οἵους λέγειν

1 ὡς ⟨δεῖν⟩ R. — 2 δ' om. a¹. — στρατιάς a² (ci. Blass): συστρατιάς f¹a¹mB, συστρατείας f². — ἃς add. Blass. — ἕξωμεν f¹, ἔχωμεν Markl. — 3 σωροὺς δεικνύουσιν am. — 4 διδόασι a¹m. — Δημοσθ. add. Blass, coll. ἐκεῖνον. — 5 νομίζωμεν amB. — ἐκείνω A. — 7 τούτω A. — ἀποχρησάτω Bk.: ἀπεχρήσατο fa et cum lac. 6—7 litt. m, ἀπόχρη τὸ Barb., ἀπέχρη τὸ V. — 8 μελετῶσαν f. — μηδὲν Barb. — 9 τι τῶν] τοῖς f. — 10 δ' ἀεὶ Blass: δεῖ f, δὴ am, ἃ δεῖ B. Cf. p. 299, 12. — 13 τοῦτο] τοῦ f. — οὐδέν Blass: μηδέν. — 14 ἕξει] ει in ras. 1. litt. corr. f² — 16 tit. om. O, add. m rec. in mg. ΤΗΙ ΒΟΥΛΗΙ ΚΑΙ ΤΩΙ ΔΗΜΩΙ ΤΩΝ (ΤΩΙ Blass) ΑΘΗΝΑΙΩΝ ϛ. — 18 τριταγωνιστὴν Barb. — 19 ἔλεγεν] cf. Dem. XVIII, 129. — καὶ τραφεὶς Bk: καὶ γράφειν am B, καλλιγραφεῖν f. — 20 λόγων Wolf: λόγ

2 ἐν Ἀθήναις ἔπρεπε. καὶ τούτους οὐκ εἰς συκοφαντίαν
γυμνάσας, οὐδέ τινι τῶν πολιτῶν δίκην δικασάμενος
εὑρεθήσομαι λαβὼν ἀργύριον, οὐδὲ ὕβρεις ἀποδόμενος,
ἀλλ' οὐδὲ ὑβρισθεὶς ὅλως οὐδὲ ἀφορμὴν προπηλακι-
σμοῦ παρασχών, οὐδὲ εἰς δίκην τινὰ τῶν πολιτῶν κατα-
3 στήσας, ἔξω Τιμάρχου μόνου. καὶ οὐκ ἀλαζονεύομαι
πρὸς ὑμᾶς, ὡς πολλὰ πάνυ λαβεῖν ἐξόν μοι χρήματα
μὴ λαβών, ἀλλ' ὡς ἦν προσῆκον, δίκην κατὰ τοὺς νό-
μους λαβών. καὶ μετὰ ταῦτα πάλιν Κτησιφῶντα, πολλὰ
μὲν ὑπ' αὐτοῦ παθών, πολλὰ δὲ ὑπὸ Δημοσθένους,
παρανόμων ἐγραψάμην, δικαιοτάτην ὦ θεοὶ γραφήν.
4 καὶ οὐδὲν θαυμαστόν, εἰ καὶ τῶν νόμων τῶν ὑμετέρων
καὶ τῶν ἐμῶν λόγων ἡ Δημοσθένους δεινότης κρείτ-
των ἐγένετο. ἐφάνη δὲ ἴσως ἐφ' οἷς κατηγορήθην πρό-
τερον ὑπὸ Δημοσθένους, πολὺ μείζοσι δηλονότι τούτων
οὖσι, δι' ἃ νῦν ἐξέπεσον, οὐ μικρὸν δεῖγμα τοῦτο
τοῦ καλῶς πολιτεύεσθαι νομίζεσθαι, ὅτι οὐδὲ Δημο-
5 σθένους κατηγοροῦντος ἑάλων. μετὰ δὲ ταύτην τὴν
συμφορὰν καὶ τελέως καταφανῆ πᾶσι τοῖς Ἕλλησιν,
οὐχ ὅπως μόνοις ὑμῖν, ἐμαυτὸν οἴομαι γεγονέναι. τίς
γὰρ οὐκ οἶδεν, ὅτι ἀποθανόντες οἱ ἄνθρωποι [οὕτω]
καὶ φεύγοντες ἐκ τῶν πατρίδων, τότε δὴ καὶ μάλιστα,
ὁποῖοί τινες ἐγένοντο τοὺς τρόπους, διαδείκνυνται;

2 δίκην om. Barb. — 5 οὐδὲ εἰς δίκην iter. a, priore l. ind. 2. — 5 sq. κατεστήσας m^1. — 7 πολλὰ κτλ.] v. Dem. XXI, 3. — πά....νυ f. — 10 ὑπὸ] ὑπὲρ V ut v. 15. — 13 sq. κρείττων m: κρείσσων. — 14 ἐφάνη ... v. 18 ἑάλων om. V, add. post γεγονέναι v. 20. — ἐφάνη m^2mg.: ἔφην. — 15 τούτων om. m, οὕτως a^1. — 16 μικρὸν R., Turr.: μικρὸν ὑμᾶς O, μ. εἰς ὑμᾶς m^2. — 17 τοῦ] τὸ V. — τοῦ ⟨καὶ ὑμᾶς⟩ Blass post R. — ⟨ἐμὲ⟩ πεπολιτεῦσθαι R. — νομίζειν B. — 18 ἑάλω V. — 19 τελέως Bk.: τέλεον ὡς fam^2, τελευταῖον ὡς m^1, τέλεον B. — 21 οὕτω(ς) (hiat.) del. Turr. — τῆς πατρίδος a; cf. p. 311, 9. — ὅτε f. — 22 καὶ om. m. — 23 ὁποῖοί τινες Bk.: τινες ὁποῖοι.

καὶ γὰρ ἃ συνέκρυπτον αὐτοὶ πρότερον, ἐκ μέσου 6
γενομένων ἐκείνων ἀναφαίνεται καθαρῶς· αἰτιᾶται γὰρ
πολὺ μᾶλλον αὐτοὺς τῶν ἐχθρῶν ἕκαστος οὐδὲν ἀντ-
ειπεῖν δυναμένους. οἱ δὲ δὴ φεύγοντες ἐπὶ τοιαύταις
αἰτίαις, ὡς τὰ τῶν πολεμίων ἀεὶ προαιρούμενοι, καὶ
παντελῶς δεικνύουσι καὶ τοὺς τρόπους καὶ τὰς ἐν τῷ
πολιτεύεσθαι γενομένας αὐτοῖς γνώμας καταφανεῖς·
καὶ γὰρ καὶ ὅπως φέρουσι τὰς συμφοράς, καὶ ὡς διά-
κεινται πρὸς τὰς ἑαυτῶν πατρίδας, ἐξετάζονται σαφῶς.
ἆρ᾽ οὖν καὶ Φιλίππῳ προδοὺς τὴν ἐμαυτοῦ πατρίδα, 7
καὶ παραπρεσβεύσας τοιαῦτα κατὰ τῆς πόλεως, καὶ ἀεὶ
θεραπεύσας Μακεδόνας, ἐπειδὴ τάχιστα φεύγων παρ᾽
ὑμῶν ᾠχόμην, πρὸς Ἀλέξανδρον ἀπηλλάγην, χάριν τε
ὧν παρεσχόμην αὐτῷ κομιούμενος καὶ προμηθείας δη-
λονότι τευξόμενος παρ᾽ αὐτοῦ; καὶ οὐκ ἔσθ᾽ ὅπως οὐχ 8
ἑώρων τὰ μὲν ἐν Βοιωτίᾳ πανδοκεῖα Δημάδην ἔχοντα
καὶ χωρία ζευγῶν εἴκοσιν ἀροῦντα καὶ χρυσᾶς ἔχοντα
φιάλας, Ἡγήμονα δὲ καὶ Καλλιμέδοντα, τὸν μὲν ἐν
Πέλλῃ, τὸν δὲ ἐν Βεροίᾳ, καὶ δωρεὰς ἅμα εἰληφότας
καὶ γυναῖκας εὐπρεπεστάτας γεγαμηκότας. καὶ μὴν 9
οὐδὲ πρὸς Θηβαίους οὐδ᾽ εἰς Θετταλίαν ᾠχόμην παρ᾽
ὑμῶν, οὐδὲ πρὸς ἄλλους τινάς, παρ᾽ οἷς ἢ λοιδορεῖν
ἔδει με τὴν πατρίδα τὴν ἐμήν, ἢ λοιδορουμένης αὐτῆς
ἀκούειν, ἀλλ᾽ εἰς Ῥόδον ἀφικόμην, οὔτε μὰ τὸν Δία
δυσμενῶν ὑμῖν οὔτ᾽ ἄλλως φιλαπεχθημόνων ἀνθρώ-
πων πόλιν. τὸ μὲν γὰρ ⟨ὡς⟩ ἄγχιστα τῆς ἑαυτῶν 10

3 *αὐτοὺς* om. a¹mV. — 4 *φυγόντες* amV. — 6 *τᾷ*] *τοῖς* f. — 8 *γὰρ καὶ*] *γὰρ* V. — 10 *οὖν ὡς* V. — 11 *καὶ ἀεὶ* Blass: *ἀεὶ* f, *καὶ δὴ* a, *ὡς δὴ* mB. — 14 *παρεχόμην* V. — 15 *αὐτοῦ* R.: *αὐτῷ*. — 16 *πανδοχεῖα* f. — 18 *δὲ*] *μὲν* am. — 19 *βερροία* amB. — 24 *ῥώμην* am¹. — 25 *δυσμεναίνων* am. — 26 *ὡς* add. Blass. — *ἑαυτοῦ* AV.

πατρίδος ἑστάναι κατειρωνευομένων ἔμοιγε τῆς συμ-
φορᾶς εἶναι μᾶλλον ἢ στεργόντων ἐδόκει τὴν πόλιν·
τὸν δὲ ὄντως στέργοντα τὴν ἑαυτοῦ πόλιν ὡς πορρω-
τάτω μᾶλλον αὐτῆς ἐχρῆν ἀπιέναι, καὶ μηδὲν ἐν τοῖς
11 ὄμμασιν ὑπόμνημα ἔχειν, ὃ τὴν γνώμην ἀμύξει. καὶ
γὰρ οὐδ' ἐνταῦθα μείνας[, ἐν Ῥόδῳ,] φανείην ἄν, ἀλλὰ
τῆς περαίας ἑλόμενός τι φρούριον μικρόν, Ἄμον·
κἀνταῦθα πριάμενος χωρία τοσούτων ταλάντων, ὅσων
εἰκὸς ἦν τὸν Φιλίππου μὲν πρότερον, εἶτ' Ἀλεξάνδρου
μισθωτὸν ὕστερον γενόμενον, καὶ Φωκεῖς προδόντα
καὶ τὴν τῶν Ἑλλήνων ἐλευθερίαν Μακεδόσι, κάθημαι
μεθ' ἑπτὰ θεραπόντων ἐνταῦθα καὶ δυοῖν μόνων γνω-
12 ρίμων καὶ τῆς μητρός, ἣ τρίτον ἔχουσα καὶ ἑβδομη-
κοστὸν ἔτος ἔπλευσε σὺν ἐμοὶ μεθέξουσα τῆς δι' ὑμᾶς
μοι συμφορᾶς γενομένης, καὶ μετὰ γυναικός, ἣ συν-
εξέπεσέ μοι κωλύοντος αὐτὴν τοῦ πατρὸς καὶ μένειν
ἴσως ἀναγκαζόντων τῶν νόμων, τὸν τρόπον τῆς
πόλεως μᾶλλον ἢ τοὺς νόμους ἐπισταμένη, καὶ μετὰ
τριῶν παίδων οὐδέπω καὶ νῦν τῆς ἑαυτῶν συμφορᾶς
ἐπαισθομένων, οὐδὲ ὁποίαν ⟨μὲν⟩ αὐτοῖς ὁ θεὸς δέδωκε
γιγνομένοις πατρίδα τὴν Ἀθηναίων πόλιν, ὁποίαν δ'
13 εὐθέως γενομένων ἀφῄρηται πάλιν. καὶ ἕτεροι μέν,
ὡς ἔοικε, τοὺς ἑαυτῶν παῖδας, τοὺς ἢ ἐν Βοιωτίᾳ

1 κατειρον. V. — 5 ὄμμασιν: ὀφθαλμοῖς B. — 6 ἐν Ῥόδῳ del. Wolf. — φανείη f^1 corr. 1. — 7 περαίας Markl.: στερεᾶς. — μικρὸν φρουρίον amB. — Ἄμον v. Wilam.: ἄμμον; del. W. — 8 ταλ.] add. δυοῖν O (ex ep. IX), del. Wolf. — ὅσον fam^1, corr. 2. — 10 ὕστερον del. W. — 12 καὶ μόνων m, μόνοιν ϛ, μόνον cp. — 14 σὺν a^1m^3B: ἐν fa corr. 1 m^1. — 15 γενομένης om. a. — 17 ἀναγκάζοντος fm^1a^1 supra ο scr. α. — 18 ἐπισταμένην Barb. — 20 ἐπαισθανομένων Barb. — μὲν add. Blass. — ἔδωκε ϛ. — 21 τὴν Ἀθ. π. del. ci. Wolf. — 22 ἀφῄρηται R.: ἀνῄρηται f, ἀνῄρηνται amB. — πάλιν Tayl.: πόλιν. — 23 ἔοικε τοὺς ϛ: ἔ. ἢ τοὺς. — τοὺς ἢ Wolf: ἢ τοὺς

*γενηθέντας ἢ ἐν Αἰτωλίᾳ, πρὸς ὑμᾶς πέμπουσι τῆς
αὐτόθι παιδείας μεθέξοντας· οἷς δὲ ταῦτα παρὰ τῆς
φύσεως ὑπῆρξεν, οὐ δημοποιήτου πατρὸς οὖσιν οὐδ'
ἐπ' αἰτίαις αἰσχραῖς ἑαλωκότος, φεύγουσιν ἔτι νήπιοι,
καὶ τρέφονται πένητες ἐν ἐρημίᾳ τε καὶ φυγῇ πατρῴᾳ.
καὶ περὶ μὲν τῶν Λυκούργου παίδων Δημοσθένης* 14
*ὑμῖν ἐπιστέλλει, καὶ δεῖται καλῶς ποιῶν χαρίσασθαι
τὸ πατρῷον αὐτοῖς ὄφλημα, καὶ ὑμεῖς οὐδὲν ἄλλ' ἢ
Ἀθηναίων ἔργον, ἐλεήσαντες αὐτοὺς καὶ χαρισά-
μενοι, ἐποιήσατε· καὶ γὰρ ὀργίζεσθαι ῥαδίως ὑμῖν
ἔθος ἐστὶν καὶ χαρίζεσθαι πάλιν· ἐγὼ δὲ ὑπὲρ τῶν* 15
*ἐμαυτοῦ παίδων οὐκ ἂν ὑμᾶς πείσαιμι δεόμενος, ὡς
μή μοι ⟨μὴ⟩ μόνον ἐν ὀρφανίᾳ τραφῶσιν, ἀλλ' ὀρφανοί
⟨θ'⟩ ἅμα καὶ φυγάδες ὄντες, οὔτε ἀδικήσαντες παῖδες
ὄντες, ἀλλ' οὐδὲ ἄλλως ἑαλωκότες, τὰ μέντοι τῶν
ἑαλωκότων πάντα πεπονθότες; εἶτα τελευτήσαντος
⟨ἂν⟩ ἀναμνησθεῖτέ μου, καὶ χαρίσαισθε τὰς δεήσεις,
νῦν ⟨οὐ⟩ προσέχοντες ἡμῖν; ἀλλὰ καὶ πράξατε, ἄνδρες
Ἀθηναῖοι, καὶ πείσθητε, τὰ συνήθη τε αὐτοῖς καὶ
μέτρια ποιοῦντες. οὐ γὰρ ἂν δὴ ⟨τῶν⟩ τρόπων ἀπο-* 16
*σταίητε καὶ καταλύσαιτε τὴν τῆς πόλεως δόξαν, ἣν
ἐπὶ χρηστότητι μείζω καὶ φιλανθρωπίᾳ διὰ παντὸς*

1 *γεννηθέντας* AV. — *ἢ*] *δὲ* am^1, *τοὺς μὲν . . . τοὺς δὲ* ci. Blass. — *ἡμᾶς* A. — 4 *αἰτίας αἰσχρὰς* A. — 6 *παίδων*] *λόγων* a^1. — *Δημοσθ.*] cf. epist. III. — 8 *ὑμεῖς* a^1, *ἡμεῖς* corr. 1. — 9 *αὐτοὺς* cum p del. Blass. — 10 *ὀργίζεσθε* V. — 11 *χαρίσασθαι* fB. — 12 *πείσαιμι* f (ci. W.): *πεισαίμην* amB, *πείσαιμ' ἂν* R. — 13 *μή μοι μὴ* R.: *μή μοι*. — 14 *θ'* add. Blass (hiat.). — *οὔτε . . .* 15 *ὄντες* om. Barb. — 16 *τελευτήσαντος* a (ci. R.): *τελευτήσαντες* fmB. — 17 *ἂν ἀναμνησθεῖτε* Blass: *ἀναμνήσθητε* (*-θῆτε* R.). — *χαρίσαισθε* R.: *-σασθε* fa^2 (*-σασθαι* a^{1}mB). — 18 *νοῦν* m. — *οὐ* add. R. — *προσσχόντες* L^3 Blass. — *πράξετε* fB (*ἀλλὰ γὰρ εἴξατε* R.). — 19 *τε* om. a. — 20 *δὴ*] *διὰ* a^{1}m^1. — *τῶν* add. Tayl. — 21 *καταλύσετε* fa, *κωλύσετε* m^1, *κωλύσαιτε* m^2. — 22 finem ep. inde ab *ἐπὶ χρηστότητι* in f suppl. m. IV. — *μείζω* om. a^1.

ἔσχεν ἢ ταῖς ἄλλαις ⟨ἀρεταῖς⟩ πάσαις ἡ πόλις. οὐδ' ἂν
Μελάνωπος ἰσχύσειε πλέον κωλύων ὑμᾶς μιμεῖσθαι
17 *τὴν ἑαυτῶν χρηστότητα καὶ φιλανθρωπίαν, ἢ παρα-*
καλῶν — οὐκ Αἰσχίνης, οὐδαμῶς μὰ τοὺς θεούς· οὐ
γὰρ αὐτάρκης οὐδ' εὐτυχὴς πείθειν ἔγωγε τὴν πατρίδα
τὴν ἐμήν, καὶ μάλιστα νῦν, ἐμαυτοῦ χάριν πείθειν
δοκῶν· ἀλλ' ὁ τῆς πόλεως τρόπος καὶ τὸ πάλαι ὑμῶν
ὄνομα καὶ τὸ τῶν προγόνων ἦθος, οἷς ἀναγκαιότερον
δήπουθεν ἢ Μελανώπῳ καθ' ἡμῶν δεομένῳ προσέχειν.

1 *ἀρεταῖς* add. mg. L^1 R. — *ἡ πόλις*] *ἦν πόλεσιν* m^3. — 2 *πλέον* q: *πλεῖον*. — *ἡμᾶς* f^4m. — 3 *ἢ*] *ἣν* f^4a^2. — 3 sq *παρακαλῶ* V. — 4 *οὐκ* om. f^4a^2, *ἀλλ' οὐκ* m^3. — *οὐδαμοῦ* f^4a^2, *οὐδαμ.°* a^1. — 5 *εὐπειθὴς* ς. — 7 *δοκῶ* V. — *παλαιὸν* Drerup. — *ἡμῶν* f^4. — 8 *τὸ* om. V. — *οἷς* om. f^4am^1, *ᾧ* m^3 s. v. B. — 9 *ἢ*] *ὡς* f^4am^1. — *προσέχοιτε* f^4am^1, *προσέχοιμι* V.

αἰσχίνου ἐπιστολαί subscr. f^4, *τέλος τῶν αἰσχίνου ἐπιστολῶν* m.

FRANKII

INDEX NOMINVM.*)

*) [ ] indicat ea quae suspecta,
( ) ea quae e poetis ab Aeschine allata sunt.

LIPSIAE: TYPIS B. G. TEUBNERI

INDEX VERBORVM.

ἄν 2, 159 ⟨3, 45⟩ 3, 168. *κἄν* .., *ἢ* .. *ἄν* 2, 59. sim.: *ἄν* 3, 3 6. *ἂν ἄρα* 3, 193. *ἄν* 3, 243 1, 133. *ἂν δ' ἄρα*: 3, 202 1, 48. sim.: ‖ *ὧν ἄν* ‖ 2, 107. *κἄν* 3, 8 et 50. *ἂν δ'* 3, 167 b 1, 19. *οὐδ' ἄν* 1, 31. sim. *κἄν* 2, 154. — b) *κἄν* = auch wenn: *κἂν τἄλλα* 2, 5. sim. 1, 189 b 31 3, 146 213.

2) = ob: *σκέψασθε δ', ἂν* .. *δόξω* 2, 7. sim. 1, 120.

ἀναβαίνω. -*βάς* 2, 63 3, 241. -*βήσεται ἐν τῇ ἀπολογίᾳ* 1, 132. — *δεῦρο*: 1, 69 193 2, 143. — *ἐπί* c. acc.: 1, 80 3, 152.

ἀναβάλλομαι. *πρᾶγμα* .. *χρόνους ἐκ χρόνων* 1, 63. *εἰς*: 3, 164 1, 139.

ἀναβιβάζομαι. -*βιβῶμαι* 2, 146. — *οὓς* (*ξένους*) 3, 7.

ἀναβοάω. abs.: 3, 117. — -*σῃ* „*κάλει*" 3, 202. — *παμμέγεθες* 2, 106. — *ἐφ' ᾧ* -*βόησεν* 3, 224.

ἀναγιγνώσκω. 1) a) 1, 2. — 1, 149 150 2, 116 3, 101. — b) c. acc. subst.: *ἀντίγραφα* 1, 115. *ἀράν* 3, 119. *δόγμα*: 2, 60 b 3, 69. *ἐκμαρτυρίαν* 2, 19. *ἐπίγραμμα* 3, 190. *ἐπιστολήν* 2, 50. *ἔπη* 1, 147. *μαντείαν* 3, 112 119. *μαρτυρίαν* (-*ας*): 1, 50 104 2, 155 1, 65 69 100 2, 46 54 55 67 85 127 *νόμον* (-*ους*): 1, 11. cf. 1, 34 22 72 3, 15 192. *ὅρκους* 2, 115. cf. 3, 119. *παράνομον* 3, 192. *προβουλεύματα* 2, 59. *ψήφισμα*: 2, 50 b. cf. 2, 54 65 3, 93 2, 83 84 94 101 3, 33 100 124 187. cf. 3, 192. 2) *καί μοι* -*γνωθι*, *ἐπὶ τίνος ἄρχοντος* .. 3, 24. -*γνωθί μοι*, *τίς ἦν ὁ* .. 3, 75.

ἀναγκάζω. (-*άσειν* 3, 55. ceteris locis pass.) — 3, 104. *ἐκ προσταγμάτων* -*σμένοι* 2, 176. -*ζόμενος ὑπὸ* .. *δαπάνης* 3, 218. — sq. inf.: 1, 37 2, 21 72 73 113 3, 10 55 193.

ἀναγκαῖος. *τροφῇ* 1, 27. — *οὐδενὸς τῶν ἀ. ἐμνήσθη* 2, 114. *τῶν ἐκ φύσεως* -*ων* 1, 138. — -*όν ἐστι ῥηθῆναι* 2, 101. sim. 3, 229. — *τὴν εἰρήνην* -*οτέραν ἢ καλλίω εἶναι* 3, 69. — *ἢ τό γ'* -*ότατον* 3, 169.

ἀνάγκη. 1) c. inf.: -*η ἔσται* 1, 74. *ἅπασα ἀ. ἦν* 1, 87. -*η ἐστίν* 1, 112. omisso *ἐστι*: *πᾶσα ἀ.* 1, 76. -*η* 2, 31 164. — 2) *ἐξ* -*ης* 1, 9 2, 113 3, 40 126. — *πρὸς τῇ ἀ. ταύτῃ γίγνωνται* 1, 74.

ἀναγορεύω, ἀνεῖπον, ἀνερῶ cet. 1) -*ειπεῖν* (*τὸ κήρυγμα*) 3, 40. — *τί ποτ'* -*ερεῖ* 3, 155. — *οἱ δὲ* -*εύοντο ἐναντίον* .. 3, 43. -*εύεσθαι στεφανούμενον* 3, 44. *εἰς* (sed Blass omisit *εἰς*) *τὸ βουλευτήριον* -*ρρηθῆναι* 3, 45. *τῶν Ἑ. ἐναντίον* -*ρρηθήσεται* 3, 147. — *στέφανον ἐν* .. 3, 46 47. *χειροτονίας* 3, 3. 2) sq. *ὅτι*: *ἐν* 3, 10 42. *ἐν* .. *πρός* 3, 49. 3) sq. acc. c. inf.: *ὁ κῆρυξ* -*εῖπε* et -*ρεύει* 3, 122.

ἀναγράφω. (*ἐν σανίσιν*) 3, 39. — 3, 113. — *νόμους* 1, 7 3, 37 38 b. *χρόνοι* .. *ὀνόματα ἐν* .. *γράμμασι* 2, 58. — *εἰς* .. *στήλην* 3, 70.

ἀνάθημα 1, 125. *περὶ τῶν ἀ.* 1, 127. *ἀ. ἀναθεῖναι* 3, 21. *εἰς* 3, 107 187.

ἀνεθορυβήσατε 1, 82.

ἀναίδεια. -*α* 1, 105. *ἐκ τῆς ἀ.* 1, 189. *τὴν αὐτῶν* -*αν* 1, 184. *πρὸς τὴν τούτων* -*αν* 3, 16.

ἀναιδής. *πρᾶγμα* -*ές* 1, 72. *οὕτως α. εἶ* 2, 150. *ἐπὶ τὸ* -*έστατον* 1, 47.

ἀναιρέω. *αὐτοῖς* -*εῖ ἡ Πυ*-

δυσχερής. ἄλλα πολλὰ καὶ -ῆ 3, 118.

εἰς δεινὰς **δυσχωρίας** κατακεκλημένον 3, 87.

δώδεκα. 2, 116 1, 99.

δωρεά. -αὶ καὶ στέφανοι 3, 178. αἱ δ. 2, 80. τὰς δ. subi. 3, 179. -ῶν 3, 177. τῆς δ. 3, 205 1, 112. — obi.: αἰτεῖν: 3, 167 227 236 250 183 186. α: 3, 255. διδόναι: τὴν δ. 1, 111. ἣν δ. 3, 178. τὰς δ. 2, 19 3, 180 232 243. cf. 186. ε: 3, 188. κ: τὰς ἀφθόνους ταύτας δ. 3, 177. λαμβάνειν: 3, 172 182.

δωροδοκέω. 3, 259. δημοσίᾳ 1, 154. αἰσχρῶς 3, 105. ἐφ᾽ ἑκάστους τούτων 3, 143. κατὰ τοῦ δήμου 3, 170. περὶ ἕκαστα τούτων 3, 9. τὰ περὶ τὴν Ε. -ηθέντα 3, 221. c. acc. δωροδοκίας 3, 58.

δωροδόκημα. τῶν δ. 3, 257. τοῦ δ. 3, 104. εἴ τινος ἀπολειφθήσεται -ας 3, 149. ἰασόμενοι τὸ Δ. -α 3, 69. πεπόρισαι τὰ δημόσια δ. 3, 209.

δωροδοκία. ἡ Δημοσθένους -α 3, 156. τῆς Δ. -ας subi. 3, 129. κατηγορεῖν -ας 2, 3 93. εἰς τοῦτο . . -ας 3, 94. ὑπὲρ τῆς δ. 3, 81. — ἐπὶ ταῖς δ. 2, 3. — ἃς (-ας) ἐδωροδόκησαν 3, 58. καταπτύει -ας 2, 23. τὰς περὶ τοὺς Ἀμφ. -ας 3, 237. τὴν τοῦ Δημοσθ. ἐν τῇ πολιτείᾳ -αν 3, 214.

ὅτι **δωροδόκος,** ὅτι δειλός 3, 244.

δῶρον. τοὺς τὰς τῶν δ. γραφάς 3, 232. -α λαμβάνειν: 1, 107 114.

ἐάν. [ἐ. ἄρα 1, 24 49 50. ἐὰν δ᾽ ἄρα 1, 47.] cf. Trentepohl p. 49 et sq. 1) a) 1, 14 15 b. sim. 1, 20. — 1, 28. sim. 1, 188 3, 26. (ἐ. μὲν . . ἐ. δέ) 32 241 1, 91. sim. 3, 20 232 3, 67. — 1, 32. sim. (imperat.) 1, 160 2, 68 70 170 3, 201 202 205. 1, 17. sim. (ἐ. μὲν . . ἐ. δ᾽) 1, 36 46 123. (ἐ. μὲν . . ἐ. δ᾽) 177. (cf. 3, 60) 3, 136 152 155. (ἐ. μὲν . . ἐ. δ᾽) 180 207 242 244. ἂν μὲν . . ἐ. δέ 3, 168. — 2, 94. cf. 2, 115 3, 92. sim. 3, 142. b) ἀγαπῶσιν 3, 20. cf. 1, 174. c) ἐ. ἄρα 1, 50. 2) ὥσπερ ἐνθάδ᾽, ἐ. τις . ., καὶ πάλιν ἐ. τις 1, 87. 3) a) 1, 124 quinquies. — 1, 13. sim. 1, 72 52. sim. 3, 244 229 1, 37. sim. 2, 7 1, 49 2, 48 1, 38 165 72 b. sim. 3, 36 47 48 158 1, 111 b. sim. 2, 127 3, 8 60 et 61 ter. — 1, 24. sim. 1, 46 47 73 90 134 169 b 2, 24 44 b 100 183 3, 167 254 1, 193. — 2, 115 b. — 3, 248. b) ἀγαπήσειν 1, 174. cf. 3, 20.

ἑαυτοῦ, αὑτοῦ. A) gen. I. masc. 1) pertinet ad subi. eiusdem enuntiati a) τὸν μέλλοντα τὴν οὐσίαν τὴν ἑ. ἀναλίσκειν 1, 11. sim.: 1, 29 39 40 108 46 54 107 194 2, 111 129 130 3, 183. b) Κτησιφῶντος . . ὑπερβολήν τινα ἑ. παλαιότητος . . εἰπόντος 2, 42. c) ἐν τῇ σωφρονεστάτῃ α. ἡλικίᾳ ὢν 1, 11. sim. 1, 22 31. cf. 3, 174 1, 69 88 90 107 114 116 118 125 126 127 145 b [153 154] 181 182 184 186 194 2, 78 130 149 3, 6 41 89 160 182 233. — τὰ ἑαυτοῦ 3, 21. ἐπὶ τὰ ἑαυτῶν 3, 154. — παρὰ . . πρεσβυτέρῳ ἑαυτοῦ 1, 42. θεῖον ἑ. 1, 103. sim. 2, 87 41. ‖ αὐτοῦ ‖ 2, 156. d) 2, 111. cf. 3, 141. ὑφ᾽ α. 3, 229. e) ἐξιστάμενος α. 2, 39. sim. 2, 6 b 69.

ἔκπλους. τὸν τῶν νεῶν -ουν τὸν εἰς Ἑ. 3, 51.
ἐκποίητον γενέσθαι 3, 21.
τὴν χώραν **ἐκπορθήσαντας** 3, 108.
ἐφ' ᾧ ὑφ' ὑμῶν **ἐξερρίφη** 2, 153.
τὰν Κερσοβ. **ἔκσπονδον** ἐποίεις 2, 93.
τὴν γλῶτταν **ἐκτμηθείς** ‖ ἀποτμ. ‖ 1, 172.
ἐκτιθέναι πρόσθεν τῶν ἐπωνύμων 3, 39.
ἐκτίνω. μηδὲν -νῃ αὐτός, ἀλλ' ἕτερος ὑπὲρ αὐτοῦ 1, 75. χρήματα τῷ θεῷ 3, 129.
ἕκτος. fem.: τῇ ἕ. 3, 73. -ῃ 2, 90 3, 73. εἰς τὴν ἕ. 3, 98.
τὰς **ἐκτροπὰς** αὐτοῦ τῶν λόγων ἐπιτηρεῖτε 3, 206.
ἐκφέρω. A) act. 1) c. acc. et dat.: λόγους 2, 165 b 3, 173. 2) ἔργα λεπτὰ εἰς 1, 97. 3) πόλεμον δι' Ἀργ. πρὸς Λακ. 2, 176. 4) 2, 104. B) med.: ἀμφότερα -ενέγκασθαι 2, 66. — προβούλευμα εἰς τὴν ἐκκλησίαν 3, 125.
ἐκφεύγω. αἰσχύνην 3, 247. — εἰς 3, 123. — ἐκ 3, 7 1, 179.
ἐκφοβέω. τοὺς .. ἀντεροῦντας -ῶν 2, 183.
ἐπὶ τὰς **ἐκφορὰς** τῶν τελευτησάντων 3, 235.
παντάπασι **ἔκφρων** ἐγένετο 3, 151.
ἐκφυλλοφορέω = foliis extrudo. (αὐτόν) 1, 111. αὐτόν 1, 112.
ἑκών. παρ' -των τῶν Ἑλλ. 3, 58. — praedic.: 1, 158 3, 85 239 1, 87 188 40.
ἐλάττων, ἐλάχιστος. I. comp. 1) πραγμάτων ἐ. 2, 101. — 2) sq. gen. comp.: 1, 88 167. 3) -ον ἢ δέκα δ. 3, 187. οὐκ -ους ἢ 1, 56 2, 162 175. II. sup. 1) μιᾶς ἀρχῆς τῆς ἐ. 3, 26. τῷ ἐ. (ἔθνει) 2, 116. -ου χαλκοῦ 3, 104. — αἱ κρίσεις -αι γίγνεσθαι 3, 2. 2) -α περιεποιήσατο 3, 173. — οὐκ -ους δὲ τῶν 1, 117.
ἐλαύνω. τοὺς ἠσεβηκότας Ποινὰς -νειν 1, 190.
ἐλαφηβολιών. 2, 92. -ος μηνός 2, 90. τοῦ ἐ. 3, 73. τοῦ ἐ. μηνός 3, 67.
ἔλεγχος. -ος οὐ μικρὸς τῶν Δ. πολιτευμάτων 3, 105. γεγονότος -ου 1, 85. φοβούμενοι τὸν ἔ. 3, 99.
ἐλέγχω. c. partic.: 2, 5 1, 115.
ἐλεεινός. παιδία .. -ά 2, 179.
ἐλεέω. c. acc.: 2, 93 1, 188. αὐτόν 1, 188.
ἐλευθερία. ὑπὲρ τῆς ἐ. τῶν Ἑ. 2, 60. μεταμανθάνοντας τὴν ἐ. 3, 157. ἀφαιρεῖται εἰς -αν 1, 62 65.
ἐλευθέριος. συνήθειαι -οι 2, 23. λόγον 1, 120.
ἐλευθερίως 1, 156.
ἐλεύθερος. I. cum subst.: ἀνδρὸς .. ἐ. 1, 123 3, 171. sim.: α: 1, 107 2, 173. γ: 2, 4. μ: 1, 43. παῖς: 1, 7 9 14 139. σ: 2, 5. II. solum 1) 2, 127 148 3, 169. — 3, 41. 2) pro subst.: τὸν γενναῖον καὶ ἐ. 1, 42 3, 122. — 1, 138. — τῶν ἐ. 1, 15 159 17. — τοῖς ἐ. 1, 138. — τὸν ἐ. 1, 139. τοὺς ἐ. 1, 138.
ἱερὸν **ἠλευθέρωσαν** 3, 132.
ἐλευθέρως. εἰπών 2, 70. παιδευθεὶς ἐ. 3, 154.
σὺ δὲ **ἑλκοποιεῖς** 3, 208.
ἕλκοιμι τῶν τριχῶν .. γυναῖκα 2, 157.
ἐλλείπω. ὁ μηδὲν ὧν ἦν δυνατὸς -πων 2, 118.
ἑλληνίζων τῇ φωνῇ 3, 172.
ἐλπίζω. 1) c. inf.: -ζω μοι

2, 153. *ο*: 1, 124. *π*: 1, 187 2, 21 1, 49 2, 27 33 ter 1, 5 92 2, 114. *συγγνώμην*: 1, 37 83 3, 166. *σ*: 3, 27. *τ*: 3, 31. *τρόπον*: 1, 25 136. *υ*: 3, 47. *τὴν χεῖρα*: *ἔξω* 1, 25 26. *ἐντός* 1, 25. *χ*: 2, 33 3, 171. *ψ*: 2, 104. — 2, 76 138 175.

III. add. duplex acc.: 1, 129.

IV. c. praepos.: *εἰς*: 3, 23 31. *ἐκ*: 1, 95 126. *ἐν*: 3, 47. *μετὰ χεῖρας* 1, 77. *παρά*: *Φιλίππου* 2, 145. *παρ' ἑαυτῷ*: 1, 41 54 64. cf. 1, 95. *περὶ αὑτόν* 1, 41. *ὑφ' ὑμῖν αὐτοῖς* 3, 235.

V. *καλῶς ἔχει* sq. (acc. c.) inf.: 1, 85. *αὐτῷ* 2, 104.

VI. 1) *οὐ γὰρ ἔχω* . ., *τίνα* . . *μνησθῶ* 1, 76. 2) c. inf.: *εἰπεῖν* 1, 157 3, 205. sim. 3, 228 2, 98 3, 35 203.

ann.: med. aut pass. non invenitur.

τῇ ὑστεραίᾳ **ἕωθεν** 3, 123.

ἕως. 1) = quamdiu: 3, 177 1, 95 103. — *ἕ. ἄν* 2, 82. 2) = donec: 3, 104. — *ἕ. ἄν* 3, 21 165.

ζάω. 1) 1, 14 55 3, 217 1, 102 2, 28 3, 245 1, 128 147 2, 179 3, 115 139 219. — 1, 34. 2) *ἀφ' ὧν ζῶσιν* 1, 105. 3) *πῶς τὸν καθ' ἡμέραν βίον ζῇ* 1, 153.

ὁ τὸν Ἑλλήσποντον **ζεύξας** 3, 132.

ζεῦγος. *τρία ζ. ὀρικά* 3, 76. sim. 2, 111.

ζηλοτυπέω. *ἀρετήν* 3, 211. *τὰ γιγνόμενα* 1, 58.

μετὰ τῆς πρὸς Φ. ὑπὲρ τῆς δωροδοκίας **ζηλοτυπίας** (= invidia) 3, 81.

ζηλόω. *τὴν ἀρετὴν καὶ τὴν φιλίαν αὐτῶν* 1, 146. *διατριβάς* 3, 217. *στρατηγίαν* 2, 75. *φύσιν* 3, 229.

ζήλωμα = diligentia: *τὰ τῶν νέων -τα* 1, 191.

ζηλωτής. *βουλευμάτων* 2, 171. *τῆς ἡλικίας* 2, 166.

ζημία. *ἐφ' οἷς ἐστιν -α θάνατος* 3, 250. sim. 1, 87. — *τίνος ζ. τυχεῖν* 3, 131. — obi.: *τὰς ζ.* 2, 19 3, 175.

ζημιόω. 1) 3, 232. 2) *θανάτῳ*: 1, 88 91 113 174 3, 224 252 1, 184. — *ταλάντοις* 3, 116. *χρήμασιν* 3, 129.

ζητέω. 1) *τὸ ὅλον πρᾶγμα* 1, 73. — *τὸν στρατηγόν* 2, 73. 2) sq. inf.: 1, 34. 3) *-ῶ, πρὸς τί ἂν* . . 3, 230.

ζήτησιν *αὐτοῦ ἐποιεῖτο* 1, 43.

ἦ. 1) *ἦ που* = ſicherlich wohl: 2, 88. 2) *ἦ μήν*: 3, 150.

ᾗ. = quare: *ᾗ δὴ καὶ πάνυ χαίρω, ὅτι* . . 1, 44 (2, 11 Blass *ὅθεν*). ‖ *διό* ‖ 3, 99.

ἤ. [. . *ἢ* . . *ἢ καί* 3, 42. *ἢ* . . *γε* 3, 169.] I. disiunctiva particula 1) a) *ἐλεύθερον παῖδα ἢ γυναῖκα* 1, 14. sim. 1, 28 30 36 39 41 54 79 181 2, 9 103 152 3, 21 42 44 179b 192. — 1, 39. — *παθεῖν ἢ ἀποτῖσαι* 1, 15. sim. 1, 29 183 3, 162 251 [252]. — 1, 97 99 106. — *ἐάν τις* . . *ἢ ἐάν* 1, 15. sim. 1, 72 2, 59. — 1, 29. sim. (enuntiata): 1, 29 162 187 2, 107 158 180 3, 5 175 211. *εἴ τι* . . *ἢ εἴ τινας* 3, 215. *ἢ τό γ'* 3, 169. b) *εἰς παῖδα* . . *ἢ ἄνδρα ἢ γυναῖκα* 1, 15. sim. 1, 40 80 2, 88 3, 114 42. cf. 3, 179. — 1, 28 71. c) *ὁ κ. ἢ* . . *ἢ* . . *ἢ* . . 2, 40. — *τὸν π. τ.* (. . , *ἢ* . . , *ἢ* . .) — *τὰς σ.* . . *μὴ ἐ.* (. . *ἢ* . .) *ἢ π*

inf. solus: 1,129 138 3,14. b) -σατο αὐτὸς εὐδοκιμήσειν 3,81.

ἡδέως. 2,121 3,118 236.

ἤδη. I. = jetzt, bereits, schon, nunmehr 1) a) α) 1,24 32 3,132. sim. 3,134 1,163 18 3,249 197 1,11 2,103 3,79. sim. 3,94 207. cf. 3,24 1,14 2,184 95 22. sim. 3,64 1,39. β) ἔτη ἤ. βεβίωκεν ἐνενήκοντα 2,147. sim. 2,149. cf. 3,106. γ) 3,7 257. δ) ἐὰν ἤ. = sobald 3,67. — ἐπειδὰν .. ἤ. 1,18. b) 3,24. — 1,159 3,120. 2) α) μετὰ ταῦτα ἤ.: 1,111 2,29 110. sim. 3,81. (cf. 3,64.) — ἐνταῦθ' ἤ. 3,124. οὕτως ἤ. 3,129. β) 2,34. — II. = schon, bereits (de praeterito) a) 2,82 3,161 1,134 2,98 102 3,144 256. — 1,53. — 1,141 165. — 3,65 90. — 2,72 3,122. b) πολλοὺς .. [ἤ.] 1,92. ἤ. δέ τινας 1,92. sim. 1,153 2,181. ἤ... πολλάκις 1,108. ἤ. πόρρω 3,122. ἤ. ποτε 3,174. ἤ. ποτὲ καὶ πρότερον 3,193. τὴν τρίτην ἤ. π. 2,139. sim. 3,54. — III. = sogleich, sofort: 1,43 2,183. — 2,152 154. — ἐνταῦθα ἤ. 1,96 2,13. — 1,96 3,145. — 2,62. — IV. valet ad augendum a) α) δ' ἤ. 2,112. ἤ. δ' 3,193. β) ἤδη καί: 1,63 2,39 3,2 106 159 246. γ) = erst: τότ' ἤ. 1,23. ἐνταῦθ' ἤ. 3,140. b) = vollends auch: sed Blass δή 3,52. cf. 3,151. c) = noch: ἤ. μειρακίῳ ὄντι 1,49.

ann.: οὐκέτι .. ἀλλ' ἤδη 1,18 2,72 3,122 134. cf. 3,132 et Rosenberg progr. 1878 p. 8.

ἥδομαι. abs.: 1,57. sq. ὅτε 2,4. — εἰς ὑπερβολὴν ὁμοίως 2,4. — οἷσπερ -εται ξυνὼν 1,153.

ἡδονή. αἱ προπετεῖς τοῦ σώματος -αί 1,191. — dat.: ταῖς αἰσχίσταις ἡ. 1,42. -ῇ 2,152. ταῖς ἡ. ταῖς σαυτοῦ χορηγεῖς 3,240. — obi.: 1,76. διά 1,160 2,182. πρός 1,96 3,127.

ἡδύς. ἀνήρ 1,126. ἄνθρωπος 2,42. — ἡδίων 3,139. τὸ ἥδιστον ἀκοῦσαι 3,127.

ἦθος. τοῖς ἤ. 2,177 3,248. αὐτοῦ .. τὸ ἦ., ὡς ἐπίβουλον καὶ ἄπιστον 2,54.

ἥκιστα v. **ἧττον.**

ἥκω. I. 1) 2,50 53. cf. 2,55 104 3,1 68. — οὐχ .. ὑπὲρ τῶν αὐτῶν οὐδ' ὅμοιοι ταῖς δόξαις 2,109. — subi.: λόγος 1,125. χρόνοι 3,62. 2) c. part. fut.: 1,118 122 2,126 149 183. cf. 2,114 3,98 122. — cf. 2,144. II. add. dat.: οἱ μισθοὶ τῷ γράψαντι 3,91. III. add. quo? a) δεῦρο: 1,56 2,152 169. Ἀθήναζε 3,98. — b) εἰς: 2,22 3,124 122 123. — 3,89. c) ἐπί c. acc.: 2,178 1,173 30 3,237 2,96 114. d) πρός: 3,207 122. — 1,32 2,119. e) ὡς c. acc.: 1,51. IV. add. unde? οἴκοθεν 3,60. — ἀπό: 2,94 121 152 142. ἐκ: 3,161 2,116 3,95. παρά c. gen.: 2,53 83.

ἡλικία. τῆς ὅλης ἡ. 1,24. τῆς ἡ. αὐτῶν 1,180. = venustatis 2,166. τῆς ἑαυτοῦ -ας ὅστις ἦν 2,78. περὶ τῶν ἄλλων -ῶν 1,7 8. — ταῖς ἡ. (= gratia, venustas) 1,194. ταῖς ἡ. 2,25. ἐν -ᾳ 1,63 155 3,255. ἐν τῇ σωφρονεστάτῃ αὐτοῦ -ᾳ 1,11. — obi.: 1,182. ἅστινας ἡ. 1,10 106 b. διά 1,169 2,47. εἰς 1,139. κατά 2,22 108 3,2. περί 1,49 121.

ἡλικιώτης. ἐμός 1,49. ἐ
μετὰ τῶν ἡ. 2,

μέμνημαι v. μιμνήσκω.

οὐδαμῇ ἄν τις αὐτὸ **μέμψαιτο** 1, 41.

μέν. [ὁ θεὸς μ. 2, 163. τοὺς νόμους μ. 1, 177. cf. 1, 91 108. τοὺς τῆς πόλεως μ. εὐεργέτας 1, 140. κατ᾽ αὐτοῦ μ. 1, 13. sim. 1, 109 3, 215. παρ᾽ ἐμοῦ μ. 2, 118. cf. 2, 66 146 3, 94. παρ᾽ οὐδὲν μ. 3, 258. ἐν ἐκείνῃ μ. οὖν τῇ ἡμέρᾳ 2, 82. ἐκ Πελοποννήσου μ. 3, 98. sim. 2, 119. δι᾽ ἔνδειαν μ. χρημάτων 3, 240. ἐκ παίδων μ. γάρ 2, 167. cf. 2, 99. εἰς τὴν μεγίστην μ. ἀπορίαν 3, 9. ἐπὶ τῷ μ. πρώτῳ .. ἐπὶ δὲ τῷ δευτέρῳ 3, 184. ἐπὶ ταῖς ἐψηφισμέναις μ. 2, 37. τὸ δοκεῖν μ. 3, 53. — μὴ γενομένης μ. .. γεγονότος δέ 1, 85. cf. 1, 145 2, 105.] — I. μὲν .. δέ: v. δέ IV. 1). — ὡς τῶν μ. δικαστῶν ἀνηκόων .. ὄντων, ὑμεῖς δὲ εὐσχήμονές τινες προσποιεῖσθε εἶναι 1, 141. — II. 1) μὲν .. ἀλλά: καὶ ἐγὼ μ. τοσαυτασὶ πολιὰς ἔχω, .. ἀλλ᾽ οὐκ ἐκεῖνος 1, 49. sim. 1, 53 2, 44 124 et 125. 3, 138 et 139 155. 2) μ. οὖν .. μέντοι 1, 36 2, 75. 3) τῆς μ. μαρτυρίας ἀκηκόατε .. σκοπεῖτε δή ‖ δέ ‖ 2, 69. — III. μὲν οὖν: = demnach, also, folglich: τοῦ μ. οὖν ὅλου ἀγῶνος φανήσεται .. αὐτὸς οὗτος αὐτῷ (αἴτιος ὤν) 1, 3. περὶ μ. οὖν τούτων 1, 3. sim. 1, 196 2, 98. μὲν recipitur a μὲν οὖν 3, 53: sequitur § 54 δέ. — μ. οὖν .. μέντοι 1, 36. μ. οὖν .. ἀλλά 1, 53. reliquis autem locis sequitur δέ: 1, 33 40 43 46 57 109 116 121 196 2, 5 31 40 44 53 82 104 117 118 131 146 b 184 3, 2 9 24 33 (53) 128 198 242 260. — IV. non sequitur δέ vel altera particula 1) πρῶτον μ. .. πάλιν 1, 157 3, 20. πρῶτος μ. .. πάλιν 3, 138. πρῶτον μ. .. καὶ πάλιν 2, 29. πρῶτον μ. .. μετὰ ταῦτα τοίνυν 1, 9—14. cf. 3, 163. πρῶτον μ. πάντων .. 1, 40. sim. πρῶτον μ. 1, 142. 2) τυγχάνει μ. γὰρ ἡλικιώτης ὢν ἐμὸς .. (καὶ ἐγὼ μ. ..) 1, 49. τὸν μ. ἔρωτα ἀποκρύπτεται 1, 142. ἔκδοτον μ. τὴν Β. ἐποίησε 3, 142. ἃ μ. γὰρ βεβούλευσαι, ὁρῶμεν 3, 209. τρεῖς καιροὶ .. εἷς μ. ὁ πρῶτος 3, 163. — (οἱ μ. ἐπ᾽ αὐτοφώρῳ ἁλόντες,) ἐὰν μ. ὁμολογῶσι, .. ζημιοῦνται, (οἱ δὲ λαθόντες) 1, 91.

μέντοι. 1) a) anteced. μέν: 1, 36 2, 75. b) = gleichwohl, aber: μ. .. ὅπως 1, 74. — 3, 239. 2) = wirklich: 1, 98. 3) fürwahr: ‖ τοι ‖ 1, 83 2, 43. 4) = freilich, allerdings: (1, 22 μέν Blass) 3, 173. 5) videtur idem significare quod itaque: 2, 106.

μένω. 1) 3, 195 cf. Ortner p. 30. τὰ ψηφίσματα, ὡς .. ἐγράφη, -ει 2, 66. 2) ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως 3, 76.

μέρος. subi.: 3, 4 2, 34 3, 49. — -ει τινί 3, 35. ἐν -ει 3, 4 [2] 2, 41. ἐν εὐχῆς -ει 1, 151. sim. 3, 148 1, 126. — ἐν 2, 57. ἐν τοῖς μ. 2, 168 [168]. — acc.: c. gen.: 2, 126 14 88 126. α: 3, 143 b 149. ε: 2, 23. υ: 3, 5. εἰς 3, 197. ἐπί 3, 237. πρός 1, 109.

ὑπὲρ τοῦ **μεσεγγυήματος** τοῦ ἐξ Ἀμφίσσης 3, 125.

μέσος. 1) a) ἐκ -ης τῆς Ἑλλάδος 3, 133. sim. 3, 161. b) διὰ -ης Πελοπ. 2, 75. 2) pro subst.: τὸ μ. 3, 91. — νὺξ ἐν -ῳ (ἦν) 3, 71. κεῖται ἐν -ῳ 3, 248. — εἰς -ον πίπτει τῆς 3, 90.

μέτριος. [μετριώτερα 1,51.] I. ἀνθρώπων τοῖς τρόποις οὐ -ων 2,173. δέησιν 3,61. τιμήματι 1,174. II. praed.: 1,162 3,11 b. πρὸς .. δίαιταν 3,170. — -ον ἐμαυτὸν πρὸς .. παρεσχηκώς 1,1. — cf. 1,51. III. pro subst. 1) masc.: τοῖς -οις ὑμῶν 2,181. 2) neutr.: ἅπαντα τὰ μ. subi. 1,103 3,1. — οὐδενὸς ὧν τῶν μ. ἐνδεής 1,42. — -ώτερ' ἂν διεπέπρακτο, εἰ δή τι τῶν τοιούτων ἐστὶ -ον 1,51. sim. 1,70.

μετριότης. ἡ τοῦ βίου -ης 3,218. ἐν τῇ τοῦ κρατοῦντος -τι 3,133.

μετρίως. προειρῆσθαι 1,3 3,9. προσφέρεσθαι 1,39. χρήσασθαι 3,57 129.

μέτρον. διὰ τοῦ μ. 1,147. ἐν τῷ μ. 1,141. obi.: τὸ μ. 3,136.

μέχρι. μ. δεῦρο 3,24. — c. gen. 1) μ. .. ἐτῶν 2,133. μ. τούτων 2,44. μ. τοῦδε 3,24. 2) a) ἀπὸ .. μ.: 3,132 182. b) 1,182 3,154 55 b.

μή. A) I. 1) τὰ καλὰ καὶ τὰ μή 1,18. sim.: 1,118 3,199. τὸν ὄντως εὔνουν καὶ μή 1,139. — εἴ τις μὴ .. 1,27. εἰ μὴ .. 1,33 64 79 119. (ε. μ. καὶ ἐμέ) 126 2,114 163 3,71 82 88 90 91 123 143 147 b 175 177 219. εἰ μὴ φήσει πεπρακέναι 1,99. εἰ μὴ καί 3,147. εἰ μή τι ἄλλο 1,99. εἰ μή τις 1,193 3,11 17. — εἰ δὲ μή (omisso verbo), ἀλλά 1,48 53 176 2,87 3,170. ἤρετό με, .. εἰ μὴ μέμνημαι 2,36. (cf. autem 1,84 135 3,258.) εἴτ' ἔνοχός ἐστιν εἴτε μή 1,79. — κἂν μή 1,189 b 2,5 3,146 213. ἂν μή τι 2,104 3,243. ἂν μή 2,159. ἐὰν τις λέγῃ .. ἢ μὴ τρέφων, ἢ μὴ παρέχων .. 1,28. cf. 1,29 (μὴ ἐστρ.). ἐὰν μή τι καὶ τῶν τοιούτων 1,38. ἐὰν μὴ .. 1,73 111 2,24 44 68 3,20 47 232. ἐὰν .. περιπέσω καὶ μὴ .. ζημιῶμαι 1,174. sim.: 2,7. ἐὰν ἀναγκαζόμενος λέγειν περὶ ἐπιτηδευμάτων φύσει μὲν μὴ καλῶν 1,37. — ἐπειδὰν .. μὴ .. 3,201. ὅταν εὐνομῆσθε καὶ μὴ καταλύησθε 1,5. — ἵνα μὴ .. 1,40 49 50 117 155 157 182 183 193 2,22 112 118 3,21 35 47 64 67 70 169 b 170 172 176 190. ὅπως .. μή 3,39 64 65 b 170. — verbum simul auditur (in optatione): ἐάσετε οὖν αὐτὸν τὸ τοιοῦτον αὑτοῦ προστρόπαιον, μὴ γὰρ δὴ τῆς πόλεως, ὥστε ἐν ὑμῖν ἀναστρέφεσθαι; 2,158. — 2) relat. (vel interrog.): 1,29 b 45 77 79 105 (condic.) 160 3,122 249. — cf. τοιοῦτός ἐστιν .., οἷος μὴ γιγνώσκεσθαι 3,243. 3) a) imperat.: μὴ ἐξέστω 1,19. cf. 1,162. — μὴ θαυμάσητε 1,82. sim.: 1,111 112 159 2,179. cf. 3,168. — μὴ νομίζετε 1,118. cf. 1,170 3,202. sim.: 2,145 3,23 156. — cf. 3,176 189 206 205 238 249 255 b. b) deliberat.: ὅτι ἦρξα, μὴ ἀποδημήσω; 3,21. 4) infin. a) 3,228 2,116 3,227 2,105. (cf. 3,33.) 3,208 1,3 75 89 2,71 (cf. οὐ, quod sequitur). — α: 1,119. sim. 1,[154] 87. γ: 1,34 2,65. δ: 2,179. sim. 2,180. ε: 3,61 2,108. κ: 1,160. sim. 1,195. μ: 2,59. cf. 2,89. ο: 1,114 2,82. cf. 2,127. π: 2,1. cf. 2,35 1,48. sim. 2,63 1,3 3,201 37 47. σ: 3,134. φ: 1,138. sim. 3,21 127 208. — 1,2 13. sim. 3,158 199 3,91. — b) ἀπα-

ψίας 1, 167. τὰς ἐμὰς δημηγορίας 1, 174.

παρεμβολή. -αὶ λόγων 1, 166. ἑτέρων -ῇ πραγμάτων 3, 205.

παρεμπεσόντων εἰς τὴν πολιτείαν 2, 173.

παρέρχομαι. I. = praetereo: χρόνος 1, 93 b. τὰ Διονύσια 3, 69. — II. = prodeo 1) -ελθών 1, 180 b 2, 14 15 17 47 83 154. -ῆλθον 1, 193 2, 47. σεμνῶς πάνυ -ελθών 3, 97. — ὑπὲρ αὐτοῦ 1, 164. — 2) a) δεῦρο: 1, 46 73 174. b) α) ἔφη -ελθών 3, 166. β) εἰς τὴν ἐκκλησίαν 3, 95 211. — ἐπὶ τὸ βῆμα: 2, 59. (σωφρόνως) 3, 2 151. 3) -εται ἐπιτιμήσων 1, 84. — III. = accedo (procedo), penetro: -ελθόντες 3, 129. — εἰς: 3, 86. εἴσω Πυλῶν: 2, 130 3, 80.

παρέχω. I. act. 1) a) εἰς κρίσιν τοὺς ἀδικήσαντας 2, 117. τὴν αὑτῶν ἀναίδειαν ἐπὶ μισθῷ 1, 184. λόγον 1, 127. οἴκησιν: 1, 13 28. b) c. acc. et dat.: 1, 175 3, 175 1, 123 192. 2) reflex. c. adi.: 1, 1 3, 161. 3) τὰ σώματα .. ἐμφανῆ παρασχέτω 1, 99. II. med. a) α) c. dupl. acc.: οἷς ἐμαυτὸν ἄλυπον -έσχημαι 2, 181. — αὐτὸν μαρτυροῦντα -έξομαι 2, 155. sim. 1, 98. μάρτυρα (-ας) (praedic.): -σχέσθαι 1, 47 71. -έξομαι 1, 100 2, 91 167. cf. 3, 27. -έχομαι 1, 130. -εχόμενος 3, 31. -ειχόμην 2, 31 32. -εσχόμην 2, 56. -σχόμενος 2, 162. -έξομαι συνηγόρους τοὺς νόμους 3, 37. β) τὰς πίστεις ἱκανὰς -εσχῆσθαι 2, 56. γ) (κἂν) .. τὰ ψηφίσματα ἂν παράσχῃ ἐν ᾧ σὺ φῂς ὄντα χρόνῳ 2, 59. b) μαρτυρίας -έξομαι 1, 99. sim. 1, 135. μάρτυρας: -ειχόμην 1, 130. -σχέσθαι 1, 160. νόμον -έξομαι 3, 14. sim. 3, 36 b. συνηγόρους -σχέσθαι 3, 199. ἀγοραῖα τεκμήρια .. -όμενος 1, 125. ὃν (τρόπον) -έξονται 1, 136. .. τὸ ψήφισμα -ομένου 3, 60.

παρίημι. c. acc.: -ήσω 1, 106. — -έντες τὸν χρόνον 2, 49. — τούτους ἀτιμωρήτους 3, 121.

παρίστημι. A) act. 1) διαλογισμόν 2, 159. — τοῖς ἀκούουσιν ὡς 3, 229. B) intrans. a) -κότων τῶν πρέσβεων 2, 141. b) c. dat.: perf.: 1, 79 3, 120. C) med.: c. acc.: -στησάμενος 3, 154 155.

τῶν **παρόδων** τῶν εἰς Πύλας 2, 132.

παροινέω. -οῦντας 1, 70. — εἰς .. γυναῖκα .. πεπαρῴνηκα 2, 154.

παροινία. -α 1, 61. ὕβριν καὶ -αν εἰς γυναῖκα 2, 4.

παροξύνω. -νθῆν 3, 118. — -νθείς 1, 110 3, 161. -μμένος πρὸς τὸ πρᾶγμα ὁ Μ. 1, 43.

παροράω. τὸ βουλευτήριον καὶ ὁ δῆμος -ᾶται 3, 250. -ιδὼν τοὺς νόμους 3, 172.

παρρησία. μετὰ -ας 2, 104. περὶ τῆς ἑαυτοῦ -ας 3, 6. τοῦ παιδὸς τὴν π. (ἀφαιρεῖται) 1, 14.

παρρησιάζομαι. 1) 2, 70. — γλῶτταν, ᾗ -ετο 1, 172. 2) ὅπερ 1, 51. 3) πεπαρρησίασθέ μοι 1, 80. — πρὸς ὑμᾶς 1, 177.

παρωσάμενος ἄνδρα 1, 103.

πᾶς, πᾶσα, πᾶν. I. simul auditur subst.: πάσας (τὰς ἀρχάς) 1, 106. sim. 1, 100. πάντων (τ. καιρῶν) πρῶτον 3, 54. II. c. subst. (vel adi. vel partic.) 1) a) ἐπὶ π. δικαίοις 1, 178 3, 170. b) π. Ἀθηναῖοι 2, 64. sim. 3, 97 b 240. Ἀχαιοὶ π. 3, 95 165 Ἀρκαδία π. 3, 165. — ἐπὶ π

σχρῶς πολίτης 2, 76. *ἄνθρωποι παρέγγραπτοι γεγενημένοι π.* 2, 177. *ὁ κάκιστος καὶ ἀλυσιτελέστατος π.* 1, 105. *οἱ π.* 2, 72. *ἅπαντες οἱ π.* 3, 8. — *κατ' ἀνδρὸς -ου .. ὑμετέρου* 2, 87. — *τῶν π.* 1, 1 40 90 114 117 156 158 2, 5 15 145 147 163 subi. 3, 2 b 23 56 247. *πεντακοσίους ἄνδρας τῶν π.* 1, 112. *ἀνὴρ εἷς τῶν π.* 1, 165 182. *πεντακοσίους τῶν π.* 2, 77 3, 235. *τινας τῶν ἡμετέρων π.* 3, 96. — *τοῖς ἑαυτοῦ π.* 1, 181. *τοῖς π.* 2, 6. — *πολίτας* subi. 1, 11. *τοὺς π.* 1, 191. *τοὺς ἄλλους π.* 1, 50. *περί* 1, 116.

πολιτικός. *ἀγῶσι* 2, 181. *ἀνδρῶν* 2, 184. *ἀρετῆς* 3, 180 232. *δύναμιν* 3, 147. plur. 3, 98. *κακῶν* 2, 148. *π. τινων παραδειγμάτων* 1, 77.

καὶ μάλα ὀρθῶς καὶ ***πολιτικῶς*** 2, 87.

πολλάκις. *α*: 1, 178 3, 192. *δ*: 2, 125 3, 191. *ε*: 1, 108 27 3, 208. *λ*: 1, 128. *μ*: 3, 252. *ο*: 2, 38.

πολλαχοῦ *μεμνημένος περὶ Π.* 1, 142.

τὸ μὴ ***πολυπραγμονεῖν*** *μηδέν* 2, 106.

πολύς. I. 1) add. (vel simul auditur) subst. a) *α*: 1, 71 2, 175 3, 146 180 203 2, 175 3, 173 1, 49 95. *δ*: 3, 153 2, 38 3, 109. *ε*: 2, 72 3, 124 1, 155 156. (*π. καὶ καλά*) 3, 241 et 243 1, 22. *κ*: 2, 172 3, 124 162 1, 164 2, 10 3, 122. *λ*: 1, 127 3, 28. *μ*: 1, 100. *ν*: 3, 39 38. *ο*: 1, 42. *π*: 1, 166 3, 183 1, 124 153 3, 138 2, 94 114 179. *τ*: 1, 98 3, 90. *υ*: 1, 10 163. *χ*: 3, 42 172. *χρόνος*: 3, 59 1, 57 59 180 3, 7 162 165 139 1, 93 2, 12 132 3, 129 238. *χρυσίον* 3, 172. *ψηφίσματα* 3, 60 194. — *ὧν* (*ἀρχῶν*) *τὰς πλείστας* 1, 106. sim. 2, 8. b) *π. τις*: 2, 17 13. c) *π. ἑτέροις ἁμ.* 2, 146. 2) praedic.: 3, 178 179. — 1, 166 2, 41. — *-ὺν τὸν Ἀλέξ. ἐν ταῖς διαβολαῖς φέρων* 3, 223.

II. solum 1) masc. a) *πολλοι* 1, 124 2, 16 76. c. gen. part.: 2, 181 3, 10. *σχεδὸν οἱ πλεῖστοι τῶν πολ.* 2, 5. *οἱ π.* altera persona 3, 234. — *πολλῶν* subi.: 2, 27 100. *τῶν μέν, .. τῶν δὲ πλειόνων* subi. 2, 51. *τῶν π. ἀφειμένων* 3, 126. — *-ούς* subi. 1, 92. c. gen.: 1, 117. *πλείστους ἐκ τῶν τοιούτων ἀνθρώπων* subi. 1, 190. — *τῶν πλείστων* subi. 2, 27. *πλείστων ἐραστής* 1, 135. *μετὰ πλειόνων* (oppos. *καθ' αὑτόν*) 1, 109. — *-οῖς ἀπέχθωμαι* 3, 172. *τοῖς π.* 1, 127 2, 146. — obi.: *-οὶ τῶν πολιτῶν* 2, 15. *πλείους ἢ χιλίους* 3, 235 1, 192 157 2, 183 1, 170. *εἰς -ούς* 1, 107. *πρὸς -ούς* 1, 52. *πρὸς τοὺς π.* 1, 145. b) *π. ἑτέρους* 1, 158. 2) neutr. a) *α*) nom.: *πλέον ἢ χίλια* 2, 175. — *οὐδὲν ἔστ' αὐτῷ πλέον* 1, 47. *β*) gen.: *ἀπὸ -ῶν ὧν ἔχεις .. μικρά* 3, 23. *-ῶν ἕνεκεν* 3, 115. — *περὶ πολλοῦ ποιεῖσθαι*: 2, 180 3, 78. comp.: 2, 152 3, 46 224 257. superl.: 1, 182 2, 22. — *γ*) dat.: c. compar.: 2, 79 139 3, 178. *ἐπὶ -οῖς τῶν κατηγορημένων* 2, 146. — *δ*) acc.: sing.: *πλέον ἢ τρ. ἡ.* 3, 14. sim. 3, 98. — *ἀπέχειν*: *πολύ* 1, 17. *πλεῖστον* 3, 248. *ἀφεστάναι*: *πολὺ* 2, 3. *πλεῖστον* 2, 153. *διαφέρειν*: *πολύ* 1, 4[illegible] *φερόντως* 3, 8[illegible] 145. — *πολὺ*

ἡμῖν κατ' ἐνιαυτὸν -ήει 2,175. — *-ίωμεν Φιλίππῳ* 2, 22. — *πρός*: 2,16 1, (*προσστῶ* Blass 77) 165 3, 217.

προσεπαινέσας 2, 156.

προσεπιπονῆσαι 2, 44.

προσέρχομαι. 1) *-θών* 3, 55. 2) a) *ἐνταυθοῖ*, sed Blass *προελθών* 3, 201. b) *-έλθετε δὴ τῇ διανοίᾳ καὶ εἰς τὴν στοάν* 3, 186. c) *πρός*: 3, 167 b. — 3, 220 17 22 134.

προσέχω. I. intrans. 1) 2, 34 = intenti erant (sq. *ὡς* c. part. fut.). 2) c. dat.: 2,63 3, 150. — *λόγοις οὐκ εἶναι -εκτέον* 1,119. cf. 2,150. *πλήθει* 3,65. II. add. *τὸν νοῦν* a) c. dat.: 1, 61. [*τὸν ν.*] 1, 116 2, 22 114 150. b) *τὰ δὲ μετὰ ταῦτα ἤδη μοι σφόδρα -ετε τ. ν.* 3,64. cf. Trentepohl p. 66.

προσήκω. I. 1) *τὸ -ῆκον ἐπίγραμμα* 3, 116. sim. *τάξιν* 1, 155. — 2) *τὸν οὐ -ήκοντα* = indignum 3, 176. 3) *τοὺς -ήκοντας* = cognatos 3, 235. II. *τινα ὧν οὐ -ῆκεν* 1, 13. III. c. dat.: *αὐτῷ* 1, 62. *γραφῇ* 3, 36. — *αὐτῷ* 3, 257. IV. c. inf. a) 1, 44. cf. 1,13. b) c. dat.: *ἐμοὶ μὲν* .., *ὑμᾶς δὲ* .. 1, 89 121. c) 1, 6 9 44 75 134 2, 114.

προσσήμαινον 3, 130.

***πρόσθεν** τῶν ἐπωνύμων* 3,39.

προσεστηκότας ‖ *προεστ.* ‖ *πρὸς τῷ δικαστηρίῳ* 1, 117. *προσστῶ* ‖ *προσίω* ‖ *πρὸς τὸ δικαστ.* 1, 77.

προσκαθιζήσει 3, 167.

ἱππέας ***προσκατεσκευασάμεθα*** 2, 173.

προσκεφάλαιον. *-ων θέσιν* 2,111. *-α ἔθηκε (τοῖς πρέσβεσι)* 3, 76.

προσκρούω. c. dat.: 1,110 2, 136.

προσκτάομαι. *ἀνθρώπων φωνὰς -σάμενοι* 3, 130.

προσκυνεῖς 2, 150.

προσλαμβάνω. c. acc.: *ἀπειρίαν* 3, 125. *ἐπωνυμίαν* 2, 99. *κακόν* 1, 64. — *τοὺς ῥήτορας* 3, 9. — *τριήρη -λαβὼν ὑμῶν* 3, 159.

προσμεταπεμψάμενος 3, 87.

προσέμειξε 3, 146.

πρόσοδος. 1) = aditus: 1, 81 2, 58 59. 2) = vectigal, reditus: 2, 149. *ἀπό*: 2, 161 [3, 19]. *ἐκ*: 3, 173. acc.: 3, 25 9 104. *ὁ ἄνθρωπος οὐ κεφαλήν, ἀλλὰ -ον κέκτηται* 3, 212. *εἰς ἑκατὸν τάλαντων -ον* 3, 95.

προσοφλών 1, 163.

προσπίπτω. *ἀνδρί* 1, 62. — *τισιν ὑμῶν ἀπιστότερος -κεν ὁ τοιοῦτος λόγος* 3, 59.

προσποιέομαι. 1) abs.: 3, 92 167 = tibi vindicabis. 2) *φήμην* 2, 166. 3) sq. infin. a) 1, 171 [141] 3, 86 97 201. b) acc. c. inf.: 3, 141.

προσπολεμέω. c. dat.: 1, 64. — *τῇ τῆς πόλεως -οῦντες ἡσυχίᾳ* 3, 82.

πρόσταγμα. *ἐκ -ων ἠναγκασμένοι* 2, 176. — 2, 102 3, 155.

προστασιάν (= *προστάς*) 2, 105.

βελτίοσι ***προστάταις*** *ἐχρῆτο* 3, 154.

προστάττω. 1) *τὰ -γμένα* 2,107. *ἡμῖν* 2,101. *σοι* 3, 218. — *τί* 1, 33. *τοῦτο* 2, 98 114 3, 159. — *πραγματείας -γμένας* 3, 13. *στρατείας αὐτῷ* 1, 29. 2) c. infin. a) 1, 10. b) 3, 37. — 2, 62. cf. 2, 98. — *τὸ -γμένον*

3) ἐξ ὧν αὐτοὶ -ίσασι 1, 92. II. 1) aliquid: ὧν αὐτοὶ -ιστε 1, 93. οἷς αὐτοὶ -ιστε 1, 93. 2) τι 2, 115. — 1, 70. ‖ εἰδότες, cf. Ortner p. 17 ‖ 1, 74. III. add. dat. et obi. 1) 1, 80 85. 2) σαυτῷ 1, 121. — 3, 57 241. — 3, 34. IV. c. part. 1) -ίσασιν ἐμοὶ .. 2, 126. — 3, 229. 2) ὃν δ' αὐτοὶ πολιτευόμενον -ιστε 3, 232.

συνοικία. -α 1, 105. τὴν ἐν Κ. -αν τὴν Δήμωνος καλουμένην 1, 125. ἐν -ᾳ 1, 43. obi.: 1, 124.

συνοικίζω. λιμένα .. -ῴκισαν 3, 113. -ῴκισε θυγατέρα ὁτῳδήποτε 3, 172.

ὅρκους μετὰ τῶν Ἀμφ. **συνώμοσαν** 3, 112.

συνοράω. add. acc.: 3, 75. συνίδετε ‖ συνήσετε ‖ 1, 46. — 1, 27 3, 44.

σύνταγμα. τὸ σ. χρημάτων 3, 97. -μα συντάξας 3, 95.

σύνταξις. τῆς σ. 3, 96. — obi.: α: 3, 93 102. δ: 3, 100. ε: 2, 71. π: 3, 94. τ: 3, 91. υ: 3, 94.

συνταράττω. -χθέντες 2, 172. πρὸς ἀλλήλας τὰς πόλεις 2, 106.

συντάττω. I. act. et pass. 1) σύνταγμα 3, 95. 2) -ξαμεν ⟨πρὸς⟩ ἡμᾶς αὐτούς sq. inf. 2, 22. 3) 3, 97. 4) 2, 183. — 3, 201. II. med.: τι εἰς τροφήν 1, 102. — οἱ -τεταγμένοι ῥήτορες 2, 74.

συντελεῖν 3, 95.

συντέμνειν τοὺς λόγους 2, 31. cf. 2, 122.

συντίθεμαι. αὐτοῖς sq. inf. 1, 43. — τὴν εἰρήνην 2, 79. — τὴν κοινωνίαν τοῖς Β. 3, 145.

σύντομος 2, 51. **συντόμως** 2, 51.

συντρέχω. ὄχλου -δραμόντος 1, 60.

συνέτριβον τὰ σκευάρια 1, 59.

συρίττω. -εσθαι διά 3, 76. ἐν ταῖς τῶν Ἑ. δόξαις 3, 231.

συσπένδων 3, 52.

ὁ τῶν **συσπόνδων** (sed Blass συσσίτων) κατήγορος 2, 163.

συσσιτέω. -ῶν 3, 52. c. dat.: 2, 97 20. μεθ' ὧν 2, 126.

σύσσιτος. κατ' ἀνδρῶν σ. 2, 22. τῶν σ. 2, 127 163. ἐπὶ τοὺς σ. 2, 55.

συστρατεύομαι. μετὰ Ἰ. 2, 149. μοι τὰς ὑπὲρ τῆς π. στρατείας 2, 170.

συστρέφω. 1) abs.: συστρέψας = σ. ἑαυτόν 3, 100. 2) (ἐπ' ἐμὲ) -στραφέντες 2, 178.

σφαλερός. praed.: -ὰ καὶ ἐπικίνδυνα τὰ πράγματα 2, 73.

σφάλλω. τὴν πόλιν .. σφῆλαι 3, 125.

σφάττειν τοὺς πολίτας 1, 191.

σφόδρα. 1) τοῦ δήμου σ. ἀποδεξαμένου 2, 13 122. sim.: δ: 1, 192. καὶ σ. 2, 112. ε: 1, 96 2, 36 22 3, 64. καὶ σ. 3, 99. σ. πάνυ 2, 36. — 2) τοὺς σ. πονηρούς 3, 213.

σχεδόν. c. superl.: 2, 5 147. — ὅλην 3, 25. — 3, 81.

σχετλιάζω. abs.: 1, 145 2, 154. sq. εἰ 3, 244. δεινῶς 2, 57. — πολλά 3, 146. — ἐπὶ τῷ .. προπηλακισμῷ 3, 258.

σχῆμα. μίμημα τοῦ Σόλωνος -ος 1, 25. τερατευσάμενος τῷ σ. 2, 49.

σχολάζω. οὐκ ἐσχολάζομεν sq. inf. 3, 227.

ἐπὶ **σχολῆς** 3, 191.

σῴζω. 1) abs.: 2, 164. — ὅτ' ἐνῆν -εσθαι 3, 226. 2) de rebus: δημοκρατίαν: 2, 177 3, 6 169. δ: 2, 29. πολιτείαν: 1, 5 3, 196. πόλιν: 3, 130 208 226.

φθονέω. 1) διὰ τοὺς -οῦντας 2, 111. 2) μου ταῖς διαβολαῖς 2, 10. — μοι τῶν εἰς τὸ σῶμα τιμημάτων 2, 139.

φθόνος. obi.: τὸν φ. 2, 54. ἀνθρώπου -ον ὑπερβάλλοντα 2, 22. διά 2, 139.

φιλανθρωπία. obi.: 2, 30 13. διὰ .. -αν τῆς τέχνης 2, 15. εἰς 2, 39 1, 171.

φιλάνθρωπος. -ου ψυχῆς 1, 137. — τὰ κοινὰ καὶ -α τῶν ὀνομάτων 3, 248.

φιλανθρώπως 2, 40 3, 57. μάλα **φιλεταίρως** 1, 110.

φιλία. τὴν ἐπωνυμίαν αὐτῶν τῆς φ. 1, 142. τοὺς τῆς φ. λόγους 1, 139. — obi.: 1, 146 2, 152 1, 133. εἰς 3, 139.

φιλιππίζειν τὴν Πυθίαν 3, 130.

φιλονικία. τὴν ἄκαιρον φ. 2, 75. τὰς ἐκ τοῦ πράγματος γιγνομένας πρὸς ἑτέρους -ας 1, 136.

φίλος. 1) *K.*, ἄνδρα -ον καὶ σύμμαχον τῆς πόλεως 2, 9. sim. 3, 61. τοὺς .. ἐμοὶ φιλτάτους 2, 152. τὰ φίλτατα .. σώματα 3, 78. 2) πατρικὸς αὐτῷ -ος εἶναι 3, 52. cf. 1, 42. τῶν δοκούντων αὐτοῖς εἶναι -ων 2, 27. cf. 2, 28 3, 86. τὸν αὐτὸν Ἀθηναίοις -ον καὶ ἐχθρὸν εἶναι 3, 100. — [τὰ τῶν φ.] 1, 154. τῶν φ. 2, 73 3, 81 2, 152 2, 100. ἄπωθεν τῶν ἄλλων φ. 1, 147. ἐκ 2, 184. κατά 1, 131. — -οις 2, 117. — ἐγράφοντο οἱ φ. τοὺς φ. 3, 194. τοὺς ἐμαυτοῦ φ. .. τοὺς τούτων φ. 1, 47. ἄνδρα -ον καὶ ξένον ποιούμενος 3, 224.

φιλοσοφίαν 3, 108.

φιλόσοφος. -ων ἀνδρῶν 1, 141. *Σ.*, ἄνδρα φ. 3, 257.

φιλοτιμέομαι. abs.: 3, 20. ἐπί c. dat.: 2, 69 3, 194. πρὸς τὰ κοινά 2, 105.

φιλοτιμία. τῆς εἰς τὰ καλὰ -ας 1, 160. τῆς πρὸς ὑμᾶς -ας 3, 212. obi.: α: 3, 23. κ: ψευδῆ φ. 3, 45. ν: 3, 255. — εἰς 3, 19 2, 111.

φιλότιμος. ψυχάς 2, 177. πάντες οἱ δημοσίᾳ -οι 1, 129. — -ότερον 1, 196.

φιμοὺς 1, 59.

φοβερά praed. 2, 181.

φοβέω, φοβέομαι. A) act.: τὰ ἀπόρρητα 2, 120. B) pass. I. abs.: 1, 43 2, 136 3, 80 163. II. add. acc.: ἐκεῖνο 3, 53. τοῦτο 3, 212. τὸ καθ' ἑαυτόν 3, 214. — subst.: 2, 119. δ: [3, 214.] ε: 3, 99 214. ζ: 3, 175. κ: 3, 148. λ: 1, 101. π: 3, 175. — οὓς 3, 234. III. add. περί: πεφοβῆσθαι 1, 174 2, 148. IV. sq. μή: 1, 60. sim. 2, 4 21 3, 53 212.

φόβος. -ος τις 3, 167. — -ος 3, 141 239. — μετὰ -ου 2, 72. — obi.: -ους 1, 175. -ον 1, 192 3, 252. διά 3, 137.

φοινικίς. -ας περιεπέτασε 3, 76.

φοιτάω. ἐπὶ τὴν οἰκίαν 1, 58. (1, 57 εἰσφοιτῶν Blass.)

τὸν **φονέα** τὸν ἐκείνου 1, 145.

φονικός. ἐν ταῖς φ. δίκαις 2, 87.

φόνος. -ου δικαίου .. ἀδίκου 2, 88.

φορὰ ῥητόρων πονηρῶν 3, 234.

φορμορραφέω. „-ούμεθα 3, 166. cf. Ortner p. 29.

φόρος. -ος 2, 175. ὁ τοὺς φ. τάξας τοῖς Ἕλλ. 2, 23 3, 258.

φορτικός. ταυτὶ δέ λέγω οὐ τοῦ φ. (= incondita insolentia) ἕνεκα 1, 41.

φράζω. abs. 3, 171. πάνυ

Postscriptum.

Friderici Franke editione altera (Lipsiae 1883) usus hunc composueram indicem abhinc septem annos, cum B. G. Teubner ad me perscripsit Fridericum Blass Aeschinis recensionem ad fidem codicum denuo constituturum esse. Cuius editionis postquam prodiit lectiones discrepantes ilico rettuli in commentarium huius indicis.

Ea vocabula, ex quibus adverbia praepositiones genitivi pendent, notantur principiis nominum; item notantur substantiva, ad quae referuntur adiectiva vel pronomina vel alia. Sub voce *ἄλλος* pag. 7 (vers. 12) significatur littera *α* (ante 1, 49) substantivum, ad quod refertur *ἄλλος*, exordiri ab *α* (*ἄνθρωπος*); vel sub voce *ἀπό* pag. 16 verbum a quo pendet *ἀπό* exorditur ab *α* (*ἀνακρ.*).

---

b = bis
c. = cum
sim. = similiter.

LIPSIAE: TYPIS B. G. TEUBNERI

3 2044 020 614 376

WIDENER
FEB 2 1 2004
BOOK DUE
WIDENER
2004
CANCELLED

3 2044 020 614 376

WIDENER
FEB 2 1 2004
BOOK DUE
CANCELLED

3 2044 020 614 376

WIDENER
FEB 2 1 2004
BOOK DUE
WIDENER
CANCELLED

